00048224

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
TOWN HALL, BOMBAY-1.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 05 October, 2018

REPORT

ON

THE SEARCH FOR SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN

THE BOMBAY PRESIDENCY

DURING

THE YEAR 1883-84,

18224

BY

RAMKRISHNA GOPAL BHANDARKAR, M.A. PH.D.,

HONORARY MEMBER OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY OF GREAT BRITAIN AND IRELAND;
HONORARY MEMBER OF THE ITALIAN ASIATIC SOCIETY;
CORRESPONDING MEMBER OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETY;
FELLOW OF THE UNIVERSITIES OF BOMBAY AND CALCUTTA;
AND
PROFESSOR OF ORIENTAL LANGUAGES, DECCAN COLLEGE, POONA.

Ex. 9. 21.

Vol. III

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

Bombay:
PRINTED AT THE GOVERNMENT CENTRAL PRESS.

1887.

ORI
091:431.2
Bha/Pra
48224

00048224

PREFACE.

The classification and examination of the manuscripts and the preparation of the Report and the Appendices fully occupied my leisure for two years, and the printing has taken fifteen months. The Report would have been published long ago had I contented myself with giving simply a list of the manuscripts purchased, with a few remarks here and there. Still it must be admitted that information as regards our new acquisitions should not be long withheld from Sanskrit scholars. I will therefore in future first publish a classified list of the manuscripts purchased and a detailed report afterwards when ready. A large number of manuscripts have been collected during the last three years, and a list has been prepared, which only awaits my final revision.

The report on the manuscripts of the Śvetâmbara Jainas (pp. 126–157) and the extracts (pp. 438-466) together with the notes, corrections, &c., referring to them were prepared by my Assistant, now Assistant Registrar to the University of Bombay, Mr. Shridhar R. Bhandarkar. He also rendered material assistance in the preparation of the list of authors and works cited by Râyamukuṭa which occurs on pp. 61—65. A supplementary list was prepared by Pandit Durgâprasâda, but as it reached me after the report was printed, it is given at the end (pp. 467—479).

R. G. BHANDARKAR.

5th October, 1887.

CONTENTS.

Page.

EXAMINATION OF LIBRARIES AT PÂTAN, THE OLD CAPITAL OF GUJARAT 1

EXAMINATION OF LIBRARIES AT AHMEDABAD 16

EXAMINATION OF MANUSCRIPTS PURCHASED FOR GOVERNMENT.

Class I.—Vedas including Upanishads 23
Class II.—Vedâṅgas and works on the sacrificial ritual 25
Class III.—Itihâsas, Purâṇas, Mâhâtmyas, and Stotras 44
Class IV.—Dharmaśâstra or Religious and Civil Law 46
Class V.—Poems, Plays, and Fables 54
Class VI.—Vyâkaraṇa or Grammar 57
Class VII.—Kośas or Lexicons 61
Class VIII.—Poetics and Metrics 65
Class X.—Mîmâṁsâ 65
Class XI.—Vedânta and other systems of Theosophy—
(i) *Advaita or S'aṁkarâchârya's system* 66
(ii) *Vis'ishṭâdvaita or Râmânuja's system* 68
(iii) *Dvaita or Madhva's system* 74
(iv) *S'uddhâdvaita or Vallabha's system* 75
(v) *Miscellaneous Vaishṇavism* 75
(vi) *Kas'mîr S'aivism* 76
Class XII. Nyâya and Vais'eshika 81
Class XIII.—Jyotisha or Astronomy, Astrology, and Divination—
(i) *Gaṇita branch* 82
(ii) & (iii) *Saṁhitâ and Horâ branches* 85
Class XIV.—Medicine 86
Class XV.—Tântrika Literature 87
Class XVI.—Art 91
Class XVII.—Jaina Literature—
(1.) Of the Digâmbara Sect—*A.—Dharma* 91
B.—Legendary Literature ... 117
(2.) S'vetâmbara works 126

THE SAMVAT ERA 158

APPENDIX I. *A.—List of manuscripts in the Upâs'raya of Pophliânopâḍo in Pâṭaṇ* 161
B.—List of manuscripts in the Upâs'raya of Dehlânopâḍo in Ahmedabad 206

APPENDIX II.—Catalogue of manuscripts purchased for Government 257

APPENDIX III.—Extracts from manuscripts... 311

SUPPLEMENT.—Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kâṇḍas II and III of Râyamukuṭa's Commentary on the Amarakośa 467

NOTES, ADDITIONS, AND CORRECTIONS i

REPORT ON THE SEARCH FOR SANSKRIT MANUSCRIPTS DURING THE YEAR 1883-84.

PÂṬAṆ.

Visit to Pâṭaṇ.

In the month of December 1883, I paid during the Christmas recess a visit to Pâṭaṇ* in company with my friend Professor Abaji Vishnu Kathavate of the Gujarat College. We could make only a week's stay there, and consequently were not able to examine minutely the several Jaina libraries at the place. Still we collected a good deal of information with regard to them and actually visited some and compared the manuscripts contained in them with the lists placed in our hands.

Jaina libraries at the place.

Each *Gachchha* or sect of the Jainas residing in a city possesses a halting place called Upâśraya for their itinerant priests, and each of these Upâśrayas is provided with a more or less extensive library. This library is the property of the *Gachchha* and is in the charge of the prominent lay members of the sect. When, however, a priest makes an Upâśraya his permanent residence, the library is always in his charge and practically he is its owner. The Upâśrayas and the libraries attached to them are named after the street or ward in which they are situated. Pâṭaṇ contains the following libraries or Bhâṇḍârs:—

1. Bhâṇḍâr of Pophliânopâḍo belonging to the Tapâgachchha.
2. Another (smaller one) in the same ward Do.
3. Bhâṇḍâr of Bhâbhânopâḍo belonging to the Tapâgachchha.
4. Do. Saṃghavinopâḍo.
5. Do. Râjavijaya Dayâvijaya.
6. Do. Limiânopâḍo.
7. Do. Vâḍi Pârśvanâtha Mandira.
8. Do. Rûpasâgarji.
9. Do. Ratanvijaya, Khetarsi Mahâl.
10. Do. Makâmodi Vâṇiâ.
11. Do. Hemachandra in the charge of Svarûpachandra Yati.

Of these No. 7 was not accessible to us, because we were told that one of the keys was with the Śrîpûjya or high priest of the sect to which the library belonged and he was not in Pâṭaṇ at the time. The owner of No. 8 left the place the day after we arrived there and the Bhâṇḍâr had been locked up by him. Ratanvijaya, the practical owner of No. 9 had removed a great many of the manuscripts to Ahmedabad where he generally resided. Makâmodi Vâṇiâ (No. 10) who possessed, it appears, manuscripts written on

* In his report for 1874-75 Dr. Bühler calls the place Pâthan; but it should be called Pâṭaṇ, the Sanskrit form being Pattana, and the name being so pronounced by the people.

Tâla leaves had, we were told, sent them away somewhere. It is not unlikely that the Tâla leaf manuscripts added to our collection in 1880-81 originally belonged to him. Svarûpachandra Yati, who has charge of the Bhâṇḍâr said to have originally belonged to Hemachandra, the great Jaina scholar of the twelfth century, was as immoveable as he was in 1874-75, when Dr. Bühler wished him to show his manuscripts to him. We paid two visits to him, but he put us off with a variety of excuses and showed us only a few fragments of certain works that he had before him at the time. Râjavijaya Dayâvijaya (No. 5) showed us three or four of his boxes. No. 6 is a small collection and after we had obtained access to the first four, we did not think it very desirable to examine it, especially since we had little time to spare.

The library in the Pophliânopâḍo.

The manuscripts in the Bhâṇḍâr in the Pophliânopâḍo (No. 1) are stowed in 80 boxes (Dâbḍâs) mostly made of thick paper-boards, each box containing a list of its contents. The man in charge showed us also a general list in which the title of each manuscript and the number of folios were given. I got a copy of it made, but owing to some misunderstanding on the part of the man in charge, my copyists were not able to get the numbers of folios of the manuscripts in about 28 of the Dâbḍâs. We examined some of the boxes at random and compared their contents with the entries in the general list and found the latter to be correct. I give the list in Appendix I. (*vide A.*) It will be seen that the number of manuscripts in the Bhâṇḍâr is 2,801. This appears to be the Bhâṇḍâr of the Tapâgachchha that Dr. Bühler speaks of in his report for 1874-75. The number of boxes or Dâbḍâs mentioned by him agrees with that found by me; but the number of manuscripts is given by him as upwards of 1,200. There are several copies of one and the same work in the collection.

We were very greatly anxious to examine closely this splendid collection, and spent two days in the work, but were able to effect little. After going over the long list we selected the following for examination, as likely to be interesting and important:—

Box No. 1.

Jaina Kumârasaṁbhava.

Box No. 2.

Naranârâyaṇânandakâvya.
Kandalîvritti by Bâlachandra.
Karpûraprakarâbhidhânakośa.
Dhûrtâkhyâne pañchamâkhyânakam.
Pañchamîbhavishyadatta by Dhanapâla.
Vijayadevamâhâtmyakâvya.
Shaḍbhâshâstavana.

Box No. 3.

Balinarendracharita.
Kumârapâlacharita.

Box No. 5.

Kalpalatâ.

Box No. 6.

Śataślokîṭîkâ.
Prithvîśuddhi.
Nyâyâvatâraṭippaṇikâ.
Nyâyasûtra.

Box No. 7.

Mugdhamedhâkarî-alaṁkâra-vṛitti.
Sûktâvalî.
Pâṇḍavî gîtâ.
Râmachandrakâvya.
Muktâvelî.
Pramâṇamañjarî.

Box No. 10.

Brihatpañchâkhyâna.
Pañchâkhyâna.
Nandopâkhyâna.
Nyâyamakaranda.
Jainatarkabhâshâ by Jasavijaya.
Hâsasmṛitipurâṇa.

Box No. 11.

Brihadratnâkaravṛitti.
Râghavanâṭika (â)—ṭîkâ.
Hemaprâkṛitaḍhuṇḍhî.
Kîrtishoḍaśapâda.
Prâkṛitaprakriyâvṛitti.
Nyâyavṛitti.

Box No. 12.

Harivikramacharita.
Veda.
Kumârapâlacharita.
Vibhâtavibhâvanâ, Nishadha-ṭîkâ.
Kâlidâsakṛitakâvya.

Box No. 13.

Puñjarâjaṭîkâ.
Dânapradîpa.

Box No. 14.

Nyâyârthamañjûshâ.
Prâkṛitaprabodha.
Nyâyavṛitti.

Box No. 15.

Kâlidâsakṛitagrantha.

Box No. 16.

Kumârapâlacharita.
Tarkavṛitti.

Box No. 17.

Hitopadeśavṛitti.

Box No. 20.

Vastupâla-Tejapâlacharita.
Dṛishṭântaratnâkara.
Brahmadattakathâ.
Devarâjaprabandha.
Kîrtikaumudî.

Box No. 29.

Vijayaprasasti.
Râjimatiprabodha.

Box No. 32.

Kâvyaprakâśaṭîkâ.
Mahâvidyâviḍambana.
Raghuṭîkâ.
Harivikramacharita.
Śaśadharanyâya.
Prabandhachintâmaṇi.

Box No. 33.

Shaddarśanavritti.
Vṛittaratnâkarakâvya.
Kâvyakâmadhenu.

Box No. 35.

Mahâbhâshya.

Box No. 36.

Châṇakya.
Kumârapâlapratibodha.
Ratnâvalîṭîkâ.
Dûtâṅgadanâṭaka.
Chandrasenanâṭakî(?)—prabandha.
Vastupâla-Tejapâlaprabandha.
Dharmaśarmakâvya.

Box No. 37.

Sanatkumâragîtâ.

Box No. 38.

Vastupâlacharita.
Jñânavidyâkâvya.
Kumârapâlacharita.

Box No. 40.

Ârambhasiddhivârtâkâvya.
Bhûgolaśâstra.
Therâvalî.
Ratnamâlâyâm anekârthakośa.
Kumudachandranâṭaka.
Prâsâdavidhiprakaraṇa.

Box No. 42.

Śrutâyurveda.

Box No. 43.

Râvaṇasaṁvâda.
Nigodavichâra.
Girnârachaityapravâḍî.
Kumâṛavihâraśataka.
Mâheśvaravâda.
Bhâshyachûrṇi.
Harivikramacharitra.

Box No. 44.

Mohapatirajoharaṇavichâra.
Laghuśatapadî.
Śamayasâraparamâgamanâṭaka.
Gurvâvalî.

Box No. 45.

Aśokacharita.
Kumârapâlacharita.

Box No. 47.

Prabandhachintâmaṇi.

Box No. 48.

Kumârapâlacharita.

Box No. 49.

Râghavanâṭika (â).
Karpûramañjarîṭîkâ.
Deśikośanâmârtha.
Hemavibhrama.

Box No. 51.

Andhrakumâravivâha.
Sukṛitasaṁkîrtana.

Box No. 65.

Vijayaprasasti.

Examination of the Manuscripts in the library.

But the examination of so many manuscripts would have taken many more days than we were able to devote to it, and we had to give up the task after having inspected a few. These are as follows:—

1. Pramâṇamañjarî (boxes Nos. 7 and 44), folios 9, lines 15, letters 60 in a line, a treatise on the Vaiśeshika system, by Târkika Sarvadevasûri. There is a commentary on this by Balabhadramiśra. (Appendix III. A.)

2. Vyutpattidîpikâ or Prâkṛitaprakriyâvṛitti (box No. 11), folios 138, lines 15, letters 55. This is a commentary by Udayasaubhâgyagaṇi, pupil of Saubhâgyasâgarasûri of the Tapâgachchha on Hemachandra's Prâkṛit grammar which forms the eighth chapter of his Śabdânuśâsana. Verses from original works are given to illustrate Hemachandra's rules, and the verses quoted by Hemachandra especially in the section on the Apabhraṁśa dialect are explained. I have since been able to procure a copy of this work for our collection. It will be noticed in next year's report. (Appendix III. B.)

3. Râjimatiprabodha (box No. 29), folios 5, lines 17, letters 58. This is a drama in five acts by Yaśaśchandra. The hero is Nemi.

4. Vijayapraśasti (box No. 29), folios 279, lines 13, letters 40. This is a poem on Vijayasena, the successor of Hîravijaya, the 58th high priest of the Tapâgachchha according to Dr. Klatt, but 60th according to a Gurvâvalî to be presently noticed. It was composed along with a commentary in Saṁvat 1688 by Guṇavijayagaṇi.

5. Kîrtikaumudî (box No. 30), folios 11, lines 19, letters 61, author, Gûrjareśvarapurohita Someśvara. This manuscript was written in Saṁvat 1507 and would, Professor Kathavate tells me, have been of great use to him for his edition of the work if he had got it earlier. The manuscripts he possessed did not give satisfactory readings in a good many places and he was in search of a fresh one; but was not then able to procure it. (Appendix III. C.)

6. Mahâbhâshya (box No. 35). This is an incomplete copy of Patañjali's work with the commentary of Kaiyaṭa. It was transcribed in Saṁvat 1543.

7. Gurvâvalî (box No. 44), folios 10, lines 18, letters 58. The manuscript contains 20 Gâthâs with a full commentary. (Appendix III. D.). It begins with Sudharmasvâmin and ends with Hîravijayasûri, the 60th successor. Hîravijaya is mentioned as having died in Saṁvat 1622 on the 12th of Vaiśâkha Sudi, at Vaṭapallî. According to Dr. Klatt, he was the 58th successor and died at Umnânagara, on the 11th of Bhâdra. Sudi, 1652.

8. Laghuśatapadî (box No. 44), folios 24, lines 17, letters 53. This is a work by Merutuṅga, and contains at the end a history of the Vaṭagachchha. The date of Jayasiṁha of the Chaulukya dynasty of Pâṭaṇ is given as 1169 Saṁvat.

9. Śeshasaṁgraha (box No. 44), folios 4, lines 17, letters 48. This is a supplement by Hemachandra to his Abhidhânachintâmaṇi. (Appendix III. E.)

Library in the Bhâbhânopâḍo.

We next spent a day in examining the Bhâṇḍâr in the Bhâbhânopâḍo. The paper manuscripts are stowed in 27 boxes or Dâbḍâs, and there is one manuscript written on Tâla leaves. The following came under our inspection :—

1. An incomplete copy of the Abhilashitârthachintâmaṇi by Someśvara, a king of the Dekkan Châlukya dynasty.

2. A commentary by Mâdhavasarasvatî on Śivâditya's Saptapadârthî. From a stanza at the end it appears that Mâdhavasarasvatî was a native of the country of Gorâshṭra in the south, in which is situated Gokarṇa Mahâbaleśa. The country referred to is thus a portion of North Kanara. There is a copy of this commentary in my collection for 1879-80, but this verse does not occur at the end. (Appendix III. F.)

3. Another commentary on the Saptapadârthî by Bhâvavidyeśvara, folios 13, lines 13, letters 47.

Kâvyakalpalatâ and Amarachandra.

4. Kâvyakalpalatâvṛitti, folios 57, lines 17-20, letters 64; total quantity 3,357 Anushṭubhs. The original work called the Kâvyakalpalatikâ was composed in part by Arisiṁha and completed by Amarachandra who also wrote the Vṛitti or commentary. Amarachandra was a pupil of Jinadatta of the Vâyaḍagachchha, who must be the same person as the author of the Vivekavilâsa to be noticed hereafter. He lived, as will be shown, about the middle of the 13th century. Mâdhava mentions both him and his work in his account of the Bauddha and Jaina systems in the Sarvadarśanasaṁgraha. Arisiṁha was the author of a poem called Sukṛitasaṁkîrtana and Amarachandra wrote besides the present work the Chhandoratnâvalî, the Kalâkalâpa, and the Bâlabhârata. They were fellow students and lived according to the account given by Râjaśekhara in the Prabandhachaturviṁśati in the time of Vîsaladeva before he got possession of the throne at Pâṭaṇ, *i.e.*, about the middle of the 13th century. Copies of the Kâvyakalpalatâvṛitti are by no means rare, and there is one in my last year's collection, while in this year's we have a manuscript of the original. The copy in this Bhâṇḍâr has the date 1455 of Vikrama corresponding to 1399 A.D., which must be the date when the manuscript was written. (Appendix III. G.)

Jayasiṁha's Kumârapâlacharita.

5. Kumârapâlacharita, folios 136, lines 16, letters 49. The author's name is Jayasiṁha. In the first part the genealogy of Mûlarâja, the founder of the Chaulukya line of Pâṭaṇ, is given. The work was composed in 1422 of Vikrama. (Appendix III. H.)

6. Saṁmatitarkaṭîkâ, folios 502, lines 15; total quantity 25,000 Anushṭubhs. The author of the original is Siddhasena Divâkara, and of the commentary Abhayadeva.

7. Nyâyabhûshaṇa, folios 252. The author's name does not appear. Umâpati is adored in the opening stanza.

Nyâyakandalî.

8. Nyâyakandalîṭîkâ by Śrîdhara, folios 124, lines 15, letters 60. The opening stanzas and the Praśasti at the end have been given by Dr. Bühler under No. 384, Kaśmîr Report, (Appendix II., page cxliii). The readings, however, in this manu-

script are in several cases better than those given by Dr. Bühler, and therefore I give the stanzas and the Praśasti in Appendix III. (*Vide* J.)

9. Âptamîmâṁsâlaṁkâra. This appears to be the Digambara work of that name.

10. Complete copies of Vallabha's and Châritravardhana's commentaries on the Raghuvaṁśa.

11. A commentary on the Raghuvaṁsa by Dharmameru, folios 136, comes down to the end of Canto XVII., the first leaf missing. Another copy of the same, to the end of Canto III.

Râjavijaya Dayâvijaya's library.

Among the manuscripts shown us by Râjavijaya Dayâvijaya, there was a copy of Jayasiṁhasûri's Kumârapâlacharita, the same work as that noticed above, and an abridgement of Haribhadra's Samarâdityacharitra by Pradyumnâchârya.

Collection in the Saṁghavînopâḍo.

We devoted a day to the examination of the Bhâṇḍâr in the Saṁghavînopâḍo. All the manuscripts are written on Tâla leaves and some of them such as those of the old works in illustration of the Nyâyasûtra of Gautama and of Vâtsyâyana's Bhâshya are very valuable. They are however not well arranged and it was with difficulty that any desired manuscript could be found. Dr. Bühler had prepared a catalogue of the collection, and on comparing some of the entries with the corresponding manuscripts we found them to be correct; so that we did not deem it necessary to pursue the examination further, especially as the time at our command was short.

Second library in the Pophliânopâḍo.

From the list of the second Bhâṇḍâr in the Pophliânopâḍo put into our hands, it appears that it is made up of several collections belonging to different individuals, and the list gives us an insight into the manner in which these Jaina Bhâṇḍârs have grown up. On entering the room there is to the left a large box which contains 17 smaller ones or Dâbḍâs, in twelve of which the manuscripts belonging to Śântidâsa Devakaraṇa are kept. The list of these was made out in Saṁvat 1853. Of the rest, Dâbḍâs 13 and 14 contain manuscripts belonging to or presented by another individual, the statement about whom occurring in the list is not intelligible, and the list was compiled in Saṁvat 1836. The manuscripts in Dâbḍâs 15 and 16 belonged to Gaṅgavijayagaṇi, pupil of Lâbhavijayagaṇi and their list was made out in Saṁvat 1751(?). Those in the last or seventeenth Dâbḍâ seem to have been owned by another person. Besides these there are 19 manuscripts written on Tâla leaves in the same large box, and four more written apparently on paper. Then there is a smaller box which contains the collection belonging to Satyavijayanyâsa stowed in fourteen Dâbḍâs. The list was prepared in 1853 Saṁvat. In another box, we have nine Dâbḍâs containing the manuscripts belonging to —? Vijeji, the list of which was made out in 1853 Saṁvat. The contents of the tenth Dâbḍâ seem to have originally belonged to another person who kept them here in Saṁvat 1860; while Dâbḍâs 11 and 12 contain the manuscripts presented to the Bhâṇḍâr by Dîpachand Hemachand, in Saṁvat 1861. There is another Dâbḍo in which are stowed the manuscripts left in the Bhâṇḍâr by Śrîpûjya

Jinendrasûri. There is another large box in which there are two Dâbḍâs containing the manuscripts deposited in the house of Śântidâsa Devakaraṇa by Mohana Vijaya in Saṁvat 1853 with a list.

Brâhmaṇic works.

Three collections of Brâhmaṇic works were also brought to my notice in Pâṭaṇ. The owner of one of them is Jasvantrâi Gopâlrâi, who belongs to the Râmânuja sect. As might be expected his collection contains copies of many valuable works of the Râmânuja school. I notice the following in the list he was good enough to furnish me with :—

1. Vedântasûtrabhâshya or S'rîbhâshya with the S'rutaprakâśikâ.
2. Do. do. without do. Granthasaṁkhyâ 9,600.
3. Vedântadîpa, an abridgement of the above, Gr. s. 3,000.
4. Vedântasâra, a brief commentary on the Vedântasûtra, Gr. s. 1,700.
5. Prapannâmṛita, or life of Râmânuja, Gr. s. 5,440.
6. Divyasûriprabhâva, or lives of the principal Âchâryas of the sect, Gr. s. 1,200.
7. Bhâshyas on the principal Upanishads, according to Râmânuja's system.
8. The following Saṁhitâs from the Nârada Pañcharâtra :
   (*a*). Lakshmî Saṁhitâ, Gr. s. 3,350.
   (*b*). Jñânâmṛitasâra Saṁhitâ, Gr. s. 1,450.
   (*c*). Paramâgamachûḍâmaṇi Saṁhitâ, Gr. s. 12,500.
   (*d*). Paushkara Saṁhita, Gr. s. 6,350.
   (*e*). Padma Saṁhitâ, Gr. s. 9,000.
   (*f*). Vṛiddhabrahma Saṁhitâ, Gr. s. 4,533.
9. Guruparamparâ from Raṅgâchârya to Lakshmînârâyaṇa.
10. Guruparamparâ of the Râmânuja sect.
11. A good collection of Smṛitis, &c.

The owner of the second collection is Maṇiśaṁkar Kṛipâśaṁkar from whom I received but an incomplete list. He is a follower of S'aṁkarâchârya's school and as such possesses the most important works of that system. In his list is mentioned a commentary by Gauḍapâda on the Bṛihadâraṇyaka. If the entry is correct it is a rarity.

The owner of the third collection is Trikamlâl Ânandlâl from whom, however, no list could be procured.

A Manuscript of the Kavirahasya. Hero of the poem, Krishna of the Râshṭrakûṭa family.

At Pâṭaṇ we came across a copy of the Kavirahasya or Kaviguhya by Halâyudha. It is well known that the hero of this grammatical poem is a king of the name of Kṛishṇa who is represented as the paramount sovereign of Dakshiṇâpatha or Southern India. Professor Westergaard identified this Kṛishṇa with the Kṛishṇarâya of the Vijayanagar dynasty who reigned in the first half of the sixteenth century; and this identification seems to have been accepted by Professor Aufrecht. But the copy of the Kavirahasya I found at Pâṭaṇ contains a verse in which the hero Kṛishṇa is spoken of as "having sprung from the Râshṭrakûṭa race" (Râshṭrakûṭakulodbhavam). *In*

another he is called "the ornament of the lunar race" (Somavaṁśa-vibhûshaṇa), and we know from the Khârepâṭaṇ plates that the Râshṭrakûṭas who ruled over the Dekkan were considered to have belonged to the family of Yadu which was an offshoot of the lunar race. The Krishṇa of the Kavirahasya, therefore, must have been one of the three Krishṇas of the Râshṭrakûṭa line who were sovereign lords of the Dekkan. The first of them reigned about 775 A.D., the second was on the throne in 911 A.D., and the third in 956 A.D. Halâyudha therefore must have lived at a time when the memory of one of these three Krishṇas was still fresh, that is, between the beginning of the ninth to about the end of the tenth century. And the comparatively high antiquity of Halâyudha is indicated by the circumstance that the text of the Kavirahasya prevailing in one part of the country differs widely from that in use in another. I have since obtained a manuscript of the work in the Maratha Country and find on comparison that its text shows as considerable divergences from that of the Pâṭaṇ copy, if not more, as the Nâgarî rescension of Kâlidâsa's Śakuntalâ from the Gaudî. Such divergences are not found in manuscripts of a work written only three hundred years ago, and I am inclined, on account of this circumstance, to identify Halâyudha's Krishṇa with the first Râshṭrakûṭa prince of that name and to refer our author to the beginning of the ninth century. I must, however, not omit to mention that the Maratha copy of the Kavirahasya omits the expression "Râshṭrakûṭa-kulodbhavam" and reads the whole verse very differently. Similarly, instead of "Somavaṁśavibhûshaṇaḥ", we have in that copy "Paralokajigîshayaḥ (yâ)." But these must be regarded as later corruptions. For if the names of the Râshṭrakûṭa family and the Soma race did not exist in the text as Halâyudha wrote it, nobody could have afterwards added them. Corruption must proceed from what is particular to what is general or from one generality to another, but not from what is general to what is particular. There can be nothing to lead a later reader or writer to introduce such a particular name as Râshṭrakûṭa. Probably our Halâyudha was the same as the author of the Abhidhânaratnamâlâ. For, in the first place, the two works are on kindred subjects, and in the next, Halâyudha, the author of the Kavirahasya, is in the last verse of the Maratha copy called "Sadabhidhânanidhâna," or "the store of good names." And he must be supposed to be spoken of thus in two senses; first, in the sense of his name being a good name, and secondly, in so far as he compiled a thesaurus; and probably, by the word *Sadabhidhânas* "good names" the *Abhidhânaratnas* or "gems in the shape of names" of which we have a necklace in the Abhidhânaratnamâlâ, are referred to. In the third place, a connection has been established between both the works and *Kavis* or poets. The "necklace of gems in the shape of names" was, we are told in the second verse, prepared for adorning the neck of a *Kavi* (Kavikaṇṭha-vibhûshaṇârtham), and the second work is "the secret [that leads to the success] of a *Kavi*. (Appendix III. K.)

A mutilated Manuscript of a historical work.

An old and mutilated manuscript of a curious work written in broken Sanskrit and at the end in Gujarâtî also came to my notice. As the owner would not part with it I got a transcript made. I had no opportunity of comparing the transcript with the original and

probably the mistakes of the original have been added to by my copyist. The fragment does not contain the beginning and the work has no chapters. At first we have the story of Jamadagni and Sahasrârjuna, and then the foundation of a town of the name of Pushpamâlâ is mentioned. The building of another town of the name of Ratnamâlâ with a river serving as its moat in the front and a fortress behind is likewise mentioned, and we are then carried to Pattana. There somebody is represented to have expatiated on the strength of Devagiri and its seven fortresses before Siddharâja, who thereupon led an expedition against the place. From Devagiri Siddharâja proceeded to Paiṭhaṇa which submitted to him, and there he is represented to have induced certain families called Vîrajas or Vîravaṁśajas, who appear to have been silk-weavers, to go with him to his capital Anahilapattana and settle there. The glories of the city and its previous history were recounted to the Vîrajas, and this is what is stated:—

Dates of the Châpotkaṭa princes.

1. Pattana was founded by Vanarâja who reigned for sixty years, up to 862 of the Vikrama Era, or 806 A.D. He was succeeded by

2. Yogarâja who was on the throne up to 897 Vikrama or 841 A.D. After him reigned

3. Kshemarâja for 25 years, up to 922 Vikrama, or 866 A.D. Then came to the throne

4. Vâuḍâ and Bhuyaḍa who reigned for 29 years; *i.e.*, up to 951 Vikrama or 895 A.D. But the year of Vikrama is not given. He conquered Dvâravatî and the whole country to the west, down to the sea coast. He was succeeded by

5. Vîrasiṁha who was on the throne for 25 years, *i.e.*, up to 976 Vikrama, or 920 A.D., though the year is not given, and we have instead 951 Vikrama, which must be the year of his accession. Then followed

6. Ratnâditya who reigned for 15 years, *i.e.*, up to 991 Vikrama, or 935 A.D. But this year is not given, and we have instead of it 976 Vikrama which, as in the last case, must be the year of the king's accession. After him reigned

7. Sâmantasiṁha for seven years up to 998 Vikrama, or 942 A.D.

This was the last prince of the Châpotkaṭa line, and the sovereignty of Gujarat fell into the hands of Mûlarâja, the son of Sâmanta's sister, who founded the Chaulukya dynasty.

Dates of the Chaulukyas.

1. Mûlarâja reigned for 55 years, up to 1053 Vikrama, and was succeeded by

2. Châmuṇḍa, who was on the throne for 13 years, till the year 1066 of Vikrama. Then followed

3. Vallarâja, who reigned for six months. Vallarâja is the same as Vallabharâja. His successor is represented to have reigned for eleven years, and six months, up to the Vikrama year 1078 (1022 A.D.); but his name is not given. He was Durlabha, as we know, after whom came

4. Bhîma. The date of his ceasing to reign is not given. Bhîma was succeeded by

5. Karṇa. No date occurs even here. Karṇa was followed by

6. Siddharâja. A date is given here, but two or three letters have dropped away. Still it appears to be 1150 Vikrama corresponding to 1094 A.D. Siddharâja conquered many countries and acquired immense wealth. Thirty-five crores of *Ṭaṅkas* of gold were brought and placed before him, and Siddharâja asked his ministers what to do with this wealth. They advised him to construct a tank in the city. The king then sent for an engineer and ordered him to build a tank with a fortress and a thousand temples of Śiva on the margin and one temple in the centre. The work was completed in five years. After this whole account had been given to the Vîrajas they agreed to go to Pattana, and did accordingly. A great deal of wealth was given to them and a site for building houses was granted in the north-eastern part of the city. After they settled in Pattana, silk-manufacture began to flourish in the town. But the Vîrajas being foreigners could not get wives there and they carried their complaint before Siddharâja. It was ascertained that they belonged to the Kshatriya caste. While Paraśurâma was carrying on his work of the destruction of the Kshatriyas, some members of that caste gave up their trade of war in fear and became weavers; and from them these Vîrajas derived their descent. Intermarriages appear then to have been arranged between the new settlers and some of the Kshatriya tribes in Gujarat, and thus in time the Vîrajas came to have 84 distinct families. The names of these are then given in the manuscript and thus the main story ends.

7. Siddharâja is then spoken of as having been succeeded by Kumârapâla whose mother Ratnasenâ was, it is stated, the sister of Siddharâja. He reigned for 31 years and introduced the Jaina religion, which is "the path of universal love." His reign lasted, it is said, till 1199 Vikrama; but that must be the year of his accession. Then we have a mere list of the kings that followed with the dates of their accession. But the first line in which Mûla the younger is spoken of as having come to the throne in Saṁvat 1230, must have crept in through some mistake, for in the third line that same prince is represented as having got possession of the throne in Saṁvat 1233, and in the second Ajayapâla is stated as having begun to reign in Saṁvat 1230. The first line being then struck out, the list is as follows:—

8. In Saṁvat 1230 (1174 A.D.), Ajayapâla succeeded and reigned for 3 years.

9. In Saṁvat 1233 (1177 A.D.), Mûla the younger succeeded and reigned for 2 years.

10. In Saṁvat 1235 (1179 A.D.), Bhîma the younger succeeded and reigned for 63 years.

11. In Saṁvat 1298 (1242 A.D.), Tihuṇapâla (Tribhuvanapâla) succeeded and reigned for 4 years.

"Thus there were 11 princes of the Chaulukya line, and they reigned for———years." The total number of years is given as 3,400, but there is evidently a slip here; 304 must have been meant.

The Vâghelâs.

1. In Saṁvat 1302 (1246 A.D.), Vîsaladeva succeeded and reigned for 18 years.

2. In Saṁvat 1320* (1264 A.D.), Arjunadeva succeeded and reigned for 13 years.

3. In Saṁvat 1333 (1277 A.D.), Sâraṅgadeva† succeeded and reigned for 20 years.

4. In Saṁvat 1353 (1297 A.D.), Karṇa the younger succeeded and reigned for 7 years.

Thus for 58 years the Vâghelâ family was in possession of the sovereignty. Then Suratrâṇa (Sultân) Alla-ud-din's army came from Delhi, and the Hindus lost their kingdom. The Turkas came.

The names and dates of the kings of Gujarat here given agree with those mentioned by the chroniclers Merutuṅga and others. There are a few inaccuracies as we have seen, but these are rather to be attributed to the bad condition of the manuscript than to the author's imperfect information. The name of Tihuṇapâla or Tribhuvanapâla, which is omitted by the chroniclers but which occurs in a grant dated 1299 Vikrama translated by Dr. Bühler, is we see given by our author. But the duration of his reign was unknown before, and Dr. Bühler simply inferred it was very short. Here we see it distinctly stated that he reigned for four years. Our author states the number of the Chaulukya princes to have been 11, from which it appears that in common with some other writers he includes the six months' reign of Vallabha in that of his brother Durlabha. The accession of Vîsaladeva to the throne of Pâṭaṇ *is* placed in the Vikrama year 1302, while in the Vichâraśreṇî it is represented to have taken place in 1300. The Vichâraśreṇî and our author agree as regards the duration of the reigns of Vîsaladeva, Arjunadeva, and Karṇa the younger, and as regards the date of the extinction of the Vâghelâ line which took place in 1360 of Vikrama. But a reign of 22 years has been assigned to the third prince Sâraṅgadeva in that work and of 20 years by our author. Hence it is that the author of the Vichâraśreṇî has pushed Vîsala's accession two years backwards, and thus according to him the dynasty was in power for 60 years, while our author expressly states that it lasted for 58 years. The statement of our author is correct and the Vichâraśreṇî is wrong; for the dates given by him agree with those given by Dharmasâgara in the Pravachanaparîkshâ as will be hereafter seen. The Vichâraśreṇî appears to me to be a curious composition. It places the foundation of Pâṭaṇ in 821 Saṁvat instead of 802, the accession of Mûlarâja in 1017 Saṁvat instead of 998, omits the reign of Châmuṇḍa, assigns fourteen years to

Inconsistency between our Manuscript and the Vichâraśreṇî.

Worth of the Vichâraśreṇî.

* This date is not given in the manuscript. The figure 10 occurs in the place of the date, and this is certainly a mistake either of my copyist or of that of the original from which my transcript was prepared. But the date is got by adding 18 to 1302.

† Ind. Ant., Vol. VI., p. 190.

Vallabharâja instead of six months, represents Vîsaladeva to be a brother of Vîradhavala instead of a son, and contains several other mistakes. It is therefore not entitled to our confidence at all, though Dr. Bühler follows it in giving the dates of the Vâghelâ princes. The list in our manuscript then goes on thus:—

Mussulman Sovereigns of Gujarat.

Saṁvat 1393 (1337 A.D.) Udekhâṁ, reigned for 25 years.

Do. 1418 (1362 A.D.) Suratrâṇa Mudâpar, reigned for 18 years.

Do. 1436 (1380 A.D.) Suratrâṇa Ahimud, reigned for 32 years, 7 months, and 7 days. Founded Ahimudâbâd.

Do. 1468 (1412 A.D.) Suratrâṇa Kutabadin, reigned for 10 years, 5 months, and 6 days.

Do. 1479 (1423 A.D.) Suratrâṇa Dâudaśâh, reigned for 36 years.

Do. 1515 (1459 A.D.) Mâgha S'udi 12th, Pâtaśâh Mahimud.

Do. 1568 (1512 A.D.) Mârgaśîrsha S'udi 4, Suratrâṇa Madafa(r).

Do. 1582 (1526 A.D.) Suratrâṇa S'akandar, reigned for 8 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) Jyeshṭha Vadi 5, Thursday, Pâtaśâh Mahimud, reigned for 1 month and 10 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) S'râvaṇa Sudi 2, Pâtaśâh Bâhâdar, reigned for 10 years.

He conquered a large portion of the country. Then came Pâtaśâh Humâu who was a Mugal. He stayed for 8 months in Gujarat. Then came Bâhâdar. He died in the sea.

Saṁvat 1593 (1537 A.D.) Pâtaśâh Mahimud, reigned for 17 years. He was killed by the murderer Baharâ. (By mistake this date is put down as 1583.)

Saṁvat 1610 (1554 A.D.) Pâtaśâh Mahimud, reigned for 10 years. This date is put down as 1600.

The Mogals of Delhi.

Saṁvat 1617 (1561 A.D.), Vaiśâkha S'udi 6, Pâtaśâh Mudâfar. The kingdom lost, the country destroyed. Then came Akbar, the son of Humâu in 1628 (1572 A.D.), and having established his power in Gujarat went back to Delhi.

If the date 1583 in the case of the last Sultân but two and 1600 in the case of the last but one had really been meant by the author, he would have given 1610 for the last instead of 1617. The first therefore must be 1593, the second 1610, and the duration of the reign in the second case 7 instead of 10. In this way only does the last date come out right.

Then Akbar came back on the 2nd of Mârgaśîrsha S'udi. (There is a lacuna in the place of the date).

Saṁvat 1682 (1626 A.D.), Mâgha S'udi 5, Pâtaśâh Jâhângîr, reigned for 21 years.

(Lacuna) S'udi 7, S'âh Jhâṁ (Jehan), reigned for 31 years.

Saṁvat 1714 (1658) (lacuna), Pâtaśâh Aurangjib.

The first of these Mahomedan princes is not mentioned in Forbes' Râsamâlâ or Prinsep's table, and Mahammadshah the third according to these is not mentioned by our author. The dates also of Muzafar and his three successors given above do not agree with those given in the two works. From Mahamud Begarra, however, who began to reign in 1459, the dates and the names agree. But in Prinsep's table, Mahammad Faruki of Malwa is brought in two years after Bahadur's accession. He is omitted by our author. Bahadur's corpse having been found in the sea is confirmed by our author's statement that he died in the sea. The prince who came to the throne in 1554 A.D. is Ahmadshah in Prinsep's table, while he is called Mahammad in our manuscript. The date Saṁvat 1682 or 1626 A.D. is the date of Shah Jehan's accession put in the line above by a mistake of the scribe, while he has left a lacuna against the name of that emperor. The date of Aurangzeb and the duration of the reigns of his two predecessors are given correctly by our author. (Appendix III. L)

A Paṭṭâvalî with a list of dates of important events.

I also came across a slip of paper on which the Paṭṭâvalî or succession list of the High-priests of one of the Gachchhas or sects of the Śvetâmbara Jainas is given, along with dates in a few cases. The slip is probably three hundred years old and the Paṭṭâvalî appears to be that of the Vaṭa Gachchha. Below the Paṭṭâvalî is a list of important events together with their dates. I give the contents of the slip entire in Appendix III (M) and will here quote some of the important dates:—

Vikrama Saṁvat 1084 Kharataragachchha.

Saṁvat 1159 Pûrṇimâpaksha.

Saṁvat 1159, the establishment of Añchalagachchha, a branch of the Chandragachchha.

Saṁvat 1285, the doctrine of the Tapâgachchha, establishment of the Gachchha through Vastupâla.

Saṁvat 1532, the doctrine about the disuse of images.

Vikrama 585, Haribhadrasûri, the son of Yâkinî.

Vikrama 800, birth of Bappabhaṭṭasûri, 895, went to heaven, converted Âmaṛâja.

Vikrama 802, Pattana founded by Vanarâja. An image of Pañchâśara Pârśvanâtha was placed in the Râyavihâra.

Vikrama 1036, 84 Âchâryas were consecrated under a Banyan (vaṭa) tree.

Vikrama 1088, construction of Vimalavasati (Vimala's temple) and the placing of a brass image of Âdinâtha.

Vikrama 1166, Hemâchârya raised to the dignity of Sûri.

Vikrama 1199, reign of Kumârapâla.

Vikrama 1198, Rudramâlâ erected by Jayasiṁha.

Vikrama 1288, Vastupâla placed an image of Kasoṭi in the temple of Luṇiga on Mount Abu.

Vikrama 1298, death of Vastupâla, and 10 years afterwards, death of Tejaḥpâla.

Vikrama 1302, temple of Śatruñjaya by Chandadeva of the Śrîmâla caste.

Vikrama 1315, three years' famine, Vîsaladeva being king.
Vikrama 1441, rise of Merutuṅgasûri.

Yaśovarman, Bhavabhûti, Âma, and Vâkpati.

We learn from Râjaśekhara's Prabandhakośa that the Âmarâja converted by Bappabhaṭṭi was the son and successor of Yaśovarman, king of Kanoj. A king of the name of Dharma who was a hereditary enemy of Âma, ruled over the Gauḍa country at that time, and Lakshaṇâvatî was his capital. He had Vâkpatirâja, a poet, in his service, who composed a Prâkṛit poem entitled Gauḍavadha or Goḍavaho, after his patron had been killed by a neighbouring prince of the name of Yaśodharma. It would thus appear that Vâkpatirâja belonged to the next generation after Yaśovarman, and I have given reasons in the introduction to my edition of Mâlatîmâdhava to believe that he belonged to the next generation after Bhavabhûti also. The Râjataraṅgiṇî speaks of both the poets as having been patronized by Yaśovarman, wherefore it must be concluded that Vâkpatirâja first came into prominence in the latter part of his reign, while Bhavabhûti belonged to the first part. Râjaśekhara gives 807 Vikrama as the date of Bappabhaṭṭi's initiation as a Jaina monk and 811 Vikrama as the date of his being raised to the dignity of a Sûri. These dates are hardly consistent with the date of his birth given above and generally accepted by the Jainas. But this latter seems to have been arrived at by an inference from the statement that when Bappabhaṭṭi was first seen by his Guru Siddhasena he was only six years old and was soon initiated; and it is not given by Râjaśekhara at all. It must therefore be pushed backwards. Similarly the date of his death must be considered as very doubtful.

Bappabhaṭṭi met Âma for the first time soon after his initiation, while the latter was living as a voluntary exile in Gujarat, being displeased with the treatment he had received from his father; and was made a Sûri at the request of Âma after he had succeeded to the throne on his father's death. Yaśovarman thus died between 807 and 811 of the era of Vikrama, *i.e.* about the year 753 A.D. Lalitâditya of Kaśmîr who subdued Yaśovarman reigned from 693 to 729 A.D. according to the chronology of the Râjataraṅgiṇî as interpreted by General Cunningham by the use of the key furnished by Kalhaṇa himself, *viz.* that Śaka 1070 corresponded with the Kaśmîr year 24. The date of Yaśovarman's death now determined agrees well enough with this; at least it does not furnish any reason for supposing an error in Kalhaṇa's dates and applying a correction to them as General Cunningham afterwards did, though even the corrected date of Lalitâditya, 723-760 A.D., would be equally consistent with it. And Bhavabhûti must be referred to the last quarter of the seventh century and the first of the eighth.

Before proceeding I must here give expression to my deep sense of obligation to Mr. Ramchandra Dhonddev Velankar, the Subordinate Judge of Pâṭaṇ, without whose assistance we should have been able to do nothing. The good man has since died and cannot now receive my thanks; but I feel it to be a duty to place on record the valuable service rendered by him to the cause of oriental research.

AHMEDABAD

We left Pâṭaṇ and returned to Ahmedabad. I could make only two days' stay there; but with the assistance of Professor Kathavate and an old pupil Mr. Sârâbhâi Maganbhâi Hatesing I was able to make good use of the short time at my disposal.

Libraries at Ahmedabad.

The principal Jaina Bhâṇḍârs at Ahmedabad are the following:—

1 Bhâṇḍâr of Dehalâno Upâśraya.

2 Bhâṇḍâr of Dayâ Vimala.

3 Lohvârnî polanuṁ Bhâṇḍâr.

4 Mulchandji's Bhâṇḍâr.

5 Jaysing Hathesing's.

6 Premâbhâi Hemâbhâi's.

The first Bhâṇḍâr has now been divided into three parts, one of them being deposited in the Upâśraya, another in Haṁsanâthji's temple belonging to Umâbhâi Hathesing, and the third being in the charge of a private individual. The second we were able to see. The list was placed in our hands and I have taken a copy of it. The Bhâṇḍâr contains 53 Dâbḍâs, and on examination we found that the entries in the list and the contents of the Dâbḍâs agreed. Sometimes however there were two Dâbḍâs with the same number and this appeared to us to be due to some confusion that must have taken place on the occasion of the distribution of the original Bhâṇḍâr. As at Pâṭaṇ we went over the list and selected certain manuscripts for examination. Though the examination was short, it yielded not unimportant results. The following manuscripts were seen by us:—

A portion of the library in the Dehalâno Upâśraya.

Examination of Manuscripts.

1. Rûpamañjarînâmamâlâ (box 31), fols. 7, ll. 12, vv. 120; a thesaurus by Rûpachanda, the son of Gopâla, composed in the reign of Akbar in 1644 Saṁvat or 1588 A.D.

2. Anarghyarâghavaṭippaṇaka (box 31), fols. 36, ll. 21, letters 53; commentary on Murâri's Anarghyarâghava, by Narachandrasûri, pupil of Malladhârin, seven acts. Ms. transcribed in 1434 Saṁvat. The date of this manuscript shows that the commentary itself was composed before the end of the fourteenth century. The original, therefore, must be considerably older. It will hereafter be shown that Murâri flourished before the thirteenth century.

3. Śrutaśabdârthamahanîyasamuchchayaḥ, (box 47), fols. 32, ll. 17, Gra. s. 1508; composed by Someśvara, pupil of Yogeśvarâchârya. (Appendix III. N.)

4. Mugdhabodha (box 47), fols. 18, ll. 19, letters 54. A thesaurus composed in 1450 Saṁvat. Date of Ms. Saṁvat 1517.

5. Nalodaya (box 47). This is usually attributed to Kâlidâsa; but in this manuscript the name of the author is given as Ravideva, son of Nârâyaṇa. There are one or two manuscripts in our collection in which also the same name occurs.

6. Bhâvadyotanikâ (boxes 47, 49, and 52). A commentary on the Naishadhacharitra by Śesha Râma, pupil of Śesha Nârâyaṇa; cantos 1-13, 15, 17, 18, 20-22.

7. Vidvadbhûshaṇa by Bâlakṛishṇa, with a commentary entitled Mañjubhâshiṇî by Madhusûdana (box 47), fols. 38, ll. 19; the original 68 vv; total Gr. s. 2,332, Saṁ. 1740. There is a copy of it in this year's Collection.

8. Kârikâṭîkâ by Upâdhyâya Sucharita (box 49), fols. 109, ll. 12, letters 43. (Appendix III. O.) This is a commentary on the Ślokavârtika of Kumârilabhaṭṭa and the Pratîka Viśuddheti is the first word of the first Kârikâ. But of this more hereafter.

9. Nyâyasâra (box 49), fols. 14, ll. 12, letters 34, three Parichchhedas, by Bhâsarvajña. Follows the system of Gautama. Manuscript written at Devagiri by Ânandayaśogaṇi in Saṁvat 1505.

10. Kumârapâlaprabandha (box 49), fols. 58, by Jinamaṇḍanasûri. Composed in Saṁvat 1492.

11. Prabandhakośa by Jayaśekhara, which must be a work of the same nature as Râjaśekhara's Prabandhakośa or Merutuṅga's Prabandhachintâmaṇi.

12. Śiśuhitaishiṇî, a commentary on the Kumârasaṁbhava by Vyâsavatsa (box 52), fols. 63, ll. 13; comes down to the end of the eighth canto.

13. A manuscript of a Prâkṛit anthology with a Chhâyâ or Sanskrit translation and a few notes also came to my notice. There are two copies of the work in our collections also. It is called Prâkṛit Padyâlaya which title is in several places transcribed as Vidyâlaya. *Vajjâ* (Padyâ) is explained by the author as *Paddhati* and a collection of *Gâhâo* or Gâthâḥ on the same subject is called *Vajjâlaya*, written often as *Vajjâlaggâ*. The author's name is Jayavallabha who was a Śvetâmbara Jaina, and that of the author of the Chhâyâ is Ratnadeva. The number of Gâthâs or verses is 704 and the Granthasaṁkhyâ of the whole work is 3,000. The collection embraces 48 subjects and these are given in four Gâthâs which together with other extracts from the work the reader will find in Appendix III. (P). The names of the works from which the 704 Gâthâs are collected are unfortunately not given; but I observed some verses from the Gauḍavadha, and some quoted in the Kâvyaprakâśa. The Chhâyâ was composed by Ratnadeva in the year 1393, which must be of the Vikrama era though it is not stated, at the instance of Dharmachandra, pupil of Haribhadrasûri, the successor as high priest of the Pṛithugachchha, of Mânabhadrasûri. Vajjâlaya.

14. We found in this Bhâṇḍâr a large portion of a commentary on the Kâvyaprakâśa by Bhânuchandra; and a complete copy of Jayanta's Kâvyaprakâśadîpikâ. In 1875-76 Dr. Bühler came across a manuscript of this last, and got a transcript made for our collection; but it is only a fragment. I have therefore got the complete manuscript found at Ahmedabad copied for Government. It is besides valuable in consequence of its giving the date of Jayanta and some particulars about him. Jayanta calls himself a Purohita and was the son of Bhâradvâja who was Purohita or family priest to the minister of Sâraṅgadeva, sovereign of Gujarat. He finished his work on Sunday the 3rd of the dark fortnight of Jyeshṭha in the Saṁvat year 1350, in the triumphant reign of Jayanta's Kâvyaprakâśadîpikâ. Date of Jayanta.

Sârangadeva, the Mahârâjâdhirâja, while his victorious army was encamped near Âśâpallî. Jayanta bestows very extravagant praise on his father, and tells us that the king of Gujarat threw himself prostrate at his feet. (Appendix III Q.). Sârangadeva, as we have seen, was the third of the Vâghelâ sovereigns who reigned at Pâtaṇ and was on the throne between Vikrama 1333 and 1353, *i.e.*, 1277-1297 A.D. The manuscript was transcribed in 1475 (Saṁvat).

A Manuscript of the Vikramâṅkacharita, the second yet discovered.

15. We discovered in box 43 a manuscript of the Vikramâṅkadevacharita or life of Tribhuvanamalla Vikramâditya of Kalyâṇa (1076-1127 A.D.), by Bilhaṇa. A copy of this highly valuable historical poem written on palm leaves was discovered by Dr. Bühler at Jessalmir in Marwar in 1874-75, and his edition of the work is based on that manuscript. Our manuscript is a fragment beginning with the second line of stanza 62 of the first canto, and coming down to the end of the seventh canto. But I feel almost sure that if I had had time enough, and if the men in charge of the Bhâṇḍâr had been more patient as regards this our laying hands on their treasures and more confiding, I should have been able to trace the whole work. This manuscript is in the list put down as Vikramacharitra; and there is another with the same title in box 48, and a third called Vikramâdityacharitra in box 34. One portion of the commentary on the Naishadhacharitra by Śesha Râma, noticed above, was found in one box and two other portions in two other boxes. It is therefore extremely likely that one or both of the other manuscripts the titles of which begin with the name of Vikrama contain the remaining part of the Vikrâmâṅkacharita. There is still another manuscript entitled Vikramacharitra in box 31; but on examinatiou I found it to be a legendary account in prose of Vikrama the celebrated king of Ujjayinî.

I have compared the manuscript with Dr. Bühler's edition and give its readings in Appendix III. (R). Dr. Bühler's manuscript was written on palm leaves and must be older than mine; and on the whole it is much better. But there are many cases in which my readings are better, while Dr. Bühler's do not yield any sense or good sense; and consequently they must be the correct or original readings.

A poem entitled Surathotsava by Someśvaradeva.

16. I have also to announce the discovery of a Mahâkâvya or poem, hitherto unknown, by Someśvaradeva whose Kîrtikaumudî has now been before Sanskrit scholars for some years and whose Râmaśataka was mentioned by me in my last report. The poem is called Surathotsava and contains fifteen cantos. The plot is the same as that of the Saptaśatî or Devîmâhâtmya contained in the Mârkaṇḍeya Purâṇa. At the beginning, the poet addresses various deities devoting the first five stanzas to Bhavânî or Durgâ. He then renders his obeisance to him who "in the temple of his poem placed the image of the fame of Râma" and to "the son of Satyavatî," as well as to their works, the Râmâyaṇa and the Mahâbhârata. Then are mentioned with admiration the following poets:—

Poets mentioned in the introduction.

1. Guṇâḍhya, the author of the Bṛihatkathâ, whose Prâkṛit composition surpassed the Sanskrit composition of other poets.
2. Subandhu.

3. Kâlidâsa.

4. Mâgha.

5. Murâri and others.

This Murâri must be the author of the Anarghyarâghava, a manuscript of a commentary on which transcribed in Samvat 1434, has been already noticed. The poet then devotes a good many stanzas to such general subjects as poetry, good men, wicked men, &c., and afterwards introduces his hero Suratha to his readers. The first canto ends with the mention of his Viśvavijaya or conquest of the world. Canto I.

At the beginning of the second, some of Suratha's counsellors are represented to have played into the hands of his enemies who with their assistance vanquished him and deprived him of his kingdom. Suratha then betook himself to a forest where he met a Muni or sage to whom he recounted his misfortunes. He advised him to have recourse to austere practices (tapas) in order to propitiate Bhavânî, and narrated the glorious deeds of that goddess. Śumbha and Niśumbha had obtained from Brahmadeva the boon of freedom from death at the hands of any but a woman, and through the virtue of that boon they made themselves all-powerful and oppressed all creatures. The gods thereupon went to Brahmadeva, and laid their complaints. Brahmadeva explained to them the nature of the boon the Demon (Daitya) had received, and advised the gods to go to Umâ or Bhavânî and entreat her to kill Śumbha. Thus ends the third canto. Cantos II and III.

The gods then went to the Himâlaya, a description of which in accordance with the orthodox rules of poetry constitutes the fourth canto. A description of the seasons, all of which came to wait upon the gods in the course of their March, follows in the fifth, and a description of a moon-rise in the sixth. The seventh canto opens with a description of a sunrise and then Bhavânî is represented as going out to gather flowers. Thence she goes to the Gaṅgâ to bathe, and as she is returning the gods see her from a distance and sing her praises. They then lay their complaints before her and implore her to kill the Daitya Śumbha. She allays their fears and promises to destroy the demon. In the eighth canto, Bhavânî transforms herself into a beautiful maiden and resides on a peak of the Himâlaya. The report spreads that a beautiful maiden has appeared on the Himâlaya, and reaches the ears of Śumbha. He sends a person to propose to her a marriage with himself. Bhavânî tells the messenger that she has vowed that that man only shall be her husband who will fight with her while she is riding a lion. The messenger goes back to Śumbha and informs him of this. Śumbha wonders at the woman's oddity and sends a demon of the name of Dhûmralochana to induce her to give up what she called her vow, and, if she remained still obstinate, to use force and bring her away. Dhûmralochana goes to Bhavânî and while about to execute his master's commands, he is reduced to ashes by the power of the goddess. Then in the ninth canto Śumbha is represented as marching against Umâ in person with a large army; the fight between them is described in the tenth, and the death of Śumbha in the eleventh. Cantos IV.—XI.

Cantos XII.—XIV. Having heard of this glorious deed of Bhavânî from the mouth of the Muni, Suratha makes up his mind to propitiate her by the severest austerities. These are described in the twelfth canto; and in the thirteenth Pârvatî sends a beautiful woman to test his firmness, but he is proof against her blandishments and goes on with his religious exercises. Then in the fourteeth, Bhavânî is pleased, and manifests herself to Suratha; she pronounces a benediction, and promises him supreme sovereignty for a thousand years and the dignity of the eighth Manu, after the present or seventh is over, in a future life. In the meanwhile such of the consellors of Suratha as were faithful to him destroyed those who had acted as traitors and sent men in all directions to trace him out. One of them reached at last the forest where Suratha had been practising austerities and gave intelligence of his being there to the counsellors. They then went to the place with a large number of followers and conducted Suratha to his capital where he enjoyed supreme sovereignty in accordance with the promise of Umâ.

Canto XV. The history of Someśvara's family. In the fifteenth canto Someśvara gives the history of his family and his own and at the end devotes a few verses to the praise of Vastupâla. "There is a place called Nagara where reside Brahmans and which is rendered holy by the sacred fires kept by them and the sacrificial rites they perform. The gods themselves seeing the holiness of the place and the prosperity conferred upon it by Śiva live there as it were assuming the forms of Brahmans." At that place dwelt a family of the name of Guleva (?) belonging to the Gotra of Vasishtha. In that holy family was born Sola, who was created by Mûlarâja, the founder of the Chaulukya dynasty of Pâṭaṇ, his family priest. He performed the Vâjapeya sacrifice and attained great influence over the king. His son Lalla was the spiritual adviser of Châmuṇḍa; and his son Muñja of Durlabha. Muñja's son was Soma by whose blessings Bhîma became victorious everywhere. Âma, the son of Soma, was the family priest of Karṇa. He performed the seven kinds of Jyotishṭoma and obtained the title of Samrâṭ, and spent the wealth received from the Chaulukya prince in building temples of Śiva, digging tanks of water, and making gifts to Brahmans. When the Chaulukya prince harassed the territory of the king of Dhârâ, the priest of the latter conjured up, by means of charms, an evil spirit (Kṛityâ) for the destruction of his master's enemy. But by counter-charms, Âma succeeded in turning back the evil spirit against the conjuror himself who was instantaneously killed by it. Âma's son was Kumâra, and it was in virtue of his good wishes that Siddharâja made the king of Sindhu a captive though he was a man of great prowess, cast into prison the ruler of Mâlava along with his family, and made the proud king of the country of "a lac and a quarter*" bow his head to himself. Kumâra performed sacrifices, and built tanks. His son was Sarvadeva who knew the essence of the laws laid down by Manu. He was a worshipper of Vishṇu, performed sacrifices like his predecessors, and was too proud to beg money of others. After his death, his son Âmiga took his place. Âmiga had four sons, Sarvadeva, Kumâra, Muñja, and Âhaḍa (?) The relation of the elder Sarvadeva and his son Âmiga to the Chaulukya princes is not

*The country about the Sambhar lake in Rajaputana was so called.

stated. Probably Kumârapâla, the successor of Siddharâja, being a Jaina, had very little to do with them. But after Kumârapâla's death, Sarvadeva the younger, threw his bones according to Brahmanic rites into the Ganges and gratified the Brahmans of Prayâg and Gayâ by his gifts. Sarvadeva constructed tanks in many places, worshipped Śiva every day, and was hospitable to all Brahmans. "Kumâra was offered heaps of jewels by the king, the son of Kumârapâla, on the occasion of a solar eclipse, but he did not accept them. He propitiated Śiva in the form of Kaṭukeśvara and cured the severe wounds received by Ajayapâla in a battle. When in consequence of a famine the people were reduced to mere skeletons he interceded with Mûlarâja and obtained for them a remission of the assessment on land. He was made chief minister by Pratâpamalla, who belonged to the Râshṭrakûṭa family and, being entrusted with the charge of the army by the Chaulukya prince, achieved victory for his arms by defeating his enemies. He fought a battle with the king of Dhârâ who after receiving a wound skin-deep left the battle field though puffed up with pride and Kumâra, destroying a town named Gogasthâna (?) belonging to him, sank a well in the place where his palace stood. He plundered the Mâlava country and took away all its wealth though he did not find gold or silver, and gave gold and silver to Brahmans when he performed a Śrâddha at Gayâ. He defeated an army of the Mlechchhas near the Queen's lake, gratified the *manes* by performing Śrâddhas on the bank of the Ganges, and brought down rain in rainless districts. As a Brahman, he performed his sixfold duty, and as a soldier he had recourse to the six modes of dealing with foreign princes; his fame reached the three worlds and he always repeated the three sacred words (Bhûr, Bhuvar, Svar); he manifested his knowledge of the Śastras* in sacrificial matters as well as of the Śastras (weapons) of war, and he had the holy Brahmanic thread on his bosom and held the thread of power in his hands." The name of his wife was Lakshmî and they had three sons, the eldest of whom was Mahâdeva, the second Someśvara, and the youngest Vijaya. The great poets Harihara, Subhaṭa, and others knowing the great qualities of Someśvara spoke of his poetry in terms of the higest praise. By means of a drama composed in an hour and a half and a poem depicting the highest sentiment, he pleased the hearts of the attendants of king Bhîma's Court. Then follows a panegyric on Vastupâla, in whom according to the poet "learning" which after the death of Hemachandra had been without a resting place found an abode and also the vow of universal benevolence which after Prahlâdana left the world had not been assumed by anybody. Vastupâla's genealogy is thus given:—

A panegyric on Vastupâla.

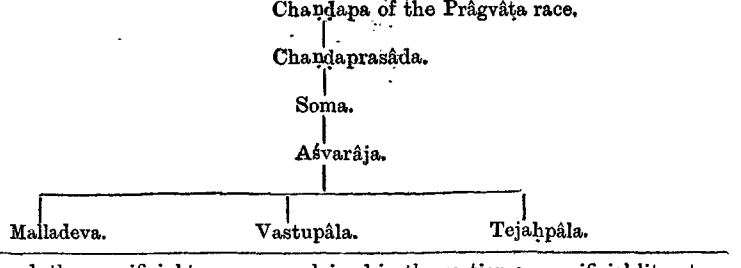

*This and other sacrificial terms are explained in the section on sacrificial literature.

In an inscription in a temple on Mount Abu composed by Someśvara, Luṇiga is mentioned as the eldest brother, but as he is said to have died young, his name is omitted here. Prahlâdana was a chief of the Paramâra race who ruled over the country about Abu and was a feudatory of the Chaulukyas of Anahilapattana. Someśvara wrote this poem while Vastupâla was alive. (Appendix III. S.)

This manuscript of the Surathotsava was transcribed in Saṁvat 1495.

COLLECTION OF 1883-84.

Expenditure.

I will now proceed to notice the collection of manuscripts made for Government this year. The funds were equally divided between Professor Peterson and myself. Rs. 3,250 fell to my share, and about the end of the year I drew Rs. 476 more out of the unexpended balance of the allotment for inscriptions. Out of the total of Rs. 3,726, Rs. 2,265 were paid for the manuscripts collected in Gujarat, Rajaputana, and Delhi; and Rs. 930-5-6 for those collected in the Maratha Country. The salaries and travelling expenses of the agents, and sundries absorbed Rs. 530-10-6.

Number of Manuscripts purchased.

From the catalogue which forms Appendix II, it will be seen that the Gujarat and Rajaputana section of the collection comprises 325 manuscripts (Nos. 1-325), and the Maratha section 412 (Nos. 326-737). In the Gujarat section there are a good many Kaśmîr manuscripts purchased at Delhi, most of which are written in the Śâradâ character, and 28 of works belonging to the Digambara sect of the Jainas. The manuscripts have as usual been arranged in classes according to the subjects.

Class I.—Vedas including Upanishads.

Ms. of the Krama text of the Vâjasaneya Mantrabhâga.

In this class there is an incomplete copy of the first part of the Sâmasaṁhitâ and of the Pada text of the second part, as well as a manuscript of one of the song-books, in the Gujarat section; and copies of the Sâmans sung in connection with various sacrificial rites in the Maratha section. This last contains a manuscript of the Krama text of the Mâdhyaṁdina rescension of the Saṁhitâ of the white Yajurveda, as well as of the Pada text; (Nos. 354 and 353). *Krama, Jaṭâ,* and *Ghana* are certain arrangements of the Padas or words of a mantra the nature of which has been explained by me in an article published in the Indian Antiquary, vol. III. These schemes or arrangements as well as the Saṁhitâ and Pada texts are learnt by a Brahman who devotes himself to a religious life from the mouth of a *Guru* or teacher. But since manuscripts are of use to the pupil and they serve to refresh the memory at an advanced age, they also are resorted to. Every first class Vaidika or reciter of the Veda must know by heart the first or Mantra portion of a Veda usually called Saṁhitâ in these five forms; and actually one meets with many reciters especially of the Taittirîya and Mâdhyaṁdina rescensions of the Yajurveda who know it in this way. But while we have many manuscripts of the Saṁhitâ and Pada texts we have but a few of the other forms. No. 354 contains the Krama of thirty-seven out of the forty chapters of the Vâjasaneya Saṁhitâ and Jaṭâ of a portion of the twenty-eighth chapter.

Atharvopanishads.

No. 1 (Gujarat Section) contains a copy of the Âśramopanishad and of the Garbhopanishad written in the Śâradâ or Kaśmîr character. At the end the names of the fifty-two Upanishads usually attributed to the Atharva Veda are thus given :—

1 Muṇḍa.
2 Praśna.
3 Brahmavidyâ.
4 Kshurikâ.
5 Chûlikâ.
6 Siras.
7 Śikhâ.
8 Garbha.
9 Mahop.
10 Brahma.
11 Prâṇâgnihotra.
12 Maṇḍûka.
13 Vaitathya.
14 Advaita.
15 Alâtaśânti.
16 Nîlarudra.
17 Nâdabindu.
18 Brahmabindu.
19 Amṛitabindu.
20 Dhyânabindu.
21 Tejobindu.
22 Yogaśikhâ.
23 Yogatattva.
24 Saṁnyâsa.
25 Âruṇeya.
26 Kaṇṭhaśruti.
27 Piṇḍa.
28 Âtma.
29 Nṛisiṁhapûrvatâpanî.
30 Tâpanîyî Maho.
31 Tâpanîya Maho.
32 Tâpanîya.
33 Nṛisiṁhatâpani Maho.
34 Uttaratâpanî.
35 Kaṭhavallî.
36 Kaṭhavallî, [U]ttaravallî.
37 Keni(e)she(i)ta.
38 Nârâyaṇa.
39 Bṛihad Nârâyaṇa.
40 Bṛihad Nârâyaṇa.
41 Sarvopanishatsâra.
42 Haṁsa.
43 Paramahaṁsa.
44 Ânandavallî.
45 Bhṛiguvallî.
46 Gâruḍa.
47 Kâlâgnirudra.
48 Râmapûrvatâpanîya.
49 Râmottaratâpanîya.
50 Kaivalya.
51 Jâbâla.
52 Âśrama.

Observations on the list.

The list is introduced with the observation that the first fifteen Upanishads from the Muṇḍa to the Alâta belong to the Śaunakîyas and the remaining thirty-seven from the Nîlarudra to the Âśrama, to the Paippalâdas and others. (Appendix III. T).

This list differs from that given by Professor Weber in his catalogue (p. 95) in the latter part, but agrees perfectly with that given by Colebrooke. He only calls both the 6th and the 7th Atharvaśiras, while the latter should be called Atharvaśikhâ, as it is here. That this group is not arbitrary but represents some fact of literary history is shown by the circumstance that we have many manuscripts in which these Atharvaveda Upanishads are written exactly in the order in which they are given in this list. Thus No. 328 (Maratha Section) which is but a fragment contains the first thirty-three, and No. 10 of last year's collection forty-seven. No. 140 of 1879-80, which is also a fragment, begins with the thirty-fifth in the list and comes down to the forty-seventh; after which we have the Jâbâla and Kaivalya, the two Râmatâpinîs being omitted. After Kaivalya we have the Âtmabodha and the Śvetâśvatara. Some of the names, however, in

the above are not correctly written. Upanishad No. 12 is called Maṇḍûka, but Mâṇḍûkya is the name of all the four from 12 to 15; it should therefore be called Âgama, the first of the four parts of the Mâṇḍûkya. In manuscript No. 10 of last year, all these four are included in Upanishad 12, (p. 194, my last year's report). Nos. 29 to 33 in the above ought to be named Prathama Maho, Dvitîya Maho. &c., all the five constituting the Nṛisiṁhapûrvatâpinî. These five and also the thirty-fourth are included in Upanishad 26 of No. 10 of 1882-83. Nos. 35 and 36 are the two chapters of the Kaṭhopanishad called Atharvavallî in last year's No. 10, and included in Upanishad 27 (p. 195); Nos. 39 and 40 together constitute the Mahânârâyaṇa Upanishad or the 30th of the latter manuscript, and Nos. 44 and 45 are included in the 34th. Of these, the two Atharvavallîs or Kaṭhavallîs are the same as the Kaṭhopanishad of the Black Yajurveda; the two parts of the Bṛihad Nârâyaṇa or Mahânârâyaṇa the same as the Nârâyaṇopanishad of that Veda, and the Ânandavallî and Bhṛiguvallî, the same as the Taittirîya. There are of course various readings.

Class II.—Vedâṅgas and works on the sacrificial Ritual.

Sûtrabhâshyas.

In the Gujarat Section we have a copy of a fragment of the Bhâshya on Âśvalâyana's Śrautasûtra by Siddhântin, (No. 8). A copy of three chapters of the work was purchased by me for our collections in 1879. No. 19 is a manuscript of Dhûrtasvâmin's Bhâshya on the Sâmânyasûtra or general sacrificial topics, forming a part of the twenty-fourth Praśna of Âpastamba's Sûtra; and No. 14 is a copy of Bhavasvâmin's Bhâshya on Baudhâyana's Sûtra on the Châturmâsya rites. All these three are very old authors as will be shown below. No. 10 is an incomplete copy in the Kaśmîr character of Kâtyâyana's Śrâddhasûtra with a commentary.

Śrâddhakâśikâ.

In the Maratha Section we have a manuscript of chapters X and XXV of Devayâjñika's Bhâshya on Kâtyâyana's Śrautasûtra; Nos. 367 and 368. No 382 is Śrâddhakâśikâ which is a very full commentary on Kâtyâyana's Śrâddhasûtra, by Kṛishṇa. Kṛishṇa was the son of Vishṇu whose father was Atisukha and grandfather Nityânanda. Kṛishṇa states in the beginning that this Sûtra was expounded by Karka in words the sense of which was deep. The exposition therefore was difficult to understand and hence another commentary was written by Halâyudha. This also did not render the sense of the Sûtra plain, and therefore he wrote his commentary to dispell "the darkness in the shape of a mass of doubts." (Appendix III. U). The commentary abounds with quotations from the Purâṇas and Smṛitis. The author also quotes a work called Dharmapradîpa which must be the work of that name written by an author of the name of Draviḍa; (see below).

Mahîdhara.

No. 363 is a commentary on Kâtyâyana's Śulvasûtra by Mahîdhara. At the end we are told that Mahîdhara composed it

at Benares "on Sunday the 13th of the light half of——, in the year 1646," at the command of his *Guru* or master Ratneśvaramiśra, the son of Keśava, after duly studying the Bhâshya, the Vṛitti composed by Râma, and the Sûtras themselves. The commentary itself is based on the Bhâshya and the Vṛitti. The date 1646 refers to the Saṁvat or Vikrama era. For at the end of a manuscript of the Mantramahodadhi together with a commentary composed by Mahîdhara, which forms No. 26 of our collection of 1868-69, there is a statement to the effect that the work was composed in 1645 of the Vikrama era. (Appendix III. V). This Mahîdhara must be the same person as the author of the Vedadîpa or commentary on the Saṁhitâ of the white Yajurveda. No. 383 is a commentary on Keśava's Śikshâ by a man of the name of Alamûrimañchi, and No. 371, on Kâtyâyana's Snânasûtra, by one who calls himself Trimallatanaya or son of Trimalla.

Nṛisiṁhayajvan, the author of the Hautrakârikâs.

Among works on the sacrificial ritual, there are some deserving of notice. No. 25 is a copy of the Hautrakârikâs by Nṛisiṁhayajvan, which appear to form part of a larger work entitled Prayogaratna. The first four folios are missing. The work explains the duties of the Hotṛi priest in the smaller sacrificial rites beginning with the Darśa-Purṇamâsa and ending with the Châturmâsya. At the end of each section the author gives a short history of himself. But in our manuscript the opening words only are given and the complete verses must have existed in the leaves which are lost. Gaṅgâdhar Śâstrî Dâtâr of Poona, however, possesses a copy of the work and the verses are there given in an entire form. The author therein tells us:—"There is a village of the name of Varurvâḷu in the Hosala country where flourished Nṛisiṁha whose son Nârâyaṇabhaṭṭa of the Atri race went to Kâśî, and he and Ammâyî gave birth to a son, the learned Gopînâtha. Gopînâtha's younger brother Nṛisiṁha composed the Prayogaratna. (Appendix III. W). The Hosala country must be Maisur. For, in an inscription dated 1277 Śaka or 1355 A.D., published in the Journal of the Bombay Asiatic Society, Bukkarâya, probably the same as that who founded the Vijayanagar dynasty but who was only a Mahâmaṇḍaleśvara or minor prince at the time, is represented to be ruling at his capital Hosapaṭṭaṇa in the Hoysaṇa country. And the Hoysala Yâdavas ruled over the country of Maisur and the surrounding districts, and the country probably derived its name from theirs, or *vice versa*, they derived theirs from that of the country.

Gopâla, author of Kârikâs.

No. 27 is a manuscript of the Prâyaśchittakârikâs based on the Sûtra of Baudhâyana by Gopâla, and No. 397 of the Maratha Section contains his Kârikâs on the Soma sacrifice. Gaṅgâdhar Śâstrî Dâtâr tells me that Gopâla is quoted by Sâyaṇa in his commentary on the Darśa-Pûrṇamâsa portion of the Baudhâyanasûtra. Gopâla, therefore, must have lived before the fourteenth century. The Prâyaśchittapradîpa, of which No. 428 is a copy, and which is regarded as a work of great authority though the author's name is unknown, mentions Gopâla in the introductory verses as the expounder of the Prâyaśchittas laid down by Baudhâyana. The

author of the Prâyas'chittapradîpa professes to follow Bhavasvâmin in the decision of the knotty points concerning his subject. (Appendix III. X).

Trikâṇḍamaṇḍana's Kârikâs.

An important work belonging to this subdivision of Class II. is the Âpastambadhvanitârthakârikâs by Trikâṇḍamaṇḍana Bhâskara Miśra, the son of Kumârasvâmin. The work consists of four parts. The first is called Adhikârakâṇḍa in which the requisite qualifications of one who has to keep the sacrificial fire and perform the several rites are discussed. The second is called Pratinidhikâṇḍa wherein are considered what times for the performance of the sacrificial rites and what materials should be chosen when the principal ones that are laid down in the scriptures cannot be availed of. In the third part which is called Punarâdhânakâṇḍa, the circumstances and manner in which the old sacrificial fire becomes either polluted or destroyed, and in which it should be resumed, are discussed. In the fourth part, which is called Âdhânakâṇḍa, the inauguration or first assumption of the sacrificial fire, the initial Ishṭi after the inauguration, the treatment of the fire when the keeper goes on a travel, the Ishṭi consisting of the first offering of the grain of the season to the gods (Âgrayaṇa), and such matters are considered. There is a manuscript of the first three Kâṇḍas in the collection of 1871-72 (No. 22), and others are noticed by Burnell in his catalogue of Tanjor manuscripts. But manuscripts of the fourth or last Kâṇḍa are extremely rare. No. 21 is a copy of this fourth or last Kâṇḍa. Gaṅgâdhar Śâstrî possesses a manuscript of the whole work including the last Kâṇḍa also.

Trikâṇḍamaṇḍana quoted by Hemâdri.

Quotations from the second or Pratinidhikâṇḍa of Trikâṇḍamaṇḍana occur in the Kâlanirṇaya of Hemâdri about the end of the work. Thus, verse 150 of the former according to Gaṅgâdhar S'âstrî's copy, is quoted on folio 360*b* of the manuscript of the Kâlanirṇaya, No. 237 in my collection A. of 1881-82, verses 159 and 160 on f. 361*b* and verses 161 and 162 on f. 362*b*. In his introduction to these quotations Hemâdri calls the author Trikâṇḍamaṇḍana. Hemâdri, we know, was a minister of Mahâdeva the king of Mahârâshṭra of the Yâdava dynasty who reigned at Devagiri from 1260 to 1273 A.D. and for a short time of his nephew and successor Râmachandra. Trikâṇḍamaṇḍana Bhâskaramiśra, therefore, must have lived one or two hundred years at least before him, and may have lived still earlier. His work abounds with references to previous works and writers on sacrificial subjects, whose views on different matters are succinctly stated. No. 21 which is a small manuscript of 34 leaves containing matter equal to about 850 Anushṭubhs contains the following names :—

I.—Vedic Śâkhâs or Works.

Authors and works quoted by Trikâṇḍamaṇḍana.

Kaṭhâḥ or Kaṭha-(compounded)* 1*b* *2*, 17*b* *3*, 19*b* *2*, 32*b* 2, 33*b* *4*
——— aśruti 15*a* 3.
Kaushîtakiśruti 13*b* 1, 2, 3.
Bahvṛichâḥ 18*b* *3*, 19*b* 5.
Maitrâyaṇîyakâḥ 14*b* 4.
Vâjinaḥ 4*b* 1, 5*b* 7, 34*b* 1.
——— *as Vâjasaneyinaḥ* 13*b* 6.
Sâṁkhyâyana 13*b* 5, 17*a* 7.

II.—Authors of Sutras.

Araṇyanivâsi-Matsya 10*b* *2*,
Âpastamba 1*b* *2*, 11*a* *3*, 13*a* *2*; Âp—pâṭhaḥ 25*b* *3*.
Âśvalâyana 2*a* *2*, 8*a* 3, 14*b* *4*, 17*b* 4, 20*a* 3, 20*a* *4*, 27*a* *4*; Âśv—pâṭhe 11*a* 4.
Upavarsha 5*b* 1; Upav—pâṭhataḥ 11*a* 6.
Kâtyâyana 6*a* 8, 8*a* *5*, 8*b* *1*, 9*a* 7, 10*b* *2*, 10*b* 4, 21*b* 4, 27*a* *3*, 29*a* *2*, 31*a* 2, 33*b* 2.
Pâṇinîya 17*a* *2*.
Baudhâyana 8*a* 3, 10*b* *2*, 12*b* *3*, 14*b* *2*, 15*a* *5*, 17*b* *2*, 19*a* 1, *3*, 19*b* 3, 21*b* *1*, 25*a* *5*, 30*a* 5, 32*b* 2, 33*b* *3*, 34*a* 4;—Grihya 34*a* 5.
Bharadvâja 1*b* *2*, 14*a* *4*, 17*b* 4, 19*a* 7, 19*b* *3*, 23*b* 2, 25*a* *5*, 26*a* 3, 29*a* *3*, 33*a* 1, 33*b* 2.
Laugâkshi 6*a* 2, 10*b* *2*, 17*b* 4, 21*a* *2*, 33*b* *2*.
Satyâshâḍha 1*b* *2*, 12*a* 4.
——————— *as Hiraṇyakeśin* 31*a* *3*.

III.—Authors of commentaries on Sutras and of Prayogas.

Ṛishideva 14*a* 4, 19*b* 4, 22*a* *2*, 23*b* 1, 4, 33*a* *1*.
Karka 6*a* 8, 14*a* *1*.
Keśava, 16*b* 6, 18*a* 2, 28*b* *1*, *2*, *4*, 29*b* 2, 30*a* 1, 30*a* 6, 30*b* *4*, 32*b* 1.
——— *as Keśavasvâmin* 33*b* *2*.
——— *as Keśavasûri* 8*a* *1*.
Dravida 8*b* *2*, 9*b* 3, 19*a* *1*.
Dhûrta, 14*a* 4, 17*a* 5, 17*b* 2, 18*a* 2, 23*b* 2, 30*b* *3*, 32*a* *5*.
——— *as Dhûrtasvâmin* 34*a* 2.
Nârâyaṇa 2*a* *2*, 12*a* *2*, 24*b* *3*.
Bhavanâga 2*a* *2*, 13*a* *4*, 20*a* *1*.
Bhavasvâmin 7*a* 6, 15*a* 7, 23*b* 3.
Bhâradvâjîyabhâshyakṛit 26*a* *4*.
Varâha 19*b* 1.
Vidhiratnakṛit 14*a* *3*, 22*a* *2*.
Vṛiddha 23*b* 2, 23*b* 3, 26*b* *3*, 34*a* 2.
———*as Vṛiddhâchârya*, 18*b* 6, 31*a* *5*.
Śâbara 17*b* 7.
Saṁkarshakâṇḍasyabhâshyakâra 26*a* *4*.
Siddhântin 20*a* *2*, 27*a* *3*.

---

* The number in Italics shows the number of the line from the bottom of the page.

IV.—Other Authors.

Garga 26*a* 5.
Jaimini 7*a* 5.
Śaṅkha as author of a Dharmaśâstra 26*b* 5.

Works.

Âtharvaṇasûtra 7*a* 2.
Kâtîya Dharmaśâstra 27*a* 5.
Kâtîyasûtra 5*a* 7.
Karkasya Paddhati 17*b* 6.
Kûrmapurâṇa 12*b* 3.
Chhandogapariśishṭa 16*a* 1.
Târkshyagrantha 20*b* 5.
Dharmadîpa 28*a* 4.
Bhavabhâshya 15*b* 7.
Bhâradvâjîyabhâshya 12*b* 2, 19*a* 4, 20*a* 5, 34*a* 1.
Laugâkshinirmitasûtra 9*a* 6.
Vidhiratna 9*b* 2.
Vishṇusmṛiti 27*a* 5.
Vṛiddhagrantha, 19*b* 4.
Saṁkarsha Kâṇḍa. 23*a* 1, 27*b* 3.
Sûtranibandha, *by the author* (asmatsûtranibandhas'cha) 22*a* 3.
Smṛitidîpa, 34*b* 1.

By the word Kaṭha in the first group of names it is probable that in some cases at least the Sûtra of the Kaṭhacharaṇa is meant; for in the first of the references to that name, Âpastamba, Bhâradvâja and Satyâshâḍha are associated with Kaṭha. The name Upavarsha as that of the author of a Sûtra is new; but there is no question that Trikâṇḍamaṇḍana means to speak of him as such For we are told "Upavarsha and others have laid down that when one has performed the ceremony of the inauguration of the sacred fire, he should feed a hundred (Brahmans); but this is not prescribed in *other Sûtras*." Similarly, in discussing the relations between the Gotras, the lists of which are different in the different Sûtras, Trikâṇḍamaṇḍana says "the Uśijas, Vâmadevas, and Dîrghatamasas are Gautamas, *i. e.*, branches of the Gautama race *according to the reading of Upavarsha* and others, and consequently they should not intermarry but may have connection with the Bhâradvâjas." But Upavarsha as the author of a Vṛitti or commentary on the Mîmâṁsâ and Vedânta Sûtras is spoken of in terms of reverence by Śaṁkarâchârya in his Bhâshya on the Vedânta Sûtras, (III. 3, 53). And the name occurs in the story of Kâtyâyana narrated in Somadeva's Kathâsaritsâgara and Kshemendra's Bṛihatkathâ, along with others which are historical. Upavarsha was the father of Upakośâ, the wife of Kâtyâyana, and the brother of Varsha, the teacher of the latter. Like Kâtyâyana, Vyâḍi, and Pâṇini, who figure in the story, Upavarsha too must have been a historical person and the author of the Sûtra mentioned by Trikâṇḍamaṇḍana, or of the Vṛittis, or of both must be the person intended to be spoken of. The Sûtras of Laugâkshi and Bhâradvâja are often referred to in other works and are well known; and one of our author's references is in express

Upavarsha.

Laugâkshi and Bhâradvâja.

words to the "Sûtra composed by Laugâkshi." Copies of Bhâradvâja are also to be met with though rarely. The name Matsya, supposing *Araṇyanivâsin* to be an epithet signifying Muni or a sage living in a forest, is unknown. It occurs in a compound of which those of Baudhâyana, Laugâkshi, and Kâtyâyana are the other members; and therefore was probably borne by the author of a Sûtra. As to Pâṇinîya the words of our author are: "So much is stated in the Âtharvaṇa Sûtra by Pâṇinîya," wherefore, if there is no error here, that too must be the name of the author of a Sûtra.

Matsya.

Karka.

Of the names in the third group, Karka is of course the commentator on Kâtyâyana's Sûtra and our author indicates that when in one of the two places in which he refers to him he says, "Kâtyâyana calls that (sacrificial vessel) Vajra which is like a sword without mentioning any particulars, and Karka explains it so." In the other place also there is a similar statement. Karka is also mentioned in the Śrâddhanirṇaya of Hemâdri and his views on certain points are discussed and refuted. Keśava or Keśavasvâmin must, I think, be the author of the Prayogasâra, an incomplete copy of which was purchased by me for Government in 1879 and which is noticed in my report for that year. A copy of it is mentioned in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor manuscripts. Dhûrta or Dhûrtasvâmin is the author of a Bhâshya on the Sûtra of Âpastamba, but copies of the whole work are not available. Besides the manuscript of the commentary on a portion of the 25th Praśna noticed above, I have recently procured a copy of that on the first seventeen Praśnas. Nârâyaṇa is the author of the Vṛitti on the Śrautasûtra of Âśvalâyana. For, in the first of the three places in which his name occurs, Trikâṇḍamaṇḍana says: "Âśvalâyana lays down that the inauguration or assumption of the sacred fire may be made in any season of the year. Nârâyaṇa has stated that this precept applies only to such persons as are in difficult circumstances and cannot wait till the advent of the season prescribed in the previous Sûtras." This is exactly what we find stated in Nârâyaṇa's comment on Âśv. Śr., II. 1, 14, (p. 80 Ed. Bibl. Ind.). In the second instance in which Nârâyaṇa's name occurs, Trikâṇḍamaṇḍana, in explaining the duties of the keeper of the sacred fire when travelling, gives Nârâyaṇa's definition of *travelling* which is "going from the *village* (Grâma), in which one's fires are, to *another village* (Grâmântara)", and observesthat the word "village" occurring in this definition is not to be taken in its literal sense. Whether he goes to another village, or a town, or a hamlet, or anywhere else, after having crossed the boundary [of the place where his fires are], it is *travelling*. Now this definition of *travelling* with the word *Grâma* or village used twice occurs in Nârâyaṇa's Vṛitti under Âśvalâyana II. 5, 1 (p. 109 Ed. Bibl. Ind.). In connection with Nârâyaṇa's explanation of the Sûtra in the first of these two instances, our author says that Bhavanâga takes the Sûtra in its literal sense, *i. e.*, does not limit its scope as Nârâyaṇa has done, thus indicating that Bhavanâga was either the author of a Bhâshya on the Sûtra of Âśvalâyana or of a Prayoga or sacrificial manual based on it. Bhavasvâmin is the author of a commentary on the Sûtra of Baudhâyana, a fragment of which in the present collection is noticed above. The author of a Bhâshya on the Sûtra of Bhâradvâja and the Bhâshya itself

Keśavasvâmin.

Dhûrtasvâmin.

Nârâyaṇa.

Bhavanâga.

Bhavasvâmin.

are, it will be seen, mentioned by Trikâṇḍamaṇḍana, but he does not give the author's proper name. What author is meant by Draviḍa I cannot say with certainty; but he may be the author of the Smṛitipradîpa mentioned by S'rîdhara in the Smṛityarthasâra; and perhaps the Smṛitidîpa mentioned by Trikâṇḍamaṇḍana may be the Smṛitipradîpa. S'abara must be the author of the Bhâshya on the Mîmâṁsâ Sûtra of Jaimini. A Sûtra from the Saṁkarshakâṇḍa is quoted by S'aṁkarâchârya in his Bhâshya or dissertation on the Vedânta Sûtra III. 3, 43; and Govindânanda, one of the commentators, explains it as "Daivatyakâṇḍa." Ânandajñâna also says it is the "Devatâkâṇḍa" and it is called Saṁkarshakâṇḍa, because in it whatever has remained to be spoken of relating to the Karmakâṇḍa is stated succinctly. With reference to it S'aṁkarâchârya calls that Kâṇḍa first or previous Kâṇḍa which contains two Sûtras which he quotes under III. 3, 44, and 50, and which are found in Jaimini's Mîmâṁsâ. Saṁkarshakâṇḍa is, therefore, the second part or appendix of the Mîmâṁsâ Sûtra; and there is a copy of it, Gaṅgâdhar S'âstrî tells me, in Poona, and another at Âlibâg. Our author speaks of a commentator on it. Siddhântin must be the same as the author of the Bhâshya on Âśvalâyana's Sûtra mentioned before. Vidhiratna is quoted as I learn from Gaṅgâdhar S'âstrî in the Prayogapârijâta. Of Varâha and Vṛiddha or Vṛiddhâchârya nothing is known. Perhaps the latter is an epithet, but whose epithet it was cannot be said. The Vṛiddhagrantha referred to by Trikâṇḍamaṇḍana in one case was probably the work of Vṛiddhâchârya. (Appendix III Y.).

Draviḍa.

Saṁkarshakâṇḍa.

Vidhiratna.

All these authors thus appear to have flourished and these works to have been written previous to at least the twelfth century. One of them Keśavasvâmin speaks in the introduction to his Baudhâyanaprayogasâra of Nârâyaṇa and other previous authors of Prayogas and professes to follow the views of Bhavasvâmin. Whether the Nârâyaṇa meant is the author of the Vṛitti on the Sûtra of Âśvalâyana or another person is doubtful; but there can be no question that the Bhavasvâmin he speaks of must be the author of the Bhâshya on the Baudhâyana Sûtra, since Keśava's Prayoga is based on that Sûtra. Nârâyaṇa, the author of the Vṛitti, mentions Devasvâmin as the writer of a comprehensive Bhâshya on Âśvalâyanasûtra, which he seems to have followed. By the way, it seems strange that Trikâṇḍamaṇḍana should not mention him in the work before me; but the explanation probably is that Nârâyaṇa's work being a sort of abridgement of Devasvâmin's, he considered the view of the latter to be represented when he quoted from Nârâyaṇa's work. Now, if Keśavasvâmin, because he is quoted by Trikâṇḍamaṇḍana, must have flourished before the twelfth century, Bhavasvâmin must have flourished before the tenth century, since he is spoken of as an established authority by him, and to acquire that position he must at least have been two hundred years old at the time. The same may be said with reference to Devasvâmin. It is a remarkable circumstance that the names of most of the famous writers on the sacrificial rites should have the title *Svâmin* attached to them. No writer later than the thirteenth century seems to have it. We have Bhaṭṭas, Âchâryas, Yajvans, Dîkshitas, and Yâjñikas during the last six centuries, but no Svâmin. The

Authors quoted by some of those mentioned above.

The title Svâmin. indicative of the author's date.

title appears to have been in use at a certain period and been given to Mîmâṁsakas or men conversant with the sacrificial lore. At the head of these stands S'abarasvâmin, the author of the Bhâshya on Jaimini's Mîmâṁsâ Sûtra. Then we have Agnisvâmin the commentator on Lâṭyâyana's S'rautasûtra, Bhavasvâmin, Devasvâmin, Dhûrtasvâmin, Kapardisvâmin, Keśavasvâmin, and others. Kumârila is both a Svâmin and a Bhaṭṭa. Karka is mostly Upâdhyâya and rarely Svâmin. Certain inscriptions of the early Châlukyas of the Dekkan, to one of which Professor Weber has already called attention, and one Valabhî inscription carry the period during which the title Svâmin was used up to the seventh century. In an undated copperplate inscription of Vikramâditya I., who ceased to reign in 680 A.D., the names of some of the donees are Nandisvâmin, Lohasvâmin, and Bhallasvâmin (Ind. Ant., vol. vi., 77); in another dated 700 A.D. the grantee is Dâsasvâmin, son of Jannasvâmin, and grandson of Revâsvâmi-Dîkshita; and we have Devasvâmin, Karkasvâmin, Yajñasvâmin, Rudrasvâmin and others in a third dated 705 A.D. (vol. vii. pp. 128, 136); while the Valabhî inscription which is dated 326 of the Val.-Gupta era or 645 A.D. has Maṅkasvâmin (Ind. Ant. I., p. 16). Two of these names, it will be seen, are the same as those borne by two of our authors. But the period extends still higher into antiquity. S'abarasvâmin is expressly mentioned by Śaṁkarâchârya, whose usually accepted date is the end of the eighth century, as the author of the Mîmâṁsâbhâshya (III. 3, 53), and the work of Kumârila who has been placed about a hundred years before, but who certainly lived after Kâlidâsa a verse from whose S'akuntalâ (*Satâṁ hi saṁdeha &c.*) he quotes in the Tantravârtika, is based on the Bhâshya. Śabara therefore must have flourished before the seventh century at least, but how long before we have not the means of determining. He may have lived two or three centuries earlier; and some of the authors of the Bhâshyas, Agnisvâmin, Devasvâmin, and Bhavasvâmin probably flourished about the same period.

The title occurs in inscriptions of the seventh century.

Sabarasvâmin's approximate date.

All the varied sacrificial rites of the Brahmans may be distinguished into four kinds: 1st, Sâyaṁprâtaragnihotra or the morning and evening offerings of milk and ghee to Sûrya and Agni respectively which are thrown into the sacred fires kept in the house; 2nd, Ishṭi or a complete sacrificial performance consisting of offerings of ghee, Puroḍâśa or cake of flour, and Charu or boiled rice to certain deities some of which are the Pradhâna or chief deities of the sacrifice and the others minor or subordinate; 3rd, Paśu or animal sacrifice; and 4th, Soma or the sacrificial performance in which Soma juice is extracted and offered to the gods. The animal sacrifice properly belongs to the second species; but it is convenient to distinguish it from the ordinary Ishṭis. There are independent Ishṭis and animal sacrifices, but these often form *Aṅgas* or parts of larger sacrifices, such as the Châturmâsya and Soma. The Ishṭis performed on the new and full moon days are considered the type of others and hence they are first explained in all Kalpasûtras and their Mantras first given in the Yajurveda. But the very first rite to be performed is, of course, the inauguration of the sacrificial fires. No. 386 is an incomplete copy of what appears to be a full commentary on Kâtyâyana's Sûtras on this ceremony. Nos. 446 and 447 are manuscripts

Classes of sacrificial rites.

Âdhâna and a MS. of a work on it.

Morning and evening offerings and MSS.

of the ritual of the daily morning and evening offerings according to the Vâjasaneyins. Immediately before the first full-moon Ishṭi after inauguration, another called the *Anvârambhaṇîya* or introductory Ishṭi has to be performed. No. 20 is a copy of the Prayoga or ritual of this according to Baudhâyana, and No. 338 of that according to the Vâjasaneyins. Then follow the Darśa-pûrṇamâsa or new and full moon Ishṭis. In No. 26 the duties of the Brahman priest on the occasion of these sacrifices are mentioned in accordance with the injunctions of Âśvalâyana; and in Nos. 408-10, those of the Hotṛi. Nos. 403 and 404 are copies of manuals for the use of the Adhvaryu, the Agnîdhra, and the Yajamâna or the sacrificer in these Ishṭis compiled in accordance with the Sûtra of Baudhâyana. Generally when the Yajamâna or sacrificer is a Ṛigvedin or student of the Ṛigveda, his Adhvaryu and Agnîdhra as well as he himself follow Baudhâyana in the performance of their duties, the Hotṛi and the Brahman performing theirs in accordance with the rules laid down by Âśvalâyana. Nos. 403 and 404 are therefore manuals compiled for the purposes of a Ṛigvedin Yajamâna. No. 405 is a copy of a manual of the new and full moon rites for the use of a sacrificer who is an Atharvavedin or student of the Atharvaveda; and in No. 407 the duties of the Brahman priest of such a sacrificer are explained in accordance with the Kauśikasûtra of that Veda. Then the keeper of the sacred fire (Agnihotrin) has to perform three Ishṭis called Âgrayaṇa in three seasons, viz., the rains (Varshâḥ), autumn (Śarad), and Vasanta (spring), or one as a substitute for them all in the autumn. He has on those occasions to offer to the gods the new grain of the season, Śyâmâka, Vrîhi (rice) and Yava (barley). No. 391 is a manual giving the details of this rite according to the rules laid down by Baudhâyana.

The introductory Ishṭi and MSS.

The New and Full moon Ishṭis and MSS.

Atharvaveda MSS. of these rites.

Âgrayaṇa Ishṭi and a MS.

The Agnihotrin has also to perform a Paśu or animal sacrifice once in six months or once every year. This Paśu is called Nirûḍhapaśu. There are other kinds of Paśus some of which are like the Nirûḍhapaśu independent Ishṭis to be performed under certain circumstances, and others form parts of larger sacrifices such as the Soma. But the Nirûḍhapaśu is obligatory on the keeper of the sacred fire. No. 424 is a copy of a work describing the manner prevalent among the Vâjasaneyins of performing this sacrifice; and No. 416 gives the duties of the Maitrâvaruṇa priest in that sacrifice in accordance with Âśvalâyana's rules. The Paśu or animal sacrifice consists of three parts, (1) the Vapâyâga or the offering of the peritoneum, (2) the Puroḍâśayâga or the offering of the cake, and (3) the Aṅgayâga or offering of certain other parts of the animal.

Nirûḍhapaśu and MSS.

Parts of the animal sacrifice.

Another set of sacrificial rites that must be gone through is that called Châturmâsyâni. These are four different performances styled Parvans. The first is called Vaiśvadeva, the second Varuṇa-praghâsa, the third Śâkamedha, and the fourth Śunâsirîya or Śunâsîrya. The second is to be gone through on the fifth full moon day after the first, that is, at the end of the fourth month; the third at the end of an equal interval after the second; and the fourth after the third. Thus these rites were originally called Châturmâsyâni because they were performed after an interval of

Châturmâsyâni. Four rites.

Interval between the performance of these rites.

four months in each case; and they were spread over a whole year. A Paśu or animal sacrifice to Indrâgnî forms part of the whole ceremony and it is to be performed at the end of the second month after Varuṇapraghâsa. These are the intervals between the different rites making up the Châturmâsyâni laid down by Âśvalâyana, Âpastamba, Hiraṇyakes'in, and Kâtyâyana; but Baudhâyana allows of all the parts being performed within twelve days, or even within so many as the rites actually occupy, *i. e.*, five days. In the first case, the Vaiśvadevaparvan should be gone through on the first day, the Varuṇapraghâsa on the fourth, the Sâkamedha which occupies two days on the ninth and tenth, and the S'unâsirîya on the twelfth. Bhâradvâja also, in a passage quoted by Rudradatta, limits the period to twelve, though he differs from Baudhâyana as to the particular day when each of the parts should be performed. In the second case, the first Parvan or part should be performed on the first day, the second on the second, the third on the third and the fourth, and the last on the fifth. This five days' performance is laid down in the Sûtra of the Kaṭhas also. There can be little doubt that the spreading of the Châturmâsyâni over the whole year by performing each of the four parts every four months was the ancient practice. The name itself shows this, and the twelve days' performance, which must have come in later, also indicates the same thing. For the twelve days are taken to represent the twelve months, and this is actually stated in the passage from Bhâradvâja, referred to above. The five days' performance must be still later. The Baudhâyana-sûtra, therefore, in which the period for the performance of the Châturmâsyâni is thus shortened must be later, as is also shown by its mentioning many other such later developments and ceremonies not laid down in the other Sûtras. The same may be said of Bhâradvâja's sûtra also. No. 398 is a manual of the Châturmâsyâni as laid down by Kâtyâyana. No. 399 describes the same rites in accordance with the rules of Hiraṇyakes'in, and No. 400 gives the duties of the Hotri priest in these sacrifices. In No. 22 of the Gujarat collection all the rites from the inauguration of the sacred fire to the Châturmâsya are described according to the Sûtra of Baudhâyana. In No. 394 a mode of performing the Châturmâsyâni in a single day is given. It consists in grouping the deities of the four Parvans together and offering oblations to them one after another. The Pitryeshṭi and the Tryambaka which form parts of the S'âkamedha are alone separately performed. The one whole year therefore laid down by the older writers for the Châturmâsyâni is thus reduced to a single day. The manual is intended for a Vâjasaneyin sacrificer, but a Sûtra from a work not belonging to that school is quoted as an authority for this particular mode of shortening the ceremony.

Intervals allowed by Baudhâyana.

By Bhâradvâja.

Comparatively later date of Baudhâyana.

MSS. of works on the Châturmâsyâni.

All the Châturmâsyâni performed on the same day.

The sacrificial rites are divided into *Nitya*, *Naimittika*, and *Kâmya*. *Nitya* are those which should be regularly performed and the omission of which constitutes a sin; *Naimittika* are those which are to be performed on the occurrence of a certain event but are as obligatory as the others; and a *Kâmya* rite is gone through only when the keeper of the sacred fire entertains a certain desire the fulfilment of which that particular rite possesses the virtue of bringing about. The rites I have hitherto noticed are Nitya;

Nitya &c. rites.

The rites noticed above are Nitya.

the Ishṭi to be performed when a son is born is a Naimittika rite, and No. 23 contains the ritual of this according to Baudhâyana. A rite called Pavitreshṭi is performed for destroying sins. The *Pradhâna* or peculiar deities which are invoked and to which offerings are made are:—1. Agniḥ Pavamânaḥ, 2. Sarasvatî Priyâ, 3. Agniḥ Pâvakaḥ, 4. Savitâ Satyaprasavaḥ, 5. Agniḥ Śuchiḥ, 6. Vâyuḥ Niyutvân, 7. Agniḥ Vratapatiḥ, 8. Vishṇuḥ Śipivishṭaḥ, 9. Agniḥ Vaiśvânaraḥ, 10. Dadhikrâvâ. No. 423 is a copy of the Prayoga or ritual of this rite according to Baudhâyana. No. 422 is the same ritual intended for the followers of the Vâjasaneya Veda; but the author states that this rite is not laid down in the Sûtra belonging to his Veda, and therefore follows Baudhâyana and others in the preparation of his manual. The Pavitreshṭi is a Kâmya Ishṭi, but since every body wishes to be free from sins and commits them again and again, this rite is generally, though not always, performed every year. A more effective rite for the cleansing away of sins is the Mṛigâreshṭi. The duties of the Hotṛi priest in this are given according to Baudhâyana in Nos. 28 and 434, and of the Adhvaryu in No. 433. No. 396 which is a copy of a manual for the use of the followers of Satyâshâḍha Hiraṇyakeśin contains at the end the ritual of this Ishṭi. The author therein states that the Mṛigâreshṭi is not taught by Satyâshâḍha but by Baudhâyana; still since according to the Mîmâṁsakas all Sûtras must be considered as laying down but one harmonious system of rites, the rites laid down by the author of one Sûtra might be adopted by the followers of another. He therefore proceeds to explain the ritual for the followers of Hiraṇyakeśin. The deities of the Mṛigâreshṭi are:—1. Agniḥ Aṁhomuk, 2. Indraḥ Aṁhomuk, 3. Mitrâvaruṇau Âgomuchau, 4. Vâyusavitârau Âgomuchau, 5. Aśvinau Âgomuchau, 6. Marutaḥ Enomuchaḥ, 7. Viśve Devâḥ Enomuchaḥ, 8. Anumati, 9. Agniḥ Vaiśvânaraḥ, 10. Dyâvâpṛithivyau Aṁhomuchau. No. 425 is a copy of the ritual of an Ishṭi to be performed by one who desires to have a son born to him. It is intended for the Vâjasaneyins and the Pradhâna or the principal deities are:—1. Agniḥ Putravân, and 2. Indraḥ Putrî. Âśvalâyana lays down this Ishṭi, but the deity according to him is only one, viz., Agniḥ Putrî. Such Kâmya Ishṭis are innumerable. Âśvalâyana mentions only a few, but other authors principally Hiraṇyakeśin and Baudhâyana prescribe a great many. No. 395 gives 134 such Ishṭis according to Hiraṇyakeśin. All these Ishṭis are, as above remarked, performed in the manner in which the new or fullmoon Ishṭi is performed, the Pradhâna or principal deities, and the Anuvâkyâ and Yâjyâ which are verses to be repeated in praise of them and in throwing oblations into the fire in their names, as well as the materials used for the oblations, being only peculiar in each case. In No. 395, therefore, these peculiarities only are given.

Kâmya rites. Pavitreshṭi and MSS.

Mṛigâreshṭi and MSS.

Putrakâmyeshṭi.

Many Kâmya Ishṭis laid down by Hiraṇyakeśin and Baudhâyana.

The Pratîkas or opening words of the Anuvâkyâs and Yâjyâs used in the case of the several deities in the Pavitreshṭi and the Putrakâmyeshṭi are as follows:—

Anuvâkyâs and Yâjyâs of the Pavitreshṭi.

Pavitreshṭi.

For No. 1. Anuv.—Agna âyûṁshi, Rv. X. 66, 19, from a triplet to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8. Yâjyâ—Agne pavasva

svapâ, Rv. X. 66, 21, from a triplet to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8.

For No. 2. Anuv.—Uta naḥ priyâḥ, Rv. VI. 61, 10, from a hymn to Sarasvatî; Taitt. Br. II. 4, 6, 1. Yâjyâ—Imâ juhvânâ yushmad, Rv. VII. 95, 5, from a hymn to Sarasvatî; Taitt. Br. II. 4, 6, 1.

„ No. 3. Anuv.—Agne pâvaka rochishâ, Rv. V. 26, 1, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8. Yâjyâ—Sa naḥ pâvaka dîdivo, Rv. I. 12, 10, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8.

„ No. 4. Anuv.—Â viśvadevaṁ satpatiṁ, Rv. V. 82, 7, from a hymn to Savitṛi; Taitt. S. III. 4, 11, 2. Yâjyâ—Â satyena rajasâ, not in Rv.; Taitt. S. III. 4, 11, 2.

„ No. 5. Anuv.—Agniḥ śuchivratatamaḥ, Rv. VIII. 44, 21, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8. Yâjyâ—Ud Agne śuchayas, Rv. VIII. 44, 17, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8.

„ No. 6. Anuv.—Vâyur agregâ, not in Rv.; Taitt. Br. II. 4, 7, 6. Yâjyâ—Vâyo śukro, Rv. IV. 47, 1, from a hymn to Vâyu and Indravâyû; Taitt. Br. II. 4, 7, 6.

„ No. 7. Anuv.—Tvam Agne Vratapâ, Rv. VIII. 11, 1, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 1, 14. Yâjyâ—Yad vo vayam, Rv. X. 2, 4, from a hymn to Agni; Taitt. S. I. 1, 14.

„ No. 8. Anuv.—Pra tat te adya, Rv. VII. 100, 5, from a hymn to Vishṇu; Taitt. S. II. 2, 12, 5. Yâjyâ—Kim it te Vishṇo, Rv. VII. 100, 6, from a hymn to Vishṇu; Taitt. S. II, 2, 12, 5.

„ No. 9. Anuv.—Vaiśvânaro na utya, not in Rv.; Taitt. S. I. 5, 11, 1, and IV. 4, 12, 5. Yâjyâ—Prishṭo divi prishṭo, Rv. I. 92, 2, from a hymn to Agni Vaiśvânara Taitt. S. I. 5, 11, 1, and IV. 4, 12, 5.

„ No. 10. Anuv.—Dadhikrâvṇo akârishaṁ, Rv. IV. 39, 6, from a hymn to Dadhikrâvan; Taitt. S. I. 5, 11, 4. Yâjyâ—Â Dadhikrâḥ, Rv. IV. 38, 10, from a hymn to Dyâvâ-pṛithivyau and Dadhikrâvan; Taitt. S. I. 5, 11, 4.

Putrakâmyeshṭi.

Of the Putrakâmyeshṭi.

„ No. 1. Anuv.—Yas tvâ hṛidâ, Rv. V. 4, 10, from a hymn to Agni. Yâjyâ—Yasmai tvam sukṛite, Rv. V. 4, 11.

„ No. 2. Anuv.—Tve suputra, Rv. VIII. 92, 14, from a hymn to Indra. Yâjyâ—Uktha ukthe, Rv. VII. 26, 2, from a hymn to Indra.

All these occur in Taitt. S. I. 4, 46, 1 and the Ishṭi in II. 2,4,4.

It will be seen from this that a verse which in the Ṛigveda Saṁhitâ forms a part of a hymn is given in a detached form in the Yajurveda Saṁhitâ or Brâhmaṇa. Two verses, one of which is an Anuvâkyâ and the other the Yâjyâ corresponding to it, are given together in the Yajurveda texts but occur in separate hymns in the Ṛigveda Saṁhitâ and are connected by context with the other verses

in those hymns. Three of the above verses do not occur in this last Saṁhitâ at all, while they are given in the Yajurveda books. Similarly the Anuvâkyâs and Yâjyâs of the Mṛigâreshṭi, which of course are Ṛiks, do not occur in the Ṛigveda Saṁhitâ but are given in the Saṁhitâ of the Yajurveda (Taitt. S. IV. 7, 15). From this it follows what indeed is well known that the collections of the hymns comprised in the Ṛigveda was made with a literary object, while the Yajurveda is in its nature a compilation for sacrificial purposes, not only of the prose formulas called Yajûṁshi but of the Ṛiks repeated in the performance of the rites whether they occur in the Ṛigveda or not. And this difference in the original idea is pointed to by the practice of modern Vaidikas or reciters of the Vedas, of whom those who are Ṛigvedins must necessarily be able to recite the literary Vedâṅgas, *viz.*, the Nighaṇṭu, the Nirukta, the Chhandas, and Pâṇini's Ashṭâdhâyî, while the reciters of the other Vedas have nothing to do with them. And the statement, that in a sacrifice the duties of the Hotṛi priest are performed by means of the Ṛik and those of the Adhvaryu by means of the Yajush is true only in the sense that what the former has to repeat are verses and the latter prose formulas; but it is not true in the sense that the Hotṛi priest should be a Ṛigvedin or student of the Ṛigveda or that the duties of the office should be performed in accordance with the Sûtras attached to that Veda. And as a matter of fact, a Yajurvedin sacrificer uses at the present day the Hautra or Hotṛi ritual as prepared from his own Veda and Sûtra and employs a Yajurvedin Brahman as his Hotṛi in all rites up to the Châturmâsyas and in the Kâmya sacrifices mentioned above. In a Soma sacrifice, however, the Hautra of which is not contained in his Veda, he has to employ a Ṛigvedin or get the ritual of the Hotṛi priest performed in accordance with a Sûtra belonging to the Ṛigveda. It also appears clear that those rites in which the Yâjyâs and Anuvâkyâs are taken from different hymns of the Ṛigveda must have been developed long after the period in which the hymns were composed. A great many of the smaller sacrifices are of this nature and the principle followed in framing their ritual was to adapt for use such Ṛiks as were appropriate, that is, yielded a sense having some bearing, howsoever remote, on the nature and object of the sacrifice performed. This principle is laid down clearly in the Aitareya Brâhmaṇa,* a fact which shows that the conscious manufacture of rituals had been in full force even when that work was written. That process of manufacture has ever continued and the same principle has been followed in preparing the rituals not only of the Śrauta sacrifices, but of all the rites performed on the Gṛihya or domestic fire and Laukika or ordinary fire. But in later times, when the total number of rites increased and occasions for new ceremonies hardly within the range of the ideas prevailing in Vedic times presented themselves and still it was sought to sanctify them and raise their importance, by connecting them with Vedic texts, it was deemed enough if the appropriateness of the Ṛik to the particular

Yajurveda, merely a sacrificial book.

Ṛigveda only resorted to for the higher sacrifices.

Development of the sacrificial ritual.

* एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगाभिवदति। Ait. Br. II, 2.

rite was merely verbal. Thus in invoking the planet Śukra or Venus in the ceremony called Grahamakha, the Ṛik used is *Śukraṁ te anyad yajataṁ te anyat** (Rv. VI. 58, 1) which is really addressed to Pûshan and has nothing to do with the planet, and the sole reason is that it contains the word *Śukra* which is the name of the planet. Similarly in invoking Ketu or the moon's node, the Ṛik used is *Ketuṁ kṛiṇvannaketave* (Rv. I. 6, 3), simply because it begins with the word *Ketu*.

Difference between the religion of the hymns and the later sacrificial religion.

The epithets such as Aṁhomuch, Âgomuch, and Enomuch, *i.e.*, "deliverer from pollution, transgression, and sin," and Putravat and Putrin, *i. e.*, "having sons", given to the old Vedic deities to adapt them for the particular rites, would also show that these rites were developed in later times. That sacrificial rites in some shape were in use at the time when the Vedic hymns were composed cannot be questioned; but the worship of the several gods was more spiritual, real heart-felt prayers and praises were offered to them and their blessings invoked; and the offerings of Soma and other things were prompted by pious motives. But some time before the Brâhmaṇas including the Brâhmaṇic portions of the books of the Black Yajurveda were composed, the old Vedic religion had degenerated into the coldest formalism; the idea that the mechanical repetition of certain formulæ and verses and manual operations had a religious efficacy took firm hold of the Brahmanic mind, and mysticism usurped the place of spiritual worship. All the rites were reduced to a system, nothing connected with them was so unimportant that it was not necessary to regulate it by specific rules, the number of rites vastly increased, and the sacrificial ritual became so complicated and so extensive that no one who does not devote a number of years to its exclusive study can now master it. It was impossible that this stupendous system should not have been attacked; and it has had very powerful and uncompromising enemies from the remotest time, in the shape of the Śramaṇas of old and their successors the reformers of later ages, and also in the ranks of the Brahmans themselves; and it has had a varied fortune, but has not been completely destroyed yet.

Nakshatra Sattra and a MS.

No. 412 contains the ritual of the Nakshatra Sattra. It is called a Sattra because it is a series of 37 Ishṭis. The first fourteen have the fourteen Devanakshatras or lunar mansions associated with the gods, beginning with Kṛittikâ and ending with Visâkhâ for their Pradhâna or principal deities. Then follows an Ishṭi in honour of the Purṇamâsî or the full-moon day. The next fourteen are held for the propitiation of the fourteen Yamanakshatras beginning with Anurâdhâ and ending with Bharaṇî and including Abhijit. The Pradhâna deities of the last eight are:—1. Amâvâsyâ or new-moon day, 2. Chandramas or moon, 3. Ahorâtra or day and night, 4. Ushas or dawn, 5. Nakshatra or lunar mansion generally, 6. Sûrya or sun, 7. Aditi, and 8. Vishṇu. With each of these deities Agni and Anumati are associated, Agni preceding the Nakshatra deity and Anumati following. The Anuvâkyâs and Yâjyâs of the

* Nârâyaṇabhaṭṭa's Prayogaratna—Grahamakha.

37 principal deities are given in the first three Anuvâkas of the first Prapâṭhaka of the third Kâṇḍa of the Taittirîya Brâhmaṇa. Agni and Anumati have the same Anuvâkyâ and Yâjyâ throughout the 37 Ishṭis and these also are given in the same place in the Brâhmaṇa. The Nakshatra Ishṭis are prescribed by Baudhâyana as a Prâyas'chitta or penance for any omission or fault in the performance of the usual sacrificial rites or for a life of sin; but they are also to be performed by one who desires a long life and by their means the sacrificer avoids death before the natural term of his life and attains the likeness of the heavenly bodies. It will be seen that the first luar mansion here mentioned is Kṛittikâ and in several other places also in the Taittirîya Saṁhitâ and Brâhmaṇa the list of the Nakshatras begins with that constellation. I do not agree with those who attach no significance to this fact, and believe that at the time when the system of these lunar mansions came into use, the vernal equinox occurred in the beginning of Kṛittikâ. This must have been the case in 1428 B.C.; and the position of the solstices given in the Vedâṅga Jyotisha leads to 1186 B. C. These dates have been declared to be worthless for historical purposes, on the grounds that the Hindus are in their nature rude or careless observers and cannot be supposed to have the means of accurate observation at that early period. But they are simply *a priori* grounds which no man with a scientific spirit will assume to enable himself to explain away facts which his predispositions will not allow him to admit. And the grounds are altogether insufficient and the first is certainly untrue and unjust and will appear to be so to one who does not forget how careful the philological observations of the Hindus have been and how solicitous they have been about their Vedas and their sacrificial worship for which essentially the astronomical observations were necessary. The two observations therefore might, I think, be considered correct within about a degree. A degree is equivalent to 72 years, so that somewhere about 1350 and 1110 B. C. these observations must have been made. The Taittirîya Saṁhitâ and Brâhmaṇa which mention the Nakshatras with Kṛittikâ at their head must be later than 1350 B. C., but to this period must be referred that development of the sacrificial ritual to which a definite shape was afterwards given by the composition of that Saṁhitâ and of that and other Brâhmaṇas. The composition of these I would place between 1200 and 900 B. C.; and these dates will tally with those which from an observation of the grammatical literature we have to assign to Pâṇini, Kâtyâyana, and Patañjali. But I must reserve a full discussion of the question of these dates for another opportunity.

Kṛittikâ, the first lunar mansion.

Historical significance of the fact not to be neglected.

The period indicated by the fact is that of the development of the sacrificial religion.

Nos. 450 and 451 contain the ritual of the series of Ishṭis called Svarga Sattra. They are twelve in number, divided into two groups of seven and five; but the twelve are also regarded as forming one group. These Ishṭis are laid down in the twelfth Prapâṭhaka of the third Kâṇḍa of the Taittirîya Brâhmaṇa, and the Yâjyâs and Anuvâkyâs are also there given. Heaven has twelve gates; the first seven called Divaḥśyenayonuvittayaḥ being guarded by (1) Âśâ or Hope, (2) Kâmaḥ or Desire, (3) Brahman or the Essence of sacrificial worship, (4) Yajñaḥ or Sacrifice, (5) Âpaḥ or Waters, (6) Agnir Balimân or the fire who receives all oblations, and (7)

Svarga Sattra and MSS.

Anuvitti or Discovery; and the other five called Apâdyâanuvittayaḥ by (1) Tapaḥ or Mortification, (2) Śraddhâ or Faith, (3) Satyam or Truth, (4) Manaḥ or Mind, and (5) Charaṇam or Action or Foot. The first seven are the Pradhâna or principal deities of the seven Ishṭis of the first group which are after the name of the gates called Divaḥśyenayaḥ; and the next five of the Ishṭis of the second group which are called similarly Apâdyâḥ. When these deities are propitiated by the performance of Ishṭis, the gates of Heaven are flung open and the sacrificer is admitted. The principal deity in the case of each Ishṭi has, as in the case of the Nakshatra Sattra, two associates, one Agni before, and the other Anumati after. The epithet Kâmaḥ is however affixed to Agniḥ in the case of the first group.

This series of Ishṭis presents a curious development in the ideas involved in the sacrificial religion. The things and feelings concerned in a man's pursuit of Heaven, such as Faith, Hope, Desire, Truth, Mind, Action, Sacrifice, Sacrificial essence, and Agni the receiver of all oblations, are themselves believed to be deities or presided over by deities, and these are worshipped in order that those things and feelings may be in a condition to render the pursuit fruitful.

MSS. of works on the Soma sacrifices.

It now remains to notice the manuscripts of works on the Soma sacrifices. The Soma sacrifices are the most important of all, on account of the time occupied, the number of priests employed, and the solemn and imposing manner in which the whole service is conducted. One general name by which they are designated is Jyotishṭoma. The Jyotishṭoma has what are called seven Saṁsthâs or modes, *viz.*, Agnishṭoma, Atyagnishṭoma, Ukthya, Shoḍaśin, Vâjapeya, Atirâtra, and Aptoryâma. Sometimes the Saṁsthâs are considered to be four only, *viz.*, Agnishṭoma, Ukthya, Shoḍaśin and Atirâtra. Of these the first or Agnishṭoma is considered the Prakṛiti or original type and the rest as Vikṛitis or varieties. The Soma ceremonies constitute the essential part of the Agnishṭoma, but they are preceded by a good many preparatory rites. On the first day is performed what is called the Dîkshaṇîyâ Ishṭi and the Yajamâna is anointed, or Dîkshâ given to him. This Dîkshâ ceremony is sometimes repeated three or four times (Âśv. IV., 2, 17; Âp. X. 15, 1), that is, is performed on three or four successive days; but usually it is performed on one day only. On the day after the Dîkshâ or Dîkshâs are over, the Prâyaṇîya or introductory Ishṭi is gone through. Then on the same day the ceremony of the purchase of Soma (Râjakraya) is performed, and after that what is called the Atithyâ Ishṭi which is regarded as a rite of hospitality in honour of the guest, *viz.*, the Soma purchased. Then follow the Pravargyas and Upasads. One Pravargya and one Upasad are performed before noon and another pair in the afternoon. At the Pravargya ceremony a cow is milked and certain ceremonies performed with the milk, and on these occasions a great many Ṛiks are repeated. The Upasad is a sort of Ishṭi. The Pravargyas and the Upasads are repeated the next, *i.e.*, the third day, if the Dîkshâ has been done on one day only, and also on the fourth, but on this day both rites of each species are performed before noon.

The seven and four Saṁsthâs of the Jyotishṭoma.

Preparatory rites of the Soma sacrifice.

Then follow on the same day the ceremonies of carrying the Agni, Soma, and the carts on which the offerings are placed, from the part of the sacrificial enclosure called the Prâgvaṁśa to that which is called the Uttaravedi where all the later ceremonies are performed. Then late in the afternoon of this day is performed an animal sacrifice in honour of Agnîshomau which is called Agnîshomîyapaśu.

Rites performed on the principal or the Sutyâ day.

Early in the morning of the next or the fifth day begins a ceremony called (1) the Prâtaranuvâka which consists of what are called three Kratus; Âgneyakratu, Aushasyakratu, and Âśvinakratu. The essential feature of these Kratus is the repetition of a large number of hymns from the Ṛigveda addressed to Agni, Ushas, and Aśvins.

Prâtassavana.

(2) Then follows an offering of three Grahas or cups of Soma to three deities. The Grahas are made of wood and resemble liquor glasses in shape. (3) After this the Sâma-singers sing the first or Bahishpavamânastotra. (4) Then we have an animal sacrifice called Savanîyapaśu, which is performed up to the ceremony of throwing the Vapâ or peritoneum into the fire. (5) The ceremony done next is what is called Upasthâna in which the Dhishṇyas, *i.e.* things such as the sacrificial post and places such as that on which fire is produced by friction are praised. (6) This is followed by the Aindra Puroḍâśas which consist of Dhânâs or fried grains of barley, Karambha or flour of Saktu mixed with curds, Payasyâ or the caseine of milk separated from the serum by mixing hot milk and curds together, and cakes of flour. (7) Then we have the offering of Soma in Grahas to pairs of deities, *viz.* Vâyu and Indravâyu, Mitrâvaruṇau, and Aśvinau. (8) This is followed by the repetition of what are called Prasthitayâjyâs or certain verses by six out of the seven Hotṛi priests, and the offering of Soma to the deities and drinking it. (9) Afterwards, the remains of the Soma offered to the pairs of deities before are drunk by the priests. (10) Then comes in the Achchhâvâka who goes through certain ceremonies including the repetition of his Prasthitayâjyâ. (11) This is followed by the Ṛituyâjâs, which consist of the offerings of Soma in a vessel called Ṛitupâtra which has two compartments. (12) Then the Hotṛi repeats the first or Âjyaśastra, after which another Stotra is chanted by the Sâma-singers and then follows the second Śastra of the Hotṛi which is called Pr a u ga. The Śastras are certain arrangements of couplets, triplets, and whole hymns from the Ṛigveda Saṁhitâ interwoven with certain formulas called Nivids, detached verses called Puroruks, and others known as Dhâyyâs. The arrangements are varied and no one of the Śastras resembles another perfectly. Each Śastra is followed by the pouring of the Soma juice into the fire and the drinking of a portion of it by the priests. Thus ends the first or Prâtassavana.

The Mâdhyaṁdina-savana.

The Mâdhyaṁdina or Midday Savana begins by (13) a priest called Grâvastut entering and performing certain rites including the repetition of a hymn. (14) This is followed by a ceremony called Dadhigharma; and then (15) the Puroḍâśa or cake in connection with the animal sacrifice performed in the morning, which, as explained before, forms a necessary adjunct of the animal sacrifice, is thrown into the fire. (16) After that, we have the Aindra Puroḍâśa and (17) Prasthitayâjyâ as in the morning, and then (18) is given Dakshiṇâ or remuneration to the priests. This

is followed by (19) the Marutvatîyagraha or offering of a cup of Soma to Marutvat and then we have (20) the Stotras and Śastras of the Mâdhyaṁdinasavana. At the beginning of the third or Tṛitîyasavana (21) a cup of Soma is offered to Aditi (Âdityagrahayâga), and after the Sâma-singers have chanted the Ârbhavapavamâna (22) the Aṅgayâga or the casting into the fire of the other parts of the animal whose Vapâ was offered in the morning follows. Then we have (23) the Aindra Puroḍâśas and (24) the Prasthitayâjyâs as in the last two Savanas, and afterwards (25) the offering of Soma to Savitṛi (Sâvitragraha), and (26) the Stotras and Śastras. After this is over we have the concluding ceremonies called (27) Yajñapuchchha or the tail of the sacrifice, (28) Avabhṛitha in the course of which offerings are made by the priests while standing in water, (29) Udayanîyâ or the concluding Iṣhṭi corresponding to the Prâyaṇîyâ with which the sacrifice began, (30) Anubandhyapaśu or an animal sacrifice to Maitrâvaruṇa, in which the beast to be slaughtered is according to Kâtyâyana a sterile cow or an ox (X, 9, 12, and 14), but now only a goat, or in the absence of an animal a Payasyâ or the offering of the caseine of milk, and (31) Udavasânîyâ which is performed to the north of the sacrificial enclosure and in which fire is newly struck by rubbing the Araṇis or logs of wood. According to the rules laid down in the Sûtra all these ceremonies should be performed on the same day, *i.e.* the fifth, but now it is usual for the last four to be performed on the next or the sixth day. This is a short description of a very complicated sacrifice.

The Tṛitîyasavana.

MSS. containing the ritual of the Soma sacrifice.

No. 449 is a manual of the Agnishṭoma for the Adhvaryu and his assistants, and the duties of these priests are therein laid down in accordance with the Sûtra of Hiraṇyakeśin. No. 436 contains the duties of the Maitrâvaruṇa, the first assistant of the Hotṛi, in the animal sacrifice in honour of Agnîshomau on the fourth day of the Agnishṭoma, and in the Sutyâ ceremonies of the next day. The Maitrâvaruṇa has to give Praishas to the Hotṛi after he receives similar ones from the Adhvaryu, that is, to communicate the Adhvaryu's order to the Hotṛi. He has also to repeat the Anuvâkyâs and some other Mantras, a hymn when Soma is poured into the smaller cups (Chamasa) at each of the three libations, and also Śastras. No. 437 is an incomplete copy of the Maitrâvaruṇa's manual of the Agnîshomîyapaśu.

Differences between the several Saṁsthâs.

Agnishṭoma.

(1.) In the Prâtaḥsavana or morning libation of the Agnishṭoma, the Hotṛi has, as above stated, to repeat two Śastras, the first of which is called Âjyaśastra and the second Pr a u ga. No. 392 contains these two. The Maitrâvaruṇa, Brâhmaṇâchchhaṁsin and the Achchhâvâka have each to recite one. At the Mâdhyaṁdinasavana or the noon-libation the Hotṛi has two Śastras called the the Marutvatîya and Nishkevalya, and the other three priests one each as in the morning; while at the evening libation or Tṛitîyasavana, the Hotṛi alone repeats two Śastras called Vaiśvadeva and Âgnimâruta. Thus in the Agnishṭoma, the Hotṛi has on the principal day to repeat six Śastras and the three minor priests six between them, the total number being twelve. The Śastras of the Hotṛi are given in No. 401 with the exception of the last or

Agnimâruta, and of the Maitrâvaruṇa in No. 439 as well as in No. 436. Those repeated by the Achchhâvâka together with the other things assigned to him are given in No. 387, and No. 432 contains the S'astras of the Brâhmaṇâchchhaṁsin as well as other directions for his guidance. The duties of the Neshṭṛi and Poṭṛi in an Agnishṭoma are given in Nos. 417 and 426.

Atyagnishṭoma.

(2). The Atyagnishṭoma differs from the Agnishṭoma so far as the S'astras are concerned only in assigning one more S'astra called the Shoḍaśin to the Hoṭṛi at the evening libation, in addition to the Vaiśvadeva and the Âgnimâruta. Of this Nos. 443 and 444 are copies.

Ukthya.

(3.) In the Ukthya one S'astra is assigned to each of the three minor priests, Maitrâvaruṇa, Brâhmaṇâchchhaṁsin, and Achchhâvâka, at the third savana or eveningibation. In other respects it is exactly like the Agnishṭoma. There are thus fifteen S'astras in all.

Shoḍaśin.

(4.) The Shoḍaśin is like the Ukthya except that the Hoṭṛi has one S'astra more which is called the Shoḍas'is'astra at the end. Thus in all there are sixteen S'astras.

Vâjapeya.

(5). The Vâjapeya differs from the Shoḍaśin in having some of its Mantras different and assigning one more S'astra called Atiriktoktha to the Hoṭṛi at the evening libation.

Atirâtra.

(6.) In the Atirâtra the Shoḍaśis'astra is sometimes repeated at the evening libation, and then it is like the Shoḍaśin variety; sometimes not, when it comes to be like the Ukthya. In the night however each of the four S'astra-reciting priests, Hoṭṛi and others, repeat one S'astra in turn, then there is another round, and a third. Each of these rounds is called a Paryâya, and thus there are three Paryâyas and twelve S'astras, and these are given in No. 440. The Hoṭṛi has then another S'astra called the Âsvina-s'astra. There are thus in all 29 or 28 S'astras.

Aptoryâma.

(7.) The Aptoryâma is like the Atirâtra; but there is a good deal of difference in the Mantras used, and the so-called Nyûṅkhas or sixteen *O*s are inserted in the S'astras. In the third Savana the Vâlakhilyas (Rv. VI, 49-59) are inserted in the S'astra assigned to the Maitrâvaruṇa, and the Vṛishâkapisûkta (Rv. X, 86) and others in that recited by the Brâhmaṇâchchhaṁsin. The Evayâ-marutsûkta (Rv. V. 87), and others are interwoven with the S'astra of the Achchhâvâka; and of the S'astra so enlarged No. 393 is a copy. The other hymns besides V. 87 which are inserted are II. 13; VII. 100; I. 156, and VI. 69. And last of all, in the third Savana there is the Shoḍas'in assigned to the Hoṭṛi and not optional here as in the Atirâtra. Then at night we have the three Paryâyas or rounds of the Atirâtra as well as the Âśvinaśastra of the Hoṭṛi; and thereafter one additional S'astra called Atiriktoktha has to be recited by each of the four priests. In this manner we have in this variety of the Jyotishṭoma 33 S'astras in all. No. 390 contains some of these.

MSS.

No. 441 gives the duties of and the Sâmans or songs to be sung by the Udgâtṛi at the Vâjapeya sacrifice; and No. 442, the same

as well as those referring to the Aptoryâma. The author of this manual is one Govardhana who, however, says nothing about himself. No. 445 is a manual for the Udgâtṛi at a sacrifice called Sarvatomukhâ. The Sarvatomukha is so called because in four enclosures in four directions—East, West, North and South—four Jyotishṭoma sacrifices of different Saṁsthâs or varieties are performed at one and the same time.

Sarvatomukha sacrifice.

Different combinations of the Soma sacrifices.

Soma sacrifices are divided into Aikâhika, Ahîna or Ahargaṇa and Sâṁvatsarika. The Sutyâ being the principal part of the sacrifice, the Aikâhikas (literally, such as last for one day) are those that have one Sutyâ. Ahînas are those which have more Sutyâs than one. Sâṁvatsarikas are those in which the Sutyâ is performed every day for one or more years. The Prakṛiti or original type of an Aikâhika is the Agnishṭoma, of an Ahîna the Dvâdaśâha in which the Sutyâs are twelve, and of a Sâṁvatsarika the Gavâmayana in which the Soma sacrifice is performed every day for one year. The Dvâdaśâha and Gavâmayana are not simply combinations of a certain number of one or more of the four Saṁsthâs before described. There are many peculiarities. An Ahîna or Sâṁvatsarika, in which all the priests undergo the Dîkshâ or anointing ceremony and are Yajamânas or sacrificers, is a Sattra.

Class III.—Itihâsas, Purâṇas, Mâhâtmyas and Stotras.

Kaśmîramâhâtmya.

In the Gujarat Section which, as I have already stated, comprises Kaśmîr manuscripts purchased at Delhi, there is a copy of what is in the first and the last leaf and in the margin called Kaśmîramâhâtmya. In the colophon we have *Saṁpûrṇamidaṁ Nîlamatam*. On comparing it with the extracts given by Dr. Bühler in his report on the Kaśmîr manuscripts from the Nîlamatapurâṇa I find that this is identical with that and does not contain the additions made by Sahebram which Dr. Bühler encloses within brackets. The manuscript has no lacunœ such as those Dr. Bühler speaks of in his S'âradâ copies, and is altogether a good copy. The date is put down at the end as Saṁvat 4872 which I believe refers to the Saptarshi era current in Kaśmîr, and subtracting from it 3154, which according to Dr. Bühler is the interval between the initial date of that era and the S'aka, we get 1718 S'aka as the date of the manuscript. If however the era is that of the Kaliyuga, the date corresponds to 1693 S'aka. Dr. Bühler calls the work Nîlamatapurâṇa, but the correct title appears to be Kaśmîramâhâtmya, according to Nîlamata. No. 40 is a copy of Stotras I, II and a part of III from the Stutikusumâñjali in the S'âradâ character; and No. 41 is a copy of the entire work with a commentary, some leaves of which are however missing. They are put here as coming under the head of Stotras; but perhaps it would have been more appropriate to place them under Kâvyas or Philosophy. The author of the Stutikusumâñjali was Jagaddhara the son of Ratnadhara who himself was the son of Gauradhara. Gauradhara is spoken of as having composed a sort of commentary on the Yajurveda. (Appendix III Z). The father of Jagaddhara the commentator on Mâlatîmâdhava was Ratnadhara, but

Stutikusumâñjali by Jagaddhara.

his grandfather's name was Gadâdhara and not Gauradhara, wherefore the author of the Stutikusumâñjali appears to have been a different person. No. 42 is a copy in S'âradâ character of a series of twenty Stotras by Utpalâchârya.

Stotras by Utpalâchârya.

In the Maratha Section there are two copies (Nos. 470 and 471) of a work entitled S'ivamâhâtmya forming a portion of the Brahmottarakhaṇḍa which itself is called a part of the Skandapurâṇa. No. 475 is an incomplete copy of a Purâṇa entitled Mudgalapurâṇa purporting to be narrated by Mudgala to Daksha. The glories of Ganes'a or Gaṇapati are narrated in the work. No 467 is a copy of a curious work called Vârijâkshacharitra. It is represented to be the Uttara or third Kâṇḍa of a work entitled Prajñânakumudachandrikâ which is referred to the Brahmâṇḍapurâṇa. The names Skandapurâṇa and Brahmâṇḍapurâṇa are not the names of any definite works; but any Mâhâtmya or Charitra of a holy place or a god that happens at any time to be written is referred to either of these to confer sanctity on it. The Vârijâkshacharitra cannot be a very old work. Vârijâksha was the name of an *Avatâra* of Vishnu different from Râma or Kṛishṇa. But he is sometimes called Vâsudeva, and is identified with S'iva also. He belonged to a family of Gauḍasârasvata Brahmans the name of which was S'rîkaṇṭha, and was the son of a mother named Yamunâ. His wife's name was Jvalinî, and he had two sons Avya and Sauvîra. Among the many stories told of Vârijâksha is his having held a sacrificial session for twelve years, *i.e.* a Dvâdaśavârshika Sattra. In connection with that a pretty good description is given of the sacrificial ritual; and in the list of guests or visitors who attended the Sattra, we have all modern names. A Yati named Bhavânandasarasvatî who was a Gauḍasârasvata Brahman came to see it from Kâśî, with his pupil Sachchidânanda. So also the pupil of this last S'ivânandasarasvatî, Râmânandasarasvatî, Sadânandasarasvatî, and Purṇânandasarasvatî, each of whom was the pupil of the preceding, attended the Sattra. Then came S'ivânandasarasvatî from Tryambaka and several others. All these Yatis belonged to the Gauḍasârasvata caste. Yatis of the Draviḍa caste also, S'aṁkarâchârya and others came. There were Âchâryas of the Gauḍa caste among the guests, such as Maheśvarâchârya, Sâmbâchârya, Râmachandrâchârya, Keśavâchârya, &c., and also ordinary Brahmans and men of learning, such as Râma, Ananta, S'rînivâsa, Bhikshu, &c. Draviḍâchâryas also bearing the names of Bhîmâchârya, Kṛipâchârya, Trimaṅgalâchârya, &c., were present. Seven Karahâṭaka or Karhâḍâ Brahmans of the names of Nânûka, Phânasa, Bâkara, &c., also came; but they were driven out of the sacrificial enclosure. For the Karhâḍâs were not true Brahmans; they were men of low origin, administered poison, hated true Brahmans, and murdered them and especially their own sons-in-law. Popular estimation still credits the Karhâḍâs with the administration of poison and murder. Then is given an indecent account of the low origin of that caste. At the end of the work we are told that "those are excellent Vâishṇavas who always remember with devotion Vârijâksha who dwells in the Tapas world and is S'iva himself in another form. Those Vaishṇavas also are stainless who worship Vishṇu dwelling in Vaikuṇṭha, without hating S'iva. But those others who allow heated Mudrâs (seals) to be pressed on their body, and

Śivamâhâtmya.

Mudgalapurâṇa.

Vârijâkshacharitra.

Vilification of Karhâḍâ Brahmans.

Of the Mâdhvas.

advocate duality, are heretics and resemble carcasses, and are neither Vaishṇavas nor S'aivas. Those who allow heated Mudrâs to be pressed on their bodies should not even be touched, and if one happens to do so, he should look at the sun to be free from the sin. The preceptor of those wicked men who call the glorious S'aṁkarâchârya a Daitya, was a sinful and asinine villain". Such are the amenities to which the sect of the followers of Madhva is treated; and the book is a specimen of those which under the name of the old Ṛishis have been written in modern times to pour vile abuse upon rival sects and castes. The narrative in the work purports to be communicated by Agastya to Kauleya, and as in the case of the Purâṇas, the Sûta and the Ṛishis are introduced; but the real author of the work must have been a man of the Gauḍasârasvata caste living among Karhâḍâ Brahmans between whom and his caste there was not, as there is not at present, a good understanding, who hated the Mâdhvas, and was himself one of that large body of people in the Maratha country who worship both S'iva and Vishṇu, revere S'aṁkarâchârya, and adhere generally to his doctrines. Vârijâksha must have been some local deity.

In this class there are manuscripts of Mâhâtmyas, Kavachas, S'ântis, &c., which were not purchased on their own account but were included in the large lots containing copies of valuable works which because they contained such Mâhâtmyas &c, were paid for at a much lower rate; so that even if these had been rejected the valuable manuscripts would at a higher rate have cost as much as the whole lots.

Class IV.—Dharmas'âstra.

Smṛitis and commentaries.

In the Gujarat Section we have of the Smṛiti branch of the literature of this subject, Gautamîya Dharmaśâstra (No. 47), Chaturviṁs'atimatam (No. 48), Manusaṁhitâ (Kaśmîr text) (No. 53), the Âchâra and Vyavahâra of Yâjñavalkya with Aparâditya's commentary (No. 54), a copy of the S'râddhaprakaraṇa of the same (No. 55), and Vṛiddhavasishṭha, Chaps. I—X. (No. 60).

Smṛityarthasâra quoted by Hemâdri.

Âchâra.—Of Digests and Manuals belonging to the Âchâra branch of the Hindu law, the first to be noticed is S'rîdharâchârya's Smṛityarthasâra (No. 64). This work is quoted in Hemâdri's S'râddhaprakaraṇa. At fol. 538*a* of a manuscript of this last work purchased since, the view of the author of the Smṛityarthasâra is stated along with an unfavourable criticism on it by the author of the Smṛitichandrikâ, so that S'rîdharâchârya must have flourished before the the author of the Smṛitichandrikâ, and both before Hemâdri, *i.e.* before the thirteenth century. This reference I owe to Gaṅgâdhar S'âstrî Dâtâr. The Smṛityarthasâra is also mentioned in the Madanapârijâta written, as will be hereafter shown, in the latter part of the fourteenth century. The verse in which S'rîdharâchârya mentions S'ambhu, Draviḍa, Kedâra (Pâdâdi is my reading), Lollaṭa, and others as previous writers on the subject, and Kâmadhenu, Pradîpa, Abdhi, Kalpavṛiksha, and Kalpalatâ as previous works, is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue.

Smṛitisâra.

No 63 is a seemingly incomplete copy of a work entitled Smṛitisâra written in the S'âradâ character. Vâchaspati mentions a work of

Madanapârijâta.

that name in his Dvaitanirnaya. No. 52 is a copy about three hundred years old of the Madanapârijâta by Viśveśvarabhaṭṭa. Last year's collection also contains a copy of the work, but it is undated. Since I wrote last about Madanapâla, the prince of the Ṭâka race who patronised the author of the work and reigned at Kâshṭhâ or Kâḍhâ on the banks of the Yamunâ, north of Delhi, my assistant Mr. Shridhar R. Bhandarkar has been able to discover his date. In the collection of 1873-74 made by Dr. Bühler there are two copies of a work called Madanavinodanighaṇṭu (Nos. 109 and 110). The author or patron of the author of this was the same Madanapâla as the patron of Viśveśvara, as is evident from the genealogy given at the end of the work which is as follows :—

Date of Madanapâla.

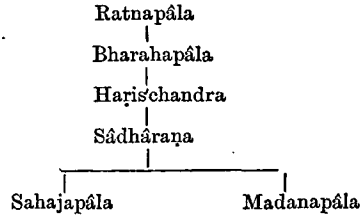

This agrees with the pedigree given in the introduction to the Madanapârijâta. It may however be remarked that Professor Aufrecht in his notice of this and another work of the author seems to take Karavimukti as the name of the father of Madanapâla. But that word does not occur in the Madanavinoda, and we have only the name Sâdhâraṇa in the first verse referring to that prince, as we have it in the corresponding verse in the Madanapârijâta. At the end of the Praśasti in the Madanavinoda occurs a verse in which we are told that the work was composed by Madana on Monday, the 6th of the light half of Mâgha, in the year of Vikramârka, *Brahmayugayugenduganite*. Now the manuscript No. 110 in which the verse occurs, it being omitted in No 109, is very incorrect; and in this particular case the metre requires that the *ga* of the first *yuga* should be prosodially long, but it is not. *Yuga* however may be a mistake for *yuge* or *yugâd*; but whatever it may be, the word represents the place of *tens* in the date; while it is the numeral in the place of *hundreds* that is very important; and as to that there can be no doubt. Since the day of the week and of the fortnight are both given, I referred this point to Mr. Janardan Balaji Modak, Head-master, High School, Dhulia, who for a considerable time has been studying Hindu Jyotisha, asking him to calculate and ascertain whether the 6th of the light half of Mâgha falls on Monday in the year 1441 of Vikrama. His reply is that it falls on Monday in the year 1431. Thus *yuga* in the verse is a mistake for a word meaning "three", and the date is 1431 Vikrama or 1375 A.D. (Appendix III. AA).

Âchârâdarśa by S'rîdatta.

No. 44 is a copy of the Âchârâdarśa by S'rîdatta, and No. 45 is a commentary on it by Gaurîpati, son of Dâmodara. The commentary was finished by the author in Kâśî on Sunday, the 13th of Âśvina, in the year 1696 of Vikrama, corresponding to 1640 A.D. (Appendix III. BB). No. 44 was transcribed in Saṁvat 1690 or 1634 A.D. *i.e.* six years before the commentary was written by Gaurîpati. The

Âchârâdarśa is quoted by Kamalâkara in the Nirṇayasindhu which we know was written in Saṁvat 1668 or 1612 A.D. and also by Vâchaspati. Besides the Purâṇas and the authors of many Smṛitis S'rîdatta mentions the following digests or their authors :—

Harihara fol. 31*b*, 36*a*, 48*a*, 52*a*, Kalpatarukâra 37*b*, 55*a*, Kâmadhenu 27*a*, 47*a*.

S'râddhaviveka by Rudradhara.

Of these, Harihara is quoted in Hemâdri's S'râddhaprakaraṇa many times, and Kâmadhenu in the Smṛityarthasâra. No. 61 is S'râddhaviveka by Rudradhara. It is quoted in the Nirṇayasindhu and the Dvaitanirṇaya of Vâchaspati; also by Raghunandana. Of the remaining works belonging to this branch, No. 46 is on a special subject, No. 51 which is in the S'âradâ character, and No. 62 are general; and the rest are tracts on the ritual of particular rites of which Nos. 66—68 relate to the Râmânuja sect.

Vivâdachandra by Sanmiśra Miś'arû.

Vyavahâra.—No. 57 is a copy of the Vivâdachandra by Sanmiśra Miś'arû. In the introduction which is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue, the author states that he composed the treatise under the orders of Lakkhimâdevi, the queen of Chandrasiṁha. Chandrasiṁha was the son of Darpanârâyaṇa and Hirâdevi, Darpanârâyaṇa of Harasiṁha, and he of Bhaveśa. This Harasiṁha must have been the same as the prince of Mithilâ of that name under the superintendence of whose minister Chaṇḍeśvara, a work called Ratnâkara was, according to Dr. Hall (Ed. of Sâṁkhyapravachana, p. 36), composed in S'aka 1236 or A.D. 1314. Miś'arû wrote his Vivâdachandra about 50 years later and quotes the Ratnâkara.

Raghunandana's Dâyatattva.

No. 50 is a large fragment of the Dâyatattva by Raghunandana whose date has been fixed by Professor Aufrecht between 1430 and 1612 A.D.

Vivâdârṇavabhañjana.

No. 58 is a copy of the Vivâdârṇavabhañjana which wants about four leaves at the end. The author's name does not occur; but the work is the same as No. 364 of Dr. Bühler's collection of 1875-76. Dr. Bühler gives Gaurîkânta as the name of the author; but it appears to be the work of many men from the passage at the end of his copy, though it is corrupt. In the introductory verses the authors speak of having consulted the works of the following writers :—

1. Chaṇḍeśa,
2. Dhâreśvara.
3. Viśvarûpa.
4. Mitâkśharâ (kṛit.)
5. Halâyudha.
6. Śrîkṛishṇa.
7. Vâchaspati.
8. Dharmaratnakṛit.
9. Śrîkara.
10. Śûlapâṇi.
11. Govinda.
12. Lakshmîdhara.
13. Tattvakâra.
14. Âchâryachûḍâmaṇinâcha (?) bhaṭṭa.

The Tattvakâra here mentioned must be Raghunandana noticed above, since he calls his works on different subjects the Tattvas of those subjects. (Appendix III. CC.)

Works or authors quoted in the work.

The following are most of the Nibandhas or their authors quoted in the body of the work :—

Ratnâkara—*f.* 32*b*, 33*a*, 37*b*, 38*a*, 50*a*, 54*a*, &c.
Dîpakalikâ—32*b*, 33*b*, 35*a*, 37*b*, 89*b*, &c.
Pârijâta (?) —33*a*, 55*b*, 56*a*, 66*b*, 74*b*.
Chaṇḍeśvara—33*b*, 35*a*, 39*a*, 49*a*, 54*a*, &c.
Vâchaspati—35*a*, (with Miśra) 59*b*, 75*a*, 80*a*.)
Miśra—35*a*,
Dhâreśvara—38*b*,
Śûlapâṇi—39*a*, 40*a*.
Kalpataru—40*b*.

Śrîkṛishṇa Tarkâlaṁkâra—41*a*, 42*b*, 44*a*, 44*b*, 51*a*.
Smârtabhaṭṭâchârya—41*a*, 42*b*, 72*b*.
Jîmûtavâhana—41*a*, 42*b*, 49*a*.
Miśrâḥ—41*b*, 52*b*, 62*a*, 73*a* & *b*, &c.
Govindarâja.
Kalpataru—53*a*, 60*b*.
Lakshmîdhara—53*a*, 84*b*, 90*a*.
Kullûkabhaṭṭa—54*a*, 55*b*, 57*a*, 58*b*, 59*a*, 97*b*.
Vivâdachintâmaṇi—55*a*, 55*b*, 60*a*, 69*b*, 74*a* & *b*, &c.
Prakâśakâra—56*a*.
Medhâtithi—57*b*, 59*a*, 60*b*.
Miśrabhaṭṭâchârya—68*b*.
Halâyudha—68*b*.
Mitâksharâ—72*a*, 96*a*, 100*b*.
Vivâdaratnâkara—79*b*, 80*a*, 100*b*, 101*a* & *b*.
Viśvarûpa—87*a*.
Harihara—89*a*.

The authors of this work must thus have lived after Chaṇḍeśvara or the author of the Ratnâkara, Madanapâla, and Raghunandana; and if one of them Gaurîkânta was the same as Gaurîpati the commentator on S'rîdatta's Âchârâdarśa, he flourished in the middle of the seventeenth century.

Nearly all of the manuscripts in the Maratha Section belong to the Âchâra branch of Dharma. Some of these are works on (1) Âchâra generally, and others (2) on particular species of it or points connected with it; while the rest are (3) Prayogas or Paddhatis or books containing the ritual of various rites.

1. No. 588 is a copy of the first chapter of the Mitâksharâ, which bears no date but looks old. No. 561 is a manuscript of the Nirṇayasindhu transcribed in 1581 S'aka which corresponds to 1716 Saṁvat, while Kamalâkara wrote the book in 1668 Saṁvat; so that our copy was made 48 years after the work was composed. No. 558 is an incomplete copy of the Dharmasindhu. No. 562 is a manuscript of the Nirṇayâmṛita written by Allâḍanâtha, son of Lakshmaṇa, under the orders of Sûryasena, a prince of the Chohan race, who reigned in the city of Ekachakra on the banks of the river Yamunâ. In the introduction the author gives the genealogy of his patron. From the famous race of Châhuvâṇas sprang Sarûpa, who destroyed all his enemies. His son was Karṇadeva, and his Uddharaṇa. Uddharaṇa is represented to have performed some exploits at Delhi and to have wounded the elephants of the "Lord of the S'akas." He established himself at the city of Ekachakra by which flowed the "daughter of the Sun". He was succeeded by his son Chandrasena, and Chandrasena by his son Sûryasena. Sûryasena had a younger brother of the name of Pratâpasena, and a son of the name of Devasena. I have not been able to find any trace of this line of princes elsewhere. General Cunningham identifies Ekachakra with Arâ; but that town is in Behar while Ekachakra was situated on the Yamunâ. Allâḍanâtha speaks of his having consulted the following works in the composition of his treatise:—

An old MS. of the Nirṇayasindhu.

Nirṇayâmṛita by Allâḍanâtha.

Sûryasena, the author's patron.

Genealogy of Sûryasena.

Works consulted by the Author.

Manusmṛiti.
Vishṇusmṛiti.
Pârâśarasmṛiti.
Âpastambasmṛiti.
Mitâksharâ.
Aparârka.
Arṇava.
Pârijâta.
Smṛityarthasâra.
Smṛitichandrikâ.
Mâtsya.
Kaurma.
Vârâha.
Vaishṇava.

Vâmana.
Mârkaṇḍeya.
Bhavishyottara.
Hemâdri's Pariśishṭa.
Anantabhaṭṭîya.
Gṛihyapariśishṭa.
Kâlâdarśa.
Chintâmaṇi,
Tridaṇḍin.
Kṛityakalpataru.
Dhavalapurâṇasamuchchaya.
Durgotsava.
Râmakautuka
Saṁvatsarapradîpa.
Bhojarâjîya.
Devadâsîya.
Rûpanârâyaṇîya.
Vidyâvedapaddhati.
Mahâdevîya.
Viśvarûpa's Nibandha.

The Nirṇayâmṛita is quoted in the Nirṇayasindhu, also by Raghunandana, and by Bhaṭṭoji Dîkshita in his Tithinirṇaya. Bhaṭṭoji flourished, as will be presently shown, in the middle of the seventeenth century, and Raghunandana's works are quoted in the Nirṇayasindhu. If the Pârijâta occurring in the above list is the Madanapârijâta about which however there is no reasonable doubt, Allâḍanâtha and Sûryasena must have flourished after 1375 A.D. and before the close of the sixteenth century. (Appendix III. DD.) A copy of the Nirṇayâmṛita is noticed by Professor Weber in his Berlin Catalogue.

Mâdhava's Kârikâs.

2. (*a.*) Among the treatises written to determine the proper times for the performance of the ordinary ceremonies and the observance of fasts, festivals, &c., the first to be noticed is Mâdhava's Kârikâs (No. 526), which he tells us he wrote after he had finished his commentary on Parâśara and as a sort of supplement to it. No. 521 is another copy of the same with a commentary by Vaidyanâtha. No. 524 is an incomplete copy of the commentary on Râmachandrâchârya's Kâlanirṇayadîpikâ by his son Nṛisiṁha. This Râmachandrâchârya is the same as the author of the Prakriyâkaumudî on Pâṇini's grammar which was superseded by Bhaṭṭoji Dîkshita's Siddhântakaumudî. His history and date will be given hereafter. The Kâlanirṇayadîpikâ is quoted by Bhaṭṭoji in the Tithinirṇaya; and I have verified the quotation. It is also quoted in the Nirṇayasindhu. No. 525 is a manuscript of the Kâlanirṇayaprakâśa by Râmachandrabhaṭṭa whose family name was Tatsat and who was the son of Viṭṭhala and grandson of Bâlakṛishṇa. The book is held in great estimation. Gaṅgâdhar Śâstrî has ascertained that Râmachandra was on his mother's side connected with the family of Nârâyaṇabhaṭṭa, as represented in the following genealogical tree, to which I have added two branches in order to determine Râmachandra's relation with the other authors of the Bhaṭṭa family.

Commentary on the Kâlanirṇayadîpikâ.

Kâlanirṇayaprakâśa by Râmachandrabhaṭṭa.

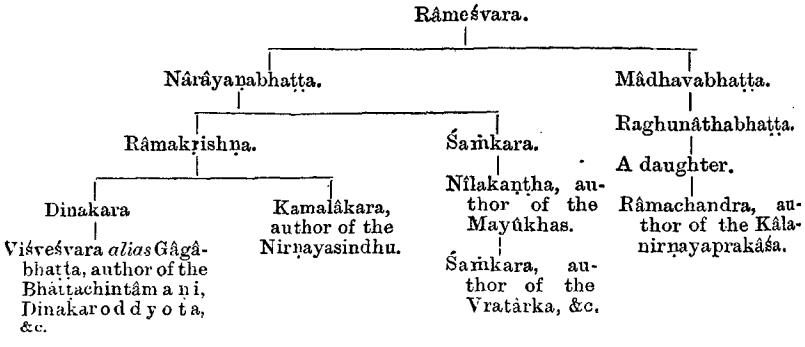

It will thus be seen that Râmachandra belonged to the generation next after the authors of the Nirṇayasindhu and the Mayûkhas and to the same generation as Gâgâbhaṭṭa and S'aṁkara the author of the Vratârka. Râmachandra quotes among other authors his *Mâtâmaha* or mother's father, *i.e.*, Raghunâthabhaṭṭa.

Kâlasiddhânta by Chandrachûḍa.

No. 528 is a fragment of the Kâlasiddhânta by Chandrachûḍa, son of Umaṇabhaṭṭa and Jânakî, and surnamed Paurâṇika. Chandrachûḍa quotes among others Mâdhava, Govindârṇava, Madanaratna, Dîpikâ, and Tithitattva. The last is probably the Tithitattva of Raghunandana. No. 523 also is a fragment of a work entitled Kâlanirṇayachandrikâ by Divâkara, son of Mahâdevabhaṭṭa whose family name was Kâḷe. Divâkara quotes the Nirṇayasindhu, wherefore he is a recent author. No. 548 is Tithinirṇaya by Bhaṭṭoji Dîkshita, the son of Lakshmîdhara and the author of the Siddhântakaumudî and other grammatical works. In this work Bhaṭṭoji mentions among others the following authors and works :—

Divâkara's Kâlanirṇayachandrikâ.

Tithinirṇaya by Bhaṭṭoji Dîkshita.

Anantabhaṭṭa.	Madanapârijâta.
Aparârka.	Madanaratna.
Kâlâdarśa.	Mâdhava.
Jyotirnibandha.	Râârchanachandrikâ.
Tristhalîsetu.	Viśvarûpanibandha.
Nârâyaṇa.	Sarvajñanârâyaṇa.
Nârâyaṇavṛitti on Âs'valâyana.	Smṛitichandrikâ.
Nirṇayadîpikâ.	Smṛitidarpaṇa.
Nirṇayâmṛita.	Smṛitiratnâvalî.
Pṛithvîchandrodaya.	Smṛitisaṁgraha.
Pratâpamârtaṇḍa.	Smṛityarthasâr.
Prayogapârijâta.	Haradatta.
Bhârgavârchanachandrikâ.	Hemâdri.

Bhaṭṭoji's date.

Of these the Nirṇayadîpikâ is the Kâlanirṇayadîpikâ of Râmachandrâchârya, and I have, as already stated, verified the quotations. Râmachandrâchârya flourished as will be shown hereafter about the middle of the fifteenth century. The Tristhalîsetu is the work of Nârâyaṇabhaṭṭa whose dates are Saṁvat 1612, 1624, and S'aka 1457; (see Mandlik's Vyavahâramayûkha, Upodghâta). The earliest of these is 1535 A.D., and the latest 1568 A.D. Bhaṭṭoji therefore lived after the third quarter of the sixteenth century. But a still closer approximation may be made to Bhaṭṭoji's date. Nâgojibhaṭṭa was the pupil of Hari Dîkshita, the grandson of Bhaṭṭoji, and Viṭṭhalrâv Gaṇeśa Paṭavardhan, who died in 1871, belonged, as appears from the table given by Dr. Kielhorn in the preface to his translation of the Paribhâshendus'ekhara, to the fourth generation of teachers and pupils after Nâgojibhaṭṭa, and consequently to the seventh after Bhaṭṭoji; that is, including Bhaṭṭoji there were eight generations up to 1871. Allowing 30 years to each generation Bhaṭṭoji's literary activity must have begun at the earliest about the year 1631 A.D., *i.e.*, he might safely be understood to have flourished about the middle of the seventeenth century. This conclusion tallies with the date 1713 A.D., assigned to Nâgojibhaṭṭa by Dr. Hall in the preface to his edition of the Sâṁkhyasâra, (p. 37 note). Kamalâkara does not quote Bhaṭṭoji in the Nirṇayasindhu written in 1612 A.D., or in the S'ûdradharmatattva, though these books contain a large number of names, which circumstance might be regarded as corroborative of this view. According to Professor Weber (Berlin Catalogue), this same Tithinirṇaya contains a mention of the Nirṇayasindhu; but

I have not found it. I believe Bhaṭṭoji and Kamalâkara were nearly contemporaries, the latter being the elder of the two. No. 532 is a small tract, written for the purpose of determining the proper time for the rite laid down by Pâraskara, called Keśânta.

Dânavâkyâvalî by Vidyâpati.

(*b.*)—No. 553 is a very old manuscript transcribed in Saṁvat 1539 or 1483 A. D. of a work entitled Dânavâkyâvalî. It was composed by Vidyâpati at the requisition of Dhîramati, who was the queen of Narasiṁhadeva, King of Mithilâ. Narasiṁhadeva is styled "the ornament of the family of Kâmeśvararâjapaṇḍita." The name Narasiṁhadeva occurs in the lists of kings of Tirhut published by Kirkpatrick and Hodgson, (Prinsep's Tables). General Cunningham states that these princes were Brahmans by caste, (Arch. Sur. Reports, Vol. XVI); and the name Kâmeśvararâjapaṇḍita perhaps points to that fact. The last, Harasiṁhadeva, who was the third in descent from Narasiṁhadeva, was subdued by the Emperor of Delhi and compelled to abandon his capital in 1323 A. D. Narasiṁhadeva therefore must have been on the throne about 1230 A. D. If he is the prince mentioned in our manuscript, of which there appears every likelihood, the Dânavâkyâvali was written about the middle of the thirteenth century. The Harasiṁhadeva, son of Bhaveśa mentioned by Miśarû and by Dr. Hall must have belonged to another line of Mithilâ princes reigning over some other part of the country. (Appendix III. EE.)

Nadapaṇḍita's Saṁskâranirṇaya.

(*c.*)—No. 612 is Saṁskâranirṇaya by Nandapaṇḍita, the son of Râmapaṇḍita, the Dharmâdhikârin. The first leaf is missing. The work was composed at the request of prince Harivaṁśavarman, son of king Maṅgo, and the "crest-jewel of the Mâhendra race." (Appendix III, FF.)

Gâgâbhaṭṭa's Âchârâdarśa.

(*d.*)—No. 502 is Âchâradinakaroddyota, completed (pûrita) by Viśveśvara *alias* Gâgâbhaṭṭa, whose pedigree has already been given. It consists of an Âhnika or "the daily religious duties of a pious Brahman" only. Probably Gâgâ's father wrote a work on Âchâra generally, and his son added this Âhnika to it. (Appendix III. GG.) No. 512 is an Âhnika by Raghunâthabhaṭṭa, son of Mâdhavabhaṭṭa. This Raghunâthabhaṭṭa must have been the father of the mother of Râmachandra, the author of the Kâlanirṇayaprakâśa mentioned before. No. 511 is in the colophon called an Âhnika in accordance with the Sûtra of Gotama (Gotamasûtre). No. 503 is the Âhnika section of the Âchârapradîpa composed by Kamalâkara who was a native of the village of Kûrpara (Kopargâṁv) on the Godâvarî and afterwards went to and settled in Kâśî where he wrote the treatise. (Appendix III. HH.) No. 518 is a work of a similar nature; and No. 510 is an Âhnika for the followers of Madhva written in accordance with his Sadâchârasmṛiti by Chhallâri Nṛisiṁhâchârya, son of Nârâyaṇa. This forms one of the four Taraṅgas or "waves" of his Smṛityarthasâgara or "ocean of the doctrines of the Smṛitis," and one more the Kâlataraṅga is noticed by Professor Aufrecht in the Oxford catalogue.

Several Âhnikas.

A Mâdhva Âhnika.

Viṭṭhala's Kuṇḍamaṇḍapasiddhi.

(*e.*)—No. 529 is a manuscript of the Kuṇḍamaṇḍapasiddhi by Viṭṭhala Dîkshita. The work is noticed by Professor Weber in the Berlin catalogue. The Kuṇḍas or altars and the Maṇḍapas or

enclosures, the form, measure, and modes of construction of which are given in this tract, are intended for the performance of certain Smârta religious rites; therefore this and other works of that nature are put in this class. Viṭṭhala was the son of Bûba, of the Atrigotra and a student of the Mâdhyaṁdina branch of the Yajurveda. The manuscript contains also a commentary written by the author himself. The work was finished in Kâśî on Sunday, the 12th of the light half of Phâlguna, in the S'aka year 1541, *i.e.*, 1619 A. D. (Appendix III. II.). The manuscript was transcribed in 1690 S'aka by Viṭṭhala S'rotriya. No. 530 is another incomplete copy of the same work, and No. 531 is a fragment of another work on the same subject.

Vratarâja.

(*f.*)—No. 599 is a copy of the Vratarâja, a modern work by a Chittapâvana Brahman named Viśvanâtha, the son of Gopâla, who lived at Kâśî on the Durgâghâṭ. The work was compiled in Saṁvat 1793 and S'aka 1658 corresponding to 1736 A. D. A very large number of Vratas or fasts and observances are detailed in the book. (Appendix III. JJ.).

Jîvadeva, Anantadeva, Âpadeva and their works.

(*g.*)—No. 507 contains the Âśauchanirṇaya by Jîvadeva and an incomplete copy of the Saṁskârakaustubha by Anantadeva. Jîvadeva was the son of Âpadeva who lived at a place situated on the banks of the Godâvarî. In the colophon the work is called Âśauchadîdhiti or "A ray in the form of Âśaucha of the Kaustubha". (Appendix III. KK.). The Kaustubha meant must be the Smṛitikaustubha, of which the Saṁskârakaustubha and Râjakaustubha are parts. The author of these is Anantadeva, son of Âpadeva; Jîvadeva therefore must be a brother of this Anantadeva. The name of Âpadeva's father was also Anantadeva; so that the author of the Saṁskârakaustubha was named after his grandfather, as men are often so named among the Marathas. Âpadeva is the author of the Mîmâṁsânyâyaprakâśa, usually called Âpadevî, which is highly valued as an excellent introduction to the study of the Mîmâṁsâ. I possess also a commentary on the Vedântasâra by this same Âpadeva. Jîvadeva quotes the Nirṇayasindhu several times as well as the following among others:—

Mitâkshará.	Antyeshṭi by Bhaṭṭa, *i.e.* Nârâyaṇabhaṭṭa.
Aparârka.	Śuddhitattva.
Mâdhava.	Hemâdri.
Smṛityarthasâra.	Madanapârijâta.
Śûlapâṇi and other Gauḍas.	Madanaratna.
Haradatta.	

These three authors therefore lived in very modern times. The Saṁskârakaustubha also contains the name of Haradatta.

(*h.*)—There are also in the collection little tracts on other branches of the Âchâra division of the Dharmaśâstra which do not call for any special observation.

Âśvalâyanagṛihyakârikâ.

3. There is a large number of works descriptive of the ritual to be observed on various occasions. And the first to be noticed among these is the Âśvalâyanagṛihyapaddhatikârikâs attributed to Kumârilabhaṭṭa. The manuscript is dated Saṁvat 1816 and S'aka 1681. No. 492 is a copy of the ritual of the Agnimukha or

Atharvaveda Agnimukha.

Âjyatantra, which is an introductory ceremony to all rites performed on the Grihya fire. The ritual is intended for the followers of the Atharvaveda. Nos. 570 and 623 are fragments of Gaṅgâdhara's Prayogapaddhati, and Nos. 613 and 614 of his Saṁskârapaddhati. In these last Gaṅgâdhara speaks of himself as the son of the son of Râmâgnihotrin. He appears to be one of the oldest writers on the ritual followed by Mâdhyaṁdinas; for in last year's collection there is a copy of the Saṁskârapaddhati which was transcribed in Saṁvat 1650 or 1594 A. D., and No. 613 also appears very old though it bears no date. Another writer on this subject for the Mâdhyaṁdinas is Padmanâbha, son of Gopâla, and grandson of Nârâyaṇa. No. 576 is a small fragment of his Prayogadarpaṇa, and No. 575 of his Pratishṭhâdarpaṇa which contains the ritual to be observed in the consecration of images. (Appendix III. LL.) A third writer is Tâna Pâṭhaka of whose Saṁskâramuktâvalî No. 615 is a manuscript. It comes down to the end of Vivâha or marriage. No. 577 is a copy of the Prayogapaddhati for the followers of Âpastamba by an author of the name of Peñjalla Jhingayya, son of Peñjalla Mañchanâchârya. This is a South Indian name, and probably the author was a Tailaṅga Brahman. Followers of Âpastamba are mostly to be found in the Tailaṅgaṇa country; while in Mahârâshtra there are a few families living on the borders of the two countries. (Appendix III. MM.) The other works in this group are on special rites and ceremonies and do not call for any particular notice.

Gaṅgâdhara's Paddhatis.

Padmanâbha and his Darpaṇas.

Tâna Pâṭhaka.

Âpastamba Prayogapaddhati.

As referring to the Vyavahâra branch of the Dharma, we have in the Maratha division only the second chapter of the Mitâksharâ (No. 589), transcribed in S'aka 1572. There are also three small tracts belonging to the Prâyaśchitta branch (Nos. 551, 555, and 621).

Class V.—Poems, Plays and Fables.

In the Gujarat Section we have complete copies in the S'âradâ character of Vallabhadeva's commentaries on the Raghuvaṁśa (No. 83) and the Meghadûta (No. 82), and of that on the first eight cantos of the Kumârasaṁbhava (No. 72). The name of Vallabhadeva's father was Ânandadeva. No. 71 is a complete copy of Jonarâja's Commentary on the Kirâtârjunîya composed as stated in the introduction in S'aka 1370 *(Kharshiviśvamite S'âke)* corresponding to 1448 A. D., in the reign of Jainollâbhadena. This prince is the same as Zainul Abuddin whose name occurs in the table of Kaśmîr kings given at the end of Prinsep's Essays, and who ascended the throne in 1422 A. D., and reigned up to 1472 A. D. (Appendix III. NN.)

Vallabhadeva's Commentaries.

Jonarâja's.

No. 86 is a copy of the eighth Stabaka or canto of Purushottama's Vishṇubhaktikalpalatâ with a commentary by Maheśvara, son of Virûpâksha. There is a manuscript of Stabakas I, II, IV, and V of the poem with the same commentary in my collection of 1879-80 (No. 81), and of the whole or eight Stabakas with the commentary of Mahîdâsa in that of 1881-82 (No. 320). The present manuscript was transcribed in Saṁvat 1667 and S'aka 1533; so that the commentary is at least 275 years old. But the date of its composition is given at the end of the manuscript as Thursday, the 3rd

Vishṇubhaktikalpalatâ with a commentary.

Date of the Commentary.

(Mukhyajayâtithau) of the light half of Mârgaśîrsha, in the year of Vikrama *Aśvâmbudhirâgabhûmi*. The first two words represent 47 and the last 1, and in the place of hundreds we have *râga*. But the word Râga is not used to denote a numeral, nor is the sense of the word such as to make it fit for such a use. In all probability therefore Râga is a mistake for *Râma* which word is used to express the numeral (3), for there were three Râmas, Bhârgava Râma, Dâśarathi Râma, and Bala-Râma. The date therefore is 1347 Vikrama, corresponding to 1291 A. D. According to Mr. Modak's calculations, however, it is 1447 Vikrama. But the word Râga cannot be so understood or corrected as to mean "four." (Appendix III. OO.) In the commentary of the eighth Stabaka contained in the manuscript before me the following lexicons are quoted from :—

Amara.
Vis'va.
Halâyudha.
Mahîpa.

There is a copy of Mahîpa in my last year's collection. The Bhâgavata also is mentioned. The commentary of Mahîdâsa mentioned above was composed in the year 1654. The era is not given.

The Mahânâṭaka with a commentary.

No. 96 is a manuscript of the Mahânâṭaka with a commentary by Balabhadra, son of Kâśînâtha and grandson of Kṛishṇadatta. The commentary was composed on the Râmanavamî day or the 9th of the light half of Chaitra in the year 1638, the cyclic year being Vyaya. The era to which the date refers is not given, but it must be the Saṁvat. Balabhadra mentions a previous commentary, the Chandrikâ. (Appendix III. PP.)

Prabodhachandrodaya. A commentary on it.

No. 77 is a copy of the Prabodhachandrodaya transcribed in Saṁvat 1601 corresponding to 1545 A.D.; and No. 78 is a commentary on the play by Râmadâsa, son of Bhaṭṭa Vinâyaka. Among manuscripts written in the Tailaṅga character received in 1882 from the Government of H. H. the Nizâm through the Government of Bombay, there was a commentary on the play entitled Chandrikâ and the report that I made on it under date the 8th of February 1883 is as follows :—

Another entitled Chandrikâ.

'The first of these (*i.e.*, the Chandrikâ) was composed by the minister of a king of the name of Nâdillayappa. In the introduction, the author tells us he was a nephew (sister's son) of Sâlvatimma, the minister of Kṛishṇarâya, king of Vijayanagar, and had an elder brother who was Sâlvatimma's son-in-law as well as nephew. He gives a short history of Kṛishṇarâya who is called "king of Karṇâṭaka." Kṛishṇarâya was, we are told, the son of Narasiṁha and was a powerful monarch who governed the whole southern peninsula. He married the daughter of Pratâparudra Gajapati (king of Orissa). Among the Mackenzie manuscripts is one of the name of Kṛishṇarâyacharitra or "an account of Kṛishṇarâya," and what is stated there with regard to the king as well as what has been gathered from inscriptions agrees with the account given by our commentator. Kṛishṇarâya reigned from A. D. 1508 to 1530.'

Bâlakṛishṇa and Madhusûdana.

No. 85 is a commentary on a number of verses composed by one Bâlakṛishṇa who lived at Gokula on the river Yamunâ in the

Antarvedi or the Duâb. The author was Madhusûdana, pupil of Bâlakṛishṇa, and son of Mâdhava who himself was the son of Narasiṁha. The commentary was composed in 1700. The era is not given but must be the Saṁvat, since the manuscript itself was copied in 1774 Saṁvat. (Appendix III. QQ.)

Anthologies.

Nos. 79, 91, 92 and 93 are manuscripts of anthologies. The first is but a fragment containing the Nîtiprakaraṇa, the first of the twenty-one sections into which the compilation is divided.

Haridâsa's composed in Saṁvat 1614.

The author is Haridâsa who was the youngest of four brothers, the sons of Purushottama who lived at Khârâghâṭa. The anthology was compiled in the year 1614. The era is not given, but it must be the Saṁvat. (Appendix III. RR.) No. 91 is also a fragment without beginning or end, about one-half of which is written in the

A Kaśmîr Anthology.

Śâradâ character and the other half in the Nâgarî. The names of poets are in most cases given at the end of the verse or verses attributed to them; but in some places they are not. The Śloka *Ayaṁ bandhuḥ paro veti*, &c., is attributed to Bhaṭṭo(d)bhaṭṭa; but it occurs in the Pañchatantra and may have been older; and *Durjanaḥ parihartavyo vidyayâlaṁkṛito*, &c., to Vâlmîki; but we find it in Bhartṛihari's Nîtiśataka. Such mistakes are by no means uncommon in anthologies; and therefore the mere fact of the occurrence of the name of a certain poet after a certain verse in manuscript of an anthology ought not without corroborative evidence to be made the basis of far-reaching historical conclusions. The following poets are mentioned in No. 91:—

Bhaṭṭa Bâṇa 2*a*.
Vitâvṛitta 2*a*.
Jagaddhara 2*b*.
Harshadatta 3*b*.
Chaṇyaka 3*b*.
Jîva 4*a*.
Bhaṭṭâchulita 4*b*.
Amṛitadanta 5*a*.
Ânandavardhana 3*b*, 6*a*, 8*a*, 24*a*, 34*b*, 37*b*, 42*a*.
Amṛitavardhana 6*a*.
Manoratha 6*a*, 7*b*.
Vibhûti-Mâdhava 6*b*.
Chandrasvâmin 7*a*.
Śrî-Varâhamihira 7*b*.
Vijaya-Mâdhava 7*b*.
Gaṇapati 8*a*.
Sûravarman 9*a*.
Paṇḍita-Śrivaṅka 11*a*.
Paṇḍita-Jagaddhara 12*a*.
Jaya-Mâdhava 14*a*.
Vallabhadeva 15*a*.
Varâhamihira 15*a*.
Vâlmîkisûri 17*a*.
Kshemendra 17*b*, 23*b*, 25*ab*, 33*a*.
Kusumadeva 21*b*.
Prakâśavarsha 22*b*, 28*a*, 34*b*.
Vallabha 24*a*.
Vâlmîki 24*b*.
Murâri 26*a*.
Pṛithvîdhara 26*a*.
Dâmodh (d) aragupta 28*a*.
Bhartṛihari 28*b*, 30*a*, 31*a*, 33*a*, 34*b*, 35.
Jayavardhana 28*b*.
Haragupta 29*a*.
Bhâravi 29*a*.
Śivasvâmin 29*a*.
Bhaṭṭa Vâsudeva 29*b*, 41*a*.
Vyâsadâsa 30*b*.
Vararuchi 31*b*.
Bhaṭṭo(d)bhaṭṭa 33*b*.
Dharmagupta 34*a*.
Vikramâditya 34*a*.
Haribhaṭa 35*b*.
Śṛîharsha 36*a*.
Śaṅkuka 36*b*.
Paṇḍitayâjaka 37*a*.
Bhallaṭa 37*a*, 37*b*, 38*a*.
Prakâśadatta 37*a*.
Dhârâdhara 38*a*.
Kâlidâsa 38*a*.
Kalaśaka 38*a*.
Bhavânṭnandana 38*b*.
Dyuṭidhara 39*b*.
Śrî-Śuka 40*a*.
Śrî-Muktâpîḍa 40*a*.
Śrî-Jonarâja 41*a*.
Ratisena 42*a*.
Jalhaṇa 42*b*.

Subhâshitaratnakośa by Kṛishṇa.

No. 93 is a copy of Subhâshitaratnakośa by Kṛishṇa. A few leaves are wanting at the end. The names of the authors of the excerpts are not given, but the selections are very good. In the

Verses about particular poets.

section on Kâvyas and Kavis we find verses in praise of Bâṇa who is like "a lion that breaks the globes on the temples of the

elephants in the shape of other poets," of Mayûra, Mâgha, Bhâravi and Murâri. Vâlmîki is in a verse spoken of as poet No. 1, Vyâsa as No. 2, and Daṇḍin as No. 3. In another Harihara is admonished not to be boastful as "Madana is the goad of elephants in the shape of poets"; and Madana is in his turn bid "to remember the former deeds of Hara (S'iva) and hold his tongue." Here there is a play on the word *Madana* which means the god of love and was the name of a poet, whose full name was Madanakîrti. Madanakîrti is mentioned by Râjaśekhara in his Prabandhachaturviṁśati; and both he and Harihara were the contemporaries of Someśvaradeva, the author of the Kîrtikaumudî and Surathotsava. (Appendix III. SS.). No. 92 is an anthology the subject of which is S'riṅgâra or love, and which contains long extracts from the Mahânâṭaka, the Meghadûṭa, the Kumârasaṁbhava, and other poems. The manuscript was transcribed in 1612 Saṁvat.

CLASS VI.—VYÂKARAṆA OR GRAMMAR.

Kâtantralaghuvṛitti.

No. 97 is Kâtantralaghuvṛitti. A few leaves are missing. The Vṛitti is different from Durga's Vṛitti published by Dr. Eggeling. The Pûrvârdha or Nâmaprakaraṇa agrees with No. 279 of 1875-76; and the Âkhyâtavṛitti of the Uttarârdha agrees with the corresponding portion of No. 280; but the Kṛidvṛitti somewhat differs.

Kâtantraparibhâshâs.

No. 98 contains the Sûtras of the Kâtantra together with the Paribhâshâs. Most of these last are the same as those laid down by Pâṇini or applicable to the grammar of Pâṇini.

Other Works.

No. 103 is a copy of the Prabodhachandrikâ by Vaijala, son of Vikramâditya, belonging to the Châhuvâna or Chohan race, and king of Chandrâvatî, the modern Jhalrapattan. The tract contains verses giving the rules of grammar along with instances having reference to the story of Râma (Appendix III. TT). No. 104 is Mahâbhâshyagûḍhârthadîpinî containing notes on difficult passages in the Mahâbhâshya by Sadâs'iva, pupil of Kamalâkara Dîkshita. The first chapter and a small portion of the second are wanting. The manuscript was transcribed or perhaps the book was written in S'aka 1589 or A. D. 1667. In either case it is evident that the author flourished before Nâgojibhaṭṭa.

Kâs'ikâ.

No. 99 is a copy of the last five chapters of the Kâśikâ. The manuscript contains no date but looks very old. In the colophons at the end of Chapters IV and V the name of the author is not given; but at the end of Pâdas I, II, and III of Chapter VI the title is given as *Vâmana-Kâśikâ*. At the end of the fourth Pâda of the same chapter no name occurs; but at the end of the eighth chapter we have *Paramopâdhyâya-Vâmanakṛitâyâṁ Kâśikâyâṁ vṛittau*, and of the seventh *Vâmana.....tâyâṁ Kâśikâyâṁ vṛittau*. It would appear from this that Vâmana was the author of the last three chapters. But on the evidence of Kaśmîr manuscripts collected by Dr. Bühler in 1875-76, Jayâditya is now believed to be the author of the first four chapters and Vâmana of the last four. But there is the evidence of Râyamukuṭa and Bhaṭṭoji Dîkshita in favour of assigning the fifth chapter to Jayâditya, and the seventh and eighth to Vâmana. Under the word *śarkarâ* in the Amarakośa, Râyamukuṭa derives the four forms of the word from Pâṇ. V., 2,105, with a reference to Jayâditya and mentions *saikato ghaṭaḥ* or *śârkaraṁ*

madhu as counter-examples given by him; and these we find in the Kâśikâ under that Sûtra. Under the word *pâṇḍura*, Râyamukuṭa defends Jayâditya against an attack by the author of the Bhâshâvṛitti for having included the word *pâṇḍu* in the Vârtika beginning with *naga* on V. 2,107. In commenting on his own explanation of *ekavachanât* in Pâṇ. V. 4, 43 as a "word signifying a measure" and directing the application of the suffix *śas* to such a word, Bhaṭṭoji observes in the Manoramâ that he has followed Jayâditya in so explaining it; but according to Vâmana that termination may be appended to ordinary common nouns also, since under the Sûtra VII. 1, 20 he gives *kuṇḍaśo dadâti, vanaśaḥ praviśati* as instances to show that the *śas* occurring in that Sûtra is not that used in these instances but is the *śas* of the accusative plural. Now the explanation attributed to Jayâditya occurs in the Kâśikâ under Pâṇ. V. 4, 43, and the instances attributed to Vâmana under Pâṇ. VII, 1, 20. Under the word *apsaras*, which according to Amara is used in the plural only, Râyamukuṭa says that Vâmana gives *aphsarâḥ* as an instance of the Vârtika *Chayo dvitîyâḥ*, and hence the noun is used in the singular also. Now this Vârtika occurs under VIII, 4, 48, and we do find *aphsarâḥ* in the Kâśikâ at that place. Similarly under the words *kravyâd* and *kravyâda*, Jayâditya's view is referred to and this we find in the Kâśikâ under III, 2, 68. Mâdhava quotes Vâmana's and Jayâditya's observations in the Dhâtuvṛitti (Paṇḍit, vol. V, new series, p. 346), and these are found in the Kâśikâ under VIII, 2, 30 and III, 2, 59 respectively. Thus then on the evidence of Mâdhava, Râyamukuṭa, and Bhaṭṭoji, the third and fifth chapters of the Kâśikâ were written by Jayâditya, and the seventh and eighth by Vâmana; while the manuscript before me assigns the sixth chapter also to the latter.

Chapters I-V by Jayâditya and VI-VIII by Vâmana.

On a review of the whole available evidence it appears clear that the author of the first five chapters was Jayâditya and of the last three Vâmana. There is an allusion to Jayâditya and Vâmana in Professor Aufrecht's edition of Ujjvaladatta's Uṇâdisûtra under I, 52; but I do not find it in two very old manuscripts of the work, one dated Saṁvat 1563, and the other Saṁvat or Vikrama 1680. Vâmana was according to Râyamukuṭa the author of another work entitled *Liṅgânuśâsana*, and many of the references to Vâmana contained in that commentary on Amara must be to that work of Vâmana.* Itsing, the Chinese traveller, mentions Jayâditya only as the author of the Kâśikâ (Professor Max-Müller's note on the Renaissance) and not Vâmana. Jayâditya probably left his work incomplete and it was finished long afterwards by Vâmana who also wrote other philological works.

Prakriyâkaumudî.

No. 102 is a manuscript of the Prakriyâkaumudîprasâda or a commentary on the Prakriyâkaumudî, by Viṭṭhalâchârya, the grandson of Râmachandrâchârya, the author of the work commented on. Râmachandrâchârya is also the author of the Kâlanirṇayadîpikâ, and the commentary on the work usually found is by his son Nṛisiṁhâchârya, the father of Viṭṭhalâchârya. The commentaries on both the works contain Praśastis giving an account of the

* Since the above was put in type a manuscript of this work has been discovered by my friend and colleague Prof. Peterson.

History of the family of the author.

family to which the author of the original works and those of the commentaries belonged. The family belonged to the Andhra country or in other words it was a family of Tailaṅga Brahmans, devoted to the study of the Ṛigveda and belonging to the Kauṇḍinyagotra. The first person named is Anantâchârya from whom a certain holy person (Yatîndravarya) of the name of Râmasvâmin derived a knowledge of all the Âgamas and to whom the title of *Âchârya* was given by him. His son was Nṛisiṁhâchârya who was proficient in the Nigamas and Âgamas, Nyâya, Vaiśeshika, Jaiminîya, and Ganita, wrote a Bhâshyasâra of the Śrutis (Upanishads), and defeated opponents in argument at the court of a prince. He had sons of whom Gopâlâchârya was the eldest and Kṛishṇâchârya the youngest. Kṛishṇâchârya was the most learned of them all, being well versed in the eighteen branches of learning, of which Nigama is the first. He explained the Sûtravṛitti at the court of Râma in the presence of that prince. Kṛishṇa's sons were Nṛisiṁhâchârya and Râmachandrâchârya who was the younger of the two. Râmachandra's instructor was Gopâlâchârya and he wrote three works, the Prakriyâkaumudî, Vaishṇavasiddhântasaddîpikâ, and a treatise on Kâla. Possibly, instead of one he wrote three treatises on Kâla. Nṛisiṁha was Râmachandra's son and wrote the commentary on his father's Kâlanirṇayadîpikâ. His teacher was Kṛishṇâchârya who was the son of the eldest brother of Râmachandra, *i.e.*, Nṛisiṁha in all probability, and who wrote commentaries on some of the Kâvyas. Viṭṭhala, the author of the Prasâda, was the son of Nṛisiṁha, the commentator on the Kâlanirṇayadîpikâ. His mother's name was Maṇikâmbâ and his teacher was Râghavendra-sarasvatî who defeated many opponents in argument and established the Dvaitasiddhânta (?). At the end of the Praśasti Viṭṭhala renders his obeisance to Râmeśvarâchârya, the son of Kṛishṇaguru, *i. e.*, in all probability Kṛishṇa the teacher of his father, to Ananta the son of Viṭṭhalâchâryaguru, who defeated Vâdirâja in argument, to Nâganâtha son of Kṛishṇa who defeated Vâji (di?) nâtha and who possessed influence over the "Lord of Kings," and to Jagannâthâśrama who was versed in the Vedânta of the Yati. The genealogy is therefore as follows :—

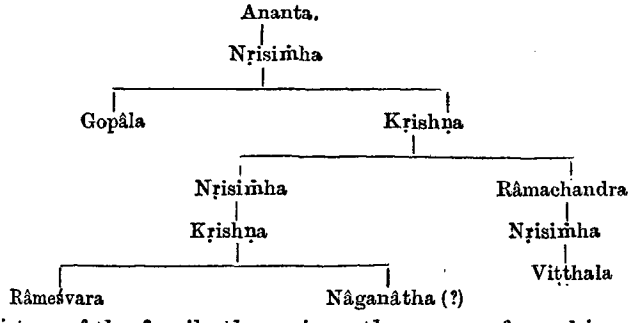

In the history of the family thus given the name of one king only, Râma, is given. This name was borne by several princes of the Vijayanagar dynasty and of other dynasties which sprang from it, so that it is impossible to find out who the prince meant was. But the dates of Râmachandrâchârya and his son and grandson can be approximately determined with the aid of other evidence.

Date of Râmachandrâchârya.

The present manuscript of the Prasâda is dated 1717 Saṁvat corresponding to 1661 A. D. A copy of the Kâlanirṇayadîpikâvivaraṇa, No. 92 of my last year's collection, was transcribed in 1651 Saṁvat or 1595 A. D., and No. 91 of the same collection bears a double date, viz., 1621 Saṁvat and 1486 Śaka, corresponding to 1565 A. D. There is a manuscript of the Prakriyâkaumudî in the collection belonging to the old Sanskrit College of Poona (No. 324) which also bears a double date, viz., 1583 Saṁvat and 1448 Śaka or 1527 A. D. But the lines in which the date is given run thus :—"On Tuesday the 13th of the light half of the month of Bhâdrapada, the current year being Saṁvat 1583 and Śaka 1448 [this] was transcribed at Nandigiri by *Râmachandrâchârya-suta-suta-suta.*" Between the *su* and the *ta* of the second *suta* we have some letter, but there is a mark indicative of erasure on it and the usual upper horizontal stroke is wanting which shows that the letter is not to be read. Thus then that manuscript was transcribed in 1527 A. D., by the *son of the son of the son* of Râmachandrâchârya, *i.e.*, by his great grandson. The Râmachandrâchârya spoken of must be the author of the Prakriyâkaumudî, for if he had been another person different from the author, some distinguishing particulars would have been given about him. Besides, the Nandigiri where the manuscript was copied is the same as Nânder situated on the Godâvarî in the territory of the Nizam; and the country surrounding it corresponds to the Andhradeśa in which, as we are told in the Praśastis, the family lived. If, therefore, a great grandson of Râmachandrâchârya lived in 1527 A.D., Râmachandrâchârya himself must have lived about 1450 A.D. (Appendix III. UU). In the beginning of the work before me Viṭṭhala adores Śambhu, Pâṇini, Vararuchi, Śesha (*i.e.* Patañjali), Bhartṛi and other expounders of the Bhâshya, the authors of the Vṛitti and the Nyâse, Bhoja, Durga, and Kshîrasvâmin.

Paribhâshâbhâskara.

The only work belonging to this class in the Maratha Section that calls for notice is the Paribhâshâbhâskara by an author of the name of Bhâskara. At the end of the work the author thus gives his pedigree. In the town of Tryambakeśvara lived Purushottamabhaṭṭa who belonged to a family of the name of Agnihotrin. He had a son of the name of Haribhaṭṭa who appears to have been a Vaidika. His son was Âpâjibhaṭṭa who lived at Kâśî and was a physician; and Âpâji's son was Bhâskara. Two collections of Paribhâshâs, one by Sîradeva and the other by Udayaṁkara have been noticed by Dr. Kielhorn in the preface to his translation of the Paribhâshenduśekhara, and this is a third. Bhâskara lived after Bhaṭṭoji Dîkshita since he quotes the first line of the opening verse of the Siddhântakaumudî (*Munitrayaṁ namaskṛitya &c.*). He also quotes Bhaṭṭi and the commentary Jayamaṅgalâ, the Kâvyaprakâśa, Mâdhavâchârya, the Sâhityadarpaṇa, Sîradeva, &c. Some of the Paribhâshâs given in the book do not occur in Nâgojibhaṭṭa's Paribhâshenduśekhara. Bhâskara divides his work into eight chapters each having four Pâdas, the divisions corresponding with those of the Ashṭâdhyâyî; and at the end gives other Paribhâshâs which are mostly based, as he says, on Nyâyas or ordinary principles. The author appears to have lived before Nâgojibhaṭṭa. Another copy of the work is noticed in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor Manuscripts and

also another Paribhâshâbhâskara by an author of the name of Śeshâdri.

CLASS VII.—Kośas or Lexicons.

We have a copy of the Amarakośa in the Śâradâ characters (No. 110), and an old copy of the Padachandrikâ or Râyamukuṭa's commentary on it dated Saṁvat 1711. A few leaves of this are missing. At folio 49*b* of the first part occurs the well-known date of the work, Śaka 1353, corresponding to 1431 A. D. Râyamukuṭa quotes a very large number of authors and works. We have not been able to make out a complete list, but the following names occur in Kâṇḍa I.:— Râyamukuṭa's commentary on the Amarakośa.

Leaf 2 wanting.

Ajayakosha, 14 *b* 3, 51 *a 4*, 86 *b 3*, 96 *a 5*.
Atiśila, 54 *a* 3.
Anunyâsa 12 *b* 6.
Abhinanda, 64 *a 2*.
Amaradatta (Puṁskâṇḍa) 91 *a* 3.
Amaramâlâ, 5 *b* 4, 33 *a 4*, 40*a 3*, 48 *a 2*, 57 *a* 4, 62 *b 5*, 78 *b 2*, 89 *a 5*, 89 *b 6*, 90 *a* 5.
Âgama, 22 *a 4*, 25 *a* 1, 28 *b* 4, 35 *b* 7, 41 *b* 6.
Âścharyaparvan, 23 *b* 2.
Âścharyamañjari, 46 *a 3*, 86 *b* 4.
Ugada, 8 *a* 5.
Ujjvaladatta, 81 *b* 3, 84 *b* 5.
Unâdivṛitti 31 *b* 2, 43 *b 4*.
Utpalinîkosha, 35 *a 4*, 52 *a 1*, 54 *b 2*, 59 *b 1*, 77 *a* 1, 89 *a 3*.
Udyogaparvan, 13 *a* 1.
Upâdhyâyasarvasva, 15 *b* 7, 33 *b* 3, 38 *a* 5, 50 *b 6*, 52 *b 6*.
Ûshmabheda, 87 *a 1*, 87 *b* 4.
Ûshmaviveka, 44 *a 2*.
Aupanishadâh, 11 *a* 1.
Kaliṅga, 11 *b 3*, 12 *a* 2, 12 *b 5*, 21 *b* 6, 25 *a* 6, 27 *a* 4, 30 *a 3*, 32 *a 4*, 38 *a* 5, 40 *b 7*, 41 *b* 2, 42 *b 1*, 54 *a* 3, 61 *a* 4, 64 *a 2*, 65 *a* 1, 67 *b 2*, 75 *a 1*, 77 *a* 3, 81 *a* 5 & *2*, 82 *a* 1 & *5*, 83 *b 6*, 86 *b* 2, 87 *a* 2, 90 *a* 2, 91 *b 2*, 95 *a* 5.
Kâṇḍaśesha, 40 *a 4*.
Kâtantra, 22 *b 3*, 47 *b* 6.
Kâtyâyana, 55 *b 5*, 60 *b* 6.
Kâmandakîya, 54 *b 6*, 55 *b* 3.
Kâlâpâh, 79 *b 1*.
Kâlidâsa, 30 *a 2*, 89 *a 4*.
Kâśikâ, 72 *a* 4.
Kirâta, 51 *b 2*.
Kîchakavadha, 65 *a 1*.
Kumâra, 35 *a* 2.
Kumâradâsa, 47 *b 1* (Pranâśo Mitrasya prasabhamajani Jyeshthavirahah), 65 *b* 2 (Ravah pragalbhâhatabherisaṁbhavah prakâśayâmâsa samantatah).
Kumârasaṁbhava, 9 *a* 1.
Kaijjaṭa, 12 *b 6*.
Kokkaṭa. 42 *b 7*, 60 *a* 6, 84 *a* 5, 6 and *4*, 85 *a 4*, 87 *a 5* (Kokkûṭa), 88*b* 1, 90 *b 3*, 91 *a* 4 and *3*, 91 *b* 1, 95*a* 3.
Kokkara, 87 *a* 4.
Kolâhalâchârya, 59 *b* 4 (Writer on Poetics?)
Kośa 27 *a* 1.
Kaumudî, (a commentary on Amarakośa), 5 *b* 2, 13 *a 4*, 16 *a 1*, 18 *b* 3, 18*b 1*, 19 *b 3*, 20 *b 2*, 22 *b 6*, 22 *b 4*, 24 *a* 2, 25 *a* 5, 26 *a* 1 and *2*, 27 *b* 4, 28 *a 6*, 28 *b 6*, 31 *a 3*, 31 *b 1* and *2*, 32 *b 2*, 34 *a 3*, 34 *b* 2, 36 *a* 7 and *5*, 36 *b* 4, 37 *a 4*, 38 *b* 7, 39 *a* 2, 41 *a* 2 and 5, 42 *a* 2, 42*b 7*, 44 *a* 3, 44 *b* 7, 44 *b 4*, 45 *a* 5, 50 *b 6*, 51 *a* 3 and 5, 51 *b* 5, 52 *a* 6, 52 *b 1*, 53 *a* 2 and *6*, 54 *a 4*, 56 *a* 1 and *4*, 60 *a* 1 and *3*, 61 *a* 3 and *6*, 61 *b 1*, 62 *a* 1 and *5*, 62 *b* 6, *4* and *1*, 63 *a* 2, 63 *b* 2, 64 *a 2* (tasmâtkâkalîti gaurâditvâditi Svâmî [mi]—Kaliṅgâdînâṁ pramâda iti tu Kaumudî), 65 *a* 1, 65 *b* 4, 66 *a 2*, 66 *b 4*, 67 *a* 3, 68 *a* 6, 68 *b* 2, 68 *b* 5, 69*a 1*, 70 *b* 2, 71 *a* 1 and *3*, 77 *b* 4, 77 *b 2*, 80 *a 5*, 81 *a* 4, 84 *a* 5, 87 *a 5*, 93 *a* 6, 96*b* 1.

Kaumudîkâra, 4 *b* 2, 25 *a 2*, 72 *b* 7, 32 *b 7*, 33 *b* 1, 42 *a 2*, 66 *a 6*.
Kshîrasvâmin, 5 *a* 1, 41 *a 4*, 44 *b* 7, 53 *a* 2, 60 *a* 6, 88 *b 5*.
Ganitachûdâmaṇau Mahîmtâpanîyarâjapaṇḍita—Śrînivâsaḥ, 49 *b* 6.
Gîtâ, 11 *a* 4, 12 *b* 3, 52 *a* 4.
Govardhana, 6 *a* 8, 7 *a* 7.
Govardhanânanda, 47 *b* 6.
Govardhanîyoṇâdivṛitti, 27 *b 1*.
Ghaṭakarpara, 46 *b* 1.
Ghaṭakarpara (Pûrva), 81 *a* 5.
Charaka, 47 *a 1*.
Chândra, 9 *b* 6, 39 *b* 5, 63 *a 1*, 79 *b 1* (Chândrâḥ).
Chândra Sûtra, 39 *a* 2.
Chitralekhâ (Upakathâ), 59 *b 6*.
Jayâditya, 27 *b 5*, 27 *b 2*, 56 *b* 1.
Jâtarûpa, 87 *a* 2.
Jâtoka, 44 *b* 6.
Jânakîharaṇa, 42 *a 5*, 43 *b 5*, 56 *b* 6.
Jâmbavatîvijayakâvya, 82 *b 4* (Payaḥprishantibhiḥ spṛishṭâ lânti vâtâḥ śanaiḥ śanaiḥ.)
Jinendrabuddhi, 79 *b 3*.
Târapâla, 89 *a* 1.
Trikâṇḍa, 87 *a* 3.
Trikâṇḍaśesha, 6 *a 5*, 11 *a* 3, 12 *a 5*, 15 *a 3*, 21 *b* 7, 22 *a* 7, 30 *b 6*, 31 *a* 4, 34 *a* 4, 41 *a 4*, 47 *b 2*, 51 *a 6*, 62 *b 5*, 70 *b* 1, 75 *a* 6, 76 *a* 1 & *1*, 78 *a 1*, 79 *a 1*, 83 *b* 4, 94 *a 2*.
Daṇḍaka, 58 *a* 6
Daṇḍin, 40 *b* 7, 56 *a* 3 (a *yamaka* quoted).
Damayantîchampû 59 *b 4*.
Dâmodara 7 *a* 7.
Devîśataka 51 *a* 2.
Dvirûpakośha, 11 *b 3*, 12 *a 2*, 16 *a 3*, 67 *b 2*, 78 *a 1*, 78 *b 2*, 91 *b* 2, 92 *a 4*, 93 *b* 6, 96 *a* 4.
Dharaṇi, 1 *b* 6, 47 *b 7*, 93 *a 1*.
Dharaṇî, 81 *a 3*, 84 *a 3*, 84 *b* 3.
Dharmakîrtivârtika 57 *b* 5.
Dharmadâsa 73 *b 2*.
Dhâtupârâyâṇa 21 *a* 6, 22 *b 7*, 79 *b 3*.
Dhâtupradîpa, 46 *a* 4, 70 *b* 1, 83 *b* 5.
Nandin, 76 *a* 3.
Naravâhanadatta, 59 *b 5*.
Nâṭakaratnakośa 73 *a 5*.
Nânârthakosha 67 *b 2* (iti Nânârthakoshadarśanât dvitakârapâthaḥ prâmâdika iti Kaliṅgâdayaḥ).
Nâmanidhâna 15 *b* 8, 22 *a* 7, 23 *b* 5, 26 *a 5*, 37 *b* 5, 41 *a 7*, 44 *a 3*, 44 *b* 7, 46 *b 1*, 50 *a* 5 (Yathâhur=Nâmanidhâne S'rî—Nârâyaṇacharaṇâḥ), 68 *b* 1.
Nâmamâlâ, 46 *a 3*, 48 *a 1*, 94 *b* 1.
Nâmaliṅgânuśâsana, 46 *b 6*.
Nârada, 63 *b 3*.
Nârâyaṇasarvajñacharaṇâḥ, 41 *a* 7.
Nirukta, 8 *a* 5.
Niruktikâra, 10 *b 6*.
Nîlakaṇṭhastava 16 *a* 4.
Naishadha, 73 *b* 5, 76 *a 2*.
Nyâsa, 11 *b* 7, 13 *b* 2, 27 *b* 6, 34 *a* 5.
Pañjikâ, 11 *b 5*, 13 *a* 2 and 5, 21 *a* 1 and 4, 53 *a 5*, 67 *a* 1, 70 *a 1*, 72 *b* 1 73 *b 5*, 74 *b* 4, 75 *b 5*, 77 *a* 5, 78 *a 5* and *3*, 78 *b 5*, 79 *a* 4, 79 *b* 1 and 3, 80 *a 5*, 80 *b* 1, 81 *a* 5, 82 *b* 1, 83 *a* 3, 83 *b* 4, 84 *a* 4, 85 *a* 3 and *4*, 86 *a 5*, 86 *b* 1, 87 *a* 2 and *3*, 89 *b* 2 and *2*, 90 *a* 2, 91 *a* 3 and *3*, 91 *b 4*, 92 *a 5* and *3*, 92 *b 2*, 93 *a* 4, 94 *a* 6, *5* and *4*, 95 *a* 3 and 4, 96 *b* 1.
Pâṇini (Jâmbavatyâm) 17 *a 3* (Sa pârshadairambaramâpupûre).
Pâṇinitantra 82 *a* 5.
Pârâyaṇa, 38 *a* 5, 77 *b 3*.
Purushottama 7 *a* 7, 14 *a 2*, 22 *b 4*, 28 *a 6*, 47 *b* 2, 61 *a* 6.
Pûrṇachandra, 73 *b 1*.
Pûrvakaviprayoga (Sâkhâ diśo jaladhimaṇḍalamâlavâlam) 91 *b 4*.
Paurâṇikâḥ 16 *b* 1, 33 *b* 4.
Prâchînâchâryâḥ 60 *b 6*.
Bâṇabhaṭṭa 58 *a* 2.
Buddhacharita 6 *a* 6.
Bṛihatkathâ (Paiśâchî) 59 *b 5*.
Bṛihadamarakosha 14 *b* 1.
Bṛihaddhârâvalî 19 *b* 2.

Bopâla 48 *b 5*.
Bopâlita 11 *b* 7, 17 *a 7*, 18 *a* 4, (Strîkâṇḍa) 39 *a 4*, 47 *a 6*, 48 *b* 6, 54 *b 1*, 68 *a* 5, 84 *b 3*, 87 *a 6*, 96 *b* 4.
Bhaṭṭa 53 *a* 6, 59 *a* 1, 61 *a 5*, 61 *b* 1, 68 *b 5*, 71 *b* 4, 76 *b 6*, 78 *a* 3 and *5*, 80 *b* 4 & *6*, 83 *b 1*, 91 *a 4*, 96 *b 6*.
Bhaṭṭasvâmin 17 *a 1*, 66 *a 6*.
Bhaṭṭi 19 *b 7*, 21 *b* 7, 25 *a* 3, 34 *a 4*, 37 *a 1*, 43 *b 4*, 45 *a 4*, 51 *b 4*, 55 *b* 2, (Grammar) 56 *b* 2, 62 *b* 4.
Bharata 69 *l* 3 & *5*, 72*b6*.
Bhavabhûti, 65 *a 4*, 89 *b 5*.
Bhâgavṛitti 6 *a 4*, 36 *a* 4.
Bhâgavṛittikṛit 70 *a 5*.
Bhâguri 8 *a* 3, 24 *a* 3, 30 *b 1*, 35 *a 7*, 61 *b 6*, 89 *b* 6.
Bhârata 16 *b* 6, 23 *b 2*, 24 *a* 4, 37 *b 3*, 92 *b* 2.
Bhâravi, 38 *a* 2, 44 *a* 1, 71 *a 5*, 71 *b* 5, 74 *b 6*, 95 *b* 6.
Bhâshâvṛitti, 5 *a* 1, 56 *b* 1.
Bhâshya, 17 *a* 6, 56 *b* 2.
Bhîma 50 *b 6*.
Bhîmasena 95 *a* 1.
Bhoja 30 *a* 4, 38 *b 6*, (Bhojarâja) 56 *a 3*.
Matsyapurâṇa, 59 *b* 3.
Madhumâdhava 5 *a 1*, 12 *b* 2, 53 *a 6*.
Manu 6 *b* 6, 10 *a* 6, 10 *b 4*, 25 *a* 2, 60 *a* 3.
Mantravarṇa 10 *b 3*.
Mahâkaviprayoga (Yanmekhalâ bhavati Mekhalaśailaputrî) 92 *b 3*.
Mahimnaḥ stotra 11 *a 2*.
Mâgha, 5 *a 4*, 6 *a 1*, 11 *a 5*, 12 *a* 6, 14 *a 6*, 21 *b 4*, 23 *b 1*, 24 *a 3*, 25 *b* 1, 33 *b* 3, 38 *a* 4, 41 *b* 3, 43 *b 2*, 44 *a* 1, 44 *b* 7, 48 *a 3*, 48 *b 4*, 51 *b 5*, 57 *a* 6 and *4*, 60 *b* 3, 68 *a* 2, 70 *b* 5, 71 *a 6* and *4*, 75 *a* 3, 75 *b* 1, 83 *a* 4, 84 *a* 4 and 7, 84 *b* 1, 91 *b 3*.
Mâdhava 70 *b* 3, 94 *b 6*.
Mâdhavikâ 59 *b* 1.
Mâdhavî 10 *a* 1, 18 *a 5*, 23 *a 5*, 85 *a 1*, 86 *a 1*, 93 *a 2*.
Mârkaṇḍeyapurâṇa 18 *a 3*, 23 *b 4*, 26 *a* 6, 31 *b 4*.
Medinî 14*a*5, 33 *a* 1, 35 *a* 4, 48 *a* 6, 51 *b 5*, 89 *a 4*, 90 *b 4*, 95 *a 3*, 95 *b 1*, 96 *b* 1 and *5*.
Medinîkara, 57 *b* 4, 82 *b 5*.
Maitreya, 6 *a* 7, 14 *b* 7, 39 *a 6*, 61 *a* 6.
Yâjñavalkya, 78 *b* 2.
Yogeśvara, 92 *a 5*.
Raghu, 29 *a* 7, 32 *b* 7, 34 *a 3*, 35 *a* 3, 51 *b 2*, 58 *b* 3, 74 *b 5*, 92 *a* 3 and 6.
Ratnakosha, 3 *b* 1, 21 *b* 6, 24 *b* 5, 25 *a* 1, 35 *a* 1, 40 *a 3*, 49 *a* 6, 54 *b 1*, 61 *a 6*, 65 *b 3*, 67 *b* 1, 70 *b* 2 and *4*, 71 *b* 2, 82 *a* 2, 87 *a* 3.
Ratnamâlâ 5 *b* 2 (quoted in Kaumudî.)
Rantideva, 6 *a 5*, 39 *b 4*.
Rabhasa, 14 *a* 4 and *3*, 15 *b* 2, 21 *a* 7, 23 *a 3*, 30 *a* 4, 40 *a 6*, 42 *a* 2, 45 *b 4*, 48 *a* 5, 56 *b 1*, 57 *a 5*, 57 *b 7*, 67 *b 4*, 70 *b* 6, 73 *b 3*, 75 *b 5*, 79 *b* 1, 82 *a* 3, 87 *b 6*, 88 *a 4*, 94 *b* 1.
Rasavajjumara 22 *b 3*.
Râjadeva, 5 *a* 4, 5 *b 1*, 31 *b* 5.
Râjaśekhara, 76 *b* 1, 77 *a 4*, 96 *a* 2.
Râmadâsaṭîkâ 25 *a 5*.
Râmânuśâsana, 57 *b* 5.
Râmâyaṇa 5 *b 4*, 6 *a* 2, 38 *b* 6, 39 *b* 7.
Rudra, 42 *a* 2, 47 *b* 1 (Kosha), 51 *b 1*, 56 *b 1*, 80 *b* 4, 86 *a* 2, 95 *b* 4.
Rûpamañjarî, 20 *a 6*.
Rûparatnâkara, 47 *b* 6, 85 *a* 1.
Liṅgapurâṇa, 49 *b 1*.
Laiṅga, 49 *b 5*.
Vatseśvara 22 *b* 5.
Vararuchi, 42 *b 5*, 44 *a* 4.
Varâha, 48 *a* 3.
Varṇaviveka, 39 *a* 1.
Vâchaspati, 18 *a* 2, 26 *b 6*, 38 *b 5*, 40 *a 6*, 80 *a* 2, 81 *a 5*, 91 *a 1*, 95 *a* 1.
Vâmana, 4 *b* 1, 21 *b 4*, 24 *a* 5, 42 *b* 1, 49 *a 6*, 57 *b 1*, 82 *a 2*.
Vâyupurâṇa, 18 *b 4*, 19 *b 6* and *2*, 23 *b 3*, 28 *b 3*, 30 *b* 3, 80 *a* 6.
Vâsavadattâ, 22 *a 1*, 40 *b 6*, 44 *a* 5, 51 *a 2*, 59 *b 4*, 62 *b* 3, 67 *a 3*, 81 *b* 3, 89 *a* 2, 95 *b* 5, 96 *a* 4, 96 *b* 4.
Vikramâditya, 76 *b* 3.
Vidagdhamukhamaṇḍana, 44 *b* 6, 51 *a 3*, 60 *a* 2.
Vindhyavâsin, 46 *a* 4.

Viśâkha, 71 *a 4*.
Vaiśâkhinaḥ, 63 *b 1*.
Viśva, 15 *b 2*, 20 *b 1*, 25 *b* 3, 49 *a* 1, 79 *a* 3, 95 *a 4*.
Viśvaprakâśa, 95 *a* 6.
Vishṇupurâṇa, 12 *a 6*, 12 *b 2*, 50 *a* 3.
Vishṇupurâṇaṭîkâkâra, 11 *b* 3.
Vṛitti (Grammar) 4 *b 1*, 5 *b* 6, 88 *a* 5 and *2*.
Vṛindâvana, 57 *b 6*, 76 *a 2*.
Veṇîsaṁhâra, 42 *b* 3.
Vaiyâkaraṇâḥ, 33 *b* 4.
Vaiśeshikâḥ, 32 *b* 4, 53 *a* 2.
Vyâkhyâmṛita, 19 *a 4*.
Vyâḍi, 1 *b 2*, 8 *b* 7, 9 *a* 6, 23 *b 2*, 34 *b 2*, 37 *b* 4, 38 *a* 1, 39 *a 3*, 94 *b* 5.
Vyâsa, 24 *b 6*, 59 *b* 3.
Śatapatha, 24 *a 4*.
Śabarasvâmin, 28 *a* 6, 64 *a 3*, 76 *a* 3.
Śabdânuśâsana, 58 *a 4*.
Śabdârṇava, 7 *a* 5, 8 *a* 7, 10 *a 1*, 10 *b 2*, 12 *a* 6, 14 *b* 1, 17 *a 6*, 24 *a* 6, 24 *b* 7 and 8, 25 *a 2*, 27 *b 5* and *4*, 28 *a 4*, 31 *a* 4 and *2*, 31 *b 4*, 32 *a 1*, 33 *b 4*, 34 *b* 2 and 7, 35 *a 2*, 36 *a* 7, 37 *a 2*, 41 *a 6*, 42 *b 6* (twice) and *3*, 44 *a* 5, *4* and *1*, 44 *b 4*, 45 *b 3*, 47 *a 1*, 48 *a* 3, 49 *a* 4, 52 *b 3* and *2*, 53 *b 1*, 55 *b 2*, 56 *a 3*, 56 *b* 3, *6* and *3*, 57 *a 2*, 57 *b* 4, 58 *a* 5, 60 *b* 4, 61 *a* 3, 61 *b 4*, 65 *a* 5, 65 *b 5*, 67 *a* 4 and *2*, 67 *b 4*, 68 *a* 2 and *6*, 68 *b* 4, 69 *a* 4 and 6, 69 *b 6*, 71 *a* 2 and *2*, 72 *a* 4, 82 *a* 3, 93 *b* 4.
Śabdârṇavakâra, 4 *b* 5, 67 *b* 6.
Śâkaṭâyana 6 *a 4*.
Śâkaṭayanîyavṛitti, 76 *a* 3.
Śâbdikanarasiṁha, 76 *b 2*.
Śâlihotra, 25 *b 3*.
Śâśvata 9 *b 1*, 38 *a* 1, 50 *a 2*.
Śivabhadra, 62 *a 4*, (a yamaka).
Śûdraka, 59 *b* 5.
Śṛiṅgâraprakâśa, 24 *b* 8, 35 *a* 3, 55 *b 4*.
Śrîdhara, 12 *a 2*, 23 *a* 4, 25 *b 2*, 40 *a* 6, 41 *b 2*.
Śruti, 11 *b* 2, 16 *b 5*, 26 *a* 3, 26 *b* 3, 41 *a 6*.
Saṁkshiptabhârata, 10 *b 1*.
Saṁsârâvârta, 17 *a 4*, 21 *b* 5, 24 *b* 5, 27 *b 5*, 28 *a* 2, 28 *b 5*, 41 *b* 5, 81 *a* 3, 83 *a* 5, 89 *a* 1.
Sarvadhara, 1 *b* 9, 9 *a 4* and *1*, 17 *a 1*, 23 *a* 1, 30 *a 1*, 41 *b* 4, 42 *a 3*, 44 *a* 2, 44 *b* 7, 53 *a 2*, 55 *b* 5, 56 *a* 6, 66 *a 6*, 67 *b 3*, 68 *b* 3, 69 *a 2*, 75 *b* 2, 79 *a* 4, 80 *a* 4, 80 *b 3*, 81 *b 1*, 83, *b* 4 and *2*, 84 *a 5* and *4*, 86 *a 5*, 86 *b* 3, 87 *a* 6 and *5*, 89 *b* 1, 2 and 5, 92 *b* 1, 5, *4* and *2*, 93 *a* 2, 94 *b* 3, 95 *a* 3, 95 *b* 3, 96 *a* 2 and *1*.
Sarvânanda, 13 *a 6*, 28 *b* 1, 29 *b* 5, 31 *b 6*, 35 *b* 1, 38 *a* 6, 38 *b 5*, 42 *b* 4, 45 *a* 4, 53 *a 6*, 55 *a* 2, 62 *b 6*, 64 *b 1*, 72 *b* 1, 74 *b* and 3, 77 *a* 4, 78 *b 2*, 80 *b* 1, 81 *a 2*, 85 *a 4*, 85 *b 3* and *1*, 91 *a* 6, 94 *a* 4.
Sâṁkhya, 53 *a* 4.
Sâmbapurâṇa, 14 *a 2*, 16 *a* 7, 28 *a 3*, 41 *a 6*.
Sârasvatakosha, 96 *a 3*.
Sâhasâṅka, 29 *a* 1, 34 *b* 3, 43 *a* 2.
Sundarânandacharita, 9 *b 5*.
Subhûti, 9 *b* 7, 11 *b* 5 and *1*, 18 *b 1*, 36 *a 2*, 38 *b 6*, 46 *b 5*, 61 *a* 1, 72 *b* 4, 73 *b 1*, 74 *a* 4, 75 *b 1*, 80 *a* 2, 83 *b* 2, 91 *a* 5.
Somanandin, 43 *b* 5, 51 *a* 4, 87 *a* 2, 92 *a* 6, 95 *a* 5.
Skânda 15 *b* 1, 5 and *5*, 16 *a* 8, 16 *b* 1 and *2*, 17 *b 1*, 19 *a 4*.
Smṛiti, 86 *a 5*, 93 *a* 1.
Svâmin, 13 *a 5*, 13 *b 5*, 15 *a* 2 and 3, 15 *b* 3, 16 *a* 6, *4* and *2*, 16 *b* 2, 17 *a* 2, 18 *a* 4, 18 *b* 4, 19 *b 5* and *2*, 20 *a* 3 and *4*, 20 *b 6* and *1*, 21 *a 2*, 21 *b* 4 and *5*, 22 *a* 1, 22 *a* 4, 22 *a* 6 and *6*, 22 *b* 3 and *1*, 23 *a* 4 and *3*, 23 *b* 4, 6 and *5*, 24 *a 4*, 24 *b 2*, 25 *a 5*, 25 *b* 1, 5, *6* and *3*, 26 *a 6* and *3*, 26 *b* 2, 27 *a 6*, *2* and *1*, 28 *b* 4, 29 *a 2*, 30 *b* 2 and *2*, 31 *a* 2, 7, *4* and *3*, 31 *b 5* and *1*, 32 *a* 2, 3, 5, *6* and *5*, 33 *b 6*, *5* and *1*, 34 *a* 1, 3 (twice) and 6, 35 *a 4*, 35 *b 2*, 36 *a 4*, 36 *b 4*, 37 *a* 2 and 5, 37 *b 6*, 38 *a* 3, *5* and *4*, 39 *a* 7, 39 *b* 2, 6 and *1*, 40 *a* 1, 3, 4, 7 and *4*, 40 *b 1*, 41 *a* 6, *3* and *2*, 41 *b 3* and *2*, 43 *a* 5 and *1*, 43 *b* 4 44 *b* 1, 45 *b* 6, 46 *a* 2 and 6, 46 *b 6*, 48 *a* 6, 51 *a* 3, 52 *a* 1, 52 *b 7* and *4*, 56 *a* 1 and *6*, 57 *a 5* and *2*, 59 *a* 2, 59 *b* 2, 60 *b* 1, 62 *a* 6, 63 *b* 3, 64 *a 4* and *2*, 64 *b* 1 and *1*, 66 *b 5*, 75 *b* 2, 76 *b* 4 and *5*, 77 *a* 1, 78 *b* 1, 79 *a* 1, 4, *5* and *2*, 79 *b* 3, 80 *a* 5 and *3*, 81 *b 3*, 82 *a 6*, 82 *b*, 4 and *5*, 83 *a 3*, 83 *b* 2, 3 and *3*, 84 *a* 1, 5 and 6, 86 *a* 1, 87 *a* 1, 88 *a* 5, 88 *b* 1, 89 *b* 1, 5, 6 and *2*, 90 *b 2*, 91 *a* 3 and *3*, 91 *b 5*, 92 *a* 2, 93 *a* 3, 6 and *2*, 93 *b* 1, 94 *a* 5 and *2*, 94 *b* 3 and 5, 96 *a 1*, 96 *b* 1.

Haṭṭachandra, 27 *b* 4.
Haḍuchandra, 6 *a* 7, 14 *a* 1, 34 *a* 6, 41 *a* 5, 60 *a* 6 and 3, 66 *a* 5, 70 *b* 2, 71 *a* 4.
Hariprabodha, 34 *a* 6, 80 *a* 1, 84 *b* 2.
Harivaṁs'a, 11 *a* 7, 12 *a* 2, 24 *a* 2.
Harshacharita 59 *b* 1.
Halâyudha 17 *b* 2, 75 *b* 4, 79 *b* 4.
Hârâvalî 39 *b* 4.

CLASS VIII.—Poetics and Metrics.

Commentaries on the Rasamañjarî.

In this class we have in the Maratha Section a copy of a commentary on Bhânudatta's Rasamañjarî by S'esha Chintâmaṇi, the son of S'esha Nṛisiṁha (No. 662). In Dr. Burnell's Tanjor Catalogue S'eshachintâmaṇi is given as the name of a work under S'atakas and Anthologies; but there must be some mistake. S'esha is a family name and Chintâmaṇi of an individual belonging to that family (Appendix III. VV). In the Gujarat Section there is another commentary on the same work by one Vis'veśvara. It is a very full commentary but the manuscript is incomplete being about two-thirds of the whole. No. 663 is a commentary on the S'rutabodha by Manohara who composed it at the request of a prince of the name of Mâṇikyamalla.

CLASS X.—Mîmâṁsâ.

Sucharitamiśra's commentary on the Ślokavârtika.

No. 125 is a fragment of S'abarasvâmin's Bhâshya on the Mîmâṁsâsûtra. A complete copy of the work was purchased by me for Government in 1879. No. 120 is a manuscript of a work called at the end of some of the sections Kâs'ikâṭîkâ composed by Upâdhyâya Sucharitamiśra. Many of its leaves are lost. On comparing different portions of the manuscript with Kumârila's Tantravârtika I find that this Ṭîkâ is a commentary on the S'lokavârtika or the first Pâda of the first chapter of the Tantravârtika. The S'lokavârtika thus appears to have been called Kâs'ikâ. Or perhaps, Kâs'ikâ is a mistake for Kârikâ, and this work is the same as that put down as No. 8 in the report of the examination of Ahmedabad manuscripts. This commentary is not mentioned in Dr. Hall's Index; neither is there a copy of it among the Tanjor manuscripts catalogued by Dr. Burnell.

Someśvara's Nyâyasudhâ.

No. 123 is a copy of the second Pâda of the third chapter of the Nyâyasudhâ, a commentary on Kumârila's Tantravârtika, by Bhaṭṭa Someś'vara, son of Bhaṭṭa Mâdhava. A manuscript of the second Pâda of the first chapter of this work has been purchased since.

Kamalâkara's commentary on the Tantravârtika.

No. 122 is a copy of the first Pâda of the second chapter of a commentary on the Tantravârtika by Kamalâkarabhaṭṭa, son of Râmakṛishṇa and grandson of Nârâyaṇabhaṭṭa, and author of the Nirṇayasindhu and other works. The first leaf is missing. No. 667 is a fragment of the Mîmâṁsâbâlaprakâs'a or substance of Jaimini's work by S'aṁkarabhaṭṭa, son of Nârâyaṇabhaṭṭa. No. 124 is a manuscript of the well-known manual of the Mîmâṁsâ by Kṛishṇayajvan, and No. 121 of the first four chapters of Mâdhava's Adhikaraṇaratnamâlâ.

Pishṭapaśumîmâṁsâ

No. 666 is Pishṭapaśumîmâṁsâ by Nârâyaṇa Paṇḍita. The followers of Madhva maintain that in this Kaliyuga the killing of animals at sacrifices is not allowed; but that an effigy of an animal should be made of the flour of grain and that sacrificed instead of the real animal. Practically, whenever a Mâdhva performs

a sacrifice he uses such an effigy, and not a live animal. This view is defended and shown to be in accordance with the S'âstras by Nârâyaṇa Paṇḍita in the tract before us. He does admit that the Vedas enjoin the sacrifice of a real animal, and though the act is *per se* sinful, still because enjoined by the Vedas for sacrificial purposes, it is not so. But the reason why it is not sinful in this case is that its original sinfulness is neutralized by the holy rites that are performed, just as charms neutralize the effects of snake-poison. As therefore the charms must be correctly muttered and properly used in order that they may neutralize the poison, so the rites must be performed with perfect accuracy exactly as they are laid down in the Vedas in order that they may neutralize the sinfulness consequent on the destruction of animal life. Such a perfect accuracy and a perfectly faithful observance of all the conditions laid down in the Vedas are not possible in this age of ignorance and human frailty. So that, at the present day the destruction of life at sacrifices cannot but be productive of sin. Therefore it is that Manu has laid down that effigies of animals should be made of ghee or flour and sacrificed instead of real animals (Manu v. 37). Kullûkabhaṭṭa's explanation of this verse is pronounced by Nârâyaṇa to be wrong. This is the text on which the advocates of Pishṭapas'u take their stand, but their doctrine is cried down as heterodox by Brahmans of other sects and there are treatises written in refutation of it.

CLASS XI.—Vedânta and other systems of Theosophy.

i.—*Advaita or S'aṁkarâchârya's system.*

a.—Commentaries on the Upanishads and other sacred texts. No. 136 is a copy of Śaṁkarâchârya's Bhâshya on the Kena Upanishad. No. 148 is a commentary on the S'vetâśvatara by Vijñânabhikshu. The first two leaves are wanting and similarly one or two at the end are missing. Nos. 132, 136, 144 and 674 also belong to this branch.

Vijñânabhikshu's commentary on the S'vetâs'vatara.

b.—Commentaries on the Brahmasûtra. No. 671 is a fragment of Śaṁkarâchârya's Bhâshya with the Ratnaprabhâ. No. 143 is a concise but clear commentary on the Sûtra entitled Brahmâmṛitavarshiṇî. The author is spoken of as Râmakiṁkaravarya, pupil of Mukunda Govinda, but in some manuscripts of the work his name is given as Râmânandas'arasvatî. Copies of this work are by no means rare, there being two in previous collections, and one or two offered to me since having been rejected by me.

Brahmâmṛitavarshiṇî.

c.—Independent works by S'aṁkarâchârya. Nos. 130, 131 133, 134, 135, 138, and 139 belong to this branch. Of these No. 135 is written in the S'âradâ character, and Nos. 131, 133, 134, and 139 are also of a Kaśmîr origin. No. 138 is the Tripurîprakaraṇa with Ânandajñâna's commentary. It treats of the three bodily vestments of the soul, corresponding with the three conditions of wakefulness, dreamy sleep, and sound sleep.

d.—Works by the followers of S'aṁkarâchârya. Nos. 141 and 145 are written in the S'âradâ characters. The first is a complete copy of Vidyâraṇya's Pañchadaśî with the commentary of Râmakṛishṇa.

Kas'mîr text of the Pañchadaśî.

The Pañchadaśî has been printed several times on this side of the country, but No. 141 has been purchased as a representative of the Kaśmîr text of the work. No. 145 is called Vedântasâra but it is not the work usually known by that name and begins with an exposition of the text *Tattvamasi*. No. 127 is a fragment of a work called Advaitachandrikâ by Brahmânandasarasvatî, pupil of Nârâyaṇatîrtha and Paramânanda; and No. 128 is a copy of a large portion of the Advaitalaghuchandrikâ, by the same author. This last is an exposition of the Advaitasiddhi of Madhusûdanasarasvatî; and in the introduction the author seems to say that this exposition contains in an abridged form what he has written in the Chandrikâ, that is, the first work; and hence it is that he calls it Laghuchandrikâ or abridged Chandrikâ. No. 137 is Tattvânusaṁdhâna by Mahâdevasarasvatî, pupil of Svayaṁprakâśânanda. No. 149 is Tantradîpikâ, otherwise called Sarvopanishatsâra, which in the colophon is attributed to Śaṁkarâchârya. But in the body of the tract the authors of the Vivaraṇa, the Saṁkshepaśârîraka, and the Vârtikas, as well as the Miśra (*i.e.*, Vâchaspati), are mentioned, wherefore it cannot be the work of Śaṁkarâchârya.

Advaitachandrikâ.

Other works.

No. 146 is an incomplete copy of a work entitled Vedântasiddhântabheda. It expounds the varied views on certain points such as the nature of Mâyâ, Jîva, Upâdâna, &c., held by different writers belonging to the school of Śaṁkarâchârya. There is far from agreement between them though the system followed by them all is generally the same. For instance, the question is raised, "Brahma(n) being the only reality and the animal spirit or individual soul being Brahma(n) equally with God, to what is the distinction between them due"? This question is, according to our author, thus answered by various writers. In the Prakaṭârthavivaraṇa it is stated that the uncreated, undefinable, constituent cause of objects is Mâyâ which stands in a certain relation to the principle of Absolute Thought (Chinmâtra). Absolute Thought or Chit as reflected in that Mâyâ is God (Îśvara); while, as reflected in the innumerable definite or determined parts of that Mâyâ, which are called Avidyâ, and which possess the powers of hiding the true nature of the spirit and of generating appearances, it is the animal spirit (Jîva). The view propounded in the Tattvaviveka, the first of the fifteen essays which compose the Pañchadaśî, is that the original constituent cause which is made up of the three principles of *Sattva*, *Rajas*, and *Tamas*, has two forms, in one of which the Sattva or principle of goodness is predominant, not being overpowered by Rajas or the principle of action and Tamas or the principle of evil, and in the other it is so overpowered and is impure. The first is Mâyâ and the second Avidyâ; and Absolute Thought as reflected in them becomes God and the animal spirit respectively. Some say, that the original constituent cause, when the power of generating appearances is predominant in it, is Mâyâ and it is the environment (Upâdhi) of God, while when the power of concealing the true nature is predominant, the same original cause is Avidyâ; and in this form it is the environment of the animal spirit. Hence it is that the animal spirit is ignorant of his real Brahma(n) nature, while God is not. The author of the Saṁkshepaśârîraka holds that the original cause is the environment or Upâdhi of God, while its effects are the environment of the animal spirit.

Vedântasiddhântabheda.

But the relation between these environments and Absolute Thought is not like that of Âkâśa or space to the jar in which it is enclosed, but like that of a mirror to the thing which is reflected in it. Thus Absolute Thought as reflected in the original cause which is Avidyâ is God, and as reflected in the mind or the cognitive apparatus (Antaḥkaraṇa) which is an effect of Avidyâ it is the animal spirit. According to these views, final deliverance consists in abandoning the condition of reflections or images and attaining to the condition of the thing which is reflected, *i.e.*, of Absolute Thought. Our author then proceeds to the more recondite and detailed explanations given in other treatises; and into these I need not enter, my object being simply to illustrate the large variety of theories that obtains even within the boundaries of the system of the Vedânta promulgated by Śaṁkarâchârya.

Pâkhaṇḍachapeṭikâ.

No. 142 is Pâkhaṇḍachapeṭikâ or "a slap on the face of heretics." The heretics who come in for this treat at the hands of the author Vijayâ-Râmâchârya are the followers of Madhva. Their getting their bodies branded with heated seals of the *Śaṅkha* or conch-shell and the *Chakra* or discus of Vishnu is the principal subject of the attack. The text from the Vedas and the Purâṇas adduced by the Mâdhvas in favour of their practice are declared to be forgeries, and in some cases explained in a manner different from that in which they are understood by the members of that sect. The author then adduces his own texts in condemnation of the practice and consigns the Mâdhvas to the tortures of hell. The tract ends with a quotation from the Kûrmapurâṇa representing Śaṁkarâchârya as an incarnation of Śiva and recommending his system to those who seek eternal happiness.

Nos. 129, 140, 147, 668, 669, 670, 672, and 673 also belong to this branch of the Advaita Vedânta.

ii.—*Viśishṭâdvaita or Râmânuja's system.*

Râmânuja's commentary on the Bhagavadgîtâ.

a.—No. 153 is a commentary on the Bhagavadgîtâ by Râmânuja. Râmânuja's system is principally followed in Southern India in the Tamil and also in the Telugu country, and a good many works belonging to it have been printed in Madras in the Telugu character. The system has also a pretty considerable following in Rajaputana and Mârwâr and also in Gujarat; and therefore the manuscripts in this collection purchased in the north are written in the Nâgarî character. No. 153 was transcribed in 1792 Saṁvat.

Arthapañchaka.

d.—No. 152 is a copy of the Arthapañchaka by Nârâyaṇaparivrâṭ. This is a summary of the topics belonging to the system, which primarily are five, each being divisible again into five. The five principal ones are (I) Jîva, *i.e.*, animal spirit or dependent spirit; (II) Îśvara, *i.e.*, God; (III) Upâya, *i.e.*, the way to God; (IV) Phala or Purushârtha, *i.e.*, the end of life; and (V) Virodhinaḥ, *i.e.*, obstructions to the attainment of God.

Analysis of the work.

(I.)—Jîvas are of five kinds, viz. (1) Nitya, *i.e.*, those who never entered on Saṁsâra or the succession of lives and deaths at all, such as Garuḍa, Vishvaksena, and others; (2) Mukta, *i.e.*, those who have shaken off the fetters of life and whose sole purpose and joy is attend-

ance (Kaiṁkarya) on God ; (3) Kevala, *i.e.*, those whose hearts being purified are fixed on the highest truth and who are thus free from the succession of births and deaths ; (4) Mumukshu, *i.e.*, those who having experienced the misery of life are averse to its enjoyments and have fixed their desire only on the highest end, viz., the attainment of the condition of an attendant on God ; and (5) Baddha, *i.e.*, those who devoting themselves to the life whether of a god, man, or brute that their previous merits or demerits (Karman) have assigned to them, seek only the enjoyments of such a life and are averse to the joys of Brahma(n).

(II.)—The manifestations of Îśvara or God are five ; viz., (1) Para, *i.e.*, he who lives in Vaikuṇṭha and whose presence is enjoyed by the Nitya and Mukta spirits who dwell near him, who is unbeginning and endless, who wears celestial ornaments, celestial garments, and celestial weapons, who possesses celestial beauty and an endless number of holy attributes, and who is accompanied by Śrî, Bhû, and Lîlâ ; (2) Vyûha, *i.e.*, the forms of Saṁkarshaṇa, Pradyumna, and Aniruddha assumed for the creation, protection, and dissolution of the world ; (3) Vibhava, *i.e.*, incarnations such as Râma and Kṛishṇa for the establishment of Truth, the protection of the good and the destruction of the wicked ; (4) Antaryâmin, who has two forms in one of which he dwells in every thing and rules over all, is bodiless, all-pervading, and the store of all good attributes and is called Vishṇu, Nârâyaṇa, Vâsudeva, &c., and in the other he possesses a body bearing celestial weapons such as a conch-shell and a discus, and celestial ornaments, dwells in the heart of man, is the store of all good attributes, and is known by the names of Hṛishîkeśa, Purushottama, Vâsudeva, &c.; and (5) Archâ, *i.e.*, idols of stone, metal, &c., in which he dwells and allows himself to be worshipped by his devotees. In the Yatîndramatadîpikâ to be noticed below and in other places the Vyûhas are given as four, Vâsudeva possessed of the six great attributes being the first, Saṁkarshaṇa possessed of two, viz., Jñâna and Bala, being the second, Pradyumna having Aiśvarya and Vîrya, the third, and Aniruddha possessed of Śakti and Tejas, the fourth. The first Vyûha is assumed in order that it may serve as an object of devotion, and the other three for the creation, &c., of the world. In the present work the Vâsudeva Vyûha is put down as the second form of the Antaryâmin.

(III.)—The Upâyas or ways to God are five, viz. (1) Karmayoga, (2) Jñânayoga, (3) Bhaktiyoga, (4) Prapattiyoga, and (5) Âchâryâbhimânayoga. Under the first comes the whole Vedic sacrificial ritual and the Smârta or domestic ceremonies along with the fasts and observances, by going through which the person is purified. Then by means of Yama, Niyama, &c., mentioned in the Yoga Śâstra, one should concentrate his mind upon himself. This concentration leads to Jñânayoga, which consists in fixing the mind on Nârâyaṇa or Vâsudeva described in the Vâsudeva Vyûha, as the person on whom one's own self on which the mental powers have already been concentrated depends. Thus the devotee arrives at God through himself. The Jñânayoga leads to Bhaktiyoga which consists in continuously seeing nothing but God. Prapatti is resorted to by those who cannot avail themselves of

or are not equal to the first three methods. It consists in throwing one's self entirely on the mercy of God. There are many details given which need not be reproduced here. The last method, Âchâryâbhimânayoga, is for one who is unable to follow any of the others, and consists in surrendering oneself to an Âchârya or preceptor and being guided by him in everything. The preceptor goes through all that is necessary to effect his pupil's deliverance, as a mother takes medicine herself to cure an infant.

(IV.)—The Purushârthas are five, viz., (1) Dharma, (2) Artha, (3) Kâma, (4) Kaivalya, and (5) Moksha. The first three do not differ from those ordinarily called by those names, and the last two are the conditions attained by the Kevala and Mukta spirits (I, 3 and 2 above.)

(V.)—The Virodhins are five, viz., (1) Svasvarûpavirodhin, *i.e.*, that which prevents one's own real or spiritual nature from being seen, such as the belief that the body is the soul; (2) Parasvarûpavirodhin or that which prevents one's approach to the true God, such as devotion to another or false deity or disbelief in God's incarnations; (3) Upâyavirodhin or that which prevents the true ways from being resorted to, as the belief in ways other than those mentioned above being more efficacious or in the latter being inadequate; (4) Purushârthavirodhin or attachment to other than the true or highest object of life; (5) Prâptivirodhin, *i.e.*, the being connected with a body that one's own Karman has entailed or with other spirits who are so embodied.

Yatîndra-matadîpikâ.

No. 154 is a manuscript of the Yatîndramatadîpikâ in which the whole system of the Yatîndra or Râmânuja is briefly explained. The author is Śrînivâsa, son of Govindâchârya of the Vâdhûla family. The following persons are mentioned in the beginning as the propounders of the system :—

Vyâsa.
Bodhâyana.
Guhadeva.
Bhâruchi.
Brahmânandin.
Dramidâchârya.
Śrîparâṅkuśanâtha.
Yâmunamuni.
Yatîśvara.

At the end the author states that in his explanation of the doctrines of the sect he has followed the following works :—

Dramiḍabhâshya.
Nyâyasiddhi.
Siddhitraya.
Śrîbhâshya.
Dîpasârasaṁgraha.
Bhâshyavivaraṇa.
Saṁgatimâlâ.
Ṣhaḍarthasaṁkshepa.
Śrutaprakâśikâ.
Tattvaratnâkara.
Prajñâparitrâṇa.
Prameyasaṁgraha.
Nyâyakuliśa.
Nyâyasudarśana.
Darśanayâthâtmyanirṇaya.
Nyâyasâra.
Tattvadîpa.
Tattvanirṇaya.
Sarvârthasiddhi.
Nyâyapariśuddhi.
Nyâyasiddhijñâna.
Paramatabhaṅga.
Tattvatrayachuluka.
Tattvanirûpaṇa.
Tattvatrayavyâkhyâna.
Chaṇḍamâruta.
Vedântavijaya.
Pârâśaryavijaya.

And others.

The last in the first list or Yatîśvara is Râmânuja; and his work the Śrîbhâshya is the fourth in this. This is so because the followers

of Râmânuja believe that the system was taught by several teachers who flourished before Râmânuja. Râmânuja himself states at the beginning of the Bhâshya that the Vṛitti on the Brahmasûtra written by Bodhâyana was abridged by his predecessors; and among these Dramiḍâchârya is mentioned in the S'rutaprakâśikâ, the commentary on the Bhâshya.

Different divisions of the topics belonging to Râmânuja's system.

S'rînivâsa then proceeds to indicate the variety of views entertained by different classes of writers. The Sûris admit only one entity (Tattva); the Ṛishis divide it into two, Âtman and Anâtman; and the Âchâryas professing to follow the S'ruti propound three Tattvas or entities, viz., (1) Bhogya or what is to be enjoyed or suffered; (2) Bhoktṛi, the enjoyer or sufferer; (3) Niyantṛi or the ruler and controller. Some Âchâryas teach the system under the four heads of (1) Heya or what is to be shunned, (2) the means of keeping it off, (3) Upâdeya or what is to be sought and secured, and (4) its means. Other teachers (Deśikas) divide the subject into five parts, viz. (1) what is to be attained or got at (Prâpya), (2) he who attains it (Prâptṛi), (3) the means of attainment (Upâya), (4) the fruits or objects of life (Phala), and (5) obstructions or impediments. These are the five topics or Arthapañchaka described above as given in No. 152. Some teachers add one more topic which is called Saṁbandha (relation), and thus expound six. There is no real difference, according to our author, between these several views, since the variety is due to the adoption of a different principle of division by each teacher. The true substance of the Vedântas or Upanishads is that there is only one Brahma(n) with the animal or individual spirits and the dead world as its attributes (Chidachidviśishṭâdvaitam) (Appendix III. WW).

Râmânuja's system same as that of the Pâñcharâtras.

The body of doctrines which constitutes the system of Râmânuja is eventually the same as that professed by the more ancient school of the Pâñcharâtras or Bhâgavatas. The doctrine of Vyûhas, Vâsudeva as the name of the Supreme deity, and Bhakti or faith and love as the way to salvation are characteristic of the school.

History of the latter.

It does not trace all our finite thought and feeling to a principle alien to the soul such as Prakṛiti or Mâyâ as the Sâṁkhya or Advaita Vedânta does, and look upon freedom from that sort of thought and feeling as Moksha or deliverance. It is a system of popular religion and has not such a metaphysical basis as either of those two has. Vâsudeva was recognised as the supreme deity even in the time of Patañjali; for under Pâṇini iv, 3, 98, the author of the Mahâbhâshya states that the Vâsudeva occurring in the Sûtra is not the name of a Kshattriya, but of Tatrabhagavat, which term is explained by Kaiyaṭa as signifying a certain [form of the] Supreme deity. The Pâñcharâtra system is mentioned along with the rival system of the Pâśupatas, and with the Sâṁkhya, Yoga, and Vedas or Âraṇyakas in the Nârâyaṇîya section of the Mokshadharmaparvan which forms a part of the S'ântiparvan of the Mahâbhârata, (Chap. 350 First Bom. Ed.), and explained in detail to Nârada in the S'vetadvîpa by the Supreme Nârâyaṇa who manifested himself to him, (Chap. 339). The whole Nârâyaṇîya section seems to refer to that system one way or another. This section is older than Râmânuja since he refers to it in the passage in his Vedântabhâshya, to be noticed

below, and older also than S'aṁkarâchârya who quotes in his Bhâshya under II. 1., 1., from chapters 334 and 339, (p. 409 vol. I., Bibl. Ind. Ed.), and from chapters 350 and 351, (p. 413). Dhruvasena I. one of the earlier princes of the Valabhî dynasty is called a Bhâgavata, while others are styled Mâheśvaras. Among the sects mentioned by Bâṇa in the eighth chapter of the S'rîharshacharitra are those of the Bhâgavatas and the Pâñcharâtras. From this and also from the passages noticed below occurring in the Vedânta Bhâshyas of S'aṁkarâchârya and Râmânuja, it appears that these were two sects; but they did not differ materially from each other, and the Pâñcharâtras considered themselves to be Bhâgavatas also. S'aṁkarâchârya refutes the doctrines of the Bhâgavata school in his Bhâshya under the Sûtras II, 2, 42 and 43; and the same doctrines amended so as to avoid his objection are refuted under Sûtras 44 and 45, and the name Pâñcharâtra is used in connection with them.

Râmânuja's defence of the Pâñcharâtra system.

Râmânuja, on the other hand, interprets the first two Sûtras as setting forth the objector's view or the Pûrvapaksha; represents the opponent as giving the same doctrines that are refuted by Śaṁkarâchârya under those two Sûtras as the doctrines of the Bhâgavatas, and makes him pronounce them to be opposed to the S'ruti. Then under Sûtra 44, he says that the view of the objector is based on a misconception of the doctrines of the Bhâgavata system, and gives the correct doctrines under that Sûtra and the next, one of them being the same as that mentioned by Śaṁkarâchârya under Sûtra 44. These doctrines are, he asserts, in harmony with the S'ruti, and thus according to him the Pâñcharâtra system is not refuted by Bâdarâyaṇa, the author of the Sûtras. In connection with his arguments he quotes from the Paushkarasaṁhitâ, Sâtvatasaṁhitâ, and Paramasaṁhitâ. Under Sûtra 45, S'aṁkarâchârya accuses the Pâñcharâtras of treating the Vedas with contempt, since it is stated in one of their books that S'âṇḍilya not having found the way to the highest good in the four Vedas had recourse to this S'âstra. Râmânuja answers this accusation by saying that a similar statement occurs in the Bhûmavidyâ (Chhândogya Up. vii. i.). Nârada is represented there as saying that he has studied all the Vedas and other branches of learning and still he only knows the Mantras and not the Âtman. This does not involve the contempt of the Vedas, but the object of the statement is simply to extol the Bhûmavidyâ or the philosophy of the highest object that is explained further on. Or, the sense is that Nârada studied all the Vedas, but was not keen enough to comprehend the nature of the Âtman though set forth in those works. Precisely the same interpretation should be laid on this statement of S'âṇḍilya's not having found the way to the highest good in the four Vedas, and it should not be construed as involving contempt for the Vedas.

The non-Vedic origin of the Pâñcharâtra system.

But in spite of all this defence there can be no question that the Bhâgavata or Pâñcharâtra system did not owe its origin to the Vedas or Upanishads. It arose from that current of thought from which the Bhagavadgîtâ, the worship of Vâsudeva, and the doctrine of Bhakti sprang; and the sacred books which are appealed to are the different Saṁhitâs of the Nâradapañcharâtra, six of which have been mentioned before as existing in the library of Jasvantrâi

Gopâlrâi at Pâṭaṇ, and three of which are, it will have been seen, quoted by Râmânuja. The present collection also contains one which will be noticed below. The book printed under the name of Nâradapañcharâtra in the Bibliotheca Indica is only one of the Saṁhitâs, that called Jñânâmṛitasâra corresponding with *b.* in Jasvantarâi's list. Of the three quoted by Râmânuja, one the Paushkarasaṁhitâ occurs in that list. The account of the Pâñcharâtra given in the Nârâyaṇîya section of the Mahâbhârata is perhaps one of the oldest. In forming some idea of the origin of this system the following circumstances must be taken into account. (1). The characteristic name of the supreme deity is Vâsudeva, and Nârâyaṇa, Vishṇu, and even Kṛishṇa are only additional and probably later names or identifications. (2). In the Nârâyaṇîya section of the Mahâbhârata, the Pâñcharâtra is represented as an independent religion professed by the Sâtvatas and is also called the Sâtvata religion, (Chap. 348, vv. 55, 34 and 84); and Vasu Uparichara who was a follower of that religion is spoken of as worshipping the Supreme God according to the Sâtvata manner (*vidhi*) which was revealed in the beginning by the Sun, (Chap. 335, vv. 19 and 24). (3). The religion is stated to be the same as that taught to Arjuna by Bhagavad himself when the armies of the Pâṇḍavas and the Kurus were drawn up in battle-array and Arjuna's heart misgave him (Chap. 348, v. 8 and chap. 346, v. 11). In the Bhâgavata the Sâtvatas are represented as calling the highest Brahma(n), Bhagavad and Vâsudeva (X. 9,49), and as worshipping and adoring Kṛishṇa in a peculiar way (XI, 21, 1). Râmânuja too refers, as we have seen, to the Sâtvatasaṁhitâ. Satvat was the name of a descendant of Yadu as we learn from the Purâṇic genealogies, and his race was the race or clan of the Sâtvatas. The Sâtvatas are mentioned in the Bhâgavata along with the Andhakas and Vṛishṇis which were two of the Yâdava tribes (I, 14, 25, and III, 1, 29). Vâsudeva himself was a prince of that race, being called Sâtvatarshabha (Bh. XI. 21, 1), and Sâtvatapuṁgava (Bh. I. 9, 32). The worship of Vâsudeva ascends, as we have seen, higher into antiquity than Patañjali or even Pâṇini, since the name Vâsudeva is contained in the Sûtra itself. About the time when he flourished or when the Upanishads were written, and even later when Buddhism and Jainism arose, the energies of the Indian mind were directed to religious speculation, and we find a variety of systems coming into vogue. In this intellectual race the Kshattriyas took a much more active part than the Brahmans. In the Chhândogya Upanishad, a prince of the name of Pravâhaṇa, the son of Jaibala (V. 3), and Aśvapati, king of the Kekaya country (V, 11), appear as teachers of religious truth and Brahmans as learners; and in the former passage it is even stated that the Kshattriyas were the original possessors of that knowledge. Similarly, in the Kaushîtakibrâhmaṇopanishad, we find Ajâtaśatru, king of Kâśî, explaining the true Brahma(n) to Bâlâki the Gârgya, who had only pretended to teach it to the king, but did not know it really. The same story is told in the Bṛihadâraṇyaka. Buddha was a Kshattriya and belonged to the Śâkya clan; so was Mahâvîra who belonged to the race of the Jñâtṛikas. Since then the Kshattriyas were so active at the time in propounding religious doctrines and founding sects

Pâñcharâtra same as the Sâtvata system.

The Kshattriya origin of the Sâtvata religion.

and schools, we may very well suppose that a Kshattriya of the name of Vâsudeva belonging to the Yâdava, Vṛishṇi, or Sâtvata race founded a theistic system as Siddhârtha of the Śâkya race and Mahâvîra of the Jñâtṛika race founded atheistic systems. And just as Buddha under the title of "Bhagavat" is introduced as the teacher in Buddhistic works, so is Vâsudeva as Bhagavat introduced in the Bhagavadgîta and some other parts of the Mahâbhârata. That must have been one of his most prominent names, since his followers were in later times called Bhâgavatas. Or perhaps, it is possible that Vâsudeva was a famous prince of the Sâtvata race and on his death was deified and worshipped by his clan; and a body of doctrines grew up in connection with that worship, and the religion spread from that clan to other classes of the Indian people. In its origin this religion must have been simple and it must have developed into the Pâñcharâtra system when some of the Saṁhitâs mentioned above were written. Other elements represented by the names Vishṇu, Nârâyaṇa, Govinda, and Krishṇa were engrafted in later times on the religion of Vâsudeva, and thus the various forms of modern Vaishṇavism arose.

It is therefore clear that the Pâñcharâtra was a distinct system independent of the Vedas and Upanishads. But during the early centuries of the Christian era, while the country was under the domination of foreigners of the Śaka, Palhava, and Yavana races, the Buddhists had grown powerful. With the restoration of the native dynasties in the fourth century, the influence of Brahmans increased and they then began a fierce conflict with all heretics. These were cried down as scoffers, atheists, nihilists (Vainâśikas), &c. The great Mîmâṁsakas, Śabarasvâmin, Maṇḍanamiśra, Kumârila and others, flourished during this period of conflict. They ran down even the Aupanishadas or the holders of the Jñânamârga, *i.e.*, the religion of the Upanishads, as against the Karmamârga or the sacrificial religion. The Bauddhas and Jainas who had no regard for the Vedas whatever met them on independent or rationalistic grounds. But the Aupanishadas fought them on the field of Vedic orthodoxy and succeeded in maintaining their position. There were unquestionably in ancient times several Aupanishada systems; but it was the doctrine of the unreality of the world and the unity of spirit with which the name of Śaṁkarâchârya is connected and which has been characterized by the Mâdhvas as but Buddhistic nihilism in disguise that succeeded on the present occasion. And that doctrine was by others considered as subversive of religion and certainty. Śaṁkarâchârya and his followers did not treat tenderly the religious systems that had become popular such as that of the Bhâgavatas or Pâñcharâtras and of the Pâśupatas. It was, therefore, Râmânuja's endeavour to put down the pernicious doctrine of Mâyâ or unreality, and seek a Vedântic and philosophic basis for the religion of Bhakti or Love and Faith that had existed from times immemorial; and thus the Pâñcharâtra system which was independent of the Vedas before became a system of the Vedânta or an Aupanishada system.

Râmânuja's finding a Vedântic basis for the Sâtvata religion.

iii.—*Dvaita or Madhva's System.*

Râmânuja found a Vedântic basis for the Pâñcharâtra or Bhâgavata religion and vindicated the reality of the world and the

separate existence of the human or animal spirit. But the theory that he set up in the place of Śaṁkarâchârya's Mâyâ and unity of spirit, viz., that the world and the individual spirits are the attributes of the Supreme spirit, did not sufficiently distinguish the latter from the two former and was not calculated to emphasize the supreme greatness of God as compared with the littleness of the animal spirit and of the world. Madhva or Ânandatîrtha, therefore, propounded the doctrine of Dvaita or duality, and laid particular stress on the five eternal distinctions, viz., the distinction between (1) God and the animal spirit, (2) God and the inanimate world, (3) the animal spirit and the inanimate world, (4) one animal spirit and another, and (5) one inanimate object and another. In other respects he like Râmânuja was a vindicator of the Pâñcharâtra religion. But he seems to have given a more general or a less exclusive form to it. The name Vishṇu is more prominent in his system than Vâsudeva, and thus the historical nature of the Pâñcharâtra religion is thrown into the back-ground. In the Bhâratatâtparyanirṇaya Ânandatîrtha gives as authorities for his doctrine of the supreme greatness of Vishṇu and for other points in his system, the four Vedas, Ṛik and others, the Pañcharâtra [Saṁhitâs], the Bhârata, the original Râmâyaṇa, Brahmasûtra, and other texts that agree with these and not those that disagree. The Vaishṇava Purâṇas are also to be accepted, because they are of the nature of the Pañcharâtra works, and the Smṛitis of Manu and others in so far as they agree with the doctrine, [Chapter I. vv. 30-32]. The present collection does not contain many manuscripts of works belonging to this school; but since the close of the year copies of important Mâdhva works have been purchased and these will be noticed in the next report.

Madhva's carrying on the same reform further.

No. 156 is a complete copy of Ânandatîrtha's Bhâshya on the Brahmasûtra, and No. 678 is a fragment of the same work beginning with Sûtra I, 3, 23 and coming down to the last but one Sûtra of Chap. III. No. 675 contains the first two chapters of Ânandatîrtha's Bhâshya on the Bhagavadgîtâ, and No. 679 is an incomplete copy of Vidyâdhirâja's commentary on the same work. No. 677 is a commentary on the Sahasranâmastotra of Vyaṅkaṭeśa, the god whose shrine on the Vyaṅkaṭagiri is famous. The author was a pupil of Satyavijaya who died in Śaka 1661.

Mâdhva Mss.

iv.—*Śuddhâdvaita or Vallabha's System.*

Vallabhâchârya gave a sensualistic form to Vaishṇavism. The deity is worshipped in the form of Kṛishṇa, the lover of the Gopîs or shepherdesses (rather cowherdesses) living in Gokula. Vallabha's heaven is a region containing cows (Goloka), to which the devotees of Kṛishṇa repair and where assuming the forms of Gopîs they sport with their lover. His Vedântic theory is called Śuddhâdvaita according to which the animal spirits and the inanimate world are but forms of the Supreme spirit and are related to him as the sparks of fire to the fire. We have got a manuscript of one work only belonging to this school (No. 157) in the collection.

v.—*Miscellaneous Vaishṇavism.*

No. 158 is a copy of the Paramâgamachûḍâmaṇi Saṁhitâ of the Nâradapañcharâtra. As the Pañcharâtra Saṁhitâs are acknowledged

Paramâgamachûḍâmaṇi.

to be the chief authorities for Vaishṇavism by the earlier Vaishṇava sects, and consequently do not belong to any one system in particular, I have put the manuscript under the above heading, it being the only one of its class.

Vishṇubhaktichandrodaya.

No. 162 is Vishṇubhaktichandrodaya which looks like a manual for the use of an ordinary Vaishṇava not necessarily belonging to any of the sects already mentioned but worshipping Vishṇu according to the general precepts contained in the Purâṇas. The work is certainly older than Vallabha; for another manuscript recently purchased was transcribed in Saṁvat 1496 and Śaka 1361, the cyclic year being Siddhârtha, in the reign of Mahârâya Śivadâsa, and was finished on Wednesday the 14th of the dark half of Âśvina, the 15th or Amâvâsyâ falling in the afternoon of the day; while Vallabha is said to have been born in Saṁvat 1535. No. 160 is Bhagavadbhaktiratnâvali which consists of a collection of the several texts on Bhakti scattered in the different parts of the Bhâgavata with a commentary and introductory verses. The author is Vishṇupurî who calls himself a Tairabhukta, *i. e.*, a native of Tîrabhukti or Tirhut. No. 159, Bhaktirasâmṛitasindhu, and No. 161, Muktichintâmaṇi, are representatives of later developments of Vaishṇavism. The author of the former was a pupil of the celebrated Kṛishṇa Chaitanya of Bengal and wrote the work in the Śaka year *Râmâṅkaśakra* which expression signifies 1493. But the commentator takes it as equivalent to 1463, wherefore it appears that the word "aṅka" occurring in that expression is a mistake for "aṅga". The names of the author and of the commentator are not given, but the former calls himself a *Varâka* or "a poor thing" and *Kshudra* or a "little creature". The date of the composition of the treatise agrees well with the date of Chaitanya who was born in 1407 Śaka. The Muktichintâmaṇi promises *Mukti* or eternal bliss to those who adore Jagannâtha of Orissa.

Bhagavadbhaktiratnâvali.

Works on later Vaishṇavism.

vi.—*Kaśmîr Śaivism.*

Śaivism is perhaps as old as Vaishṇavism. It does not seem to have a historical element in it as Vaishṇavism had in the Sâtvata religion founded by Vâsudeva or inculcating the worship of Vâsudeva; and hence the doctrine of Bhakti plays no prominent part in it. When the doctrines were reduced to a definite shape, the system came to be known by the name of Pâśupata or Mâheśvara. The Pâśupata system is, as we have seen, mentioned along with the Pâñcharâtra in the text from the Mahâbhârata referred to above. Images of Śiva for purposes of worship are referred to by Patañjali. The Pâśupatas are mentioned by Hwhan Thsang as existing in different towns and cities in India in his time. Bâṇa speaks of them in the Harshacharitra and Kâdambarî. Most of the princes of Valabhî are styled Mâheśvaras. Śaṁkarâchârya refutes the doctrines of the Mâheśvara school under II, 2, 37. Râmânuja also does the same under that Sûtra, and mentions four sects, the Kâpâlas, the Kâlâmukhas, the Pâśupatas, and Śaivas. Mâdhava explains the doctrines of two of these sects, the first of which he calls Nakulîśa Pâśupata and the second Śaiva. The Kaśmîr Mâheśvaras are different from all these. Their literature has two branches, one of which is called Spandaśâstra and the other Pratyabhijñâśâstra. The principal

Pâśupata or Mâheśvara system.

The different Mâheśvara sects.

Spandaśâstra and its promulgators.

work belonging to the former is that called S'ivasûtrâṇi which according to Bhâskara, the author of the Vârtikas, manifested themselves to Vasugupta under the guidance of a Siddha*. Kshemarâja, however, in the Spandanirṇaya states that Vasugupta found them inscribed on a stone through the will of God,† being directed to the place in a dream. In a verse at the end of Râma's Spandakârikâvivaraṇa we are told that these Sûtras were communicated by Maheśa to Vasugupta in a dream.‡ Utpala in the Spandapradîpikâ states that he learned them from a Siddha.§ However he may have obtained them, it is clear that other people got them from Vasugupta, *i.e.*, he was their author. Another work of equal authority is the Spandakârikâs, as to the authorship of which also there are varying statements. Bhâskara says that Vasugupta communicated the Śivasûtras to Kallaṭa, three parts of which he explained by composing Sûtras of his own. In the Spandakârikâvivaraṇa it is stated that Kallaṭa only published the Spandâmṛita which was composed by Vasugupta on Mahâdevagiri. Kshemarâja in the Spandanirṇaya says that Vasugupta having obtained the Śivasûtras embodied their substance in fifty-one S'lokas. Utpala, on the other hand, tells us in the Spandapradîpikâ that it was Kallaṭa who composed the fifty Anushṭubh S'lokas after he had learned the *Rahasya* or essence of the S'âstra from his preceptor

---

* श्रीमन्महादेवगिरौ वसुगुप्तगुरोः पुरा ।
सिद्धादेशात्प्रादुरासञ्शिवसूत्राणि तस्य हि ॥
सरहस्यान्यतः सोपि प्रादाद्भट्टाय सूरये ।
श्रीकल्लाटाय सोप्येवं चतुःखण्डानि तान्यथ ।
व्याकरोत्त्रिकमेतेभ्यः स्पन्दसूत्रैः स्वकैस्ततः ॥— From No. 171 of his collection.

† स्वप्नोपलब्धोपदेशः श्रीमान्वसुगुप्ताचार्यो महादेवपर्वताद्भगवदिच्छयैव महाशिलातलोल्लिखितान्यतिरहस्यानि शिवसूत्राण्यासाद्य प्रसन्नगम्भीरैरेकपञ्चाशता श्लोकैरागमानुभवोपपत्त्येकीकारं प्रदर्शयन्संगृहीतवान् ।— From No 512 of 1875-76.

‡ दृब्धं महादेवगिरौ महेशस्वप्नोपदिष्टाच्छिवसूत्रसिन्धोः ।
स्पन्दामृतं यद्वसुगुप्तपादैः श्रीकल्लटस्तत्प्रकटीचकार ॥

§ अयमत्र किलाम्नायः सिद्धमुखेनागतं रहस्यं यत् ।
तद्भट्टकल्लटेन्दुर्वसुगुप्तगुरोरवाप्य शिष्याणाम् ।
अवबोधार्थमनुष्टुप्पञ्चाशिकयात्र संग्रहं कृतवान् ॥
यदपि तदर्थो व्याख्याज्योत्स्ना प्रकटीकृतोस्तितेनेषत् ।
मोहानिशामध्यगता मन्ददृशस्तदपि नार्थमीक्षन्ते ॥—From No. 173 of this collection.

Vasugupta.* At the end of the treatise he gives a Śloka as if occurring in the original, in which the same thing is stated†. "The Sûtras of his own" which Bhâskara speaks of must undoubtedly be the fifty or fifty-one Kârikâs mentioned by others. Since this author flourished before the others his account is likely to be correct. If the verse given by Utpala at the end does really occur in the original it decides the point, and the author of the Kârikâs must be taken to be Kallaṭa. But even if it does not, there is another verse which is commented on both by Utpala and Râma and which consequently does belong to the original treatise, *i.e.* the Kârikâs, in which the author praises the style of his master.‡ This master is explained to be Vasugupta by both the commentators; hence the author of the Kârikâs must be Kallaṭa. Perhaps the best way of reconciling the varying statements would be to suppose that Kallaṭa put in verse what his master taught him; or both together composed the Kârikâs while Kallaṭa published them. Kallaṭa wrote also a short Vṛitti on the Kârikâs which is given in some places in Râma's work and is frequently alluded to by Kshemarâja who expressly attributes it to him. The work composed of the Kârikâs and the Vṛitti is called Spandasarvasva.

Promulgators of the Pratyabhijñâśâstra.

The founder of the Pratyabhijñâśâstra, the other branch of Kaśmîr Śaiva philosophy, was Somânanda, the author of a work called Śivadṛishṭi; but the writer of the principal work of the system, the so-called Sûtras which are verses, was his pupil Utpala, the son of Udayâkara. The present collection has the following works belonging to these two branches.

Śivasûtravârtika.

No. 171 is a manuscript in the Śâradâ character of Bhâskara's Śivasûtravârtika. The introduction of this is given by Dr. Bühler in his report for 1875-76, from which we learn that the author of the Vârtika belonged to the sixth generation after Vasugupta. No. 173

Spandapradîpikâ.

is a copy of the Spandapradîpikâ in the same character. There is a modern copy of the work in Nâgarî in Dr. Bühler's Kaśmîr collection. The author is Utpala who, Dr. Bühler thinks, might be

Its author Utpala different from the author of the Pratyabhijñâsûtra.

the same as the author of the Pratyabhijñâsûtra. But the former was the son of Trivikrama who lived at Nârâyaṇasthâna, as we are told in the introduction of the Spandapradîpikâ as well as at the end; while the latter was the son of Udayâkara. The author of the Spandapradîpikâ quotes from the Paramârthasâra which is a work by Abhinavagupta, the pupil of a pupil of the author of the

Mss. of other works.

Pratyabhijñâsûtra.§ No. 168 is Pratyabhijñâvimarśinîlaghuvṛitti by Abhinavagupta transcribed in Saṁvat 1808. No. 165 is

---

* *See* the verses given before in the footnotes.

† वसुगुप्तादवाप्येदं गुरोस्तत्त्वार्थदर्शिनः ।
रहस्यं श्लोकयामास सम्यक् श्रीमट्टकल्लटः ॥
अगाधसंशयाम्भोधिसमुत्तारणतारिणीम् ।
वन्दे विचित्रार्थपदां चित्रां तां गुरुभारतीम् ॥

§ F. 2*b*, b, 2 of No. 512 of 1875-76.

Paramârthasâra, and Nos. 166 and 167 are copies of the same with Kshemarâja's commentary in the S'âradâ and Nâgarî characters respectively, and No. 163 is Abhinavagupta's Gîtârthasaṁgraha in the S'âradâ character. We have also a S'âradâ manuscript of Nârâyaṇa's Stavachintâmaṇi with Kshemarâja's commentary (No. 172). We have in the collection two copies, one complete and the other incomplete, of a commentary on the Bhagavadgîtâ by Râjânaka Râma who represents himself as the son of Nârâyaṇa who lived at Kânyakubja, and the brother of Kaṇa (?). As the doctrines set forth in the introduction of this commentary resemble those of the Kaśmîr S'aiva school, I have put the work in this class.

Spandaśâstra different from Mâdhava's Saivadarśana.

In his report for 1875-76 Dr. Bühler identifies the Spanda bránch of the Kaśmîr school with the S'aivadars'ana, the doctrines of which are explained by Mâdhava in the Sarvadarśanasaṁgraha, and makes a broad distinction between that and the Pratyabhijñâ branch which is explained by Mâdhava next. But this view is, I think, untenable. The first S'ivasûtra *Chaitanyamâtmâ* and a verse attributed to Vasugupta are quoted by Mâdhava as authorities for some of the Pratyabhijñâ doctrines that he explains (Bibl. Ind. Ed., pp. 94 & 95); while none of the books or writers on the Spandaśâstra are mentioned by him in his account of the S'aivadars'ana. Besides, the doctrines of Mâdhava's S'aiva school are totally different from those laid down in the Spandas'âstra. S'iva, according to that school, is only an efficient or *Nimitta* cause of the inanimate world, the *Karman* of the animal or human spirits being another prompting cause (p. 80); while there is also an independent material or constituent cause (p. 82). The animal spirits have a separate existence from the Supreme spirit or S'iva; and even when they are delivered or freed from the trammels of the world they become *like* S'iva but not S'iva himself. There is a plurality of animal spirits, (pp. 84 & 85). Râmânuja also represents the four schools of Śaivas mentioned by him, in the passage referred to above, as holding the doctrine that God or S'iva is only an efficient cause, and not the material or constituent cause. But the doctrines of the Spandaśâstra are that God or S'iva creates the world by his mere will*; he requires no independent material cause † as the Vaiśeshikas and other schools maintain; neither is he himself the material cause as some of the Vedântins hold; but he makes the world appear in himself, as "a whole town" or other things appear in a mirror, and is as unaffected by it as the mirror is by these‡. The illustration of a mirror

Comparison of the principal doctrines of the two schools.

---

* अनेन स्वस्वभावस्यैव शिवात्मकस्य संकल्पमात्रेण जगदुत्पत्तिसंहारयोः कारणत्वम्।— Kallaṭa's vṛitti on the first Kârikâ यस्योन्मषाननिमेषाभ्यां जगतःप्रलयोदयौ &c.

† सर्वशब्देनोपादानादिनैरपेक्ष्यं कर्तुर्ध्वनितम्।—Kshemarâja on the second Spandakârikâ.

‡ अपितु स एव भगवान्स्वस्वातन्त्र्यादनतिरिक्तामप्यतिरिक्तामिव जगद्रूपतां स्वभित्तौ दर्पणनगरवत्प्रकाशयन्स्थितः।—Ibid.

Inconsistency between the doctrines of God's being the material cause of the world and his having an independent existence. How explained away by the author of the Brahmasûtra.

By S'aṁkarâchârya.

How avoided by Vasugupta.

Relations between the Spanda and Pratyabhijñâ Śâstras.

is only applicable to this extent that he is not affected by his creation, while the theory that he is the material cause involves the supposition that he undergoes development and change. Being a simple substance not divisible into parts, if he develops, he must be immanent in the world and can have no existence distinct from the world. That Brahma(n) is the material cause of the world is the original Vedântic doctrine, as appears clearly from the Vedânta Sûtras; but the immanency of God and his having no distinct existence which are its consequences are denied on the ground that the Upanishads represent him, though a simple substance without parts, to have a distinct existence at the same time that they represent him to be the material cause undergoing development. The two propositions, howsoever inconsistent, must be admitted on the authority of the sacred texts; (Vedântasûtra. II, 1, 26 & 27). S'aṁkarâchârya and before him Gauḍapâda avoided these consequences by declaring the world of which Brahma(n) is the material cause to be unreal and due to some principle of illusion called Mâyâ. But they are avoided by Vasugupta and Kallaṭa by having recourse to the illustration of a mirror; while S'aṁkarâchârya's illustration is that of a rope and the serpent for which it is mistaken. Creation, according to the Kas'mîr S'aivas, is therefore not unreal; and this follows also from their doctrine that it is due to God's will alone. Another illustration they give is that of a Yogin who by his power produces anything he chooses without using any materials. The animal spirits are identical with the Supreme spirit* and become the Supreme spirit when they shake off their impurity.† These are the doctrines of the Spandaśâstra, and these are exactly the doctrines of the Pratyabhijñâ school also as given by Mâdhava. Hence is it that he quotes the S'ivasûtras and Vasugupta in his account of that school. The difference is that according to the latter school the attainment of Godhead is brought about by recognition. You are God, but you do

---

* परमेश्वरएव स्वमायावशान्नानाक्षेत्रज्ञरूपतयावभासमानः स्वामेव व्यतिरिक्तां परां शक्तिं ज्ञानज्ञेयभावेनावभासयन् जागरस्वप्नदशाव्यवहारमुद्भावयति ॥—Râma on Kârikâ 18. माया is here to be understood only as "wonderful power."

कथं पुनः स्वस्वभावस्यैव संसारिणःशिवत्वेन निर्देश इत्युच्यते तत् यत्रस्थितमिदं जगद्यस्माच्चोत्पन्नं तस्य संसार्यवस्थायामप्यनाच्छादितस्वभावत्वान्न कश्चिन्निरोधोतः शिवत्वमुच्यते । — Kallaṭa's vṛitti on Kârikâ 2.

† निजाशुद्ध्यासमर्थस्य कर्तव्येष्वाभिलाषिणः ।
यदा क्षोभः प्रलीयेत तदा स्यात्परमं पदम् ॥ — Kârika 9. Râma's commentary on परमं पदम् is परमं निरुत्तरं पदं स्थानं स्यात्सद्भावेन प्रकाशेत । अभेद आत्मपुरुषशब्दप्रतिपादितयोः परापरयोः संविदोस्तस्यामेव दशायामुपलभ्यतया प्रथेतेत्यर्थः ।

not know yourself to be such through ignorance; you have therefore to recognise God in yourself through the instructions of your *Guru* or preceptor and in other ways. This doctrine was established by the founders of the Pratyabhijñâ system on the basis supplied by the Spandaśâstra, and thus this system shows a further development, and in the order of time also it is later. It will thus be seen that the doctrines of the Kas'mîr S'aivas are adualistic or Advaita and are radically different from those of the several schools of S'aivas mentioned by S'aṁkarâchârya, Râmânuja, and Mâdhava; and in them the influence of the Aupanishada school whether that of S'aṁkarâchârya or any previous one is clearly traceable.

Conclusion.

CLASS XII.—Nyâya and Vais'eshika.

We have one representative of Gotama's system in the present collection, the Târkikarakshâvyâkhyâ by Varadarâja of which we have the second and third Parichchhedas in No. 184. The Târkikarakshâ consists of Kârikâs or S'lokas and the Vyâkhyâ is the perpetual commentary on those Kârikâs. Dr. Burnell seems to think that Varadarâja is the author of the perpetual commentary only; but at the end of the work occur two verses the sense of which is, "This is the work of Varadarâja conversant with the Nyâyavidyâ and thoroughly proficient in the Mîmâṁsâ. Having closely studied the difficult works of Vâchaspati, Udayana, and others, I have here given the substance, which those disputants who desire victory in debate should get up." Now this cannot apply to the commentary, for the substance of the works of previous writers is given not in the merely explanatory portion but in the original Kârikâs. Then in the colophon we have, "Thus ends Varadarâja's Mûlasûtra." As this manuscript was written by a Jaina and as Jaina scribes use the word "Sûtra" rather too frequently without looking to its propriety, it has probably no specific signification here. But the word "Mûla" seems to point to the belief that the original text or the Târkikarakshâ was the work of Varadarâja. However, the point is settled by a statement occurring in a commentary on the whole work by Mallinâtha, a copy of which has recently been purchased, to the effect that Varadarâja wrote the Vyâkhyâ on the S'lokas of the Târkikarakshâ composed by himself. (Appendix III. XX). Mâdhava quotes a verse from this work in the Sarvadarśanasaṁgraha (p. 70) which I find in this manuscript. It is the 28th of the second Parichchheda. Varadarâja thus flourished a sufficiently long time before the fourteenth century to become a famous author. He mentions Vâchaspati and Udayana, as we have seen, and in the beginning of the second Parichchheda quotes from the Bhâshya, Vârtika, Ṭîkâ, and Tâtparyapariśuddhi. The Bhâshya meant is that on the Sûtras of Gotama by Vâtsyâyana; and the Vârtika is a commentary on the Bhâshya by Uddyotakâra or Bhâradvâja. The full title of the Ṭîkâ is Vârtikatâtparyaṭîkâ which is a work on the Vârtika by Vâchaspati Mis'ra, and the Tâtparyapariśuddhi is a work on this last by Udayana.

Târkikarakshâvyâkhyâ.

The author of the Vyâkhyâ and the original the same.

No. 183 is a manuscript of the Kiraṇâvalî which is a commentary on Pras'astapâdâchârya's Bhâshya on the Sûtras of Kaṇâda, by Udayana. It comes down to the end of the first category or *Dravya*.

Kiraṇâvalî.

Gâdâdharî and Bhâvânandî.

Relating to modern Nyâya, we have manuscripts of parts of Gadâdhara's works, (Nos. 693, 694, and 681); and Nos. 686–688 are parts of the Bhâvânandî which, like the Gâdâdharî, is a commentary on the Dîdhiti of Raghunâthabhaṭṭa S'iromaṇi. There is a commentary on the Bhâvânandî by Mahâdeva Puṇtâmkara, *i.e.* Mahâdeva, native of Puṇtâmbem in the Ahmadnagar District. He was a pupil of S'itikaṇṭha, probably the same as the author of the Tarkaprakâs'a. Nos. 689—691 are parts of Mahâdeva's work. Another commentary on S'iromaṇi's work is that by Jayarâma, of the Vyâptivâda of which No. 187 is a copy. We have a copy of a commentary other than those noticed in my last report on Jânakînâtha's Nyâyasiddhântamañjarî (No. 185). It is entitled Bâlabodhinî, and the author is Narasimha Pañchânana, son of Govinda Tarkâlaṁkṛitin who lived in Gauḍamaṇḍala or Bengal. No. 186 is an independent work on the Nyâya and Vais'eshika systems resembling the Tarkasaṁgraha and entitled Padârthadîpikâ, by Koṇḍabhaṭṭa son of Raṅgojibhaṭṭa, who is the same as the author of the Vaiyâkaraṇabhûshaṇasâra.

Commentary on the latter.

Other works on Modern Nyâya.

CLASS XIII.—Jyotisha or Astronomy, Astrology, and Divination.

(i.)—*Gaṇita Branch.*

No. 205 is a copy of a commentary on Bhâskarâchârya's Lîlâvatî by Mahîdâsa who wrote it in the year 1644. The era is not stated; but it must be the Saṁvat, since the manuscript was transcribed in Samvat 1733. (Appendix III.YY.). No. 198 is a commentary on S'atânanda's Bhâsvatîkaraṇa. The epoch year of this is 1021 S'aka, and the work was, we are told at the end, composed in the year 4200 of the Kaliyuga, *i.e.* in 1021 S'aka. The author of the commentary is Aniruddha whose father was Bhâvas'arman and grandfather Mahâs'arman. The last was a physician and lived at Yamanapura; but his son Bhâva left the place in his old age and settled in the town of S'aṁkara (Benares). Examples are worked in the commentary for the S'aka year 1416 corresponding to the Vikrama year 1551, which was the year of the birth of Hîra, the son of Aniruddha. The work was finished on Saturday the 1st of the dark half of Aśvayuj (?) in the S'aka year1417. The author gives 1520 (Saṁvat) as the date of his birth, and states tha he composed the commentary when he was 31 years old. The Bhâsvatîkaraṇa follows the Sûryasiddhânta. (Appendix III.ZZ.) No. 197 is a commentary on the same Karaṇa by one Mâdhava, native of Kânyakubja or Kanoj, who, when he works examples, uses S'aka 1447. In speaking of the Ayanâṁśas or degrees of equinoctial precession the commentator tells us that the author based his rule for finding them on the supposition that in S'aka 450 the precession was zero, *i.e.* the equinox corresponded with the last point of Revatî and the first of Aśvinî, while according to the Sûryasiddhânta it was zero in 421 S'aka. For, at the beginning of the Kaliyuga it was zero, and according to the Sûryasiddhânta each libration of the equinoxes which reaches the limit of 27° occupies 1800 years. So that the libration to the east was complete in Kali 1,800 and the return motion was complete in Kali, 3,600; *i.e.* the equinox corresponded with the first point of Aśvinî at the end of that Kali year. Kali 3,600 corresponds to S'aka 421, the difference

Aniruddha's commentary on the Bhâsvatî.

Mâdhava's on the same.

between the eras being 3,179. Mâdhava therefore proposes to correct his author's rule. At present the Hindu astronomers follow a rule based on the supposition that the equinox corresponded with the first point of Aśvinî in the year 444 S'aka. But all these take the precession to be one minute every year, *i.e.* 10 seconds in excess, though according to the rate of 27° in 1800 years it is 54″ every year; and the difference has gone on accumulating until it now amounts to about 4°. No. 199 is another commentary on the same Karaṇa by Gaṅgâdhara who was a native of a town to the west of Kurukshetra. He wrote his work in 1607 S'aka and his illustrative calculations are for that year. No. 200 is another still, but the author's name is not given. The commentator states that Bhâskarâchârya prepared an abridgement of the Sûryasiddhânta to render it intelligible to his pupils, under the name of Bhâsvatî; and a certain vain man of the name of S'atânanda made some changes here and there, adding something and taking away something, inserted a verse in the beginning and another in the end containing his own name, and led ignorant people to think the work as his own. But there appear to be no grounds whatever for these assertions. Bhâskarâchârya was born in 1036 S'aka, while the epoch year of the Bhâsvatî is 1021 S'aka, on which all the rules are based. Bhâskarâchârya wrote a Karaṇa in accordance with the Brahmasiddhânta and it is not likely he should write another in accordance with another Siddhânta; nor has there been any tradition to the effect that he did so. Examples are worked in this commentary for the year 1577 S'aka and 1712 Saṁvat. The Bhâsvatî Karaṇa seems to have been much used in Northern India, since all these commentators are natives of that part of the country, and most of the manuscripts noticed were purchased at Delhi.

Gaṅgâdhara's on the same.

Another still by an anonymous writer.

Keśava of Nandigrâma or Nâṁdgâṁv, the father of Ganeśa the author of the Grahalâghava, composed a Karaṇa which however was superseded by his son's treatise and is now little known. The work is called Grahakautuka; and as in the case of his Jâtakapaddhati noticed in my last report, Keśava himself has composed a commentary on it. No. 700 is a manuscript of the original as well as the commentary transcribed in 1500 S'aka. The epoch year used by Keśava is 1418, while that of his son's Grahalâghava is 1442 S'aka. The S'aka year in which the precession of the equinoxes was zero is taken to be 444. Keśava gives Kamalâkara as his father's name, and speaks of Nandigrâma situated on the coast of the western sea as his native place. No. 217 is a Karaṇa by one Raghunâtha who uses S'aka 1484 as his epoch.

Grahakautuka by Keśava of Nandigrâma.

A Karaṇa by Raghunâtha.

No. 188 contains calculations according to the rules laid down in the Khaṇḍakhâdya for the use of the Kaśmîrians. The first S'loka in that Karaṇa is given at the beginning, and some of the Kârikâs occurring in it are quoted. The S'aka year used for most of the calculations is 1564 which was the year in which the author wrote. From this we are directed to subtract 587 and the remainder 977 represents the number of years elapsed since the composition of the Karaṇa. The epoch year used in this Karaṇa is, we know, S'aka 587. In the beginning the mode of converting a Laukika year into the corresponding S'aka is given. 47 is to be taken

Khaṇḍakhâdya.

Mode of converting a Laukika into a S'aka date.

as a constant number and to that must be prefixed the number of centuries elapsed since the beginning of the S'aka era at any given time. To the number so formed the number of *passed* Laukika years should be added, and the total represents the S'aka year corresponding to the current Laukika year, which S'aka year appears to be the *passed* S'aka year, since that alone is used in calculations. Thus, in the time of the author fifteen centuries of the S'aka era had elapsed and with the constant number 47 we have 1547. The current Laukika year was 18, and 17 the number of passed years being added to 1547, we have 1564 which was the S'aka year corresponding to the current Laukika year. (Appendix III. AAA). The Laukika year here mentioned must be the Saptarshi year. From the above method it will be seen, that in the first S'aka century S'aka 48 corresponded to the current Laukika year 2. Now the S'aka era began when 3179 years of the Kali had elapsed, *i.e.* S'aka 1 *past* corresponds to 3180 Kali *past*. Therefore S'aka 48 *past* corresponds to 3227 Kali *past*, *i.e.* Laukika *current* 2 corresponds to Kali 3227 *past*. Now if the Saptarshi era began in the same century as the Kali era, in the first century of these eras, 2 Laukika *current* corresponded to 27 Kali *past*, *i.e.* the Saptarshi era began after 26 years of the Kali had elapsed. This agrees with the results arrived at by Dr. Bühler, if the Laukika years given by him are considered as *current* years and the Kali years *past* years. No. 204 is Râmavinoda, which is a Karaṇa composed by Râmabhaṭṭa, the son of Anantabhaṭṭa and younger brother of Nîlakaṇṭha, at the orders of Râmadâsa, minister of Akbar. The epoch year is 35 of the era of Jelâluddin Akbar, who, it is stated, got possession of the throne in Vikrama 1612 and S'aka 1477. Akbar's genealogy is given in the beginning. The Karaṇa was composed in 1535 S'aka. No. 195 is Phatteśâha prakâśa. The first five leaves of the manuscript are missing. The work appears to be a Karaṇa having for its epoch the year 48 of the era of Phatteśâha, who is spoken of as king of Kedâra, of Badarî, and of S'rînagara and as the crest-jewel of the lunar race. The era of Phatteśâha began in 1713 of Vikrama or 1578 S'aka. The state he governed must have been the Panjab hill state of Garhwal in which there are places of the names of Kedâranâth and Kedârakânta, as well as S'rînagar. The author of the work is Jatâdhara, son of Vanamâlin, who lived in the country of Sîharanda (Sirhind). Vanamâlin was the son of Durgamis'ra who was the son of Uddhava of the Gargagotra.

Râmavinoda.

Phatteśâhaprakâśa.

Kiraṇâvalî.

No. 697 is a copy of the Kiraṇâvalî which is a commentary on the Sûryasiddhânta by a Chitpâvan Brahman of the name of Dâdâbhâi, the son of Mâdhava, surnamed Gâṁvkar. This work is noticed by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue ; but he does not give the date of its composition. In proving that the Kali age proper has not yet begun but that we now live in the introductory period called Kalisaṁdhyâ, by adding up the numbers of years for which the different dynasties mentioned in the Purâṇas, particularly the Vishṇu, from Parîkshit who ascended the throne about the beginning of the Saṁdhyâ, downwards, held power, the author gives his date three times as S'aka 1641, corresponding to Kali 4820. In connection with this matter he speaks of the doctrine

Date of the work.

of a complete revolution of the equinoxes as a *Vedabâhyamata* or a doctrine opposed to the Vedas, *i. e.* heterodox, though it is advocated by Bhâskarâchârya and others. (Appendix III. BBB.).

(ii and iii).—*Saṁhitâ and Horâ Branches.*

There are several treatises belonging to these branches of Jyotisha. No. 210 is Vṛiddha-Gârgyasaṁhitâ. In the body of the work, the Ṛishi is sometimes spoken of as Gârgya, and sometimes as Garga. The work is different from the Gârgî Sâṁhitâ mentioned by Dr. Kern. I give the contents of the different chapters in Appendix III. (CCC). No. 206 is Varshaphalavichâra by Nîlakaṇṭha. The commentary on the work is by Mâdhava who represents himself to have entered on the 35th year of his age on Wednesday the 14th of the light half of Âshâḍha in the year Saṁvat 1690 and S'aka 1555, and makes illustrative calculations with reference to himself. Nîlakaṇṭha appears to have belonged to the same family as Vis'vanâtha, the commentator on Kes'ava's and Gaṇes'a's works; but the verses containing an account of the family which are given in a detached form are corrupt, and nothing certain can be made out. An account of Viśvanâtha's family occurs however at the end of No. 201 which is a manuscript of the Muhûrtachûḍâmaṇi by S'ivadaivajña. In Golagrâma situated on the Godâvarî and in the country of Vidarbha, lived Divâkara who was the pupil of Gaṇes'a, son of Kes'ava. The Gaṇes'a meant must thus have been the author of the Grahalâghava. Divâkara had five sons, the eldest of whom was Kṛishṇa who was highly honoured at the court of the king, and wrote many treatises. Vishṇu was the name of the second son and Mallâri of the third; and the last two were Kes'ava and Vis'vanâtha. A son of Kṛishṇa was Narasiṁha, the author of Vâsanâkalpalatâ, and Narasiṁha's younger brother was S'iva the writer of the present treatise. The family belonged to the Bhâradvâja gotra.(Appendix III. DDD). The dates given in three of Viśvanâtha's works are, as stated in my last report, 1508, 1534, and 1553 S'aka, corresponding to 1586, 1612, and 1631 A. D. Narasiṁha also wrote a commentary on the Sûryasiddhânta. Raṅganâtha the author of a gloss on Bhâskarâchârya's Vâsanâ, and Kamalâkara the author of the Siddhântatattvaviveka recently printed in the Benares Sanskrit series, were his sons. (Colebrooke's Essays). It thus appears that this was a family of Maratha Brahmans; and the study of astronomy and astrology was successfully pursued by it for four generations, their original Guru or teacher being Gaṇes'a of Nâṁdgâṁv.

Vṛiddha-Gârgya-saṁhitâ.

Varshaphalavichâra by Nîlakaṇṭha.

An account of Vis'vanâtha's family.

No. 722 is a manuscript of a work entitled Vivâhavṛindâvana or astrology of marriage by Kes'ava who belonged to the Bhâradvâja Gotra and was the son of Râṇaga. Râṇaga was the son of S'riyâditya and S'riyâditya of Janârdana who was a great Yâjnika. The first leaf of this manuscript contains the introduction to a commentary on the work; but in the subsequent leaves we have the original only. The author of the commentary is Gaṇes'a, son of Kes'ava, and author of the Grahalâghava, who gives the following list of his works :—

Vivâhavṛindâvana.

List of Gaṇes'a's works.

1 Grahalâghava, a Karaṇa.
2 Works on Tithisiddhi.
3 S'râddhavidhi.

4 A commentary on the Lîlâvatî.
5 A commentary on the Muhûrtatattva (of his father).
6 Parvanirṇaya.
7 Vaîvâhasaddîpikâ or a commentary on the Vivâhavṛindâvana.

Mînarâjajâtaka.

(Appendix III. EEE). No. 211 is in the colophon called Mînarâja-jâtaka composed by Yavanes'varâchârya; but in the introduction it is stated that an ancient Muni taught the Horâs'âstra consisting of a hundred thousand S'lokas to Maya, and this was abridged by Mînarâja into eight thousand S'lokas. In the margin the work is called Yavanajâtaka.

CLASS XIV.—MEDICINE.

Âyurvedarasâyana by Hemâdri.

No. 218 is a fragment of a commentary entitled Âyurvedarasâ-yana by Hemâdri, the minister of Râma of the Yâdava dynasty of Devagiri, on Vâgbhaṭa's Ashṭâṅgayogahṛidaya. In the introduction it is stated that "Hemâdri, the author of the Chaturvargachintâmaṇi, composed this lucid commentary on the Âyurveda called Ashṭâṅga-yogahṛidaya in conformity with the views of Charaka, Hârita, and Sus'ruta, in order to enable men to acquire a healthy bodily condition so essential for the observance of the fasts and vows and for the performance of the ceremonies involved in making gifts and charities which have been laid down in the Chaturvargachintâmaṇi. In this commentary he has incorporated the conclusions arrived at by Harichandra and others in their commentaries on the Charaka and by Jaiyaṭa and others in their commentaries on the Sus'ruta." Since Hemâdri here speaks of himself as the minister or secretary of Râma and mentions his works on Dharmaśâstra, he wrote this work after 1193 S'aka or 1271 A.D., the year in which Mahâdeva the uncle and predecessor of Râma ceased to reign. The Ashṭâṅgahṛidaya is the principal work commented on; where it is silent, the Ashṭâṅga-saṁgraha and other works are quoted and their texts explained when difficult. (Appendix III. FFF). No. 219 contains frag-ments of another important work on medicine entitled Chikitsâsâra by Vaṅgasena. The name of the author's father was Gadâdhara whose original place of residence was Kâñjikâ. This appears to be a very old work since we have a manuscript dated 1376 Saṁvat or 1320 A.D. in the collection of 1879-80.

Vaṅgasena's Chikit-sâsâra.

Vîrasiṁhâvaloka by Tomara prince.

No. 222 is a copy of a work entitled Vîrasiṁhâvaloka in which diseases are traced to sins, and their natures and religious, astrological, as well as medical, remedies are explained. It is attributed to a prince of the name of Vîrasiṁha who belonged to the Tomara line. Vîrasiṁha's father was Devavarma(n) and of this latter Kamalasiṁha. In the second volume of the Archeological Reports, General Cunningham gives lists of the Tomara princes of Gwalior (p. 382). In that supplied by the Tomara Zamindar occur these three names successively:—Kunwar Pal, Deo Brahm, Bir Siṁha Deo. Of these Kunwar must be the same as Kamala since this word is corrupted to Kaṁvala in Hindî and *l* is interchangeable with *r*. Deo Brahm is the same as Devavarma, for according to the ordinary Hindî way of pronunciation this word is Devbarma; and Bir Siṁha is of course Vîrasiṁha. Vîrasiṁha established an independent Hindu kingdom at Gwalior soon after the invasion

of Timur, having shaken off the authority of the Delhi sovereign. His date is 1375 A.D. and of his two predecessors 1350 A.D. and 1325 A.D. In the present work the following works and authors are referred to :—S'rîpati (f.10 *b*, 12 *b*, &c.) Sârâvalî (f.2 *a*, 12 *a*, &c.) Jâtaka (f. 2 *a*, 42 *b*, &c.), Hârîta (f. 2 *a*, 30 *b*), Gârgya (f. 2 *b*), Mâheśvaratantra (f 3 *a*), Âtreya (f. 3 *a*), Suśrutâchârya (f. 3 *b*, 35 *a*, &c.) Tîsaṭâchârya (f. 4 *a*), Vâgbhaṭa (f. 9 *a*, 13 *b*), Sârâvalîjâtaka (f. 10 *b*), Padmapurâṇa (f.11 *a*, 12 *b*, &c.), S'ivagîtâ (f.12 *b*), Gautama (f. 12 *b*, 37 *a*), Brahmagîtâ (14 *a*), Brahmapurâṇa (14 *a*), Vṛindasaṁgraha (15 *a*, 18 *a*, &c.), Vṛiddhaśâtâtapa (17 *a*), Vṛiddhapârâśara (17 *a*), Baudhâyana (17 *a*, 25 *b*, &c.) Ârogyachintâmaṇi (18 *a*), Dâmodara (18 *b*), S'aunaka (20 *a*), Vṛiddhagautama (21 *a*, 69 *a*), Brahmâṇḍapurâṇa (26 *a*, 31 *a*, &c.), Mahâbhârata (26 *a*, 31 *b*, &c.), Suśruta (27 *b*, 34 *a*, &c.), Vâyupurâṇa (32 *a*, 49 *a*, &c.,) Vâchaspati (48 *b*), Kûrmapurâṇa (II 9 *a*.) &c. (Appendix III. GGG).

CLASS XV.—TÂNTRIKA LITERATURE.

Vâmakeśvaratantra and the list of Tantras contained in it.

In this class there are manuscripts of a good many works written in the S'âradâ character, more than half of which are not represented in Dr. Bühler's collection of 1875-76. No. 236 is a copy of the Vâmakeśvaratantra in which are given the names of the sixty-four Tantras. They are :—

1 Mahâmâyâśambara
2 Yoginîjâlaśambara.
3 Tattvaśambaraka.
4-11 Bhairavâshṭaka.
12-19 Bahurûpâshṭaka.
20 Jñâna.
21-28 Yamalâshṭaka.
29 Chandrajñâna.
30 Vâsuki.
31 Mahâsaṁmohana.
32 Mahochchhushma.
33 Mahâdeva.
34 Vâthu(tu?)la.
35 Nayottara (?)
36 Hṛidbheda.
37 Mâtṛibheda.
38 Guhyatantra.
39 Kâmika.
40 Kâlapâda.
41 Kâlasâra.
42 Kubjikâmata.
43 Nayottara.
44 Viṇû(â)dya.
45 Tottala.
46 Tottalottara.
47 Pañchâmṛita.
48 Rûpabheda.
49 Bhûtoḍḍâmara.
50 Kulasâra.
51 Kul·ḍḍîś'a.
52 Kulachûḍâmaṇi.
53 Sarvajñânottara.
54 Mahâpiśamata.
55 Mahâlakshmîmata.
56 Siddhayogîśvaramata.
57 Kurûpikâmata.
58 Rûpikâmata.
59 Sarvavîramata
60 Vimalâmata.
61 Uttama.
62 Aruṇeśa.
63 Modaneśa.
64 Viśuddheśvara.

The names in this list differ a good deal from those occurring in the extract from this same Tantra given by Yajñeśvara S'âstrin in his Âryavidyâsudhâkara (p. 160), and from those given by Professor Aufrecht in the Oxford Calalogue (pp. 108-9). In our list Nayottara occurs twice, being the 35th as well as the 43rd. There must be a mistake here, and we should perhaps read Vâtulottara in the first

place with Yajñeśvara S'âstrin and Professor Aufrecht. Similarly we have Mahochchhushma here for the Vâmajushṭa of others. This last might be taken as meant for the Vâmakeśvara or Vâmikeśvara Tantra, the name of which must be found in the list; but "Mahochchhushma" hardly admits of being so understood, whence probably we have a mistake here also. (Appendix III. HHH).

No. 735 is called S'âbaratantra in the colophon. It contains charms and incantations in Sanskrit, Hindî, Gujarâtî, and Marâṭhî the effect of which is the destruction of enemies, the averting of evil, the acquisition of miraculous powers and any desired object, &c. The charms and incantations are in one or two places called *S'âbara mantras*. In the begining the following are mentioned as the twelve Kâpâlikas :—

The twelve Kâpâlikas.

Âdinâtha.	Mahâkâla.
Anâtha.	Kâlabhairavanâtha.
Kâla.	Vaṭuka.
Atikâlaka.	Bhûtanâtha.
Karâla.	Vira (Vîra?) nâtha.
Vikarâla.	Śrîkaṇṭha.

The twelve disciples.

The following are mentioned as the twelve disciples, the founders of systems (Mârgapravartaka).

Nâgârjuna.	Charpaṭa.
Jaḍabhṛita.	Ava(?)ghaṭa.
Hariśchandra.	Vairâgya.
Saptanâtha.	Kanthâdhârî(rin).
Bhîmanâtha.	Jalaṁdharî(rin).
Goraksha.	Yamalârjuna.

Extracts from the Tantras.

No. 227 contains the first and ninth chapters of the Kulârṇavatantra. Nos. 242 and 731 are from the Rudrayâmalatantra; No. 245 from the Brahmayâmala; No. 737 from the Bhairavayâmala; No. 228 from the Saṁmohanatantra; No. 226 from the Vîśvoddhâratantra; and No. 246 from the Sudarśanasaṁhitâ. No. 234 contains the Bhairavastava from the Bhairavayâmala and another incomplete tract.

Other works.

The rest are compilations, manuals, and original treatises. No. 224 is Siddhakhaṇḍa of the Mantrasâra by Pârvatîputra Nityanâtha. It gives the Mantras to be repeated and the dark processes to be gone through for the purpose of attaining miraculous or magical powers, such as those of subduing other people to one's own will, raising the dead, &c. The title of No. 232 is Netroddyota which is a work by Kshemarâja, pupil of Abhinavagupta. No. 225 is Kâmakalâvilâsa with a commentary, and No. 734 Varivasyârahasya. The author of the Kâmakalâvilâsa is Puṇyânanda and of the commentary Naṭanânandanâtha, while the Varivasyârahasya is by Bhâskararâya, the son of Gambhîrarâya who flourished in the beginning of the seventeenth century. (See my report for 1879, p. 18.) The subject of both works is the same, but the first is older and more authoritative and is quoted in the second. They give a mystic interpretation of the modes of worshipping the Devî in her agreeable or rather sensual form, and identify the philosophy ultimately involved with that of the Upanishads. The system is in

some places called S'âmbhavadarśana by Naṭanânandanâtha. Śiva and Sakti are the primordial substances. S'iva in the form of Prakâśa (light) enters into the S'akti in the form of Vimarśa or Sphûrti (feeling or appearance), and assumes the form of a Bindu (drop); and S'akti similarly enters into S'iva whereupon the Bindu develops and there arises out of it the female element called Nâda which is "as minute as the end of a grain of rice and is pregnant with all the primary principles" which, according to this system, are thirty-six in number. These two, the Bindu and the Nâda, becoming united form one compound Bindu, and that substance represents the intense affinity between the female and male energies. It is called Kâma (Love), and the two drops of which that representing the male is white and the female, red, form the Kalâ. Kâma is identified with the Sun and the two drops of the Kalâ with the moon and fire respectively. These three, the compound Bindu or Kâma and the two male and female drops, again form one substance called Kâmakalâ, from which proceeds the whole creation of words and the things expressed by them (*Vâgarthau.*) In the Varivasyârahasya the three substances forming the Kâmakalâ are thus stated:—1*st*, the compound drop or Kâma; 2*nd*, the two male and female drops; and 3*rd*, what is called the Hârdhakalâ which results from the development of the first Bindu after it has been entered into by the S'akti, and the nature of which, says Bhâskararâya, should be known from the mouth of a Guru only and should not be described in a book. This last seems to correspond to the Nâda mentioned by Naṭanânandanâtha. In a text quoted in the commentary on the Kâmakalâvilâsa, the highest deity or Kâmakalâ is spoken of as having the sun (compound Bindu) for her face, fire and moon (the red and white Bindus) for her breasts, and the Hârdhakalâ for her organ of generation. Kâmakalâ is also called Parâ, Lalitâ, Bhaṭṭârikâ, and Tripurasundarî. S'iva is symbolically identified with the letter *a* and S'akti with *h* the last letter of the Sanskrit alphabet. Hence the female element called Nâda which arises from the development of the first Bindu is called Hârdhakalâ, *i.e.*, one-half of the Kalâ mystically identified with the letter *h*. The mystic symbol of Kâmakalâ or Tripurasundarî who is the result of the combination of S'iva and S'akti is the combination of *a* and *h*, *i.e. Ah* or *Aha* which is the same as *Aham* "I." Hence Tripurasundarî is called *Ahantâ* or egoism, and hence it is that all her developments (*i.e.* the whole creation) have egoism or individuality; and all souls are but forms of Tripurasundarî and, according to Puṇyânanda, become Tripurasundarî when they study and practise the Kâmakalâvidyâ with its series of Devîchakras or mystic circles. *A* and *h* being the first and last letters of the alphabet contain between them all letters and through them all words, *i.e.*, the whole speech; and just as all things are produced from Tripurasundarî, so are all words which express the things. She is thus called Parâ, the first of the four kinds of speech. Creation as stated by Bhâskararâya is *Pariṇâma* or development and not *Vivarta* or the generation of false appearances. The thirty-six primary principles of this system are the following:—

Abstract of the doctrines of the S'âmbhavadarśana given in the Kâmakalâvilâsa and the Varivasyârahasya.

Kâmakalâ, the highest deity.

Her other names.

The thirty-six principles.

1 Śiva.	19 Netra.
2 Śakti.	20 Jihvâ.
3 Sadâśiva.	21 Ghrâṇa.
4 Iśvara.	22 Vâch.
5 Śuddhavidyâ.	23 Pâṇi.
6 Mâyâ.	24 Pâda.
7 Kalâ.	25 Pâyu.
8 Vidyâ.	26 Upastha.
9 Râga.	27 Śabda.
10 Kâla.	28 Sparśa.
11 Niyati.	29 Rûpa.
12 Purusha.	30 Rasa.
13 Prakriti.	31 Gandha..
14 Ahaṁkâra.	32 Âkâśa.
15 Buddhi.	33 Vâyu.
16 Manas.	34 Tejas.
17 Śrotra.	35 Ap.
18 Tvach.	36 Pṛithivî.

The first eleven only are peculiar to this system, the rest are the same as those of the Sâṁkhyas. Nos. 17—21 are the five organs of sense, Nos. 22—26 the organs of action, and No. 16 the organ of sense as well as action. Nos. 27—31 are the five Tanmâtrâṇi or subtle elements, and Nos. 32—36 are the developed elements.

This is the philosophy of the Śâṁbhava Darśana, and it will be seen that though it admits a male element in the beginning, still it is thoroughly subdued by the female element which becomes predominant, and the highest deity is a goddess, viz., Tripurasundarî. The ambition of every pious follower of the system is to become identical with Tripurasundarî, and one of his religious exercises is to habituate himself to think that he is a woman. There is a Śâkta ascetic in a village in the vicinity of Poona, who, I am told, dresses himself like a female.

The Varivasyârahasya enters also into the details of the Śakti worship and explains their hidden sense. At the end of the commentary on the Kâmakalâvilâsa we are told that no one can attain the knowledge of Brahma(n) as above explained or enter into a union with Śiva or Tripurasundarî who does not assume a Dîkshâ, *i.e.*, who does not devote himself to a certain system of religious exercises. There are three kinds of Dîkshâ,—*Âṇavî, Śâktî,* and *Śâṁbhavî.* The Dîkshâ can be attained only by the propitiation of the supreme deity. This propitiation is effected by three modes of worship which are called *Para, Apara,* and *Parâpara.* The first consists in fully concentrating the mind on the Devî as sitting in the lap of Śiva in the Mahâpadmavana (a garden of lotuses), as possessed of a body which is pure joy and is the original cause of all, and as identical with one's own self. The second is the *Chakrapûjâ,* the worship by means of the mystic circles, which is a Bâhyayâga or material worship, and the third consists in studying and knowing the true doctrine (?).

Modes of propitiating the highest deity.

The propitiation by the mode of the Chakrapûjâ is effected by offering to the Devî the highest nectar, *i.e.*, wine. Meat and fish are also to be offered and in a text quoted in connection with this matter, five things the names of which begin with *m* are mentioned as calculated to propitiate the Devî. The five are Madya or liquor, Mâṁsa or meat, Matsya or fish, Mudrâ or mystic gesticulation, and Maithuna or copulation. This Śâṁbhava Darśana is to be resorted to by those who are desirous of Moksha or final deliverance. The

systems inculcated in other Tantras such as the Mahâmâyâśambara were no doubt equally with this system taught by S'iva, but they are not to be followed; for S'iva taught them in order to delude the wicked, and men with lower qualifications only should resort to them. It will thus appear that the Tantras inculcate the worship of the supreme female deity in a large variety of mutually inconsistent forms, some of which are dark and terrific. There were a great many sects of Devî-worshippers and each system of worship was conceived in a distinctive spirit. (Appendix III. JJJ.)

Relations between this and the other Tântrika systems.

CLASS XVI.

ART.

No. 247 is a copy of the first two out of the seven chapters of a commentary on the Saṁgîtaratnâkara by Kallinâtha, son of Lakshmaṇârya. The manuscript is very old and the leaves are in a dilapidated condition. We have a fragment of a work on dancing (No. 248), and another of a work on house-building called Aparâjitapṛichchhâ by Bhavadeva.

CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.

1. OF THE DIGAMBARA SECT.

A.—Dharma.

In the Pravachanaparîkshâ by Dharmasâgaragaṇi to be noticed in connection with the literature of the Śvetâmbaras, it is stated that the Digambara sect originated in the year 609 of Mahâvîra corresponding to 83 A.D., on the supposition that Mahâvîra's Nirvâṇa took place in 470 before Vikrama or 526 before Christ. One of the earliest authors whose works are referred to by subsequent writers is Kundakundâchârya. The line of High-priests founded by him is mentioned in an inscription dated 1127 Saka. (Jour. B. B. R. A. S. Vol. X. p. 236.) Three of his works, the Ashṭaprâbhṛita, the Bhâvâdiprâbhṛita, and the Samayasâra, exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76. There is another copy of the last in my collection of 1882-83, and in the present collection we have manuscripts of two more of his works, the Pravachanasâra (No. 304) and the Niyamasâra (No. 299). The first consists of Prâkṛit Gâthâs by Kundakundâchârya with a Sanskrit translation by Amṛitachandra, and an excellent exposition in Hindî by Hemarâja, who wrote his commentary at the instance of Kaumrapâla (Kamalapâla) of Agra. Kaumrapâla represented to Hemarâja that the Samayasâra had already been explained in Hindî by Râjamalla, and if the same thing were done with the Pravachanasâra, the religion of the Jina would flourish in all its branches; and requested him to write a Hindî commentary on the work. This commentary was finished on Sunday the 5th of the light half of the month of Mâgha in the year 1709 during the reign of S'ah Jehan. The present manuscript was transcribed in Saṁvat 1809, so that the date 1709 must refer to the Saṁvat or Vikrama era; and is thus equivalent to 1653 A.D. when S'ah Jehan was on the throne of Delhi.

Pravachanasâra by Kundakundâchârya with a Hindî commentary.

The first leaf of the manuscript is missing but from the Hindî commentary on the second it appears that it contained a Gâthâ

expressive of adoration of Vardhamâna, the last Tîrthaṁkara. In the second Gâthâ obeisance is rendered to the other Tîrthaṁkaras along with the Siddhas and S'ramaṇas, and in the third to the Arhats living during the author's time. In the fourth and fifth after having in this manner adored the Arhats, Siddhas, Gaṇadharas, Adhyâpakas, and Sâdhus, who we are told constitute the five classes of Parameshṭhins, the author expresses his submission to or dependence on (Upasaṁpadya) that "state of serenity" (sâmya) attained by them which leads to Nirvâṇa and which is associated with or follows upon faith in the correct doctrine (Viśuddhadarśana) and knowledge (Jñâna). The sixth Gâthâ sets forth that a Jîva or soul obtains Nirvâṇa and also the dignity of the sovereign of the gods, Asuras, and men from Châritra (right conduct), associated pre-eminently with faith in the true doctrine (Samyagdarśana*) and knowledge (Jñâna). The commentator explains that there are two kinds of Châritra, one which is unaccompanied by desire (Vîtarâga) and the other which is accompanied (Sarâga). The first leads to Moksha or eternal bliss and the second to the sovereign dignity spoken of in the Gâthâ. In the seventh Gâthâ we are told that Châritra or right conduct is Dharma; Dharma is what is called Sâmya (serenity or equanimity), and Sâmya is a condition induced on the soul or the developed condition of the soul (Pariṇâma) in which ignorance (Moha) and perturbation (Kshobha) are absent. The eighth sets forth that the developed condition of any object is for the time that that condition lasts the object itself; therefore, when the condition of Dharma is developed in the soul it is the soul itself, *i.e.*, Dharma is the soul in that developed condition.

The three jewels.

The three kinds of development of the soul.

Ninth Gâthâ.—Jîva being capable of development or change becomes meritorious (S'ubha) when merit is induced in him by such deeds as alms-giving, worshipping, observing vows and fasts; full of demerit (Aśubha) when that quality is developed by deeds of demerit; and pure or serene when developed as free from desire.

Tenth Gâthâ.—There is no substance without some development (Pariṇâma), nor is there development without substance; a thing's having existence is its being made up of substance, quality, and development.

Eleventh Gâthâ.—The soul or Âtman that develops in the form of Dharma obtains the bliss of Nirvâṇa when he realizes in himself the "pure" or "serene" (S'uddha) *i.e.*, when the Dharma is of that nature; and heavenly bliss when the meritorious (S'ubha) is realized, *i.e.*, when the Dharma consists of merit.

Twelfth Gâthâ.—When the soul realizes in himself demerit, he becomes a low man, a brute, or a denizen of hell, and being subject to a variety of torments wanders for long (through the circle of existences).

The highest development and its results.

Thirteenth Gâthâ.—Those who become perfect through being developed into pure serenity (Śuddha Dharma) enjoy in themselves bliss surpassing every other kind of it, beyond all pleasure of sense, incomparable, endless, and indestructible.

---

*This expression always means seeing or believing in the truth of the doctrines of Jina.

Fourteenth Gâthâ.—That S'ramaṇa is to be considered as having *realized the pure or serene in himself* (S'uddhopayukta) who knows perfectly all things and the systems that explain them, who possesses self-restraint and has practised austerities, who is free from desire, and to whom pleasure and pain are alike.

Fifteenth Gâthâ.—He who has become pure by the realization in himself of the pure or serene, is free from the dust in the shape of every thing that acts as an obstruction to knowledge (*Antarâya*) and that deludes or misleads (*Moha*), and thus obtains omniscience and becomes selfsufficient.

Sixteenth Gâthâ.—Having thus attained to his nature (the highest development of his nature) and become omniscient, deserving of respect from the lords of the three worlds, and selfsufficient, he becomes what is called Svayambhû.

Seventeenth Gâthâ.—There is in him then production (of the highest nature) not to be followed by destruction and a destruction (of the lower nature) not to be followed by production; thus in him unchangeable existence, production, and destruction are united.

Eighteenth Gâthâ.—With reference to one development or another, a thing undergoes production and destruction (at the same time); everything verily has existence: (which existence implies the production of one development or modification and destruction of another, and also permanence in so far as it is the same substance).

Nineteenth Gâthâ.—After his *Ghâti-karmans** (the disabling *Karmans*) have been destroyed and he has come to have infinite power and extensive light, his knowledge no more depends on the senses, and he develops in the form of pure knowledge and bliss.

Twentieth Gâthâ.—The possessor of pure knowledge (*i.e.*, a Kevalin) has no bodily pleasure or pain, since he does not depend on or has no senses. The nature of his knowledge and his bliss should therefore be understood.

Twenty-first Gâthâ.—To him (Kevalin) who has developed in the form of pure knowledge, all the developments of substances (past, present and future) are directly perceptible; he has not to go through the efforts Avagraha† and others (as ordinary mortals have).

Twenty-second Gâthâ.—Nothing is imperceptible to him who has himself become pure knowledge and who possessing the perceptive power of the senses has not the senses themselves.

---

*The Ghâtîni Karmâṇi are five:—1, Jñânâvaraṇîya, that which acts as an impediment to the knowledge of the truth; 2, Darśanâvaraṇîya, that which acts as an impediment to the belief in the efficacy of the Jaina dispensation; 3, Mohanîya, that which produces bewilderment and disability to choose between the various dispensations promulgated by different teachers; 4, Antarya, that which prevents one's entrance on the path that leads to eternal bliss.—Govindânanda's commentary on Saṁkarâchârya's Bhâshya on II., 2, 33.

† Avagraha, Ihâ, Avâya, and Dhâraṇâ are the four stages through which a sensation passes. When a thing is seen at a distance and we are unable to determine whether it is a man or a post, the perception is in the Avagraha stage; desire to have a distinct perception of the thing which follows is Ihâ; distinct perception is Avâya; and the retention of the impression which renders recollection possible is Dhâraṇâ.—Sakalakîrti's Tattvârthasâradîpaka.

Twenty-third Gâthâ.—The soul or Âtman is co-extensive with knowledge; knowledge is co-extensive with the objects of knowledge; the objects of knowledge are Loka (or the universe of things) and A'loka (or pure vacuity); and therefore knowledge is all-reaching.

Twenty-fourth Gâthâ.—He who does not believe the Âtman to be as extensive as knowledge must believe it to be either smaller or larger than knowledge.

Twenty-fifth Gâthâ.—If the Âtman be smaller, then knowledge, being Achetana or not-knowing, will not be self-conscious; since being larger, knowledge must exist in some place without Âtman who alone is Chetana or knowing; if it be larger, then, in places where there is no knowledge, he will not know or be Chetana, *i.e.*, Âtman will have to be considered as Achetana in those places in which there is no knowledge.

Twenty-sixth Gâthâ.—The best of Jinas is everywhere and all things in the universe are in him, (in the sense in which all things reflected in a mirror are in the mirror); for he is pure knowledge and they are the objects of knowledge. (This follows from Gâthâ 23.)

Twenty-seventh Gâthâ.—The doctrine [of Jina] is that knowledge is Âtman, for without Âtman there can be no knowledge; therefore knowledge is Âtman; but Âtman may be knowledge or anything else, *i.e.*, any other attribute of Âtman such as happiness or power.

When Karman acts as a fetter.

Then up to Gâthâ 52 a good deal more is said with regard to Jñâna or knowledge. In the 43rd and 44th we are told that the best of Jinas have taught that Karman necessarily ripens and produces its effects; but it acts as a fetter (Bandha) only when delusion, desire, and hatred are produced by those effects; if one does not allow himself to be so deluded, attracted, or repelled, it does not act as a fetter tying him down to the circle of births. Even the Arhats have to go through certain actions, such as standing, sitting and moving about, and teaching the Dharma; but these are spontaneous as amorous movements are in the case of young women, and do not produce delusion or desire; hence they do not act as a fetter. That knowledge is Kshâyika (produced by the Kshaya or destruction of the power of Karman) which embraces *simultaneously* the past, present, and future conditions of all things; while that knowledge which is not simultaneous but is produced by degrees after one comes in contact with objects is not Kshâyika, nor eternal, nor all-embracing. Then, up to Gâthâ 68 we have what is called Atîndriya-sukhâdhikâra or the treatment of the bliss enjoyed by the Kevalin who has no senses; and afterwards of the happiness derived from the senses. This last depends upon Śubhopayoga or the realization of the S'ubha or meritorious. He who devotes himself to the worship of the deities, the Yatis (ascetics), and the preceptor, and to a virtuous course of conduct, and observes fasts, is a S'ubhopayogin. By this course of conduct a soul attains happiness in one or all of the three conditions of life, *viz.*, that of a brute, man, or god. But this is a bodily happiness and does not spring from the nature of the soul; it is associated with misery; it only sharpens desire while being enjoyed and thus brings on restlessness. So that this sort of happiness is hardly to be distinguished from the misery that

Kshâyika Jñâna.

Happiness of the second developed condition of the soul.

follows the realization of the sinful character (Aśubhopayoga). There is little to choose between them. Real bliss is to be attained by him only who puts an end to all delusion (Moha), desire (Râga) and hatred (Dvesha), and one can do this only by knowing the truth taught by the Jina, and learning to distinguish himself as the pure knowing soul or light from all other things which are insensate.

The consideration of the subject ends.

With Gâthâ 92 ends the explanation of the Jñânatattva which is called the first Adhikâra, those mentioned before being subordinate Adhikâras. Then begins the Jñeya Adhikâra. Jñeya or the knowable is Dravya or substance with Guṇas or qualities and Paryâyas or developments or modifications. Qualities are inseparable from Dravya and are looked upon as constituting the breadth of a Dravya, while modifications extend over time and involve sequence and constitute the length of a Dravya. There are modifications of substance and modifications of qualities. The modification resulting from a combination of substances is substantial modification (Dravyaparyâya). This is of two kinds :—1st, that produced by the combination of like substances, and 2nd, that produced by the combination of unlike substances. The combination of atoms of the same substance to form a Skandha such as Dvyaṇuka Tryaṇuka, &c., is an instance of the first kind ; and men, gods, &c., resulting from the combination of spirit (Jîva) and matter (Pudgala), are instances of the second. Modifications of qualities are also of two kinds :—1st, that produced by the increase or decrease of the qualities of the same substance ; and 2nd, that which is due to the combination of the qualities of different substances.

Object.

Dravya with Guṇas and Paryâyas.

It is the nature of Dravya or substance to have qualities and modifications, and to be subject to production and destruction at the same time that it has permanence, (Utpâdavinâśadhrauvya). To be thus is to exist. Though a substance is spoken of as something distinct from its qualities or modifications still it is to be considered as identical with them, since neither of them can exist without the other. When an old form or modification, such as that of loose earth, is destroyed, a new one such as that of a jar is produced, and in both cases we have the same substance, viz., earth. Thus at one and the same time we have production and destruction along with continuance or permanence. There are two ways of looking at things, one called Dravyârthikanaya and the other Paryâyârthikanaya. The production of a jar is the production of something not previously existing, if we think of it from the latter point of view, *i.e.*, as a Paryâya or modification ; while it is not the production of something not previously existing, when we look at it from the former point of view, *i.e.* as a Dravya or substance. So when a soul becomes, through his merits or demerits, a god, a man, or a denizen of hell, from the first point of view, the being is the same, but from the second he is not the same, *i.e.*, different in each case. So that you can affirm or deny something of a thing at one and the same time. This leads to the celebrated Saptabhaṅgînaya or the seven modes of assertion. You can affirm existence of a thing from one point of view (Syâd asti), deny it from another (Syân nâsti); and affirm both existence and non-existence with reference to it at different times (Syâd asti nâsti). If you should think of affirming both existence and non-existence

The seven modes of assertion.

at the same time from the same point of view, you must say that the thing cannot be so spoken of (Syâd avaktavyaḥ). Similarly, under certain circumstances, the affirmation of existence is not possible, (Syâd asti avaktavyaḥ); of non-existence (Syân nâsti avaktavyaḥ); and also of both (Syâd asti nâsti avaktavyaḥ). What is meant by these seven modes is that a thing should not be considered as existing everywhere, at all times, in all ways, and in the form of every thing. It may exist in one place and not in another, at one time and not at another, &c. It is not meant by these modes that there is no certainty or that we have to deal with probabilities only, as some scholars have thought. All that is implied is that every assertion which is true is true only under certain conditions of space, time, &c. This is the substance of the section which treats of Dravyasâmânya or Dravya generally.

Species of Dravya and their properties.

Then we have Dravyaviśesha. Dravya is divided into Jîva and Ajîva. Jîva is Chetana, *i.e.* sentient or conscious, and Ajîva Achetana, *i.e.* insentient or unconscious. The latter is of five kinds—Pudgala (matter), Dharma (right conduct), Adharma (unrighteousness), Kâla (time), and Âkâśa, (space). Âkâśa is divided into two parts, Loka and Aloka. The first is filled with Jîva and the first four unconscious substances; the other is a void. Some qualities are Mûrta, *i.e.*, Indriyagrâhya or perceptible by the senses; others are Amûrta or not perceptible by the senses. The qualities of Pudgala are Mûrta and of the other substances Amûrta. The peculiar property of Akâśa is Avagâha, *i.e.* giving room for the other substances to exist in; of Dharma, to give motion to the Pudgala associated with Jîva; of Adharma, to confine the Jîvapudgala to a certain place; of Kâla or time, to render the modifications of substances possible; and of Jîva or Âtman, to undergo Upayoga, *i.e.*, the realization of the three kinds of nature mentioned before. A Jîva or Âtman in a worldly condition has four kinds of Prâṇa or living powers, viz., 1st, Indriyaprâṇa or the sensational power of five kinds; 2nd, Balaprâṇa, or the power of action by means of the body, speech, and mind; 3rd, Âyuḥprâṇa or the power of sustaining a bodily form; and 4th, Ânâpânaprâṇa or the power of respiration. The first being of five kinds and the second of three, we have altogether ten. The four kinds of Prâṇa are the effects of Pudgala; and the Jîva having delusion, desire, and hatred developed in it, becomes tied down to the Karman which Pudgala generates and to the Prâṇas, and thus experiences the fruit of the Karman, and while so experiencing contracts the ties of other Karmans. "The Âtman being sullied by Karman assumes Prâṇas again and again as long as he does not abandon his attachment to the body and other external objects," (24). The several forms of god, man, brute, &c., which the same soul goes through, are due to Nâman (name) and Karman which spring from the Pudgala (27). The body, the Manas (mind), and speech are the effects of Pudgala; and a Pudgala substance is a collection of atoms. "I am not made up of Pudgala, nor have I made the collections of Pudgala atoms; therefore am I not the body nor its creator," (36). Karman arises from Pudgala, but it operates as a fetter to the Âtman, because he is capable of seeing and knowing the properties of Pudgala and conceiving a desire or hatred for the objects created by Pudgala, (47, 48, 49). The modification of the

What in man belongs to his own nature and what to Pudgala.

soul consisting of desire, hatred, and delusion produces Bandha or the fettered condition, (54). The Âtman is the author of his own condition or development, not of that of the Pudgala; the actions of the Pudgala are not done by the Âtman though he is associated with the Pudgala, (58, 59). When the Âtman having desire and hatred is developed into the S'ubha (good) or Aśubha (evil) condition, then Pudgala develops into the eight kinds of Karman* the first of which is the concealment of the truth; and since both are associated together in the same place, that Karman operates as a fetter to the soul, (60, 61). The fetters of the soul are really his delusion, desire, and hatred; and the actions of the Pudgala are so only in a secondary sense, (63). He who does not abandon his attachment for his body and possessions and thinks 'here I am', 'this is mine,' abandons the path of a S'ramaṇa and goes astray, (64). 'I do not belong to others, others do not belong to me, I am mere knowledge (Jñâna)'; he who thinks thus thinks really of himself as the Âtman, (65). I think myself to be knowledge and faith (Darśanabhûta), not to be apprehended by the senses, the great being, firm, unchangeable, and independent, (66). Bodies, possessions, pleasure, pain, enemies, and friends are not everlasting; the pure nature of the soul as knowledge and faith is everlasting, (67). He who being purified contemplates himself as such cuts the knot of delusion, (68). The knot of delusion being cut, desire and hatred being destroyed, a man assumes the nature of a S'ramaṇa indifferent to pleasure or pain, and attains eternal happiness, (69).

How to attain the highest condition of which the soul is capable.

Having in this manner explained the nature of the particular Dravyas and the three conditions of the Jîva or Âtman, our author proceeds to describe the way of attaining the highest condition, viz., that of purity and simple thought in which there is eternal bliss. That way is to become a S'ramaṇa after one has taken leave of his relations and friends. Here two leaves of the manuscript are missing. But the frame of mind in which one should enter on that condition of life appears to have been given here in this way. The man should think that nothing in the world really belongs to him, should have subdued his passions, and should be determined to go through the several modes or processes of attaining knowledge and faith and of Châritra, Tapas, and Vîrya. The commentator states that the modes or processes of attaining knowledge and faith are eight in each case, Châritra is of thirteen kinds, Tapas of twelve kinds, and Vîryâchâra is intended to bring forth the powers of one's own soul. The intending S'ramaṇa should also have assumed Yathâjâtarûpa, literally "that form in which one is born," the original or primitive and uncontaminated form. The external requisites of a Muni or Śramaṇa laid down by the Jina are that he should assume such a form, and should shave off his hair and moustache, should have no property, abstain from killing, and should not adorn his

Requisites of a S'ramaṇa.

*The eight Karmans are the four Ghâtins mentioned before, and the four Aghâtins. These last are—1, Vedanîya, *i.e.* the belief that there is something which one has to know; 2, Nâmika, *i.e.* the belief that I am a person bearing such and such a name; 3, Gotrika, *i.e.* the knowledge that I now belong to the family of the pupils of the worshipful Arhat; 4, yushka, *i.e.* actions necessary for the preservation of life. These four are of use to enable one to know the truth; therefore they are Aghâtins, *i.e.* not injurious, favourable.—Govindânanda in loc cit.

body. The internal requisites which put a stop to future births are, that he should be free from attachment to worldly objects, that he should be devoted to the purification of his nature (Upayogaśuddhi), his actions should be pure, and he should not be dependent on any thing (other than himself), (4, 5). He should also realize in himself such other characteristics as the preceptor who initiates him may point out, and should learn the vows; and then it is that he becomes a Śramaṇa, (6). The following are the primary requisites of a Śramaṇa as laid down by the best of Jinas, and if they are set at nought through carelessness, the Śramaṇa has to be re-initiated. (*a*) Vratas or vows for avoiding sinful actions which are five* according to the commentator; (*b*) Samitis for the preservation of the vows, which are also five†; (*c*) Indriyarodha or the restraining of the five senses; (*d*) shaving off the hair; (*e*) six‡ Âvaśyaka observances; (*f*) Achela, 'not wearing cloth' or nudity; (*g*) Asnâna, "not bathing"; (*h*) Kshitiśayana, "sleeping on the bare ground"; (*i*)

Moral discipline by means of Vratas, Samitis, &c.

---

* The five Vratas or Mahâvratas are:—1 Ahiṁsâ, not to kill, *i.e.* to protect all life; 2 Satya, speaking the truth as well as what is agreeable; 3 Asteya, not to steal (even a blade of grass); 4 Brahmacharya, chastity; 5 Âkiṁchanya, poverty.—Sakalakîrti's Tattvârthasâradîpaka.

† They are:—1 Iryâsamiti, going by paths trodden by men, beasts, carts, &c., and looking carefully, so as not to occasion the death of any living creature; 2 Bhâshâsamiti, gentle, salutary, sweet, righteous speech; 3 Eshaṇâsamiti, receiving alms in a manner to avoid the forty-two faults that are laid down; 4 Âdânanikshepaṇâsamiti, receiving and keeping of the things necessary for religious exercises, after having carefully examined them; 5 Pari-(Prati-)sthâpanâsamiti, performing the operations of nature in an unfrequented place.—Ibid and Mâdhava's Sarvadarśanasaṁgraha, p. 39.

‡ These are:—I Sâmâyika, II. Chaturviṁśatistava, III Vandanâ, IV Pratikramaṇa, V Pratyâkhyâna, VI Kâyotsarga. I. Sâmâyika is freedom from love and hatred or equanimity as regards the agreeableness or disagreeableness of things. This is of six kinds. 1, Nâmasâmâyika, which consists in not liking good names or disliking bad names; 2, Sthâpanâsâmâyika, not being pleased or displeased with beautiful or ugly images (of gods and others); 3, Dravyasâmâyika, regarding agreeable objects such as gold and disagreeable objects such as earth equally; 4, Kshetrasâmâyika, making no difference between pleasant places such as a garden and unpleasant places such as a forest of brambles; 5, Kâlasâmâyika, not being pleased or displeased by agreeable or disagreeable seasons and times; 6, Bhâvasâmâyika, love for all living beings and shunning everything of an evil tendency. Some of these are also otherwise explained. II. Chaturviṁśatistava is the praising with devotion of the twenty-four Tîrthaṁkaras. This is also of six kinds; Nâmastava, Sthâpanâstava, Dravyastava, &c. III. Vandanâ is humbling oneself before one who deserves to be worshipped by making obeisance, and praising, invoking a blessing, singing his triumph, &c. IV. Pratikramaṇa is the expiation of the sins concerning Nâman (names), Sthâpanâ (images), Dravya (objects), Kshetra (places), Kâla (times), and Bhâva (mental states), or sins generally, by means of Nindana, Garhaṇa, and Âlochana, and other processes. Nindana is condemning the sinful act or repenting of it to oneself; Garhaṇa is doing the same before a Guru; and Âlochana is making a confession of it to a Guru. Pratikramaṇa is of seven kinds:—That performed (1) every day; (2) every night, (3) every fortnight, (4) every four months, and (5) every year; (6) that which has reference to Iryâpatha (walking), and (7) Uttamârthika, consisting in abstaining from food for the remainder of one's life after confessing all sins and becoming careless about the body. The particular species of Pratikramaṇa are differently given in other books. V. Pratyâkhyâna is keeping aloof from or avoiding evil or improper names (Nâman), images (Sthâpanâ), objects (Dravya), and the other three, in order not to incur sin. VI. Kâyotsarga is the abandoning of one's body, *i.e.* one's attachment to his body in order to purify himself from sins incurred by resorting to evil names, images, objects, &c., to lessen the force of Karman and thrive in holiness. This is done while a man is standing with all his limbs immoveable, his arms hanging downwards straight, the knees unbent, the feet apart from each other by the distance of four fingers, and the toes straight.—From Chap. VIII. of Âśâdhara's Dharmâmṛita.

Adantadhâvana, "not cleansing the teeth"; (*k*) Sthitibhojana, "dining while standing"; (*l*) Ekabhukta, "taking one meal only." In all there are twenty-eight observances, (7, 8). If after the holy bodily observances have been begun a break occurs, it should be condoned by processes the first of which is Âlochana or confession. And if there is an interruption in the internal advancement, the Śramaṇa should go to another Śramaṇa who is proficient in the doctrine of the Jina, confess his fault and abide by his directions, (10, 11). Wherever he lives, whether in the company of other Śramaṇas or alone, a Śramaṇa should take care that his vow is not violated, and should avoid attachment for all things other than his pure soul. The Śramaṇa's vow is to be considered as properly observed only then, when he avoids all attachment, devotes himself to the true doctrine and to the acquisition of knowledge, and fulfils the (twenty-eight) primary requisites, (12,13). Attachment to objects other than one's pure soul operates as a fetter; therefore do Śramaṇas abandon everything. Without total renunciation the heart is not purified; and if the heart is not purified what possibility is there of the destruction of Karman? (18, 19). But this general rule has exceptions. A Śramaṇa may, having in view the necessities of the time and place when and where he lives, take such things to himself as do not check his highest development, (21). Such form of the body as befits a Śramaṇa, the words of a Guru, discipline (Vinaya), the study of the Sûtras, must be accepted (24); these cannot be renounced. So also the things the abandonment of which would check progress must be accepted. Without the body you cannot go through the whole discipline which brings on the highest development; it should therefore be preserved and food taken to preserve it. But if the food is acquired by begging without committing the forty-two faults, the Śramaṇa who eats it may be said in effect not to eat it, (26). He is a Śramaṇa who does not care for this world or for the next, who eats and moves just in the proper manner, and who is free from Kashâya, *i.e.* love and hatred or likes and dislikes, (25). The body is the only property of the Śramaṇa and for it even he has no attachment.

Perfect faith in the true doctrine necessary for a Śramaṇa.

This is the Âchâra or course of conduct prescribed for a Śramaṇa; but one essential thing more is required for the attainment of Moksha. He who is absorbed in one thing only is a Śramaṇa. Such singleness of devotion he only has whose knowledge about the nature of things is certain, and certainty of knowledge can be had from the Âgamas or Jaina sacred books only; therefore, the study of Âgamas is a matter of the highest importance, (1). The Śramaṇa who has not studied the Âgamas does not know the nature of his soul and the nature of things distinct from the soul; and it is not possible for him to put an end to Karman if he does not know the nature of these things, (2). All objects with their various qualities and developments are properly explained in the Âgamas, and the Śramaṇas know them only by learning the Âgamas, (4). If a Śramaṇa does not see things through the Âgamas, there can be no moral discipline for him (Saṁyama), and if there is no moral discipline, how can he become a Śramaṇa? (5). He does not become

No moral discipline without knowledge.

No knowledge without faith in the Scriptures.
No eternal bliss by mere faith without moral discipline.
Therefore the three jewels necessary.

perfect by merely learning the Âgamas if he has no faith in what is taught there about things; nor does he obtain eternal bliss (nirvâti) by mere faith if he does not go through the moral discipline, (6). —Here is explained the necessity of the so-called three jewels (Ratnas), viz., Jñâna or knowledge of things as revealed in the Âgamas; Darśana or faith in what is taught there; and Châritra or Dharma, *i.e.*, moral discipline.—But if a man has a particle of attachment for the body and other things, he does not become perfect or attain eternal bliss even if he knows all Âgamas, (8). That S'ramaṇa who has realized the five Samitis and the three *Guptis, restrained the five senses, got over the Kashâya,† and has Darśana and Jñâna fully, is to be considered as having undergone thorough discipline (Saṁyata), (9). Friends and foes, pleasure and pain, praise and censure, a clod of earth and gold, are alike to him, (10). He who is perfected simultaneously in Darśana, Jñâna, and Châritra is to be regarded as having attained singleness of devotion (Aikâgrya) and has completely realized the nature of a Śramaṇa.

The S'ramaṇas who attain the second condition only.

The way to eternal bliss has thus been shown. The author next proceeds to mention the duties of the Śramaṇas who realize the Śubha or good only and not the S'uddha. These two classes of monks are mentioned, he says, in the scriptures; the first have Âsrava‡ and the last are free from it. The duties of the S'ubhopayogin are:—Devotion for the Arhats, kindness towards the learned; adoring and saluting the great S'uddha S'ramaṇas, treating them with respect by going forward to receive them when they come and following them when they go; preaching Jñâna and Darśana, receiving pupils, and bringing them up, giving instruction in the worship of the Jinas, doing all the good he can to the four classes of S'râvakas (lay-followers), S'râvikâs (females), Yatis (priests), and Âryâs, and to the body of the S'ramaṇas, without doing harm to his own person; conferring benefits on all Jainas, priests as well as lay persons, through compassion without expecting anything in return; and doing what he can to bring relief when he sees a S'ramaṇa afflicted with disease, hunger, thirst, and fatigue. Such a course of conduct is good for a S'ramaṇa; but for a Gṛihastha or householder it is of the highest importance and leads him indirectly to Moksha. Then follow a few

---

* Gupti means the protection of the soul from desire, hatred, and delusion, which tie him to the Saṁsâra. They are three:—1, Manogupti or preventing the mind from wandering in the forest of sensual pleasures by employing it in contemplation, study, &c.; 2, Vâggupti, *i.e.* preventing the tongue from saying bad things by a vow of silence, &c.; 3 Kâyagupti, *i.e.* putting the body in an immoveable posture as in the case of Kâyotsarga.—From Sakalakîrti's Tattvârthasâra.

† Krodha, 'anger', Mâna, 'pride', Mâyâ 'deceit,' and Lobha 'greed.'—Sarvadarśana and Sakalakîrti.

‡ Âsravas are the movements of the soul corresponding to the movements of the Manas, speech, and body through which Karman flows in from the Pudgala to the soul. This Karman brought in by the movements (*i.e.* the Âsravas) the soul takes in when he is influenced by Kashâya, as a wet piece of cloth takes in all the particles of dust brought towards it by the wind.—Sarvadars'anasaṁgraha and Kârtikeyânupreksha. Sometimes the flowing in of the Karman through the movements which are called Yogas is regarded as Âsrava.—Sakalakîrti.

Gâthâs which contain some general observations, and the work ends with five, each of which is according to the commentator devoted to each of the five jewels (Ratnas) which make up the whole Jaina creed. These five jewels are :—1, Saṁsâratattva, 2, Mokshatattva, 3, Mokshatattvasâdhaka, 4, Mokshatattvasâdhana, 5, S'âstraphalalâbha. In the first of these Gâthâs, it is stated that he who does not apprehend the true doctrines which form the Jaina creed and believes his fancies to be true, revolves in the circle of existences for ever. 2.—He whose conduct is not improper, and who has firm belief in the truth, and is at peace, does not remain long without the fruit. 3.—He who knows all things truly, is free from attachment for external as well as internal things foreign to his true nature, and has no desire for the pleasures of sense is called S'uddha or pure. 4.—He who is pure is a real Śramaṇa, he alone knows the correct doctrine and possesses true knowledge, and he alone attains Nirvâṇa. The next five leaves being lost, the fifth Gâthâ is not before me. (Appendix III. KKK.)

The five jewels.

This is a summary of the Jaina doctrines as explained by a teacher of very great authority among the Digambaras. The idea of the three conditions of the soul, the sinful, the meritorious or virtuous, and the pure or serene, with the corresponding fruits of a miserable life among the lowest orders of being, of a life of happiness and pleasure in the regions of the gods, and of eternal bliss, is common to this system with the Sâṁkhya, the Advaita Vedânta, and Buddhism. But it differs from the last in maintaining the existence of the soul as an independent substance, and from the other two in regarding love, hatred, merit or virtue, &c., as qualities of the soul, and in maintaining that the soul is capable of development or modification. According to the Sâṁkhya and Vedânta, the soul is in its nature, unchangeable (Avyaya), unperishable (Nitya), pure (Śuddha), limitless thought (Buddha), and unfettered (Mukta); while love, hatred, virtue, &c., and the fettered condition are the results of the insentient principle, which is Prakṛiti in the first system, and Mâyâ or Avidyâ in the second. With the Jainas the fettered condition is the result of the qualities of the soul, love or desire and hatred, and of their insentient principle, the Pudgala. To distinguish the soul from the Prakṛiti or Avidyâ with its results and know it as distinct is what is necessary for Moksha or deliverance according to those two systems; while according to the Jainas, that condition of the soul in which it loves and hates must give way to the development of the highest qualities, *viz.* purity, serenity, and limitless knowledge. In admitting love, hatred, and others as the qualities of the soul, the Jainas agree with the Vaiśeshikas. On one or two points they hold a view which is of the nature of a compromise between the Sâṁkhyas and the Vedântins on the one hand and the Vaiśeshikas on the other. The former maintain the doctrine of Satkârya, *i. e.*, that an effect is the same as its material cause or pre-exists in that cause and is only made manifest by the operation which that cause undergoes; while the latter advocate the doctrine of Asatkârya, *i. e.*, that the effect which is produced is something new and did not exist before. But the Jainas maintain that an effect pre-exists in the cause in one sense and is a new thing in another. If you look at an effect such as a

Comparison of the cardinal doctrines of Jainism with those of the Sâṁkhya, Vedântic and Buddhistic systems.

48224

jar as a mere substance, the substance is the same as in the loose earth of which the jar is made; but if you look at the jar as a modification, it is new and did not exist when the earth was in the condition of loose particles. Similarly, Dravya as the substratum of qualities is not recognised by the Sâṁkhyas and Vedântins; with them a Dravya and its qualities are identical. The Vaiśeshikas regard the two as distinct but connected together by the relation of Samavâya (constant connection). The Jainas admit Dravya as the substratum of qualities, but like the Sâṁkhyas and Vedântins regard both as identical, since one of them cannot exist without the other.

Jainism not a sect of Buddhism.

The Jainas attribute the fettered condition of the soul or Bandha to delusion, desire, and hatred, or more systematically to Kashâya as explained in a former note, and inculcate moral discipline as the means of destroying them. The Bauddhas also seem in a way, according to some writers, to attribute it to desire; but they trace worldly misery and the succession of births and deaths to Avidyâ or ignorance of the truths that everything is momentary and there is no such permanent substance as the soul. This is unknown to Jaina metaphysics; but the two systems agree in laying down moral discipline as the way of riddance from the Saṁsâra. They have also got some names such as Arhat, Śramaṇa, and Jina, which are common, though the Jainas have altered the sense of a few, such as the term Pudgala. But the doctrinal differences and differences on minor points are so great that Jainism and Buddhism must be considered as two different systems of religion springing from the same stream of ideas, just as in modern times the systems of Râmânuja and Madhva have sprung up from the same current of Pâñcharâtra and Vedântic ideas; and one of them can by no means be considered to have branched off from the other. But that as a system Jainism is much later than Buddhism is, I think, unquestionable; because, 1st, some of its ideas resemble those of the Vaiśeshikas; 2nd, a morbid extravagance characterises its moral discipline, while the tone of that of Buddhism is much more healthy; and 3rd, its sacred language is the principal Prâkrit while that of the Buddhists was originally the Pâli; and the Prâkrits were, as I have stated elsewhere, formed in my opinion about the beginning of the Christian era. So that though the Niggantha Nâtaputta may have flourished about the time of Buddha, Jainism must have received a definite shape and the sect become compact several centuries later. But of this more hereafter.

The Niyamasâra.

No. 299 is a copy of the Niyamasâra with a commentary by Padmaprabhamaladhârideva. The manuscript is in many places unreadable. In the second Gâthâ it is stated that Mârga and Mârgaphala are mentioned in the system of Jina; Mârga is the way to deliverance (Moksha), and its fruit is Nirvâṇa. 2. Niyama means that which must be necessarily done; and Jñâna or knowledge, Darśana or faith, and Châritra or moral discipline constitute Niyama. 3. Niyama is the way to deliverance and its fruit is the highest Nirvâṇa. The work thus expounds the whole discipline which the seeker of eternal bliss should subject himself to; and the great vows, the Samitis, the Guptis, &c., are explained. In the introduction,

Nature of its contents.

the commentator renders his obeisance to Siddhasena, to Akalaṅkabhaṭṭa who was a "sun to the lotus in the shape of reasoning," to Pûjyapâda who was a "moon to the sea of words" (grammar), and to Vîranandin. In the body of the work, Padmaprabha quotes Amṛitachandra, Guṇabhadra, Samantabhadra, Somadeva and others.

The work contains twelve Adhikâras which are as follows:—1st, Jîva, 2nd, Ajîva, 3rd, Bhâva, 4th, Vyavahârachâritra, 5th, Niśchayapratikramaṇa, 6th, Niśchayapratyâkhyâna, 7th, Âlochana, 8th, Śuddhaniśchayaprâyaśchitta, 9th, Paramasamâdhi, 10th, Paramabhakti, 11th, Niśchayaparamâvaśyaka, 12th, Śuddhopayoga. Each of these is called a Śrutaskandha. At the beginning of the fifth Adhikâra, Mâdhavasenasûri is adored by the commentator and at the end Vîranandin.

Dharmâmṛita with a commentary by Aśâdhara. Contents.

No. 297 is a manuscript of the Dharmâmṛita by Âśâdhara with a commentary by himself entitled Bhavyakumudachandrikâ. The work has nine chapters. In the first, the general nature of Dharma consisting of the three jewels is explained; and in the second the nature of Samyaktva as well as the way of realizing it. Mithyâtva is faith in gods that have animal and human attributes such as hunger, desire, and hatred, in teachers who are encumbered with clothing, &c., and in Dharma that allows of the destruction of life; and the opposite of this is Samyaktva. So that Samyaktva is faith in the Jaina, or in this particular case, the Digambara doctrines, and Mithyâtva is faith in other creeds. In the Niyamasâra also it is stated that Samyaktva is the result of faith in the doctrines laid down in the Âgamas revealed by the Âpta who is spoken of as one who is free from all shortcomings and in whom the highest qualities have been developed.* The subjects treated in the following chapters are these:—III. Jñâna; IV. Châritra or Samyakchâritra; V. Piṇḍaviśuddhi or the unobjectionable food; VI. Mârgamahodyoga, *i. e.*, the subduing of the passions, such as anger, pride, &c., and the acquisition of the gentle virtues; VII. Tapas—(1) external, consisting in fasting or eating little, &c., and (2) internal, consisting in Âlochâna or confession, Pratikramaṇa, and several other processes*; VIII, the six Âvaśyakas explained in a former note; IX. the daily and occasional duties (Nitya and Naimittika) such as the adoration of the Jinas and of the Guru, the worship of the images of the Tîrthaṁkaras, and others.

Âśâdhara's history.

At the end of the work Âśâdhara gives his own history. Âśâdhara belonged to the family of Vyâghreravâla and was the son of Sallakshaṇa or Lakshaṇa and his wife Ratnî. He was born in the fortress of Maṇḍalakara situated in the country of "a lac and a quarter" (*sapâdalaksha*) which was the ornament of the Śâkaṁbharî Lake. He had by his wife Sarasvatî, a son of the name of Chhâhaḍa who was a favourite of Arjunadeva, king of Mâlava. Âśâdhara was lovingly complimented by the sage Udayasena in the words, "Great is Âśâdhara who is the swan on the lotus of the family of Vyâghreravâla, the son of Sallakshaṇa, and the Kâlidâsa of the Kali age, whose limbs are gratified by drinking the nectar of poetry and who possesses an all-seeing eye of wisdom." Madanakîrti the

* These will be fully given below.

great Yati or ascetic also said to him, "You are a store of wisdom." When the country of "a lac and a quarter" was subdued by Sâhibavandina the king of the Turushkas, Âśâdhara being afraid of religious violence (literally, destruction of righteousness), emigrated to the country of Mâlava in which the holy triad flourished under the fostering care of the king of the Vindhyas, and living in Dhârâ with a large family, learned the principles of the Jaina faith and Jainendravyâkaraṇa from Paṇḍita Mahâvîra, the pupil of Paṇḍita Dharasena. He was praised by Vilhaṇa, "the lord of poets" and the minister for peace and war of Vijayavarman, king of the Vindhyas or Mâlava, in the words, "Noble Âśâdhara, know that being a son of Sarasvatî you are my brother, as a matter of course, and a friend; and to say that you are so in words involves redundancy." Âśâdhara afterwards lived in the city of Nalakachchhapura for advancing the cause of the Jaina faith, in the territory of king Arjuna which was full of Śrâvakas. He taught grammar to Paṇḍita Devachandra and others, to Viśâlakîrti and others the six Tarkaśâstras which operated in their hands as a weapon for conquering all enemies, the works or doctrines of the Jina to Vinayachandra and others, and poetry to Vâlasarasvatî and Madana the great poet, so that they became renowned among men of taste and culture.

List of his works. Âśâdhara wrote the following works:—1, Prameyaratnâkara, a metaphysical treatise containing a clear exposition of the Syâdvâda; 2, Bharatesvarâbhyudaya, a poem, having at the end of each canto a stanza containing the word Siddhi, with a gloss; 3, Dharmâmṛita containing the essence of the teaching of the Arhat, with a gloss entitled Jñânadîpikâ; 4, Râjîmatîvipralambha, a small poem on Nemi, with a gloss; 5, Adhyâtmarahasya, composed at the command of his father and much liked by those who have begun the practice of Yoga; 6, glosses on the Mûlârâdhanâ, Chaturvimśatistava, &c.; 7, Kriyâkalâpa from the Amarakośa; 8, a commentary on Rudraṭa's Kâvyâlaṁkâra; 9, Sahasranâmastavana of the Arhats with a gloss; 10, Jinayajñakalpa, with a gloss entitled Jinayajñakalpadipikâ; 11, Trishashṭismṛiti, containing stories about the sixty-three persons abridged from sacred (Ârsha) Mahâpurâṇas, with a commentary; 12, Nityamahoddyota describing the manner of washing the [images of the] Jinas and worshipping them; 13, Ratnatrayavidhâna, explaining the importance of the worship of the Ratnatrayavidhâna; 14, Ashṭâṅgahridayoddyota, written to render the Vâgbhaṭasaṁhitâ plain." Âśâdhara, the author of so many works wrote this commentary to elucidate the duties of the Yatis laid down in his own Dharmâmṛita. There was a rich man of the name of Pâpa, the foremost of the citizens of Nalakachchhapura, who belonged to the family of Khaṇkhilya. He was a Jaina and a good and virtuous man, of gentle manners and liberal in his gifts for the worship of the Jinas. He had two sons of the names of Bahudeva and Padmasiṁha. Bahudeva's sons were three, Haradeva, Udayin, and Stambhadeva. Haradeva represented to Âśâdhara that Mahîchandra the Sâdhu had caused to be written a commentary on the duties of the lay followers laid down in the Dharmâmṛita, and solicited him to do him the favour of writing a commentary on the duties of the Yatis or monks which portion of the work was unintelligible even to the most intelligent. Being so

requested by Haradeva and out of regard for Dhanachandra, Paṇḍita. Âs'âdhara composed this commentary entitled Bhavyakumudachandrikâ. It thus appears that we have before us one only of the two parts of the Dharmâmṛita, the portion containing the duties of lay followers (S'râvakas or Gṛihasthas) not being in this manuscript. The commentary was composed in a Jaina temple in Nalakachchhapura in the reign of Jaitugideva, the son of Devapâla, king of Mâlava or Avanti and belonging to the Pramâra race; and was finished on Monday the 5th of the light half of Kârtika in the year 1300 of Vikrama. (Appendix III. LLL).

How many of these exist in our collection.

Of the works mentioned by Âs'âdhara as having been composed by him we have, besides the Dharmâmṛita, No. 10, Jinayajñakalpa, in Dr. Bühler's collection of 1875-76, and Nos. 9 and 11 have been purhased by me since. At the end of the latter there is a Pras'asti like the one under notice but much shorter, and most of the verses in it are the same as in the other. The work, however, was composed in 1292 of Vikrama, that is eight years before the commentary on the Dharmâmṛita. The reigning prince even then was Jaitugideva, son of Devapâla of the Pramâra race, and Âs'âdhara was living at Nalakachchhapura and composed the work in the temple of Nemi.

Identification of Sâhibavandina.

The Sâhibavandina, after whose conquest of the country about the Sâmbhar lake Âs'âdhara emigrated to Mâlava, must have been Shahabuddin Ghori who vanquished Pṛithurâj, king of Ajmir and Delhi, in 1193 A. D., and laid the foundation of the Mahomedan empire in India. The two dates given by our author correspond to 1236 A. D. and 1244 A. D. When Âs'âdhara left his country he must have been a young man, for he studied the doctrines of Jainism and grammar at Dhârâ. For this reason and also because the fear of religious violence that drove him away must have been excited in the minds of the people immediately after the Mahomedan conquest, it appears likely that he left the Sâmbhar country soon after 1193 A.D.; so that at the time when he wrote the Trishashṭismṛiti (No. 11) he must have been in Malwa for about forty-two years. During this time he speaks of three reigning kings of Malwa, Vijayavarman, whose minister Vilhaṇa was his friend, Arjuna during whose reign he went to live at Nalakachchhapura and whose favourite his son was, and Jaitugideva, the son of Devapâla. In the list of the princes of Malwa hitherto traced we have the name of Arjuna and his latest known date is 1272 Vikrama, *i.e.*, 1216 A.D. He is therefore the Arjuna spoken of by our author; but he must have died before 1292 Vikrama, since Jaitugi was the reigning prince in that year. The name of this king as well as of his father Devapâla have not yet been found elsewhere, and the latest prince we know of is Arjuna. The Vijayavarman mentioned by Âs'âdhara may have been Jayavarmadeva, the son of Yas'ovarman. This last prince ascended the throne in 1190 saṁvat or 1134 A.D., wherefore it is possible that his son Jayavarman was on the throne about 1195 A.D. or 1251 Saṁvat when Âs'âdhara must have been in Dhârâ. But between 1195 A.D. and 1211 A.D. the earliest date of Arjuna we shall have to place two princes at least, Vindhyavarman and Subhaṭavarman, regarding the others as collaterals holding subordi-

Malwa princes mentioned by Âs'âdhara.

nate power and the Âmushyâyaṇa of some of the inscriptions as a pronominal derivative.*

Sakalakîrti's Tattvârthasâradîpaka.

No. 294 is Tattvârthasâradîpaka by Sakalakîrti. Sakalakîrti was the spiritual head of one of the branches of the sect and succeeded Padmanandin, as we learn from the Praśasti at the end of the Harivaṁśa, to be hereafter noticed, by Jinadâsa who was a pupil of Sakalakîrti. Sakalakîrti was succeeded by Bhuvanakîrti, and a pupil of this latter named Jñânabhûshaṇa wrote a work entitled Tattvajñânataraṅgiṇî, a copy of which has been recently purchased, in 1560 of the Vikrama era. Śubhachandra, the fourth High-priest of the sect after Sakalakîrti and the second after Jñânabhûshaṇa wrote two of his works, as will be stated hereafter, in 1608 and 1613 of Vikrama. So that Sakalakîrti must have lived about 1520 Saṁvat or 1464 A.D. Sakalakîrti wrote many works some of which are represented in the present collection, but more have been procured since.

His date.

Contents of Chapter I.

The Tattvârthasâradîpaka is divided into twelve chapters. In the first we have, after the usual salutations, a statement of the seven Tattvas or principles. These are (1) Jîva, (2) Ajîva, (3) Âsrava, (4) Bandha, (5) Saṁvara, (6) Nirjarâ, and (7) Moksha. The first four and the seventh have already been explained in the preceding pages. Saṁvara is preventing the Âsrava or flowing in of the Karman upon the soul by means of the Samitis and Guptis explained before; and Nirjarâ is the destruction of the Karman in two ways, (1) by suffering or enjoying its fruit when it is produced (Savipâka), or (2) putting an end to it before it matures and brings about the fruit. Those who desire final deliverance resort to the latter way and destroy their Karman by means of Tapas or austere observances, bodily and spiritual.

Jîva is described as a conscious substance, capable of development (Upayoga), imperceptible to the senses, an active agent, and as big as the body it animates. He suffers or enjoys the fruits of his deeds, goes through a succession of births in consequence of *Vidhi* (Karman), and becoming perfect through the destruction of the *Vidhi*, soars upwards. He obtains knowledge of five kinds.—1st, Mati or sensational; 2nd, Śruta, that derived from the sacred books; 3rd, Avadhi, limited or conditioned; 4th, Manaḥparyaya, knowledge of what passes in the minds of others; 5th, Bodha or Kevala, the highest or perfect knowledge. Sensational and revealed knowledge is explained at length in the first chapter. The four stages of the former, Avagraha, Îhâ, &c., are explained in a former note. Under the second, the author gives an account of the whole sacred literature which I here reproduce:—

Five kinds of knowledge.

Śrutajñâna or the sacred literature of the Jainas.

The three grand divisions are Aṅga, Pûrva, and Aṅgabâhya.

Aṅgas.

I.—Aṅga

1. Âchârâṅga, in which the duties of Yatis or monks are given. It contains 18,000 words (Pada.)

---

* See Jour. Am. Or. Soc. Vol. VII.; Prinsep's Tables; Jour. Bom. B. R. A. S. Vol. I., p. 263; and Colebrooke's Essays, Ujjain Inscriptions.

2. Sûtrakṛitâṅga, in which the ways of condoning any violation of discipline that may have occurred are explained. It contains 36,000 words.

3. Sthânâṅga, which treats of Dravyas and the things comprehended under that category. It is made up of 42,000 words.

4. Samavâyâṅga, by means of which the divisions of Dravya, Kshetra, Kâla, and Bhâva are shown by proficient men to be of the same number by the same kind of calculation. It is made up of 164,000 words.

5. Vyâkhyâprajñaptyaṅga, containing the answers given by the Jinendra to the sixty thousand questions put by the Gaṇadhara, as to whether a Jîva exists or not; composed of 228,000 words.

6. Jñâtṛidharmakathâṅga, containing various religious conversations between the Tîrthaṁkaras and Gaṇadharas; composed of 556,000 words.

7. Upâsakâdhyayanâṅga, in which the vows and duties of the lay followers and the righteous course of conduct proper for them are detailed by the Gaṇadharas. It contains 1,170,000 words.

8. Antakṛiddaśâṅga, in which is given the history of ten Kevalins belonging to the system of each of the twenty-four Tîrthaṁkaras, who with great courage overcame all obstacles and effected the destruction (Anta) of Saṁsâra. It is composed of 2,328,000.

9. Anuttaraupapâdikâṅga, in which is similarly given the history of ten Yogins for each Tîrthaṁkara who attained to the five highest (Anuttara) conditions. It contains 9,244,000 words.

10. Praśnavyâkaraṇâṅga, in which the questions of others are answered. It has 9,316,000 words.

11. Vipâkasûtrâṅga, in which the results of the good and evil actions of men are explained. It has 18,400,000 words.

The total number of words in all the Aṅgas is 41,502,000.

12. Dṛishṭivâdâṅga, in which an account is given of the advocates of the theory of action (Kriyâvâdins) and of other things, and which is made up of five classes of treatises, viz., (i.) Parikarman, (ii.) Sûtra, (iii.) Prathamânuyoga, (iv.) Pûrvagata, (v.) Chûlikâ.

(i.) Parikarman consisting of, Parikarmans.

1. Chandraprajñapti, in which the lords of the Jinas have described the power, motion, and such other things relating to the moon, and given the duration of his life. It has 3,605,000 words.

2. Sûryaprajñapti, containing a similar account of the sun. It has 503,000 words.

3. Jambûdvîpaprajñapti, containing an account of the mountain ranges, land, &c, of Jambûdvîpa. It has 325,000 words.

4. Dvîpavârdhiprajñapti, containing an account of the innumerable islands, seas, and mountains. It has 5,236,000 words.

5. Vyâkhyâprajñapti, expounding the nature of the six Dravyas, with their qualities and modifications. It has 8,436,000 words.

In all, Parikarman is made up of 18,105,000 words.

(ii.) Sûtra, in which men's being the agents of their actions and having to suffer or enjoy the fruits, and such other things are taught. It contains 8,800,000 words.

(iii.) Prathamânuyoga, containing 5,000 words and explaining the nature of the sixty-three holy persons (Śalâkâpurushas.)

Pûrvas. II.—(iv.) Pûrvagata—

1. Utpâdapûrva; 10,000,000 words; treats of the production, destruction, and continuance or permanence of Jîva and others.

2. Agrâyaṇîyapûrva; 9,600,000 words; expounds the chief things in or the essence of the Aṅgas.

3. Vîryapravâdapûrva; 7,000,000 words; treats of the powers and knowledge of the Chakrins, Kevalins, the gods, &c.

4. Astinâstipravâdapûrva; 6,000,000 words; discusses the doctrines about the existence or non-existence of the five Astikâyas* included under Dravya.

5. Jñânapravâdapûrva; 9,999,999 words; treats of the origin of the five kinds of knowledge and of the three kinds of ignorance, and of the persons who possess them, &c.

6. Satyapravâdapûrva; 10,000,006 words; treats of Vâggupti or the restraint of speech and of agreeable and truthful speech, &c.

7. Âtmapravâdapûrva; 260,000,000 words; treats of the agency of the souls, of their suffering and enjoying the fruits of their actions, &c.

8. Karmapravâdapûrva; 18,000,000 words; treats of the Karman (works) of men.

9. Pratyâkhyânapûrva; 8,400,000 words; treats of the fettered condition of the soul, that condition of the Karman in which it begins to produce its effect (Udaya), its being inactive (S'ama), the shunning of evil, the nature of the vows and observances, &c.

---

* Jîva and four of the five subdivisions of Ajîva, *i.e.*, Pudgala, Dharma, Adharma, and Âkâśa, are called Astikâyas. They are so called because they exist in time and spread over space. Kâla does not extend over space, therefore it is not Astikâya.

10. Vidyânuvâdapûrva; 11,000,000 words; treats of the eight parts, the reason and others, of Vidyâs or systems of knowledge.

11. Kalyânapûrva; 260,000,000 words; recounts the blessed deeds of the 63 holy persons (S'alakâpurusha.)

12. Prâṇâvâyapûrva; 130,000,000 words; treats of medicine (?)

13. Kriyâviśâlapûrva; 90,000,000 words; treats of metres, figures of speech, poetry, arts, the merits (of these), &c.

14. Lokabindusârapûrva; 125,000,000 words; teaches the way to deliverance and other things.

The total number of words in the Pûrvas is 955,000,005.

It should be remarked that the Pûrvas form one of the three chief divisions and are thus contrasted with the Aṅgas, but they are also regarded as forming one of the subordinate divisions of Dṛishṭivâda, the twelfth Aṅga.

(v.) Chûlikâ. Chûlikâs.

1. Jalagatâ; 20,989,200 words; walking on water and arresting the force of water by means of charms, &c.

2. Sthalagatâ; 20,989,200 words; charms and other processes (Mantra and Tantra) for walking on land.

3. Mâyâgatâ; 20,989,200 words; charms for producing magical wonders.

4. Rûpagatâ; 20,989,200 words; teaches the art of assuming various forms, such as that of a tiger, an elephant, &c.

5. Âkâśagatâ; 20,989,200 words; gives the Mantras and Tantras for moving in the sky.

In all the number of words in the Chûlikâs is 104,946,000.

The total number of words in the last Aṅga composed by the Gaṇadharas with its five divisions is 1,086,856,005.

The total number of words in the Jina scipture, consisting of the twelve Aṅgas composed by the Gaṇadharas, is 1,128,358,005.

The total number of letters contained in all the Padas or words uttered by the Jina is 16,348,307,888.

In the first Pûrva there are 10 Vastus or topics, in the second 14, in the third 8, in the fourth 18, in the fifth 12, in the sixth 12, in the seventh 16, in the eighth 20, in the ninth 30, in the tenth 15, and in the remaining four 10 each. In all, there are 195 topics in the fourteen Pûrvas. Each of these Vastus or topics has twenty Prâbhṛitas; so that the total number of Prâbhṛitas is 3,900.

III.—Aṅgabâhya. Aṅgabâhyas.

1. Sâmâyika.
2. Chaturviṁśatistava.
3. Vandanâ.
4. Pratikramaṇa.
5. Vainayika.
6. Kritikarman.
7. Daśavaikâlika.
8. Uttarâdhyayana.
9. Kalpavyavahâra.
10. Kalpâkalpavidhânaka.
11. Mahâkalpa.
12. Puṇḍarîka.
13. Mahâpuṇḍarîka.
14. Aśîtikasama.

These fourteen miscellaneous (Prakîrṇaka) treatises, not included in the Aṅgas (Aṅgabâhya), were composed for the benefit of persons not possessing much intelligence. The total number of Padas or words contained in them is 80,108,175. (Appendix III. M M M.)

The contents of the succeeding chapters of the Tattvârthasâradîpaka are as follows :—

Contents of Chapter II.

Chapter II. 1. The nature of the remaining three kinds of knowledge. 2. The fourteen Guṇasthânas or stages in the development of the soul from the lowest, that of an unbeliever and a sinful man to the highest, that of a Jina or Kevalin. The three kinds of souls (1) Bahirâtman, (2) Antarâtman, and (3) Paramâtman. The ignorant, unbeliving, thoughtless, sinful, wordly man belongs to the first class; he who is a believer, is thoughtful, and righteous, and is engaged in working out his deliverance, belongs to the second; and those who are delivered to the third.

Chapter III. The lowest kind of Dhyâna or contemplation.

Chapter III. Ârtaraudradhyâna, *i.e.* contemplation of or constant thinking about the misery in which one is or the calamity he has met with (Ârta), and about unjust, cruel, unmerciful, and sinful deeds (Raudra) such as killing and stealing. This sort of contemplation should be avoided by one who seeks deliverance.

Chapter IV. Dharmadhyâna.

Chapter IV. Dharmaśukladhyâna :—Dharmadhyâna, *i.e.* contemplating in a retired place how and when one shall be free from the circle of births (Apâya), by what means one's mind and body will be pure and Karman be destroyed (Upâya); and the nature of the soul, (Jîva), of inanimate things (Ajiva), of the ripening of the Karman (vipâka), &c. This Dhyâna is of ten kinds. Śukladhyâna, *i.e.* externally keeping the body and the eye perfectly steady and motionless and restraining the breath; internally (1) contemplating the things included under the categories laid down in the sacred books or their names one after another, that is, first a Dravya or substance, then its quality or modification, or another substance, &c.; (2) fixing the mind on one of these things only. Before, however, one is qualified to enter on this Dhyâna he must already have made a great deal of progress in holiness and have accustomed himself to the other Dhyânas to be mentioned below; and the result of this Dhyâna is said to be the destruction of all Karman and final deliverance.

Śukladhyâna.

Chapter V.

Piṇḍasthadhyâna.

Pârthivî Dhâraṇâ.

Chapter V. The other Dhyânas necessary for the success of the Śukladhyâna are (1) Piṇḍastha, (2) Padastha, (3) Rûpastha, and (4) Rûpâtîta. The first has what are called five Dhâraṇâs, *i. e.*, fixing the mind successively on five things. They are (1) Pârthivî, (2) Âgneyî, (3) Mârutî, (4) Vâruṇî, and (5) Rûpavatî. The Yogin should imagine or place before his mind a vast ocean of milk, hushed and tranquil, and without waves. He should then imagine a lotus with a thousand petals, as big as Jambûdvîpa and shining like gold, to be situated in the midst of it, and the lotus to have a celestial pericarp like a mountain of gold. He should conceive a lofty throne resembling the autumnal moon to be placed in that pericarp, and should imagine himself as sitting at ease on that throne, serene, without desire or hatred, and prepared to conquer his enemy the Karman. Thus ends the first Dhâraṇâ. The Yogin should then imagine a shining and beautiful lotus with sixteen petals jutting out, as

Âgneyî Dhâraṇâ.

existing in the hollow of his navel. He should contemplate the fourteen vowels and *aṁ*, *aḥ* as marked on the sixteen petals, and the great Mantra *Arhaṁ* (अर्हं) with the dot over the line as shining on the pericarp. Then he should imagine a volume of smoke arising from the curvilinear *r* or *repha* of the Mantra, then a succession of sparks, and then a continuous flame. The flame increasing in intensity burns the lotus whch exists in the heart, upside downwards, and which is the product of the eight Karmans and has eight petals. He should then imagine fire in a triangular shape with the Svastika on its apex, away from his body, blown by the wind, and burning brightly with a golden flame. The fire from the Mantra burns the body in the inside, and this fire from the outside; and being in flames the body is reduced to ashes and also the lotus in the navel. Thus far we have the Âgneyî Dhâraṇâ or the concentration of the mind on fire. Then the man should imagine wind blowing with the violence of a tempest and scattering away the ashes, after which he should think of it as becoming still. This is the Mârutî Dhâraṇâ. Then he should contemplate a number of clouds pouring down rain in torrents accompanied by thunder and lightning. After that he should imagine a stream of water bearing the standard of Varuṇa, beautiful like the crescent of the moon and overflowing the sky. With this water, he should wash off, in imagination, all the ashes of his body. This is Vâruṇî Dhâraṇâ. Then he should contemplate himself to be in qualities like an all-knowing being, free from the seven elements, sitting on the throne, adored by the gods, possessing celestial excellences, and shining like the full moon.

Mârutî.

Vâruṇî.

Rûpavatî.

Padastha Dhyâna.

The contemplation or Dhyâna that is effected by using certain words or letters is called Padastha. The Yogin should imagine lotuses in certain parts of the body with a certain number of petals; and think of the sixteen vowels written on the petals of one, the twenty-five consonants from *k* to *m* on those of another, and the remaining eight *y*, *r*, &c., on those of a third, and then sit muttering and contemplating them. He should similarly, with a concentrated mind, meditate on the highest Mantra *Rhruṁ* (ह्रूँ) which according to the various sects is Brahman, Hari, Buddha, Maheśvara, Śiva, Sarva, and Maheśâna. But it is the all-pervading, all-knowing, serene Jina, the god of gods, that stands there, having assumed the form of that Mantra. The Yogin should also mutter and meditate on the Mantra *ha* (ह्) and on *Oṁ* (ॐ) which last he should imagine as existing on the pericarp of the lotus of his heart. Oṁ is made up of the first letters of the names of the five Parameshṭhins, Arhat or Arahanta, Aśarîra or Asarîra (Kevalin), Âchârya or Âiriya, Upâdhyâya or Uvajjhâya, and Muni (Sâdhu); and it should thus be thought of. Again, the Yogin should mutter, imagine as drawn on lotuses on his body, and meditate on, the following Mantras containing the names of the Parameshṭhins:—

णमो अरिहन्ताणं । णमो सिद्धाणं । णमो आइरियाणं । णमो उवज्झायाणं । णमो लोए सव्वसाहूणं ।

There are a good many details about such matters into which I will not enter.

Rûpastha Dhyâna. Rûpasthadhyâna is contemplating the lord Jina, sitting on a throne of jewel in the assembly of men who are desirous of salvation, surrounded by the twelve Ganas and the eight door-keepers, possessing infinite greatness, a store of infinite virtues, of a celestial body, shining more brilliantly than a Koṭi of suns, fanned by excellent *chowries*, attended on by the gods, free from the eighteen blemishes, endowed with all the excellences, and expounding the Dharma. Rûpâtîtadhyâna consists in contemplating the highest form of one's own soul, as immaterial, a store of virtues, and resembling the Siddhas between whom and himself there is no specific difference.

Rûpâtîtadhyâna.

Dhyânabhâvanâ. Chap. VI.—Dhyânabhâvanâ, which consists in imagining oneself as having realized the highest qualities. The Yogin should think, "I am a Siddha, I am like a Siddha, I am an enlightened soul, I am in infinite bliss, I possess infinite power" &c., &c. There is a long string of such assertions with regard to oneself. After this we have some general remarks on contemplation and the conditions on which success in it depends.

Contents of Chap. VII. Chap. VII.—In this are given the characteristics of the five classes of Nirgranthas who are qualified to enter on and practise the Dhyâna of Dharma and Śukla. The names of the five classes are (1) Pulâka, (2) Vakuśa, (3) Kuśîla, (4) Nirgrantha, and (5) Snâtaka. Then are described the five Bhâvas or spiritual conditions of a man. They are (1) Aupaśamika which is of two kinds, (2) Kshâyika, of nine kinds, (3) Kshâyopaśamika, of eighteen kinds, (4) Audayika, of twenty-one kinds, and (5) Pâriṇâmika, of three kinds. The Aupaśamika condition arises from the Karman being for a time separated from the soul; and the purity of the latter consequent upon it is compared to that of turbid water which has been purified by its being touched with such a thing as the Kataka fruit, the sullying matter settling down at the bottom of the vessel containing the water. The Kshâyika condition is produced by the destruction of Karman and is comparable to that of pure water which has been separated from the dirty matter and kept in a clean vessel. The Kshâyopaśamika condition is a mixture of the last two and arises from a partial destruction of Karman. It is comparable to turbid water that has become partially clean. The Audayika condition arises from the Karman being about to produce its effect, such as taking a soul to the world of the gods or lower animals according to his deserts. The Pâriṇâmika condition is the original or natural condition of the soul independently of his connection with Karman, such as his conscious nature. The circumstances under which some of these Bhâvas arise, and their spiritual effects, as well as their sub-divisions, are explained. Then we have the seven Nayas, the points of view or principles with reference to which certain judgments are arrived at or arrangements made. The Dravyârthika and Paryâyârthika rules mentioned before are divisions of the first of these Nayas.

Chaps. VIII-XII. Chap. VIII treats of the five divisions of the Ajîva principle, Chap. IX of the Âsrava, Chap. X of the Bandha, Chap. XI of Saṁvara, and Chap. XII of Nirjarâ.

No. 290 is Kârtikeyânupreksha with a commentary by Śubhachandra. The original consists of Prâkrit Gâthâs in the Aryâ metre by Kârtikeyasvâmin, who is called a Sâdhu by the commentator. Śubhachandra was the spiritual head of the Balâtkâragaṇa which was a branch of the Nandisaṁgha, and belonged to the same line as Kundakundâchârya. The succession list is thus given:—Padmanandin, Sakalakîrti, Bhuvanakîrti, Jñânabhûshaṇa, Vijayakîrti, Śubhachandra. Śubhachandra finished his work on the 10th of Mâgha in the year 1613 of Vikrama. Another work by Śubhachandra, the Pâṇḍava Purâṇa, a copy of which has been procured since, was composed, we are told at the end of the manuscript, in 1608 Vikrama.

Kârtikeyânu prekshâ.

Date of Śubhachandra, the commentator.

Anupreksha is thinking, meditation, reflection, study; and there are twelve such meditations or studies in the book. I. Anityânupreksha, setting forth the impermanence of everything. II. Aśaraṇânupreksha or "the reflection about helplessness," in which it is stated that nothing can save man except the three jewels. III. Saṁsârânupreksha, in which the unceasing succession of births and the miseries the soul has to go through are mentioned. IV. Ekatvânupreksha, in which, we are told, that the soul goes through the circle of existences alone, suffers alone, and can be blissful alone. When this is borne in mind, everything else becomes unworthy of the soul's desire. V. Anyatvânupreksha, where it is laid down that everything from the body downards, our friends, relations, and possessions, are foreign to our soul. VI. Aśuchitvânupreksha, where we are asked to reflect how impure the body with the blood, flesh, and other things is, and how in connection with it the soul becomes impure; therefore we should cease to love the body, and concentrate our whole attention on the pure soul. VII. Âsravânupreksha, where, the nature of Âsrava is explained. VIII. Saṁvarânupreksha, where the mode of resisting the operation of the Âsrava is explained. IX. Nirjarânupreksha, in which the manner of destroying the Karman is given. X. Lokânupreksha, in which we have a description of Loka and the six kinds of objects contained in it. Loka was not created, nor is it supported by any being of the name of Hari or Hara, and is in a sense eternal. Its area, the upper and the lower worlds, the beings existing in it with their different kinds, the duration of the lives of gods, beasts, &c., the different kinds of bodies made up of light, air, earth, and water, the nature of the soul, the three kinds of soul, Bahirâtman and others, the connection between the soul and Pudgala, the nature of Dravya generally, of Kâla, &c., are mentioned. XI. Durlabhânupreksha.—The soul dwells in various bodies and for a long time. The attainment of the human body, therefore, is a matter of great difficulty; it is more difficult to have a sound and healthy body, and still more to have a sound mind in that sound body; therefore, one should make good use of his life as a human being and resort to the three jewels. Even as a god he is not able to go through the whole discipline that is necessary for attaining final deliverance. XII. Dharmânupreksha, in which the Dharmas of householders or lay-followers and of the monks are given. The first are twelve in number and they are as follows:—

Contents of the work.

Duties of the lay-followers.

I. A S'râvaka or lay-follower must be Samyagdarśanaśuddha, *i. e.*, must have faith in the Jaina dispensation and thus be free from the faults and defects leading to and arising from unbelief and false belief.

II. He should abstain from wine, flesh, and others. Under the expression "and others" the commentator puts down assafœtida, oil, ghee and water kept in a leathern vessel, honey, butter, rice-gruel, nocturnal meal, five kinds of fruit containing insects in them such as Udumbara, gambling, intercourse with a courtesan or the wife of another man, hunting, theft, onions or bulbous roots, other roots, and leaves. These two duties appear to be compulsory on all S'râvakas. The following are optional.

Optional duties.

III. Vratadhârin. There are S'râvakas who assume three kinds of vows; viz., (i) five Aṇuvratas, (ii) three Guṇavratas, and (iii) four S'ikshâvratas.

The Aṇuvratas.

(i) The Aṇuvratas are the same in name as the Mahâvratas of the S'ramaṇas or monks, but in some cases interpreted differently. They are:—1. Not to destroy, or cause, or permit to destroy life. 2. Not to speak about killing, or harshly, or abusively, or reveal a secret; but to speak what is agreeable and beneficial to all living beings, and what is righteous. The commentator quotes a verse in which not to tell a lie is spoken of as the second Aṇuvrata. 3. Not to take a very valuable thing in exchange for one of little value, not to appropriate what has been lost by another, to be content with a small gain, and not to take what belongs to another without his permission. 4. To look upon a woman other than one's wife as a mother, a sister, or a daughter. 5. To destroy greed and be content, regarding everything as perishable, and to lay down a limit beyond which one shall not go in the acquisition of money, grain, gold, land, &c.

The Guṇavratas.

(ii) The Guṇavratas are :—1. Digvirati, *i. e.*, to lay down a limit beyond which one shall not travel in the different directions or a limit as to the countries one shall visit for the acquisition of wealth. 2. Anarthavirati, or the avoiding of the five evils, *viz.* (1) Apadhyâna, *i. e.*, finding faults in others, envying their wealth, casting a glance at their wives, and witnessing their quarrels; (2) Pâpopadeśa, or giving advice to others in matters concerning agriculture, tending of cattle, trade, and such other things, and about the union of men and women; (3) Pramâdacharyâ, or doing anything without any purpose with earth, water, fire, and air, and cutting trees uselessly; (4) Himsâdâna, *i. e.*, keeping a cat or such other destructive animal, dealing in weapons and iron implements (such as a spade), keeping (and giving) sealing wax, the residue of oil-seeds after they are ground, and other things (*i. e.* according to the commentator, opium, aconite, &c.); and (5) Dus'śruti, *i. e.*, hearing read the S'âstras which delude (such as Bhârata, Bhâgavata, &c.), and works containing buffoonery and teaching the art of subduing others to one's will by means of charms, and books on erotics; and hearing others vilified. 3. Bhogopabhogaparimâṇa, or regulating one's enjoyment of food, betelnut and leaves, clothes, &c., according to one's means.

(iii) The Śikshâvratas are:—1. Sâmâyika, which consists in sitting or standing as long as may be convenient in a quiet place in the morning, noon, and evening, with the body motionless, the hands folded, the senses restrained, all sinful thoughts expelled, and the mind concentrated on the words of the Jina, absorbed in the contemplation of one's own pure or highest nature, and reflecting on the hidden sense of the Vandanâ (*i. e.* according to the commentator, the names of the five Parameshṭhins, and the words, images, and temples of the Jinas, together with prostrations and other movements that are made in pronouncing the formulas containing their names). 2. Proshadha* or Posaha, *i. e.*, to observe a fast or eat once only or one dish only on the two holy days (the 8th and the 14th of each fortnight), after having given up bathing, unguents, ornaments, company of women, odours, incense, lights, &c., and assumed renunciation as an ornament. 3. Atithisaṁvibhâga, *i. e.*, giving food, medicine, knowledge, and protection from danger to the three classes of persons worthy of the gifts (*viz.*, first, a believer who has assumed the great vows, next, a believer who has assumed the Śrâvaka vows, and lastly, a simple believer). 4. Deśâvakâśika, which consists in drawing closer or contracting every day the limits already laid down (in accordance with the Guṇavratas) to the range of one's travels and to the enjoyment of the objects of the five senses and doing the same with clothes and the other things enjoyed, in order to destroy greed and desire and avoid sin. The Śikshâvratas.

IV. Sâmâyikavratadhârin is one who with a serene heart makes Kâyotsarga, *i. e.*, abandons his love for his body, turns the hands twelve times,† prostrates himself twice, bows his head four times, reflects on his own pure nature, or the image of Jina, or the highest syllable, and contemplates the various effects of Karman. These movements of the hands and the prostrations are, it appears, to be made while pronouncing the five formulas given before (णमो अरिहन्ताणं, &c.) Sâmâyikavrata.

V. Proshadhavratadhârin is he who on the 7th and 13th of each fortnight going to a Jaina temple in the afternoon and performing some ceremonies, undertakes to observe a fast, so as to abstain from eating, drinking, tasting, and licking, abandons all household occupation, passes the whole night in meditations about Dharma, rises early in the morning, goes through all the ceremonies, passes the day in the study of the scriptures, performs the Vandanâ, passes the night in the same way, goes through the Vandanâ again next morning and the ceremony of worship, feeds guests belonging to the three classes (mentioned before, *viz.*, a monk, a believer who has assumed certain vows, and a simple believer) and then dines himself. Proshadhavrata.

VI. He is Sachittavirata who does not eat a leaf, fruit, bark, root, and tendril which have life. The other duties.

---

* This word is one of the several instances in which the Jainas have given Sanskrit forms to Prâkṛit words instead of finding the original Sanskrit words of which they are corruptions and using them. The word in the Gâthâ is *Posaha* which without doubt is the Pâli *Uposatha* and the Sanskrit Upavasatha.

† This expression has been variously explained by the commentator.

VII. A Niśivirata S'râvaka is one who abstains from eating, drinking, &c., at night, and does not cause others to eat, drink, &c.

VIII. A Brahmavratin S'râvaka is one who has no desire for any woman.

IX. He is Tyaktârambha who does not enter upon any undertaking nor causes others to do so.

X. A Nirgrantha S'râvaka is one who has freed himself from attachment to anything internal or external, considering it a sin.

XI. That S'râvaka is Anumananavirata who goes through his household affairs not through a feeling of pleasure but because they must be gone through.

XII. He is Uddishṭâhâravirata who eats the proper sort of food given to him by others without his asking for it, and free from the nine faults of being prepared, caused to be prepared, or wished for by the mind, speech, or body.

The ten duties of monks.

The author next proceeds to describe the ten duties of monks. They are these:—1st, Uttama Kshamâ or perfect forbearance; 2nd, Uttama Mârdava, perfect humility; 3rd, Ârjava or perfect simplicity; 4th, S'auchatva, perfect purity or freedom from greed; 5th, Satya or veracity; 6th, Saṁyama, or acting in a manner not to occasion the destruction of life; 7th, Tapas, or bodily mortification and purificatory exercise; 8th, Tyâga or renunciation of palatable food, furniture, and house; 9th, Âkiṁchanya or renunciation of all attachment for a living or dead thing and of worldly affairs; and 10th, Brahmacharya or chastity. Then are mentioned some virtues that a believer should realize; and thus ends the twelfth Anupreksha.

A Chûlikâ and the twelve kinds of Tapas.

Then follows a Chûlikâ in which the twelve kinds of Tapas are explained. They are:—1, Anaśana; 2, Avamodarya; 3, Vṛittiparisaṁkhyâna; 4, Rasapariyâga; 5, Viviktaśayyâsana; 6, Kâyakleśa; 7, Prâyaśchitta, which is of ten kinds; 8, Vinati, of five kinds; 9, Vaiyâvṛitya; 10, Svâdhyâya; 11, Kâyotsarga; 12, Dhyâna. Under the sixth Dharma or duty given above *viz.*, Saṁyama, come the Samitis, and the other requisites mentioned in other treatises come under one or other of the ten modes of Tapas. The Dhyâna which is the twelfth kind of Tapas is here of the same kind as that described by Sakalakîrti, and very often the same words are used in both the treatises in explaining its nature. The first six modes of Tapas constitute the Bâhya or "external" Tapas; and the rest, the "internal" or spiritual Tapas. (Appendix III. N N N)

Praśnottaropâsakâchâra.

No. 305 is Praśnottaropâsakâchâra by Sakalakîrti. It is written in the form of questions from a pupil and their answers by the teacher, and contains an exposition of the duties of householders or S'râvakas. These duties, we are told, were first of all laid down in the seventh Aṅga Upâsakâdhyayana which was composed by the Gaṇadhara Vṛishabha (sena) after he had learnt the subject from the first Jina. Subsequently each successive Tîrthaṁkara taught the Aṅga, and last of all it was taught by Mahâvîra and Gautama and then by Sudharma, Jambûsvâmin, Vishṇu and other Munis

who knew the twelve Aṅgas. But in the course of time when man's life became short and his intellect narrow, the Aṅgas, Pûrvas and other sacred works were lost. Then the great Yatis Kundakundâchârya and others taught the duties of householders; and the knowledge traditionally handed down from them Sakalakîrti proposes to avail himself of in the composition of his treatise. As these duties of the S'râvakas have already been given, I need not examine the present manuscript further.

Two works on the ritual.

No. 291 is Jinasaṁhitâ in which the modes of worshipping the Jinas, constructing temples, consecrating images, &c., are explained. It is put in the old form of the Gaṇadhara Gautama speaking to the king of Magadha. No. 293 is a work of the same sort but cast in the form of the ceremonial Prayogas of the Brahmans. The author is S'rutasâgara, the writer of another work, the Tattvârthadîpikâ, which will be noticed in the next report. S'rutasâgara was, as stated at the end of the work, the pupil of Vidyânandin who was the successor as High-priest of Devendrakîrti. Devendrakîrti's predecessor was Padmanandin. In a work entitled Sudarśanacharita by Nemidatta, Siṁhanandin is represented as Nemidatta's teacher, and as the pupil of Mallibhûshaṇa, the successor of Vidyânandin. S'rutasâgara who is also mentioned must have been a fellow-student of Mallibhûshaṇa. Nemidatta wrote another work called S'rîpâlacharita, a copy of which we have in the present collection (No. 310) in Saṁvat 1585. Here he gives the following succession list:—1. Padmanandin, High-priest of the Sârasvatîya Gachchha of the Mûla Saṁgha; 2 Devendrakîrti; 3 Vidyânandin; 4 Mallibhûshaṇa. Siṁhanandin, the author's teacher, was the pupil of this last. Nemidatta represents himself as "devoted to the service of S'rutasâgara and other Yatis." So that S'rutasâgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Saṁvat or 1494 A. D.

Śrutasâgara and his date.

Sûtras on Jainism by Umâsvâti.

As a further authority for the explanation of the doctrines of the Digambara Jainas here attempted I give in Appendix III. the entire Sûtras of the system composed by Umâsvâti or Umâsvâmin, two copies of which I have procured since the above was written O O O. These Sûtras are alluded to by Mâdhava in his account of the Jaina sect and also a Vṛitti on them by Yogadeva, a manuscript of which was purchased by me about a year ago. Umâsvâti appears to be an old author and two other Vṛittis on his Sûtras by Pûjyapâda and Vidyânandin are mentioned by Yogadeva.

B.—Legendary literature.

Padmapurâṇa by Ravisheṇa.

No. 301 is a manuscript of the Padmapurâṇa by Ravisheṇa. Dr. Bühler's collection of 1875-76 contains a Hindî version of it (No. 632), and this is the original Sanskrit. The Purâṇa contains the story of Râma and Râvaṇa, and as in other cases was first communicated by Mahâvîra to his Gaṇadhara Indrabhûti (Gautama), from whom it passed to Sudharma and thence to Jambûsvâmin. This last communicated it to Prabhava and he to Kîrti, and Kîrti to Anuttaravâgmin. Ravisheṇa got a manuscript of the work as composed by the last and wrote his Râmâyaṇa. At the end the same thing is stated in other words. Indrabhûti taught the Purâṇa as he learnt it from Mahâvîra, and it was published by Uttaravâgmin the pupil of the

grand pupil of Jambûsvâmin. Anuttaravâgmin is, it will be seen, here called Uttaravâgmin. Ravisheṇa was the pupil of Lakshmaṇasena and he of Divâkarayati. Divâkara was the pupil of Indraguru.

Date of its composition.

Ravisheṇa composed this Purâṇa when one thousand two hundred years and one-half of the fourth after that, had elapsed since Vardhamâna attained to perfection, *i. e.*, in 1204 of the era of Mahâvîra's Nirvâṇa. From the Digambara Paṭṭâvali, two copies of which exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76 (Nos. 628 and 629), it appears plain that though the Digambaras refer the birth of King Vikrama to 470 A. Vîr., they place the beginning of his reign and consequently the epoch of the era eighteen years later, *i. e.*, in 488 A. Vîr., and calculate their dates in accordance with that. So that 1204 A. Vîr., corresponds to 716 Vikrama or 660 A. D., while if we take 470 A. Vîr. as the initial date of the Vikrama era, it corresponds to 734 Vikrama or 678 A.D., (Appendix III. P P P.)

Jinasena's Âdipurâṇa.

No. 288 is a manuscript of the Âdipurâṇa, a work by Jinasena. It contains an account of Vṛishabha, the first Tîrthaṁkara. Jinasena wrote another work entitled Harivaṁśa; and a verse occurring at the end of it in which he gives the date of its composition as 705 Śaka corresponding to 783 A. D., has been given by me in my Early History of the Dekkan. The Purâṇa, we are told, was first narrated by the first Jina to Bharata through his Gaṇadhara Vṛishabhasena, and by Gautama, the Gaṇadhara of Mahâvîra the last Tîrthaṁkara, to S'reṇika. From Gautama it passed on to Sudharma, from him to Jambûsvâmin and so on through a continuous line of teachers and pupils to Jinasena. In the introduction Jinasena speaks of the following authors in terms of praise:—

The author's date.

Previous Jaina authors mentioned by Jinasena.

1. Siddhasena, who was a lion to the elephants in the shape of opponents in argumentation.
2. Samantabhadra, who with the thunderbolt of his words shattered to pieces the mountains in the shape of false doctrines.
3. S'rîdatta, who acted the lion in the destruction of the elephants in the shape of his opponents.
4. Yaśobhadra, the mention of whose very name was sufficient to humble the pride of a whole assembly of learned men.
5. Prabhâchandra, who by his Chandrodaya delighted the worlds.—In a marginal note the full name of the work is given as Nyâyakumudachandrodaya.
6. S'ivakoṭi, by means of whose words the world resorting to the four ways of deliverance becomes happy.—The work here alluded to is called Bhagavatyârâdhanâchatushṭaya.
7. Jaṭâchârya.—In a marginal note Siṁhanandin is given as his proper name.
8. Kâṇabhikshu, the bright jewels of whose words, agreeing as they did with the Dharmasûtras, attained the form of Kathâlaṁkâra.—Probably he was the author of a work called Kathâlaṁkâra. In a marginal note Devamuni appears to have been given as his name.

9. Akalaṅka, a lion in the shape of a disputant and the Tîrthaṁkara of all learned men, whose holy words washed off their sin in the shape of flaws in speech, and than whom learning and argumentative skill could go no further—Akalaṅka is praised by all subsequent writers and he is spoken of as having defeated the Bauddhas in argument.

10. Vîrasena, the teacher of Jinasena and an eminent dialectician who obtained the title of Bhaṭṭâraka and was the author of glosses (Upanibandhas) on the Siddhântas, in whom learning and a knowledge of the world were combined, and who could speak like the god of speech himself.

11. Jayasenaguru, author of Vâgarthasaṁgraha.

Jinasena uses in one place puns on the words Bṛihatkathâ, Lambha, and Guṇâḍhya, and in another quotes a definition of poetry given by some writer, and expressing his dissent, gives his own. At the beginning of the third chapter there is an interesting passage containing the refutation of the doctrine of a Creator, in which objections of the nature of those considered and answered in the first Pâda of the second chapter of S'aṁkarâchârya's Bhâshya on the Vedânta Sûtras are brought forward against that doctrine. In chapters XXXVIII—XL are described the fifty-three rites or ceremonies to be performed from conception to death, a good many of which correspond to those of the Brahmans and have the same names, such as Garbhâdhâna, Nâmakaraṇa, Chaula, Upanîti, Vivâha, &c. Fires, Mantras, and other things are admitted, but the Mantras are not those of the Brahmans but others newly composed. Jinasena professes to follow in this part of his work the seventh Aṅga or the Upâsakadaśâṅga. Out of the forty-seven chapters of this Purâṇa, the last five were written by Guṇabhadra, the pupil of Jinasena, who also wrote the second part or Uttarapurâṇa, of which No. 289 is a copy. (Appendix III. Q Q Q.)

The fifty-three rites.

The Uttarapurâṇa contains an account of the other Tîrthaṁkaras down to Vardhamâna the last. At the end there is a long and valuable Praśasti already brought to notice by Mr. K. B. Pâṭhak in the Indian Antiquary and by myself in the Early History of the Dekkan. I give it entire in Appendix III, having collated four manuscripts to arrive at an intelligible text. In the beginning we are told that "the line (of teachers and pupils) known by the name of Sena was the place in the ocean of the Mûlasaṁgha where were found bright jewels in the shape of great men. In that line flourished Vîrasena Bhaṭṭâraka, the leader of the army of Vîra (Mahâvîra), who frightened away all elephants in the shape of opponents in argumentation. In him Jñâna and Châritra assumed, as it were, a bodily form, and he shone to confer benefits upon those who were his disciples. Wonderful it is that the sun-lotuses of the faces of princes who prostrated themselves (at his feet) while going round him, bloomed and looked beautiful by means of the rays of the moon in the shape of the nails of his toes. The monks expound the Siddhibhûpaddhati ('the way to the region of perfection') to others, though there is a difficulty at every step, after having studied his commentary." It thus appears that Vîrasena composed

The Uttarapurâṇa by Guṇabhadra.

Praśasti at the end.

Vîrasena.

Jinasena. Amoghavarsha.

a commentary on a work entitled Siddhibhûpaddhati. Vîrasena was followed by Jinasena. The king Amoghavarsha prostrated himself at his feet and considered himself to have been purified, when he did so. Jinasena was a man of great learning, and masterly in the refutation of the views of opponents, knew the exact truth as regards the Siddhântas, was skilful in telling stories, solved knotty points in books, and was a poet of a high order. He had a

His colleague Daśaratha.

colleague of the name of Daśaratha in whose "perspicuous words the true import of all the S'âstras shone as clear as an image in a mirror, and could at once be apprehended even by children."

Guṇabhadra.

Guṇabhadra of a worldwide fame was the pupil of these two. He knew the truth, as well as the works which expound it, and his mind was matured by his resolutely going through the Siddhântas which contain information on all the minor branches of learning. He devoted himself to the practice of Tapas, and his words dispelled the darkness in the heart of men. The revered Jinasena, the author of glosses on the Siddhântas, composed "the life of Puru" (Rishabhacharita), in which there are instances of all metres and figures, which sets forth the doctrines of all the S'âstras incidentally, is calculated to put to shame all other poems, and is worthy of being read even by the learned.—Whether the glosses meant were those contained in his Purâṇas or were separate treatises does not appear clear.—The work left incomplete by Jinasena was completed by Guṇabhadra who was obliged to have recourse to brevity on account of the long time that had already elapsed; and consequently his portion does not contain details. The reader of this Purâṇa will learn the nature of the fettered condition of the soul with its causes and effects, will know what are good deeds and what evil deeds, and will see that there is such a thing as final deliverance and a way that leads to it. His faith will increase and he will learn how the Âsrava or flowing in of Karman is prevented and how its Nirjarâ or destruction is effected. Therefore this Purâṇa should be explained to others, heard read by those who long for deliverance, thought about, worshipped, transcribed, and caused to be transcribed. Lokasena who was the chief of

Lokasena.

Guṇabhadra's disciples, obtaining influential assistance, succeeded in having his teacher's instructions as regards this Purâṇa acted up to always by respectable people.—The instructions meant must be

Date of the consecration of the Purâṇa.

those expressed in the last sentence.—This holy Purâṇa containing the essence of all the S'âstras was consecrated by the best among the faithful and worshipped on Thursday the 5th (of the light half) of Âśvina in the year 820 of the S'aka king, the cyclic year being Piṅgala.—This was the current year, and 819 was the past year—

Akâlavarsha.

At that time Akâlavarsha of fair fame who had destroyed all his enemies was ruling over the whole earth. His "war elephants had on the one side drunk the waters of the Ganges and, as if their thirst had not been quenched, had on the other resorted to the dense forest of sandal trees, open to the gentle breezes blowing from over the waves of the ocean, a forest into the shade of which the rays of the sun did not penetrate." The goddess of prosperity tormented in all her previous abodes found a happy resting place in his bosom.

Lokâditya.

And Lokâditya *alias* Chellapatâka was governing the province of Vanavâsa at Baṅkâpura which was named by his father after himself. He belonged to the Padmâlaya family, was the son of Chella-

ketana and younger brother of Chelladhvaja, and encouraged the growth of Jainism.—Then follow a few laudatory verses but we have had enough of that sort of matter. (Appendix III. R R R).

Identification of the princes mentioned in the Praśasti.

The princes Amoghavarsha and Akâlavarsha mentioned in this Praśasti belonged to the Râshṭrakûṭa dynasty which ruled ever the Dekkan, and here as elsewhere we have evidence of the great power of the family and the large extent of territory over which it ruled. The dates of the former occurring in inscriptions are S'aka 775, 787 which is represented as the fifty-second year of his reign, and 799. Jinasena who is spoken of as having been adored by the prince wrote his Harivaṁśa as has already been stated in S'aka 705, when Vallabha, son of Kṛishṇa, whom I have identified with Govinda II., was on the throne. Amoghavarsha must have succeeded his father Govinda III in S'aka 735; so that Jinasena lived at least 30 years after the completion of his Harivaṁśa and may have lived longer. Akâlavarsha's other dates are S'aka 797 and 824. There must be some mistake as regards the former, if his father's date 799, which occurs is an inscription in one of the Kânheri caves, is correct. The Praśasti represents him as reigning in S'aka 820 which is perfectly consistent with the date 824. In S'aka 820, we gather, that Guṇabhadra the pupil of Jinasena and the continuator of his work was not living, and it was his pupil Lokasena who consecrated the Purâṇa. So that, supposing Jinasena to have lived for about ten years after Amoghavarsha's accession, *i. e.*, up to S'aka 745, the interval of 75 years between S'aka 745 and 820 is not too long for his pupil Guṇabhadra and Guṇabhadra's pupil Lokasena. There are inscriptions of the times of Amoghavarsha and Akâlavarsha in which Bankeyarasa and S'aṁkaragaṇḍa of the Chellaketana family are represented as ruling over the province of Banavâsî as their feudatories. The latter of these is probably the prince spoken of in our Praśasti. Another work of Guṇabhadra entitled Âtmânuśâsana has recently been discovered and a copy of it purchased for Government. Guṇabhadra is there also called the pupil of Jinasena.

At the end of No. 288 the copyist gives a succession list of the High-priests of his sect which is as follows:—1 S'ubhachandradeva who belonged to the line of Kundakundâchârya, to the Sarasvatîgachchha, Balâtkâragaṇa, Nandyâmnâya, and Mûlasaṁgha; 2 Jinachandradeva; 3 Prabhâchandradeva; 4 Chandrakîrtideva; 5 Devendrakîrti. The last was living in Saṁvat 1674 when the manuscript was transcribed by his pupil Ṛishabhadâsa.

Śântinâthacharita by Sakalakîrti.

No. 309 is S'âṁtinâthacharita or the life of the Tîrthaṁkara S'âṁtinâtha by Sakalakîrti. In the beginning the author offers his salutations to or adores the following:—

The Parameshṭhins.

1. The Tîrthaṁkaras, some by name, and the rest generally.
2. The Siddhas, who are delivered from their enemies, the Karmans, are possessed of the eight virtues, have ascended to the highest top of Loka, are free from all misery, and enjoy infinite bliss.
3. The Âchâryas, who go through the five courses themselves, and take their pupils through them. These five courses are

Darśanâchâra, Jñânâchâra, Tapaâchâra, Châritrâchâra, Vîryâchâra.—These the reader will remember are mentioned by Kundakundâchârya, and are given in a marginal note in this manuscript.

4. Pâṭhakamunis or Upâdhyâyas, as they are usually called, who study the Aṅgas, Pûrvas, and Prakîrṇakas to attain perfection and teach them to their pupils; and who are familiar with the twelve Aṅgas.

5. Sâdhus, who by difficult and terrible Tapas and by means of the three jewels walk by the path which leads to deliverance and are at all times absorbed in Yoga (mental concentration).

These are called the five Parameshṭhins.

The Kevalins.

6. All the Gaṇadharas from Vṛishabhasena to Gautama who composed the holy twelve Aṅgas for the benefit of those who wish to be delivered.

7. Sudharmâchârya, the possessor of pure knowledge (Kevalâvagama) who like a cloud rained down the nectar of Dharma.

8. Jambûsvâmin who, even in his boyhood, killed by the sword of his asceticism the enemies, desire and delusion.

The S'rutakevalins.

9. The five S'rutakevalins Vishṇu, Nandimitra, Aparâjita, Govardhana, and Bhadrabâhu. They were called by that generic name, because they were conversant with the whole of the sacred lore.

The Sûris.

10. The Sûris, Viśâkhâchârya and others.

The Kavis, *viz.*—

The Kavis.

11. Kundakundâchârya.

12. Akalaṅka, the great dialectician.

13. Samantabhadra.

14. Pûjyapâda.

15. Nemichandra who was familiar with the Siddhântas.

16. Prabhâchandra.

17. Jinasena. (Appendix III. SSS.)

It will thus be seen that there are among the Digambara Jainas five classes of persons deserving of adoration, *viz.*—I, the five Parameshṭhins; II, the Kevalins, Gautama and his two successors; III, the five S'rutakevalins; IV, the Sûris; V, the Kavis. The Kavis are later writers of repute, and undoubtedly historical personages. According to the fifth Gâthâ of the Pravachanasâra the Gaṇadharas form the third of the five groups included under Parameshṭhins. But these groups of the Parameshṭins seem to be ideal and were suggested by the actual Tîrthaṅkara Mahâvîra, his Gaṇadhara Gautama, and the S'rutakevalins Vishṇu and others. They figure in all the formulas repeated at the time of Jina worship.

Pârśvanâthacharita by the same author.

Another work of Sakalakîrti, the Pârśvanâthacharita, of which No. 303 is a copy, contains in the introduction verses of the same nature as the above, some of them being identical. The manuscript was transcribed in Saṁvat 1662 or 1605 A. D. at Mâharoṭha during the reign of Akbar and of a dependent native prince of the name of

Râyasila. It was finished on the 5th of the light half of Bhâdrapada. The succession list of High-priests of the Sarasvatî Gachchha of the Balâtkâragaṇa of the Mûlasaṁgha, belonging to the line of Kundakundâchârya is thus given:—1 Padmanandin, 2 S'ubhachandra, 3 Jinachandra, 4 Prabhâchandra. The second pupil of this last was Ratnakîrti; his pupil Bhuvanakîrti; and his, Dharmakîrti and Viśâlakîrti. Lakshmîchandra was the pupil of the last, and was perhaps the head priest of some branch of the sect; for we have the expression *Tatpaṭṭe* used after him. So then we have this part of the list thus:—1 Lakshmîchandra, 2 Sahasrakîrti, 3 Nemichandra, 4 Yaśaḥkîrti. From Ratnakîrti downwards, each of these has the title of Maṇḍalâchârya. Then follows the genealogy of Nîvâî, wife of Malu, who was a follower of the last priest and who caused the manuscript to be written. (Appendix III. TTT).

Jinadâsa's Harivaṁśa.

Nos. 314 and 315 are copies of a work entitled Harivaṁśa by Jinadâsa, pupil of Sakalakîrti. In the introduction Jinadâsa says that these legendary histories were communicated by Vîra to Gautama, and thence they passed to Sudharma, Jambûsvâmin, Vidyuchara, Kîrti, Anuttaravid, Ravisheṇa, and Jinasena in succession. Ravisheṇa's Prabhava is here called Vidyuchara, and Anuttaravâgmin, Anuttaravid. It will be seen that Ravisheṇa is here placed chronologically before Jinasena, and that is the conclusion we have arrived at from the dates occurring in their works. No. 314 was transcribed in Saṁvat 1654 and finished on Thursday the 10th of the light half of Pausha. It was caused to be transcribed by Kshemachandra, the pupil of Chandrakîrti, the successor of Prabhâchandra, High-priest of the Balâtkâragaṇa and Sarasvatîgachchha of the Nandisaṁgha which was a branch of the Mûlasaṁgha. (Appendix III. UUU).

Two more works.

No. 310 is S'rîpâlacharita by Nemidattayati which has already been noticed. It was composed by the author in Saṁvat 1585 in the temple of Âdijina, in the town of Pûrṇâśâ which was situated in the country of Mâlava. (Appendix III. VVV). The Jîvaṁdharasvâmicharita (No. 292) was composed by S'ubhachandra in Vikrama 16—. There is a misreading in the verse in consequence of which the figures in the units and tens places cannot be made out. In the introduction the author mentions Pûjyapâda, Samantabhadra, Akalaṅka, Jinasena, Jñânabhûshaṇa, and S'ubhachandra. There is a Praśasti of the copyist at the end but a portion of the leaf is torn off; and so it cannot be properly made out. (Appendix III. WWW.)

Subhaumacharita.

No. 313 is Subhaumacharita by Ratnachandra. Subhauma is the future Tîrthaṁkara. At the end of the work we have a succession list. First of all in the Sârasvata Gachchha of the Mûlasaṁgha there was a Muni of the name of Kundakunda who belonged to the school of Sîmaṁdhara. In his line flourished (1) Padmanandin, whose successors were (2) Sakalakîrti, and (3) Bhuvanakîrti. Then we have two Maṇḍalâchâryas, the first of whom was Ratnakîrti, the fellow-student of Bhuvanakîrti, and the second or his successor Yaśaḥkîrti. In the line of this last flourished Guṇachandra who was succeeded by Jinachandra, the leader of the Balâtkâragaṇa. He was followed by Sakalachandra and after him came Ratnachandra, who is spoken of in the present tense since it was he who composed the work. The composition of the work was

Date of its composition and the history of the author[1]

finished on Thursday, the 5th of the light half of Bhâdrapada, in Saṁvat 1683, in a temple of Pârs'vanâtha situated on the banks of the Gaṅgâ at Pâṭaliputra in the country of Magadha, during the reign of Salem S'ah, the lord of all Mlenchchha kings. Assistance was given in the composition of the Subhaumacharita by Tejapâla, son of Dhanarâja, and Hemarâja, son of Reshâ, who belonged to the Khaṇḍelavâla line and were the followers and pupils of Divijendrakîrti (Dvije), the successor of Chandrakîrti, who himself followed Prabhâchandra. In a marginal note it is stated that these High-priests belonged to the Delhi establishment, ("were the occupants of the Delhi throne"). Teja belonged to the Gotra of Saumaṇya and Hema to the Paṭṭaṇî Gotra and lived in a city of the name of Paṭṭaṇa. Ratnachandra had come (to Magadha) on a pilgrimage to Sammedâchala accompanied by Jayakîrti, son of Jagannalla, Kamalakîrti, Kalyâṇa, Kachara, Kânhaji, and Bhogidâsa. Ratnachandra, son of a merchant named Mahî of the Bhûyaḍa caste and his wife Champâ, composed the work [then]. Of all the S'râvakas who adore the Khaṇḍelavâlas, Agravâlas, Dânis and Jaisavâlas, the assistance rendered by Tejapâla son of Dhanarâja Kesin, was the most valuable, in so far as every thing needed was provided. Hemarâja, the lord of Hamîrde, together with his nephew Hîra, caused this (work) to be written. Blessing be to Maṅgala, the son of the merchant Hema, who lived in the town of Sâga (Sâgavâḍânâra) situated in the province of Vâgvara (Vâgaḍa)! Râjasiṁha and Amara, the sons of Krishṇadâsa Bahuâṇa (Châhuâṇa?) of the Kshatriya race, Bhîma and others(?) and Hemakîrti raised Ratnachandra the author of this work to the pontifical chair.—In a marginal note Salem S'ah's other name is given as Jehangir, so that the Mogal Emperor during whose reign Ratnachandra wrote his work was Jehangir the son of Akbar who reigned from 1605 A.D. to 1627 A.D. The date 1683 Saṁvat, the month being Bhâdrapada (September-October), corresponds to 1626 A.D. (Appendix III. XXX).

Traditional history of the Jaina sacred literature.

We have seen that Ravisheṇa, Jinasena, Sakalakîrti and others speak of the sacred lore as having passed from Gautama to Sudharma, thence to Jambûsvâmin, and so on in regular succession. This means that Jainism had no written books for a long period after the foundation of the religion. But the tradition as regards this matter is fully given in the Paṭṭâvali mentioned before (No. 629 of 1875-76) on the authority of old Prâkṛit Gâthâs which are there quoted. It is to the following effect:—

From a Digambara Paṭṭâvali.

Kevalins.

After Mahâvîra's Nirvâṇa three Kevalins flourished. They were (1) Gautama who lived for 12 years; (2) Sudharma who also lived for 12 years; and (3) Jambûsvâmin who taught the creed for 38 years.

S'rutakevalins.

Then there were five S'rutakevalins: 1, Vishṇunandin for 14 years; 2, Nandimitra for 16; 3, Aparâjita for 22; 4, Govardhana for 19; and 5, Bhadrabâhu for 29. These knew the eleven Aṅgas and the fourteen Pûrvas by heart. But this statement does not occur in the Gâthâs; it is made by the Hindî commentator. It is however in every way in keeping with the whole tradition and with the name S'rutakevalin; and Sakalakîrti confirms it in the Praśnottaropâsakâchâra, as we have seen. Then followed eleven persons who knew

The Sûris or Âchâryas who knew the sacred books in a gradually decreasing ratio.

ten Pûrvas by heart. Their names and dates I give below. It will be seen that the last S'rutakevalin ceased to be in 162 A. Vîr.

DAS'APÛRVADHÂRINS.

1 Viśâkhâchârya, A. Vîr. 162.
2 Proshṭilâchârya, A. Vîr. 172.
3 Kshatriyâchârya, A. Vîr. 191.
4 Jayasenâchârya, A. Vîr. 208.
5 Nâgasenâchârya, A. Vîr. 229.
6 Siddhârthâchârya, A. Vîr. 247.
7 Dhṛitisenâchârya, A. Vîr. 264.
8 Vijayâchârya, A. Vîr. 282.
9 Buddhiliṅgâchârya, A. Vîr. 295.
10 Devâchârya, A. Vîr. 315.
11 Dharmasenâchârya, A. Vîr. 329.

Then followed five persons who knew the eleven Aṅgas.

EKÂDAS'ÂṄGADHÂRINS.

1 Nakshatrâchârya, A. Vîr. 345.
2 Jayapâlâchârya, A. Vîr. 363.
3 Pâṇḍavâchârya, A. Vîr. 383.
4 Dhruvasenâchârya, A. Vîr. 422.
5 Kaṁsâchârya, A. Vîr. 436.

After the last the number of Aṅgas known went on decreasing.

1 Subhadrâchârya, A. Vîr. 468, knew ten Aṅgas only.

2 Yaśobhadrâchârya, A. Vîr. 474, knew nine Aṅgas only.

3 Bhadrabâhu, A. Vîr. 492, knew eight Aṅgas only.

4 Lohâchârya, A. Vîr. 515, was the head of the church for 50 years, but what the extent of his knowledge was is not clear. Probably he knew seven Aṅgas.

Then followed five men who knew one Aṅga only.

1 Ahivallyâchârya, A. Vîr. 565.
2 Mâghanandyâchârya, A. Vîr. 593.
3 Dharasenâchârya, A. Vîr. 614.
4 Pushpadantâchârya, A. Vîr. 633.
5 Bhûtavalyâchârya, A. Vîr. 663. He was the head of the Church for 20 years.

Thus for 683 years after the Nirvâṇa of Mahâvîra the knowledge of the Aṅgas remained though in a gradually decreasing ratio. Then, according to the Hindî commentator, the last two of these Munis reduced the whole sacred lore to writing. It will be seen that the Kevalins and the S'rutakevalins here named are the same as those mentioned by Sakalakîrti in the Śântinâthacharita, and the Âchâryas from Viśâkha downwards are spoken of by him as Sûris.

Meaning of the tradition.

The meaning of this very important tradition, as I consider it to be, is clear. The knowledge of the doctrines of the founder of Jainism was only orally handed down and there were no books. Gradully a great change came over the system. Some of the original doctrines were forgotten or ceased to be believed in and others must have come into vogue. The Jainas came to have written scriptures about 683 A. Vîr., corresponding to 195 A. Vikr. and 139 A.D., when the last of the men who knew any portion of the sacred lore by heart died. Up to this time their sect must have been very unimportant, though it was probably founded about the time of Buddha. And its being in that condition is also indicated

When the Jainas came to have written scriptures.

by the fact that while there are many inscriptions referring to Buddhism there are only a few solitary ones referring to Jainism up to about the 5th century of Christ. And the date 139 A.D. agrees very well with my conclusions as to the period when the Prâkṛits were developed. They began to be formed, as I have stated, about the beginning of the Christian Era, and by about 139 A.D. they must have become distinctive dialects spoken in different parts of the country. It was therefore in the vernacular prevalent in one of the provinces in the second century that the Jaina books were written. Jainism probably began to raise its head when Buddhism began to decline, and succeeded in making way by bringing its doctrines nearer to the popular creed sanctioned by Brahmanism. They gave a substantial existence to the soul which was denied by the Buddhists, and raised their Tîrthaṁkaras to the rank of the Supreme being though they denied to them the authorship of the world. They connected the popular heroes Râma, Kṛishṇa and others with their creed and even admitted domestic ceremonies such as those of the Brahmans. The compromise that some of their philosophic doctrines present between two Brahmanic schools has already been spoken of.

2. S'VETÂMBARA WORKS.

The manuscripts of works belonging to the S'vetâmbara Jainas were made over for examination to my Assistant, Mr. Shridhar Ramkrishna Bhandarkar. The following report has been drawn up by him and he is responsible for what it contains.

Hemachandra's Nâmamâlâ.

No. 252 is a copy of Hemachandra's Nâmamâlâ with the commentary of Vallabhagaṇi, a pupil of Jñânavimala. In the beginning the commentator states that his work is an abstract made, for being easily learnt, from a bigger work of his on Nâmanirṇaya. At the end he gives a Praśasti of the Chandragachchha which begins with Jineśvara of what is ordinarily known as the Kharataragachchha and omitting some of the intermediate names comes down to Jinachandra (Saṁ. 1595—1670; Klatt), whom Akbar called Suyugapradhâna. Then Jinachandra is mentioned as transferring at the suggestion of Akbar his spiritual rule over Lahor to Jinasiṁha (Saṁvat 1649; Ind. Ant. XI. 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed. During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Sûrasiṁha at Yodhapura, Vallabhagaṇi composed his commentary in Saṁ. 1667.

Vallabhagaṇi Vâchanâchârya was a pupil of Jñânavimala Pâṭhaka. Jñânavimala was a pupil of Bhânumeru Vâchanâchârya who was the pupil of Châritrasâra Pâṭhaka. Châritrasâra was a disciple of Jinarâjasûri (Sûripada in Saṁ. 1432; died Saṁ. 1461; Ind. Ant. XI. 249) along with Jayasâgara, Ratnachandra and Bhaktilâbha. (Appendix III. YYY).

The Sûrasiṁha mentioned above was also called Siwai Râja and was a general in the Mogul army. He reigned from A. D. 1594 to 1619 (Prinsep II., p. 259).

Ashṭalakshyârthî.

The Ashṭalakshyârthî, No. 255, is an instance of mis-spent labour. The present manuscript contains only the first Khaṇḍa in

which 1,004 meanings are extracted out of the quarter of an Anushṭubh stanza "*Râjâno dadate saukhyam*". Whether more meanings were extracted out of these words in the next Khaṇḍas or as many out of the remaining three quarters of the stanza we do not know.

The author of the work is Vâchanâchârya Samayasundaragaṇi, pupil of Paṇḍita Sakalachandragaṇi. The last named was the chief pupil of Jinachandrasûri, a Yugapradhâna of the Bṛihatkharataragachchha. This Samayasundara seems to be the same as the author of the commentary on the Kalpasûtra to be hereafter noticed.

Samayasundara says he wrote the present work for sharpening his intellect. It is noticeable that the benedictory stanza invokes the blessings of the sun.

Âvaśyakaniryuktyavachûrṇi.

No. 256 is a copy of the Âvaśyakaniryuktyavachûrṇi. The Niryukti is by Bhadrabâhu. In the beginning is explained a Prâkṛit Sthavirâvali by Devagaṇi or Devarddhi which was composed by him by way of doing reverence to the Sthaviras before he commenced his Nandisûtra and which usually introduces the Âvaśyakaniryukti. The following are the names occurring in the Sthavirâvali, which are given here from the Nandisûtraṭîkâ, No. 276, as the first two leaves of No. 256 which contained the greater number of them are wanting:—Sudharman of the Agnivaiśâyana gotra; his pupil Jambû of the Kâśyapa gotra; Prabhava of the Kâtyâyana gotra, a pupil of Jambû; his pupil, S'ayyaṁbhava of the Vatsa gotra; Yaśobhadra of the gotra of the Tuṅgikagaṇa or Vyâghrapatya gotra, a pupil of S'ayyaṁbhava; his two principal pupils, Saṁbhûtavijaya of the Mâṭhara gotra and Bhadrabâhu of the Prâchîna gotra; Sthûlabhadra of the Gautama gotra, a pupil of the former; his two principal pupils, Mahâgiri of the Ailâpatya gotra and Suhastin of the Vasishṭha gotra; Mahâgiri's pupil, Balissaha of the Kauśika gotra who was of the same age as Bahula; his pupil Svâti of the Hârîta gotra; S'vâti's pupil S'yâmârya who was of the same gotra as he; S'yâmârya's pupil S'âṇḍilya of the Kauśika gotra; S'âṇḍilya's pupil Âryasamudra whose fame had spread up to the three (eastern, western and southern) seas, who had taken the measure of the sea and land and who was ever unperturbed; Âryasamudra's pupil Âryamaṅgu who was conversant with Kâlika and other Sûtras and acted according to them; Âryamaṅgu's pupil the pure-minded Nandilakshapaṇa; Âryanandilakshapaṇa's pupil, Âryanâgahastin, who was pre-eminent in treating of or explaining Vyâkaraṇa,* Karaṇa Bhaṅgi, and Karmaprakṛiti; Âryanâgahastin's pupil, Revatîvâchaka; his pupil Siṁha of the Brahmadvîpikaśâkhâ who received the Dîkshâ in Achalapura, and was talented and well-versed in explaining the Kâlikaśruta; Siṁhavâchaka's pupil, Skandilâchârya, to whom was owing the "present" preaching of the scriptures over half of India on this side of Vaitâdya; his pupil Himavat; his pupil, Nâgârjuna, who became Vâchaka when his proper turn came; Nâgârjuna's pupil Bhûtadinna,

* Sanskrit and Prâkṛit grammar or Praśnavyâkaraṇa is what is meant, says the commentator, by Vyâkaraṇa here.

who was very much liked by the laity, and who was the chief over half of India and the delight of the Nâgendrakula; Bhûtadinna's pupil, Lauhitya, who thoroughly knew the transitory and the permanent and the Sûtras and their meaning and who was the correct exponent of all things; his pupil Dûshyagaṇi who was a mine of short explanations as well as long dissertations.

"Offering his salutations to these Devavâchaka, a pupil of Dûshagaṇi begins his composition of the Nandisûtra."

On this Sthavirâvali Malayagiri, the commentator on the Nandisûtra, makes the following remarks:—

The line of the successors of Suhastin beginning with Susthita and Supratibaddha is not given in it, because Devavâchaka, the author of the Nandyadhyayanas, does not belong to it. It will be found in the Daśâśrutaskandha.

Balissaha and Bahula were twins and both were the principal pupils of Mahâgiri, but the former was the greater of the two as regards spiritual lore and therefore the author offers his Namaskâra to him only.

The word Ârya Jîtadhara (which occurs in its Prâkṛit form after the name of S'âṇḍilya) is an epithet of S'âṇḍilya and means the receptacle or store-house of the Sûtras from which all faults are excluded. But some take it to be the name of another Sthavira, Jîtadhara of the Ârya gotra.

The explanation of the clause qualifying Skandilâchârya is this. There was a 12 years' famine in his time and therefore a great part of the scriptures was well-nigh lost. After the famine was over a council was convened at Mathurâ under his presidency. The members assembled repeated what they still remembered of the scriptures, and thus the Kâlikaśruta and a portion of the Pûrvas were recovered and what was thus recovered is called Mâthurî Vâchanâ in commemoration of the place where the event took place. The explanation according to some is, that no portion of the scriptures was lost then. Whatever had been lost was lost before that. But all the preachers except Skandilâchârya were carried off by the famine, and after it was over, he re-established the preaching of the scriptures at Mathurâ.

With the last portion of the explanation of the verse in which Nâgârjuna is mentioned commences the third leaf of No. 256. The portion is however followed by an explanation of two Gâthâs, which the commentator there says are not given in the Vṛitti, probably Haribhadra's. The first makes mention of Govindâchârya and the second of Bhûtidinna. The commentator states that Govindâchârya is not mentioned in the Vṛitti because though he was a Yugapradhâna he left no line of his pupils behind him.

The above list of the Sthaviras from Ârya Mahâgiri to Devavâchaka agrees on the whole with the list of Ârya Mahâgiri's S'âkhâ given by Dr. Bhau Daji from Merutuṅga's Therâvali (Jour. B. B. R. A. S. IX.). The latter, however, does not give the name of Brahmadvîpika Siṁha though it is afterwards stated by Merutuṅga that Revati Siṁha Sûri is different from Brahmadvîpaka Siṁha. By Merutuṅga's testimony then as well as by his own, Devarddhi who is the same as Devavâchaka belongs to Ârya Mahâgiri's

S'âkhâ; and Malayagiri states the fact distinctly. It is therefore natural to expect that Devarddhi would have given a list of the Sthaviras of his own S'âkhâ in the Sthavirâvali of the Kalpasûtra, as he has given it here, had he been its author as conjectured by Weber and Jacobi. But the Sthaviras enumerated there belong to Suhastin's branch. So in the absence of a knowledge of the reasons for the conjecture of those scholars this fact would appear to be against it. Nor would Jacobi's suspicion, that the S'âṇḍilya who stands 33rd in the Sthavirâvalî in his translation of the Kalpasûtra might probably have been the same as the Skandilâchârya mentioned above, appear to be correct. For the former belongs to Suhastin's branch, the latter to Mahâgiri's. It would likewise not be proper to represent the Council at Mathurâ as the rival of that at Valabhî. For at the latter Devarddhi was present and reduced the Siddhânta to writing (Ind. Ant. XI. 247). And Devarddhi was separated from Skandila by a line of six (leaving out Govinda) preceptors and pupils. So the Council at Valabhî seems to be later than the one at Mathurâ.

It might be noticed that the two verses spoken of by the commentator in No. 256 as having been omitted in the Vṛitti are actually omitted in Haribhadra's commentary (No. 110 of 1872-73), though they occur in the text of the Nandyadhyayana which accompanies No. 109 of 1872-73, and in No. 257 of the present collection. They seem to be an interpolation. For though a reason is adduced for the omission of the first, none is adduced for that of the second; and the name Bhûtadinna occurs in the second of the two verses as well as in the last verse about him, which would not have been the case had the former really formed part of the text.

Uttarâdhyayanabṛihadvṛitti.

No. 258 is a copy of the Uttarâdhyayanabṛihadvṛitti by S'âṇtyâchârya. In the verses at the end it is stated that S'âṇtyâchârya belonged to the Thârâpadragachchha which had sprung from the Kâthakarṇânvaya. Kâthakarṇânvaya again had sprung from the Chandrakula which was as it were an offshoot of the Vaira S'âkhâ. The Vaira S'âkhâ had its rise from the Koṭika Gaṇa. The Vṛitti was composed in Aṇahilapâṭaka in the Chaitya temple built by S'âṇtyamâtya who was an ornament of the Bhillamâla family. Notwithstanding that there were other Vṛittis on the Uttarâdhyayana, this was written because of the author's devotion to sacred study and by the direction of Guṇasena. S'âṇtyâchârya's preceptors were Sarvadeva and Abhayadeva. (Appendix III. ZZZ.) S'âṇtisûri died in Sam. 1096 (Ind. Ant. XI. 253).

Uttarâdhyayanavṛitti.

No. 260 is a copy of a commentary on the Uttarâdhyayana by Devendragaṇi. In the verses at the end the author states that it is based on S'âṇtyâchârya's Vṛitti and that it is composed of the explanations of Sûtras taken from that commentary for the benefit of the dull-headed merely. Devendragaṇi was the pupil of Amradeva who was the pupil of Uddyotana, which Uddyotana of the Chandrakula was the ornament of the Bṛihad Gachchha and was praised by Pradyumna, Mânadeva and other Sûris. The present commentary was written by the author by the advice of his class-fellow Munichandrâchârya while staying at the house of Dohaṭṭiśreshṭhin in

Aṇahilapâṭaka and the first copy of it was made by that S'reshṭhin. (Appendix III. AAAA).

Upadeśachintâmaṇi.

No. 262 is a copy of the Upadeśachintâmaṇi by Jayaśekharasûri. The author belonged to the Âñchalikagachchha and gives a short Paṭṭâvalî of it at the end of the work which is as follows:—

Âryarakshita who having a vision of the goddess Chakreśvarî spread the Añchalagaṇa on this earth.

Jayasiṁhasûri at whose unworldliness Siddharâja was struck.

Dharmaghosha.	Devendrasiṁha.
Mahendrasiṁha.	Dharmaprabha.
Ajitasiṁha.	Siṁhatilaka.

Mahendraprabha.

The last was on the Paṭṭa when the present work was composed in Saṁvat 1436 in the town of Nṛisamudra. He had three pupils, viz., Muniśekharasûri, the present author, and Merutuṅga. (Appendix III. BBBB).

The Siddharâja mentioned in connection with Jayasiṁhasûri can possibly be no other than the Siddharâja *alias* Jayasiṁhadeva of Anhalwara who reigned from Saṁvat 1150 to 1199 and whose reign was noted for religious controversies among *Jaina* sects. If therefore Jayasiṁhasûri was really a *contemporary* of Siddharâja, the date Saṁ. 1213 assigned to the rise of the Âñchalika sect in the Tapâgachchha Paṭṭâvalîs published by Klatt and by Dharmasâgara in his Pravachanaparîkshâ (No. 278) cannot be correct. The other date Saṁ. 1159 assigned to it in a Paṭṭâvalî noticed above (p. 14) is more likely to be the correct one.

It might be mentioned on Dharmasâgara's authority that the Âryarakshita who stands first in the above list was the same as Naraśiṁha, the originator of the Âñchalikagachchha.

Merutuṅga, the fellow-pupil of Jayaśekhara, was the author of S'rîkaṅkâlayarasâdhyâyavṛitti (Weber's Berlin Catalogue).

Rishimaṇḍalaprakaraṇavṛitti.

No. 264 is a copy of the Ṛishimaṇḍalaprakaraṇa of Dharmaghoshagaṇi with Padmamandiragaṇi's commentary. The original consists of Prâkṛit Gâthâs in honour of each of the Ṛishis. The commentary explains the sense by means of stories in verse about the matters referred to in the Gâthâs. Sometimes short explanations in Sanskrit of the words of the text are also given. Some of the stories narrated in the last portion of the work in connection with the Sthaviras from Jambûsvâmin downwards are worth notice, especially when they are connected with other historical names than those of the Sthaviras. I shall here give the substance of some of the important ones.

Jambûsvâmin.

Jambûsvâmin was born in Râjagṛiha of the S'reshṭhin Ṛishabhadatta and his wife Dhâriṇî while Śreṇika was king. While a boy he chanced to hear Sudharmasvâmin preach and resolved upon taking the ascetic's vow and went to his parents to ask their permission to do so. Though he could not be dissuaded from his purpose he agreed to marry the eight daughters of eight S'reshṭhins whom his father had promised to accept as his daughters-in-law, and then to take the vow. But even after marriage he did not give up his

Brahmacharya. Now there was near the Vindhya mountain a city called Jayapura with Vindhya for its king. Vindhya had two sons Prabhava and Prabhu. Through pride the former left his father's roof and lived in the woods maintaining himself by robbery. Once he and his followers went to attack the house where Jambû was living with his wives shortly after his marriage. But though they succeeded by their incantations in putting all men in the house to sleep they could not do so in the case of Jambû himself. Jambû and Prabhava had then a talk with each other which ended in Prabhava going back to his parents to get their consent to his becoming an ascetic. The next day Jambû, his eight wives, and the parents of all of them received the Vrata from Sudharman. Prabhava too came to Sudharman, received the vow and was made over to Jambû as his pupil. When 64 years had passed after the death of the last Arhat this last Kevalin Jambû of the Kâtyâyana gotra put his pupil Prabhava of the Kâtyâyana gotra in his own place and attained final bliss. Prabhava.

While merged in Yoganidrâ Prabhava once saw his successor in Râjagriha, a Brâhmaṇa and Śayyaṁbhava by name. He went to the place and found S'ayyaṁbhava commencing a sacrifice. He directed two of his followers to go to the sacrificial bower and then cry out "Woe! Woe! Nobody knows the pure truth." They did so and S'ayyaṁbhava, because very little of his Karman was left, perceived the truth, went to his Brâhmaṇa preceptor and asked him whether the Vedas were true. He said they were. Whereupon S'ayyaṁbhava drew his sword and demanded the truth of him. Then he told him that the image of the Arhat below the sacrificial post was the truth and sacrifices false and that Nârada, the Siddhaputra of the Arhat, obstructed sacrifices if there were no image of the the Arhat buried under the post. So the sacrificial post was pulled out and the image discovered. S'ayyaṁbhava then went to Prabhava, was made an ascetic and placed on the Paṭṭa when Prabhava went to heaven (75 V.; Ind. Ant. XI., 246). A son was born to S'ayyaṁbhava after he had left his home, who, when he became 8 years old, went in search of his father and found him in Champâ. His name was Maṇaka and for him S'ayyaṁbhava composed the Daśavaikâlika, as the original scriptures were too much for him to learn within the six months that had been left to him of his life. The Daśavaikâlika was so named because it consists of ten Adhyayanas and was composed during Vikâla or at odd moments. S'ayyaṁbhava died in 98 V. (No. 266). Śayyaṁbhava.

In the south there lived in Pratishṭhâna two brothers, Bhadrabâhu and Varâha. They heard Yaśobhadra preach and received the Dîkshâ from him. Bhadrabâhu was made a Sûri by Yaśobhadra and composed Niryuktis on ten works, viz., Daśavaikâlika, Âchârâṅga, Sûtrakṛitâṅga, Uttarâdhyayana, Sûryaprajñapti, Kalpasûtra, Vyavahârasûtra, Ṛishibhâshitas, Âvaśyakasûtra and Daśâśrutaskandha. He also composed the Bhadrabâhavî Saṁhitâ. Yaśobhadra then went away to the abode of the gods. Then his two principal pupils Âryasaṁbhûtivijaya and Bhadrabâhu became Âchâryas and went about preaching in different parts of India. Varâha asked the Sûripada, of his brother Bhadrabâhu; but he refused saying, he had pride in him and was not fit for it. This enraged Bhadrabâhu and Varâhamihira.

Varâha and giving up the habiliments of a Muni he took up those of a Brâhmaṇa and composed new S'âstras such as the Varâhasaṁhitâ. He boasted to the people that once in his youth while he was rubbing off a Lagna that he had drawn on a stone outside the town, the drawn lion was transformed into the real sun. The sun, he told them, asked him to choose a gift as he was pleased with his cleverness, and at his desire took him into his chariot and showed him over the whole Jyotiśchakra, and he was ever since going over the whole earth to do good to others. He expressed his desire that he should be called Varâhamihira. On a certain prophecy of his turning out false and that of his brother true, he was about to destroy his works, when the latter withheld him, saying, the fault was with him and not with the works. He then received the Bhâgavatî dîkshâ. When he died he became on account of his wicked deeds a ghost with a great hatred for the Jainas and troubled the laymen of that sect. To lay him Bhadrabâhu composed the Upasargaharastotra for men to repeat it and even now it is repeated to put down any troubles.

Nanda and Kalpaka.

There was a king in Pâṭaliputra named Udâyin, the son of Kûṇika. He was assassinated, and Nanda, the servant of Nanda (?) and born of a *Gaṇikâ*, was made king as the Divyas employed for choosing one declared in his favour. At first he was not obeyed by his subjects as he was low-born. But he soon brought them into subjection. He appointed a new minister by name Kalpaka, the son of a Jaina. So the former minister bore a grudge to Kalpaka. He bribed a female servant of the latter to inform him of everything that took place at her master's. She informed him that on account of the approaching marriage of one of his sons her master was making preparations for giving the king a reception, and a great many umbrellas, new clothes, &c., were being manufactured. The displaced minister then feigning a desire for the good of the king though dismissed told him that Kalpaka meant to get him assassinated and to set up his son in his place, and that if he wanted any proof, it was to be found in the busy preparations going on at Kalpaka's house in view of the happy occasion which he could ascertain from a spy. The information about the preparations was then verified and the king had Kalpaka and his family thrown into a dark pit. Barley meal and a pot of water were lowered into it for them. Kalpaka then said to his men, "Let him, who can cause the rise of the family and wreak vengeance eat this little food." They all said: "No one but yourself is able to do that." So the rest took no food and died. On one occasion Pâṭaliputra was besieged by the king's enemies and then Kalpaka was brought to Nanda's mind. "Even if there were a servant of his," said the king "his skill will serve our purpose." He inquired of the guards whether any one out of the persons in the pit was still living. They replied "There is one who receives the meal and water." So Kalpaka was drawn out and carried in a palankeen here and there over the ramparts to put fear into the hearts of the enemies. By means of a stratagem he managed to put the enemies to flight. He was then made minister again. Since that time every king of the dynasty of the Nandas had for his minister a descendant of Kalpaka. In this manner the ninth Nanda who ruled over half of India had S'akaṭâla for his minister. S'akaṭâla's wife was Lakshmîvatî and he

S'akaṭâla and Vararuchi.

had two sons named Sthûlabhadra and S'rîyaka. Vararuchi, a poet, presented the king every day with 108 new verses in praise of him. Nanda was pleased with them but did not give him any money as Śakaṭâla did not express his approval of them. On inquiry Vararuchi learnt that Nanda never gave away any thing without the approval of his minister. Vararuchi therefore went to S'akaṭâla's wife and asked her to make her husband praise his verses before the king, which she agreed to do. She asked her husband to praise Vararuchi's verses before the king. He refused, saying, "How can I praise the verses of a man of false tenets." "Speak words of praise, then," said she, "having in your mind those that you approve of." He did so, and the king ordered 800 Dînâras to be given to him. This went on for many days causing a great drain on the king's treasury and false doctrines spread about. Seeing this, S'akaṭâla once said to the king, "Why is it that you give money to this man?" He said "On account of your praise." "I did not praise his verses," he replied, "I had really new verses in my mind. His are not new; even girls know them." To prove this to the king he brought his seven daughters, the first of which could repeat anything after hearing it once, the second after hearing it twice and so on. After Vararuchi had repeated his verses, S'akaṭâla's daughters repeated them behind a screen one after another. So the king gave orders to discontinue the daily gift to Vararuchi. Vararuchi then poured 800 Dînâras into the Ganges every day and praised her the next morning. He had concealed a machine in the water and by its means the Dînâras used to fly up and lodge into his hands. Vararuchi then used to say that though the king had discontinued rewarding him the Ganges still did so. The report reached the king's ears that Vararuchi praised the Ganges and she rewarded him. When the king mentioned this to S'akaṭâla, he said he would believe it only if the river did so in his presence. S'akaṭâla then had the Dînâras taken out secretly after Vararuchi had poured them into the river and was present the next morning when Vararuchi went there. Vararuchi did not find his Dînâras which the minister ultimately made over to him. The minister went to the king and informed him of all this. Vararuchi then began to think how he might revenge himself upon S'akaṭâla. He learnt through a female servant of the minister whom he had bribed that S'rîyaka's marriage was to take place and that arms were being made for presentation to the king on the occasion. On learning this he made some children go about the streets singing "Nanda does not know what S'akaṭâla is going to do. He means to assassinate Nanda and to set S'rîyaka on the throne." The report of the children singing this reached the king's ears and he was wroth. That S'rîyaka at least might not lose favour with the king, S'akaṭâla advised him to cut off his head in the king's presence, and at the same time to say: "I cannot bear a disloyal subject of the king even if he be my father." S'rîyaka did accordingly and was offered the ministership. But at his suggestion Sthûlabhadra, his elder brother, was asked to take it up. Seeing the fate of his father, he refused it. Then S'rîyaka accepted it, and Sthûlabhadra who had been for twelve years living with a *Veśyâ* named Kośâ went to Sambhutivijaya and became an ascetic. Vararuchi was intimate with Kośâ's sister

Sthûlabhadra and Śrîyaka.

Upakośâ. So S'rîyaka directed Kośâ to make Upakośâ prevail upon Vararuchi to drink wine with her. This she did by putting it into her sister's head that Vararuchi's love for her was not real if he refused to do it. Vararuchi thenceforward habitually drank wine with Upakośâ. Many a time the king used to remember S'akaṭâla and to express to S'rîyaka his grief at his loss. So S'rîyaka once said that it was the doing of the drunkard Vararuchi and on the king's expressing his doubts as to Vararuchi being a drunkard he took it upon himself to prove it. One day he made him vomit before the king the wine he had drunk at night with Upakośâ by getting presented to him a flower medicated for the purpose. Vararuchi was then made to drink molten tin by his fellow Brâhmaṇas as an expiation for his sin and so died.

Once during the rains Saṁbhûtivijaya stayed with his followers in Pâṭaliputra. Sthûlabhadra was allowed by him to put himself to the test by living at Kośâ's on the choicest viands. He not only came back unstained but won her over to his faith. Saṁbhûtivijaya then went to heaven.

On one occasion there was a dreadful famine of 12 years in the land. The Siddhântas were forgotten for want of revision, for which the search after food left no time. At the end of the period the Sâdhus assembled in Pâṭaliputra and each one repeating what he remembered they succeeded in recovering the eleven Aṅgas but the Dṛishṭivâda was forgotten. So they sent Sthûlabhadra and others to Nepal to learn it from Bhadrabâhu. Sthûlabhadra alone persevered in studying it steadily and learnt 8 Pûrvas in as many years. After he had learnt ten Pûrvas with the exception of two Vastus, he came back with Bhadrabâhu to Pâṭaliputra. There he showed off his knowledge to his sisters by transforming himself into a lion when they came to see him. Bhadrabâhu therefore declared him unfit to go on with the study of the other Pûrvas. He, however, did teach him the remaining portion of the Pûrvas at the request of the Saṁgha and went to heaven giving him the Âchâryapada, when 170 years had passed after the departure of Vîra. Mahâgiri and Suhastin were brought up from their childhood by Yakshâryâ, the sister of Sthûlabhadra, and they received the Dîkshâ at the hands of the latter. Sthûlabhadra made both of them Âchâryas and dying became the "bee in the lotuses of the faces of celestial damsels" (215 V.; No. 266).

Chandragupta and his successors.

Having uprooted Nanda, Chandragupta ruled over Pâṭaliputra with the help of Châṇakya. Poisoned food was every day prepared at his palace for the destruction of his enemies. Once Chandragupta himself with his pregnant queen Durdharâ began to partake of the poisoned food through mistake. Seeing them do it, Châṇakya at once called out to them not to touch it. But the queen had eaten enough to cause her death. Châṇakya, however, managed to take the child out of her womb, whose head a drop of poison had just touched and who was consequently afterwards named Bindusâra. Bindusâra succeeded Chandragupta. Bindusâra's son, Aśokaśrî, succeeded him. Aśokaśrî's son was Kuṇâla who was living at Ujjayinî when he was 8 years old. Seeing him old enough for study, Aśokaśrî wrote to him "Kuṇâlo

Kuṇâla.

adhîyatâm." His step-mother who wanted the kingdom for her son put unobserved an *anusvâra* over the letter '*a*' with collyrium and thus changed '*adhîyatâm*' to '*aṁdhîyatâm.*' Kuṇâla obeyed what he thought were his father's orders and put out his own eyes. So Aśokaśrî gave Ujjayinî to Kuṇâla's step-brother and a rich village to Kuṇâla. When Kuṇâla's wife Sarachchhrî bore him a son, he started for Pâṭaliputra to gain from his father the kingdom for himself. He wandered about the town singing most beautifully. The king hearing of the unknown singer had him brought into his presence to sing to him. "The great grandson of Chandragupta," he sang, "grandson of Bindusâra and son of Aśokaśrî—see how he goes about begging a Kâkiṇî though blind." On being questioned who he was he discovered himself to his father and asked the kingdom of him for his own son as he himself was blind. The young child by name Saṁprati was then placed on the throne after it was ten days old. As he grew up he made half of India together with the Dekkan his own by his valour. On one occasion Saṁprati was staying at Ujjayinî and thither Ârya-Mahâgiri and Suhastin went to do honour to the image of Jîvantasvâmin there. At that city a procession took place in which the chariot of Jîvantasvâmin was carried about the town followed by the Saṁgha and the two Sâdhus. When the chariot was brought before the king's door the king felt forcibly drawn to Suhastin on seeing him, remembered his former life, and knew Suhastin to be his Guru in that life. So Saṁprati went to Suhastin, had a talk with him and made him his Guru again. He then adorned the Bharatakshetra consisting of three Khaṇḍas as far as Vaitâdya with temples of Jina, made his feudatories embrace the Jaina religion and directed them to further its cause. He also caused Suhastin to send some Sâdhus to preach in Dramila, the Andhras, and other countries of the non-Âryans, and directed the inhabitants of those places to provide them with whatever they might want instead of sending him the usual tribute. Remembering his poverty in his former birth Saṁprati established places for charitable distribution of food in the city and directed the merchants to provide Sâdhus and their followers with every thing that they might want and told them he himself would pay for the things thus provided. Though knowing that Sâdhus are prohibited from receiving gifts from kings, Suhastin allowed his followers to receive the things which the merchants offered them and for which the king paid. Ârya-Mahâgiri protested against this. But Suhastin told him a falsehood, saying that the merchants gave the things on their own account. Ârya-Mahâgiri was wroth with him for adding this sin to the other, said he would never afterwards see him, and established the Saṁbhogi Kalpa or observances as the previous Kalpa was thus disregarded and went to a town named Gajendrapada, and thence to heaven (249 V.; Ind. Ant. XI. 246).

Saṁprati.

Mahâgiri and Suhastin.

On another occasion when Suhastin came to Ujjayinî, he converted Avantisukumâla, the son of Bhadrâ, who allowed himself to be eaten by jackals while practising penance in a cemetery. One of his wives bore him a posthumous son who erected a temple in honour of Mahâkâla in the place of his death. [The temple is, says the author of the present work, still an ornament of Avanti, but it has, through the perversity of time, passed into the hands of the misguided.]

In the course of time Suhastin too went to heaven placing the the burden of the sect on the shoulders of his pupil. (265 V.; Ind. Ant. XI. 246.)

Brahmadvîpika-śâkhâ.

In Brahmadvîpa which was situated between the rivers Kanyâ (or Kannâ) and Pûrṇâ (or Veṇṇâ) there lived near Achalapura in the country of the Âbhîras some Ṛishis. One of them by means of a certain ointment applied to the feet walked over water as if over land and challenged the Jaina laymen to show any Jaina who could do it. So Samitâchârya by his power made a river temporarily unite its banks and walked across. All the Ṛishis became Jainas on witnessing this feat and formed the Brahmadvîpikaśâkhâ.

Vajra.

In the kingdom of Avanti there was a place called Tumbavaṇa. In that place lived a man named Dhanagiri who was foremost among the Jainas. He left his wife, went to the Guru Siṁhagiri, and took to the ascetic's life during the pregnancy of his wife Sunandâ. She bore a son to whom she once said, "Had your father not given up the world, great festivities would have taken place on this occasion." Hearing this the child's spiritual eye was suddenly opened, and it longed for spiritual life and took to crying as a means to make its mother give it away. After half an year had thus passed, Siṁhagiri came to the place with his followers. Dhanagiri and Samitâchârya, the brother of Sunandâ, went to see their relations with the permission of Siṁhagiri. They went to Sunandâ and she made over her child to her husband in the presence of witnesses. Immediately the boy left off crying and Dhanagiri brought him to Siṁhagiri. Perceiving him to be heavier even than a thunderbolt Dhanagiri named him Vajra. He was then made over to the female Jainas in the family of the S'ayyâtaras to be nursed. When he was eight years old he was brought back to live with the Sâdhus. Vajra was once or twice put to the test by some gods but he came out successful. He learnt the eleven Aṅgas by hearing Siṁhagiri repeat them and something of the Pûrvas too in the same manner. He soon proved himself to be very sharp and quite able to discharge the duties of an Âchârya. While Siṁhagiri was once at Daśapura, he sent Vajra to Ujjayinî to learn the Pûrvas from Bhadragupta. He learnt them there and came back. Then Siṁhagiri put him in his own place and died. At Pâṭaliputra Vajra was greatly honoured by the king. At that place also he converted Ṛukmiṇî, the daughter of Dhanaśreshṭhin, who wanted to marry him, and she took the vow of asceticism. Many men embraced the Jaina faith on seeing the purity of his life. On account of his knowledge of the Mahâparijñâdhyayana of the Âchârâṅgasûtra he recovered the art of flying through the sky. The art was not handed down by him, as after him men were to become unfit to do so through want of sufficient energy. On one occasion he flew towards the north and observed a dreadful famine raging there. So he spread a big piece of cloth, gathered all the followers of the Jaina faith on it and thus flew with them through the sky and alighted in a town called Purî where there was plenty. The inhabitants of that place were, with the exception of the Jainas, all Bauddhas including even the king. There was always a competition between the followers of the two faiths as to who worshipped their sacred images with a greater number of flowers, &c. The Jainas used to

pay very high prices and secure all of them. So the king forbade any flowers being sold to them. On the occasion of the Paryushanâparvan Vajra came to the rescue and brought the best flowers of heaven in great numbers. At this instance of his extraordinary power the king with all the other Bauddhas in the town embraced the Jaina faith.

Once there occurred a dreadful famine of twelve years during which Vajra sent his pupil Vajrasena in search of alms worth a lac, saying that as soon as he got them there would be plenty in the land again, and himself gave up the ghost on a certain mountain in the company of other Sâdhus who were disgusted with living upon the prohibited food brought from heaven by the power of Vajra. (584 V.; Ind. Ant. XI., 247). Indra then came down and sitting in his chariot went round the hill and worshipped the bodies of Vajra and others; and the trees that were then bent on account of Indra's chariot are still there in that state. The mountain thereafter has been called Rathâvartta. With Vajra was lost the tenth Pûrva and the fourth Saṁhanana.

Vajrasena.

Vajrasena arrived at Sopâra which was ruled over by Jitaśatru. In that town lived the wealthy man Jinadatta and his wife Îśvarî. On account of the famine they meant to put an end to their lives with all their relations by partaking of poisoned food. With that intention they cooked food worth a lac; but before poison was mixed with it Vajrasena and his followers arrived there. So they gave it to Vajrasena and his followers, whereupon Vajrasena dissuaded them from putting an end to their lives, as he said plenty would follow the very next day. And plenty did follow and all the family of Jinadatta embraced the Jaina faith. In this manner Vajrasvâmin's Vaṁśa gathering a line of pupils and their pupils spread like the Banian tree.

Âryarakshita.

In Daśapura there lived a Brâhmaṇa named Somadeva and his wife Rudrasomâ who was a Jaina. They had two sons, Âryarakshita and Phalgurakshita. Âryarakshita, the elder of the two, went to Pâṭaliputra and learnt all the Brâhmaṇic lore. When he came back he was greatly honoured by all men. But his mother said that she would be greatly pleased with him if he learnt the Dṛishṭivâda. The other lore that he had learnt was, she said, false. She advised him to go to Tosaliputrâchârya in Ikshuvâṭaka. He went to him and asked to be taught the Dṛishṭivâda. He was told he must first take the vow of asceticism and then only he could become fit to learn it and that too after he had learnt the other Aṅgas. When he had taken the vow and learnt the eleven Aṅgas Tosaliputrâchârya sent him to Purî to learn the Dṛishṭivâda from Vajra. On his way he halted at Ujjayinî and closed the eyes of Bhadragupta. From Vajra he learnt the nine Pûrvas. Of the tenth he had learnt the Yamakas when his brother Phalgurakshita came to take him home by the direction of his parents who had not counted upon his giving up the world. He gave the Dîkshâ to his brother and went home very reluctantly. So the tenth Pûrva was lost with Vajra. By Âryarakshita's preaching all the people of Daśapura including the king were converted. Among his followers, there was one named Durbalikâpushpamitra whose relations were followers of Raktapaṭa. He had to repeat the nine Pûrvas every

day or else he forgot them. Vindhya, Durbalikâpushpamitra, Phalgurakshita and Goshṭhâmâhila were the chief among Âryarakshita's followers. Âryarakshita found them unable to discharge all the duties of an Âchârya. So he arranged the subject-matter of the sacred literature into four divisions, viz., Kâlikaśruta, Ṛishibhâshitas, Sûryaprajñapti [and others] and Dṛishṭivâda. [The first consisting of the 11 Aṅgas and including Mahâkalpaśruta, and Kalpa and the other Chhedasûtras embraced the Charaṇakaraṇânuyoga, the second the Dharmakathânuyoga, the third the Kâlânuyoga or Gaṇitânuyoga, and the fourth the Dravyânuyoga.] In Mathurâ the god Indra once did honour to Âryarakshita. Having become old, Âryarakshita once sent his maternal uncle Goshṭhâmâhila from Daśapura to defeat a Kriyâvâdin who had risen in Mathurâ. Goshṭhâmâhila defeated his opponent. But while he was away Âryarakshita appointed Durbalikâpushpamitra, whom he thought the best of his pupils, his successor, laid an injunction upon him to act towards Phalgurakshita and Goshṭhâmâhila as towards himself and upon the two latter to act in the same manner towards the former, and went to heaven. Goshṭhâmâhila became envious of the new Paṭṭadhara, and did not attend his preachings but those of his pupil Vindhya. Once in the explanation of a certain passage in the eighth Pûrva he differed from Vindhya and seceded. Thus originated what is called the seventh Nihnava (V. 584; Ind. Ant. XI. 247).

Goshṭhâmâhila.

Devarddhigaṇi.

When 980 years had elapsed after Vîra's Nirvâṇa Devarddhigaṇi Kshamâśramaṇa seeing the possibility of all the Âgamas being lost in course of time wrote them down. Before that time the sacred literature was handed down from teacher to pupil without the help of books.

The above are the principal stories related about the Ṛishis mentioned in the Ṛishimaṇḍala. It may be remarked that the story in connection with Sthûlabhadra is with some variations the same as the story of Vararuchi occurring in the Kathâsaritsâgara. It has been given above at great length in order to bring in even the minor details in which it resembles the other.

Padmamandiragaṇi's Vṛitti on the Ṛishimaṇḍalaprakaraṇa was composed in Saṁvat 1553 in Jesalameru while Jinasamudra was the head of the Kharataragachchha of the Chândraśâkhâ. The author begins his Praśasti with Devâchârya, Nemichandra, Uddyotana, &c. He was the pupil of Kîrtiratnasûri and Guṇaratnâchârya. (Appendix III. CCCC).

Kalpasûtra with a commentary.

No. 266 is a copy of the Kalpasûtra with the commentary of Samayasundaropâdhyâya. The author of the commentary promises to save those who have to read the Sûtra to the laity every sort of trouble by providing everything that is wanted for a full explanation. While it is being expounded the expounder need take in his hands no Sûtra, no Avachûri, in short no leaf of any other work. In connection with the Sthavirâvali the commentator gives in short much the same stories as have been summarised from No. 264. In the story about Sthûlabhadra the name of the son of Kûṇika, or Koṇika as given here, is stated to have been Udâyika and Kûṇika to have been the successor of S'reṇika. In one place this commentator states that a knowledge of the Sûtras only, and not of the meaning,

of the last two Pûrvas and the portion not learnt before of the tenth was imparted to Sthûlabhadra on account of his fault and an injunction was laid upon him not to hand down that portion.

Before commencing the exposition of the longer Sthavirâvali the commentator warns his readers that there are many differences of reading in the names of the S'âkhâs and Kulas as given in the text and since a great many of the S'âkhâs and Kulas of the Sthaviras are not met with in these days or must have been going under other names, it is not possible to get at their correct names. For instance in some manuscripts we have Koḍaṁbâṇî (Koḍumbâṇî in another manuscript) as the name of a S'âkhâ, but in others instead of it we have Kuṁḍîdhârî (Kuṁḍadhârî in the other manuscript), in some Puphapattiyâ (Punnapattiyâ in the other manuscript) and in others Suvarṇapattiyâ (Suvaṇṇapattiyâ in the other manuscript). Similarly, Ullagaṁchhataïyaṁ occurs in some manuscripts as the name of a Kula but in others Ahaüllagaṁchhataïyaṁ. Well-informed persons only can be our guide in this matter.

In one place Jambûsvâmin is stated to have been the last Kevalin, and Prabhava, S'ayyaṁbhava, Yaśobhadra, Sambhûtivijaya, Bhadrabâhu and Sthûlabhadra, to have been the six S'rutakevalins. The Yugapradhânas who knew the ten Pûrvas are:—S'rî Mahâgiri, Suhastisûri, Guṇasundarasûri, S'rî S'yâmâchârya, S'rî Skandilâchârya, Revatîmitra, S'rî Dharma, S'rî Bhadragupta, S'rî Gupta and S'rî Vajrasvâmin.

Kula is defined as *ekâchâryasaṁtatiḥ*, S'âkhâs as *tasyâmeva saṁtatau purushaviśeshâṇâṁ pṛithakpṛithaganvayâḥ*, and Gaṇa as *ekavâchanâchârayatisamudâyaḥ*.

As regards the Gâthâs which give a list of the Sthaviras which stand 17-32 in Jacobi's translation, the commentator states that in a great many manuscripts the prose list from Dhanagiri downwards does not occur but the Gâthâs only and in some the Gâthâs follow the prose list. There is, therefore, a superfluity in the case of the latter, he says, since the same thing is meant by both. This statement is taken from No. 372 of 1880-81 as in the present manuscript the passage is inaccurately copied. The Gotra of Durjaya Kṛishṇa occurring in the Gâthâs is in the present manuscript given as Kauśika. It is not clearly written in the other. According to both the gotra of Saṁghapâlita is Gautama even in the Gâthâs.

The following is an account of how Trairâs'ikamata came into existence when 544 years had elapsed after Vîra. In the city of Antarañjikâ there was a pupil of Chhaluka Rohagupta named S'rîgupta. By establishing the truth of the three Râs'is, Jîva, Ajîva and Noj̃îva, he defeated at the court of Balas'rî an opponent named Poṭṭas'âla who tried to prove the truth of the existence of two Râs'is only, Jîva and Ajîva. Rohagupta though he congratulated him on his success ordered him to confess. But elated by his victory he would not do so maintaining the existence of the three Râs'is. So Rohagupta defeated him on the point by putting him 144 questions and threw him out of the Saṁgha. He thenceforward preached the Vais'eshika doctrines.

Priyagantha.

It is related in connection with Priyagantha, the disciple of Indradatta, that in a city of the name of Harshapura near Ajameru, there

was a sacrifice being performed while a king named Subhaṭapâla was ruling over it. Priyagantha went there and by the influence of his charm the goat that was to have been sacrificed flew up into the air with Ambikâ on his back. The goat then spoke to the sacrificers about the heinousness of the sin of killing an animal and of the great merit in saving one. On being asked who it was that spoke, a reply was received that it was the god Agni and that the goat was his and they were referred to Priyagantha for advice. All the sacrificers and many other persons then became Jainas after listening to the advice of Priyagantha.

The Digambaras.

The Digambara or Boṭika sect is stated to have had its rise from Boṭika the pupil of Śivabhûti in V. 609. This is not quite in harmony with the statement made in the Pravachanaparîkshâ (No. 278) wherein it is stated that its founder was Śivabhûti *alias* Sahasramalla, a pupil of Kṛishṇa probably the same as Durjaya Kṛishṇa who occurs immediately after Śivabhûti in the eight superfluous Gâthâs mentioned above. The Digambara, who is also called Kshapaṇaka, is however many a time addressed in it as Boṭika when his doctrines are being refuted and the Boṭikas are identified with the Nagnâṭas or Digambaras. In the Âvaśyakaniryukti (No. 257), Śivabhûti is called Boṭika Śivabhûti and is stated to have been the pupil of Âryakṛishṇa and in conjunction with Uttarâ to have founded at Rathavîra in V. 609 the Boṭikaliṅga which the commentator in No. 256 explains as meaning Kshapaṇakamata and the names of his pupils too who continued his line are given as Kauṇḍinya and Koṭṭavîra. Moreover the Âvaśyakaniryuktichûrṇi, Haribhadra's Âvaśyakaṭîkâ and the commentary in No. 256 further give Sahasramalla as an alternative name of Śiva or Śivabhûti and relate the same story about the rise of his sect as is given by Dharmasâgara of the Digambaras (p. 146).

After explaining the Sthavirâvalî the commentator gives some account of Âryarakshita and others; for, he says, though they are not Sthaviras they are like them.

Vṛiddhavâdin and Siddhasena Divâkara.

The following account is given of Vṛiddhavâdin and Siddhasena Divâkara both of the Vidyâdharagachchha. Vṛiddhavâdin was called so because he used to repeat anything very loudly though he was old. Once he defeated in a discussion a Brâhmaṇa named Siddhasena who thereupon became his pupil. Siddhasena converted king Vikramâditya who then went on a pilgrimage to Śatruṁjaya. In his Saṁgha there were 170 golden temples. Moreover by the preaching of Siddhasena other kings too were led to repair old temples. Vikramâditya through his intimacy with Siddhasena brought into existence the Saṁvatsara (the Saṁvat era). Before that time the Vîra Saṁvatsara (Vîra Vatsara according to the other manuscript) was in use. (Appendix III. DDDD.)

Haribhadra.

Haribhadra was a Brâhmaṇa who had learnt the Vyâkaraṇa and other Śâstras and vowed he would become the pupil of the man whose words he could not understand. Once he heard a certain Gâthâ being repeated by a Jaina Sâdhvî and he did not know its meaning. So it was explained to him by her spiritual teacher to whom she referred him. Haribhadra then became a disciple of that Guru and a Jaina, learnt all the Jaina scriptures and became a Sûri.

Hamsa and Paramahamsa. Hamsa and Paramahamsa, two pupils of Haribhadra, began the study of the Bauddha scriptures with the intention of learning the scriptures of other sects. Some time after, the Bauddha teacher suspected them to be Jainas and once he took his class on an upper story and had Jaina idols placed on the staircase, so that no one could descend without putting his foot on them. The Jaina students with their chalk drew the figure of a Yajñopavîta on the idols and then placed their foot on them. They were thus discovered and while running away were killed by the army of the Bauddha king of that place. Knowing this, Haribhadra by means of his charms drew many Bauddhas into a vessel full of boiling oil and continued doing so until he desisted only on hearing a certain Gâthâ repeated. Another account is that he desisted on being put in mind by his mother Yâkinî Mahattarâ of the enormity of the sin of voluntarily causing the death of so many human beings. To expiate for his sin he composed 1,444 Prakaraṇas, entitled Pañchâśakas, Ashṭakas, Shoḍaśakas such as Pûjâpañchâśaka (or Stotrapañchâśaka), 1,444 being the number of the Bauddhas he had killed. He also composed the Âvaśyakabṛihadvṛitti and other Vṛittis.

Bappabhaṭṭa and others. Bappabhaṭṭasûri converted king Âma of Gopanagara. Âma built a Jaina temple in Gopanagara as high as 108 elephants and placed in it a golden image of Mahâvîra, 18 Bhâras in weight. The image is still there in the ground.

Pâdaliptâchârya flew through the sky by means of a certain ointment applied to the feet and visited the shrines of Śatruṁjaya, Giranâra, Âbû, Ashṭâpada and Sammeta. He composed the Nirvâṇakalikâ and other works.

Malayagiri composed the Viśeshâvaśyakavṛitti and such other works as are very easy to understand.

Hemachandrasûri of the Purṇatallagachchha composed 3 crores and a half of Granthas, converted Kumârapâla the lord of 18 countries and was specially favoured of Padmâvatî.

The following names are also mentioned with the above :—

Ratnaprabha and others. Ratnaprabhasûri of the Ukesavaṁsagachchha who performed a miracle by being present at one and the same time in Usiyânagara and Koraṇṭânagara.

Devasûri the author of Śântistava.

Mânatuṅgasûri the author of the Bhaktâmarastotra.

Abhayadeva of the Kharataragachchha, the writer of Vṛittis on nine Aṅgas who brought to light the image of Pârśvanâtha at Stambhanaka.

Devendrasûri of the Tapâgachchha the author of Bhâshyas, Karmagranthas and such other Śâstras.

Śântisûri the Vetâla of disputants.

Jîvadevasûri the victor of the Digambara Kumudachandra.

In this manner there have been, writes the commentator, many great personages in the Jaina faith whose names should be repeated at the end of the Sthavirâvalî.

Kâlikâchâryas. Similarly Kâlikâchârya too is a Sthavira. There are, however, three Kâlikâchâryas. The first, who was also called Śyâmâchârya, was

the author of the Prajñâpanâsûtra, and lived in 396 V., being the 23rd from Sudharman, and knew the Pûrvas. He imparted a knowledge of Nigoda to Indra a Bauddha who had turned a Brâhmana. He came to be called Kâlikâchârya by composing Gâthâs of that name (Kâlika) in V. 323 according to some and in V. 325 according to others. Some say that it was the Kâlikâchârya who established Chaturthî as the day of the Paryushaṇâparvan that imparted a knowledge of Nigoda. The second Kâlikâchârya lived in V. 453 and was the brother of Sarasvatî, uprooter of Gardabhilla and son of the sister of Balamitra and Bhânumitra. Here too it is said by some that it was the Kâlikâchârya who fixed upon Chathurthî as the day for the Paryushaṇâparvan that was related to Balamitra and Bhânumitra, being their maternal uncle. The third Kâlikâchârya lived in V. 993, Samvat 523, who by Vîra's direction transferred the Paryushaṇâparvan day from the fifth day of the bright half of Bhâdrapada to the fourth day. For detailed lives of all these, Samayasundaropâdhyâya refers his readers to his own Kâlikâchâryakathâ.

Udâyana and Chaṇḍapradyota.

The story of Chaṇḍapradyota's defeat and his being pardoned and reinstated on his throne referred to by Hall in a note to his introduction to the Vâsavadattâ is given as illustrative of the precept that during the Paryushaṇâparvan even the most deadly enmity should be given up. A box with an image of Mahâvîra in it was sent to Udâyana, the king of Vîtabhaya, with the message that it contained an image of the god of gods. The box opened to no other name but that of Mahâvîra. The king's maid Svarṇagulikâ worshipped the image daily. Hearing of her beauty king Chaṇḍapradyota of Ujjayinî, who had a passion for women, carried her away one night on his elephant Analagiri and he also took away the image of Mahâvîra without which she would not go. Discovering the theft of the image, Udâyana defeated Chaṇḍapradyota, took him captive, and had him put in chains with the words that he was the husband of Udâyana's maid written upon his forehead. On the occasion of the Paryushaṇâparvan Udâyana gave orders for Chaṇḍapradyota being served with anything he liked. But from fear of being poisoned the latter did not wish to eat the food that was not cooked for Udâyana and said he too had a fast as he was of the same religion as Udâyana. Though he falsely represented himself as being of the same religion as Udâyana, Udâyana released him and placed him again on his throne.

It will be seen that several of the names in this story are the same as those in the story of Udâyana given in the Kathâsaritsâgara including even that of the elephant, Analagiri being the same as Naḍagiri in a disguised form. Chaṇḍapradyota seems to have been made up out of Chaṇḍamahâsena and Pradyotana. It thus seems that though the present story might have no intimate connection with the one in the Kathâsaritsâgara, it is about the same persons and things.

In the introduction, the Kalpasûtra is stated to have formed the eighth Adhyayana of the ninth Pûrva; and at the end the third and last Adhikâra of the Sûtra, viz. the Paryushaṇâkalpa, which is explained as Paryushaṇâparvasâmâcharî is mentioned as being the eighth Adhyayana of the Daśâśrutaskandha.

Samayasundara the author of the commentary under notice belonged to the Kharataragachchha of the Chândrakula of the Vajraśâkhâ. He was the pupil of Sakalachandra, the pupil of the Jinachandra who was made Yugapradhâna by Akbar and in whose time lived the Mantrin Karmachandra who during a famine established places for the charitable distribution of food and thus saved many people. The commentary was begun in Lûṇakarṇasarâgrâma and was completed in one year during the spiritual sovereignty of Jinarâja who obtained the Sûripada in Saṁvat 1674. (Ind. Ant. XI. 253). (Appendix III. EEEE).

No. 271 is a copy of the Kirâtârjunîya with the commentary of Vinayarâma. The commentary, it is stated at the end, was composed in Saṁvat 1613. (Appendix III. FFFF).

Jambûdvîpaprajñaptiṭîkâ.

No. 272 is a copy of a commentary on the Jambûdvîpaprajñapti by Brahmamuni. It is stated in the Praśasti at the end (Appendix III. GGGG) that Brahmamuni was a prince of the Chulukya family and a fellow-student of Vijayadevasûri. His Guru was Pârśvachandra who studying the Sûtras made known the way of the lord of the world and who taught in his Charitânuvâda that Chaityas might be worshipped with flowers and such other things. Pârśvachandra was the pupil of the great Paṇḍita Sâdhuratna. The commentary was composed in Anahillapattana under the guidance of Vijayadevasûri. The present manuscript was made over to a sacred library in Akabbarapura in Saṁvat 1667 by Kîrtivijaya the son of Vâchaka Nayavijaya who was the pupil of Vijayasena the star in the sky of the Tapâgaṇa. Vijayadeva obtained the Sûripada in Saṁvat 1656 (Ind. Ant. XI. 256). So the commentary was composed between A. D. 1600 and 1611. The Pârśvachandra mentioned in the Praśasti is the same as the founder of the Gachchha that goes by his name. In the epithets applied to him there, some of his peculiar doctrines are referred to.

No. 273 is a commentary on the Tarkasaṁgraha and Tarkadîpikâ together by Kshamâkalyâṇa. The commentary it is stated at the end was composed in Saṁvat 1828. (Appendix III. HHHH).

Damayantîchampûṭîkâ.

No. 274 is a copy of Guṇavinaya's commentary on the Damayantîchampû. In the Praśasti at the end (Appendix III. JJJJ) Guṇavinaya states that while Jinachandra, who succeeded Jinamâṇikya, was Yugapradhâna of the Kharataragachchha, there lived Kshemarâja (or Khemarâja) Pâṭhaka of the Kshemaśâkhâ. One of his four pupils was Pramodamâṇikya and Jayasoma was one of the four pupils of Pramodamâṇikya. Jayasoma's chief disciple was Guṇavinaya. The commentary was composed in the town of Serunnaka while Vikramarâja of the family of Vikrama was king and the minister Karmachandra bore the burdens of the kingdom. The year of its composition was Saṁvat 1647 and it is based on Chaṇḍapâla's gloss on the difficult passages in the Champû. Guṇavinaya wrote his commentary because he thought Chaṇḍapâla's gloss was too meagre. This Guṇavinaya is also the author of the Mantrikarmachandravaṁśâvaliprabandha in Gujaratî, No. 320.

Dharmasaṁgraha.

No. 275 is a copy of the Dharmasaṁgraha with commentary, the author of both being Mânavijayagaṇi. The Praśasti at the end

(Appendix III. KKKK) begins with Hîravijaya who converted king Akbar. Hîravijaya was succeeded by Vijayasenasûri who always defeated in discussion his opponents at the court of the Sâhi. Vijayatilakasûri was placed on the Paṭṭa of Vijayasena. After Vijayatilaka came Vijayânanda, the lord of the Tapâgachchha, and he was followed by Vijayarâja during whose spiritual sovereignty the work was composed in Saṁvat 1738. Vijayarâja appointed Vijayamâna as his successor.

Vijayânanda had for his pupil Śântivijaya and S'ântivijaya's pupil was the author of the present work. The work was looked over by Yas'ovijayavâchaka who spread the Jaina faith by defeating the assemblies of the followers of other faiths in Benares. It was composed at the suggestion of S'ântidâsa, who was the son of the merchant Mania of Ahmedabad noted for his liberality and who placing the burden of the family on his son devoted himself to religious practices.

It will be observed that the last two names that follow Vijayasena's in the Tapâgachchha Paṭṭâvalî published by Klatt do not occur here.

At fol. 240*b* it is stated that the merit accruing from repairing an old temple is eight times as much as that from building a new one, for the latter is attended with pride and the desire that it may become celebrated and it is added that hence it was that Kumârapâla, Vastupâla and others repaired many more than they built.

Nandisûtraṭîkâ. In No. 276 which is a copy of a commentary on the Nandisûtra, Malayagiri, the commentator, in explaining the text which defines the subject of the Âchârâṅga to be the Âchâra of the Nirgrantha S'ramaṇas, quotes a Prâkṛit verse giving the names of the five kinds of S'ramaṇas in existence and adds that the word, "*Niggaṇthâṇaṁ*," is put in as a distinguishing epithet. The five kinds of S'ramaṇas are: the Nirgranthas, the S'âkyas, the Tâpasas, the Gairikas (Geruya) and the Âjîvas.

Pravachanaparîkshâ, Chapter I. No. 278 is a copy of Dharmasâgara's Kupakshakaus'ikasahasrakiraṇa or Pravachanaparîkshâ with a commentary by himself. Dharmasâgara belongs to the Tapâgaṇa and in this work he criticises the ten sects of the Jainas which according to him are heterodox. In the explanation of the Maṅgalâcharaṇa, as the explanation is given in the present manuscript, the author tries to show how it is that the other sects are heretical and gives the following dates of the rise of these sects and some little information about them :—

The Digambara sect owed its rise to S'ivabhûti *alias* Sahasramalla in the year 609 after Vîra's Nirvâṇa.

The Paurṇamîyakapaksha owed its rise in the year 1629 after Vîra or 1159 Saṁvat to the secession of Chandraprabhâchârya from the Chaturdaśîyapaksha on account of his jealousy of his fellow-pupil Munichandrasûri.

The Kharatara-s'âkhâ had its rise in Saṁvat 1204 with Jinadattâchârya who forbade the worship of Jina by women.

The Âñchalikas, the Sârdhapaurṇamîyakas, and the Âgamikas were the offshoots of the Paurṇamîyakas.

The Lumpâkamata originated with the Lekhaka Lumpâka in Saṁvat 1508 on account of his doctrine of discarding images of Jina.

In Saṁvat 1533 arose the Veshadharas, the founder of the sect being Bhâṇa of the Prâgvâṭajñâti living in Âraghaṭṭavâṭaka near Sîrohî.

Dharmasâgara then tries to refute the statement that the Tapâgaṇa originated in Saṁvat 1285 with Jagachchandrasûri and that therefore it is not authorised by tradition. He says Jagachchandra only returned to the authoritative state of things by the order of his preceptor as did Ânandavimala before him. He did not secede from the Vaṭagachchha on account of any heteredox doctrine or any other cause. And the king seeing him practising penance in the old way handed down by Sudharmasvâmin gave him the title of Tapas which was transmitted to the Vaṭagaṇa. This Vaṭagaṇa was so called on account of Sarvadeva being made a Sûri under a Vaṭa tree by Uddyotanasûri and had before received the name of Kaṭika from Susthita and Supratibuddha and of Chandragachchha from Chandrasûri. (Appendix III. KKKK). Further on the author quotes as from Śrâddhavidhinis'chaya the verses quoted by Klatt beginning with "Huṁ Nande" (Ind. Ant. XI 254). All this information is given only in the manuscript under report. The whole of it, however, is to be found scattered in the body of the work in this MS. as well as the two others that there are in the Government collection.

The ten sects whose tenets are given and criticised are chronologically:—(1) The Kshapaṇakas or Digambaras, (2) the Paurṇamîyakas, (3) the Kharataras or Aushṭrikas, (4) the Pallavikas or Âñchalikas, (5) the Sârdhapaurṇamîyakas, (6) the Âgamikas or Tristutikas, (7) the enemies of idols or Lumpâkas, (8) the enemies of Munis or Kaṭukas, (9) the Vandhyas or Bîjamata which originated on account of the secession of Bîja, a Veshadhara, from the Lumpâkamata, and (10) the Pâśas or Pâs'achandras, a branch of the Tapâgaṇa of Nâgpur and resembling the sect of Lumpâka in its doctrines (prarûpaṇâ).

Four of these, viz., the Digambaras, Paurṇamîyakas, Aushṭrikas and Pâs'achandras branched off directly from the true traditional Jainism; the Stanikas (Âñchalikas), Sârdhapaurṇamîyakas, and Âgamikas from the Paurṇamîyakas; and the Lumpâkas, Kaṭukas and Vandhyas had their rise independently of any other Jaina sect, though among themselves the Vandhyas were an offshoot of the Lumpâkas.

All these sects Dharmasâgara tries to prove to be heretical. During the course of the arguments a great many interesting statements are made. The following may be noted:—

There are two kinds of Tîrthas viz:, (1) holy places *i. e.* places where the Tirthaṁkaras were born, received their Dîkshâ, acquired learning or obtained Nirvâṇa; and (2) the true faith represented by the Jaina sect consisting of the four Varṇas viz. Sâdhus, Sâdhvîs and S'râvakas and Śrâvikâs.

There are two kinds of Kevalins, viz., S'rutvâkevalin and As'rutvâkevalin. S'rutvâkevalin is one who learns the Dharma from somebody else such as a Tirthaṁkara and thus becomes Kevalin. The other becomes Kevalin of himself. The first only is authorised to preach and the Tîrthaṁkaras are authorised only because each has been learning from the previous one and thus in reality is a S'rutvâkevalin.

Sâdhus are preeminent among all the Varṇas and Sûris among Sâdhus. He only can be a Sûri who is anointed as such by an Âchârya in an unbroken line of Âchâryas.

Dharma consists of four part, viz. Dâna, Śîla, Tapas and Bhâva.

The Lumpâkas were for their heresy once declared in S'rîpattana to be Apâṅkteya or not fit to sit to dinner in the same line with the S'râvakas. The Tapâgaṇa Sâdhus command that the followers of any other sect should not even be seen.

Chapter II.

The ten sects enumerated in the first chapter are heretical principally because they deny the doctrines respectively of (1) the absolution of women, (2) Chaturdas'îpâkshika, (3) Paushadha on any day besides that of a Parvan, (4) the necessity of wearing a piece of cloth over the face in the case of the S'râddhas during the Sâmâyika and other observances, (5) the worship of the images of Jina with fruits, &c., (6) the propriety of praising the S'rutadevatâ, (7) worshipping idols of Jina, (8) the existence of Sâdhus in modern times, (9) the duty of observing many of the holy practices handed down traditionally, and (10) Vîra having advised or allowed Sâdhus to worship images of Jina. [This portion is in this place peculiar to the manuscript under report. It however occurs in all the three Government manuscripts in Chapter V. though with a few differences.] (Appendix III. LLLL).

The author then proceeds to speak at length of the heretical sects as to (1) who were their founders, (2) the dates of their foundation, (3) their doctrines, (4) the way to refute them, and (5) the causes of their spreading.

The Digambaras.

The Digambaras are first taken up. The Digambara sect had its rise in Rathavîrapuragara with Sahasramalla *alias* S'ivabhûti The story is briefly this :—

S'ivabhûti lived in Rathavîra and was a servant of the king. Angry with his mother he once left the house at night and entered the Upâs'raya of a Jaina Sûri named Âryakṛishṇa and he became a Jaina Sâdhu. He was once presented with a costly blanket by the king and he became passionately fond of it. It was however torn into pieces during his absence by the orders of his Guru, that he might not have a worldly object of attachment. Enraged at this he resolved to possess no worldly object not even the most necessary clothes and against the advice of his preceptor divested himself of them and turned out. His sister Uttarâ too did accordingly. But seeing the evident impropriety of this step he dissuaded her from doing so and denied Nirvâṇa to women. He gave the Dîkshâ to two disciples Kauṇḍinya and Koṭṭavîra and thus commenced the line of the Âchâryas of the Boṭika or Nagnâṭa sect.

The following are some of the facts that occur in the course of the arguments put forward in refutation of the Digambara doctrines :—

The Tîrthaṁkaras who went about without the belongings of a Sthavira had such bodily peculiarities as rendered unnecessary those belongings which they had not.

In Anahillapattana, Vâdidevasûri defeated, in a controversy at the court of king Jayasiṁhadeva, Kumudachandrâchârya who was the head of the Digambaras and who was proud of his victory in eighty-four previous contests and prevented the Digambaras from entering the town. The point proved was the absolution of women. This Jayasiṁhadeva reigned from A. D. 1094 to 1143 (p. 150) and was, as will be stated further on, a contemporary of Vâgbhaṭa the writer on Poetics.

The shrines at Girinâri or Ujjayantagiri and S'atruṁjaya belong to the S'vetâmbaras. As regards the former there was once a dispute between them and the Digambaras. But S'âsanasurî the goddess presiding over the Jaina law declared at the king's court in favour of the S'vetâmbaras through the mouth of a maiden come there from a distant country.

The points of difference between the S'vetâmbaras and the Digambaras dwelt upon in this chapter are:—(1) the Digambaras deny the absolution of women, and (2) they go about naked.

Chapter III. The Paurṇamîyakas.

Chapter III. is devoted to the Paurṇamîyakapaksha. The following account is given of its rise. In Râjas'rî Karṇavâraka there were four fellow-pupils, viz., Chandraprabha, Munichandra, Mânadeva and S'ânti. In Saṁvat 1149 S'rîdhara, a Jaina, wishing to set up at great expense an idol of Jinendra asked Chandraprabha the elder to direct Munichandra the younger who was well known to all to take part in the religious ceremonies. Chandraprabha being jealous said that a Sâdhu could not take part in the proceedings; laymen only could do so. This ruling about S'râvakapratishṭhâ was disregarded and failed to draw any followers. So in Saṁvat 1159 Chandraprabha on one occasion said he had a vision of Padmâvatî the previous night and she had directed him to prove to his followers the truth of the S'râvakapratishṭhâ and the Pûrṇimâpâkshika (the observation of the Pâkshika, literally, on the full moon day but actually on the last days of both the halves of a month) and their existence from time immemorial. Thus arose the Paurṇamîyapâkshikas.

In this chapter Pratishṭhâkalpas by Haribhadra, Siddhasena Divâkara, Umâsvâti, Pâdalipta and Samudrasûri are referred to and most of them quoted from. There is a quotation from Pâdalipta's Nirvâṇakalikâ too.

In speaking of interpolations in the Jaina scriptures made by the Paurṇamîyakas, Dharmasâgara refers to old Palm-leaf manuscripts of Dharmopadeśamâlâvritti and Kâlakâchâryakathâ existing in the Bhâṇḍâra at Pattana (Pâṭaṇ).

The following are some of the notable scraps of information that occur in the chapter :—

The Śatruṁjayamâhâtmya by Dhaneśvara was composed in Saṁvat 477. There are one or two quotations from this Mâhâtmya and in one place it is called Laghuśatruṁjayamâhâtmya. Probably therefore there are two Śatruṁjayamâhâtmyas going under the name of Dhaneśvara and that which Bühler calls a wretched forgery may be the larger, being the smaller one enlarged by somebody afterwards.

Tilakâchârya the author of a Pratishṭhâkalpa was a follower of Chandraprabha's sect.

Śatapadî the work of a follower of the Âñchalika sect and similar in its tenets to Tilakâchârya's work was written in Saṁvat 1294. In the 5th chapter this is stated to have been the work of Mahendrasûri and to have been based on a previous Śatapadî, some of the portions having been enlarged.

The Pâkshikasaptati was written by Munichandra for the edification of Chandraprabha.

Śrâvakapratishṭhâ is common to the Paurṇamîyakas, Sârdhapaurṇamîyakas, Âñchalikas, Âgamikas, Kaṭukas and Vandhyas.

Old Âchâryas speak of Haribhadra having held that Siddhasena Divâkara and others had no faith in some of the Âlâpakas in the 4th Adhyayana of the Mahâniśîtha Sûtra and consequently of his having had no faith in them himself.

Chandraprabha and his sect as well as the Lumpâkas and the Chaityavâsins do not recognise the Mahâniśîtha at all. Chandraprabha also rejected the Upadhânavidhi and Śrutârâdhana or propitiation of the scriptures by Namaskâras and such other things, in the case of the laity.

Chapter IV. The Kharataras.

Chapter IV. is devoted to the Kharataragachchha. In this Dharmasâgara tries to prove that (1) it owed its rise not to Jineśvara the pupil of Vardhamâna in Saṁvat 1024 as is commonly believed but to Jinadatta in Saṁvat 1204; (2) that the Kharataras have no continuous line of Yugapradhânas from Sudharman downwards, each succeeding Yugapradhâna having been anointed by the previous one; and (3) as usual that their tenets are false.

First of all Dharmasâgara gives two extracts from the Gaṇadharasârdhaśatakabṛihadvṛitti of Sumatigaṇi, the pupil of Jinapati, the one giving an account of Jinavallabha and the other of Jinadatta. The extracts will be found summarised in the last year's report. But a few points not included in those summaries it is necessary should be given here. They are: (1) Abhayadeva did not himself set Jinavallabha on the Paṭṭa, as he thought his followers would not like it, since Jinavallabha was before a pupil of a Chaityavâsin. He appointed his pupil Vardhamâna to be his successor. Prasannachandra was, however, told by him to set Jinavallabha on the Paṭṭa when an opportunity occurred, and he too, finding no opportunity for it, deputed the task to Devabhadra, who ultimately succeeded in carrying it out. (2) On one occasion Jinavallabha instituted the Mahâvîragarbhâpahârakalyâṇa finding some authority for it in the Jaina Siddhântas.

With regard to the founder of the Kharatara sect, Dharmasâgara says that the account about Jineśvara having vanquished his Chaityavâsin opponent at the court of Durlabha in Saṁvat 1024 and thus having got the title of Kharatara is a myth. For Durlabha ascended the throne in Saṁvat 1066 and died in 1077 according to some and 1078 according to others, having reigned only 11 years and 6 months. In this connection are given the dates of the kings of Pattana and the reader is referred for details to a Kumârapâlaprabandha. The list of the dates is valuable and will be found later on.

Nor would it do, argues Dharmasâgara, to take such an expression as "*Dasasayachaüvîseṁhi*" giving the date of the title on account of the dispute in question as equivalent to ten hundred plus four *times* twenty *i.e.* 1080. For the date 1024 Saṁvat is assigned to it in a metrical Karatarapaṭṭâvali of Saṁvat 1582 written while Jinahaṁsasûri was on the Paṭṭa.

In the Prabhâvakacharitra, from which a long extract is given, there is nothing about the celebrated disputation with the Chaityavâsins nor in the Darśanasaptatikâvṛitti written by Saṁghatilaka of the Rudrapallîyagachchha. Nor does Nemichandra, the author of Shashtiśataka, who was converted by Jinapati, the pupil of Jinachandra, mention the title of Kharatara in praise of Jinavallabha though he is full of his other praises. And, moreover, there is no mention of Kharatara in Abhayadeva's works, or the Ṛishabhacharita, the work of his pupil Vardhamâna, consisting of Prâkṛit Gâthâs.

As regards the second point, that the Khararataras have no continuous line of Yugapradhânas, Dharmasâgara argues: It is clear from Sumatigaṇi's own words that Jinavallabha never even saw Jinadatta, much less then did he appoint him his successor. The other statement too, about Jinavallabha having been set up on the Paṭṭa by the direction of Abhayadeva, or even about his having been a pupil of the latter, is not correct. For, why would the people have been displeased at Jinavallabha being made a Yugapradhâna when they were not displeased with regard to Vardhamâna, the successor of Uddyotana, who too was previously a pupil of a Chaityavâsin exactly as Jinavallabha was? Moreover, Jinavallabha never speaks of himself as having been a pupil of Abhayadeva, nor does he make mention of the title under consideration. In this connection Dharmasâgara gives a Kharatarapaṭṭâvalî which he criticises to show that even as regards the predecessors of Uddyotana as given therein there is the same want of connection that there is as regards Abhayadeva, Jinavallabha and Jinadatta. The Paṭṭâvalî is different from Klatt's and will be given later on.

The Kharatara sect then arose according to an old Gâthâ in Saṁvat 1204. Jinadatta was a proud man, and even in his pert answers to others mentioned by Sumatigaṇi pride can be clearly detected. He was, therefore, called Kharatara by the people; but he gloried in the new appellation and willingly accepted it. As

regards the common belief, that Saṁvat 1204 is the date of the rise of the Rudrapallîyagachchha from Jinaśekhara, it is not correct. For, as stated by a Rudrapallîya himself in the Praśasti to his Darśanasaptatikâvṛitti the sect had its rise with Abhayadeva, the fourth on the Paṭṭa from Jinaśekhara.

By establishing the sixth Kalyâṇa, Jinavallabha started the Vidhisaṁgha within 20 years after Saṁvat 1130 and Jinadatta following him in that respect started the Kharataragachchha.

A Paṭṭâvali of the kings of Pattana (Appendix III. MMMM.)

In 470 V. Vikrama was on the throne.
In 746 A.D., Vanarâja built the town of Pattana and was crowned there.

Vanarâja	ascended	the	throne	in	A. D. 746	and reigned	60 years.
Yogarâja	„	„	„		806	„	35 „
Kshemarâja	„	„	„		841	„	25 „
Bhûyaḍa	„	„	„		866	„	29 „
Vairasiṁha	„	„	„		895	„	25 „
Ratnâditya	„	„	„		920	„	15 „
Sâmantasiṁha	„	„	„		935	„	7 „

The above were Châpotkaṭa Kings, and they together reigned for 196 years.

Mûlarâja (The son of Lîlâdevî, the sister of Sâmantasiṁha).							
	„	„	„		942	„	55 „
Châmuṇḍa	„	„	„		997	„	13 „
Vallabha	„	„	„		1010	„	6 months.
Durlabha	„	„	„		1010	„	11 years 6 mts.
Bhîma	„	„	„		1022	„	42 years.
Karṇa	„	„	„		1074	„	20 „
Jayasiṁha	„	„	„		1094	„	49 „
Kumârapâladeva		„	„		1143	„	31 „
Ajayapâla	„	„	„		1174	„	3 „
Bâlamûla	„	„	„		1177	„	2 „
Laghu Bhîmadeva		„	„		1179	„	63 „
Tihuṇapâla (Tribhuvanapâla)			„		1242	„	4 „

So there were 11 Chaulukya kings, and they reigned for 300 years together.

Vîsaladeva	„	„	„		1246	„	18 „
Arjunadeva	„	„	„		1264	„	13 „
Sâraṁgadeva	„	„	„		1277	„	20 „
Laghukarṇa	„	„	„		1297	„	7 „

So the Vâghelâ dynasty reigned for 58 years and then followed the rule of Alâvadîna and other Suratrâṇas.

It should be noticed that all the three manuscripts agree in giving Saṁvat 1078 as the date of Bhîma's accession and assigning 42 years to his rule, and yet they give 1130 Saṁvat as the date of Karṇa's accession. But as Forbes assigns a reign of 50 years to Bhîma and gives A.D. 1072 or Saṁvat 1128 as the date of the accession of his successor Karṇa, it is probable that the period of forty-two years assigned to Bhîma above is a mistake for 52, the number having been written in figures.

It should also be observed that in order to arrive at the number of years for which the Chaulukya rule lasted, 998, the Saṁvat year of Mûlarâja's accession has been subtracted from 1298, the Saṁvat year of Tribhuvanapâla's accession, instead of from that of his death, Saṁvat 1302.

Kharatarapaṭṭâvalî as given by Dharmasâgara.

S'rîvîra
1. Sudharman.
2. Jambû.
3. Prabhava.
4. S'ayyaṁbhava.
5. Yaśobhadra.
6. Saṁbhûtivijaya.
7. Bhadrabâhu.
8. Sthûlabhadra.
9. Mahâgiri.
10. Suhastin.
11. S'ânti.
12. Haribhadra.
13. Kâlakâchârya.
14. S'âṇḍilya.
15. Revatîmitra.
16. Dharma.
17. Gupta.
18. Samudra.
19. Maṅgu.
20. Sudharman.
21. Gupta.
22. Vajra.
23. Rakshita.
24. Durbalikâpushpamitra.
25. Nandi.
26. Nâgahastin.
27. Revatî.
28. Brahmadvîpin.
29. S'âṇḍilya.
30. Himavat.
31. Nâgârjuna.
32. Govinda.
33. Saṁbhûtadatta,
34. Lauhitya.
35. Dûshya.
36. Umâsvâtin.
37. Jinabhadra Kshamâśramaṇa
38. Haribhadra.
39. Deva.
40. Nemichandra.
41. Uddyotana.
42. Vardhamâna.
43. Jineśvara.
44. Jinachandra.
45. Abhayadeva.
46. Jinavallabha.
47. Jinadatta.
48. Jinachandra.
49. Jinapati.
50. Jineśvara.
51. Jinaprabodha.
52. Jinachandra.
53. Jinakuśala.
54. Jinapadma.
55. Jinalabdhi. (This man was given the Âchâryapada by Taruṇaprabhâchârya in Saṁvat 1400 and died in 1406.)
56. Jinachandra (he too was made an Âchârya by Taruṇaprabha).
57. Jinodaya.
58. Jinarâja.
59. Jinavardhana.
60. Jinachandra.
61. Jinahaṁsa (who was living when Dharmasâgara's work was written).

Some of Dharmasâgara's strictures on this list are: It is full of the names of persons who were not pupils set up by their immediate predecessors. Jinavallabha's and Jinadatta's cases have been already noticed. Nor was Abhayadeva the successor of Jinachandra; for, Jinachandra placed Prasannachandra on the Paṭṭa. Abhayadeva was not Jinachandra's pupil, nor was taught by him, nor was made an Âchârya by him. He was his fellow-pupil, having, like him, received the Dîkshâ from, and having been taught and made a Sûri by, Jineśvara. Vardhamâna too, it will be seen, could not have been the successor of Uddyotana, if their dates are considered. Uddyotana's successor was Sarvadeva. Vardhamâna was a Visaṁbhogika, and ought not to be put into the Paṭṭâvalî. As to the predecessors of Uddyotana, regarding whom there is a perfect agreement among the Paṭṭâvalîs of all the other sects that recognise Uddyotana, they are jumbled up together without order in the above. Chandrasûri, the founder of the Chandrakula, and Vajrasena, the first Âchârya of the 2nd Udaya, have been omitted. So also are omitted Susthita and Supratibaddha, the founders of the Koṭikagaṇa. Jinabhadra Kshamâśramaṇa is put in after Umâsvâti, though he was not his pupil. The men whose names are inserted between those of Suhastin and Vajra as well as between those of Vajra and Uddyotana were not really Paṭṭadharas. Saṁbhûtavijaya and

Bhadrabâhu, and Mahâgiri and Suhastin were fellow-pupils. So one of each of the two pairs could not be the succeeding Paṭṭadhara of the other.

The following are some of the minor interesting scraps of information in the chapter :—

Jinavallabha's pupil Râmadeva wrote the Shaḍaśîtikachûrṇi in Saṁvat 1173. In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his Chitra Kâvyas on the stones of the Vîrachaitya at Chitrakûṭa and the Dharmaśikshâ and Saṁghapaṭṭaka on both sides of the doors of the Chaitya. Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashṭasaptatikâ which Jinavallabha composed in Saṁvat 1164.

A Kharatarapaṭṭâvalî from Uddyotana to Jinabhadra was inscribed in the temple at Jesalameru. It is dated Saṁvat 1505 during the reign of Châchikadeva. Châchikadeo is mentioned by Prinsep in his list of the Râos of Jesalmir. He belonged to the dynasty of the Bhaṭṭis, a branch of the Yadu race of the Chandravaṁśa.

Guṇachandra wrote his Mahâvîracharitra in Saṁvat 1139, some words in the Praśasti of which were changed by the Kharataras to suit their purpose of proving the existence of their sect before Saṁvat 1204.

A work called Vichâravallabhâ has been wrongly attributed by the Kharataras to Umâsvâtin and Tattvataraṅgiṇî to Haribhadra.

In one place it is stated that Siddhasena Divâkara proposed to his Guru to Sanskritise the Siddhântas, but was dissuaded by him from doing so, and by his advice did penance for the fault of harbouring the thought.

Chapter V. The Âñchalikas.

Chapter V. is devoted to the Âñchalika sect which was founded in Saṁvat 1213 by the one-eyed talkative Narasiṁha of the Paurṇamîyakapaksha, who was afterwards cast out even by that sect. On one occasion while he was living in Biuṇa, a rich blind woman named Nâdhî came for the usual Vandanaka, but had forgot to bring her covering for the face. So Narasiṁha directed her to use the Añchala or the border of her cloth instead, as there was no mention made in the scriptures of a covering for the face in the case of the laity. She did accordingly, and they both established the Âñchalika sect with her money. Nâdhî prevailed upon a Naṭipadrîya Chaityavâsin to give Narasiṁha the Sûripada with the name of Âryarakshita. After doing away with the face-cloth and with it also the Rajoharaṇa, Narasiṁha did away in the case of the laity with those observances in which principally they were used, such as the Pratikramaṇa. Some say the order in which the things were given up was the reverse of this, *i.e.*, the Pratikramaṇa was first prohibited, and then the face-cloth. But it was not so. The Pratikramaṇa was forbidden after Narasiṁha was cast out by the Paurṇamîyakas.

In one place is mentioned a three-fold division of Âgamas into Âtmâgama, Anantarâgama, and Paraṁparâgama, *i.e.*, Âgama as

taught by the Ganadharas, as taught by their pupils, and as handed down from one Pattadhara to another, which last is the Âgama at present prevalent.

Chapter VI. treats of the Sârdhapaurṇamîyakas who came into existence in Sam. 1236. As regards their rise Dharmasâgara relates: Kumârapâla once askedHemachandra to explain to him the doctrines of the Paurṇamîyakas and the way in which the sect came into existence. On hearing the true account from Hemachandra he asked him to devise some means whereby they might be expelled from his kingdom. So in the presence of the king Hemachandra asked a follower of the sect what authority they had for the doctrines peculiar to them since they were met with neither in the Âgama nor tradition. The Paurṇamîyaka gave a defiant answer and so all the Paurṇamîyakas were expelled from the eighteen provinces ruled over by Kumârapâla. This fact should not be doubted, says Dharmasâgara, for it is confirmed by a similar tradition among the Âñchalikas too about the expulsion of the Paurṇamîyakas, and in proof he gives an extract from their Paṭṭâvalî. After both Kumârapâla and Hemachandra had died, a Paurṇamîyaka named Sumatisiṁhâchârya went to Pattana in disguise to see the state of affairs there. On being questioned who he was he said he was a Sârdhapaurṇamîyaka. Some of Sumatisiṁha's followers say that the name of the sect was Sâdhupaurṇamîyaka and relate that Sumatisiṁha was tender-hearted and was therefore called Sâdhupaurṇamîyaka, which name descended to his followers. Others relate that he established the right course of not worshipping idols with fruits, &c., and was therefore called a Sâdhupaurṇamîyaka and his followers after him.

Chapter VI. The Sârdhapaurṇamîyakas.

Chapter VII treats of the Âgamikas or Tristutikas, which sect had its rise in Saṁvat 1250. S'îlagaṇa and Devabhadra left the Paurṇamîyakas and joined the Âñchalikas. They again left them too, and in the vicinity of Śatruṁjaya came across seven or eight Munis who had like themselves left the Bṛihadgaṇa. They took counsel together and set up a new doctrine by prohibiting the worship of the Kshetradevatâs, such as the goddess presiding over the Jaina scriptures—the worship which begins with the words "Suadevayâ bhagavaî."

Chapter VII. The Âgamikas.

Chapter VIII. is taken up by the Lumpâka sect, which was founded in Saṁvat 1508 by Lumpâka. Lumpâka was a copyist, and in copying the Siddhântas he omitted many Âlâpakas and Uddes'akas. He was rebuked by a Muni for doing so, whereupon he vowed to make alms scarce to all the Munis. He set up a sect commonly known as Luṅkâ, which did not worship idols, saying they were lifeless and not capable of appreciating worship. Dharmasâgara is deadly opposed to this sect, and tries with all his might to demolish its fundamental tenet, the chapter being by far the longest in the work.

Chapter VIII. The Lumpâkas.

The Veshadharas, a branch of the Lumpâkas, came into existence in Saṁvat 1533 according to some and in 1531 according to others. They were distinguished by their peculiar dress, which was neither wholly that of the Sâdhus of the Jaina nor of those of any other

The Veshadharas.

faith, but a strange mixture of different dresses. The founder of the sect was Bhâṇaka, a merchant of the Prâgvâṭa Jñâti and an inhabitant of Araghaṭṭapâṭaka near S'ivapurî (Sîrohî, p. 144). The Veshadharas, of whom Bhâṇaka was the first, are the Veshadharas of Nâgapura. Of the Gujarâtî Veshadharas Rûparshi was the originator, who became a Veshadhara of himself without being converted.

Paṭṭâvalî of the Nâgapurîya Veshadharas:—

1. Bhâṇaka.
2. Bhâda.
3. Bhîma, a pupil of Pûna, the disciple of Bhâṇaka.
4. Nûna, a disciple of Bhâda.
5. Jagamâla of the Nanarândagrâma, a disciple of Bhîma.
6. Rûparshi.

This Rûparshi was of the Mâlasâvaḍa gotra and of the Mâlajñâti. He was made a Sâdhu by Jagamâla in Nâgapura and became his successor in Saṁvat 1554. His followers came to be called in Saṁvat 1568 the Nâgapurîya Lumpâkas as distinguished from the other Veshadharas that had come into existence, and were called Gujarâtî Lumpâkas. For in Pattana another Rûparshi of the Indragotra and Okeśajñâti became Veshadhara of himself in Saṁvat 1568 and separated for some reason from the followers of the other Rûparshi. The account given by the two other manuscripts is slightly different. Rûpa of the Sûrâṇâ gotra and Okeśajñâti became a Sâdhu of himself and the successor of Jagamâla at Nâgapura in Saṁvat 1580. The other Rûpa, who was of the Mâlasâvaḍa gotra and Okeśajñâti, independently became a Veshadhara at Paṭṭana, and on a difference arising between him and the other sect they came to be distinguished by the two names in Saṁvat 1584.

Jîva was the successor of the Gûjarâtî Rûparshi.

Lumpâka recognises nothing but the Sûtras as authoritative.

Chapter IX.—The Kaṭukas.

Chapter IX. deals with the Kaṭukas. Kaṭuka, the founder of the sect, was a well-meaning person who happened to meet an Âgamika and to ask him the true faith. He was advised to become a layman among the Âgamikas, for, he was told, the world had discontinued producing any Sâdhus. He did accordingly and made converts. So this sect came into the world in Saṁvat 1564.

Chapter X.—Bîjamata.

Chapter X. is concerned with the Bîjamata. Bîja was an ignorant disciple of Nûnaka, a Veshadhara Lumpâka. He went to Medapâṭa, which was never visited by Sâdhus, and there practised great austerities. So the people of the place came to believe in him. He established among them the Pûrṇimâpâkshika, Pañchamîparyushaṇâ and preached tenets nearly the same as those of the Âgamikas. Thus the Bîjamata saw the light in Saṁvat 1570.

Chapter XI., which is the last, deals with the followers of Pâśachandra or Pârśvachandra. Pâśachandra established his sect in Saṁvat 1572. He was an Upâdhyâya and belonged to the Tapâgaṇa at Nâgapura. Having had a quarrel with his spiritual head and wishing to leave behind a sect that should be named after him, he brought one into existence with some tenets of the Lumpâkas and some of the Tapâgaṇa. He preached the three Sthânas of Vidhivâda, Charitânuvâda and Yathâsthitavâda. Vidhivâda related to all actions, such as Śubhadhyâna, which had not the slightest taint of evil in them and were instrumental in the attainment of Nirjarâ without the least touch of Karman. Charitânuvâda embraced all actions which were of a mixed nature, and included not only the proper actions of laymen, but also such actions of Sâdhus too as brought them within the power of Karman. The rest of the ground, *i.e.*, all neutral things up to the smallest atoms, was covered by the Yathâsthitavâda. So Pâśachandra put down under the Charitânuvâda the praise of Jina and sleep among other things and held that Vîra had prohibited Sâdhus from resorting to them. Chapter XI.—The Pâśachandras.

Pârśvachandra does not recognise the Niryuktis, Bhâshyas, Chûrṇis and Chhedagranthas as authoritative.

The work from which a few scraps of information have been given above was written, as stated at the end of the first and the last chapters, in Saṁvat 1629 during the reign of King Akbar and during the spiritual sovereignty of the author's Guru Hîravijaya, whose greatness was borne witness to in Ahmedabad, the best of cities, by the conversion with great eclat of Methaji, who before belonged to the sect of the Lumpâkas.

No. 279 is a copy of the Mitrachatushkakathâ composed in Saṁvat 1484 by Munisundara. In the Praśasti at the beginning the author pays his respects to Devasundara, his pupil Jñânasâgara, and Somasundara. In the colophon the work is stated to be by Munisundara, who was placed on the Paṭṭa after Somasundara and who was the disciple of Devasundara and Jñânasâgara, the ornaments of the Tapâbṛihadgachchha (Appendix III.NNNN). Munisundara was also the author of the Sahasranâmasmṛiti and other works, as stated below. Mitrachatushkakathâ.

No. 281 is a copy of Râjahaṁsopâdhyâya's commentary on Vâgbhaṭâlaṁkâra. Among the instances of Alaṁkâras given in the original there are four which are in praise of a specific king. Two of these which make mention of a king named Jayasiṁha and a third which makes mention of a son of the king Karṇadeva have been noticed by Aufrecht in his Oxford Catalogue. From the nature of the praise contained in them and the use of the present tense it appears very probable that they refer to a king or kings living in Vâgbhaṭa's time. The fourth instance which has escaped Aufrecht gives the name of the capital of the son of Karṇadeva as Aṇahillapâṭaka. The verse is: *Aṇahillapâṭakaṁ puram-avanipatiḥ Karṇadevanṛipasûnuḥ | Śrîkalaśanâmadheyaḥ karî cha ratnâni jagat-îha* || IV, 132. In both the places where the expression *Karṇadevanṛipasûnuḥ* occurs it is explained by Râjahaṁsopâdhyâya Vâgbhaṭâlaṁkâra-vṛitti.

to mean Jayasiṁha. This Jayasiṁha then is the same Jayasiṁha (*alias* Siddharâja), the son of Karṇa, who reigned at Anahilpur from A.D. 1094 to 1143. Vâgbhaṭa, therefore, belongs to the first half of the 12th century.

The date of Râjahaṁsopâdhyâya cannot be determined. He certainly lived before Saṁvat 1486, in which year the present manuscript was copied. He was the pupil of Jinatilakasûri, who was a pupil of Jinaprabhusûri, the lord of the Kharataragachchha.

Vivekavilâsa.

No. 282 is a copy of Jinadatta's Vivekavilâsa. The author proposes to present his readers with a short quintessence of all the previous S'âstras. The subjects with which it deals range from precepts of the highest morality to the interpretation of dreams and such advice as that about reading the Vâtsyâyanasûtra, taking care not to spread a knowledge of it promiscuously. So in one place the author gives short metrical summaries of the tenets of six systems of philosophy, *viz.*, the Jaina, Maimâṁsaka, Bauddha, Sâṁkhya, S'aiva and Nâstika. All these will be found in (Appendix. III. OOOO). Two of these summaries, those of the Jaina and Bauddha doctrines, have been quoted in the Sarvadars'anasaṁgraha, the first under the name of the author and the second under the name of the work.

Jinadatta was a pupil of Râsila and Jîvadeva, who were of the Gachchha that flourished in the town of Vâyaḍa. He wrote his Vivekavilâsa for the gratification of Dhanapâla, the adopted son of Devapâla of the Vâyaḍa family who was the trusted minister of Udayasiṁha of the Châhumâna (or Châhvâna) dynasty, the lord of Jâvâlipura. (Appendix III. PPPP).

Mâdhava, the author of the Sarvadarśanasaṁgraha, flourished from about the middle of the 14th century of the Christian era to about the end of that century. Jinadatta, therefore, must be at least a century older. So the Udayasiṁha of Jâvâlipura must be the Udayasiṁha, who, as stated by Râjas'ekhara in his Prabandhachaturviṁs'ati, was the contemporary of Vîradhavala and the father-in-law of his son Virama, and by whom Virama was treacherously murdered when he fled to Jâvâlipura for refuge on being defeated by his brother Vîsaladeva. Vîradhavala died about A.D. 1239. Jinadatta, therefore, lived in the first half of the 13th century of the Christian era. Udayasiṁha also occurs in the list from Ferishtah given by Prinsep as "Udaya, a tributary raja of Jalwar," and is placed before Raja Dewbal, whose date is given as 1231 A.D.

Sobhanastutis.

No. 284 is a copy of the Stutis of the 24 Jinas by S'obhanâchârya with a commentary by Jayavijaya. The commentary was composed in Saṁvat 1664 while Vijayasena was Yugapradhâna and Vijayadeva the spiritual Yuvarâja.

S'râvakapratikramaṇasûtra.

No. 285 is a copy of a commentary on the S'râvakapratikramaṇasûtra by Ratnas'ekhara. At the end of the work the author states that a Chûrṇi and a Bhâshya on this Sûtra were composed in

Saṁvat 1183 by Vijayasiṁhasûri and Jinadevasûri respectively, and he says that there are a great many Vṛittis on it. He also speaks of Abhayadeva, the author of Vṛittis on nine Sûtras, and Hemasûri, as having written about the S'râddhapratikramaṇa in their works entitled Pañchâs'akavṛitti and Yogas'âstravṛitti. For the time and way of observing the Pratikramaṇa in the five divisions of it as divided by them, Ratnas'ekhara refers his readers to his Vidhikaumudî. The five divisions are: Daivasika, Râtrika Pâkshika, Châturmâsika and Sâṁvatsarika.

The Pras'asti at the end (Appendix III. QQQQ) begins with Jagachchandrasûri, the founder of the Tapâgachchha, who was known as Vikhyâtatapas. After him is introduced Devasundara who had five pupils:—

1. Jñânasâgara who proved himself true to his name by writing various Avachûrṇis and Laharîs.
2. Kulamaṇḍana who produced various Âlâpakas extracted out of the scriptures.
3. Guṇaratna who wrote the Shaḍdars'anavṛitti, Kriyâratnasamuchchaya and Vichâraniśchaya and was the Vidyâguru of Bhuvanasundara and others.
4. Somasundara.
5. Sâdhuratna, the author of a Vṛitti on the Yatijitakalpa, who drew out of the well of this world even such a wretch as the author.

Devasundara was succeeded by Somasundara, who also had five pupils:—

1. Munisundara, who wrote the Sahasranâmasmṛiti and other works.
2. Jayachandra.
3. Bhuvanasundara.
4. Jinasundara.
5. Jinakîrti.

By the favour of these Gurus Ratnas'ekhara wrote his commentary in Saṁvat 1496, and it was looked over by Lakshmîbhadra. In the introduction he calls himself the lowest of the disciples of the Bhuvanasundara mentioned above, who wrote the Vyâkhyânadîpikâ and other works.

This Ratnas'ekhara succeeded Munisundara as Yugapradhâna.

The Saṁvat Era.

In a review of my last report characterised by a general spirit of fairness which forms a distinguishing feature in the writer's character and has enabled him to acquire that influence over his brother scholars both in Europe and India which he now wields, Dr. Bühler finds fault with me for taking the word "Saṁvat" as expressive in all cases of the Vikrama era which begins in 57 B. C. His words are:—

> 'I must, however, add that it is hazardous to assume, as Professor Bhâṇḍârkar seems to do throughout, that all dates preceded by the word "Saṁvat" belong to the era of 57 B. C. In common with other Sanskritists I too have held this opinion for many years. But recent discoveries have shown that even the scribes of Gujarât and Râjputânâ, where the Vikrama-era is universally used in everyday life, sometimes put Saṁvat instead of S'akasaṁvat. As instances I may point out the MS. of the Mahâbhâshya (Kielhorn, Mah. II. 3, p. 8), written at Iladurga (Idar) in Saṁvat 1513 and 1514, where the mention (in the colophon) of the victorious reign of the illustrious Nârâyaṇadâsa the Rao Nârondâs of the Ayîn Akbari, shows that S'akasaṁvat 1513—1514 is meant, and the copy of Govindarâja's Smṛitimañjarî in the India Office library (No. 1736), dated Saṁvat 1467, which Colebrooke and the editors of the Palaeographical Series believed to correspond to 1410 A.D. In the colophon of the latter work the scribe states, however, that he wrote at Vasurâvî (Vasrâvî) during the reign of Mahârâṇâ Udayasiṁha. As Mahârâṇâ Udayasiṁha of Mevâḍ came to the throne in 1541 A. D., it is not doubtful that Saṁvat 1467 refers to the S'aka era, and corresponds to 1545 A. D. Under these circumstances every "Saṁvat-date" requires verification.'

That the word "Saṁvat," denotes at the present day the Vikrama era alone and the word S'aka the era which begins in 79 A. D. is a fact that cannot admit of dispute. But Dr. Bühler thinks this was not the case in former times, and that the word "Saṁvat" was sometimes used to denote the S'aka also; and brings forward two instances in which if we understand the Vikrama era by the word "Saṁvat," we are led to wrong results. The wrong results only show that there is some mistake here; but they do not necessarily show that the word "Saṁvat" is here used to express the S'aka era. And besides, the S'aka will hardly do for the first of the two above dates. For S'aka 1514 corresponds to 1592 A. D., when it is highly questionable whether Nârâyaṇadâsa was the reigning chief at Idar; for in 1576 A. D. a large army was sent to Idar to subdue that chief, he having previously shown a rebellious spirit, and Nârâyaṇadâsa was defeated and his capital fell into the hands of Akbar. Kinloch Forbes immediately after this speaks of Viramadeva, the successor of Nârâyaṇadâsa. The wrong results may be due to the transcribers of the manuscripts having copied the dates from their originals and given the names of the princes in whose reigns they themselves lived; or to an actual slip of the pen in writing them.

Not only, therefore, do these two dates afford no ground whatever for the supposition that the word "Saṁvat" is here used to denote the S'aka era, but I can give a mass of positive evidence to show that for the last four hundred and fifty years at least the word "Saṁvat" has been, just as it is at present, used to denote the Vikrama era only, and the word "S'aka" or "S'âka" the other. I have recently collected a large number of instances of double dates from S'aka 1361 or 1439 A. D. downwards in which the word "Saṁvat" is used before one, and "S'aka" or "S'âka" before the other. The manner in which these words are contrasted shows that "Saṁvat" denotes an era different from that which "S'aka" denotes, and the number expressive of the date in the first case being in excess of that in the second by 134, 135 or 136, the era expressed by the word "Saṁvat" in these instances is unquestionably that of Vikrama. These double dates are as follows :—

1. A MS. of the Vishṇubhaktichandrodaya recently procured has at the end संवत् १४९३ वर्षे शाके १३६१ प्रवर्तमाने सिद्धार्थनामसंवत्सरे.
2. No. 106 of 1882-83, Mitâkṣharâ, has स्वस्ति संवत् १५३५ वर्षे शाके १४०१ प्रवर्तमाने.
3. No. 533 of 1883-84 (the present collection), Dânavâkyâvalî, has संवत् १५३९ शाके १४०४ समये पौषशुदि पंचमी रविवासरे.
4. No. 197 of 1883-84, Mâdhava's Commentary on the Bhâsvatî, has (f. 65 *a*) संवत् १५८२ शाकः १४४७.
5. No. 324 of the Viśrâmabâg Collection, Prakriyâkaumudî, has स्वस्ति श्री संवत् १५८३ वर्षे शाके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां तिथौ भौमदिने.
6. No. 86 of 1883-84, Vishṇubhaktikalpalatâ with commentary has संवत् १६६७ श १५३३ प्र। जेष्ठ शुदि ९ गुरौ.
7. No. 206 of 1883-84, Varshaphalavichârasiddhânta (a commentary on), has (f. 3 *a*) संवत् १६९० शाकः १५५५ समये आषाढमासे शुक्लपक्षे चतुर्दशी तिथिः बुधे.
8. No. 321 of 1883-84, S'rîpâla Chaupâî, has संवत् १७३६ शाके १६०१ प्रवर्तमाने पौषमासे शुक्लपक्षे दशमी गुरुवासरे.
9. No. 199 of 1883-84, Gaṅgâdhara's Commentary on the Bhâsvatî, has (f. 26 *b*) अस्योदाहरणं संवत् १७४२ शाके १६०७ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे तिथौ (थौ) पूर्णमास्यां १५ शनौ.
10. No. 202 of 1883-84, Dhruvabhramakayantra, has संवत् १७६१ वर्षे शा १६२७ प्रवर्तमाने॥अथ वैशाखमासे शुक्लपक्षे १२ तिथौ भौमवासरे॥
11. Kṛishṇakarṇâmṛita, last leaf of, (found in No. 159 of 1883-84, Bhaktirasâmṛitasindhu) has संवत् १७६३ वर्षे साके १६२९॥ मीति आसोज सुदि ॥१॥

12. Saptapadârthîṭîkâ (recently procured) has संवत् १८११ वर्षे शाके १६७६ प्र। पौषस्य शुक्ला १४.

13. No. 201 of 1883-84, Muhûrtachûḍâmaṇi, has संवत् १८१२ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मधुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्यां भौमवासरे.

14. No. 103 of 1883-84, Prabodhachandrikâ has संवत् १८५९ शाके १७२४॥

15. No. 215 of 1883-84, Sârâvalî, has संवत् १८६९ शाके १७३० पौषशुदि १* वा. आदित्यवासरे.

16. No. 204 of 1883-84, Râmavinoda, has संवत् १८६७ शाके १७३१ ज्येष्ठ शुक्ला १४ शनौ.

17. No. 222 of 1883-84, Vîrasiṁhâvaloka, has संवत् १८७३ शका १७३८ चैत्र कृष्णपक्षिद्वादश्यां शुक्रे.

18. No. 207 of 1883-84, Vâstuprakaraṇa, has सं १८७३ शा १७३८ वैशाख कृष्ण १२ बुधे.

19. No. 210 of 1883-84, Vriddhagârgyasaṁhitâ, has श्रावणशुक्ल १ संवत् १८७३ शाके १७३८ गुरौ.

It is plain, therefore, from this that the word "Saṁvat," whatever its etymological meaning and in whatever sense it may have been used in early inscriptions, has within the last five centuries if not earlier come to be restricted by usage to the Vikrama era. In No. 200 of 1883-84, which is a commentary on the Bhâsvatî, it is expressly stated that the era of Vikramâditya is called "Saṁvat" and that it is in advance of the Śaka by 135 years. The words are :—

विक्रमादित्यस्य संवत्संज्ञः पंचाग्निचंद्रैः (द्रैः) हीनः शालिवाहनशको भवति।

20. उदाहरणं ॥ संवत् १७१२ वर्षे शाके १५७७ श्रावण वदि ३०..... .....अय (इम) माधिक्येोदाहरणक्रमो लिख्यते॥ संवत् १७१२ पंचाग्निचंद्रैही (हीं) नः १३५ शालिवाहनशको जातः १५७७ शकोपि एतै (:) १३५ युतः संवत् भवति १७१२.

Nothing could be plainer than this. And this occurs in a work written 231 years ago. We are therefore perfectly justified in taking "Saṁvat" as occurring in manuscripts to mean the era which begins in 57 B. C., and if in any particular case wrong results are arrived at, they must be due to some mistake of the scribe of the nature of those we meet with in almost every line in a bad manuscript. Such mistakes do not and cannot point to a sense of the word "Saṁvat" other than that which usage has clearly given to it.

---

* The letters पौष शुदि १ have ink rubbed over them.

APPENDIX. I.

*A.—List of Manuscripts in the Upâśraya of Poplıâno pâḍo in Pâṭaṇ in Upper Gujarat (from the list in the possession of the Custodian)**

डाभडो १.

१ श्रीहिताचरणग्रंथ पत्र २७१
२ श्रीनवपदप्रकरवृत्ति २४०
३ श्रीजयशेखरसूरिविरचिते जैन-श्रीकुमारसंभवमहाकाव्ये सूर्योदयशक्रसमागमवर्णनो नाम एकादशसर्गः ३९
४ उपदेशरत्नाकरग्रंथ २३२
५ श्रीसतरभेदपूजा तथा प्रदेशिनृपकृतदशप्रस्त(स्ताव?)स्वाध्याय ३
६ श्रीचित्रसेनपद्मावतीकथा १८
७ श्रीवाग्भटालंकारे पंचमपरिछेद २२
८ श्रीशालिभद्रचोपाइ १०
९ श्रीअंबडचरित्र ३६
१० श्रीहेमचंद्रआचार्यविरचिता अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थःपाद ५०
११ श्रीद्वादशीभावनानी कथायो १७
१२ श्रीचउसरणटबो ७
१३ श्रीविक्रमरायपंचदंडकथा ५०
१४ श्रीआचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते सिद्धहेमचंद्रनाम्नि लिंगानुशासनं १०

डाभडो २.

१ नमिउणअजितशांतिभक्तामरजीवविचारविगरे १८
२ नरनारायणानंदकाव्य २९
३ गुणस्थानप्रकरण २३
४ दानप्रदीपनामा ग्रंथ १७७
५ श्रीनिर्वृतिप्राप्तिनामा सप्तमःसर्ग १६०
६ पंचमं तत्वतत्वंग्रंथ २२७
७ श्रीकंदलीवृत्तिश्रीबालचंद्रविरचित २०१
८ श्रीसंघपतिचरित ९७
९ श्रीकप्पुरमंजरिसाडिया ३२
१० श्रीमलयसुंदरीचरित ५८
११ श्रीशब्दनारूप ९
१२ श्रीकर्पूरप्रकराभिधानकोश १९
१३ श्रीधूर्त्तारव्याने पंचमारव्यानकं ८
१४ श्रीपांडवचरित्र ६२
१५ श्रीमहावीरद्वात्रिंशिका १५५
१६ श्रीधनपालकृतपंचमीभविष(ष्य?)दत्त ५९
१७ श्रीउववाईसूत्रं २६
१८ श्रीउपदेशमालाप्रकरणं १९
१९ श्रीमलयगिरिविरचितायां ज्योतिःकरंडकटीकाग्रंथा ग्रंथ ५००
१०५
२० श्रीमलयगिरिधिकृप्रदा नाम प्रज्ञप्तिटीका ९३
२१ श्रीउपदेशमालावृत्ति ५०
२२ श्रीसावद्यपञ्जंति १३
२३ श्रीयशोधरचरित्र
२४ श्रीमलयसुंदरीकथा प० ३६ थी प. ३९ सुद्धि
२५ श्रीविजयदेवमाहात्म्यनाममहाकाव्य

* Only the obvious mistakes of the original have been corrected. In other respects the list is here given exactly as we found it.

२६ श्रीतर्करहस्यदीपिकानामनी ष-
ड्दर्शनसमुच्चयवृत्ति

२७ श्रीपुनरियंततस्मृतयप्रकरण
२८ श्रीसंघाचारटीका चैत्यवंदना-
धिकारप्रथम
२९ श्रीपात्रदाने धनपतिकथा
३० श्रीशुकराजकथा
३१ श्रीषट्(ड्)भाषास्तवन
३२ श्रीसंघणीप्रकरण
३३ श्रीदानकल्पद्रुम
३४ श्रीविशेषणवृत्ति
३५ श्रीछुटकस्तवनताःवंदितु
३६ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका
३७ श्रीपार्श्वनाथजीस्तुति
३८ श्रीप्रचुरणस्तवनस्तुतीछे
३९ श्रीसंग्रहणीरत्न

डाभडो ३.

१ श्रीभुवनभानुकेवलिचरित्रबाला-
वबोध
२ श्रीद्वात्रिंशिकवृत्तिपं.जसविजयि-
कृत
३ श्रीबलिनरेंद्रचरित्र
४ श्रीमुनिपतिचरित्र
५ श्रीवर्द्धमानदेशना
६ श्रीधर्मपरीक्षाग्रंथ
७ श्रीमूलशुद्धिप्रकरणटीका
८ श्रीप्रवचनसारोद्धार
९ श्रीदमयंतीकथा
१० श्रीउपदेशमालाबालावबोध
११ श्रीपरसासट त्रुटक
१२ श्रीसमरा(दित्य?)चरित्र
१३ श्रीउपम(मि)तिभवप्रपंच प. ८९
उपरथीप. ८ नथी
१४ श्रीमणिवईचरित्र
१५ श्रीगउतमपृच्छा
१६ श्रीमुनिपतिचरित्र
१७ श्रीभवभावना अवचूरि
१८ श्रीसामाचारी प. ४९ उपरना
८ नथी
१९ श्रीसामाचारी
२० श्रीउपदेशमालाटीका
२१ श्रीसाधुदिनचर्य्या
२२ श्रीसंघाचारि(र)टीका
२३ श्रीलघुधर्मोत्तरवृत्ति--बौद्ध
२४ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र
२५ श्रीगुरुतत्ववृत्ति
२६ श्रीपंचलिंगप्रकरणे
२७ श्रीकालसत्तरी
२८ श्रीमहापुरुषचरित्र
२९ श्रीकालसत्तरी
३० श्रीबलिनरेंद्रव्याख्या
३१ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
३२ श्रीदेववंदणकुलवृत्ति
३३ श्रीकुमारपालप्रबंध
३४ श्रीअमरसेनवयरसेनचरित्र
३५ श्रीहुंडी
३६ श्रीनवतत्वविचार
३७ श्रीआगमप्रतिपक्षनिराकरण
३८ श्रीबारवृत्तउपरकथायो
३९ श्रीत्रयषष्टसलाकाचरित्र
४० श्रीपुंडरीकचरित्र

डाभडो ४.

१ श्रीपार्श्वनाथजीचरित्र

२ श्रीनेमिचरित्र
३ श्रीनेमिचरित्र
४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
८ श्रीनेमिचरित्र
९ श्रीमहावीरचरित्र
१० श्रीवर्द्धमानदेशना
११ श्रीचंद्रप्रभटीका
१२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
१३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
१४ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
१५ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र

डाभडो ५.

१ श्रीपार्श्वनाथजीचरित्र
२ श्रीनेमिचरित्र
३ श्रीनेमिचरित्र
४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
८ श्रीनेमिचरित्र
९ श्रीमहावीरचरित्र
१० श्रीवर्द्धमानदेशना
११ श्रीचंद्रप्रभटीका
१२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
१३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
१४ श्रीशान्तिनाथचरित्र
१५ श्रीशान्तिनाथचरित्र
१६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
१७ श्रीशान्तिनाथचरित्र
१८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
१९ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
२० श्रीनेमिनाथचरित्र
२१ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
२२ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
१ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्य प्रतो ५
२ श्रीऋषभचरित्र
३ श्रीआदिनाथचरित्र
४ श्रीधर्मसंग्रहवृत्ति
५ श्रीवासुपूज्यस्वामिचरित्र
६ श्रीनेमिनाथचरित्र
७ श्रीविवेकविलास
८ श्रीनेमिनाथचरित्र
९ श्रीआचारप्रदीपिका
१० श्रीविवेकविलासटीका
११ श्रीविवेकविलासबालावबोध
१२ श्रीकथायोना पत्र छ ६
१३ श्रीभक्तामरवृत्तिकथामंत्रशुद्धि
१४ श्रीविवेकविलासबालावबोध
१५ श्रीनेमिचरित्र
१६ श्रीपडिक्रमणविधि
१७ श्रीविवेकविलास
१८ श्रीविवेक०
१९ श्रीधघुता.वृद्धचाणाख्यता० जीवविचारबालावबोध त० गोतमपृछा
२० श्रीकल्पलता

डाभडो ६.

१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाशावचूरी
२ श्रीशतश्लोकीटीका
३ श्रीएकादशीवृत्ति
४ श्रीआवश्यनिर्युक्ति
५ श्रीनिगोदषटात्रिंशिका
६ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश

७ श्रीछुटकबालना
८ श्रीउवहाणपइठापंचाशिका
९ श्रीभगवतीसूत्रबीजक
१० श्रीगारषयोगिनीदत्तसप्तादेशक-
रंभडकथा
११ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
१२ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
१३ श्रीयोगाबिंदु
१४ श्रीस्तोत्रावचूरी
१५ श्रीप्रत्याख्यानवृत्ति
१६ श्रीविचार
१७ श्रीतत्वतरंगिणी
१८ श्रीनवतत्व
१९ श्रीसयगप्रकरण
२० श्रीपिंडविशुद्धवचूरी
२१ श्रीविवेकविलास
२२ श्रीसंग्रहण्यवचूरी
२३ श्रीऋषिदत्ताकथा
२४ श्रीनलायनरास
२५ श्रीपाक्षिकक्षामणकावचूरी
२६ श्रीनवमशान्तरसभावना
२७ श्रीवैद्यकग्रंथ
२८ श्रीकूर्मापुत्रकथा
२९ श्रीकल्याणमंदिरावचूरी
३० श्रीपिंडनिर्युक्ति
३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
३२ श्रीश्रीधरकृतगणितग्रंथ
३३ श्रीऋषिमंडलस्तवावचूरी
३४ श्रीन्यायावतारटी० पत्रक
३५ श्रीसामुद्रक
३६ श्रीसामद्रक
३७ श्रीसत्परिसोठाणु
३८ श्रीऊष्टिकमतात्सूत्रप्रतो २
३९ श्रीआदिनाथदेशनोद्धार
४० श्रीशिवशिष्यारास
४१ श्रीउक्तिउवाक्यप्रकाश
४२ श्रीसिंदूरप्रकरण
४३ श्रीआगमशतक
४४ श्रीवैद्यकशास्त्र
४५ श्रीअतिचार
४६ श्रीसम्यक्त्वकौमुदी
४७ श्रीरत्नसंचय
४८ श्रीहुंडीविचार
४९ श्रीक्रियाकलाप
५० श्रीयोगशास्त्रद्वादशप्रकाश
५१ श्रीन्यायसूत्र
५२ श्रीसारस्वतकदंत
५३ श्रीपाक्षिकावचूरी
५४ श्रीअन्नायउछंगकुलक
५५ श्रीसोमशतक
५६ श्रीदशदृष्टांत तथा भक्तामर
५७ श्रीनाममाहात्म्यउपरकथा

डाभडो ७.

१ श्रीश्राद्धप्रतिक्रमण
२ श्रीशब्दानुशासनश्रीहेमचंद्रजी-
कृत
३ श्रीप्रमाणमंजरी प्रतो ५
४ श्रीवृहदारण्यकभाष्य
५ श्रीप्रतिक्रमणाहेतुगर्भ
६ श्रीजसोधरचरित्र
७ श्रीतत्वकौमुदी
८ श्रीशिवादित्यकृतमुपाधिलक्षणं
९ श्रीमहीपालकथा
१० श्रीमहीपालकथा
११ श्रीप्रमाणमंजरीटीका
१२ श्रीमलयसुंदरीचरित्र

१३ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति
१४ श्रीकालकाचार्यकथा
१५ श्रीविहारशतक
१६ श्रीमहाद्यासूत्र
१७ श्रीमुग्धमेधाकरी(र्त्य)लंकारवृत्ति
१८ विद्याविडंबन प्रतो २
१९ श्रीशोभनस्तुतिअवचूरी
२० श्रीसिंदूरप्रकरण प्रतो २
२१ श्रीबालभारतकाव्य
२२ श्रीलघुक्षेत्रविचार
२३ श्रीआचारदशार्णनिर्युक्ति
२४ श्रीलघुक्षेत्रसमास
२५ श्रीषण्णवतिकास्तुति
२६ श्रीआयपंच(पञ्च)षा(खा)ण
२७ श्रीसूक्तावली
२८ श्रीपटा(ट्टा)वली
२९ श्रीधानकथानक
३० श्रीअक्खकारयंअध्ययन
३१ श्रीपांडवीगीता
३२ श्रीप्रमाणन्याय
३३ श्रीरामचंद्रकाव्य
३४ श्रीरत्नमाला
३५ श्रीउपाधिप्रकरण
३६ श्रीसर्वार्थनिराकरण
३७ श्रीमुक्तावलिग्रंथ
३८ श्रीशान्तिनाथचरित्र

डाभडो ८.

१ श्रीप्रव्रज्या
२ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
३ श्रीत्रेसठसलाखाचरित्रमहाकाव्य
४ श्रीपिंडविशुद्धिवृहद्वृत्ति
५ श्रीपांडवचरित्रमहाकाव्य
६ श्रीचंद्रप्रभचरित्र
७ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
८ श्रीऋषभदेवस्वामिचरित्र
९ श्रीविमलनाथस्वामिचरित्र
१० श्रीविधिप्रंप्रा(?)ग्रंथ
११ श्रीगौतमपृच्छा
१२ श्रीमहीपालकथा
१३ श्रीविजयनंदकेवलिचरित्र
१४ श्रीप्रत्येकबुद्धचतष्टयकउस
१५ श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरित्र
१६ श्रीमहावीरस्वामिचरित्र
१७ श्री०
१८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
१९ श्रीनयानंदचरित्र
२० श्रीमहीपालकथा
२१ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
२२ श्रीशालिभद्रचरित्र

पो. १

१ श्रीश्रीपालनरेंद्रकथा
२ श्री०

पोथी १

१ श्रीचिंतामणिनाममाला श्रीहेमाचार्य-जीकृत
२ श्री०
३ श्रीतीर्थचत्य

पो० १

१ श्रीहेमाचार्यजीकृतशब्दानुशासन
२ श्रीवासपुज(पूज्य)स्वामिचरित्र
३ श्रीचंद्रप्रभुचरित्र
कुमारपालचरित्र
कुमारपालचरित्र

कुमारपालप्रबंध
प्रबंधचिंतामणि
लघुभोजप्रबंध
विदग्धमुखमंडनकाव्य
नृपतिजयचर्या
जैनमेघदूत
मेघदूतसटीक
भुवनदीपकटीका भाषा गुर्जरी
क्षीरार्णव
निर्दोष
प्रसादनी टीका
राजवल्लभ
वास्तुसार
खंडप्रशस्ति

डाभडो ९.

१ श्रीगौतमपृच्छाटीका पत्र १२९ छे पण पत्र बराबर नथी मिलता
२ श्रीहेमतृतीयपाद
३ श्रीविजयदेवमाहात्म्य प्रतो ४
४ श्रीआख्यात
५ श्रीमुणिवतिचरित्र
६ श्रीसंग्रहणिटबो
७ श्रीक्षेत्रसमास
८ श्रीहुंडी प्रतो २
९ श्रीसप्तटीका
१० श्रीऋषभपंचाशिका
११ श्रीपुष्पमालाप्रकरण
१२ श्रीकर्मग्रंथसूत्र प्रतो २
१३ श्रीश्रीपालकथा
१४ श्रीसंग्रहणी
१५ श्रीपालचरित्र
१६ श्रीपूजा(ज्य)प्रशस्ति
१७ श्रीजीवविचार प्रतो २
१८ श्रीयंत्र
१९ श्रीनवतत्वचोपाई
२० श्रीशीलांगरथ
२१ श्रीचउशरण
२२ श्रीइंद्रियजयशतक प्रतो २
२३ श्रीऋषभस्तोत्र प्रतो २
२४ श्रीउपघातनिर्युक्ति
२५ श्रीद्वयाश्रयावचुरी
२६ श्रीशब्दानुशासन
२७ श्रीत्रेशठशलाकाचरित्र
२८ श्रीबिंबपरीक्षा
२९ श्रीपाखीसूत्र
३० श्रीहेमचतुर्थपादवृहद्वृत्तिनाम
३१ श्रीउपदेशरत्नकोश
३२ श्रीषडावश्यक
३३ श्रीहेमसमासटीका
३४ श्री ०
३५ श्रीद्वितीयपादावचूरी
३६ श्रीशिलं (शीलां) गरथ
३७ श्रीअठिद्वीपनो

डाभडो १०.

१ श्रीवृहत्पंचाख्यान
२ श्रीपंचाख्यान
३ श्रीसिद्धपंचाशिकावचूरी
४ श्रीधर्मदत्तकथा
५ श्रीत्रेशठशलाकाचरित्रप्रथमपर्वणि
६ श्रीचतुस्त्रिंशतिकाधिकार
७ श्रीप्रतिक्रमणसंग्रहणी
८ श्रीन्यायकुसुमांजलि
९ श्रीथुलीभद्रचरित्र

१० श्रीपुष्पमालाप्रकरण
११ श्रीसंग्रहणीसूत्र
१२ श्रीनंदोपाख्यान
१३ श्रीज्ञानदीपिका
१४ श्रीचतुर्विंशतिग्रंथ
१५ श्रीसाधर्मिकवात्सल्यविधि
१६ श्रीनवतत्वावचूर्णी
१७ श्रीकर्मग्रंथ
१८ श्रीन्यायमकरंद
१९ श्रीअष्टप्रकारिपूजा प्रथमपत्र ५ नथी
२० श्रीनिमितग्रंथ
२१ श्रीतत्वपरिदीपकटीका
२२ श्रीश्राद्धजातकल्पवृत्ति
२३ श्रीहेमशब्दानुशासन
२४ श्रीखेत्रसमास
२५ श्रीकथाकोश
२६ श्रीपिंडविशुद्धिदीपिका
२७ श्रीतत्त्वपरदीपिका
२८ श्रीवस्त्रदानउपर कथा
२९ श्रीखेत्रविचार
३० श्रीउशीलपरिभाषा
३१ श्रीजसविजयजीकृतजैनतर्कभाषा
३२ श्रीसप्तमउपदेश
३३ श्रीग्रहगोचरयंत्र
३४ श्रीकर्मग्रंथ
३५ श्रीऋषिमंडल प्रथम ५ पत्र नथी
३६ श्रीपूजाविधान
३७ श्रीकल्याणमंदिरटीका
३८ श्रीश्रीपालकथा
३९ श्रीसम्यक्त्वकौमुदी
४० श्रीहासस्मृतिपुराण
४१ श्रीवर्द्धमानस्तुति
४२ श्रीसकलार्हतटीका
४३ श्रीकथाकोश
४४ श्रीपंचाख्यानग्रंथ

डाभडो ११.

१ श्रीप्रवचनपरीक्षा
२ श्रीपुष्पमाला
३ श्रीधातुपारायण
४ श्रीहेमाचार्यकृतशब्दानुशासन पत्र ८२ छे आंके १८५ थी २६७ सुद्धी
५ श्रीहेमवृहद्वृत्ति
६ श्रीहेमउणादि
७ श्रीहेमकृदंत
८ श्रीशब्दानुशासन
९ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
१० श्रीशब्दानुशासन
११ श्रावृहद्रत्नाकरवृत्ति
१२ श्रीशब्दनुव्याकरण
१३ श्रीहेमवृहद्वृत्ति
१४ श्रीराघवनाटि(ट)कटीका
१५ श्रीत्रेसठिसिलाकाचरित्र पत्र २६२थी ८०० छे
१६ श्रीहेमशब्दानुशासन
१७ श्रीप्रशमरतिटीका
१८ श्रीसीलासिणगारश्रावकविधि
१९ श्रीस्याद्वादसिद्धिग्रंथ
२० श्रीआवश्यकविधि
२१ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणसूत्र
२२ श्रीश्रावकविधिप्रकरण
२३ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका
२४ श्रीकीर्त्तिषोडशपाद
२५ श्रीचतुर्थस्याध्यायन

२६ श्रीप्राकृतप्रक्रियावृत्ति
२७ श्रीलघुवृहद्धचूरी
२८ श्रीसोपक्रमणसूत्रनूं विवरण
२९ श्रीसम्यक्त्वसप्ततिकावचूरी
३० श्रीहेमप्राकृतवृत्तिढुंढी
३१ श्रीशब्दानुशासनस्वोपज्ञटीका
३२ श्रीअष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
३३ श्रीशब्दानुशासनपंचमोध्याय
३४ श्रीन्यायवृत्ति
३५ श्रीचतुर्थाध्यायचतुर्थपाद
३६ श्रीलघुसंग्रहणी
३७ श्रीषष्टिशतबालावबोध
३८ श्रीसप्तमोध्याय
३९ श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
४० श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
४१ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
४२ श्रीपरस्मैभाषा
४३ श्रीशब्दानशासनलघुवृत्ति
४४ श्रीद्वितीयस्याध्यायस्यतृतीयपाद
४५ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
४६ श्रीचतुर्थपादचतुर्थाध्याय
४७ श्रीव्याकरणलघुवृत्तिकावचूरी
४८ श्रीआख्यातावचूरी
४९ श्रीलघुवृत्तिचतुर्थाध्याय पत्र ६१ प्रथम प. ८ नथी
५० श्रीपंचमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
५१ श्रीढुंढराजव्याकरण
५२ श्रीशब्दानुशासन
५३ श्रीसमीहितसाध्यसिद्धि
५४ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
५५ श्रीसप्तपदीग्रंथपत्र ४० प्र.।पत्र१ नथी
५६ श्रीलघुआदिसूत्रं
५७ श्रीसंग्रहणी*
५८ श्रीअष्टोत्तरीस्तोत्रविधि
५९ श्रीवसुधारा
६० श्रीद्वितीयस्याध्यायस्य द्वितीयपाद
६१ श्रीसिद्धहेमचंद्रव्याकरण
६२ श्रीसंग्रहणीसूत्र
६३ श्रीश्राद्धगुणश्रेणी
६४ श्रीकल्पद्रुम

डाभडो १२.

१ श्रीपरिशिष्टपर्व
२ श्रीहरिविक्रमचरित्र
३ श्रीकर्पूरमंजरी
४ श्रीवेद
५ श्रीत्रिसठशलाकाचरित्र
६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
७ श्रीसम्यक्त्वप्रकरपत्र २९० वचेवचे प० तुटक छे
८ श्रीअणुत्तरोववाईदसांगसूत्र
९ श्रासोमशतकप्रकरण
१० श्रीसत्तरभेदपूजानो कथा
११ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
१२ श्रीअष्टप्रकारिपूजाचरित्र
१३ श्रीश्रीपालचरित्र
१४ श्रीपद्मप्रभस्वामिचरित्र
१५ श्रीकुमारपालचरित्र
१६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
१७ श्रीचतुर्विंशतिजिनेंद्रचरित्र
१८ श्रीयुगप्रधानना उदय तथा तेना नामनो यंत्र
१९ श्रीप्रबंधचिंतामणि
२० श्रीकर्मसारपुन्य(ण्य)सारकथा
२१ श्रीवर्द्धमानदेशना

२२ श्रीकुमारसंभव
२३ श्रीविवेकविलास
२४ श्रीविवेकविलास
२५ श्रीसंघयणपंचपाटीयंत्र
२६ श्रीउपदेशमालापंचपाटी
२७ श्रीविभातविभावननाम निषध-
टीका
२८ श्रीपट्टावली पत्र २८ प्र०। पत्र १
नथी
२९ श्रीअजितशांतिस्तवनटीका
३० श्रीदिनचर्या
३१ श्रीस्तंभनपार्श्वनाथस्तुति
३२ श्री[अ]ष्टोत्तरशतप्रकरण
३३ श्रीभवभावना
३४ श्रीवसुभूतिवसुमित्रकथा
३५ श्रीसमोसरणस्तवन
३६ श्रीसंघयणसूत्र
३७ श्रीभवभावना
३८ श्रीभयहरस्तोत्र
३९ श्रीकालीदासकृतकाव्य
४० श्रीअजितशांति

डाभडो १३.

१ श्रीपुंजराजटीका
२ श्रीज्योतिःकरंडवृत्ति
३ श्रीनंदिसूत्र
४ श्रीविमलनाथचरित्र
५ श्रीभगवतीविशेक (ष) वृत्ति ३४४ प्र०
४९ नथी
६ श्रीदानप्रदीपग्रंथ
७ श्रीमहीपालकथा
८ श्रीथुलीभद्रचरित्रं
९ श्रीकर्मग्रंथचोथो
१० श्रीदीवालीकल्प

११ श्रीविपाकसूत्र
१२ श्रीउपासकसूत्रवृत्ति
१३ श्रीवाग्भटालंकारवृत्ति
१४ श्रीआचारांगसूत्र
१५ श्रीउपदेशमालावृत्ति
१६ श्रीप्रवचनसारोद्धार
१७ श्रीपद्मालयछाया
१८ श्रीविपाकसूत्र
१९ श्रीदसवैकालिकसूत्र
२० श्रीउपपत्तिवृत्ति
२१ श्रीभगवतीजीनिटीका
२२ श्रीहेमाअनेकार्थसंग्रहसूत्र

डाभडो १४.

१ श्रीषडावश्यकवृत्ति
२ श्रीयोगबिंदुवृत्ति
३ श्रीगौतमपृच्छाबालावबोध
४ श्रीन्यायार्थमंजूषा
५ श्रीउणादिगणसूत्र
६ श्रीप्रतिक्रमणाध्ययन
७ श्रीलघुवृत्तिद्वितीयस्वाध्याय
८ श्रीपंचनिग्रंथो
९ श्रीनवतत्वप्रकरण
१० श्रीवैराग्यशतक
११ श्रीवार्तारूपविचार
१२ श्रीललितविस्तराचैत्यवंदनवृत्ति
१३ श्रीभवभावना
१४ श्रीशीलोपदेशमाला
१५ श्रीसागरदत्तवार्त्ता
१६ श्रीचतुर्थस्वाध्याय तेमध्ये प्रतो ३
१७ श्रीलीलावतीचरित्र
१८ श्रीवृत्तरत्नाकर
१९ श्रीपाक्षिकवृत्ति
२० श्रीप्राकृतप्रबोध

२१ श्रीषष्ठपादावचूरी
२२ श्रीहेमलघुवृत्ति
२३ श्रीषष्ठपादावचूरी
२४ श्रीलघुवृत्यवचूरी
२५ श्रीदिनचर्यावृत्ति
२६ श्रीपिंडविशुद्धि
२७ श्रीभववैराग्यशतक
२८ श्रीतत्वप्रकरणवृत्ति
२९ श्रीश्राद्धजितकल्प
३० श्रीसिंदरप्रकरण
३१ श्रीशोभनस्तुति(त्य)वचूर्णि
३२ श्रीसंग्रहणीसूत्र
३३ श्रीतृतीयस्वाधाय
३४ श्रीशब्दानुशासन
३५ श्रीश्राद्धविध (धि?)प्रकरण
३६ श्रीशब्दानुशासन
३७ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
३८ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति
३९ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
४० श्रीपंचमस्वाध्याय
४१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
४२ श्रीशीलोपदेशमाला
४३ श्रीहेममंजूषा
४४ श्रीन्यायसूत्र
४५ श्रीचतुर्थस्वाधाय
४६ श्रीशीलोपदेशमाला[बालाव?]बोध
४७ श्रीन्यायवृत्ति
४८ श्रीशब्दानुशासन
४९ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
५० श्रीहीरसूरिदेसना
५१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
५२ श्रीसारस्वत
५३ श्रीउपदेशमालावचूरी
५४ श्रीस्यादिसमुच्चयग्रंथ
५५ श्री०

डाभडो १९.

१ श्रीपंचाशिकाटीका
२ श्रीषडावश्यकवृत्ति
३ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
४ श्रीतपोधनश्रावकसामाचारी
५ श्रीपाषि (खि) सूत्रवृत्ति
६ श्रीउपदेशपदवृत्ति
७ श्रीपंचाशकसूत्र
८ श्रीसिद्धांतपाक्षिकवृत्ति
९ श्रीश्राद्धगुणवर्णव(न?)
१० श्रीमहीपालकथा
११ श्रीकुलचारित्रगणायोग
१२ श्रीकाव्यानुशासन
१३ श्रीप्रशमरतिटीका
१४ श्रीन्यायविशारदयति
१५ श्रीसप्तपदार्थीग्रंथ
१६ श्री पंचमीमाहात्म्यग्रंथ
१७ श्रीषट्त्रिंशतूविसिकासूत्र
१८ श्रीश्रीपालचरित्र
१९ श्रीषडावश्यकसूत्रबालावबोध
२० श्रीषट्त्रिंशतूविसिकासूत्र
२१ श्रीसिंदुरप्रकरण
२२ श्रीक्षेत्रसमास
२३ श्रीषष्टिशतकबालावबोध
२४ श्रीकालिदासकृतग्रंथ
२५ श्रीजिनभारतीवर्ण[न?]नामा चतुर्थ-परिच्छेद
२६ श्रीभववैराग्यशतक
२७ श्रीलघुवरवर्या
२८ श्रीश्रीपोत्सवकल्प
२९ श्रीसोमशतक

३० श्रीप्रतिष्ठाकल्प
३१ श्रीअट्ठोत्रिस्ना (स्तो?) त्रविधि
३२ श्रीकालज्ञान
३३ श्रीधर्मविलासग्रंथ
३४ श्रीप्रतिष्ठाविधि
३५ श्रीएकाविंसगणाप्रकरण
३६ श्रीशीलोपदेशमाऊा
३७ श्रीनवतत्व
३८ श्रीआदिनाथदेशना
३९ श्रीइंद्रोशनक
४० श्रीसिंदुरप्रकरण
४१ श्रीशीलोपदेशमाला
४२ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
४३ श्रीपुष्पमाला
४४ श्रीश्रावकानुष्ठानाविधि
४५ श्री

डाभडो १६.

१ श्रीपिंडनिर्युक्ति
२ श्रीजोतीर्क(ज्योतिःक)रंडसूत्र
३ श्रीप्रिवचनसारोद्धारसूत्र
४ श्रीसिद्धचक्रबीजक
५ श्रीकुमारपालचरित्र
६ श्रीजैनकुमारसंभववृत्ति
७ श्रीकर्पूरप्रकरणबालावबोध
८ श्रीकल्पकाव्यलता
९ श्रीबारवृत्तकथा
१० श्रीशीलोपदेशमालाप्रकरणबालावबोध
११ श्रीमृगावतीचरित्र
१२ श्रीऋषभचरित्र
१३ श्रीसमकि (सम्यक्त्व) कौमुदी
१४ श्री ॥
१५ श्रीवाग्भटालंकार
१६ श्रीज्ञानपंचमीकथा
१७ श्रीभवभावना
१८ श्रीअंबडश्रावकचरित्र
१९ श्रीपडीक्कमणता. सातस्मरणप्र-
कवगरे प्रत १
२० श्रीतर्कवृत्ति
२१ श्रीपडीकंम (कम्म) णासूत्रवृत्ति
२२ श्रीतर्कभाषा
२३ श्रीवीतरागस्तोत्र
२४ श्रीऋषभपंचाशिका
२५ श्रीशब्दानुशासन
२६ श्रीन्यायमंजूषा
२७ श्रीकुमारसंभवकाव्य
२८ श्रीगदाधरीटीका तर्कनी
२९ श्रीकंताकथायो
३० श्रीस्याद्यंतप्रक्रिया
३१ श्रीसिंहासनद्वात्रिंए (शा?) का
३२ श्रीसप्तपदार्थीवृत्ति
३३ श्रीनवतत्वप्रकरण

डाभडो १७.

१ श्रीभवभावनावृत्ति
२ श्रीहिनोपदेशवृत्ति
३ श्रीकविशिक्षापरिमलकाव्यक-
ल्पलता
४ श्रीकर्मग्रंथ
५ श्रीजीवानुशासनवृत्ति
६ श्रीश्राद्धविध (धि) प्रकरणवृत्ति
७ श्रीसमुश्चितचतुर्थप्रकाश
८ श्रीप्रश्नोत्तरसमुच्चयग्रंथ
९ श्रीयोगशास्त्रबालावबोध
१० श्रीप्रश्नोत्तरबीजक
११ श्रीषट्स्थानकवृत्ति
१२ श्रीप्रवचनसारोद्धार

१३ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
१४ श्रीपंचलिंगविवृत्ति
१५ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
१६ श्रीषडावश्यकबालावबोध
१७ श्रीश्राद्धविधिग्रंथ
१८ श्री

डाभडो १८.

१ श्रीपुष्पमालावृत्ति
२ श्रीनवपदवृत्ति
३ श्रीश्रावकादिनकृत (त्य)
४ श्रीश्रांक्षा(व्या?)श्रयसूत्रषष्ठपाद
५ श्रीप्रवचनसारोद्धारवृत्ति
६ श्रीपंचकल्पचूर्णी
७ श्रीपंचवस्तुटीका
८ श्रीपडीक्रमणासूत्र
९ श्रीकुलक श्रीहरिभद्रसूरिकृत
१० श्रीहरिभद्रसूरिकथा
११ श्रीनिर्वाणकलिकाभिधान
१२ श्रीक्षेत्रसमासप्रकरण

डाभडो १९.

१ श्रीउद्देशरत्नाकर
२ श्रीआदिमजिनचरित्र
३ श्रीऋषिमंडलवृत्ति
४ श्रीनवपदप्रकरणवृत्ति
५ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
६ श्रीउद्देशपदटीका
७ श्रीकर्पूरप्रकरणबालावबोध
८ श्रीउद्देशतरंगिणीवृत्ति
९ श्रीउद्देशमालाप्रकरण
१० श्रीभक्तामरवृत्ति
११ श्रीसातेस्मरण
१२ श्रीसातेस्मरण
१३ श्रीपाषी(खी)सूत्र
१४ श्रीशोभनस्तुति
१५ श्रीवृधिशांत्ति
१६ श्री०

डाभडो २०.

१ श्रीपद्मचरित्र
२ श्रीपद्मचरित्र
३ श्रीदानकल्पद्रुम
४ श्रीचंद्रनृपचरित्र
५ श्रीचंद्रनृपचरित्र
६ श्रीवस्तुपालतेजपालचरित्र
७ श्रीउपमतिभवप्रपंच
८ श्रीयोति(ज्योतिः ?)शास्त्र
९ श्रीथुलीभद्रचरित्र
१० श्रीजिनपूजाष्टकं
११ श्रीसिद्धचक्रस्तुति
१२ श्रीधर्मपरीक्षाग्रंथ
१३ श्रीत्रिसठशलाकाचरित्रनी अष्टमपर्वणी
१४ श्रीपरिशिष्टपर्वणी
१५ श्रीधर्मपरीक्षाशतक
१६ श्रीकुष्टकचिंतामणि
१७ श्रीदृष्टांतरत्नाकर
१८ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
१९ श्रीनागमत्र
२० श्रीपात्रदानेधनसेठकथा
२१ श्रीसिद्धसेनकथा
२२ श्रीब्रह्मदत्तकथा
२३ श्रीमुनिपतिराजऋषिचरित्र
२४ श्रीचंद्रोदरकथा
२५ श्रीविज्जाहलो
२६ श्रीशोभनस्तुतिवृत्ति
२७ श्रीमारकंड(कंडये?)पुराण
२८ श्रीतर्कवृत्ति

२९ श्रीहेमादिसूत्र
३० श्रीसंग्रहणी
३१ श्रीदेवराजप्रबंध
३२ श्रीकिलीकौमुदी
३३ श्रीधर्मशास्त्रकथा
३४ श्रीशब्दानुशासन
३५ श्रीजीवसमास
३६ श्रीबोटीकथा
३७ श्रीवृह[त्]संग्रहणी
३८ श्रीरघुवंश
३९ श्रीसमासप. १२ प्र. १ नथो
४० श्रीक्षेत्रसमासवृत्ति
४१ श्रीपिंडविशुद्धि
४२ श्रीसंग्रहणीटीका

डाभडो २१.

१ श्रीतत्वार्थवृत्ति
२ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
३ श्रीसंग्रहणीबालावबोध
४ श्रीप्रतिक्रमणआदेबहुप्रकरण छे
५ श्रीशतकावचूरी
६ श्रीलघुक्षेत्रसमास
७ श्रीत्रिसठशलाकाचरित्र
८ श्रीशब्दानुशासन
९ श्रीदशवैकालिकसूत्र
१० श्रीउपादशांगसूत्र
११ श्रीआराधनापताका
१२ श्री ॥

डाभडो २२.

१ पंचवस्तुकवृत्ति
२ श्रीलघुक्षेत्रसमास
३ श्रीवृत्तकाव्यकल्पलता
११ श्रीशीलोपदेशमाला
१२ श्रीपरिशिष्टपर्व
१३ श्रीत्रिसठशलाकाचरित्र
१४ श्रीऋषभचरित्र
१५ श्रीभोजप्रबंध
१६ श्रीधर्मरत्नाकरवृत्ति
१७ श्रीषड्दर्शनटीका
१८ श्रीतर्कभाषा
१९ श्रीविक्रमचरित्र
२० श्रीत्रिसठशलाकाचरित्र
२१ श्रीव्याश्रयकाव्यप.९७प्र.२ नथी
२२ श्रीशब्दानुशासन
२३ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्य
२४ श्रीपाक्षिकसूत्रवृत्ति२५
२५ श्रीस्याद्वादवृत्ति
२६ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
२७ श्रीकर्मग्रंथ
२८ श्रीपद्मचरित्र
२९ श्रीकर्मग्रंथ
३० श्रीव्याकरण
३१ श्रीउपदेशमालाबालावबोध
३२ श्रीपंचलिंगीप्रकरणवृत्ति

डाभडो २३.

१ श्रीअंतगड
२ श्रीअनुत्तरोपपातिका
३ श्रीउपदेशमालाकथा
४ श्रीकथारत्नाकरग्रंथ
५ श्रीउपदेशमालाप्रकरण
६ श्रीस्तुतिविचारसार
७ श्रीमहलियापिंडनी द्युति
८ श्रीश्रीपालचरित्र
९ श्रीवीरचरित्रकथाकोश
१० श्रीप्रश्नोत्तरसूत्र
११ ज्ञातावृत्ति अधुरी
१२ श्रीपुष्पमालाषष्टिशतं

१३ श्रीभुवनभानुकेवलिदृष्टांतबाला-
वबोध प्रतां. २
१४ श्रीवृंदारवृत्ति.
१५

डाभडो २४.

१ श्रीरघुवंश
२ श्रीज्ञातावृत्ति
३ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति
४ श्रीउपदेशमालालघुवृत्ति
५ श्रीश्राद्धविधि
६ श्रीराजप्रश्न. ५३. प्र. १९ नथी
७ श्रीआउरपच्चख्खाणप्रा. ४
८ श्रीचउशरण
९ श्रीगणिविज्ञापयन्नो
१० श्रीतंडुलवेयालीसूत्र प. २८ वचे
प.४नथी
११ श्रीचंदाविज्जपयन्नो
१२ श्रीदशवैकालिकसूत्र
१३ श्रीगछाचारप्रकरण
१४ श्रीसंथरापयन्नो प्रतो ४.
१५ श्रीचंदाविज्जपयन्ना प्रतो २
१६ श्रीसंथारापयन्नोता.चउसरविगरे
१७ श्रीप्रकीर्णावचूरी प. ११ प्र. ४ नथी.

डाभडो २५.

१ श्रीसंबोधसत्तरीवृत्ति
२ श्रीतिलकमंजरीकथा
३ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
४ श्रीबाहुबलीवृत्तिकथाकोश
५ श्रीचउशरणआदेदेइपयन्नातीप्रकरण
२१
६ श्रीयोगसिद्धिप्रथमखंड
७ श्रीगणधरसार्द्धशतकवृत्ति
८ श्रीपिंडनिर्युक्तिमतिंग
९ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
१० श्रीपिंडनिर्युक्तिवृत्ति
११ श्रीसंघयणिबालावबोध
१२ श्रीभक्तामरस्तवावचूरी
१३ श्रीसंग्रहणीबालावबोध
१४ श्रीऋषिमंडल
१५ श्रीआराधना
१६ श्रीऋषिमंडल
१७ श्रीलोभेलोभनादिकथा
१८ श्रीजिनशतकपूजिका
१९ श्रीपट्टावलि

डाभडो २६.

१ श्रीभवभावनावृत्ति
२ श्रीप्रवचनपरीक्षा
३ श्रीनिघंटवैद्यकशास्त्र
४ श्रीउपदेशतरंगिणी
५ श्रीपंचवस्तुटीका
६ श्रीललितविस्तरी
७ श्रीआचारप्रदीप
८ श्रीउघनिर्युक्ति
९ श्रीदुर्गपदप्रकाश
१० श्रीसामाचारी

डाभडो २७.

१ श्रीवृह [त्] कल्पवृत्तिप्रथमखंड
२ श्रीवृह [त्] कल्पवृत्तिद्वितीयखंड
३ श्रीअलंकारचूडामणिवृत्ति
४ श्रीअलंकारचूडामणिविवेका
५ श्रीउघनिर्युक्तिवृत्ति
६ श्रीदेशीनाममालावृत्ति
७ श्रीएकादशांगिप्रशस्तीज्ञातासूत्र
८ श्रीउपदेशमालाबालावबोध
९ श्रीप्रत्याख्यानबालावबोध

डाभडो २८.

१ श्रीवासुपुज्ज (पूज्य) स्वामिचरित्र
२ श्रीचंद्रप्रभचरित्र
३ श्रीशांतिनाथचरित्र
१ श्रीकाल (लि) काचारज (र्य?) कथा
२ श्रीषडावश्यक
३ श्रीशांतिनाथचरित्र
४ श्रीदेवकुमरकथा
५ श्रीशोभनस्तुति
६ श्री०

डाभडो २९.

१ श्रीआदिनाथदेशना
२ श्रीआराधनापताका
३ श्रीआउरपच्चख्यान तथा उगणात्रिसादुहा
४ श्रीसाधुदिनचर्या
५ श्रीदीहाली(ली)कल्प
६ श्रीसुसढकथा
७ श्रीभववैराग्यशतैकैककथा
८ श्रीअतिथिसंविभागउपरकथा
९ श्रीइकविसठाणासूत्र
१० श्रीअष्टप्रकारीपूजाचारित्र
११ श्रीवाग्भटालंकार
१२ श्रीआदिनाथदेशना
१३ श्रीगणधरस्तव
१४ श्रीविजयप्रशस्तिकाव्य
१५ श्रीश्रीपालचारित्र
१६ श्रीतत्वार्थ
१७ श्रीविवेकविलास
१८ श्रीषट्त्रिंशिका
१९ श्रीआराधनापताका
२० श्रीऋषिमंडल
२१ श्रीचंदाविज्जपयन्नो
२२ श्रीभववैराग्यशतक
२३ श्रीहरिविजयसूरिसझाय
२४ श्रीऋषभपंचाशिका
२५ श्रीसुगडांगसूत्रद्वितीयश्रुतस्कंध
२६ श्रीपाक्षिकसूत्र
२७ श्रीउपदेशमाला
२८ श्रीभगवतीसूत्रवृत्ति
२९ श्रीभवभावना प्रतो २
३० श्रीपिंडनिर्युक्ति
३१ श्रीसंग्रहणीसूत्र
३२ श्रीप्रतिक्रमणसूत्र
३३ श्रीवसंतराजसूत्रत.
३४ श्रीस्तवनावचूरी
३५ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
३६ श्रीमहालियापिंडनिर्युक्ति
३७ श्रीपिंडविशुद्धिप्रकरण
३८ श्रीलघुसंग्रहणी
३९ श्रीयोगशास्त्र
४० श्रीशांतरसभावना
४१ श्रीजिनायतनपंचमोध्याय
४२ श्रीराजिमतीप्रबोध
४३ श्रीसंघोत्सवत्कुलक
४४ श्रीविंशतिमप्रकाश
४५ श्रीआउरपच्चख्यान
४६ श्रीशालिभद्रचरित्र
४७ श्रीसोमशतक
४८ श्रीप्रत्याख्यानभाषावचूरी
४९ श्रीसम्यक्त्वकौमुदीपा. १६ थी. त. पा. ३२.
५० श्रीप्रत्याख्यानभाषावचूरी
५१ श्रीचित्रसेनपदमा (द्मा) वति (ती) कथा
५२ श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथस्तव
५३ श्रीउपदेशतरंगिणी
५४ श्रीनवतत्व

५५ श्रीसम्यक्त्वसंभवमहाकाव्य
५६ श्रीद्वितीयपादावचूरी

डाभडो ३०.

१ ठाणांगवृत्ति
२ श्रीआचारांगसूत्र
३ श्रीउवाइसूत्रवृत्ति
४ श्रीप्रतिक्रमणवृत्ति
५ श्रीभक्तामरवृत्ति
६ श्रीकल्पंअं(ल्पां)तर्वाचा(च्य?)
७ श्रीअध्यात्मकल्पद्रुम
८ श्रीउत्तराध्ययन
९ श्रीकाव्यकल्पलता
१० श्रीउपदेशपाला
११ श्रीकाव्यकल्पलता
१२ श्रीवाग्भटालंकार
१३ श्रीउपासकदशांग
१४ श्रीठाणांगसूत्र
१५ श्रीआचारांगदीपिका
१६ श्रीराजप्रश्नसूत्र
१७ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
१८ श्रीवृत्तरत्नाकरावचूरी
१९ श्रीजिनशतककाव्य
२० श्रीवीतरागस्तोत्र
२१ श्रीजीवाजीवविभक्ति
२२ श्रीकल्याणमंदिरवृत्ति
२३ श्रीभक्तामरवृत्ति
२४ श्रीश्रावकदिनकृत्य
२५ श्रीत्रेशष्टशलाकाचरित्र
२६ श्रीपाखीसूत्र
२७ श्रीगच्छाचारप्रकरण
२८ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति
२९ श्रीविज्ञालयविज्जालय
३० श्रीअणुत्तरोवाइ
३१ श्रीअपाणीविचारपिंडविशुद्धि
३२ श्रीपच्चखाननिर्युक्तिआवश्यकनिर्युक्ति
३३ श्रीरोहककथा
३४ श्रीजितशान्तिवृत्ति
३५ श्रीपृथ्वि(थ्वी?)चंद्रचरित्र
३६ श्रीकाल(लि)कसूत्रकथा
३७ श्रीयोगशास्त्र

डाभडो ३१.

१ श्रीसुंदरप्रकाश
२ श्रीमेघदूतकाव्य
३ श्रीकुमारसंभव
४ श्रीकुमारसंभवकाव्य
५ श्रीयदुसुंदरकाव्य
६ श्रीमेघदूतकाव्य प्रत ६
७ श्रीजिनशतक
८ श्रीमाघसूत्र पत्र १३०
९ श्रीरघुवंश प्रत ३ पत्र ४७, ५४
१० श्रीकिरातसूत्र पत्र ४८
११ श्रीविदग्धमुखमंडन पत्र ६२–४८
१२ श्रीकिरातटीका पत्र १७५
१३ श्रीविदग्धमुखमंडनकाव्यटीका प. ४५
१४ श्रीजीतशतकटीका प. २४
१५ श्रीछंदकास(दःकोश?) प. २५
१६ श्री ॥ ५
१७ श्रीकुमारसंभवटीका प. ६९

डाभडो ३२.

१ श्रीरघुटीका प्रतो २ प. १२७ प. १८७
२ श्रीवाग्भटालंकार प्रतो २ प. २३ प. २१.
३ श्रीकाव्यप्रकाशटीका प. ३५
४ श्रीमहाविद्याविडंबन प. ६३
५ श्रीविदग्धमुखमंडन प. २१

६ श्रीरघुवंशटीका प. ११०
७ श्रीहरिविक्रमचरित्र प. ७४
८ श्रीकाव्यकल्पलता प. ६०
९ श्रीमुरारिनाटक प. ४२
१० श्रीमेघदूतकाव्य प. २६
११ श्रीकाव्यकल्पलता प. १३
१२ श्रीप्रमाणमंजरी प. २१
१३ श्रीषड्दर्शनटीका प. २३
१४ श्रीतर्कभाष्यटीका प्रतो २ प. १९ प. २९
१५ श्रीशशधरन्याय प. ५१
१६ श्रीप्रमाणमंजरीटीका प. २६
१७ श्रीस्या(स्या)द्वादमंजरीवृत्ति प. ३८
१८ श्रीप्रबंधचिंतामणि प्रतो २ प. ५६ प. ५९
१९ श्रीप्रमाणसिंदुरप्रकरण प्र. (प.) २१
२० श्रीपट्टावली प. ४६
२१ श्रीवाग्भटालंकार प. ४
२२ श्रीखंडनसूत्रटीका प. ७६
२३ श्रीतर्कभाषावृत्ति प. २९
२४ श्रीसुष (ख) बोधमाला प. ४
२५ श्रीखंडनसूत्रटीका प. ३८३
२६ श्रीविषमकाव्य प. ७
२७ श्रीखंडनसूत्रटीका प. २१ नथी प. ८७
२८ श्री० प. २८३
२९ श्री० प. २१

डाभडो ३३.

१ श्रीप्रक्रियाप्रासाद प. ४९४
२ श्रीअनेकार्थवृत्ति प. २२९
३ श्रीहैमिनाममाला प. १९१
४ श्रीवाग्भटालंकार प. ४०
५ श्रीस्याद्वादमंजरी प. ९४
६ श्रीषडदर्शनवृत्ति प. ११९
७ श्रीवृत्तरत्नाकरकाव्य प. ३९
८ श्रीअष्टकवृत्ति प. ६९
९ श्रीतर्कभाषामाधवी प. १२
१० श्रीकाव्यकामधेनु प. ३३
११ श्रीहेमदुंढिका प. १४
१२ श्रीहेमआख्यातशब्दानुशासन प. ३२
१३ श्रीकाव्यानुशासन प. ८५
१४ श्रीन्यायमंजूषावृत्ति प. ७७
१५ श्रीउणादिवृत्ति प. ३५
१६ श्रीशब्दानुशासन प. १५
१७ श्रीव्याश्रयवृत्ति प. १२८
१८ श्रीतत्वप्रदीपिका प्रतो २ प. ५२ प. ७६
१९ श्रीशब्दानुशासन प. २८
२० श्रीयोगबिंदु प. १२
२१ श्रीन्यायमंजूषा प. २८
२२ श्रीपुंजराजवृत्ति प. १६९
२३ श्री० प. २८
२४ श्री० प. ७
२५ श्री० प. २

डाभडो ३४.

१ श्रीहेमदुडी(ढुंढि)वृहद्वृत्ति प. ४१६
२ श्रीव्याश्रयवृत्ति प १७६
३ श्रीक्रियारत्नसमुच्चय प. ९०
४ श्रीहेमधातुपारायण प. १५०

डाभडो ३५.

१ श्रीशिवशास्त्रे भाष्यप्रदीपे
१ श्रीप्रथमस्वाध्यायप्रथमपाद प. १६
२ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प. ४७
३ प्रथमपादप्रस्वाध्याये नवमाह्निक प. ५५
४ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादचतुर्थाह्निक प. २५

५ प्रथमस्वाध्यायेद्वितीयपादे द्वितीयाह्निक प. १४
६ प्रथमस्वाध्यायतृतीयपादे द्वितीयाह्निक
२ श्रीपतंजलिकृतमहाभाष्यव्याकरण
१ प्रथमस्वाध्यायचतुर्थपादे चतुर्थाह्निक प. ३७
२ प्र. स्वा. द्वि. प्र. आह्निकं प्रतो २ प. २० प. १३
३ तृतीयस्वा. चतुर्थपादे प्र. आह्निकं प. २८
४ चतुर्थस्वा. चतुर्थपादप्र. आह्निकं प. ३२
५ प्रथमस्वाध्यायप्रथमपादे नवमाह्निक प. ६८
६ पंचमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निकं प. ३६
७ षष्ठस्वाध्याये चतुर्थपादे चतुर्थाह्निके प. ८
८ सप्तमस्वाध्याये चतुर्थपादे प्रथमाह्निके. ४०
९ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निके प. ३२
३ श्रीआख्यातवृत्ति प. १४
४ श्रीहेमवैयाकरणशब्दानुशासन प. ११
५ श्रीकयवन्नासेठचौपाई प. १०
६ श्रीसंथाराविधि प. १०
७ श्रीअयवंतिकुमारस्वाध्याय प. ६
८ श्रीवैराग्यशतक प. ११
९ श्रीचतुष्कवृत्ति प्र. २ प. २० प. १७
१० श्रीमेघदूतकाव्य प. १३
११ श्रीकृतसूत्रवृत्तिढुंढी प. ११
१२ श्रीआख्यातढुंढीवृत्ति प. २१
१३ श्रीपंगल प. २४
१४ श्रीसूक्तमुक्तिग्रंथ प. ६
१५ श्रीआख्यातसूत्रअष्टमपाद प. ७
१६ श्रीशब्दानुशासनाद्वितीयस्वाध्याय प. ३६
१७ श्रीशब्दानुशासनलघवृत्ति पा. ३१ थी ४८ सुद्धी प. ४८
१८ श्रीनंदिअठ्ठछंद प. ९
१९ श्रीस्यादिशब्दकारिका प. ३

डाभडो ३६.

१ श्रीकल्पसूत्र प. ८९
२ श्रीप्रवचनसारोद्धार ८९
३ श्रीप्रवचनसार प. ३४
४ श्रीरायपेशनीसूत्र प. ४१
५ श्रीदिनकृत (त्य?) विचार प. ३९
६ श्रीपडिक्कमणसूत्रअर्थसहित प. ३८
७ श्रीज्ञातासूत्र प. ९५.
८ श्रीक्रियारत्नसमुच्चय प. १०
९ श्रीसिद्धांतविचार प. २०
१० श्रीमुनिपतिचरित्र प. १५
११ श्रीसमक्त (म्यक्त्व) कौमुदी प. ४७
१२ श्रीअजितशांतिटीका प. १५
१३ श्रीआरामशोभाकथा प. १८
१४ श्रीयोगशास्त्र प. १४
१५ श्रीलघुसंघेणी प. २०
१६ श्रीभक्तामरप्राकृतवृत्ति प. १७
१७ श्रीतित्तरसयठाणु प. १७
१८ श्रीसुपात्रउपरत. अभेदानकथा प. २२
१९ श्रीवृंदावृत्ति प. ४६
२० श्रीसिद्धांतसारोद्धार प. १८
२१ श्रीसिद्धांतसारबीज प. १९
२२ श्रीदेवराजवछराजकथा प. १७
२३ श्रीसुसढकथा प. १७
२४ श्रीश्रावकप्रातिक्रमण प. ११
२५ श्रीसंबोधसित्तरी प. ९
२६ श्रीमेघदात्ति (दूत) प. १३

२७ श्रीक्र(कृ)त्यकमेरानारास प. १२
२८ श्रीछत्रीसभाष्य प. १८
२९ श्रीदेवदत्तचोपाई प. २९
३० श्रीउपदेशमाला प. १९
३१ श्रीधातुप्रयोगप्रकरण प. ४०
३२ श्रीमौनएकादशीमाहात्म्य प. ७
३३ श्रीसंघेण प. २१
३४ श्रीसमेसार प. १८
३५ श्रीविजयचंदकेवलिचारित्र प. ३६
३६ श्रीशब्दानुशासन प. ११
३७ श्रीधर्मसर्माकाव्य प. ९७
३८ श्रीविशेषणवृत्ति प. १९
३९ संदेहसमुच्चयग्रंथ प. ९
४० श्रीजयवेराग प. ९
४१ श्रीसारस्वतपदीपिका प. ३९
४२ श्रीपडीक्रमण प. १७
४३ श्रीअनुयोगवृत्ति प. ९७
४४ श्रीदस(श)दृष्टांत प. १७
४५ श्रीवट्कार प. १९
४६ श्रीउपदेशमाला प. १३
४७ श्रीपुष्पमालाप्रकरण प. २४
४८ श्रीपदार्थानुक्रम प. ११
४९ श्रीपासककेवलिचरित्र प. १२
५० श्रीदेशनाशतक प. ९
५१ श्रीअव्ययीभावसमास प. ८
५२ श्रीराजसिंहकुमारकथा प. ६
५३ श्रीयुगप्रधानअवतार प. १६
५४ श्रीसारस्वतअवचूरी प. २०
५५ श्रीहेमचतुर्थपाद प. ११
५६ श्रीअनुत्तरोवाइ प. २९
५७ श्रीशांतिचारित्र प. १०९
५८ श्रीपिंडविशुद्धि प. १७
५९ श्रीपंचनिग्रंथी प. ७
६० श्रीचाणाक्य प. ११
६१ श्रीबृहत्क्षेत्रसमास प. ११
६२ श्रीक्षेत्रसमास प. १०
६३ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रावचूरी प. ३
६४ श्रीलघुसंग्रहणी प. ८
६५ श्रीक्षेत्रसमास प. १२
६६ श्रीहेतुगर्भ प. १२
६७ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ६
६८ श्रीपूजापंचाशिका प. १५
६९ श्रीनवतत्व प. ४
७० श्रीपाखीसूत्र प. २६
७१ श्रीगौतमपीछा प. ३
७२ श्रीअल्पबोहतविचार प. २
७३ श्रीसावयपन्नाति प. १०
७४ श्रीभवभावन प. १६
७५ श्रीपरमहंसप्रबंध प. ११
७६ श्रीउपदेशमाला प. १७
७७ श्रीसंग्रहणी प. ११
७८ श्रीनववीशाभावना प. ४९
७९ श्रीनमस्कारदृष्टांत प. १६
८० श्रीअनुकंपादानकथा प. ७
८१ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ८
८२ श्रीशांतरस प. ९
८३ श्रीश्रमणसत्रोद्धार प. १३
८४ श्रीकुमरपालप्रतिबोध प. २६
८५ श्रीउघनिर्युक्ति प. ८
८६ श्रीभवभावनावचूरी प. ८
८७ श्रीशांतरस प. ८
८८ श्रीऋषभदेवस्तवन प. १२
८९ श्रीशीलसंवि प. ६
९० श्रीहरी (रि) बलकथा प. ६
९१ श्रीशीलोपदेशमाला प. ६
९२ श्रीगुरुनस्तुति प. ८

९३ श्रीसंग्रहणी प. ४८
९४ श्रीलघुसंघेण प. ९
९५ श्रीपुंण (पुण्ण) सारकथा प. १९
९६ श्रीरत्नावलीटीका प. २१
९७ श्रीसंज्ञासरूप प. १४
९८ श्रीसंदेहदुरा(दोरा?)वली प. १५
९९ श्रीश्रीपालकथा प. २१
१०० श्रीरत्नशेखरकथा प. ९
१०१ श्रीवंदनकचूर्णी प. १९
१०२ श्रीवसिवोसोप्रकरण प. १०
१०३ श्रीपंचदंडच्छत्रप्रबंध प. ७
१०४ श्रीधनपतिकथा प. ८
१०५ श्रीविद्याविलासकथा प. ७
१०६ श्रीभववैराग्यशतक प. ६
१०७ श्रीउपदेशशतं प. ३
१०८ श्रीपंचानिग्रंथसंघेणी प. ५
१०९ श्रीश्रीवीतरागस्तोत्र प. ५
११० श्रीयोगशास्त्र प. ९
१११ श्रीसाधुवंदना प. ८
११२ श्रीगणधरवाद प. १०
११३ श्रीश्रीउपदेशमाला प. ५
११४ श्रीयंत्र प. ४
११५ श्रीयोगशास्त्र प. १३
११६ श्रीचंद्रोदयकथा प. २३
११७ श्रीपुण्यशारकुमरचरित्र प. ३२
११८ श्रीचंदनबालचोपाइ प. ७
११९ श्रीनमस्कार प. ५
१२० श्रीसुलसाचरित्र प. ८
१२१ श्रीयोगशास्त्र प. १६
१२२ श्रीविवेकमंजरी प. ५
१२३ श्रीमुनिसुव्रतचरित्र प. ५
१२४ श्रीदंडक प. ५
१२५ श्रीशीलोनाममाला प. ५
१२६ श्रीपंच (पञ्च) खानपयनो प. ५
१२७ श्रीपूजाकथा प. ५
१२८ श्रीअनीचार प. ५
१२९ श्रीमातंगीस्तोत्र प. ५
१३० श्रीकल्याणमंदिरताभक्तामर प. ५
१३१ श्रीकर्मग्रंथ प. ५
१३२ श्रीसंथारापयन्नो प. ५
१३३ श्रीपिंडविशुद्धिप्रकरण प. ५
१३४ श्रीगौतमपृच्छा प. ७
१३५ श्रीलिंगानुशासन प. ७
१३६ श्रीजीरावलाप्रभुस्तवन प. २
१३७ श्रीदीशीयंत्र प. २
१३८ श्रीगोडीप्रभुस्तवन प. २
१३९ श्रीचौदस्वप्नविवरण प. २
१४० श्रीआनंदसिद्धिप्रकरण प. ३
१४१ श्रीनवकारफल प. ६
१४२ श्रीशाश्वताजिनस्तवन प. २
१४३ श्रीपिंडविशुद्धिप्रकरण प. ४
१४४ श्रीजीवविचार प. ४
१४५ श्रीनवतत्व प. ४
१४६ श्रीभवभावनावचूरी प. ४
१४७ श्रीऋषिमंडलप्रकरण प. ४
१४८ श्रीसी (शी) लवतीसजाय प. ४
१४९ श्रीपार्श्वनाथस्तोत्रताजिनस्तोत्र प. ४
१५० श्रीलोहपुरोचोर अने जिनदासकथा प. ४
१५१ श्रीकायस्थितिस्तोत्र प. १०
१५२ श्रीविचारआचरण प. १०
१५३ श्रीछुटकबोल प. ५
१५४ श्रीशांतरसभावना प. ८
१५५ श्रीवस्तुपालतेजपालप्रबंध प. ५
१५६ श्रीनेम (मि) नाथस्तवन प. ५
१५७ श्रीछुटकबोध प. १५

१९८ श्रीसनत्कुमारचोपाइ प. ११
१९९ श्रीगुणस्थाना प. ४
१६० श्रीआरामशोभाकथा प. ९
१६१ श्रीप्रक्र (क्र) तत्र (त्र) त्रिदुहडा प. ३
१६२ श्रीधनपतिसेठकथा प. ११
१६३ श्रीमेघकुमलसळा (?) य प. ३
१६४ श्रीवसुधारा प. ४
१६५ श्रीसिद्धपंचाशिका प. २
१६६ श्रीपिंडविशुद्धि प. ३
१६७ श्रीआराधना प. ७
१६८ श्रीअजितशान्ति प्रतो २ प. ३ प. २
१६९ श्रीसारस्वत प. ५
१७० श्रीषष्टिसनक प. ४
१७१ श्रीदेशनाना प. ४
१७२ श्रीखंडषट्त्रिंशिका प. ६
१७३ श्रीकेसीगोयमसिद्धि प. ३
१७४ प्रश्नोत्तररत्नमालिका प. २
१७५ श्रीगौतमपृच्छा प. ५
१७६ श्रीउपदेशकंदली प. ६
१७७ श्रीचउगतीनीवेल प. ७
१७८ श्रीमहावीरस्तवन प. ७
१७९ श्रीप्रतिक्रमणविद्विधि प. ९
१८० श्रीश्रावकचुलचौपाइ प. ७
१८१ श्रीसंवरणमुनिकथा प. ५
१८२ श्रीउगणात्रिसीभावना प. २
१८३ श्रीदूतांगदनामनाटक प. ५
१८४ श्रीनवतत्वअर्थशुद्धां प. ७
१८५ श्रीशीलोपदेशमाला प. ४२
१८६ श्रीश्री (सी) मंधरस्तवन प. १
१८७ श्रीयंत्र प. ५
१८८ श्रीऋषभदेशना प. ६
१८९ श्रीभववैराग्यशतक प. ५
१९० श्रीचंपकव्यवहारिकथा प. ६
१९१ श्रीमंगुलाष्टक प. २
१९२ श्रीचौरासीआसातनाविचार प. २
१९३ श्रीपंचजिनस्तवन प. २
१९४ श्रीलघुसंग्रहणी प. १०
१९५ श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रबंध प. ६
१९६ श्रीआरामशोभाकथा प. ४
१९७ श्रीभगवतीशतक बारमो उद्देशो प. ४
१९८ श्रीभक्तामर प. १
१९९ श्रीसिंदुरप्रकरण प. ८
२०० श्रीभावनाकुलक ३
२०१ श्रीनमिउणशांतिक ३
२०२ श्रीस्तवना १
२०३ श्रीसमोवद्रारण २
२०४ श्रीएकाविंशठाण ४
२०५ श्रीकनककुमरकथा ५
२०६ श्रीसुवृत्तऋषिकथा १३
२०७ श्रीवस्तुपालतेजपालकथा १३
२०८ श्रीगमीककाव्य २
२०९ श्रीरत्नशेखरकथा ११
२१० श्रीजालीमहाविद्या १
२११ श्रीगुणस्थानव्यारव्या ७
२१२ श्रीचन्द्रसेननाटकीकप्रबन्ध ९
२१३ श्रीसाधुप्रतिक्रमणअवचूरी ३
२१४ श्रीषट्त्रिंशिकाविचार २
२१५ श्रीयंत्र ४
२१६ श्रीशतकप्रकरण ५
२१७ श्रीएकविंशठाणु ३
२१८ श्रीवस्तुपालतेजपालप्रबंध ११
२१९ श्रीदेवलोकनो यंत्र ६
२२० श्रीइंद्रनी कथा ९
२२१ श्रीवैद्यक ६
२२२ श्रीउघानेर्युक्ति ४१

डाभडो ३७.

१ श्रीसमवायांगसूत्र २९
२ श्रीआचारदशांगनिर्युक्तिसूत्र ३५
३ श्रीपद्मचरित्र १८८
४ श्रीहेमचंद्रकृतलिंगानुशासन ३६
५ श्रीकल्पसूत्र ७
६ श्रीज्ञाताधर्मकथावृत्ति ११२
७ श्रीशीलमतिकथा १४
८ श्रीमलयागीरिकृतनंद्य [ध्ययन?] टीका १५४
९ श्रीउपासगसूत्र २०
१० श्रीरायपसेणीसूत्र ४८
११ श्रीनंदिसूत्र २३
१२ श्रीउघनिर्युक्तिटीका १३२
१३ श्रीउपासगसूत्रदशमाध्ययनटीका २८
१४ श्रीउपासगदसांग ३१
१५ श्रीसम्यक्त्वविधि ४
१६ श्रीलिंगानुशासन ११
१७ श्रीवृत्तरत्नाकर ३
१८ श्रीभक्तामरचरित्र १७
१९ श्रीचउवीसजिनस्तुति ६
२० श्रीआदिनाथविनति ६
२१ श्रीपरसमत्ति १२
२२ श्रीउपासगदसांग १४
२३ श्रीजावडसातिठचरित्र ४
२४ श्रीचंदाविजयपयन्नो १८
२५ श्रीसंघेणीबालावबोध ५२
२६ श्रीसनत्कुमारगीता ९
२७ श्रीबारभावना ६
२८ श्रीऋषिमंडल २८
२९ श्रीप्रवचनसारोद्धार २४
३० श्रीलघुवृत्तिहेमचंद्रकृत १८
३१ श्रीज्ञाताबृत्ति ११
३२ श्रीआराधनाअध्ययन २
३३ श्रीसाधुजनाचित्रचरित्र ४१
३४ श्रीशब्दानुशासन ६
३५ श्रीभरहेसरवृत्ति २२१
३६ श्रीसमरादित्यचरित्र ११७
३७ श्रीत्रेशष्टशलाकाचरित्र १०३
३८ श्रीगणधरसार्द्धवृत्ति ३१
३९ श्रीआराधनापताका ३५
४० श्रीउपदेशमाला २७
४१ श्रीभक्तामरटीका ३
४२ श्रीज्योतिष ९
४३ श्रीपंचसंग्रहसूत्र १७
४४ श्रीवीतरागस्तवनवृत्ति ४५
४५ श्रीदशवैकालिकता. पाखीसूत्र १२
४६ श्रीजिनस्तवन २
४७ श्रीतीर्थमाला २
४८ श्रीनुपात्रमाहात्म्यकथा ९२
४९ श्री „ १७७
५० श्रीशब्दानुशासन १४. ७ पत्र आद्यना नथी
५१ श्री „ ८

डाभडो ३८.

१ श्रीवस्तुपालचरित्र ७९
२ श्रीसिंहासनद्वात्रिंशका ८४
३ श्रीत्रेसष्ठशलाकाचारित्र १४८
४ श्री „ ८४७
५ श्रीपांडवचरित्र १७८
६ श्रीअंबडकथा २६
७ श्रीमहीपालकथा ४९
८ श्रीप्रभावकचरित्ररूपांकित १११
९ श्रीमुनिपतिचरित्र २०
१० श्रीश्रीथुलीभद्रचरित्र १९
११ श्रीसमेसार १६

१२ श्रीशब्दसंचय १६
१३ श्रीपंचसूत्रवृत्ति २०
१४ श्रीअनेकांतजयपताका १७१
१५ श्रीसंग्रहणीरत्न १०
१६ श्रीक्षेत्रसमास २१
१७ श्रीशारदातिलक ३३
१८ श्रीयुगप्रधाननाम १२
१९ श्रीक्षेत्रसमास ९
२० श्रीसम्यक्त्वसार २६
२१ श्रीसंदेहदोलावलीप्रकरण ११
२२ श्रीयोगशास्त्र ११
२३ श्रीगोयमपिछा ९
२४ श्रीब्रह्मदत्तचक्रवर्तिकथा ११
२५ श्रीत्रेसठशलाकाचरित्र ९
२६ श्रीपद्मानंदकाव्य २०
२७ श्रीश्रेणिककथा १२
२८ श्रीदर्शनशुद्धिप्रकरण ९
२९ श्रीपरमार्थसार ५
३० श्रीशब्दसंचय
३१ श्रीयोगशास्त्र १९
३२ श्रीपंचसूत्र ७
३३ श्रीवछराजकथा १७
३४ श्रीजंबुस्वामिचरित्र ७
३५ श्रीआरामशोभाकथा ६
३६ श्रीरत्नचूडकथा ६
३७ श्रीनिघंटशास्त्र १०
३८ श्रीमंगुसूरिकथा १२
३९ श्रीश्राद्धप्रतिक्रमण ४५
४० श्रीअष्टप्रकारिपूजाविचार २८
४१ श्रीज्ञानविद्याकाव्य
४२ श्रीऋषभदेवचरित्र ४
४३ श्रीवीरनिर्वाणमहोच्छ(त्स)व
४४ श्रीसंग्रहणीसूत्र १२
४५ श्रीनवतत्वबालावबोध १४
४६ श्रीव्याकरण ५२
४७ श्रीसामुद्रिकशास्त्र ७
४८ श्रीनेम(मि)चरित्र २
४९ श्रीअष्टक ६
५० श्रीलघुसंघेण १४
५१ श्रीकर्मग्रंथ १०
५२ श्रीऋषभदेवविवाहली १४
५३ श्रीकुमारपालचरित्र १०
५४ श्रीषोडशकप्रकरण ३७
५५ श्रीमेघदूतमहाकाव्य १९
५६ श्रीअनाथमुनिचोपाई ८
५७ श्रीश्रुतशिक्षा ५

डाभडो ३९.

१ श्रीठाणांगसूत्र १६३
२ श्रीहेमीनाममाला ९२
३ श्रीषोडशपाद ७६
४ श्रीसूत्रकृतांगदीपिका ९१
५ श्रीद्वितीयस्याध्याये पंचमपाद ११
६ श्रीआवश्यकावचूरी ७७
७ श्रीअंतगडसूत्र २२
८ श्रीभर्त्तपरीपत्ता ७
९ श्रीसंस्थारापयन्नो ७
१० श्रीस्याद्वादमंजरी ६१
११ श्रीरत्नाकरअवतारिका ४०
१२ श्रीसमुच्चयशब्दउल्लास ०
१३ श्रीकाव्यानुशासनवृत्ति ११
१४ श्रीशतकसूत्र ५
१५ श्रीअनुत्तरोवृत्ति ११
१६ श्रीन्यायटीका ४१
१७ श्रीचतुर्थपादस्याध्याय ५३
१८ श्रीनाभाकनरेश्वरचरित्र २०

१९ श्रीअष्टमाध्याय ३२
२० श्रीगुर्वावली २१
२१ श्रीअमसिहकथा ७
२२ श्रीक्षेत्रसमास ३
२३ श्रीषट्पादावचूरी १९
२४ श्रीउपदेशमालाटीका ४७
२५ श्रीवित्त (वीत) रागस्तोत्र ७
२६ श्रीनंदिसूत्रटीका १३८

डाभडो ४०.

१ श्रीपचखाननिर्युक्ति २३३
२ श्रीप्रवच[न]सारोद्धार ७९
३ श्रीज्ञाताधर्मकथा १६२
४ श्रीश्रावकदिनकृत्य २०
५ श्रीसंघेणसूत्र १६
६ श्रीउपदेशमालावचूरी ४०
७ श्रीवृंदारवृत्ति ६७
८ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र ९५
९ श्रीउपदेशमाला २७
१० श्रीशब्दानुशासन ६०
११ श्रीआचारांगसूत्र ६६
१२ श्रीवागवर्णचतुर्थारेच्छेद १४
१३ श्रीसप्ततिकावृत्ति ६२
१४ श्रीदर्शनशुद्धिप्रकरण १२९
१५ श्रीआरंभसंधिवार्तिका १९२
१६ श्रीवीरचरित्र अंतरवाच्य ८८
१७ श्रीयशोधरचरित्र २०
१८ श्रीछंदोनुशासन ६३
१९ श्रीजीतकल्पवृत्ति ३३
२० श्रीजीतकल्पसूत्र २
२१ श्रीयोगशास्त्र ६
२२ श्रीदिनकृत्य १६
२३ श्रीपट्टावली ९
२४ श्रीसिंदुरप्रकरण ८
२५ श्रीसुगडांग ७१
२६ श्रीन्यायचंद्रिका २९
२७ श्रीप्रशमरति १३
२८ श्री[शी]लोपदेशमाला ७
२९ श्रीशीलोपदेशमाला ९
३० श्रीसाधुवंदना ९
३१ श्रीचउशरणपयन्नो ९
३२ श्रीनेम(मि)नाथरास ९
३३ श्रीभोगलासास्त्र ७
३४ श्रीपिंडविशुद्धिदीपिका ९
३५ श्रीवस्त्रदान उपर कथा ९
३६ श्रीचउशरण ४
३७ श्रीकर्पूरप्रकरण ४
३८ श्रीगौतमदीपालिका ४
३९ श्रीज्योतिष ९
४० श्रीगौतमपृच्छा २
४१ श्रीज्योतिष ३
४२ श्रीजिनप्रभसूरिप्रबंध ३
४३ श्रीरत्नमालावृत्ति ९
४४ श्रीसमेताशिष (ख) रस्तवन ६
४५ श्रीथीरावली २
४६ श्रीरत्नमालायामनेकार्थकोश ७४
४७ श्रीसारस्वतवैया (व्या) करण ९२
४८ श्रीरत्नमालयामनकोर्थकोश ९७
४९ श्रीरत्नमाला २१
५० श्रीकल्पसूत्रविधि ६
५१ श्रीरूपसेनकथा तुटक २९
५२ श्रीतृतीयस्वाध्यायद्वितीयपाद २०
५३ श्रीसम्यक्त्वतत्वकौमुदी ११२
५४ श्रीकारकप्रक्रियातृतीयस्वाध्याय २१

५५ श्रीचैत्यवंदनसूत्र १२
५६ श्रीषट्पंचाशिका ४
५७ श्रीउपदेशमाला ७
५८ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण ४
५९ श्रीसंग्रहणीप्रकरण ७
६० श्रीस्तोत्र ६
६१ श्रीसुगडांगसूत्र ७
६२ श्रीगौतमपृच्छाबालावबोध ५
६३ श्रीजीवविचार ३
६४ श्रीकुमुदचंद्रनामनाटक ८
६५ श्रीअनंतचोविसीनाम ५
६६ श्रीश्रुतहितोत्पत्तिअध्ययन ५
६७ श्रीव्यापश्चादिविषये रोहगुप्तकथा १४
६८ श्रीउपदेशमाला १३
६९ श्रीशालिभद्रचरित्र २०
७० श्रीप्रासादविधिप्रकरण ५

डाभडो ४१.

१ श्रीगणरत्नमहोदधि ११७
२ श्रीरेषावृत्ति ७०
३ श्रीयोगशास्त्रावचूरी २५८
४ श्रीयोगशास्त्रावचूरी २९
५ श्रीश्राद्धानुष्ठान ५८
६ श्रीआरंभसिद्धि १०४
७ श्रीसम्यक्त्वकौमुदी ९६०
८ श्रीजिनसमास ९
९ श्रीउपदेशशतक ५२
१० श्रीतर्क ३२
११ श्रीहेमचतुर्थपाद ४१
१२ श्रीहेमदुंढी ३७०
१३ श्रीहेमताद्रितवृत्ति २४४
१४ श्रीपुराणोक्तश्लोक १७
१५ श्रीहेमवृत्ति लघु प्रत–१८-२३–१२०
१६ श्रीआख्यातावचूरी २६
१७ श्रीहेमचतुर्थपादवृत्ति २४–२८–४
१८ श्रीसारस्वतवृत्ति ६०
१९ श्रीचंद्रकीर्तिसारटीका ७
२० श्रीषष्ठपाट (द?)४५

डाभडो ४२.

१ श्रीवैद्यसार १०
२ श्रीश्रुतआयुर्वेद ११९
३ श्रीवैद्यसार ३६
४ श्रीश्रुतवैद्यटीका २२२
५ श्रीआयुर्वेद्यग्रंथ ३१
६ श्रीवाट्टदीपकवैद्य १७
७ श्रीशोणितानिदान ७२
८ श्रीवैद्यपतिसिंह २२८ पत्र ७३ नथी.
९ श्रीवैद्यौश्चिन १२३
१० श्रीविषनिदान ७१
११ श्रीक्षेत्रसमास ५१

डाभडो ४३.

१ श्रीअंतरश्लोक १४
२ श्रीसिद्धपंचाशिका ११
३ श्रीकुमरपुरींद्रकथा १३
४ श्रीइंद्रियपराजयशतक ७
५ श्रीपाक्षिषामणी ५
६ श्रीसंबोधसित्तरी २
७ श्रीवीरसेनकुमरकथा ३
८ श्रीचारित्रमनोर्थमाला ३
९ श्रीशत्रुंजयस्तवन ३
१० श्रीषष्टिशतं ५७
११ श्रीयतिप्रतिक्रमण ८
१२ श्रीशब्दानुशासन लघु १२
१३ श्रीरोहणीकथागद्य ३
१४ श्रीपार्श्वनाथस्तोत्र
१५ श्रीनेमिनाथनवभवस्तवन ४
१६ श्रीदीवालीकल्प ९

१७ श्रीचंपकसेठकथा ८
१८ श्रीअणुत्तरोवाइ ८
१९ श्रीधर्मोपदेशमाला २
२० श्रीआयुपंच(रपच्च?)खानता.विचार ७
२१ श्रीजंबूद्वीपप्रज्ञ[प्ति] ३
२२ श्रीशत्रुंजयकल्प २
२३ श्रीशाश्वतजिनस्तवन ३
२४ श्रीशांतिनाथनिविवाहलाबारभवांतर२१
२५ श्रीजीवविचार ३
२६ श्रीपुष्पमालाप्रकरण १९
२७ श्रीआदिनाथदेशना ११
२८ श्रीनम(नेमि)नाथस्तवन ३
२९ श्रीषट्पुरुषविवरण ८
३० श्रीऋषिमंडल १२
३१ श्रीधर्मोपदेशमाला ४
३२ श्रीइंद्रियपराजयशतक ९
३३ श्रीरावलि ३
३४ श्रीजिननमस्कार २७
३५ श्रीसंग्र[ह]णीअवचूरी २३
३६ श्रीक्रियाकलापटीका ९
३७ श्रीशब्दप्रभेद ७
३८ श्रीएकाक्षरी नाममाला ८
३९ श्रीवृत्तरत्नाकरछंद ४
४० श्रीहेमीनाममाला १३
४१ श्रीवीतरागस्तोत्र ६
४२ श्रीपडीक्रमणासूत्र १०
४३ श्रीनंदिसूत्र ३
४४ श्रीविवेकमंजरी ६
४५ श्रीअजितशान्तितासंस्तारकावीधे ४
४६ श्रीकर्पूरप्रकरण १२
४७ श्रीछुटकप्रकरण ८
४८ श्रीआदिनाथदेशना ८
४९ श्रीद्वादशवृत्तसंजाप २
५० श्रीनिगोदविचार ८
५१ श्रीव्याश्रयवृत्ति ३४
५२ श्रीबिंबप्रतिष्ठाविधि १४
५३ श्रीसिद्धांतरविचार २
५४ श्रीदोसाविधि ४
५५ श्रीसंसारदावावचूरी ३
५६ श्रीविजयदानसूरीसंजाय ४
५७ श्रीआनंदिसूत्र २३
५८ श्रीषणस्थानप्रकरण २१
५९ श्रीअष्टमसध्यायचतुर्थपाद ४
६० श्रीशब्दलिंग ५
६१ श्रीएकवीसठांणाप्रकरणं ८
६२ श्रीकर्पूरप्रकरण
६३ श्रीप्रश्नफल ४
६४ श्रीरावणसंवाद ५
६५ श्रीनवतत्वबाला[व]बोध ५
६६ श्रीगिरिनारचैत(त्य)प्रवाडो ८
६७ श्रीपोषद(ध)विधि ५
६८ श्रीशीलोपदेशमाला ३
६९ श्राकुमारविहारशतक ४
७० श्रीवैराग्यवताकृतं ३
७१ श्रीराणकपुरस्तवन ४
७२ श्रीशीलोपदेशप्रकरण ५
७३ श्रीशत्रुंजयकल्प ८
७४ श्रीयोगशास्त्र ७
७५ श्रीपंचमीकथा ७
७६ श्रीगोडीजीनो छंद २
७७ श्रीधर्मबुद्धिमित्रकथा २
७८ श्रीनाममालाबीजक ६
७९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्र ३
८० श्रीविवेकमंजरी
८१ श्रीसंबोधसत्तरी ३
८२ श्रीसम्यक्तस्तोत्र ३

८३ श्रीपरलि(लिं?)गानु ७
८४ श्रीदुसमदंडीप्रकरणं २
८५ श्रीलोकवालीद्वात्रिंशत् ४
८६ श्रीनिर्भयभीमनामयोग ३
८७ श्रीकालसत्तरीविचार २
८८ श्रीसंबोधसत्तरी ४
८९ श्रीउक्तिकं ४
९० श्रीगुणस्थानप्रकरण ३
९१ श्रीविचारछत्रीसी २
९२ श्रीभक्तामरस्तोत्र ९
९३ श्रीविचारषट्त्रिंशिका २
९४ श्रीजीराउलापार्श्वनाथस्तवन ३
९५ श्रीभारा[धना?]ध्ययन ४
९६ श्रीलोकनाली ४
९७ श्रीमहेश्वरवाद ८
९८ श्रीआराधना ६
९९ श्रीजीवविचारप्रकरणं १०
१०० श्रीनवतत्व २
१०१ श्रीभावनी १०
१०२ श्रीसिंदुरप्रकरण ६
१०३ श्रीवृद्धचाणाक्य ६
१०४ श्रीधनाशालिभद्रप्रबंध ७
१०५ श्रीप्रभावनी कथा ७
१०६ श्रीकल्याणमंदिर ३
१०७ श्रीनवतत्व २
१०८ श्रीलुटकलघुपास्वगर ८
१०९ श्रीअनुत्तरोपपातिका ३
११० श्रीवीतरागस्तवन ७
१११ श्रीज्ञानिकुलक ६
११२ श्रीकाव्यकल्पलता ७
११३ श्रीशीलोपदेशमाला ४
११४ श्रीज्ञाताधर्मकथा ९
११५ श्रीबारव्रतटीप ४
११६ श्रीसीमंधरस्वामस्तवन २
११७ श्रीसंबोधसित्तरी ९
११८ पंचप्र(पर)मेष्ठिस्तवन १
११९ स्तवन २
१२० संघेहणी २
१२१ न्यायसरूप १०
१२२ भावनासंधिप्रकरण ४
१२३ श्रीवीरस्तवन २
१२४ प्रश्नोत्तररत्नमाला २
१२५ छंदोनुशासन ४
१२६ त्रेसठसलाकाचरित्र ३
१२७ चहुगतिचोपाइ ६
१२८ दीपोछवकल्प ४
१२९ कर्पूरप्रकरण ७
१३० नमस्कार ९
१३१ कुमारविसहर ४
१३२ प्रतिलेखणाधानविचार ८
१३३ वीसग्रपंचमसद्धाय ९
१३४ एकवास ९
१३५ धमोवएसमाला ३
१३६ ऋषभपंचाशिका २
१३७ शत्रुंजयकल्प २
१३८ सधुअतिचार २
१३९ पिंडविसुधिसंक्षय २
१४० वीरस्तवन १
१४१ ज्ञानविसुद्धी १
१४२ आराधनाप्रकरण ३
१४३ अष्टापदस्तवन ३
१४४ वीरस्तवना १
१४५ अतिचार ३
१४६ ऋषभपंचाशिका ३
१४७ लिंगानुशासन ९
१४८ गीताछंद ९

१४९ आराधना २
१५० श्रीपार्श्वनाथस्तवनं २
१५१ बारवृतसज्झाय ३
१५२ नवकारप्रबंध ४
१५३ श्रीपार्श्वनाथस्तवनं ४
१५४ श्रीपार्श्वनाथविवाहाळो११
१५५ नमोउण १
१५६ विवेकमंजरी ६
१५७ श्रावकदिनकृत्य ६
१५८ इंद्रियपराजय ७
१५९ वृत्तरत्नाकरछंद ४
१६० श्रीशीलोपदेशमाला २
१६१ श्रीपंचपरमेष्ठिसिलोको २
१६२ श्रीनंदिअट्ट ३
१६३ श्रीचौविसजिनस्तवन ३
१६४ श्रीपंचनिग्र (ग्रं?) थसूत्र ४
१६५ श्रीरत्नाकरपंचवीसी २
१६६ श्रीशीलोपदेशमाला ४
१६७ श्रीसंबोधसित्तरी ३
१६८ श्रीचोरासिआसातनावचूरी १०
१६९ श्रीकायस्थिति २–७०
१७० श्रीनवतत्व २
१७१ श्रीकायस्थिति २
१७२ श्रीअजितशांतिस्तव ३
१७३ श्रीइंद्रनामाधिकार ४
१७४ श्रीबडकांड ३
१७५ श्रीइंद्रनंदिसूरिकथा ४
१७६ श्रीनागकेतुकथा ४
१७७ श्रीअढीद्वीपविचार ९
१७८ श्रीशांतिस्तोत्र ९०
१७९ श्रीपाक्षिकप्रतिक्रमण८
१८० श्रीभयहरस्तोत्र १९
१८१ श्रीसिद्धचक्रस्तुति ४
१८२ श्रीजगद्गुरुकमाल ९०
१८३ श्रीलोकनालिका ४
१८४ श्रीआत्मप्रबोध ६
१८५ श्रीमुग्धावबोधनकमौक्तिकं ६
१८६ श्रीसुसढकथा ९
१८७ श्रीज (जि?) नस्तवन २
१८८ श्रीशत्रुंजयस्तवन २
१८९ श्रीहरिविजयसूरिफाग २
१९० श्रीविवेकमंजरीप्रकरण ९
१९१ श्रीसिंदुरप्रकरण ४
१९२ श्रीकर्मविपाकसूत्र ८
१९३ श्रीयोगअवच्छेद २
१९४ श्रीनारंगपुरस्तवन २
१९५ श्रीइच्छापरिमाण ४
१९६ श्रीपार्श्वनाथस्तवन २
१९७ श्रीगुणधानकविचार ३
१९८ श्रीपंचकल्याणकस्तोत्र ३
१९९ श्रीइकविसठाणप्रकरण ३
२०० श्रीभाष्यचूर्णी ५
२०१ श्रीऋषभप्रज्ञप्तिका ३
२०२ श्रीप्रत्याख्यानवृत्ति ६
२०३ श्रीभववैराग्यशतक १०
२०४ श्रीषटकारकवृत्ति ६
२०५ श्रीद्वितीयसप्ततिशतयंत्रभयहरस्तोत्र ६
२०६ श्रीज्योतिष ७
२०७ श्रीहरिविक्रमचरित्र ९
२०८ श्रीइसरशिष्य २
२०९ श्रीषष्ठिसंवच्छरि ८
२१० श्रीवैराग्यसंज्ञाय १९
२११ श्रीवनस्पतिविचारचूर्णी ४
२१२ श्रीनेमिनाथछंद ९
२१३ श्रीउक्तीव्याकरण ७
२१४ श्रीआदिनाथधर्मदेशना प० ७ थी

१२ सुधी १२
११५ श्रीहेमचंद्रउणादिसूत्रविवरण १९
२१६ श्रीसाधुसमुच्चय ३

डाभडो ४४.

१ श्रीरायपसेणिसूत्र ९२
२ श्रीशांतिनाथचरित्र १२६
३ श्रीमलयसुन्दरीचरित्र ३६
४ श्रीपाणिनिव्याकरण २६
५ श्रीज्ञातासूत्र १०७
६ श्रीक्रियाकलाप ७
७ श्रीदीवालीकल्प १९
८ श्रीअनेकार्थसंग्रहणीनाममाला ४४
९ श्रीएकवीसठाणाप्रकरण १२
१० श्रीअंतगडसूत्र २४
११ श्रीदशवैकालिकसूत्र १८
१२ श्रीगुर्वावली १०
१३ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति ९९
१४ श्रीश्राद्धसूत्रप्रतिक्रमणवृत्ति ४४
१५ श्रीमुनिपतिचरित्र १२
१६ श्रीकर्पूरप्रकरण १२
१७ श्रीवृंदारवृत्ति २१
१८ श्रीहेमव्याकरणनाममाला १९०
१९ श्रीश्रावकनेमुहपतितारजोहरणाविचार ३०
२० श्रीसाधुवंदना ६
२१ श्रीप्रभावतीचरित्र १३
२२ श्रीवृत्तरत्नाकर ४
२३ श्रीभवनभानुकेवलिचरित्रबालावबोध ११३
२४ श्रीप्रवचनसारोद्धार ७८
२५ श्रीवीतरागस्तोत्र ८
२६ श्रीवर्धमानदेशना १९०
२७ प्रमाणमंजरीटीका ३४
२८ श्रीकर्पूरमंजरी २८
२९ श्रीसमवायांगसूत्रवृत्ति ९३
३० श्रीअतिचार ३
३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश २९
३२ श्रीकर्पूरप्रकरण २७
३३ श्रीलघुसप्त(शत?)पदीग्रंथ २४
३४ श्रीभवभावना १५
३५ श्रीमोहपनीरजोहरणविचार १०
३६ श्रीनिशीथभाष्याष्टमोद्देश ७
३७ श्रीमृगावतीचरित्र २४
३८ श्रीधंमणपार्श्वनाथस्तवन १
३९ श्रीवैद्यकग्रंथ २६
४० श्रीविक्रमपंचदंडीकथा ९
४१ श्रीयशोधरचरित्र १९
४२ श्रीसमेसारपरमागमनाटक ९८
४३ श्रीउपदेशमालासुकतावलीविचार १०२
४४ श्रीशीलवतीकथा १०
४५ श्रीकरंडकटीका मलयगिरिकृत १९०
४६ श्रीउघनिर्युक्ति १०
४७ श्रीश्रावकादिनकृत्य ७
४८ श्रीयावडभावडरास ९
४९ श्रीपार्श्वनाथजी[अ]ष्टोत्तरसहस्रनाम ४
५० श्रीनाममाला ४
५१ श्रीकालिकाचार्यकथा ४३
५२ श्रीआदिनाथगीत ८
५३ श्रीनाममाला ४
५४ श्रीशान्तिस्तवन २०
५५ श्रीपंच(पञ्च)रव्यान ३१
५६ श्रीयोगशास्त्र ३२
५७ श्रीआदिनाथविवाहमहोत्सव ९
५८ श्रीवैद्यकशास्त्र १६

डाभडो ४५.

१ श्रीसुपार्श्वचरित्र १९३
२ श्रीकुमारपालचरित्र ४८
३ श्रीपांडवचरित्र ७०

४ श्रीपुंडरीकचरित्र ९५
५ श्रीयुगादिस्तवन ८
६ श्रीउत्तराध्य[य]नदीपिका १८७
७ श्रीशान्तिचरित्र ९२ प्रथम पत्र नथी.
८ श्रीसुगडांगसूत्र ३९
९ श्रीचंद्रप्रभचरित्र १२१
१० श्रीदशवैकालिकावचूरी ४०
११ श्रीसुलसाचरित्र ८
१२ श्रीश्रावकचरित्र ४५
१३ श्रीपांडवचरित्र ६८
१४ श्रीत्रिभुवनदीपक १८
१५ श्रीउत्तराध्ययनसंक्षेपकथा ३७
१६ श्रीज्योतिषनारयंत्र ४९
१७ श्रीकथासंग्रह २८
१८ श्रीउपासं(सक?)दसासूत्र २१
१९ श्रीपूजाष्टक ३३
२० श्रीमहीपालचरित्र ५१
२१ श्रीविवाहपटलज्योतिष २५
२२ श्रीवर्धमानदेशना १४०
२३ श्रीऋषिदत्तासतीकथा १६७
२४ श्रीपंचा(पञ्चा)ख्यान ११९
२५ श्रीपांडवपूर्वभव ९
२६ श्रीअष्टप्रवचनमाय ६
२७ श्रीअढारपापस्थानरास ७
२८ श्रीकूर्मापुत्रकथा ८
२९ श्रीसिंदुरप्रकरण ७
३० श्रीकल्पसूत्र ३९
३१ श्रीज्योतिष १६
३२ श्रीअशोकचरित्रकथा १०
३३ श्रीदशवैकालिकसूत्र ३९
३४ श्रीविसविहरमान ९
३५ श्रीदंडकविचार १०
३६ श्रीगयसिंहरायचरित्र १६
३७ श्रीउपदेशमाला २०
३८ श्रीदेवकुमारचरित्र २१
३९ श्रीज्ञातावृत्ति ६८
४० श्रीशोभनस्तुति ७
४१ श्रीयोगशास्त्र ७
४२ श्रीपूजायां वीरशृंगारकथा ७
४३ श्रीबारसेंसूत्र ६२ उत्तरभागना पत्रो नथी

डाभडो ४६.

१ श्रीत्रिषष्टसलाकाचरित्र–अनुक्रमे पत्र मलता नथी
२ श्रीसाधुचरित्र षोडशकथानक ८७
३ श्रीसम्यक्त्वकौमुदी ४७
४ श्रीश्रीपालनरेन्द्रकथा ३४
५ श्रीललितांगनरेश्वरचरित्र २८
६ श्रीवराहमिह(हि)रकृतबृहज्जातके राशिप्रभेदो नाम ग्रंथ २९
७ श्रीश्रावकपडीक्रमणसूत्र वचूरी १३०
८ श्रीपुष्पमालावचूरी ३७
९ श्रीउपदेशमालाप्रकरण २६
१० श्रीहेमव्याकरणढुंढी ६१
११ श्रीवाग्भटालंकार ३७
१२ श्रीउपदेशमाला २७
१३ श्रीयोगशास्त्र १८
१४ श्रीराजहंसकथा १०
१५ श्रीभवभावना २१
१६ श्रीशब्दानुशासन २५
१७ श्रीपुष्पमालाप्रकरण २२
१८ श्रीउपदेशमाला २८
१९ श्रीयोगदृष्टिसमुच्चयग्रंथ ३२
२० श्रीसाठीसयं सावचूरी ६
२१ श्रीकोष्टकचिंतामणिग्रंथ ११
२२ श्रीअनुकंपादाने चंपककथा ७
२३ श्रीधमिलचरित्र १६

२४ श्रीजीवविचार ६
२५ श्रीऋषभदेवदर्शनरत्नाकरग्रंथ ३५
२६ श्रीसिद्धांतना आलावा तेना मांगानो यंत्र ४९
२७ श्रीनरेंद्रराजऋषिचरित्र २५
२८ श्रीहर्षविद्याधरप्रबन्ध २८
२९ श्रीजीवविचार ६
३० श्रीषष्टिशतं प्रत २ पत्र १३
३१ श्रीऋषिदत्ताकथा प० १०
३२ श्रीप्रत्याख्यानभाष्य प० ८
३३ श्रीकल्पानकयंत्र प० ४
३४ श्रीनमस्कारनिर्युक्ति प० १०
३५ श्रीकर्पूरप्रकरण प० १७
३६ श्रीगणधरवाद प० १५
३७ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० १४
३८ श्रीउत्तमचरित्र प० ८
३९ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र प० ११
४० श्रीनवतत्वविचार प० ३४
४१ श्रीशालीभद्रचरित्र प० २४
४२ श्रीपिंडविशुद्धिबालावबोध प० ३१
४३ श्रीषड्दर्शनसमुच्चयग्रंथ प० २४
४४ श्रीऋषभपंचाशिका प० ४
४५ श्रीविद्यमनोत्सव प० ७२
४६ श्रीश्रीपालनरेंद्रकथा प० १२
४७ श्रीयोगशास्त्र प० १३
४८ श्रीउपदेशमाला प० २३
४९ श्रीमछोद्रनरेंद्रचरित्र प० १९
५० श्रीविनयधरचरित्र प० ८
५१ श्रीक्षेत्रसमासप्रकरण प० ८
५२ श्रीउपदेशमाला प० २४
५३ श्रीदानपूजा उपर चामरसेनवरसेकथा प० ९
५४ श्रीव्यारप्रत्येगबुधकथा प० ७
५५ श्रीसुसढकथा प० १२
५६ श्रीचित्रसेनपद्मावतीकथा प० १७
५७ श्रीअजितशान्तिवृत्ति प० ६
५८ श्रीविवेकमंजरी प० ६
५९ श्रीयोगशास्त्र प० १८
६० श्रीआराधना प० ११
६१ श्रीराजासिंहरत्नावतीकथा प० ३

डाभडो ४७.

१ श्रीतत्वार्थभाष्य प० ४३
२ श्रीतत्वार्थटीका प० २७१
३ श्रीसमकीत(क्त्व)कौमुदी प० ३२
४ श्रीधर्मविधिवृत्ति प० १५४
५ श्रीधर्मरत्नप्रबंध प० ४
६ श्रीचंडाकरण प० ३
७ श्रीश्रीपालचरित्र प० २७
८ श्रीषडावश्यकबालावबोध प० ६७
९ श्रीसंग्रहणी प० ३५
१० श्रीकर्म्मपयडी प० ३३७
११ श्रीधर्मरत्नप्रकरण प० ३४.
१२ श्रीषडशीतिवृत्ति ३१
१३ श्रीप्रतिक्रमणलघुवृत्ति प० १७
१४ श्रीलोकताली प० ६
१५ श्रीपिंडविशुद्धि प० ५
१६ श्रीप्रथम अध्याय पंचमपाद प० ९
१७ श्रीकालिकाचार्यकथा प० ७
१८ श्रीरामशोभाकथा प० ७
१९ श्रीशत्तरीसयठाणा प० ८
२० श्रीनागदत्तकथा प० ६४
२१ श्रीषडावश्यकवृत्ति प० १९६
२२ श्रीधर्मरत्नप्रवृत्ति प० २१९
२३ श्रीचैत्यवंदनसूत्र प० २०
२४ श्रीचैत्यवंदनमहाभाष्य प० ३२
२५ श्रीतत्वार्थ प० ६

२६ श्रीसामाचारी प० २८
२७ श्रीमहीपालकथा प० ६०
२८ श्रीप्रबंधचिंतामणि प० ४९
२९ श्रीप्रबंधचिंतामणि प० ३५
३० श्रीनाममाला प० ५०
३१ श्रीनाममाला प० १४

डाभडो ४८.

१ श्रीउत्तराध्ययनटीका भावविजयउपाध्यायकृत प० ३९५
२ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० १५६
३ श्रीकर्मप्रकृतिटीका मलयगिरिकृत प० २१९
४ श्रीविजयचंद्रकेवलिकथानक प० ९७
५ श्रीप्रश्नव्याकरणटबार्थ प० ८५
६ श्रीपण्णवणासूत्रवृत्ति प० ३१३
७ श्रीसुगडांगदीपिका प० ९०
८ श्रीषोडशकवृत्ति प० ५६
९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्रलघुवृत्ति प० २८
१० श्रीश्राद्धविधिनिश्चयप्रकरण प० ४
११ श्रीकल्याणमंदिर प० ३
१२ श्रीकल्याणमंदिर प० ३
१३ श्रीउत्तराध्ययनटीका प० २५९
१४ श्रीकुमारपालचरित्र प० १७६
१५ श्रीसुगडांगदीपिका प० १२४

डाभडो ४९.

१ श्रीतत्वार्थभाष्य प० ३६
२ श्रीराघवनाटिका प० ६०
३ श्रीकर्पूरमंजरीटीका प० १३
४ श्रीसुगडांगदीपिका प० ४०
५ श्रीज्ञातासूत्र प० १०९
६ श्रीप्रत्येकबुधचरित्र प० १३
७ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० ४६
८ श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० १०६
९ श्रीसमवायांगटीका प० ८८
१० श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४४
११ श्रीयोगरत्नावलीवैद्यक प० ७
१२ श्रीउघनिर्युक्ति प० २६
१३ श्रीषडावश्यक प० ८६
१४ श्रीस्याद्वादमंजरीटीका प० ४४
१५ श्रीपंचदंडकथा प० ७
१६ श्रीएकादशीव्रतकथा प० ६
१७ श्रीविशेषणवतीसूत्र प० ८ प्र १ नथी
१८ श्रीपुद्गलछत्रीशी प० ३
१९ श्रीज्योतिष प० ५
२० श्रीषडावश्यकअचलमती पा० ५१ प० २ नथी ५१
२१ श्रीहेमशब्दानुशासनद्वितीयपाद प० २५
२२ श्रीगुणसुंदरीचोपाई प० ५
२३ श्रीदेशीकोषनामार्थ प० २१
२४ श्रीहेमविभ्रम प० ११
२५ श्रीउपदेशमाला प० २८
२६ श्रीआवश्यकनिर्युक्ति पां४० प्र० ३ न०
२७ श्रीज्ञाताधर्मकथाटीका प० ६५
२८ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० १५
२९ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६४
३० श्रीविपाकसूत्रवृत्ति प० २०
३१ श्रीअणुत्तरोववाईसूत्र प० २६
३२ श्रीउपदेशमाला प० २०
३३ श्रीदशवैकालिक प० ३३
३४ श्रीजीवविचारप्रकरण प० ४
३५ श्रीपंच(पञ्च)खाणनिर्युक्ति प० ९३
३६ श्रीअंबडविराधिकरा प० २२
३७ श्रीगौतमपृच्छा प० ६
३८ श्रीऋषिमंडल प० ५
३९ श्रीमुक्तसूक्तावली प० १४

४० श्रीव्याघ्रराजऋषिकथा प० ३४
४१ श्रीचउसरणटबो प० ७
४२ श्रीनागमंता प० ४
४३ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० २३
४४ श्रीलिंगानुशासन प० १४
४५ श्रीकल्पसूत्र प० २८
४६ श्रीपुंजराजसारस्वतटीका प० ११
४७ श्रीपद्मचरित्र प० २६३ प्रथम प०
४४ नथी २६३

डाभडो ५०.

१ श्रीभार्ग (भगः) वतीसूत्र प० ३६९
२ श्रीआवश्यकवृत्ति प० ३२६
३ श्रीसुगडांग प० ६०
४ श्रीअनुयोगद्वारवृत्ति प० १०१
५ श्रीभगवतीवृत्ति प० ३७७
६ श्रीविचाररत्नाकर प० २२१
७ श्रीवृंदारवृत्ति प० ८८
८ श्रीदशवैकालिक प० ६९
९ श्रीठाणांगवृत्ति प० २५२
१० श्रीप्रवचनपरीक्षाप्रनामनीप्रकरणगच्छ-प्रतिपत्तिविवरण प० २५१
११ श्रीभक्तामरवृत्ति प० ६१
१२ श्रीकर्पूरप्रकरण प० ३३
१३ श्रीवीसस्थानकविचार प० ४९
१४ श्रीआचारप्रदीप प० १०७
१५ श्रीसमाधिशतकटीका प० २८
१६ श्रीमाघकाव्य प० ५६
१७ श्रीनीवाजीवविभक्ति प० ४७
१८ श्रीशांतिनाथचरित्र प० १२३
१९ श्रीउपदेशमालावृत्ति प० ४३२
२० श्रीप्रवचनसारोद्धारसूत्रवृत्ति प० ३५०

डाभडो ५१.

१ श्रीमाधवविरचितं वैद्यकशास्त्र प० ६२
२ श्रीसमक्त(म्यक्त्व)बारव्रतचौपाई प० २६
३ श्रीउपासकसूत्र प० २६
४ श्रीपुंजराजटीका प० ६९
५ श्रीद्रव्याकिरणावली प० ४५
६ श्रीनवतत्वविवरण प० १३
७ श्रीलिंगानुशासन प० ५
८ श्रीवैद्यकशास्त्र प० ८
९ श्रीमेतारजऋषिसकाय प० ४
१० श्रीशांतिनाथजीस्तवन प० ४
११ श्रीसंथारोपगवाविधि प० ३
१२ श्रीभवभावना प० १०
१३ श्रीचउशरणपयन्नो प० ३
१४ श्रीनंदीसमत्ता प० ४
१५ श्रीसौभाग्यसुंदरीकथा प० ४
१६ श्रीजिनबिंबप्रवेशविधि प० २
१७ श्रीसुभाषिततानंदनबालाचौपाई प० ५
१८ श्रीपूजाविधि प० ४
१९ श्रीयोगविधियंत्र प० ४
२० श्रीविसथानकलापक प० ४
२१ श्रीषे (खे) टाविभूषणकोष्टक प० १७
२२ श्रीपट्टावली प० १२
२३ श्रीज्ञाता प० ९
२४ श्रीकुमारविहार प० ६
२५ श्रीश्रेणिकराजारास प० २०
२६ श्रीआसाधरे कोष्टकज्योतिष प० ३९
२७ श्रीअतिचार प० २
२८ श्रीज्ञाज्ञरियादिसकायो प० ३
२९ श्रीप्रत्याख्यानभाष्यं प० ९
३० श्रीकर्मग्रंथटीका प० २२० प० १६२ न.
३१ श्रीयोगशास्त्र प० १०
३२ श्रीशब्दानुशासन प० १८
३३ श्रीथुलिभद्रमहिना प० ३

३४ श्रीवीरस्वामिनो कलस प० ३
३५ श्रीकल्याणमंदिर प० ३
३६ श्रीआदिसरविनती प० ३
३७ श्रीभक्तामर प० ३
३८ श्रीविजयसेनसूरिनिर्वाण प० ३
३९ श्रीजिनाज्ञावाणीस्तवन प० ४
४० श्रीआद्रकुमारविवाहलो प० २
४१ श्रीसाधुप्रतिक्रमण प० ४
४२ श्रीशत्रुंजयउद्धार प० ४
४३ श्रीभागाना प० ७
४४ श्रीआदिनाथस्तवन प० ८
४५ श्रीआराधना प० ६
४६ श्रीकल्याणमंदिरटीका प० ४
४७ श्रीवृहत्कल्पिकादीपोत्सव प० ८
४८ श्रीअर्थकांड प० ५
४९ श्रीआवा (षा?) दभुतीराय प० ११
५० श्रीकल्पमंजरी प० ५
५१ श्रीसुकृतसंकीर्तन प० १२
५२ श्रीअजितशांतिस्तवावचूरी प० ५
५३ श्रीकर्म्मग्रंथ प० १६ प० ८ न०
५४ श्रीसंसारवीस (विष?) म प० ८
५५ श्रीगौतमस्वामिरास प० ३
५६ श्रीभावनाकुलक प० ४
५७ श्रीशोभनस्तुति प० ६
५८ श्रीनवतत्व प० ३
५९ श्रीजीवविचार प० ३
६० श्रीतत्वा (त्व) गतिगाथा प० १
६१ श्रीज्योतिष प० ५०१
६२ श्रीऋषभपंचाशिका प० २
६३ श्रीतपोविधि प० ६

डाभडो ५२.

१ श्रीताडपत्र छे
२ श्रीजीरण छे

डाभडो ५३.

१ श्रीआवश्यकनि प्रतो ८
१ श्रीप्रा. १ निर्युक्ति प० ५२
२ श्रीप्रा. १ सूत्र प० ८७
३ श्रीप्रा. १ वृत्ति वृहद् द्वितीयखंड प० ११९
४ प्रा. सूत्र प० ४९
५ प्रा. टीका मोटी प्रथमखंड प० १८९
६ प्रा. १ वृद्ध (वृहद् ?) वृत्ति प० २०३
७ प्रा. १ वृद्ध(वृहद् ?)वृत्ति द्वितीय प० १९६
८ प्रा. १ दीपिका प० २१२
२ श्रीविशेषावश्यकवृहद्वृत्ति प्रम$\frac{1}{2}$ पत्र४१ नथी ४८५
३ श्रीविशेषावश्यकसूत्र प० ८७
४ श्रीआवश्यकवृत्ति श्रीमलयगिरिकृत प० ३३८
५ श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० २३२
६ श्रीआवश्यकसूत्र प० २४
७ श्रीआवश्यकसूत्र प० २६
८ श्रीआवश्यकवृत्तिटिप्पन प० ९४
९ श्रीआवश्यकावचूरी प० ७४
१० श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० ३१३

डाभडो ५४.

१ श्रीआवश्यकनी प्रतो
निर्युक्ति प० १४२
सूत्र १९
निर्युक्ति ४८
सूत्र ५४
निर्युक्ति ११६
चूर्णि ७५
चूर्णि ६६
अवचूरी २१
अवचूरी ६३

निर्युक्ति ६७
निर्युक्ति ६७
निर्युक्ति ८४
सूत्र ३९
सूत्र ४८
सूत्र ४८
वृत्ति ९२
सूत्र ७३ प्र० नथी
चूर्णि ९९४
निर्युक्ति ६०
२ श्रीनंदिसूत्र १८७
३ श्रीविशेषावश्यकवृत्तिप्रथमाध्ययन प० २५८

डाभडो ५९.

१ श्रीजीवाभिगमटीका मलयगिरि पोथी अंक १प०२१८ तेमां कुलपोथी१० छे
२ पोथी अंक २ प्रत ३
कल्पसूत्र प० ४९
श्राद्धविधिप्रकरण प० ११८
पार्श्वनाथचरित्र प० २४६
३ पोथी अंक ३ तेमां प्रत ६
१ तर्कपरिभाषा प० ५२
२ पच्चखाननिर्युक्ती प० ७०
३ पुष्पमालावृत्ति प० ११७
४ सप्ति(प्राप्ति?)क्रावचूरी प० ५४
५ क्षेत्रविचार प० ९
६ उत्तराध्ययनदीपिका प० ११५
४ पोथी अंक चार ४ नी
श्रावकानुष्ठानविधि प० ५४
अणुत्तरोववाई प० ९
ठाणांगसूत्र ७९
उपदेशमाला ५४
५ पोथी अंक ५ नी
योगकल्पद्रुम प० ५
एकवीसठाणु ७
उपदेशमालाप्रकरण २६
ऋषिमंडल ८
कल्पसूत्र ५३
पंचमीचरित्र ७
षष्टिशतं ५
जंबुचरित्र १२
आचारांगसूत्र १२६
कल्पसूत्र अर्थालु १४९
६ पोथी अंक ६ नी
कल्पसूत्रटबार्थ प० १२१
संग्रहणीसूत्र ९ प० २ नथी
ज्ञाताधर्मकथा प० ९५
क्षेत्रसमास ८
विचारसार ५
भक्तामर ३
परिशिष्टपर्वन् ९६
प्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति १२३
७ पोथी अंक ७ नी
ठाणांगसूत्र प० १४५
कुमारसंभवकाव्य २८
दशवैकालिक १५
आचारांगसूत्र ३३
पाक्षि [क] सूत्र १६
श्रीश्रीपालनरेंद्रचौपाई २०
जीवविचार
क्षेत्रसमास प० ८
नाममाला प० ११
मौनएकादशीकथा ७
विक्रमचरित्र १६
कल्पसूत्र प० ७९
पणवसूत्र प० २२६

८ पोथी अंक ८ नी
विपाकसूत्र ४१
जीवविचार प० ९ .
कालीदासकृतश्रुतबोधशास्त्र प० ३
प्रत्याख्यानभाष्य प० ९
श्रीगौतमपृच्छा २४
उसुयारीअध्ययन १२
जीवविचार प० ३
नवतत्त्वता. चउशरण प० १०
जंबुचरित्र प० १३
उपासकसूत्रटबार्थ ४२
संघेण प० १०
उत्तराध्ययनटबार्थ प० १४८
दशवैकालिकटबार्थ ६९
पोथी९माधवरावचितसप्तपदार्थ(र्थी?)टीकाप०३१
षोडश [ध?] मंगाहानामाध्ययन ३२.
जंबुचरित्र प० १९
चिंतामणिनाममाला प० १३
चउशरण प० ३
मोटी शांति प० २
चउशरणता. नमस्कार प० १९
श्रीचंद्रराजऋषिरास ५७
१० श्रीपन्नवणाजीसूत्र प० ४३६

डाभडो ९६.

१ पन्नवणासूत्रवृत्ति प० ३६९
२ पन्नवणासूत्रवृत्ति प० ३७६
३ प्रज्ञापनावृत्ति लघु प० ८०
श्रीपन्नवणावृत्ति प० ३७७
४ श्रीभगवतीचूर्णि प० ९६
भगवतीसूत्रवृत्ति प० ३००
भगवतीवृत्ति लघु प० ३३१
९ भगवतीसूत्र प० ९४८

डाभडो ९७.

१ भगवतीसूत्र प० ४९४
भगवतीचूर्णि प० ९७
भगवतीसूत्र प० ७३
भगवतीबीज प० ८
२भगवतीवृत्ति प० ४९४
भगवतीवृत्ति प० ३६८

डाभडो ९८.

१ भगवतीजीसूत्र प० २१९
भगवतीजीसूत्र प० २६९
भगवतीजीसूत्र प० २२२
भगवती त्रुटक प० ७३
२ भगवतीजीवृत्ति प० ३३७
भगवतीजीवृत्ति प० ३८०
३ भगवतीसूत्र प० ३९९
भगवतीवृत्ति प० ३१८ पत्र१४ नथी
तथा २९ पत्रसुधी जीर्ण थई
गया छे.
अनुयोगचूर्णि प० ३७

डाभडो ९९.

१श्रीउत्तराध्ययनसूत्र रूपांकित प० ७४
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३९७
श्रीउत्तराध्ययनकथा प० २२
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १९६
२ श्रीभगवतीजीसूत्र प० ३०१
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३४४
३ श्रीभगवतीसूत्र प० ३४८
श्रीभगवतीचूर्णी प० ३९
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ११८
श्रीउत्तराध्ययनकथा प० ४८

डाभडो ६०.

१ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति त्रुटक २६८
श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २४८

२ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३७६
श्रीउत्तराध्ययनटबो प० ११२
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८०
३ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० २७९
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति २२३
४ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५९
श्रीउत्तराध्ययनटबो प० ११२
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ७९

डाभडो ६१.

१ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५३
श्रीउत्तराध्ययननमिध्ययन प० २२
श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० १४
श्रीउत्तराध्ययननिर्युक्ति प० २१
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८६
२ श्रीउत्तराध्ययनचूर्णि प० १६२
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
श्रीउत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १३९
श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० ११८
३ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५३
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १९३
श्रीउत्तराध्ययनटबो प० ९३
श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १३५
४ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० १०६
श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी त्रुटक प०२६
श्रीउत्तराध्ययनचूर्णी प० २१
श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिपाटी प० २४९
५ श्रीउत्तराध्ययनटबो प० १८३
श्रीउत्तराध्ययनटबो प० १२८
श्रीउत्तराध्ययनटबो प० २६९
६ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५८
श्रीउत्तराध्ययन त्रुटक प० ९
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४०
श्रीउत्तराध्ययनचूर्णि प० ३१
श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० १३

डाभडो ६२.

१ श्रीराजप्रश्नी ११५
रायप्रश्नी प० ७२
अंगचुलिया प० १८
समवायांग प० ३४
दशवैकालिक प० ७१
आवश्यकानिर्युक्ति प० ४८
आवश्यकानिर्युक्ति प० ४८
सिद्धांतआलावा प० ४१
रायप्रश्नी प० ७५
२ आचारांगवृत्ति प० २६४
उवाईसूत्र प० २५
चउशरणटीका प० ७
ज्ञाताधर्मकथावृत्ति प० १५४
ज्ञातासूत्र प० १२०
३ ज्ञातासूत्र प० १३१
ज्ञातासूत्र प० १५५
ज्ञातावृत्ति प० ११७
ज्ञातावृत्ति प० १०४
४ प्रश्नव्याकरण प० ३६
प्र० व्या० प० ३३
प्र० व्या० प० १९
प्र० व्या० प० २७
प्र० व्या० प० ३५
प्र० व्या० प० ३७
प्र० व्या० पंचांगवृत्ति प० ९८
प्र० व्या० पंचां० प० १११
प्र० व्या० प० १००
प्र० व्या० प० ९७

५ विपाकसूत्र प० ४९
विपाकसूत्रवृत्ति प० ६६
विपाकसूत्रवृत्ति प० ११३
महानिशीथ प० १०६
महानिशीथ प० ५
योनिजितकल्प प० २९
उपासकदशांग प० २३
अणुत्तरओवाई प० ६
विचारसंग्रहग्रंथ १५४
६ उपासांग(सक)दशांगवृत्ति प० २९
उपासांग (सक) सूत्र प० २४
उपासांग (सक) सूत्र प० २६
अंतगडसूत्र प० २९
अंतगडसूत्र प० २४
अंतगडसूत्र प० २४

डाभडो ६३.

१ जीवाभिगमवृत्ति प० ४१७
जीवाभिगमवृत्ति प० २२५
२ जीवाभिगमवृत्ति प० ३९३
जीवाभिगमवृत्ति प० १४६
जीवाभिगमवृत्ति प० १२०
३ जीवाभिगमसूत्र प० १४३
जीवाभिगमसूत्र प० १३८
जीवाभिगमसूत्र प० १९३

डाभडो ६४.

१ वृहत्कल्पवृत्तिप्रथमखंड प० २८४
वृहत्कल्पवृत्तिद्वितीयखंड प० ४९२
२ वृहत्कल्पवृत्तितृतीयखंड प० ३३२
व्यवहारटीकाद्वितीयखंड प० ४६६
३ व्यवहारटीका वृत्तिखंड प० ४४७
वृहत्कल्पभाष्य प० २०७
४ आचारप्रदीपिका प० १२३
संघाचारटीका २३६
उपदेशमाला प० २९०

डाभडो ६५.

१ विजयप्रशस्ति प०२७९
प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प० २५२
गछाचारप्रकरणटीका प० १५
२ उपासगदशांग प० २२
अनुयोगद्वार प० १७
सिद्धांतआलावा प० ३३
पंचसूत्र प० २१
पंचसूत्र प० ७
सिद्धांतआलावा प० ४१
निरयावलीवृत्ति प० १६
सूर्यपन्नत्ति प० ५६
विपाकसूत्रवृत्ति प० २६
अंतगडसूत्र प० ३६
निशीथछंद प० २५
दशाश्रुतस्कंध प० ५४
दशाश्रुतस्कंध प० ४७
अंतगडसूत्र प० २५
आवश्यकनिर्युक्ति प० ९१
सूर्यपन्नत्ति प० ६८
३ आवश्यकचूरी प० ७९
प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३४
प्रश्नोत्तराध्ययन प० ८१
व्यवहारसूत्र प० १२
दशाश्रुतस्कंध प० ३६
ठाणांगसूत्र प० ६६
ठाणांगवृत्ति प० २१३
४ श्रीभगवतीसूत्र प० ३०८
उपासंग (सक) दशांग प० १६
अनुत्तरोवाईवृत्ति प० २८
ओघनिर्युक्ति प० १७
आउरपच्चखाण प० ९

दशाश्रुतस्कंधसूत्र प० ५९
दशाचूर्णी प० ६८
आवश्यकलघुवृत्ति प० ३०

डाभडो ६६.

१ ज्ञाताधर्मकथासूत्र प० ८२
रायपशेणीसूत्र प० ३४
प्रश्नव्याकरणसूत्र प० २२
सुगडांगवृत्ति प० १२५
सुगडांग. त. आचारांगनिर्युक्ति ५१
अनुत्तरोववाई अंतगड प० ३१
विपाकसूत्र प० २३
आचारांगसूत्र प० ४४
ठाणांगसूत्र प० ६२
निशीथचूर्णी प० २३४
२ निशीथचूर्णी द्वितीयखंड ३००
उववाईसूत्र प० २०
सूर्यपन्नत्तिटीका प० १२१
ओघनिर्युक्तिसूत्र २४
संदेहदोलावली प० ८३
पिंडनिर्युक्ति प० १११
३ निरयावलीसूत्र प० २१
उत्तराध्ययनसूत्र प० ४१
ठाणांगसूत्र प० ८४
सुगडांगसूत्र प० ५६
जंबुटाप्पनि सूत्र प० १६९
महानिशीथसूत्र १५९
४ ठाणांगवृत्ति प० २०५
सूरपन्नत्ति प० ३८
जंबुद्वीपवृत्ति प० ३२
सूरपन्नत्तिटीका प० १४८
५ उत्तराध्ययनकथा प० ६६
ठाणांगसूत्र प० ८३
उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३
अणुत्तरोववाई प० ५
नंदीवृत्ति प० ४४
निशीथभाष्य प० ११२
सिद्धांतकुंडी प० १२१
ओघनिर्युक्तिवृत्ति प० ११४
सिद्धांतप्राभृतटीका प० १४
ओघनिर्युक्ति प० १९
विपाकसूत्र प० २३
६ उत्तराध्ययनसूत्र प० २७
पणवणासूत्र प० १०२
आचारांगचूर्णी प० १०६
रायपशेणी प० ५९

डाभडो ६७.

१—१ दसवैकालिकनि पाटी ७५
२ दशवैकालिकटबो प० ४०
३ दशवै० ढ० प० ५२
४ दशवै० पंचपाटी त्रुटक प० १८
५ दशवै ० सूत्र प० ८
६ दशवै० निर्युक्ति प० १७
७ दशवै० सूत्र प० ३२
८ दशवै० वृत्ति प० ११४
९ द० वृहद्वृत्ति प० ३३०
१० दश० सूत्र प० १५
११ दशवै० सूत्र प० २६
२—१ दशवैकालिकसूत्र प० २५
१ दशवै० सू० प० २५
२ दश ० सू० प० २५
३ दश० सूत्र प० ११
४ द० वृत्ति २०७ उपरांत बोलबाधा (बालावबोध?) छे
५ द० वृत्ति १६९
६ द० टबो ५२
७ द० सूत्र २३
८ द० सूत्र २४

३—१ निशीथसूत्र १४
२ द० सूत्र १३
३ द० सूत्र १०
४ द० टबो ५३
५ द० सूत्र १५
६ निशीथवृत्ति ८३९
४—१ द० वृत्ति१६६ पोथीआं ४ त्रुटक
२ द० सूत्र १२
३ द० सूत्र ३१ धुर० १० नथी
४ श्रीद० सूत्र ३
५ द० सूत्र ३०
६ द०सूत्र२८
७ द० पाक्षी ३१
८ द० पंचपाटी २५
९ चउशरण ६
१० आराधना ७

डाभडो ६८.

१—१ बालावबोध ९९ पोथी १ कल्पसूत्रनी
२ बालावबोध १६८
३ बालावबोध १७१
४ बालावबोध १५६
२—२ कल्पसूत्रनी प्रतो ५ बारसें सूत्र ९४-
४३- ८६- ३२-४९
प्रतो २ टबानी १०७ -१८८
३—१ कल्पसूत्रनी -
१ प्र. १ सुखबोधिका २१०
२ प्र. १ किरणावली २०१
३ प्र.१ वृत्तिनी ६९
४ प्र.१ टीकानी ८३
४—१ कल्पसूत्रटबानू ९०
२ बारसें सूत्र ५१
३ कल्पसूत्रबालावबोध १६४
४ बारसें सूत्र ७१
५ कल्पबालावबोध ४३
६ बारसें सूत्र ३२
५—१ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५५
२ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५८
३ कल्पसूत्र ५३
४ कल्पसूत्र ७८
५ कल्पसूत्र ५८
६ कल्पसूत्र ५४
७ कल्पसूत्र बारसें ५३
८ कल्पसूत्र ३१
९ पट्टावली २४
१० गुर्वावली १३
११ गुर्वावली १८
१२ गुर्वावली ११

डाभडो ६९.

१—१ पोथी १ डाभडानीचेमुकीछेआ१ —
१ ठाणांगवृत्ति २३९
२—१ ठाणांगवृत्ति १६२
२ ठाणांगसूत्र ९२
३ ठाणांगसूत्र ८४
४ ठाणांगसूत्र ९१
५ कल्पसूत्रटबो १२८
३—१ ठाणांगवृत्ति ४२९
२ ठाणांगवृत्ति २८७
४—१ ठाणांगवृत्ति ४२५
२ ठाणांगवृत्तिदीपिका ३२९
५—१ ठाणांगदीपिका ३१९
२ कल्पसूत्रजीतकल्पवृत्ति१४३
३ कल्पसूत्र ५४

डाभडो ७०.

१ —१ आचारांगवृत्ति ३८२
२ आचारांगवृत्ति २५४
२—१ आचारांगवृत्ति ३३५

२ आ० टबो ७८
३ आ० पंचपाटी ८३
४ आ० प्रदीपिका १९६
३—१ आचारांगनंदिसूत्र २३
२ आ० सूत्र ९९
३ आ० सूत्र ४३
४ आ० सूत्र ५८
५ आ० सूत्र ६२
६ आ० सूत्र ३५
१ आ० निर्युक्ति १०
२ आ० निर्युक्ति १३
३ आ० निर्युक्ति २९
४ आ० निर्युक्ति ४९
१ नंदिवृत्ति १६६
४—१ उत्तराध्ययन १८६
२ समवायांगवृत्ति ७३
३ रायपशेणीवृत्ति ७६
४ ज्ञाती (ता) सूत्र १२२
५ रायपशेणी ४७
६ उवाईसूत्र त्रुटक ५७
७ उवाईसूत्र ३३
८ उवाईसूत्र ३४
९ अंतगडसूत्र ४७
१० नंदिसूत्र २८

डाभडो ७१.

पोथि १ सुगडांगनी.

१—१ सुगडांगदीपिका १४०
२ सुगडांगदीपिका १४४
३ सुगडांगदीपिका १२६
४ सुगडांग त्रुटक ३५
२—पोथि २ आंक २
सुगडांगवृत्ति प्रतो २: ३७३- ७६
३—पोथि १ आं. ३
सुगडांगसूत्र प्रतो २: ४४- ८१
१ समवायांगसूत्र ५०
२ समवायांगसूत्र ३४
३ समवायांगसूत्र ३१
४ समवायांगसूत्र ७०
५ समवायांगसूत्र ७०
६ समवायांगसूत्र ९९
७ समवायांगवृत्ति प्रतो २: ८५-११३
१—पोथि १ आंक १
१ उत्तराध्ययनटीका ४४७
२ उपदेशमालावृत्ति २४७
३ पांडवचरित्र २३१
४ भागवत प्रतो २
प्रवचनसारोद्धार १९
पवचनसारोद्धारवृत्ति
५ उपदेशचिंतामणिता. हरिविक्रमचरित्र आ बे प्रतो तुटक छे
६ पांडवचरित्र १८८
प्रबोधप्रकरण ९
महावीरचरित्र ११६
मुनिपतिचरित्र ७६
त्रेसठसलाकाचरित्र प्रत ६ बोल बाधो छे.
७ शान्तिनाथजीचरित्र १६४
८ भागवत २६
साधुप्रतिक्रमण ७
चंद्रप्रभस्वामिचरित्र ३९७
९ शब्दानुशासनवृत्तिताडपत्र सं.१२८८ २८७
बृहद्वृत्ति त. लघुवृत्ति त.गंजुयात. प्राकृतवृत्ति त. सप्ततिटीका प्रतो जीर्णताडपत्रनी छे

१० हेमवादानुशासन प्रतो २ बे
११ ताडपत्रनी प्रतो बे

डाभडो ७२.

१–जंबुद्वीपपन्नत्तीतिपाटी ३८७
जंबुद्वीपपन्नत्ती ७२
जंबुद्वीपपन्नत्ती त्रुटक ४६
जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र १५३
२–उवाइसूत्र प्रतो ६: ४४-४४-४९-२६ ३२-२३: २१८ समग्र
उवाइवृत्ति प्रतो ५: ७६-६९-८३-७८ ८६. ३९५ समग्र
३–१ चंद्रपन्नत्तीटीका ७७
२ जंबुद्वीपसमासटीका ६८
३ जंबुद्वीपसमासटीका ६४
४ जंबुद्वीपसमासटीका ९१
५ जंबुद्वीपवृत्ति ३८

डाभडो ७३.

१–१ कल्पसूत्र रूपांकित ३७
२ कल्पसूत्र रूपांकित १२९
३ कल्पसूत्र रूपांकित ७२
४ बारसे सूत्र ५९
२–१ बारसे सूत्र रूपांकित १३८
२ कल्पसूत्र १२५
३ कल्पसूत्र रूपांकित १२६
३–१ श्रीकालिकाचार्यकथा १७
२ उवाईसूत्र प० ३०
३ कल्पसूत्र रूपांकित ८५
४–१ श्रीकल्पसूत्र प० १३०
२ श्रीकल्पसूत्र प० १०२
३ कालिकाचार्यकथा प० १०
४ श्रीकालिकाचार्यकथा प० ६
५ प्रत. १उटकठे ६ कल्पसूत्र प० ७३
७ बारसे सूत्र प० १०२
९–१ सोनेरी अक्षरनी प्रत १ बारसे सूत्रनी नर्णि छे प० ८३

डाभडो ७४.

१ भगवतीवृत्ति प० ७७९
२ भगवतीवृत्ति प० ६८७
३ भगवतीवृत्ति प० ३०८
भगवतीसूत्र प० २६८
४ भगवतीसूत्र प० ४५०

डाभडो ७५.

१–१ जीतकल्पवृत्ति प० ४५
२ ज्ञातासूत्र प० ९९
३ पंचकल्पभाष्य प० ९१
४ अनुयोगवृत्ति प० १२३
५ जीतकल्पवृत्ति प० १५७
६ जीतकल्पवृत्ति प० ३७
७ रायपसेनीसूत्र प० ३८
२–१ अनुयोगद्वार प० ४०
२ विपाकसूत्र प० २२
३ सूर्यपन्नत्ति प० ७२
४ निरयावलिसूत्र प० ३१
५ कल्पनिर्युक्ति प० ३८
६ नंदिसूत्र प० २४१
७ नंदिटीका प० ६४
८ नंदिलघुवृत्ति प० ४४
९ महानिशीथसूत्र प० १२३
१ नंदिवृत्ति प० २२०
२ कल्पसूत्रबालावबोध प० १३०
३ पंचसंग्रहटीका प० ३७८
४ जीतकल्प प० ५

डाभडो ७६.

१—१ ठाणांगवृत्ति प० ३८३
२ निरयावली २४
३ क्रम (कर्म) ग्रंथटीका प० ३८५

१—१ स्यादिशब्दसमुच्चय प० ३७
२ साधुसामाचारी प० २७
३ विवेकविलास प० २२
४ पुष्पमालाप्रकरण २६
५ शब्दानुशासन प० ३२
६ पाक्षी (क्षिक) सूत्रवृत्ति प० २३
७ वृंदारवृत्ति प० ३४
८ कल्पसूत्रांतर्वाच्य
९ किरातसूत्र प० २९
१० योतिक (ज्योतिष?) प० ३७
११ ज्ञातासूत्र प० १३६
१२ उत्तराध्ययन प० ७७
३—१ भवभावनावचूरी प० १५
२ व्याकरण प० २२
३ क्रियाकलाप ६
४ धनंजयकृत प० ८
५ भुवनदीपक प० ४
६ काव्यप्रकाश प० ४
७ नागराजशतक प० ४
८ नवसंवादसुंदरी प० १२
९ हेमीं (हैमी) षष्ठपादक प० ३३
१० पडिकमणापंचपाटी प० ११
११ सर्वज्ञप्रसिद्धप्रकरण प० ४
१२ योतिस (ज्योतिष) प० १९
१३ पिंडविशुद्धिदीपिका प० ९
१४ वाक्यप्रकाश प० ४
१५ योतिक (ज्योतिष) प.२९ पुरां नथी
१६ नाममाला प० ८
१७ गुर्वावलीवृत्ति प० १९
१८ श्री प० २

डाभडो ७७.

१—१ रायप्रश्नीसूत्रवृत्ति प० १६
२ उव्वा (वव्वा) ईसूत्र प० ९१
३ श्राद्धविधिटीका प० १९०
४ प्रश्नव्याकरण ६६
५ रूपसेनचरित्र प० ८७
६ ओघनिर्युक्ति प० १८
७ ओघनिर्युक्तिदीपिका प० ३७
८ बं (छं) दोनुशासन प० ९
९ तर्कभाषा प० १९
१० श्रीपालचरित्र प० ४३
११ पट्टावली प० १४
१२ भवभावना प० १२
१३ पाक्षी (क्षिक) सूत्र प० ५
१४ गौतमपृच्छा ४
१५ सुगडांगवृत्ति ७१
१६ श्रीजल्पकल्पलता प० १६
१७ लिंगानुशासन प० ७
१८ पट्टावली प० २
१९ प्रश्नाख्यानभाष्य प० ९
२० विचारवनस्पति प० ३
२१ व्याकरण प० ७९
२—१ श्रावकदिनकृत्य प० १८
२ आत्मोपदेशसूक्तरत्नावली २
३ पिंडविशुद्धि प० ८
४ सर्वजिनस्तवन प० १
५ कल्याणमंदिर प० २
६ प्रस्तावि (व) श्लोक प० १
७ थुलीभद्रभास प० १
८ गजसुकमालसुजाय १
९ बलभद्रसजाय प० २
१० रातरी (त्रि) भोजनकथा प० १
११ चउवीसदंडकस्तवन प० २
१२ सत्तरभेदिपूजाविधि ४
१३ श्रीऋषभदेवस्तवन १
१४ श्रीपालगोपालकथा प० १६

१५ श्रीदेवरुदास्तोत्र प० २ हृदयस्तोत्र
१६ शीलोपदेशमाला प० ३
१७ गुरुस्वाध्याय १
१८ उगणत्रिसिभावना प० १
१९ शीलोपदेशमाला प० ३
२० ऋषिदत्ताकथा प० ३
२१ विजयसेनसूरिरास प० ७
२२ विजयसेनसूरिनिर्वाण प० ९
२३ प्रतिक्रमण प० ८
२४ ज्योतिष प० ३
२५ वीतरागस्तोत्र प० १८
२६ अढिद्वीपनो प० १
२७ मंत्रनो यंत्र प० १
२८ सत्तरीसोठाण प० ११
२९ विमलमंत्रिकथा प० ५
३० शीलोपदेशमाला प० ३
३१ अढारनात्रासबंध प० ३
३२ अशनदान उपर कथा ४
३३ नववाड प० ३
३४ कल्याणमंदिर प० ४
३५ जिनशतक प० ८
३६ शोभनस्तुति ६
३७ वृत्तरत्नाकरबं (छं) दसा ४
३८ तीर्थमाला प० २
३९ पाक्षि[क]सूत्र प० ७
४० पंचासीक(शिका?) वृत्ति प० ३
४१ संग्रहणी ४
४२ अणुत्तरोववाई ७
४३ शत्रुंजयकल्प २
४४ वसंतविलास प० ६
४५ चउदरत्नाविचार प० २
४६ कालग्रहणाविधि ३
४७ पंचमग्रंथावचूरी प० १
४८ आराधना ६
४९ आदिनाथस्तुति प० १
५० मांगनो यंत्र प० २
५१ त्रयोविंशतिकथानक प० ३३
५२ क्षेत्रसमास प० ८
५३ क्षेमापंचावनी प० ४
५४ कायस्थिति प० २
५५ व्याकरण प० २
५६ सक (शकु?) नावली प० ४
५७ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
५८ भावनाकुलक प० ३
५९ ऋषिमंडलसूत्र प० ११
६० प्रश्नोत्तररत्नमाला प० २
६१ शत्रुंजयकल्प प० ३
६२ जंबुअध्ययन प० २१
६३ शत्रुंजयकल्प प० २
६४ चतुरंगीभावना प० १९
६५ शीलोपदेशमाला प० ४
६६ पज्जुसणअधिकमासविचार प० २
६७ कायस्थिति प० ३
६८ श्रावकसामाचारीवृत्ति प० ३
६९ जीवने कालना सूक्ष्म विचार प० ३
७० लोकमालीवृत्ति प० १
७१ चउशरण ५
७२ लघुक्षेत्रसमास प० १८
७३ आराधनापयनो प० ३
७४ व्याकरण प० ७
७५ अजितशांति (त्य) वचूरी प० ९
७६ गरुडपुराण प० ४
७७ उपदेशरत्नकोशबालावबोध प० ५
७८ श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चय प० ५
८० अतिचार प० ४
८१ उत्तमचारित्रकथा प० ८

८२ भावशत प० ७
८३ स्तुति प० ८
८४ चउशरण प० ३
८५ आद्र (द्रै?) कुमारकथा प० ४
८६ श्रीआदिनाथविवाहलो प० ९
८७ शाश्वतामहाराजस्तवन प० १
८८ वीछुमंत्र प० १
८९ चउशरण प्र० २ प० ४–४
९० आषाढभूतिरास प० ३
९१ षंदक प० १२
९२ सुरसुंदरीचरित्र प० २८

डाभडो ७८.

१–१ नंदिलघुवृत्ति ४४
२ नंदिचूर्णी २८
३ ओघनिर्युक्तिभाष्य प० ४३
४ आउरपच्चखाणवृध प० ११
५ अनुयोगद्वारसूत्र प० ५६
६ अंगचुलिया प० २८
७ उत्तराध्ययनभाष्य प० २६
८ जीतकल्प प० ४९
९ समवायांगसूत्र प० ४३
१० उपासकसूत्र प० १९. १९
११ प्रश्नव्याकरण प० १८
१२ निरयावलिवृत्ति प० १९
१३ विपाकसूत्र प० ३४
१४ ओघनिर्युक्ति प० २५४
२–१ विपाकसूत्र प० ४२
२ अंतगडसूत्र प० २७
३ व्यवहारटीका द्वितीयखंड प्र० ३ प० ३०-९-४१४
४ अणुत्तरोवाई प्र० २ प० ७-५
५ अंतगडसूत्र प० २२

डाभडो ७९.

१ विशेषाविशेषावृत्ति प० ७५३
२ संमतिवृत्तिटीका प० ५१०

डाभडो ८०.

१ अपराजित
२ अनुयोगद्वारसूत्र प्रतो २ प०५६-२७
३ तंदुलवियालिया प० १४
४ व्यवहारसूत्रभाष्यचूर्णी प्रतो ३ प० १२-१३६-२७१
२–१ प्रश्नव्याकरण प० ४९
२ दशवैकालिक प्रतो ५ प० ६२
३ द० वै० प० १०
४ द० वै० प० ३२
५ द० वै० प० १५
६ द० वै० प० ३१
७ अंतगडदशांग प्रतो ४ प० ३८
८ अं० प० १८
९ अं० प० १८
१० अं० प० २१
११ विपाकसूत्र प्रतो ६ प० ३६
१२ वि० प० २४
१३ वि० प० २५
१४ वि० प० ४८
१५ विपाकसूत्र प० ४२
१६ वि० प० २६
३–१ निरयावली १५.
२ नि० प० २५
३ नि० प० ४५
४ नि० प० २६
५ नि० प० २२
६ नि० प० ११
७ नि० प० ३०
२ ज्ञातासूत्र प० १२६

अणुत्तरोववाई प्रतो २ प० ९–५
नंदिसूत्र प्रतो ३ प० १५
नंदि० प० १६
नंदि० चूर्णि प० २८
आवश्यकसूत्र प्रतो ४ प० १००
आ० प० १०८
आ० प० २९
आ० प० २०

ओघनिर्युक्ति प्र० ८ प० ३०
ओघ० प० ३०
ओघ० प० २४
ओघ० प० २३
ओघ० प० ४१
ओघ० प० १९
ओघ० प० २६
ओघ० प० ५४

B.—List of Manuscripts in the Upâśraya of Dehlâno pâḍo in Ahmedabad. (From the list in the possession of the Custodian).

डाभडो १ प्रथम.
श्रीहेमाचार्यजीकृत—
पुस्तकटीप.

१ शब्दानुशासनवृत्तौ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ३
२ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादाऽवचूरीप०४२
३ कुमारपालचतुर्थप्रकाश प० ७८
४ परिशिष्टपर्वन् प० ११९
५ धातुपाठ प० १०
६ चतुर्थपाद प० ७
७ व्याकरणचतुर्थवृत्तिदुंढिका प० १०
८ शब्दानशासन प० ८९
९ लिंगानुशासन प० ५९
१० शब्दानुशासन प० २६
११ शब्दानशासन प० ९
१२ न्यायार्थमंजूषिका प० ४३
१३ योगशास्त्रद्वादशप्रकाशे चतुर्थप्रकाश प० २९
१४ उणादिगणसूत्राऽवचूरी प० ९
१५ शब्दानुशासन प० ९
१६ शब्दानुशासन प० ३९
१७ प्राकृतदीपिका प० ४२
१८ महावीरद्वात्रिंशिका प० १
१९ वीरद्वात्रिंशिका प० २०
२१ छंदोनुशासन प० ९
२२ अनेकार्थसंग्रह प० ४६
२३ शब्दानुशासन प० १९
२४ द्वितीयस्वाध्यायाद्वितीय० प० २६
२५ शब्दानुशासनपंचमाध्याय प० २१
२६ चतुर्थपाद प० २३
२७ आख्यातषष्ठप (पा?) दार्थी प० २५
२८ आख्यातषष्ठपाद प० ३६
२९ चिंतामणिनाममाला प० ५५
३० शब्दानुशासन प० ३०
३१ अष्टमाध्याय प० ४
३२ शब्दानुशासन प० २७
३३ उणादिगणसूत्रविवरण प० ३४
३४ हेमविभ्रमसूत्र प० ९

३५ आख्यातस्य षष्ठपाद प० ३६
३६ शब्दानुशासन प० २
३७ शब्दानुशासन प० २१
३८ शब्दानुशासन प० १८
३९ शब्दानुशासन प० २४
४० लघुवृत्तौ षष्ठपादावचूरी प० ३
४१ हेमव्याकरणचतुर्थपुस्तिका प० ५५
४२ शब्दानुशासन प० १८
४३ शब्दानुशासन प० १९
४४ शब्दानुशासन प० २१
४५ शब्दानुशासन प० ३१
४६ चतुर्थाध्याय प० ८
४७ द्वितीयपाद प० १७
४८ शब्दानुशासन प० १७
४९ हेमचंद्राभिधाना [न.?] पंचमस्वाध्याय प० २०
५० पंचमस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ५१
५१ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २१
५२ शब्दानुशासन प० ३७
५३ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादावचूरी प० ३०
५४ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० १३
५५ शब्दानुशासनवृत्तौ प० ५५
५६ शब्दानुशासनलघुवृत्तौ प० ७
५७ तृतीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २४
५८ वीतरागस्तोत्र प० ७
५९ चिंतामणिनाममाला प० १७३
६० चिंतामणिनाममालाटीका प० २४०
६१ लिंगानुशासनसूत्र प० २१
६२ लिंगानुशासनवृत्तौ प० ११७
६३ लिंगानुशासनविवरण प० ७८
६४ योगशास्त्र प० ११
६५ योगशास्त्र प० २५
६६ योगशास्त्र प० १६
६७ अनेकार्थनाममाला प० ४४
६८ हेमचंद्राभिधानलघुवृत्तौ प० १५
६९ पांडवनिर्वाणवर्णनो नाम द्वादशसंग्रह प० ११
७० उंणादिगणसूत्रपंचव (पा?) टी प० ७
७१ शब्दानुशासनलघुवृत्तौ प० २४
७२ चिंतामणिनाममाला देवकांड प० १४
७३ शब्दानुशासन प० ७
७४ जातिव्यावृत्ति प० ५
७५ योगशास्त्रद्वादशप्रकाशे चतुर्थप्रकाश प० १५

डाभडो २ बीजो.

१ विशेषावश्यकलघुवृत्ति प० ४२२
२ सम्मतितर्क प० ५३३
३ ध्यानशतक प० २२५
४ षड्विधआवश्यकविधि प० ७४
५ तर्कपरिभाषा प० १६
६ साधुप्रतिक्रमण प० २९
७ आउरपच्चखाण प० ४
८ वसुधारा प० ८
९ चोथुं संवरद्वार प० ७
१० आउरपच्चखाण प० ७
११ आउरपच्चखाण प० १३
१२ आउरपच्चखाण प० ९
१३ द्वादशभावफल प० १५
१४ साधुप्रातिक्रमण प० ७
१५ महानिशीथचतुर्थाध्ययनटबो प० ९
१६ साधुप्रतिक्रमण प० ३४

डाभडो ३ त्रीजो.

१ भागवतपंचमस्कंधे पंचमोध्ययन (ध्यायः) प० ३१
२ मुनिरत्नसूरिविरचिते गोरखजोगिदत्त प० २३
३ सप्तमशतक प० ४८
४ भागवतचतुर्थस्कंध प० ३१

५ धौवाख्यान प० १४
६ सुभाषितादशावतार प० ५६
७ पुराणश्लोक छुटक प० १८
८ मुरारिनाटक प० ४१
९ सिंहासनबत्रीशी प० २६
१० सुंदरविलास प० ४५
११ नैषध विचमा सर्ग प० २४
१२ खनपुस्तिका प० १४१
१३ भागवतचतुर्थस्कंध प० ११
१४ सूर्यनक्षत्र प० १२
१५ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
१६ ज्योतिषटीका प० १९६
१७ आरामसिद्धिवृत्ति प० ९२
१८ संगीता प० ३०
१९ व्याडिवैद्यकग्रंथ प० ३६
२० ज्योतिष प० ८
२१ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
२२ कालज्ञान प० ४
२३ ज्योतिष तथा वैद्यकग्रंथ प० ६
२४ निदानाख्याततृतीयस्थान प० १४
२५ संध्या-तात्रत प० ३
२६ लङ्घपरीक्षा पंचमो विशर्म (मर्शः) प० ५
२७ वस्त्रपरिधान प० ११
२८ आरंभसिद्धिवार्तिक पत्र प्रथम १ नथी प० ६७

डाभडो ४ चोथो.

१ योगशास्त्र प० २२
२ शब्दानुशासन प० ६५
३ वीतरागस्तोत्र प० ९
४ वीतरागस्तोत्र प० ३२
५ षोडशपाटविशेष प० १३
६ इत्याचार्यपाद प० १९
७ कुमारपालप्रबंध प० २४
८ कविकाव्यनामगर्भचक्रवृत्त प० ११
९ प्राकृतवृत्ति प० ४९
१० शब्दानुशासनवृत्ति प० १९
११ वीतरागस्तोत्र प० ४
१२ योगशास्त्र प० १४
१३ द्वितीयस्वाध्याय प० १८
१४ हेमीनाममाला प० ३७
१५ शब्दानुशासन प० ११
१६ शब्दानुशासन प० ३
१७ लिंगानुशासन प० ३०
१८ वीतरागस्तोत्र प० ५
१९ वीतरागस्तोत्र प० ६
२० द्वितीयस्वाध्याय प० ११
२१ वीतरागस्तोत्र प० ७
२२ द्वितीयस्वाध्याय प० २६
२३ शब्दानुशासन प० ५
२४ जिनशतक प० ८
२५ वीतरागस्तोत्र प० ११
२६ सुबोधमंजरी प० ३२
२७ वीतरागस्तोत्र प० १७
२८ शब्दानुशासन प० ५
२९ छंदोनुशासन प० १९
३० शब्दानुशासन प० ३२
३१ शब्दानुशासन प० ८
३२ योगशास्त्र प० १३
३३ लिंगानुशासन प० १६
३४ लिंगानुशासन प० १६
३५ चिंतामणिनाममाला प० ४९
३६ चिंतामणिनाममाला प० २५
३७ हेमीव्याकरण प० २
३८ षष्ठपादावचूरी प० २२
३९ लिंगानुशासन प० ११
४० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० १९

४१ वीतरागस्तोत्र प० ४
४२ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र प० ९३
४३ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र प० १७१
४४ चिंतामणिनाममाला प० ४
४५ उपदेशचिंतामणि प० ४४
४६ छंदोनुशासन प० २१
४७ षष्ठपादावचूरी प० २९
४८ शब्दानुशासन प० ५२
४९ चिंतामणिनाममाला प० ५३
५० लघुद्वितीयपादावचूरी प० १८
५१ वा(चा?)दिस्वरूपनिर्णय प० ८३
५२ व्याकरण प० ४
५३ द्वितीयअष्टमपाद प० ४६
५४ लघुवृत्त्यवचूरी प० ३३
५५ उणादिविवरण प० ७२
५६ विवेक अष्टमाध्याय प० १०४
५७ शब्दानुशासन प० ३६
५८ चतुर्थप्रकाश प० १६
५९ शब्दानुशासन प० ७
६० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० २०
६१ अनिट्कारिकाविवरण प० १०
६२ देशीशब्दसंग्रह प० ३६
६३ उणादिगणविवरण प० ३३
६४ श्रीपालनृपकथा प० ९
६५ शब्दानुशासन प० २६
६६ शब्दानुशासन प० ६
६७ चतुर्थाध्यायचतुर्थपाद प० १६
६८ शब्दानुशासन प० १८
६९ द्वितीयपादावचूरी प० ९
७० लिंगानुशासन प० ९
७१ शब्दानुशासन प० १५
७२ शब्दानुशासन प० २०
७३ शब्दानुशासन प० ३३
७४ लिंगानुशासन प० ५५
७५ वीतरागस्तोत्र प० ११
७६ चतुर्थप्रकाशावचूरी प० २४
७७ चतुर्थपाद प० ११४
७८ पुष्पमाला प० ७
७९ शब्दानुशासन प० ९

डाभडो ५.

१ कुमारपालप्रबंध प० ११६
२ कुमारपालप्रबंध प० १०५
३ परिशिष्टपर्वन् प० १७६
४ ६३ शलाकापुरुषचरित्राष्टमपर्वन् प० २१६
५ परिशिष्टपर्वन् प० ४५
६ श्रेणिकनृपचरित्र प० २५
७ लिंगानुशासन प० ११४
८ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ३२७
९ अनेकार्थसंग्रहटीका प० २५
१० द्वितीयस्वाध्याय प० ६८
११ परिशिष्टपर्वन् प० १३
१२ सप्तमाध्याय प० ५
१३ पुष्पमालाप्रकरण प० ८
१४ अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातो योगशास्त्र प० १०५
१५ चिंतामणिनाममाला प० ५९
१६ संग्रहणीटबो प० ३०
१७ संग्रहणी प० १२
१८ संग्रहणी प० १९
१९ संग्रहणी प० ११
२० संग्रहणी प० १३
२१ संग्रहणी प० १०
२२ संग्रहणी प० १३
२३ संग्रहणी प० १८
२४ संग्रहणी प० २६

२५ संग्रहणी प० १८
२६ संग्रहणी प० २४
२७ संग्रहणी प० ७
२८ संग्रहणी प० ९
२९ ६३शलाकापुरुषचरित्रे द्वादशपर्वन् प० १३५
३० चतुर्थाध्याय प० १०
३१ हेमचंद्रविरचितोपदेशमाला प० ५१

डाभडो ६ ठो.

१ आवश्यकटीका तिलकाचार्यकृत प० २०४
२ आवश्यकावचूरी प० १३९
३ आवश्यकनिर्युक्ति प० २०३
४ आवश्यकचूर्णी प० ३७२
५ आवश्यकसूत्रनिर्युक्ति प० ९३
६ आवश्यकनिर्युक्ति प० ७६
७ आवश्यकसूत्र प० ६४
८ श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति प० १०८
९ आवश्यकनिर्युक्ति प० ४९
१० आवश्यकनिर्युक्तिदीपिका प० १३४
११ आवश्यकनिर्युक्ति प० १६३
१२ आवश्यकसूत्र प० ७४
१३ आवश्यकनिर्युक्ति प० ५७
१४ आवश्यकसूत्र प० ५६
१५ आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ७६
१६ आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
१७ आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ६२
१८ आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ५२
१९ आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ६२
२० आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ५१
२१ आवश्यकपच्चखाणनिर्युक्ति प० ११५
२२ आवश्यकपच्चखाण प० ८५
२३ षडावश्यक प० २६
२४ षडावश्यकविधि प० ९४
२५ आवश्यक प० ६
२६ आवश्यक प० १२
२७ षडावश्यक प० ४
२८ षडावश्यक प० ९
२९ षडावश्यक प० १७
३० षडावश्यक प० ८
३१ षडावश्यक प० १५
३२ आवश्यकचूर्णि प० १२५

डाभडो ७.

१ राजा कर्णनो रास प० ११
२ धनाशालिभद्रचोपाइ प० ९
३ चतुःपर्वे चोपाइ प० १०
४ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ६
५ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ५
६ राजाश्रेणिकरास प० १४
७ पिंडविशुद्धिरास प० ८
८ कलावतीचोपाइ प० ११
९ नेमीश्वररास प० १०
१० अरहतकरू(ऋ)षिरास प० ५
११ अंजनासुंदरीरास प० १९
१२ ऋषिदत्तारास प० २३
१३ अंजनासुंदरीचोपाइ प० १२
१४ गुणावलिरास प० ५
१५ नलदमयंतीरास प० ५
१६ शालिभद्ररास प० २२
१७ ऋषिदत्तचोपाइ प० १७
१८ श्रेणिकरास प० १३
१९ शामप्रद्युम्नचोपाइ प० १९
२० विद्याविलासरास प० ११
२१ नंदिषेणरास प० १२
२२ साधुवंदनारास प० १४
२३ तेज[:]सारारास प० १५

२४ मृगांकलेखारास प० १३
२५ दीक्षामहोत्सवरास प० ४
२६ अंजनावचनजयरास प० २३
२७ आराधनारास प० २०
२८ गजसुकुमालारास प० २२
२९ विक्रमचोपाइ प० १४
३० महीपालरास प० ४१
३१ जंबुकुमररास प० ४९
३२ वासुपूज्यस्वामिरास प० १९
३३ समकीत १२ व्रतकुलकरास प० २०
३४ हंसाउ(व?)लीरास प० १६
३५ पुरंदररास प० १०
३६ अमरदत्तामित्राणंरास प० १७
३७ वीरचरित्रविवाहलो प० १८
३८ मुनिपतिरास प० २३
३९ सुबाहुऋषिरास प० ९
४० इलाचिकेवलिरास प० ८
४१ थुलीभद्ररास प० २०
४२ वासुपूज्यवे(केव?)ली प० ९
४३ ऋषिदत्तारास प० २२
४४ शीलरक्षकरास प० १२
४५ सारास प० ११
४६ सुरसुंदरीरास प० २२
४७ मुनिवरसुरवेल प० ३९
४८ उत्तराध्ययनरास प० ६
४९ सुबाहुऋषिरास प० १७
५० नेमिनाथधवल प० १९
५१ जिनपालजिनऋषिचोपाइ प० १९
५२ मृगांकलेखारास प० २४
५३ प्रदेशीराजारास प० २०
५४ मृगांकलेखारास प० १०
५५ मुनिपतिचोपाइ प० २०
५६ नवतत्वरास प० २६
५७ रात्रिभोजनरास प० ४७
५८ देवराजवत्सराजरास प० १३
५९ नवतत्वरास प० १०
६० रत्नसाररास प० ७
६१ रत्नावतीरास प० ११
६२ नंदिषेणरास प० ९
६३ देवराजवत्सराजरास प० ८
६४ भवनभानुकेवलिचोपाइ प० १९
६५ गौतमपृच्छाचोपाइ प० २७
६६ मु(सु)रसेनरास प० १७
६७ जंबुकुमररास प० ४४
६८ इलाकुमररास प० ४४
६९ नेमीसररास प० १०
७० साधुवंदनारास प० ८
७१ मृगावतीरास प० १७
७२ आषाढभूतिरास प० ३१
७३ प्रश्नचंद्रराजऋषिरास प० १२
७४ सुरसेनरास प० १४
७५ गुणरत्नाकरछंद प० ४३
७६ श्रेणिकरास प० २६
७७ सुरसुंदरीरास प० ९
७८ ऋषिदत्तारास प० २४
७९ अमरसेनवयरसेनरास प० २१
८० देवराजवत्सराजरास प० २५
८१ मोहसारकर्पूरमंजरीरास प० २६
८२ श्रेणिकरास प० २२
८३ नोकाररास प० १४
८४ सा(सो?)मप्रद्युम्नरास प० २४
८५ सारसी(शि?)खामण(णि?)रास प० १३
८६ नेमीश्वररास प० ७
८७ नेमीसररास प० ९
८८ धनाचोपाइ प० ९
८९ प्रदेशीराजारास प० ९

९० सुदर्शनसेठरास प० ८
९१ अष्टप्रकारीपूजारास प० ६
९२ केसी(शि?)प्रदेशचोपाइ प० २१
९३ श्रीपालचोपाइ प०
९४ सुदर्शनचोपाइ प० ४
९५ नागदमनी प० ३
९६ अजापुत्ररास प० १३
९७ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ४
९८ जंबुरास प० ६
९९ गजसुकमालचोपाइ प० ७
१०० नंदबत्रीसी प० ५
१०१ ढोलामारुणीरास प० ३८
१०२ मेतार्यरास प० ४
१०३ कयवना चोपाइ प० १०
१०४ वीरसेनकुसुमश्रीरास प० १९
१०५ पुरंदररास प० १५
१०६ वंकचुलरास प० ४
१०७ धर्मबुद्धिरास प० ६
१०८ धनाशालीभद्रचोपाइ प० २१
१०९ श्रेणिकरास प० २१
११० नागलकुमाररास प० १७
१११ मृगां[क]लेखाचोपाइ प०२०
११२ नागमंत्ररास प० १०
११३ दमयंतीरास प० १५
११४ वेवकागजसकमाल प० ५
११५ उत्तराध्ययन ३६भास(ष्य) प० १०
११६ सारसिखामणरास प० १४
११७ आद्रकुमाररास प० १५
११८ देवराजवत्सराजरास प० १९
११९ विद्याविलासरास प० १२
१२० शीलरास प० ७
१२१ नेमिनाथरास प० ८
१२२ वीरसेनरास प० ६३
१२३ कृष्णरुषम(विम?)णीवे(के?)ली प०१
१२४ श्रीमहाग्रहशानि(नी) श्वरमह रायश्री
क. प० २८
१२५ गुणावलीरास प० ४

डाभडो ८ मो.

१ कल्पसूत्रटबो प० १५०
२ कल्पसूत्रटबो प० ११५
३ कल्पसूत्रटबो प० १४७
४ कल्पसूत्रटबो प० ९८
५ कल्पसूत्रटबो प० १३०
६ कल्पसूत्रटबो प० १४६
७ कल्पसूत्रटबो प० १४१
८ कल्पसूत्र प० ४१
९ कल्पसूत्रटबो प० २१४
१० कल्पसूत्र प० ३३
११ कल्पप्र[श?]स्ती(स्ति?) प० १०४
१२ कल्पावचूरी प० ४४
१३ पज्जुसणधीकार प० ४८
१४ अंतरवाच(वाच्य)प० ४०
१५ कल्पसूत्र प० ६८
१६ कल्पसूत्रवृत्ति प० ८७
१७ कल्पांतर्वाच्य प० २५
१८ पर्युषणाकल्प प० २३
१९ अंतर्वाच्य प० १३
२० अंतर्वाच्य प० १६
२१ अंतर्वाच्य प० ३०
२२ अंतर्वाच्य प० ११
२३ अंतर्वाच्य प० १३
२४ अंतर्वाच्य प० २
२५ जिननाम प० ३
२६ कथा प० ३
२७ अंतरा प० ३
२८ अछेरा अंतर प० १९

२९ पट्टावली प० ९
३० कालिकाचार्यसंक्षेपकथा प०

डाभडो ९.

१ द्वादशकुलकविवरण प० ३३
२ अनुयोगद्वारवृत्ति प० ९४
३ अध्यात्मकल्पद्रुमवृत्ति प० ६०
४ व्यवहारवृत्ति प० ५१०
५ स्याद्वादमंजरी प० १९०
६ धर्मसंग्रहणीवृत्ति प० १९४
७ संग्रहणीवृत्ति प० ७१
८ गणधरसार्द्धशतक प० ३२५
९ द्रव्यसंग्रहणीटीका प० ४५
१० समाधितंत्र डिंग(दिगं)बरी प० १३७
११ नयचक्र देवसेनकृत दिगंबरी प० ३९
१२ नयचक्र प० ८
१३ गणधरवृत्ति प० २४८
१४ उपदेशकंदली प० १७०
१५ समकीतसीतरीटीका प० १६९

डाभडो १०मो.

१ चिंतामणिनाममाला प० १५८
२ शब्दानुशासन प० ३०
३ योगशास्त्रचतुर्थीप्रकार प० १०
४ विंशतीम(विंशातिमत?)प्रकाश प० ८४
५ चिंतामणिनाममालाटीका प० १०५
६ अनेकार्थध्वनिचिंतामणि प० १७०
७ शब्दानुशासन अनेकार्थध्वनि प० ३५
८ शब्दानुशासन प० १८
९ शब्दानुशासन प० २४
१० पंचमस्वाध्यायचतुर्थपाद प० १०
११ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० १४
१२ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपाद प० १४
१३ शब्दानुशासन प० १७०
१४ परिशिष्टपर्वन् प० १३८
१५ चिंतामणिनाममाला प० ३३
१६ योगशास्त्र प० २०
१७ योगशास्त्र प० ३८
१८ योगशास्त्र प० १२
१९ अष्टमस्वाध्याय प० २१
२० अनेकार्थसंग्रह प० २२९
२१ चिंतामणिनाममाला प० ३०
२२ चतुर्थि(र्थि?)स्वाध्याय प० ४३
२३ शब्दानुशासन प० २३
२४ शब्दानुशासन प० ७५६
२५ कुमारपालचरित्रअष्टमसर्ग प० ६१७
२६ शब्दानुशासन प० ३३
२७ चिंतामणि प० ६
२८ लिंगानुशासन प० ११९
२९ अनेकार्थसंग्रह प० ४८
३० नेमिनाथचरित्र प० ७७
३१ वीतरागस्तववृत्ति प० ३८
३२ उणादिगणसूत्र प० २३
३३ शब्दानुशासन प० ११
३४ लिंगानुशासन प० १२
३५ शब्दानुशासन प० १३
३६ चतुर्थाध्याय प० ९
३७ चतुर्थस्वाध्याय प० २६
३८ द्वितीयस्वाध्याय प० १०
३९ शब्दानुशासन प० ६
४० शब्दानुशासन प० १३
४१ स्मृताश्वुरादयो प० ५
४२ शब्दानुशासन प० २७
४३ चतुर्थस्वाध्याय प० ८
४४ शब्दानुशासन प० ३३
४५ योगशास्त्र प० २९
४६ लघुसंग्रहणी प० २१
४७ संग्रहणी प० ११

४८ चिंतामणिनाममाला प० २०७

डाभडो ११मो.

१ बारसयसूत्र सोनेरी प० ९२
२ बारसयसूत्र सोनेरी प० ११२
३ बारसयसूत्र सोनेरी प० १०२

डाभडो १२मो.

१ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २४१
२ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १९८
३ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १२१
४ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ३
५ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १८
६ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ४७
७ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २७९
८ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २०१

डाभडो १३मो.

१ उत्तराध्ययनदीपिका प० २३४
२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ९४
४ उत्तराध्ययन पत्र १९९ अंकयीत प० २८६
५ उत्तराध्ययन इग्पारमोअध्ययन प०९२
६ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ५२
७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
८ उत्तराध्ययन प० ५
९ उत्तराध्ययन प० ४३
१० उत्तराध्ययन प० २९
११ परिषहाध्ययनकथा प० २१

डाभडो १४मो.

१ सुगडांगवृत्ति प० १३८
२ सुगडांगदीपिका प० ३८
३ सुगडांगदीपिका प्रथमश्रुतस्कंध प०११७
४ सुगडांगसूत्र प० ४९
५ सुगडांग बीजो श्रुतस्कंध प० ६६
६ सुगडांगबी० प० ८३
७ सुगडांगसूत्र प० ४८
८ सुगडांगबालावबोध प० ७८
९ सुगडांग दशमाध्ययन प०१९
१० सुगडांगसूत्र प० ७८
११ सुगडांगसूत्र प० ५
१२ सुगडांगसूत्र प० ४५
१३ सुगडांगसूत्र प० ५७
१४ सुगडांगदीपिका प० १४६
१५ सुगडांगप्रथमश्रुतस्कंध प० ५६
१६ सुगडांगदीपिका प० ९२
१७ समवायांगसूत्र प० ८८
१८ समवायांगवृत्ति प० ६४
१९ समवायांगसूत्र प० ५१
२० समवायांगसूत्र प० ७२
२१ समवायांगवृत्ति प० ५०
२२ समवायांगवृत्ति प० ४१
२३ निरयावलि प० ७८
२४ निरयावलि प० १८
२५ निरयावलि प० ३७
२६ निरयावलिवृत्ति प० ४०
२७ निरयावलि प० ३१
२८ निरयावलि प० ३६
२९ निरयावलि प० ३४
३० निरयावलि प० २५
३१ निरयावलि प० २०
३२ निरयावलि प० २९
३३ निरयावलि प० ५
३४ निरयावलि प० २९
३५ निरयावलि प० ३४

डाभडो १५मो.

१ पन्नवणासूत्र प० १७३
२ पन्नवणासूत्र तृतीयपाद प० ९
३ पन्नवणासूत्र प० ५

४ पन्नवणासूत्र प० १४६
५ पन्नवणासूत्र प० २७४
६ उवाइसूत्र प० ३१
७ उवाइ प० ५३
८ उवाइ प० ३६
९ उवाइ प० ८२
१० उवाइ प० ३८
११ उवाइ प० २२
१२ उवाइ प० ३९
१३ उवाइ प० ५२
१४ उवाइ प० २३
१५ उवाइ प० २६
१६ उवाइ प० २४
१७ उवाइ प० ३६
१८ उवाइ पं० ७०
१९ उवाइ प० २८
२० उवाइवृत्ति प० ७८
२१ उवाइवृत्ति प० ५३
२२ नंदिसूत्र प० १६
२३ नंदिसूत्रावचूरी प० ५
२४ नंदिसूत्र प० १५
२५ नंदिसूत्र प० १८
२६ नंदिसूत्र प० २०
२७ अणुत्तरोववाइ प० २७
२८ अणुत्तरोववाइ प० २
२९ अणुत्तरोववाइ प० १२
३० अणुत्तरोववाइ प० १०
३१ अणुत्तरोववाइ प० ९
३२ अणुत्तरोववाइ प० ६
३३ दशासूत्र प० ३४
३४ तत्वार्थसूत्र प० ७

डाभडो १६मो.

१ जीवाभिगमवृत्ति प० ३३२
२ जीवाभिगमवृत्ति प० १०६
३ जीवाभिगमवृत्ति प० ११
४ जीवाभिगमवृत्ति प० ४६
४ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
५ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
६ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३६
७ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३६
८ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० २३
९ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० १००
१० प्रश्नव्याकरणसूत्रवृत्ति प० ६७
११ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ११
१२ अंतगडसूत्र प०
१३ अंतगडसूत्र प० ३७
१४ अंतगडसूत्र प० ३९
१५ अंतगडसूत्र प० २०
१६ अंतगडसूत्र प० ३८
१७ अंतगडसूत्र प० ३३
१८ अंतगडसूत्र प० ३४
१९ अंतगडसूत्र प० १६
२० अंतगडसूत्र प० १५
२१ अंतगडवृत्ति प० २५
२२ अंतगडसूत्र प० ४४
२३ अंतगडसूत्र प० ३०
२४ अंतगडसूत्र प० ३४
२५ अंतगडसूत्र प० २८
२६ अंतगडसूत्रवृत्ति प० ७
२७ अंतगडसूत्र प० ५
२८ अंतगडसूत्र प० २४
२९ अंतगडसूत्र प० २७
३० विपाकसूत्र प० ३२
३१ विपाकसूत्र प० ४०
३२ विपाकसूत्र प० २७
३३ विपाकसूत्र प० १२

३४ विपाकसूत्रप्रथमाध्ययन प० ९
३५ विपाकसूत्र प० ४९
३६ विपाकसूत्र प० २३
३७ विपाकसूत्रावचूरी प० २७
३८ विपाकसूत्र प० ४३
३९ विपाकसूत्र प० २७
४० विपाकसूत्रवृत्ति प० १९
४१ विपाकसूत्र प० २१
४२ विपाकसूत्र प० ५९
४३ विपाकसूत्र प० ४०
४४ विपाकसूत्र प० ३९
४५ विपाकसूत्र प० ६
४६ विपाकसूत्र प० ४९
४७ ओघनिर्युक्ति प० २९
४८ ओघनिर्युक्ति प० २१
४९ ओघनिर्युक्ति प० २१
५० ओघनिर्युक्ति प० २८
५१ ओघनिर्युक्ति प० १६
५२ ओघनिर्युक्ति प० २०
५३ ओघनिर्युक्ति प० ५४
५४ ओघनिर्युक्ति प० २१०
५५ ओघनिर्युक्ति प० २४
५६ ओघनिर्युक्ति प० २५
५७ ओघनिर्युक्ति प० १९
५८ ओघनिर्युक्ति प० २२
५९ ओघनिर्युक्ति प० २४
६० ओघनिर्युक्ति प० १५
६१ ओघनिर्युक्ति प० २४
६२ ओघनिर्युक्ति प० ४१
६३ ओघनिर्युक्ति प० १९
६४ ओघनिर्युक्ति प० २४
६५ ओघनिर्युक्ति प० १५४
६६ ओघनिर्युक्ति प० १३२
६७ ओघनिर्युक्ति प० ७०

डाभडो १७.

१ द्वादशप्रकाशचतुर्थाध्ययन प० १९
२ संग्रहणी प० ५
३ योगशास्त्र प० ९
४ लघुसंग्रहणी प० ४
५ वृहत्संग्रहणी प० १२
६ लघुसंग्रहणी प० १७
७ उणादिगण प० २७
८ दशमपर्वन् प० ९
९ शब्दानुशासन प० २५
१० शब्दानुशासन प० १२
११ हेमनाममाला प० ३२
१२ छंदोनुशासनवृत्ति प० ४८
१३ लिंगानुशासनविवरण प० ८२
१४ चिंतामणिनाममाला प० १०
१५ चिंतामणिनाममाला प० ५१
१६ हेमचंद्रकृतव्याकरण प० १२
१७ चूडामणिसंज्ञा प० ८६
१८ स्थविरावलि प० ९०
१९ लिंगानुशासन प० ६
२० नाममाला प० ४३
२१ छंदोनुशासन प० ७
२२ नाममाला प० १
२३ योगशास्त्र प० ४
२४ भवभावना प० १०
२५ नानि संग्रहणी प० १६
२६ नाममाला प० ४२
२७ उपदेशमालावृत्ति प० ३२
२८ पंचमस्वाध्याय प० ६
२९ भवभावनाप्रकरण प० १४
३० व्याकरणप्राकृतढुंढीकाया प० ५९

३१ विवाहसंबंध प० ५९
३२ लिंगानुशासन प० ७
३३ नाममाला प० १०
३४ चिंतामणिनाममाला प० १०
३५ लिंगानुशासन प० १०
३६ गुणसूत्रविवरण प० ५०
३७ शब्दानुशासन प० ३०
३८ योगशास्त्रे चतुर्थप्रकाश प० ७
३९ भवभावनावृत्तिं प० ३०१
४० लिंगानुशासन प० ४८
४१ पुष्पमालाऽवचूरी प० ३२
४२ चतुर्थाध्याय प० ५
४३ नाममालाशेषसंग्रह प० ९
४४ पंचमाध्याय प० १२
४५ हैमी नाममाला प० ४६
४६ नाममाला प० ३९
४७ हैमी धातुपाठ प० ६
४८ शब्दानुशासन प० ५६
४९ चिंतामणिनाममाला प० ३
५० उपदेशमाला तथा शब्दानुशासन प० १०५
५१ हैमविभ्रमसूत्र प० ५
५२ चतुर्थपादावचूरी प० ५६
५३ चिंतामणिनाममाला प० ५
५४ शब्दानुशासन प० ३
५५ हैमी नाममाला प० ४
५६ अवचूरी प० ७
५७ संग्रहणीसूत्र प० ९
५८ द्वितीयाध्याय प० १४
५९ योगशास्त्र प० ६
६० नेमिनाथचरित्र प० १५५
६१ गुणशास्त्रविवरण प० ४४
६२ लिंगानुशासन प० १५
६३ योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० १३
६४ षष्ठपादावचूरी प० १८
६५ शब्दानुशासन प० २२
६६ द्वितीयाध्याय प० १४

डाभडो १८ मो.

१ आवश्यकसप्ततिकाव्य प० १७
२ आवश्यकटीका द्वाविंशतिसहस्राणि प० ४१९
३ आवश्यकवृत्ति प० २३९
४ पच्चखाणनिर्युक्ति श्रीमदावश्यकसूत्र प० ३८
५ पच्च० आवश्यकश्रुतस्कंधनिर्युक्ति प० ८८
६ आवश्यकावचूरी प० ९६
७ आवश्यकसूत्र प० ११३
८ पंचपाटी प० ६४
९ आवश्यकनिर्युक्ति प० ९०
१० आवश्यकसूत्र प० ९४
११ आवश्यकसूत्र प० ५३
१२ षडावश्यकबालावबोध प० १७०
१३ मालारोपणविधि प० ४
१४ आवश्यकसूत्र प० ५४
१५ आवश्यकसूत्र प० १०५
१६ श्राद्धप्रतिक्रमण प० २२
१७ आवश्यकटीका तिलकाचार्यकृत प० १३९
१८ प्रतिक्रमणगर्भहेतु प० २५
१९ आवश्यकसूत्रचोपाइ प० १०७
२० आवश्यकसूत्र प० ४९
२१ आवश्यकसूत्र प० १२८
२२ प्रतिक्रमणगर्भहेतु प० ११
२३ आवश्यकसूत्र प० ८
२४ आवश्यकसूत्र प० ५०
२५ आवश्यकदीपिका प० २९१
२६ आवश्यकसूत्र प० ८८

२७ आवश्यकसूत्र प० ८६
२८ षडावश्यकबालावबोध प० १३
२९ आवश्यकसूत्र प० ९९
३० आवश्यकसूत्र प० ११३
३१ आवश्यकसूत्र प० ५
३२ आवश्यकवृत्ति प० १७६

डाभडो १९.

१ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १४३
२ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १०४
३ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १०४
४ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १५४
५ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० ६९
६ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० ३८
७ जंबुअध्ययन पद्मसुंदरकृत प० २०

डाभडो२० मो.

१ आचारांगसूत्रबालावबोध प० ९८
२ आचारांगसूत्र प० ५९
३ आचारांगसूत्र प० ६७
४ आचारांगसूत्र प० ७३
५ आचारांगसूत्रदीपिका प० २१७
६ आचारांगसूत्रवृत्ति प० २८४
७ आचारांगसूत्र प० ५४
८ आचारांगसूत्र प० ५८
९ आचारांगसूत्र प० १९
१० आचारांगसूत्र प० ३२
११ आचारांगसूत्र प० ६२
१२ आचारांगसूत्र प० ४४
१३ आचारांगसूत्रपंचपाटी प० ७८
१४ आचारांगसूत्रपिंडिका(पिंडिता?)र्थ प०२
१५ आचारांगसूत्रनिर्युक्ति प० १२

डाभडो २१ मो.

१ ज्ञातावृत्ति प० ९४
२ ज्ञातावृत्ति प० ९९
३ ज्ञातावृत्ति प० ९७
४ ज्ञातावृत्ति प० ७०
५ ज्ञातावृत्ति प० ११५
६ ज्ञातावृत्ति प० ९३
७ ज्ञातावृत्तिपंचपाटी प० ७५
८ ज्ञातावृत्ति प० ३८
९ ज्ञातावृत्ति प० ५१
१० ज्ञातावृत्ति प० १२२
११ ज्ञातावृत्ति प० १५७
१२ ज्ञातासूत्र प० १००
१३ ज्ञातासूत्र प० ९५
१४ ज्ञातासूत्र प० १३७
१५ ज्ञातासूत्र प० १३४
१६ ज्ञातासूत्र प० १९०
१७ ज्ञातासूत्र प० ७२
१८ ज्ञातासूत्र प० १९७
१९ ज्ञातासूत्र प० १११
२० ज्ञातासूत्र प० १२१
२१ ज्ञातासूत्र प० १५६
२२ ज्ञातासूत्र प० १८
२३ ज्ञातासूत्र प० ११४
२४ ज्ञातासूत्र प० १२८
२५ ज्ञातासूत्र प० ७५
२६ ज्ञातासूत्र प० ११८
२७ ज्ञातासूत्र प० २०५
२८ ज्ञातासूत्र प० १०२

डाभडो २२.

१ भगवतीवृत्ति प० २९०
२ भगवतीवृत्ति प० ४५०
३ भगवतीसूत्र प० ४००
४ भगवतीसूत्र प० ५९१
५ भगवतीसूत्रशतक प० ४०६

६ भगवतीसूत्रनूं गियाअधिकार प० २१
७ भगवतीबीजक प० ८३
८ भगवतीबीजक प० ७
९ भगवती अधूरि प० ९९
१० भगवतीबीजक प० १९
११ भगवती छुटा अलावा प० ६
१२ भगवतीअलावा प० ७०
१३ भगवती प० ९६
१४ भगवतीबीजक प० २०
१५ भगवतीबीजक प० १३

डाभडो २३ मो.

१ शांतिनाथचरित्र प० २००
२ शांतिनाथचरित्र प० ११६
३ शांतिनाथचरित्र प० ९७
४ शांतिनाथचरित्र प० १५२
५ शांतिनाथचरित्र प० १३८
६ शांतिनाथचरित्र प० १२४
७ शांतिनाथचरित्र प० १९६
८ गौतमपृच्छा प० १०७
९ शांतिनाथचरित्र प० ११५
१० पांडवचरित्र प० २५८
११ पांडवचरित्र प० २८६
१२ पांडवचरित्र प० २११

डाभडो २४ मो.

१ ललितविस्तरा नाम चैत्यवंदनावृत्ति प० १४
२ ललितविस्तरापंजिका प० ४९
३ अनुत्तरोववाइ नवम अंग प० ७
४ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० १२९
५ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० ६
६ पिंडविशुद्धि प० ८
७ पिंडविशुद्धिप्रकरणावचूरी प०
८ पिंडविशुद्धिनिर्युक्ति प० ९४
९ पिंडविशुद्धि प० ५
१० पवेयणाविद्धि प० २४
११ पिंडविशुद्धि प्रथम पत्र नथी प० ६
१२ पिंडविशुद्धि प० ७
१३ पिंडविशुद्धि प० ४
१४ पिंडविशुद्धि प० २
१५ पिंडविशुद्धि प० ९
१६ पिंडविशुद्धि प० ४
१७ पिंडविशुद्धि प० १६
१८ पाक्षिकवृत्ति प० ६३
१९ पाक्षिकावचूरी प० २२
२० अंगचूलिया प० २५
२१ पाखिसूत्रावचूरी प० ९
२२ पाखिसूत्रवृत्ति प० ५१
२३ पाक्षिकावचूरी प० १९
२४ चंद्रावली प० ८
२५ पाक्षिकावचूरी प० ८
२६ पाक्षिकावचूरी प० १४
२७ पिंडनिर्युक्ति प० १७
२८ पिंडविशुद्धिदीपिका प० २०
२९ पिंडविशुद्धि प० ५
३० पाक्षिकवृत्ति प० १७
३१ पिंडविशुद्धयवचूरी प०

डाभडो २५ मो.

१ उपासकदशांगसूत्र सप्तम अंग प० २४
२ उपासकसूत्र प० १५
३ उपासकसूत्र प० २६
४ उपासकसूत्र प० ३८
५ उपासकसूत्र प० ३३
६ उपासकवृत्ति प० १९
७ उपासकदशांगसूत्र प० १७
८ उपासकदशांगसूत्र प० १९

९ उपासकदशांगसूत्र प० २२
१० उपासकदशांगसूत्र प० ३६
११ उपासकदशांगसूत्र प० १२
१२ उपासकदशांगादिसूत्र प० ३६
१३ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
१४ सम्यक्त्वहुंडिविचार प० १४
१५ उपासकदशांगसूत्र प० २५
१६ उपासकदशांगसूत्र प० ४१
१७ उपासकदशांगसूत्र प० २५
१८ उपासकदशांगसूत्र प० ३३
१९ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
२० उपासकदशांगसूत्र प० ३८
२१ उपासकदशांगसूत्र प० ४६
२२ उपासकदशांगसूत्र प० ३६
२३ उपासकदशांगसूत्र प० ३२
२४ उपासकदशांगसूत्र प० १९
२५ उपासकदशांगसूत्र प० २२
२६ उपासकदशांगसूत्र प० २५
२७ उपासकदशांगसूत्र प० १६
२८ उपासकदशांगसूत्र प० २०
२९ उपासकदशांगसूत्र प० ३४
३० उपासकदशांगसूत्र प० २६
३१ उपासकदशांगसूत्र प० २६
३२ भंडारिनेमिचंद्रकृत प० ६
३३ पिंडविशुद्धि प० ४

डाभडो २६.

१ महानरेंद्रकेवलिचरित्र प० ३१
२ विजयचंद्रकेवलिचरित्र प० ३३
३ शांतिनाथचरित्र प० ११९
४ भोजप्रबंध प० १०५.
५ समरादित्यचरित्र प० २८१.
६ कुमारपालभूपालविवाहप्रबंध प० ६७.
७ परिशिष्टपर्वन् पत्र १४४ थी १९० प० १९०
८ महीपालचरित्र प० ६४.
९ दमयंतीचरित्र प० ६८
१० उपमितिभवप्रपंच प० १०६.
११ शांतिनाथचरित्र प० ११८.
१२ त्रेशठशलाकापुरुषचरित्र प० ६८०
१३ शालिभद्रचरित्र प० २०
१४ विजयचंद्रकेवलिचरित्र प० १०६
१५ उत्तमनरेंद्रचरित्र प० १९
१६ गौतमपृच्छा प० २९
१७ सुसङ्गचरित्र प० १६
१८ सांमालियाविहारचरित्र प० ६३
१९ शालिभद्रचरित्र प० २०
२० ज्ञानपंचम्युद्द्योत प० २६
२१ श्रीपालकथा प० ४१
२२ यशोधरचरित्र प० २३
२३ महीपालचरित्र प० ७५
२४ चंद्रचरित्र प० ७५
२५ श्रीपालचरित्र प० १७
२६ नेमिनाथप्रबंधद्वितीयाधिकार प० १३
२७ धनाशालिभद्रचरित्र प० २१
२८ पात्रदानाविषये श्रीधनचरित्र प० १४
२९ शालिभद्रधनाचरित्र प० १९
३० उदाईराजचरित्र प० २४
३१ पेथणसुतश्रीज्ञांज्ञणचरित्र प० २७
३२ सुलसाचरित्र प० १६
३३ श्रीपालचरित्र प० ५२
३४ शालिभद्रचरित्र प० २४
३५ महाबलमलयासुंदरीचरित्र प० १६
३६ उत्तमकुमारचरित्र प० १६
३७ पृथ्वीचंद्रचरित्र प० ३६
३८ महीपालचरित्र प० ४७
३९ श्रीपालचरित्र प० ५९
४० शालिभद्रचरित्र प० २५

४१ थुलभद्रमुनिचरित्र प० ३१
४२ जंबुस्वामिचरित्र प० ११
४३ गौतमपृच्छा प० २५

डाभडो २७.

१ उपदेशमाला प० २४
२ भाष्यत्रण्य (ण?) अवचूरी प० १९
३ उपदेशमाला प० २५
४ सिद्धपंचाशिका प० ३
५ भंडारि नेमिचंद्रकृत प० ८
६ उपदेशमाला प० २७
७ इंद्रियपराजयशतक प० ७
८ भावनाशतक प० ४
९ वैराग्यशतक प० ५
१० संवेत (ग?) शतक प० ६
११ पर्यंताराधनाटबो प० ६
१२ पर्यंताराधना प० १६
१३ सितेरसयठाणी प० ११
१४ दंडकत्रिपाट प० ३
१५ विचारसारावचूरी प० १२
१६ धर्मशिक्षावचूरी प० १२८
१७ समकितासितरी प० ७
१८ जीवविचारटबो प० ९
१९ विवेकमंजरी प० ७
२० दंडकबोलत्रीस प० २५
२१ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
२२ अष्टोत्तरसहस्रजिननाम प० १०
२३ जयतिहुअण प० ५
२४ विचा [र] षट्त्रिंशकात्रिपाट प० ३
२५ गुणस्थानप्रकरण प० २१
२६ वैराग्यशतकटबो प० ९
२७ जीवविचारयोगशास्त्र प० २२
२८ वैराग्यकल्पलता प० १०
२९ आदिनाथदेशनोद्धार प० ९
३० तत्वार्थ प० २५
३१ भवभावनाप्रकरण प० २५
३२ श्राद्धप्रतिक्रमण प० ४३
३३ सिंदूरप्रकरण प० १५
३४ शीलोपदेशमाला प० ८
३५ आराधनटबो प० ६
३६ समयसारप्रकरण प० १९
३७ दानकुलक प० ६
३८ साधुवंदना प० १४
३९ शीलसंधि प० १७
४० नीवखामणकुलक प० ५१
४१ समकीतकोमुदी प० ५५
४२ विचारसार प० ३८
४३ रत्नप्रकरण प० ३८
४४ आगमसारबालावबोध प० ३०
४५ उपदेशमाला प० ३२
४६ उपदेशमाला प० २४
४७ खेत्रसमास प० २५
४८ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
४९ विचारामृतसंग्रहः प० ६४
५० कर्पूरप्रकरण प० २७
५१ विचारामृतसंग्रह प० ५५
५२ साधुगुणकुलक प० २०
५३ दिवालिकल्प प० १४
५४ श्लोकसंग्रह प० १२
५५ षष्ठपादावचूरी प० १९
५६ वर्द्धमानदेशना प० १४६
५७ संघाचारभाष्य प० १२७
५८ धर्मरत्नप्रकरण प०२४९
५९ रत्नसंचयग्रंथ प० ४४
६० मित्वसूत्र प० १४
६१ ओगणत्रीसभावना प० ४
६२ भावनाकुलक प० ४

६३ उपदेशबीजक प० ४
६४ उपदेशरत्नकोश प० ४
६५ पाक्षिकसूत्र प० ३
६६ ऋषिमंडल प० ५
६७ कुमुदचंद्रप्रकरण प० ९
६८ चोवीसदंडक प० १४
६९ समकीतसप्तति प० २६
७० पाक्षिकसूत्र प० ४
७१ पंचाशकसूत्र प० १०
७२ विदग्धमखमंडनचतुर्थपरिच्छेद प० १२
७३ छंदोनुशासन प० ९
७४ नवसंवादमय प० २३
७५ गच्छाचारपयन्ना प० ७
७६ पुष्पमालाप्रकरण प० १५
७७ गौतमपृच्छा प० २
७८ सिद्धचक्रमाहात्म्य प० १०
७९ शीलोपदेशमाला प० ८
८० कालसप्ततिका प० ५
८१ शीलोपदेशमाला प० ८
८२ शीलोपदेशमाला प० ९
८३ शीलोपदेशमाला प० ७
८४ जीवविचार प० ६
८५ ऋषिमंडल प० ५
८६ जीवविचार प० ९
८७ पिंडविशुद्धि प० १७

डाभडो २८.

१ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० १२४
२ पंचकल्पभाष्य प० ५९
३ ऋषिमंडल प० ३५
४ संग्रहणीसूत्र प० ४५
५ रत्नमाला प० २७
६ पाषी (खी) सूत्र प० १०
७ नमिउणत्रिपाट प० ३
८ आगमअट्ठोत्तरी प० १२
९ शीलोपदेशमाला प० ३४
१० अध्यात्मकल्पद्रुम प० ४५
११ सप्तकेवलिनामांडक प० २५
१२ नीता(ति?)शास्त्र प० ४
१३ आराधना प० ६
१४ संस्तारप्रकीर्णक प० १०
१५ लघुशांतिसतिस्मरण प० १०
१६ पापस्थानकपरिहार प० ११
१७ १८ पापस्थानक प० १८
१८ नवतत्वत्रिपाट प० ३
१९ चणायक (चाणक्य) नीतिशास्त्र प० ९
२० द्वादशप्रकाशविवरण प० ७
२१ क्रियाकलाप प० १५
२२ इंद्रियपराजयशतक प० ४
२३ समस्यनिमिदुत प० ४
२४ चतुर्विंशति तीर्थंकरना ४२ बोल प०१३
२५ रत्नकोश प० ९
२६ संवादसुंदर प० २३
२७ संवेगरसचंद्राण प० ५
२८ संवेगरसचंद्राण प० ६
२९ विल्हणपंचाशिका प० १०
३० षट्त्रिंशतिनी भास (ष) प० १३
३१ ऋषिमंडल प० ३८
३२ बारभावना प० ७
३३ आराधनासूत्र प० ५
३४ कालसीतरी प० १०
३५ प्रत्याख्यान प० ३
३६ जैनशतक प० ५
३७ भक्तामरस्तोत्र प० ३
३८ सामाचारी प० २५
३९ पंचाशकसूत्र प० ४७
४० दीक्षाप्रतिष्ठा प० १८

४१ चूलिका प० ३
४२ वीतरागशतक प० ९
४३ पुद्गलविचार प० ४
४४ विवेकमंजरी प० ७
४५ ऋषिमंडल प० १३
४६ कोष्टकचिंतामणि प० ५
४७ प्रचूर्णगाथासंचय प० १०
४८ इलाचीअध्ययन प० ७
४९ ऋषिमंडल प० ८
५० कुमारविहारशतक प० १२
५१ शीलोपदेशमाला प० ६
५२ सम्यक्त्वासितरी प० ४
५३ पुष्पमाला प० २०
५४ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
५५ गौतमपृच्छा प० ४
५६ षट्त्रिंशदधिकं शतं प० ११
५७ श्रावकातिचार प० ४
५८ द्विजवदनचपेटासूचिप्रकरण प० ५
५९ श्रावकना ११प्रतिमागाथा प० १८
६० नवकारबालावबोध प० ५
६१ विहारशतक प० ११
६२ सर्वज्ञसिद्धिप्रकरण प० ५
६३ चउसरण प० ९
६४ ऋषिमंडल प० ६
६५ षड्दर्शनसमुच्चय प० ३
६६ आराधना प० १७
६७ साधुवंदना प० ८
६८ आलोचनागीत प० ९
६९ साधुवंदना प० १८
७० साधुवंदना प० १२
७१ साधुवंदना प० ५
७२ साधुवंदना प० १६
७३ साधुवंदना प० ७
७४ साधुवंदना प० १२
७५ भक्तामरत्रिपाट प० ६
७६ सिंदूरप्रकरणटीका प०
७७ साधुवंदना प० ९
७८ विचारमंजरी प० ७
७९ गुणस्थानकमारोहावचूरी प० १३
८० साधुवंदना प० ९
८१ चउसरण प० ५
८२ रत्नाकरपचीशी प० ७
८३ भरत्त(भर्तृह)रिशतक प० १४
८४ प०
८५ उपदेशरत्नकोश प० ३
८६ लोकनालि प० २
८७ चाणायक(चाणक्य)शास्त्र प० १५
८८ कर्पूरप्रकरण प० ९
८९ ———श्रीवरण प० ४
९० सारस्वतचैत्यपरिपाटी प० ७
९१ बारभावना प० ७
९२ लघु आराहण प० ३
९३ नेमिचंद्रकृत्य(त)द्रव्यसंग्रह प० ७
९४ चुरादिधातु प० ३
९५नवतत्वटबो प० ७
९६ विवेकमंजरी प० ६
९७ भक्तामरबालावबोध प० १२
९८ ऋषिमंडल प० ५
९९ सिंदूरप्रकरणावचूरी प० ३
१०० संबोधसित्तरीटबाली प० ५
१०१ विधिपत्र प० १५
१०२ श्राद्धदिनकृत्य प० ६
१०३ सिंदूरप्रकरण प० ७
१०४ उपदेशमाला प० ४३
१०५ वसुधारा प० ५

१०६ उपदेशमाला प० २२
१०७ वीतरागस्तोत्र प० ११
१०८ आयुरपच्चखाण प० ४
१०९ जीतकल्प प० २१
११० क्षेत्रसमास प० ७
१११ विवेकमंजरी प० ३
११२ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
११३ शीलोपदेशमाला प० ७
११४ जीवसमास प० ९
११५ सूक्तावली प० १२
११६ पंचलिंगप्रकरण प० १८
११७ षट्त्रिंशिका प० ३
११८ शीलोपदेशमाला प० ८
११९ चउसरण प० ६
१२० आयुरपच्चखाण प० २
१२१ गच्छाचारपयन्नो प० १६
१२२ कर्मग्रंथषट्सप्ततिका प० ९
१२३ चउसरणपयन्नो प० ४
१२४ शीलकुलक प० ३
१२५ कालसित्तरी प० ४
१२६ ऋषिमंडलस्तवन प० १०
१२७ विवेकमंजरीप्रकरण प० १२
१२८ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
१२९ गच्छाचारपयन्नो प० ७
१३० शीलोपदेशमालाप्रकरण प० ७
१३१ लोगशनो बालावबोध प० १०
१३२ दर्शनसित्तरी प० ९
१३३ विद्यानंद प० ९
१३४ उपदेशरत्नकोश प० ३
१३५ तीर्थमाला प० ९
१३६ विवेकमंजरी प० ७
१३७ नवतत्वविवरणबालावबोध प० १३
१३८ कर्मग्रंथयंत्र प० ९
१३९ अजितशांतिस्तवत्र (त्रि) पाटी प० ६
१४० भक्तामरबालावबोध प० १३
१४१ कल्याणमंदिर प० ८
१४२ भक्तामर प० ११
१४३ अजितशांतिस्तवटबो प० ६
१४४ ऋषिमंडल प० १२
१४५ ऋषिमंडल प० ११
१४६ ज्योतिषरत्नमालासंचय प० १९
१४७ सूक्तमुक्तावली प० ११३
१४८ यतिदिनकृत्य प० ११
१४९ महावीरगर्भितस्तव प० २
१५० जयतिहुयण प० ३
१५१ श्रीपेढियासमत प० ४
१५२ बोलविचार प० १६
१५३ सुपडांगे वीरथुई प० २
१५४ दीवालीकल्प प० ७
१५५ बोलविचार प० ७
१५६ संघकल्पद्रुम प० १६
१५७ अरहत(अर्हद्)नामसहस्रसमुच्चय प० ७
१५८ सप्तपदार्थ(र्थी?) प० १२
१५९ चउदस्वप्नविचार प० ९
१६० सर्वज्ञशतक प० ९
१६१ पांडनिर्युक्ति प० ९
१६२ कर्पूरप्रकरण प० १९
१६३ जीवविचार प० ४
१६४ भाष्य त्रण प० ९
१६५ शकुनावली प० ६
१६६ शकुनावली प० ५
१६७ संबोधसीतरी प० ७
१६८ वाग्वर्णनो नाम परिच्छेद प० ६
१६९ सम्यक्त्वसप्ततिका प० ४
१७० आराधनासार प० २
१७१ वसुधारा प० ६

१७२ साधुवंदना प० १९
१७३ साधुवंदना प० ११
१७४ इंद्रियशतक प० ७
१७५ नवतत्वबालावबोध प० ५
१७६ तीर्थमालास्तव प० ६
१७७ सूर्यनामसहस्र प० ६
१७८ पुंडरीकविधिचैत्रीपुनिम प० ७
१७९ जीवविचार प० ५
१८० सिंदूरप्रकरण प० १६
१८१ आचारदीप प० १०
१८२ संग्रहणीसूत्र प० २२
१८३ कल्पसूत्रविचार प० ११
१८४ शोभनस्तुति प० ७
१८५ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
१८६ दीवालीकल्प प० ५
१८७ गौतमपृच्छा प० ४
१८८ श्रुतबोध प० ४
१८९ शीलोपदेशमाला प० ५
१९० आराधना प० ४
१९१ शोभनस्तुति प० ३
१९२ कल्याणमंदिर प० ६
१९३ रत्नाकरपचीशी प० ६
१९४ शोभनस्तुति प० ६
१९५ शोभनस्तुति प० ६
१९६ करहेटक प० ५
१९७ सुभाषित प० ८
१९८ भवभावना प० ११
१९९ रत्नाकरपचीशी प० ४
२०० पर्यंतआराधना प० ७
२०१ अजितशांतिस्तव प० ३
२०२ दानकृत्यप्रकरण प० ८
२०३ ऋषिमंडल प० ५
२०४ गौतमपृच्छा प० २
२०५ वाग्भटालंकार प० १५
२०६ सिंदूरप्रकरण प० ५
२०७ पूजाष्टक प० १९
२०८ शोभनस्तुति प० ७
२०९ चउवीस प्रबंध प० ४७

डाभडो २९ मो.

१ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ४३
२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३१
३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
४ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १३९
५ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ७९
६ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४३
७ उत्तराध्ययनजीवाजीवविभक्ति प० ४३
८ उत्तराध्ययनसूत्र प०८१
९ उत्तराध्ययनसूत्र प०२३
१० उत्तराध्ययनसूत्रनिर्युक्ति प० २२
११ उत्तराध्ययनसूत्रावचूरी प० ६१
१२ उत्तराध्ययनसूत्र प०३७
१३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
१४ उत्तराध्ययनसूतस्कंधवृहद्वृत्तिटीका प० ३१७
१५ उत्तराध्ययनटीका प० २०५
१६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
१७ उत्तराध्ययनवृत्ति प० २६५
१८ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ६१०
१९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २०१
२० उत्तराध्ययनसूत्र प० १४६
२१ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
२२ उत्तराध्ययनसूत्रदीपिका प० १८४
२३ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४८
२४ उत्तराध्ययननिर्युक्ति प० ४०
२५ उत्तराध्ययनपंचपाटी प० ११९
२६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

२७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ११९
२८ उत्तराध्ययनसूत्र प० १११
२९ उत्तराध्ययनसूत्र प० ९९
३० उत्तराध्ययनसूत्र प० ९९
३१ उत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १६३
३२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४२
३३ उत्तराध्ययनटबो प० १३
३४ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८९
३५ उत्तराध्ययनसूत्र प० ९७
३६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ९९
३७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ७९
३८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३

डाभडो ३० मो.

१ ठाणांगसूत्र प० ८९
२ ठाणांगसूत्र प० १२९
३ ठाणांगसूत्र प० १८७
४ ठाणांगसूत्र प० १८१
५ ठाणांगसूत्रदीपिका प० ३२९
६ ठाणांगसूत्रवृत्ति प० २९९

डाभडो ३१ मो.

१ शांतरस प० ८
२ सिंदूरप्रकरण प० ८
३ अलंकारचूडामणि प० ९
४ श्रीपालचरित्र प० ९
५ प्रतिक्रमणसूत्र तिलकाचार्यकृत प० १
६ यतिजितकल्पवृत्ति प० १२८
७ प्रवर्जा(व्रज्या)विधानवृत्ति प० २८
८ सप्तपदार्थ(थी)टीका प० २३
९ दमयंतीकथा प० ४२
१० कालिकाचार्यकथा प० ७
११ विक्रमार्कचरित्र प० ५४
१२ कर्पूरमंजरी प० १४
१३ पंचा(पच्चा?)ख्यान प० ७१
१४ त्रिषष्टिध्यानकथा प० ६
१५ कर्पूरप्रकरण प० ९
१६ संबोधसित्तरी प० ७
१७ षड्दर्शन प० ६
१८ प्रवर्जा(व्रज्या)विधानप्रकरण प० ८
१९ क्षेत्रसमासप्रकरण प० ९
२० कालचक्रगाथा प० ४
२१ प्रास्ताविकश्लोक प० २१
२२ शीलोपदेशमाला प० ११
२३ शीलोपदेशमाला प० ४७
२४ एकवीस ठाणा प० ९
२५ बारव्रतटीप प० ७
२६ माधवोल्या(पा?)ख्यान प० १
२७ नेमिसप्तक प० ४
२८ चोवीसजिनशतक प० ६
२९ संग्रहणीस्तोत्र प० ९
३० सिद्धचक्रमाहात्म्य प० ७४
३१ यापत(?)परीक्षाग्रंथ प० ७४
३२ रत्नपालकथा प० १९
३३ पार्श्वनाथचरित्र प० २९
३४ षट्पादावचूरी प० १९
३५ तर्कपरिभाष्य(षा) प० १९
३६ नैषधसर्ग पांचमो प० ४३
३७ क्रियाकलाप प० ९४
३८ धातुपाठवृत्ति प० ८०
३९ पुंजटीका प० २१
४० वाग्भटालंकार प० १५
४१ कविकल्पद्रुमनामधातुपाठ प० १८
४२ रूपमंजरीनाममाला प० ७
४३ नैषधप्रथमसर्ग प० ११
४४ भवभावनावचूरी प० २०
४५ मेघदूताभिधान प० १४
४६ कालिकाचार्यकथा प० १८

४७ बारव्रतटीप प० ६
४८ परमात्मप्रकाश प० १५
४९ वाग्भटालंकारचतुर्थपरिभे(च्छे)द प० १९
५० वाग्भटालंकार प० १३
५१ पार्श्वनाथचरित्र प० ८६
५२ प्रवचनसारोद्धार प० ९४
५३ दंडक प० २
५४ श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्ति प० ७
५५ क्षेत्रसमासप्रकरण प० ८
५६ वृहत्क्षेत्रसमास प० १०
५७ लघुक्षेत्रसमास प० ६
५८ ऋषिमंडल प० १२
५९ क्षेत्रसमास प० १२
६० भवभावनाप्रकरण प० ३१
६१ नवतत्वप्रकरण प० २
६२ नवतत्वबालावबोध प०
६३ नवतत्व प० २
६४ नवतत्व प० ३
६५ नवतत्व प० ८
६६ समकितरूप प० ३
६७ अणुत्तरोववाई प० ९
६८ सत्तरपल्योपमादिविचार प० १६
६९ धर्मदासकृतविदग्धमुखमंडन प० २८
७० प्रशमरतिप्रकरण प० १४
७१ षट्पंचाशिका प० ९
७२ आराधना प० ४
७३ चंदाविजयपयन्नो प० २
७४ विदग्धमुखमंडन प० ८
७५ शीलोपदेशमाला प० ८
७६ प्रक्रियाप्रसाद प० आंक नथी
७७ आगमप्रजाय प०
७८ मितभाष(षि)णी प०
७९ भाष्य सटीक प०
८० मुरारिनाटक प०
८१ गच्छाचारपयन्नो प०
८२ शब्दानुशासन प०
८३ मेनाषी नाम सारस्वतटीका प०
८४ जयतिहुयण प०
८५ विचारसित्तरी प०
८६ स्तोत्र प०
८७ धनपालपंचाशिका प०
८८ जिनस्तुति प०
८९ एकवीसप्रकारिपूजा प०
९० विसस्थानकनी पूजा प०
९१ चउसरणबालावबोध प०
९२ विवेकमंजरी प०
९३ चउसरण त. संथारापयना प०
९४ पुराणादिकबीज प०
९५ आशातना प०
९६ धर्मरत्नप्रकरण प०
९७ साधुदिनचर्या प०
९८ भववैराग्य प०
९९ भक्तामरस्तव प०
१०० आराधनाविधि प०
१०१ सिंदूरप्रकरण प०

डाभडो ३२ मो.

१ उपदेशचिंतामणि प० २६०
२ उपदेशचिंतामणि प० ३१३
३ आयुर्वेद प० ३१
४ प्रतिक्रमणावृत्ति प० १४४
५ शंस(संश)यवदनविदारण प० ३४
६ पुन्ये(ण्या)भ्युदयशास्त्र प० ५९
७ दानप्रदीप प० १६९
८ आत्मानुशासन प० ११
९ चतुर्थविचूरी प० ३२
१० गुरुतत्वटीका प० ६०

११ दशाचूर्णी प० ५०
१२ प्रश्नोत्तरग्रंथबीजक प० ३५
१३ जीवसमास प० १७८
१४ सारावलीपयन्नो प० ६४
१५ रत्नाकरावतारिका प० ६३
१६ प्रकीर्णावचूरी प० १५१
१७ स्याद्वादमंजरी प० ४३
१८ श्रावकप्रतिक्रमणटीका प० १२६
१९ प्रश्नोत्तरटीका प० १६
२० आवर्णी(व. णि)ज्जुती प० ७
२१ प्रकीर्णावचूरी प० ११
२२ पाखीसूत्रचूर्णी प० ९४
२३ युगप्रधानावतार प० २२
२४ समाप्त(स)टिप्पन प० ३८
२५ रत्नसमुच्चयग्रंथ प० ९
२६ सुभाषितग्रंथ प० २९
२७ सप्ततत्त्वचूर्णी प० ६
२८ देवप्रभस्तववृत्ति प० १
२९ सर्वज्ञशतक प० ७
३० बुद्धयुदाहरण प० १५
३१ क्षेत्रसमासचूर्णी प० १९
३२ षष्टिशतक प० ६
३३ कालतंत्रविभ्रमावचूरी प० ९
३४ कुमतविषनांगुली प० १५
३५ स्याद्वादरत्नाकर प० २८३
३६ भुवनदीपिकावृत्ति प० २१
३७ शीलोपदेशमालावृत्ति प० १८५
३८ भक्तामरवृत्ति कथासहित प० ४०
३९ अध्यात्मकल्पद्रुम प० ७५
४० काव्यकल्पलता प० ८४
४१ जितकल्प प० ७५
४२ आजितशांतिस्तववृत्ति प० ११५
४३ सिंदूरप्रकरणटीका प० २३
४४ दिनचर्या प० ४३
४५ षटपंचाशिका प० ३
४६ आवश्यकवृत्ति प० ९
४७ कल्याणमंदिरावचूरी प० ६
४८ पुष्पमालावृत्ति प० २९
४९ सहस्रनाम प० ३२
५० शीलोपदेशमालावृत्ति प० ९९
५१ कल्याणमंदिरावचूरी प० १७

डाभडो ३३ मो.

१ साधुप्रतिक्रमणसूत्र प० १
२ सम्यक्त्वसित्तरीसूत्रपाठ प० १
३ पाखीसूत्र प० १७
४ भंडारी नेमिचंद्रकृतषष्टिप्रकरण प० ९
५ साधुदिनकृत्यसूत्र प० १०
६ सप्तपदीसूत्र प० १
७ सप्तपदीसूत्र प० २
८ शीलोपदेशमाला प० ४
९ नवतत्त्वटीका प० १४
१० भववैराग्यशतक प० ९
११ जीवविचारबालावबोध प० ७
१२ नवतत्त्वजीवविचार प० ५
१३ खंडप्रशस्तिकाव्यानि प० १०
१४ गौतमपृच्छापंचपाटी प० ३
१५ नवमस्तवावचूरि प० ५
१६ निघंटद्वितीयपरिच्छेद प० ९
१७ तपगुणणु प० ४१
१८ उपदेशमाला प० ३१
१९ क्षेत्रसमास प० ७
२० कल्याणमंदिर प० ४
२१ भक्तामरस्तोत्रवृत्ति प० १२
२२ भववैराग्यशतक प० १२
२३ वीतरागस्तोत्र प० ८

२४ संबोधसित्तरी प० ४
२५ उपदेशमाला प० २५
२६ आचारोपदेश प० १०
२७ दिवालीकल्प प० १५
२८ संबोधसित्तरी प० १२
२९ शीलानर्थदंड प० २
३० संग्रहणीसूत्र प० २८
३१ ऋषिमंडलप्रकरण प० २२७
३२ आदिनाथदेशनोद्धार प० २०
३३ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
३४ श्रावकदिनकृत्य प० ७
३५ श्रावकादिनकृत्य प० १९
३६ श्राद्धविधि प० १२४
३७ बृहत्संग्रहणी प० १३
३८ इंद्रियपराजयशतक प० ५
३९ षट्पंचाशिका प० ४
४० ऋषिमंडल प० ८
४१ आराधनापताका प० २४
४२ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
४३ स्तोत्र प० ६
४४ मेघमाला प० १२
४५ अतिचार प० ४
४६ पाशकेलिशकुनावलि प० ५
४७ पंचलिंगवृत्ति प० २२
४८ भवनदीपक प० १०
४९ रुद्रविंशतिकापंचपाटी प० ३
५० शतककर्मग्रंथ प० १०
५१ कल्याणमंदिर प० ७
५२ भवभावनाप्रकरण प० १३
५३ साठशय प० ११
५४ विधिकंडिका प० २२
५५ दिवालीकल्प प० ९
५६ रत्नकोष प० ३२
५७ पन्नरसिद्धविचार प० १६
५८ वीतरागस्तोत्र प० ५
५९ भव्यभाष्य प० ८
६० सम्यक्त्वसित्तरी प० ५
६१ आहारपरीक्षा प० २१
६२ भक्तामरस्तोत्र प० ७
६३ भावनाकुलक प० ६
६४ संस्कारप्रकरण प० ८
६५ आराधना प० ६
६६ गुणस्थानप्रकरण प० ५
६७ सिंदूरप्रकरण प० ८
६८ वैराग्यशतक प० १२
६९ उपदेशरत्नकोष प० ३
७० उपदेशकालि[का?]प्रकरण प० १५
७१ पुष्पक(मा?)ला प० १०
७२ अनेकदुर्गा प० ८
७३ विचारसित्तरी प० ४
७४ शीलोपदेशमाला प० ७
७५ कालसित्तरी प० २
७६ वाक्यप्रकाश प० १७
७७ दिनकृत्यप्रकरण प० ६
७८ लघुनमस्कारयंत्र प० १०
७९ सर्वज्ञस्थापन प० २
८० नियमदृष्टांत प० ६
८१ भक्तामर प० ४
८२ दिवालीकल्प प० ३
८३ विवेकविलास प० २१
८४ चउसरण पत्र ३
८५ दिवालीकल्प प० ७
८६ नवतत्व प० २
८७ चैत्यवंदनभाष्य प० ५
८८ नवतत्व प० ३४
८९ अ(आ?)जिसंतो. प० ८

९० शीलोपदेशमाला प० ४
९१ संबोधसित्तरी प० ४
९२ देशनाशतक प० ९
९३ सप्तपदा[र्थी?] प० ८
९४ गु(ग)णधरमुद्दसयं प० ३८
९५ प्रत्याख्यानभाष्यावचूरी प० १५
९६ भक्तामरकथा प० १०
९७ विचारग्रंथ प० १०
९८ प्रमाणनय प० १०
९९ विशेषाविशेष प० ४
१०० श्राद्धदिनकृत्य प० ४
१०१ शीलांगा[गा?]रथयंत्र प० १०
१०२ जिनस्तव प० १०
१०३ संबोधसित्तरी प० १०
१०४ कल्पविवा(पा?)क प० ४
१०५ वणाणनी पीठिका प० ४
१०६ त्रिभुवनदीपिका प० ४
१०७ इत्यादिमंडविधि प० ११
१०८ भक्तामरस्तोत्र प० ५
१०९ भावशतक प० ४
११० दिवालीकल्प प० ६
१११ राहुविचार प० २
११२ कालिकाचार्यकथा प० ५
११३ भयहरस्तोत्र प० ३
११४ श्लोकना काव्यना गाथा प० ३
११५ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
११६ कर्मग्रंथ प० ३
११७ सिद्धपंचाशिका प० ६
११८ भक्तामर प० २
११९ भक्तामर प० ४
१२० उपदेशमाला प० ४
१२१ गौतमपृच्छा प० २८
१२२ उपदेशमाला प० २
१२३ उपदेशमाला प० २८
१२४ संग्रहणी प० २३
१२५ संग्रहणी प० १७
१२६ संग्रहणी प० ५३
१२७ संग्रहणी प० ६१
१२८ संग्रहणी प० १६
१२९ संग्रहणी प० ३८
१३० संग्रहणी प० १४
१३१ संग्रहणी प० ५२
१३२ अणुकायविचार प० ४९
१३३ विचारगाथा प० २८
१३४ चतुर्गतिवेत प० २९
१३५ मुनिवरसुरवेति प० ७
१३६ एकरांनिर्देशः प० ६
१३७ वाराणसीदासकृतभावना प० ४
१३८ भक्तामरमालावबोध प० ३०
१३९ सुदृढकथा प० ११
१४० भावनाकुलक प० ६
१४१ समयसारनामप्रकरण प० १५
१४२ छंदःप्रकरण त्रुटक प० ७

डाभडो ३४ मो.

१ वासुदेवहिंडी प० १७९
२ चिंतामणिप्रथमपरिच्छेद प० ९८
३ सभाष्ति(संमति)टीका प० २६४
४ प्रत्यक्षपरीक्षा प० ११०
५ न्यायतत्वचिंतामणिचतुर्थखंड प० १६१
६ तत्वार्थवृत्ति प० ३५४
७ चिंतामणिप्रकाशे उपमानपरिच्छेद प० २३४
८ चिंतामणिप्रथमखंड प० ५५
९ चिंतामणिविधिवाद प० ५७
१० अनुमानखंडालोक प० ८२

११ काव्यकल्पलता प० ६१
१२ आचारप्रदीप प० ९३
१३ संग्रहणीवृत्ति प० ३९
१४ अर्थालंकार प० ३९
१५ आराधनापताका प० ३६
१६ पंचमाध्याय प० १८
१७ कायस्थकुलालंकार प० ४
१८ संथारापयन्ना प० ८
१९ सूत्रप्रदीपिका प० ४
२० बृहद्रत्नाकरवृत्ति प० ८
२१ गुणरत्नसूत्र प० ३२
२२ शीतोष्णवृत्ति प० ३७
२३ बृद्धिरत्नाकर प० ९
२४ संदेहसमुच्चय प० २७
२५ न्यायावतारटिप्पन प० २३
२६ समस्यामहिमा प० १७
२७ स्वोपज्ञबाला[व]बोधाख्यापनवृत्ति प० ११
२८ परमब्रह्मो[प]स्थापनस्थल प० ५
२९ द्वितीयाध्याय प० २६
३० तृतीयाध्याय प० ३२
३१ लघुन्यायप्रशस्ति प० २८
३२ सकलकीर्तिनो नाम प० १८
३३ षट्त्रिंशिकावृत्ति प० ३०
३४ न्यायावतारसूत्र प० १२
३५ नैषधटीका प० १६
३६ शीलोपदेशमालावृत्ति प० ५
३७ तत्वार्थवृत्तिताडयं(प)त्रना प्रत १ पत्र

डाभडो ३५ मो.

१ उपदेशमाला प० २७
२ उपदेशमाला प० ९
३ उपदेशमाला प० २५
४ उपदेशमाला प० २
५ उपदेशमाला प०७
६ उपदेशमाला प० २२
७ उपदेशमाला प० २०
८ उपदेशमाला प० १९
९ उपदेशमाला प० १७
१० उपदेशमाला प० २७
११ उपदेशमाला प० २५
१२ उपदेशमाला प० ३६
१३ उपदेशमाला प० ३८
१४ उपदेशमाला प० २८
१५ उपदेशमाला प० ३६
१६ उपदेशमाला प० २१
१७ उपदेशमाला प० १७
१८ उपदेशमाला प० ११
१९ उपदेशमाला प० ११
२० उपदेशमाला प० २५
२१ उपदेशमाला प० ३०
२२ उपदेशमाला प० १९
२३ क्षेत्रसमास प० ५
२४ क्षेत्रसमास प० ६
२५ क्षेत्रसमास प०१९
२६ क्षेत्रसमास प० ८
२७ क्षेत्रसमास प० २२
२८ उपदेशमाला प० १४
२९ उपदेशमाला प० १६
३० क्षेत्रसमास प० ४
३१ संग्रहणीवृत्ति प० २१
३२ संग्रहणीवृत्ति प० ११
३३ संग्रहणीवृत्ति प० ११
३४ संग्रहणीवृत्ति प० १५
३५ भक्तामरटबो प० १२
३६ भक्तामरगद्य प० ८
३७ भक्तामरबालावबोध प० ९
३८ भक्तामरबालावबोध प० १५

३९ नवतत्व प० १३
४० नवतत्व प० ३३
४१ नवतत्व प० ८
४२ नवतत्व प० ७
४३ षट्त्रिंशिका प० ८
४४ चउसरण प० ७
४५ प्रवचनसारोद्धार प० ७
४६ प्रवचनसारोद्धार प० ७
४७ प्रवचनसारोद्धार प० ६८
४८ प्रवचनसारोद्धार प० ६५
४९ प्रवचनसारोद्धार प० ४५
५० प्रवचनसारोद्धार प० ४११
५१ नवतत्ववालावबोध प० ८
५२ नवतत्वचूर्णी प० ६
५३ भववनसारोद्धार प० ४७
५४ विपाकसूत्र प० १०
५५ क्षेत्रसमासचूर्णी प० १७
५६ लोकनाली प० ३
५७ क्षेत्रसमास प० ९
५८ जंबुद्वीपप्रकरण प० ९
५९ क्षेत्रसमास प० २२
६० भावसंग्रह प० ५७
६१ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
६२ क्षेत्रसमास प० ११
६३ अचि(ति?)चार प० ५
६४ आराधना प० ३
६५ दशवैकालिक प० ११
६६ षट्त्रिंशिका प० १३
६७ कुशलाध्ययन प० १०
६८ उपदेशमाला प० ९
६९ कर्मग्रंथ प० ११
७० ब[छि?]ठो कर्मग्रंथ प० ८
७१ पांचमो कर्मग्रंथ प० ११
७२ भक्तामरबालावबोध प० ६
७३ कर्मग्रंथसंक्षेपबालावबोध प० ३०
७४ श्रावकदिनकृत्य प० १७
७५ क्षेत्रसमास प० ९
७६ आराधना प० ९
७७ निगोदविचार प० १६
७८ प्रशमरतिप्रकरण प० ११
७९ कल्याणमंदिरत्रिपाठ प० १२
८० कल्याणमंदिरपंचपाठ प० ५
८१ भक्तामरपंचपाटी प० ४
८२ समासविवरण प० ३
८३ महावीरस्तुत्यवचूरी प० ६
८४ साधुप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति प० ११
८५ संस्कारकविधि प० ४
८६ भक्तामरपंचपाटी प० ८
८७ अजितशांतिस्तव प० ५
८८ शांतरसभावना प० १४
८९ पिंडविशुद्धिप्रकरण प० ७
९० सत्तरिसयठाण प० ८
९१ आदिनाथदेशनोद्धार प० १३
९२ शीलोपदेशमाला प० १२९
९३ अतिचार साधुना प० ४
९४ शोभनस्तुति प० ५
९५ संग्रहणीसूत्र प० १५
९६ समयसार प० १३
९७ ऋषिमंडल प० ४
९८ षां(पिं)डविशुद्धि प० ८
९९ लघुचणायक(चाणक्य) प० ५
१०० अतिचारपंचपाटी प० ७
१०१ बारभावना प० ५
१०२ षट्पंचाशिका प० ५
१०३ वनस्पतिषट्त्रिंशति प० २
१०४ पटयंति(पर्य्यंती)आराधना प० ४

१०५ क्षेत्रसमास प० १०
१०६ पाखिसूत्र प० ८
१०७ पाखिसूत्र प० १०
१०८ शीलोपदेशमाला प० ६
१०९ श्रावकसमाचार प० ५
११० साधुप्रतिक्रमण प० ८
१११ सप्ततायंत्रपताका प० ८
११२ मोटा संघयण प० ७८
११३ उदारणा प० ९
११४ बृहद्रत्नाकर प० ६
११५ तीर्थमाला प० १२
११६ सतिस्मरण प० १३
११७ प्रतीक्षादीक्षाकुंडलिका प० ९
११८ नवतत्वबालावबोध प० २८
११९ श्रावकना अतिचार प० ७
१२० सूर्यसहस्रनाम प० ५
१२१ आराधना प० ३
१२२ स्तुतिपत्र प० ३
१२३ त्रिभुवनदीपिका प० ७
१२४ षष्टिशतक प० ४
१२५ अजि[त]संतो प० ७
१२६ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
१२७ प्रश्नोत्तररत्न प० २
१२८ जीवाभिगमविचार प० ६
१२९ कल्याणमंदिर प० ४
१३० नवांगवृत्ति प० ५
१३१ सिद्धदंडिका प० ४
१३२ कुशलाणुअध्ययन प० ३
१३३ पाखिखामणा प० ३
१३४ स्वाध्यायकुलक प० २
१३५ कल्याणमंदिर प० ४
१३६ भक्तामर प० ४
१३७ चिलाति पुत्राख्यान प० १८
१३८ नवतत्व प० २
१३९ ईर्याकुलक प० २
१४० साधुप्रतिक्रमण प० ३
१४१ सतिस्मरण प० ३२
१४२ सुभाषितानि प० ११
१४३ लघुशांति प० ७
१४४ सामोपठणी प० ५
१४५ प्रवचनसारोद्धार प० ३
१४६ भावारिवारणस्तवावचूरि प० २
१४७ विवेकमंजरीप्रकरण प० ८
१४८ शीलोपदेशमाला प० ८
१४८ क्रियाकलाप प० ९
१४९ दानकृत्य प० १३
१५० साध्वतिचार प० ३
१५१ श्रावकभंगप्रकरण प० २
१५२ पाखिसूत्र प० ६
१५३ जीवविचार प० २
१५४ सु(स्तु)तयः प० ५
१५५ ऋषिमंडल प० ८
१५६ ओघनिर्युक्ति प० २३
१५७ देवदत्त प० १३
१५८ उपदेशकंदलीप्रकरण प० ३
१५९ प्रतिष्ठोप्रत्या[ख्या?]नानि प० ५
१६० प्रत्याख्यानभाष्य प० ९
१६१ दंडक प० ९
१६२ समकित(सम्यक्त्व)कौमुदी प० ३८
१६३ ओघनिर्युक्ति प० २८
१६४ नवतत्व प० ३
१६५ अनेकांतवाद प० १७
१६६ आराधना प० ५
१६७ रसमंजरी प० १६
१६८ शांतरस प० ८
१६९ नवतत्व प० ३

१७० लघुसंग्रहणी प० ४०
१७१ उपदेशमालाटबाला प०१०६
१७२ आउरपच्चक्खाण प० २
१७३ जीवविचार प० ४
१७४ प्रतिक्रमणसूत्र प० ४
१७५ भक्तामर प० ३
१७६ इकवीस ठाणा प० ६
१७७ नवतत्वपंचपाटी प० ६
१७८ वंदितु श्रावकनु प० २
१७९ शीलोपदेशमाला प० १६
१८० सम्यक्त्वसित्तरी प० २
१८१ एकवीस ठाणा प० ६
१८२ शांतिस्तववृत्ति प० २१
१८३ शोभनस्तुति प० २
१८४ श्रावकश्राव(वि?)काराधना प० ६
१८५ शत्रुंजयोद्धार प० १०
१८६ शत्रुंजयस्तोत्र प० २
१८७ उपदेशमाला प० २९
१८८ जीवविचारत्रिपाटी प० २
१८९ पर्वविभक्ति प० १२
१९० प्रशमरतिप्रकरण प० ७
१९१ कल्याणमंदिर प० ७
१९२ उपासकदशांगविवरण प० २६
१९३ साधुप्रतिक्रमणवृत्ति प० २१
१९४ चउशरण प० ८
१९५ षष्टिशतक प० ६
१९६ पिंडविशुद्धि प० ७
१९७ क्षेत्रसमास प० ६
१९८ वसुधारा प० ८
१९९ नवतत्ववृत्ति प० ४
२०० शीलोपदेशमाला प० ६
२०१ आजि(अजित?)संतोषदृंद(दृढ?)बंध प० १७
२०२ दानादिविवाद प० ८
२०३ तर्कभाषा प० २०
२०४ जंबुद्वीपसंग्रहणी तथा क्षेत्र[स]मास प० ६
२०५ विचारपत्र प० १७
२०६ धर्मसंवाद प० ८
२०७ दिवालीकल्प अष्ट स्वप्नाविचार प०१२
२०८ शीलोपदेशमाला प० ६
२०९ अ(अं?)चलमतस्थापन प० २७
२१० पिंडविशुद्धि प० १३
२११ प्रतिक्रमणगर्भहेतु प० २६
२१२ भक्तामरत्रिपाठ प० ८
२१३ रत्नाकरबं(छं)दत्रि(स्रि?)पाठ प०११
२१४ साधुवंदना प० १०
२१५ भाग्योदयहरिकथा प० १७
२१६ आराधनापत्र प० ४
२१७ साधुवंदना प० ६
२१८ भोजप्रबंध प० १५
२१९ धर्मदत्तकथा प० ११
२२० तर्कभाषापत्र प० ६
२२१ शत्रुंजयकल्प प० २
२२२ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
२२३ संबोधसित्तरी प० ६
२२४ सिंदूरप्रकरण प० ८
२२५ आहारपरीक्षा प० २
२२६ क्षेत्रसमास प० ८
२२७ वैराग्यशतक प० ६
२२८ शीलोपदेशमाला प० ८
२२९ भावनाकुलक प० ६
२३० वीतरागस्तोत्र प० ९
२३१ शत्रुंजयकल्प प० ४
२३२ साधुवंदना प० १६
२३३ रत्नाकरप्रकरण प० ५८
२३४ द्रव्यपदार्थपत्र प० ६
२३५ नवतत्वपंचपाटी प० ३

२३६ अतिचार साधुना प० ३
२३७ कायस्थितिविचार प० २
२३८ श्राद्धविधिप्रकरण प० २९
२३९ अनेकद्वारगछावुटावा(ब्या?)ख्या प० ८१
२४० ऋषिमंडल प० ३
२४१ प्रमाणमंजरी प० १२
२४२ विवेकविलासबालावबोध प० ३४
२४३ भावनाकुलक प० ९
२४४ जातकल्पवृत्त प० ६२
२४५ संथारापयन्नो प० ९४
२४६ तीर्थपाशापस्तव प० १७
२४७ प्रभुजाशकाबालावबोध प० ११

डाभडो ३६ मो.

१ हरिबलनृपकथा प० ९
२ शुक्लपंचमीकथा प० ६
३ षष्ठाध्यायावचूरि प० ९
४ नेमिनाथबलाप्रबंध प० ४६
५ उपदेशमालाकथा प० ६९
६ सामायारी समाप्त प० २१
७ कालिकाचार्यकथा प० १२
८ ज्ञानसाधारणद्रव्योपरि या(ध)र्मसारणुन्प (गुप्त)सारकथा प० १३
९ दमयंतीकथा प० ४३
१० चित्रसेनपद्मावतीकथा प० २१
११ रूपसेनकथा प० २४
१२ मलयसुंदरीकथा प० २२
१३ धर्मदत्तकथा प० ११
१४ कूर्मापुत्रकथा प० १२
१५ एकादशीकथा प० १४
१६ धनपतिश्रेष्ठिकथा प० १८
१७ महीपालकथा प० ३७
१८ सिंहासनबत्रिसी प० ३८
१९ कु ध्वजकथा प० ६
२० रोहिणीकथा प० ४
२१ कथासंचय प० ३२
२२ सहस(स्त्र)मल(ल्ल)कथा प० ९
२३ एकादशीकथा प० ११
२४ सुदृढकथा प० ४
२५ सुंदरराजकथा प० १३
२६ हरिश्चंद्रकथा प० ४२
२७ विक्रमादित्यविक्रमसेनकथा प० ९
२८ नर्मदासुंदरीकथा प० ८
२९ मेघवाहनकथा प० २१
३० सम्यक्त्वोपरि आरामनंदकथा प० १४
३१ रत्नपालनृपकथा प० ८
३२ रूपसेनकथापत्र प० २६
३३ धर्मदत्तकथा प० १३
३४ विक्रमादित्यपंचदंडच्छत्रबंधकथा प० ७
३५ जा(या)किनीधर्मसूत्र श्रीहरिभद्रसूरिकृता कथा ८
३६ एकादशीकथा प० ४
३७ आरामशोभाकथा प० ११
३८ कथा छुटक प० ६
३९ रत्नशेखरकथा प० १८
४० कथाउ(नु) संचय प० ११
४१ गौतमपृच्छाकथा प० ६
४२ गुणमंजरीकथा प० ११
४३ पुष्पमालासीकृत(सुकृत?)कथा प० ६
४४ जिनकल्याणकस्तुति प० ७१
४५ भोजप्रबंध प० २९
४६ रत्नशेखरकथा प० २१
४७ चंपकमालाश्रेष्ठिकथा प० ३५
४८ पूजाष्टके अष्टमीप्रदीपकथा प० १६
४९ सिंहासनद्वात्रीसमी कथा प० ३
५० रोहिणीकथा प० २१
५१ अष्टप्रकारीपूनाकथा प० ९

५२ पुण्यविषये पुण्यपात (दा?) राजकथा प० २४
५३ उपदेशमालाकथा प० २८
५४ श्रीपालनृपकथा प० ३९
५५ पश्चात्तापसुरप्रियकथा प० ७
५६ कालिकाचार्यकथा प० ६
५७ सौभाग्यपंचमीकथा प० ८
५८ कथाओ छुटक प० ३५
५९ विक्रमादित्र(त्य)कथा प० २४
६० श्रीपालकथा प० २५
६१ विक्रमादित्यकथा प० २३
६२ सिंहासनबत्रिशी प० ८
६३ धर्मबुद्धिपापबुद्धिकथा प० १८
६४ देवकुमारकथा प० १८
६५ नागसिरीकथा प० ८
६६ एकादशीकथा प० ३१
६७ सुसढकथा प०
६८ कथा छुटक विजयासेठविजयासेठाणीकथा प० १५
६९ पंचसुम(सामि)तित्रणगुप्तिकथा प० ३४
७० बलभद्रनी कथा प० २६
७१ तीर्थमालानी कथा प० ९
७२ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ११
७३ चित्रसंभूत्यध्ययन प० १४
७४ सुसढकथा प० १२
७५ सौभाग्यपंचमीकथा प० ६
७६ अंजनासुंदरीकथा प० १४
७७ चंपकमालाकथा प० ३४
७८ विरं(वृं?)दकथा प० २८
७९ धरणोरगेन्द्र त. कालिकाचार्यकथा प० १३
८० छुटी कथा प० ११
८१ अनापुत्रकथा प० १८
८२ धमिल(म्मिल्ल)कथा प० ७
८३ श्रीपालकथा प० ३०
८४ धर्मपरीक्षाकथा प० १०
८५ एकादशीकथा प० ४
८६ अनंतकीर्तिकथा प० ७
८७ चतुःपूर्वीकथा प० १०
८८ सुसढकथा प० १५
८९ प्रत्येकबुद्धकथा प० १२
९० पंचपवी(र्वी?)कथा प० २३
९१ देवराजवछराज प० २४
९२ श्रीपालकथा प० २२
९३ शुकराजकथा प० ८
९४ आरामशोभाकथा प० ६
९५ धर्ममाहात्म्ये धर्मबुद्धिमंत्रीश्वरकथाप०४
९६ रोहिणीकथा प० ४
९७ हंसवृत्तकथा प० १४
९८ गभपाट प० ५
९९ हंसराजवछराजकथा प० ११
१०० अंतरकथा प० ४२
१०१ सुखसप्ततिकथा प० ५०
१०२ आरामशोभाकथा प० ३८
१०३ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० १५
१०४ दमयंतीकथा प० २१
१०५ अंतरकथासंग्रह प० ३७
१०६ दमयंतीकथा प० ५१
१०७ शीलोपदेशमालाकथा प० २३
१०८ अंतरकथासंग्रह प० ३८
१०९ धर्मपरीक्षाकथा प० २०
११० विविधतीर्थकल्पकथा प० ७१
१११ वस्तुपालकथा प० ३०
११२ उत्तमराजकथा प० ३३
११३ महाबलमलयासुंदरीकथा प० ४६
११४ मेघनादनृपकथा प० १३
११५ अघटकुमारकथा प० ५

११६ जितशत्रुकथा प० ६
११७ अष्टादश कथा प० २२
११८ भीमसेनकुमारकथा प० ९
११९ रोहिणीकथा प० १२
१२० श्रीपालकथा प० ३९
१२१ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ९
१२२ स्मरनरेंद्रकथा प० १२४
१२३ नागकेतुकथा प० २०
१२४ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ६
१२५ धनदेवधनदत्तकथा प० ६
१२७ मंगलकलशकथा प० ७
१२८ सिद्धदत्तकथा प० ३
१२९ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ९
१३० प्रदेशिराजकथा प० ६
१३१ आरामशोभाकथा प० ९
१३२ शुभसंख्या प० ४
१३३ महाशालकथा प० ८
१३४ हरिहरसंवाद प० ७
१३५ कालिकाचार्यकथा प० ८
१३६ कोमादि(कौमुदी?)कथा प० २६
१३७ पंचमाख्याने नीतिशास्त्रकथा प० २२
१३८ वीरांगदकथा प० १६

डाभडो ३७ मो.

१ कर्पूरमंजरीचोपाई प० ९
२ विल्हणविलासचोपाई प० १७
३ सिद्धचक्रश्रीपालरास प० १०
४ गौतमदीपालिकापत्र प० ३
५ परिदमणकथाचोपाई प० १८
६ राजुलछारमास प० ७
७ सुदर्शनश्रेष्ठिरास प० १५
८ वरदत्तगुणमंजरी प० २७
९ कृष्णपक्षीशुक्लपक्षीरास प० १८
१० रूपचंदरास प० १२१
११ रूपचंदरास प० १५६
१२ द्रौपदीचोपाई प० ३९
१३ अजापुत्रचोपाई प० १७
१४ अजापुत्ररास प० ३२
१५ सप्तक्षेत्ररास प० ५
१६ गौतमपृच्छाचोपाई प० ७
१७ जंबूस्वामिरास प० ७
१८ जंबूस्वामिचोपाई प० ११
१९ मृगांकलेखारास प० १८
२० रात्रिभोजनपरिहाररास प० ८
२१ उदायिराजचोपाई प० १२
२२ शालिभद्रधनाचोपाई प० ९
२३ प्रदेशिराजरास प० ८
२४ छत्रीसअध्ययनभास(भाष्य) प० २१
२५ मच्छोदररास प० ७
२६ पंचभावनारास प० ६
२७ श्रेणिकरास प० १६
२८ जिनरक्षितजिनपालिक(त?) प० ६
२९ थुलिभद्रनवरसो प० ५
३० इक्षुरास प० ५
३१ नंदिसूत्रचोपाई प० ८
३२ थूलिभद्ररास प० ७
३३ कलावतीरास प० ८
३४ सीथ(शीत?)लरास प० १८
३५ मृगांकरास प० ३१
३६ ऋषिदत्तारास प० २४
३७ नलदमयंतीरास प० २६
३८ वंकचूलरास प० ५
३९ जंबूस्वामिरास प० ५
४० द्रव्यगुणपर्यायरास प० २२
४१ रात्रिभोजनपरिहाररास प० १२
४२ कइवन्नासानो रास प० १४

४३ मारुणिचोपाई प० २८
४४ मूलदेवराजरास प० ३८
४५ कृतकर्मचोपाई प० ५०
४६ चंद्रलेहाचोपाई प० ९
४७ अध्यात्ममालारास प० ३२
४८ सुमित्ररास प० ३८
४९ नेमिनाथरास प० ४
५० रात्रिभोजनरास प० १६
५१ अथमतारास प० ८
५२ चंपकमालारास प० ४
५३ धर्मबुद्धिरास प० १५
५४ चंद्ररास प० ८०
५५ रोहिणीरास प० ३४
५६ नेमिनाथरास प० ९
५७ शालिभद्ररास प० ९
५८ नेमिनाथरास प० ३
५९ विमलरास प० ९
६० रामरास प० २४
६१ गौतमपृच्छारास प० ५
६२ कौमुदीरास प० ३५
६३ चुलारास प० ६
६४ आद्र(द्रं?)कुमाररास प० १७
६५ गजसुकमालसंधि प० १०
६६ चित्रसंभूतिरास प० १८
६७ श्रेणिकरास प० २४
६८ चित्रसंभूतिचोपाई प० ९
६९ सदयवछरास प० २५
७० विमलमंत्रिरास प० ५७
७१ प्रद्युम्नरास प० १९
७२ सुरसुंदरीरास प० ३९
७३ इलाचीकुमरचोपाई प० ९
७४ राजसागरसूरीनो रास प० १९
७५ श्रेणिकरास प० १२
७६ सुरसुंदरीरास प० ३१
७७ ऋषिदत्तारास प० २४
७८ सुरप्रियकुमाररास प० २५
७९ चंद्राख्यानरास प० ८२
८० शांतिविवालो प० ९

डाभडो ३८ मो.

१ धन्यकथा प० ८
२ निशीथचूर्णि प० २४
३ दशाश्रुतस्कंध प० २१
४ हंसराजवच्छराजकथा प० २३
५ मेघनादराजकथा प० ७
६ जयणालोयणविषयच्छेदग्रंथ प० १४
७ कल्पश्रुतटबो प० २०७
८ वसुधाराबीयावरवरीया प० ३२
९ श्रीमानकथामहोदधि प० ३९
१० राजाकर्णकथा प० ११
११ स्कंधकसंबंध प० ६
१२ कर्मविपाक प० ११
१३ संबोधसीतरी प० ५
१४ चउसरणपयन्नो प० ३
१५ शीलोपदेशमाला प० ४
१६ चउसरण प० ३
१७ विद्धी(चिद्धि?)षमकाव्यानि प० ५
१८ पाखीसूत्र प० १
१९ पुष्पमाला प० १६
२० शीलोपदेशमाला प० ३
२१ संबोधसीतरी प० २
२२ सिंदूरप्रकरण प० ६
२३ स्तुतयः प० २
२४ जीवविचार प० २
२५ विचारपंचाशिका प० ७
२६ तुंगीयानगरनो आलावो प० ५
२७ कलपांन(ल्पां?)तरकाल प० ५

२८ कर्पूरग्रंथ प० ४७
२९ छजावणीयाऽध्ययन प० ६
३० चउसरण त. जीवविचार प० ८
३१ नरयविभत्तीद्वितीयोपदेश प० २
३२ सिद्धांत छुटक प० ३३
३३ नवतत्व प० २
३४ विचारसीतरी प० ९
३५ पाखीसूत्र प० १
३६ सुसढकथा प० ११
३७ बारव्रत प० २
३८ चंपकश्रेष्ठिकथा प० १६
३९ रह(अर्हन्)नेम्यध्ययन प० १०
४० हैमव्याकरण प० ३
४१ प्रवचनसारोद्धारसूत्र प० १०
४२ उपदेशरत्नकोश प० २
४३ देशनाशतक प० २१
४४ प्रवचनसारोद्धार प० ९०
४५ जीवसमासप्रकरण प० ६
४६ प्रवचनसारोद्धार प० ६६
४७ संथारापयन्नो प० १०
४८ आरामशोभाकथानक प० ६
४९ उपदेशमाला प० २६
५० देवकुमारकथा प० ११
५१ सूर्यप्रज्ञप्ति प० ९९
५२ प्रवचनसारोद्धार प० ६७
५३ नवमांगप्रदेशीविवरण प० ७
५४ शंकराचार्यकृतआत्मप्रबोध प० १७
५५ प्रवचनसारोद्धार प० ४७
५६ पहीलुरणदेवी प० १५
५७ रसवतीस्तोत्र प० ८
५८ षडशाता(शीति) प० ७
५९ पां(पिं)डवी(वि)शुद्धा(द्धि) प० ३
६० व्याकरणशब्द प० १५
६१ मौनैकादशीकथा प० ४
६२ प्रक्रमसूत्र प० ९४
६३ उपदेशरत्नकोश प० ९
६४ वासवदत्ता नाम महाकथा प० १०
६५ महानिशीथसूत्र प० २६६
६६ वसुभूतिवसुमित्रकथा प० २१
६७ प्रवचनसारोद्धार प० ३२
६८ स्तोत्र प० ४
६९ उपदेशरत्नकोश प० २
७० जीवविचारटबो प० ४
७१ चउसरण प० ३
७२ विजयचंदकवलिकथा प० २२
७३ संबोधसीतरी प० ३
७४ कल्पग्रंथोनवेषणीय प० ९

डाभडो ३९ मो.

१ आवश्यकसूत्र अधुरुं प० १९०
२ षडावश्यकसूत्र अधुरुं प० ४०
३ कल्पसूत्र अंतरवाचनो प० ७२
४ वा(ठा?)णंगयंतलखतां अधुरी प० २०८
५ शब्दोहवपदार्थ आद्यपत्र नथी प० ५५
६ कल्पसूत्र प० ११८
७ ज्ञाताधर्मकथा प० १३५
८ ज्ञाता आद्यपत्र २८ नथी प० १३४
९ ज्ञातासूत्र पत्र १० नथी प० ११५
१० उपासमदे(कद)शांग आद्यपत्र ३ नथी प० ८०
११ बारसें अंतपत्र २ नथी प० ८७
१२ बारसा तुटक प० ११
१३ कल्पसूत्रअधुरुं प० ६६
१४ पट्टावली त्रुटक प० १३
१५ ऋषिमंडलप्रकरण प० १५
१६ चंपूकथा प० ४९
१७ शांतिनाथचरित्र बीजाथी पांचमासुधी नथी प० ११३

१८ जंबूद्वीपपन्नत्ती प० ४१
१९ किरातमहाकाव्य प० १३१
२० ठाणांगसूत्र प० ७६
२१ कतप्रक्रीयो (कृत्प्रक्रिया?) आद्यपत्र ३० नथी प० ६२
२२ प्रवचनसारोद्धार प० ४८
२३ काव्यप्रकाश प० ११०

डाभडो ४० मो.

१ रत्नाकरपचीसी प० २
२ प्रबंधचूडामणिग्रंथ प० ७१
३ क्षेत्रसमास प० २०
४ जीवाभिगम प० ५१
५ द्वात्रिंशिकावार्त्ति(वृत्ति) पत्र २२ नथी प० १०३
६ हीरप्रश्न प० ५४
७ प्रजं(पर्यं)तआराधना त्रुटक प० ७
८ सप्तवरीका प० ५
९ श्रावकना अतिचार प० ९
१० काव्यकल्प(वृत्ती (त्ति) प० ५४
११ प्रश्नाकरव्याकरण प० २२
१२ समरादित्यनु चरित्र प० ३०
१३ प्रश्नोत्तररत्नमाला प०.४
१४ मुनिपतिचरित्र प० १६
१५ आराधना प० ४
१६ चित्रसेनपद्मावतीचरित्र प० २०
१७ प्रातिक्रमणाधिकारवृत्ति प० २३
१८ महावीरस्वामीनु त(स्त)वन प० १०
१९ उत्तराध्ययनसूत्र प० १७
२० गुरुपट्टावली प० १८
२१ कल्पसूत्र प० ३०
२२ वीषे(विषय)समितिश्लोकार्थ प० ५
२३ सप्तपदार्थ प० ७
२४ उपासकसूत्र प० २२
२५ धर्मसंग्रह प० ११
२६ सुरसुंदरीचरित्र प० २४
२७ क्षेत्रसमास प० १४
२८ वाक्यप्रकाशसूत्र प० १३
२९ प्रास्ताविककथा प० १४
३० वीतरागार्णव प० २१
३१ अनुज्ञापत्र प० ९
३२ मोटी संघेण प० १५
३३ कुलध्वजकुमाररास प० १६
३४ सामाचारी प० २४
३५ ततपचखाणपटानो प० १३१
३६ नाममाला प० १६
३७ क्रियारत्नसमुच्चय प० ८९
३८ सतरवादिगुणउक्त प० २०१

डाभडो ४१ मो.

१ चैत्रीपुनीमदेववंदन प० १०
२ प्रस्तावाविकार प० ४०
३ पार्श्वजिनस्तोत्र प० २
४ बारव्रतसज्झाय प० ३
५ स्तवन प० १०
६ चैत(त्य)वंदन प० ५
७ पुंडगिरिस्तोत्र प० ६
८ महावीरस्तोत्र प० ६
९ शिशुपालमहाकाव्य अष्टादशसर्ग प० ८२
१० पचखाणनिर्युक्ति प० ४१
११ छंदःशास्त्र रत्नशेखरसूरिकृत प० ५
१२ प्रास्ताविकव्याख्या प० १७
१३ महीपालचरित्र प० ४५
१४ अंतरीकपार्श्वजिनस्तोत्र प० ३
१५ सा(सो)मप्रद्युत(म्न)चोपाई प० १७
१६ बृहत्संग्रहणी प० २२
१७ चिंतामणिनाममाला प० ३५
१८ द्वितीयपादावचूरी प० २२
१९ उत्तराध्ययन प० ५७

२० हेमचंद्रकृतदशमपाद प० १६
२१ धर्मविलास प० ४८
२२ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ३४
२३ कामदेवचरित्र प० २५
२४ व्याकरण जैनकृत प० ३१
२५ उपदेशमालावचूरी प० २०
२६ सतिस्मरण प० ७
२७ चैत्रपखाडी प० ९
२८ उपासकसूत्र प० २१
२९ प्रवचनसारोद्धार प० ५४
३० समवायटीका प० ११३
३१ हेमचंद्रधातुपाठ प० ९
३२ षट्शतिकाप्रकरण प० ६७
३३ अंबडद्वात्रिंशिका प० ३४
३४ वाग्वृत्ति प० ९
३५ श्रेणिकमहाराजचोपाई प० १३
३६ ६३ शलाकापुरुषगर्भितस्तोत्र प० ९
३७ प्रत्येकबुद्धचरित्र प० १५
३८ कुरगडु(?)ऋषिरास प० २२
३९ चउसरणावचूरी प० २३
४० नारचंद्रचरित्र प० ९
४१ प्रक्रियाकौमुदी प० १२९
४२ सीतारास प० १९
४३ पाक्षीसूत्र प० ११
४४ श्रीपालग्रंथ प० २८
४५ परमात्मप्रकाश प० २०५
४६ द्वितीयाध्यायप्रथमपाद प० ९
४७ चतुर्दशमहास्वप्नविचार प० १४
४८ द्वादशप्रकाश प्रथमप्रकाश प० २
४९ चतुर्थाऽध्याय प० ११
५० भवनदीपिका प० ८
५१ नेमिनाथविवाहलो प० १२
५२ चतुर्थाध्यायचतुर्थपाद प० २१
५३ चतुर्थाध्यायः प० १६
५४ चतुर्थाध्यायचतुर्थपाद प० ६
५५ धातवः प० ९
५६ मलयगिरिशठसमसातव्य प० २
५७ नेमिनाथस्तवन प० २
५८ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
५९ रूपावली प० १०
६० प्रक्रियाकौमुदी प० २४
६१ कलाकथा प० १५
६२ उत्तराप्रकृतिषु कर्मस्कंधाऽल्पबहुत्व प० ४
६३ क्षितिभरतसमबाहुदंड प० ५
६४ शतकावली प० ८
६५ वीवा(विवाह?)पडल प० १३
६६ पृथ्वीराजबेलबालावबोध प० ६१
६७ नमस्कारस्त[व]वृत्ति प० ६
६८ आरंभसिद्धि प० १४३
६९ ज्योतिषरत्नमाला प० १०
७० आरंभसिद्धि प० ९
७१ जन्मसमृद्धियाति(ज्योति?)शास्त्रे अष्ट-
मकल्लोल प० ७
७२ ज्योतिषशास्त्र प० २०
७३ शीलोपस्तायामंदनावतीकथा प० ११
७४ महानिशीथांतर्गताधिकार प० ११
७५ बृहद्र(वृत्तर?)त्नाकरच्छंदःशास्त्र. प० ३
७६ श्रीअभयदेवकृतपार्श्वजिनस्तोत्र प० ३

डाभडो ४२ मो.

१ आनंदश्रावकनी संधिनी प० १८
२ मलयसुंदरीना चरित्रनी आद्यपत्रविना
प० ३२
३ नंदिशेठनी कथा प० २५
४ उदयनराजऋषिनी प० ४
५ वीसथानकना रासनी प० १५०
६ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ४९

७ प्रश्नोत्तररत्नमाला आदिपत्र नथी प० २१०
८ शालिभद्रमहामुनीना रासनी आदि प० १४
९ देवराजवछराजना रासनी प० १६
१० उपदेशमालानी प० २१
११ समकीतकौमुदी प० ७९
१२ उवाइसूत्रनीआदिपत्र ४ नथी प० ३९
१३ रात्रिभोजनचोपाइ प० १६
१४ आयुर्वेदशास्त्रनी वैद्यकग्रंथ प० १०४
१५ नंदिवृत्तिसूत्र प० १२१
१६ उपदेशमाला प० १३
१७ वैद्यकग्रंथ प० ४
१८ उपदेशमाला प० ११
१९ वीजाटीका प० ७६
२० रत्नचूडचरित्र प० ५३
२१ उपदेशमाला प० २५
२२ शी(सी)ताजीनी कथा प० ५२
२३ उदयाविचार प० १७
२४ उत्तमरास प० २२
२५ कथाओ प० ३२
२६ सूक्तावली प० ४१
२७ पांडवचरित्र प० १६८
२८ उपदेशमाला प० ६४
२९ कर्मस्तव प० ४७
३० कल्पसूत्र प० ५१
३१ नंदिसूत्र प० ११
३२ कर्मग्रंथ प० ३९
३३ उपदेशमाला प० २१
३४ शीलोपदेशमाला प० १०७
३५ मृकलंकांगनेक्षचरित्र प० १५
३६ महीपालचरित्र प० २४
३७ शाश्वताजीनु स्तवन प० ३
३८ नंदिस्तवन प० ३
३९ कुमारपालचरित्र प० ४१
४० नेमिनाथगीता प० १
४१ आदिनाथस्तवन प० ४
४२ महावीरस्तवन प० ५
४३ नेमिनाथस्तवन प० २
४४ विवेकविलास प० २४
४५ पंचमी स्तुति प० १
४६ सझायनी प० ६
४७ सुदर्शनऋषिसज्झाय प० २
४८ महावीरस्तवन प० ६
४९ अतिचार प० ९
५० ढंढणऋषीनी सज्झाय प० २
५१ विक्रमकुमारगीता प० २
५२ समवसरणगीता प० ५
५३ चउवीस स्तवन प० २
५४ जिनपतीन(तिना?) प० ४
५५ नववाड प० १
५६ महावीरस्तवन प० ५
५७ भास प० १
५८ उत्पत्तिसझाय प० १
५९ मंदरस्वामिथुइ प० ३

डाभडो ४३.

१ धनाचरित्र प० २१
२ आरामशोभानकपत्र आदि नथी प०६
३ भक्तामर प० १२
४ कृष्णरुक्मिणीवेली प० ३४
५ उपदेशमाला प० ६१
६ आंचलमत प० २५
७ विक्रमचरित्र प० २४
८ ज्ञाताधर्मकथा प० १०२
९ पाखीसूत्र प० १४
१० नवतत्ववृत्ति प० १०

११ चतुर्विंशतिजिनस्तोत्र प० ४
१२ द्वितीयपाद प० २८
१३ ओघनिर्युक्ति प० १२
१४ अंतगड प० २४
१५ दशमपर्वन् प० १०८
१६ बंधनपरी प० ३१
१७ कर्मविपाक प० ५६
१८ जिनस्तव प० १४
१९ अष्टांगनी वर्ता(वृत्ति) प० ४
२० गणितप्रक्रिया प० ७
२१ उपदेशमाला प० ६१
२२ सुगडांग प० ८६
२३ देवेंद्रलक्षण प० ११
२४ मुनिपतिचरित्र प० १८
२५ उपदेशमाला प० १५८
२६ आवश्यकावचूरी प० ११०
२७ धातुपाठ हैमी प० ८४
२८ संयोगध्वारी प० १३१
२९ हंसवच्छकथा प० १६
३० तत्वार्थ प० ७३
३१ उपदेशमाला प० २७
३२ पच्चखाणनिर्युक्ति प० ५३
३३ महीपालकथा प० २०
३४ नंदिसूत्र प० ३०
३५ साधी प० १२
३६ दर्शन षड् प० ४८
३७ मदनरेहो महा[ह]स्ती प० १०
३८ कईवना वृत्ति प० १४
३९ कर्मपयडी प० १८३
४० कुमारपालप्रबंध प० ५०
४१ महीपत प० २०
४२ सम्यक्त्व प० २५
४३ प्रबंधकोश प० ५८
४४ त्रिविधगोष्ठी प० १२
४५ लिंगानुशासन प० ३
४६ सीद्धुतकथा प० ७
४७ पिंडविशुद्धि प० ९
४८ विक्रमदेवचरित्र प० २२
४९ लिंगानुशासन प० ३९
५० वाग्विलास प० ६७
५१ धनदश्रेष्ठी प० ३३
५२ स्त्रीणां वस्त्रपर्वन् प०
५३ ऋषभदेवस्तोत्र प० २
५४ क्षेत्रसमास प० ३४
५५ प्रवचनपरीक्षा प० ४१५
५६ द्रौपदीचोपाई प० २७
५७ जयानंदपंचमविलास प० ६९

डाभडो ४४ मो.

१ आरामशोभा प० १०
२ जीवविचार प० ३
३ लघुशांति प०
४ संग्र १९ मो प० ३२
५ जीरावलीस्तवन प० २
६ संधिसूत्र प० १५
७ आवश्यकप्रथमपीठिका प० २९
८ उपदेशमाला प० २१
९ क्रियाकल्प प० ५१
१० चतुर्विंशतिस्तवाध्यायनिर्युक्ति प० ११
११ आचारांगप्रथमपीठिका प० ८२
१२ नाममाला प० ३२
१३ नाममालाबीजक प० १
१४ लिंगानुशासन प० १
१५ आचारनिर्युक्ति प० ४
१६ परिशिष्टपर्वन् प० ९२
१७ आरंभसिद्धिवार्त्तिक प० ११६
१८ आवश्यकविधि प० ४०

१९ उपदेशमाला प० २१
२० क्षेत्रसमास प० १३
२१ उपदेशमाला प० २४
२२ उपदेशमाला प० १४
२३ स्तंभनकावतंसपार्श्वजिनस्तवन प० १४
२४ षडोकमण प० ९
२५ व्याकरण प० १२
२६ जंबुद्वीपपन्नत्ती प० १०४
२७ आवश्यकचूर्णी प० ४४६
२८ प्रबंधचतुर्विंशिका प० १२४
२९ मुनिस्तवन प० ७
३० भवभावना त्रुटक प० २५
३१ जीवाभिगम प० १८९
३२ नवतत्व प० ९
३३ भर्तृहरिवैराग्य प० ११
३४ व्याकरणशब्द प० २०
३५ जीवाभिगमवृत्ति प० २५६
३६ सीतेरीसयठाणुं प० ३१
३७ उपदेश प० १८
३८ सिंहचक्रमाहात्म्य प० १३
३९ समरादित्य प० १०४
४० कालीदासकृत प० ५४
४१ उपदेशमाला प० २८
४२ उपदेशमाला प० २५
४३ आवश्यकानुयोग प० ९४
४४ विजयचंद्र प० ३१
४५ क्षेत्रसमासधर्मरत्नप्रकरण. प० २४

डाभडो ४५ मो.

१ व्याकरण हेमाचार्य प० १९
२ व्याकरण सारस्वत प० ६९
३ व्याकरणदुंढी प्राकृतटीका प० ७१
४ खरतरमतनिरूपम(निरूपण)शास्त्र प० ६७
५ द्विराशित्रिराशिमतशास्त्र प० २५
६ चारप्रत्येकबुद्धचोपाई प० ३५
७ सम्यक्त्वकौमुदी प० १०१
८ स्तवन तथा कुलक प० ३६
९ विभक्तिव्याकरण प० ८९
१० व्याकरणशब्दधातुपाठ प०४०
११ दशवैकालो(लिक) प० ६
१२ प्रतिक्रमणार्थ प० ८
१३ नवतत्वविवरण प० ५
१४ शीलतरंगिणी प० १०५
१५ व्याकरण हेमाचार्यकृत प० २७
१६ अनेकार्थ प० १५
१७ कर्मसिंहसंघपतीनो रास प० १२
१८ कल्पांतरव्याख्या प० १३
१९ सप्तविभक्ति प० ६
२० सारस्वतवृत्ति प० १२
२१ भाष्यविवरण प० ६
२२ वर्गतराजुलसमं प० ४२
२३ प्रश्नोद्धार प० १७
२४ न्यायमंजूषा प० ३३
२५ कौमुदीप्रक्रिया प० ४७
२६ व्याकरण प० ४१
२७ अलंकारग्रंथ प० २१
२८ शब्दानुशासन प० ५
२९ सौभाग्यपंचमीस्तोत्र प० ५
३० षट्पंचाशद्वृत्ति प्रथमपत्रविना प० १
३१ अष्टप्रवमाताउधेत(?) प० ३
३२ छुटा बोल प० २
३३ दृष्टांतरत्नाकर प० २४
३४ शालिभद्रचोपाइ प० १३
३५ क्षेत्रसमास प० २१
३६ स्तवन प० १६

डाभडो ४६ मो.

१ वृत्तिनी हाल प० २६७
२ लघुवृत्तिनी हाल प० २४७
३ अनुचरीनी हाल प० ३६
४ सुत्तरनी हाल प० ८१
५ टबानी हाल प० ४६
६ कथाओनी हाल प० ३५
७ सूत्रनी हाल प० ५१
८ वृत्तिनी हाल प० ६९
९ सूत्रनी वृत्तिनी प० ७७
१० ऋषिमंडलनी वृत्ति दशवैकालिकनी प्र० ४ प० ४
११ हालपत्र प० १६
१२ हालपत्र प० ६७
१३ हालपत्र प० २३
१४ हालपत्र प० ३२
१५ सुगडांगना बालावबोध प० २७७
१६ सार्श्वतपुज (सारस्वत पुंजराजी) प० १३०
१७ भट्टहलायुधरत्नमालानेकार्थ प० ४१
१८ व्यवहारवृत्तिनी प० १८७
१९ उपदेशमालानी अवचूरी प० २८
२० हेमाचार्यजीकृत अन(न्य?)दर्शनवाद-विवाद प० ७०
२१ आवश्यकनिर्युक्ति प० १०१
२२ चिंतामणिनाममाला प० ४९
२३ पच्चखाणनिर्युक्ति प० ५८
२४ सुगडांगदीपिकानी ११ पत्रनथी प० १४८
२५ क्षेत्रसमासबालावबोध प० १७

डाभडो ४७ मो.

१ नेमिसारवृत्ति प० ४
२ काव्यकल्पलता प० १३८
३ शीलमाहात्म्यकुलध्वजकथा प० १४
४ वाग्भटालंकार प० १२
५ महाखंडन प० ८
६ कुमारसेनवंतरीपाठ प० ४०
७ भक्तामरावचूरी प० १९
८ विद्वद्भूषणकाव्यसूत्र प० ३८
९ काव्यप्रकाश प० ३१२
१० व्याकरण प० १९
११ भक्तामरस्तोत्रसुखबोधटीका प० ७
१२ भक्तामरत्रिपाठ प० २
१३ नैषधटीका प० ७७
१४ तद्धितप्रक्रिया प० ४१
१५ नैषधनी शेषीटीकासर्ग प० ७६
१६ नैषधनी शेषीटीकासर्ग प० ८३
१७ नैषधनटीका शेषी प० ६६
१८ नैषधसर्गनी टीका प० ५२
१९ परिशिष्टपर्वनू प० ४१
२० वज्रालय[य]छाया प० ६७
२१ एवंस(प्र?)शंसावाचका: प० १०
२२ जिनशतक प० २०
२३ अनर्घ्यार्थदीपनक प० २८
२४ नलोदयकाव्यचतुर्थ प० ९
२५ नवतत्वश्लोका प० ७
२६ रघुवंश प० २७
२७ मेघदूतमहाकाव्य प० ११
२८ पुंजराजीटीका प० ४३
२९ चादीश्वरादि प० ६
३० भीमसेनधातुगण प० ९
३१ षट्प्रस्तस्ती(शस्ति?)का प० १५
३२ प्रमाणमंजरी प० २७
३३ काव्यदीपिका प० १८
३४ व्याकरण प० २४
३५ महानिशीथसमुच्चय प० ३२

३६ मेघदूतकाव्य प० ११
३७ किरातार्जुनीय प० ५
३८ नवशतक प० १२
३९ प्रमाणमंजरी प० १३
४० शेषसंग्रहवृत्ति प० ३२
४१ सारस्वतप्रक्रिया प० ३९
४२ समासोदाहरण प० ५
४३ सुखबोधिका प० १३४
४४ काव्यप्रकाश प० ५
४५ लिंगानुशासन प० ६
४६ काशिकावृत्ति प० ७९
४७ शब्दानुशासन प० २५
४८ मुग्धबोध प० १८
४९ लिंगसंग्रह प० १२
५० लिंगसंग्रह प० ६
५१ प्रमाणमंजरी प० ७
५२ कविप्रशस्ति* प० ३७
५३ दीपिका चंद्रार्की प० १२
५४ पादानन(दाव)चूरी प० ४०
५५ प्रमेयरत्नकोश प० ४२
५६ शब्दार्पंचाअवचूरी प० ५
५७ न्यायसंग्रह प० ३
५८ सारस्वत प० २३
५९ स्यादिसमुच्चय प० ५
६० काशिकाव्याकरण प० ५४
६१ तिलकसंक्षा प० ३५
६२ धातुपाठ प० ४
६३ क्रियारत्नसमुच्चय प० ६
६४ क्रियाकलाप प० ८
६५ कुमारसंभव प० २२
६६ वाग्भटालंकार प० ४
६७ निघंट प० १
६८ कृदंतप्रक्रिया प० ५
६९ भावनाप्रकरण प० ९
७० शब्दानुशासन प० ५
७१ सुभाषितानि प० ९
७२ भूतपयना प० ६
७३ बृहद्रत्नाकरावचूरी प० ७
७४ सिंहासनबत्रीशी प० २३
७५ कृतक्रिया(कृत्प्रक्रिया) प० १२
७६ मलयसुंदरीटीका प० १५
७७ खंडप्रशस्ति प० ६
७८ इंद्रियपराजयशतक प० ७
७९ पर्यंताराधना प० ५
८० वीतरागस्तोत्र प० ८
८१ कातंत्रनीभूषअवचूरी प० ८
८२ स्वरोदय प० १
८३ सप्तपदार्थी प० १०
८४ इत्यनुछंदफल प० ७
८५ कृयसूत्र प० १२
८६ कारिका प० ३
८७ शेषं सर्वत्र पुल्लिंगवत्* प० ७

डाभडो ४८ मो.

१ पार्श्वनाथचरित्र प० १३०
२ आराधना प० ५
३ श्रीचंद्रकेवलिचरित्र प० ५३
४ सुसढचरित्र प० १४
५ मृगावतीचरित्र प० २१
६ कुमारपालचरित्र प० ३६
७ त्रेसठसलाखपुरुषचरित्र प० १६७
८ वस्तुपालचरित्र प० १०९
९ शालिभद्रचरित्र प० ३६
१० चंद्रप्रभचरित्र प० ६७
११ पुष्पमालाचरित्रबालावबोध प० १३८
१२ विक्रमचरित्र प० ५६
१३ प्रद्युम्नचरित्र प० ९४

*These are two of the many instances in these lists in which the last words ina Ms. are put down as the title of the work. कविप्रशस्ति is here put in for सुरोत्सव.

१४ आदिनाथचरित्र प० ७६
१५ श्रीपालचरित्र प० ३३
१६ कुमारपालचरित्र प० १९
१७ मुनिपतिचरित्र प० २७
१८ मुनिपतिचरित्र प० १९
१९ मुनिपतिचरित्र प० २३
२० शालिभद्रचरित्र प० १७
२१ अंबडचरित्र प० २५
२२ प्रभावकचरित्र प० १४१
२३ अगडदत्तचरित्र प० ३६
२४ रूपसेनचरित्र प० ३३
९५ धूर्तचरित्र प० १९
२६ श्रेणिकचरित्र प० ११
२७ भोजचरित्र प० ९१
२८ पूजाष्टक प० १६
२९ दमयंतीचरित्र प० ४९
३० श्रीपालचरित्र प० ३५
३१ धनचरित्र प० २३
३२ प्रद्युम्नचरित्रचतुर्दशसर्ग प० १०७
३३ सुरप्रियकेवलिचरित्र प० १२
३४ मुनिपतिचरित्र प० १९
३५ रूपसेनचरित्र प० ५४
३६ अंजनासुंदरीचरित्र प० ४
३७ कुमारपालप्रबंध प० ९१
३८ पंचदंडप्रबंध प० ६
३९ श्रीपालचरित्र प० ११
४० महीपालचरित्र प० ५३
४१ परहेतुतमोभास्कर प० १५
४२ शांतिनाथचरित्र प० १८३
४३ पांडवचरित्र प० १९३
४४ जावडभावडचरित्र प० १४
४५ मनोवेगपंचोद्वेगपरिच्छेद प० ३६
४६ शांतिनाथचरित्र प० ११०
४७ वासुपूज्यचरित्र प० १२९
४८ जंबुचरित्र प० १६
४९ मुनिपतिचरित्र प० १५
५० धनचरित्र प० २०
५१ हरिभद्रसूरिप्रबंध प० १२
५२ यज्ञापुत्रप्रबंध प०.११
५३ महीपालचरित्र प० ६९
५४ मुनिपतिचरित्र प० १५
५५ दमयंतीचरित्र प० ३२
५६ सप्तपदी प० ४२
५७ पच्चाखानग्रंथ प० १३२

डाभडो ४९ मो.

१ कविकल्पद्रुम प० १६
२ काव्यकल्पलता प० ५९
३ वाग्भटालंकार प० २०
४ ज्ञायसार तृतीयपरिच्छेद प० १४
५ क्रियाकल्प प० ४६
६ वाग्भटालंकार प० १६
७ वाग्भटालंकार प० १६
८ षोडशोदाहरणव्याख्या प० १९
९ वाग्भटालंकार प० ६
१० अष्टोत्तरीवृत्ति प० १२
११ काव्यकल्पलतावृत्ति प० ४७
१२ सारस्वतधातुपाठ प० ४
१३ सारस्वतपुंजराजी प० २७
१४ षष्टिशतक प० २७
१५ शब्दसंचय प० ८
१६ तर्कपरिभाषा प० २६
१७ सारस्वततद्धितप्रक्रिया प० ३१
१८ सारस्वतपंचसंधि प० ५
१९ तर्कपरिभाषा प० १६
२० स्याद्वादमंजरी प० ५३
२१ अलंकार प० १५

२२ वाग्भटालंकार प० ४
२३ कविकल्पद्रुम प० ७
२४ सारस्वत प० ७४
२५ कुमारसंभव प० ६२
२६ तर्कभास (षा) प० ६२
२७ वागभटालंकार प० १
२८ क्रियारत्नसमुच्चय प० १०७
२९ नैषधटीका प० ३२
३० रत्नाकरावतारी टीका प० ८८
३१ सारस्वतदीपिका प० ८९
३२ चंद्रकीर्त्ति प० १८
३३ चंद्रकीर्त्तिवृत्ति प० १०४
३४ तर्कपरिभाषा प० ३४
३५ प्रक्रियाकौमुदी प० ४४
३६ किरात प० ६१
३७ कथारत्नाकरग्रंथ प० १६६
३८ कृत्प्रक्रिया प० २४
३९ न्यायसारवृत्ति प० ५३
४० विषमपदपूंजिका प० ३
४१ कारिकाटीका प० २०९
४२ तर्कभाषाभाष्य प० १८
४३ न्यायमंजूषा प० ५४
४४ जातिविवृति प० ५
४५ तर्कभाषा प० १९
४६ युक्ति प० ९
४७ तर्कभाषा प० २०
४८ मुग्धबोध प० ६
४९ आरंभसिद्धि प० २२
५० ष्या(आख्या)तप्रक्रिया प० ४०
५१ आरंभसिद्धि प० ८९
५२ व्याकरण प० ७
५३ पंचमपादोद्धृतसूत्रवृत्ति प० ५३
५४ तर्कभाषा प० २६
५५ नैषधनी टीका सर्ग प० ४६४
५६ ताद्धितप्राक्रिया प० १८
५७ सारस्वत प० ७
५८ कृत्प्रक्रिया प० १४४
५९ सारस्वत प० २१
६० विद्वन्मकरंदकर्म प० ४२
६१ ललितविस्तरा नाम चैत्यवंदनवृत्ति प० ५८
६२ चैत्यवंदनकुलकवृत्ति प० ७४
६३ काव्यकामधेनुधातुवृत्ति प० २२
६४ विक्रमादित्यप्रचंडछत्रबंध प० १०
६५ विक्रमादित्यप्रचंडप्र(छत्र)बंध प० ४९
६६ जितकल्पवृत्ति प० १०
६७ भक्तामरवृत्ति प० ४३
६८ काव्यकल्पलताकविशिक्षावृत्ति प० ५९
६९ एकाक्षरी नाममाला प० २
७० खंडप्रशस्तिमहाकवितानी प० ७
७१ सप्तपदार्थीटीका प० ३८
७२ उपदेशपद प० ५०

डामडो ५० मो.

१ ऋषिमंडल प० १९
२ ऋषिमंडल प० १४
३ ऋषिमंडल प० १४
४ ऋषिमंडल प० १३
५ ऋषिमंडल प० २२
६ जीवविचार प० ९
७ पिंडविशुद्धिदीपिका प० ६
८ पिंडविशुद्धि प० ८
९ आयुरपच्चखाण प० १६
१० तंगीआअध्ययन प० ५
११ साधुदिनकृत्य प० १४
१२ नुं(?)णावली प० ३७

१३ विचार प० ३२
१४ क्रियासमुच्चय प० ९०
१५ संगीतरत्नावली प० १६
१६ वयसांती प० ५
१७ ऋषिमंडल प० ११
१८ सिंदूरप्रकरण प० १४
१९ वैराग्यशतक प० ७
२० स्यादिसमुच्चय प० ४
२१ चतुःप्रकाश प० १२
२२ चैत्यवंदनभाष्य प० ७
२३ कल्याणमंदिर प० ४
२४ देशनाशतक प० ५
२५ अलोचनानी विधि प० ६
२६ पिंडविशुद्धि प० १०
२७ मितभाषिणी प० १४
२८ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
२९ साधुवंदना प० १०
३० जीवविचार प० ३
३१ ज्ञाताध्ययन प० २
३२ प्रमाणमंजरी प० ९
३३ दंडकबोल प० १६
३४ वाक्यप्रकाश प० ७
३५ सर्वज्ञशतक प० ९
३६ साधुवंदना प० ८
३७ महाभयहरस्तोत्र प० २
३८ वैराग्यशतक प० ६
३९ नोकारबालावबोध प० १३
४० महाभयहरस्तोत्र प० २
४१ अजितशांति प० ३
४२ इक्केकाक्षरनाममाला प० २
४३ साधुदिनकर (कृत्य) प० १३
४४ जयतीहु[य]णावचूरी प० ६
४५ पिंडनिर्युक्ति प० ६
४६ चउसरण प० ५
४७ गुरुस्थापना प० ४
४८ क्षेत्रसमास प० १२
४९ स्तोत्र प० ६
५० मुग्धबोधनामोक्ति प० ७
५१ नाममाला प० ७
५२ नमीउणनी टीका प० ३
५३ पगमसझाय प० ४
५४ जिनमंडनप्रकाश प० ३
५५ स्तुति प० ४
५६ कल्याणमंदिर प० ४
५७ भक्तामर प० ५
५८ साधुप्रतिक्रमण प० ७
५९ संग्रहणीसूत्र प० १५
६० युगप्रधानावतार प० ४
६१ भक्तामरत्रिपाटी प० ४
६२ परठवानो अधिकार प० ५
६३ अर्हन्नामसहस्रसमुच्चय प० ६
६४ विजयचिंतामणिस्तोत्र प० ४
६५ अजितशांत्यवचूरी प० ८
६६ विविधजननामआलाप प० ८
६७ ज्ञातापनयरगाथा प० ५
६८ कुलकवृत्ति प० ३
६९ विवेकमंजरी प० ५
७० युगप्रधानावतार प० १४
७१ शोभनस्तुति प० ४
७२ एकवीस ठांणा प० ७
७३ चैत्यवंदनभाष्यता(तः?)संघयण प०९
७४ प्रास्ताविक प० २४
७५ जिनशतक प० ८
७६ नवतत्त्वटीका प० १३
७७ ऋषिमंडल प० ७
७८ निबंधनकुलक प० ५

७९ कर्मग्रंथावचूरी प० १६
८० स्याद्वादमंजरी प० ८१
८१ क्षेत्रसमास प० १२
८२ लोकनालावचूरी प० ७
८३ षष्टिशतक प० ११
८४ वाग्भटालंकार प० १३
८५ दृष्टांतशतक प० १४
८६ विवेकविलास प० २९
८७ ऋषिमंडल प० ११
८८ दानादिकुलक प० ४
८९ पिंडविशुद्धि प० ५
९० मरुणवीही पांचमो उद्देश प० १८
९१ विचारसारप्रकरण प० ९
९२ भक्तामरबालावबोध प० ९
९३ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ३
९४ पाक्षिकसूत्र प० १०
९५ भक्तामर प० ५
९६ साधुयोगनियमकुलक प० ४
९७ पाक्षिकसूत्र प० १०
९८ सप्तपदार्थी प० २
९९ वीतरागस्तोत्र प० २
१०० आ(श्रा)वकप्रतिक्रमणसूत्र प० ३
१०१ कल्याणमंदिर प० ३
१०२ तपनी विगत प० २
१०३ विभक्ति साध प० २
१०४ जयतीहु[य]नस्तोत्र प० ५
१०५ विचारछत्रीशी प० ४
१०६ एकवीस ठाणां प० ८
१०७ क्षेत्रसमास प० १०
१०८ चउसरण प० ३
१०९ नवतत्वबालावबोध प० १४
११० छ जीवाध्ययन प० १०
१११ उपदेशमालावचूरी प० ११
११२ पाखीसूत्र प० १६
११३ संबोधसीतरी प० ४
११४ आदिनाथदेशनोद्धार प० ५
११५ जितकल्प प० ९
११६ आराधना प० ८
११७ ऋषिमंडल प० ९
११८ पिंडविशुद्धि प० १६
११९ कर्पूरप्रकरण प० ९४
१२० पगमसझायावचूरी प० ३
१२१ जिनशतक प० १४
१२२ चउसरण प० ५
१२३ आवश्यकचूर्णी प० २२
१२४ युक्तानि प० ६
१२५ साठसोठाणुंप्रकरण प० १६
१२६ नेमिचंदकृतसाठसोप्रकरण प० ६
१२७ वंदीत्तासूत्र प० ३
१२८ शीलोपदेशमाला प० ८
१२९ वाक्यप्रकाश प० १०
१३० दानशील प० ३
१३१ मेघमाला प० ६
१३२ उपध्यानानिराकरणसंधि प० ५
१३३ साध्वतिचार प० ३
१३४ नवतत्व प० ३
१३५ अतिचार प० ४
१३६ प्रतिक्रमणाविधि प० १४
१३७ कवर्णवज्रदग्ध(काव्यविदग्ध?)नामना टीका प० १
१३८ विवेकमंजरी प० ७
१३९ पिंडविशुद्धि प० ५
१४० पुष्पमालावचूरी प० १८
१४१ इंद्रियपराजय प० ११
१४२ आष्यासअ(ख्याता)वचूरी प० २०
१४३ योगशास्त्र प० १८
१४४ ऋषिमंडल प० ११

१४५ इति योगशास्त्रावचूरी प० १७
१४६ चउसरण प० ८
१४७ चउसरण प० ६
१४८ चउसरण प० ३
१४९ पिंडविशुद्धि प० ८
१५० कल्याणमंजरी प० १०
१५१ जयतीहु[य]ण प० ३
१५२ आलोयण प० ३
१५३ नवतत्व प० ३
१५४ सीलाश्व(शीलोच्छ?)वग्रव प० ३५
१५५ कल्पसूत्रविचार प० २
१५६ नमस्कार प० ४
१५७ चउवीस दंडक प० ३
१५८ आराधना प० ३
१५९ साधुवंदना प० ५
१६० उपदेशमाला प० २२
१६१ शतरीसयठाण प० २०
१६२ साठसया प० ६
१६३ विचारमंजरी प० ११
१६४ जंबुद्वीपप्रकरण प० ३
१६५ नवतत्व प० ४
१६६ उपधानस्थापना प० २२
१६७ सतिस्मरण प० १४

डाभडो ५१ मो.

१ संग्रहण्यवचूरी प० ११
२ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ५
३ जयतीहुयण प० ४
४ शत्रुंजयमंडन प० ३
५ योगशास्त्रप्रमाण प० २३
६ रसमंजरी प० ११
७ सप्तपदार्थलक्षण प० ६
८ सुतहीतना अध्ययन प० ९
९ वाक्यप्रकाश प० ५
१० स्वस्त्रीलिंग प० १३
११ रूपमंजरी प० ५
१२ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
१३ उवहाणवीहीकुलक प० ४
१४ भक्तामर(रव)चूरी प० ९
१५ भय[हर?]टीका प० २
१६ षट्पंचाशिका प० ३
१७ सप्तवसनावचूरी प० ७
१८ क्षेत्रसमास प० १३
१९ शीलोपदेशमाला प० ९
२० क्षेत्रसमास प० ६
२१ संबोधसित्तरी प० ३
२२ वाक्यप्रकाश प० ४
२३ चतुर्विंशतिस्तुति प० ४
२४ क्षेत्रसमास प० ५
२५ ऋषिमंडल प० ८
२६ वीतरागस्तोत्र प० ९
२७ ऋषिमंडल प० १०
२८ उपदेशमाला प० १७
२९ संबोधसित्तरी प० ५
३० संबोधसित्तरी प० ९
३१ संबोधसित्तरी प० ९
३२ कर्मग्रंथ छठो प० ६
३३ सिंदूरप्रकरण प० ४
३४ संथारापयन्ना प० १२
३५ संग्रहणी प० ५
३६ आराधना प० ९
३७ शीलोपदेशमाला प० ९
३८ विवेकमंजरी प० ५
३९ निह्नवस्वरूप प० ४
४० संबोधसित्तरी प० ५
४१ बुद्धावतारनी स्तुति प० ११
४२ स्यादिसमुच्च[य] प० ४

४३ नवकारमंत्रबालावबोध प० ९
४४ आदिनाथदेशनोद्धार प० १४
४५ विवेकमंजरी प० १४
४६ चैत्यवंदन प० २२
४७ भाष(षा?)पच्चखाण प० ९
४८ वैराग्यशतक प० १९
४९ उपदेशमाला प० ३१
५० सारस्वतकारक प० ६
५१ छ कर्मग्रंथ प० ८
५२ वाग्भटालंकार प० ५
५३ क्षेत्रसमास प० ९
५४ योगप्रकाश प० १८
५५ उपदेशमाला प० २०
५६ विचारसप्ततिका प० ५
५७ शीलोपदेशमाला प० ८
५८ प्रवचनसारोद्धार प० ४९
५९ शृंगारशतक प० ९
६० भावमालुषकार्य प० ११
६१ वसुधारा प० ५
६२ जीवविचार प० २
६३ वाग्भटालंकारसूत्र प० १०
६४ गोयमकेशीसंधि प० ४
६५ सतिस्मरण प० १६
६६ विवेकमंजरी प० ६
६७ पचखाणभाष्य त्रण प० ६
६८ वीतरागस्तोत्र प० ९
६९ चउद सुपन प० १७
७० षट्पंचाशिका प० ३
७१ सूक्तानि प० १२
७२ शांतरसभावना प० ८
७३ शांतरसभावना प० ३
७४ शत्रुंजयलघुकल्प प० १२
७५ प० ११
७६ मेघदूतकाव्य प० ११
७७ जिनशतक प० ११
७८ संबोधसित्तरी प० ६
७९ सतरसयठाण प० १४
८० नवतत्वटीका प० १०
८१ काणादरहस्यकारिका प० ३
८२ त्रिविधगोष्ठी प० १२
८३ आवश्यकचूर्णी प० २४
८४ उपदेशावचूरी प० १८
८५ ऋषिमंडल प० ५
८६ महावीरस्तवन प० ३
८७ आराधना प० ६
८८ विदग्धमुखमंडन प० ९
८९ वाग्भटालंकार प० ६
९० अनुयोगप्रधान प० १६
९१ श्राद्धविधिप्रकरणवृत्ति प० २०९
९२ शीलोपदेशमाला प० ६
९३ भक्तामरस्तोत्र प० ९
९४ क्षेत्रसमास प० १२
९५ सारस्वतव्याकरण प० ७
९६ ऋषिमंडल प० ५
९७ सप्तासानंददायक प० ८
९८ चउसरण प० ११
९९ सतेरीकर्मग्रंथ प० ६
१०० मालारोपणविधि प० १२
१०१ अजी(आजित?)संतो[ष]प० ८
१०२ षष्ठपाद्ननाश प० ५३
१०३ अजीसंतो(अजितसंतोष?) प० ८
१०४ वाक्यप्रकाश प० ८
१०५ षट्पंचाशिका प०
१०६ लघुवृत्तांत(ता)चूरी प० ६०
१०७ पंचसंघाय प० १४
१०८ क्रियानिघंट प० ४

१०९ जातककर्मप्रकरण प० ७
११० वाग्भटालंकार प० ७
१११ नृपवृत्ति प० ८
११२ समुच्चयसंख्या प० ७
११३ षट्कारकविवरण प० २
११४ विदग्धमुखमंडन प० ११
११५ न्यायसिद्धांतदीपक प० ११
११६ न्यायसिद्धांतदीपक प० १८
११७ वाक्यप्रकाश प० ९
११८ अनेकार्थध्वनिमंजरी प० ९
११९ विदग्धमुखमंडन प० ७
१२० वाग्भटालंकार प० ११
१२१ वृत्तरत्नाकरच्छंद प० ४
१२२ षट्पंचाशी(शिका)टीका प० १३
१२३ विदग्धमुखमंडन प० ९
१२४ शब्दप्रकाश प० ९
१२५ चतुर्थपाद प० १०
१२६ तर्कभाषा प० ८
१२७ पंचमाध्यायतृतीयपाद प० ९
१२८ आख्यानषट्पादावचूरी प० ९
१२९ षट्पंचाशिका प० ७
१३० आख्यानषट्पादावचूरी प० १०
१३१ ट(षट्)कारकविवरण प० २
१३२ इकतीक समास प० ५
१३३–नमीकारमुक्तावलीगतया प० ३
१३४ षट्पाद प० ७
१३५ वाग्भटालंकार प० ९
१३६ त्रिविक्रमशतक प० ४
१३७ ग्रहलाघवालाप प० १३
१३८ षट्पंचाशिका प० ९
१३९ तर्कभाषा प० ९
१४० वाक्यप्रकाश प० ३
१४१ सुरादि(दि)योनि प०३
१४२ उपदेशमाला[बालाव?] बोध प०१४१
१४३ विदग्धमुखमंडन प० ६
१४४ विदग्धमुखमंडन प० ८
१४५ परीक्षामुखस्थल प० २५
१४६ धातुपाठ प० ७
१४७ तर्कभाषा प० २९
१४८ वाग्भटालंकार प० १६
१४९ उपदेशमाला प० ३०
१५० तर्कावचूरी प० १५
१५१ चतुर्थाध्याय प० २२
१५२ संस्तारकप्रकरण प० ६

डाभडो ५२ मो.

१ वाग्भटालंकार प० ६
२ लघुव्याकरण प० १०
३ रघुवंश कालिदासकृत प० ६५
४ रघुवंशटीका सुबोधिनी प० १३२
५ रघुवंशटीका प० १६३
६ रघुवंशमूलसूत्र कालिदासकृत प०५३
७ स्यादिसमुच्चय प० ३७
८ षट्पंचाशिका प० ४
९ नलोदयकाव्य प० १५
१० खंडप्रशस्ति प० ३५
११ बलाबलवृत्ति प० ९
१२ न्यायावतारवृत्ति प० ४६
१३ नलोदयकाव्य प० १३
१४ अपशब्दाभाष्यकाव्य प० ७
१५ काततर(तन्त्र)धातुपार(राय)ण प० १२
१६ बोपदेवविरचितधातुपाठ प० १३
१७ धातुपाठ प० ९
१८ धातुपाठ बोपेदवविरचित प० ११
१९ तत्वतरंगिणीवृत्ति प० २६
२० सप्तपदार्थीटीका प० ८

२१ प्रमाणमंजरी प० १०,
२२ न्यायप्रदीप प० ३०
२३ अनेकार्थचतुर्थ प० १७
२४ मेघदूतकाव्य प० १३
२५ मेघकाव्य प० ७१
२६ वाक्यप्रकाश प० ११
२७ तार्किकचक्रचूडामणिमंजरी प० ७
२८ तुर्कीनाममाला प० ५
२९ धनंजयनाममालाप्रथमपरिच्छेद प०८
३० वाक्यप्रकाश प० १६
३१ तीर्थकल्प प० ४६
३२ दुर्गसिंहवर्जीपंजीका (वृत्तिपंजिका) प० ९६
३३ अनेकार्थकांड प० २५
३४ सारस्वतवृत्ति प० ४४
३५ प्रश्नशतककाव्य प० १९
३६ अनेकार्थनाममाला प० १६
३७ वाग्भटालंकारात्रिपाठ प० १८
३८ विदग्धमुखमंडन प० ११
३९ कौमुदी रामचंद्रविरचिता प० ४०
४० वाक्यप्रकाशटीका प० १२
४१ अष्टसहस्त्याप्तमीमांसालकालंनैन्याय १३८
४२ मेघदूतकाव्य प० ७
४३ यतिसमाधीयचतुर्थपाद प० २२
४४ तर्कभाषासूत्र प० २९
४५ काव्यकल्पलता प० ५७
४६ जैनमेघदूतमहाकाव्य प० ४५
४७ नैषधकाव्य त्रुटक प० ८२
४८ रघुवंशटीका प० २०
४९ रत्नाकरच्छंद प० ५
५० तर्कटीका वरदराज(कृत) प० ४
५१ तत्वचिंतामणिद्वितीयपरिच्छेद प०४१
५२ संदेहसमुच्चयग्रंथ प० १२
५३ वृत्तरत्नाकरावचूरी प० १६
५४ न्यायसारतृतीयपरिच्छेद प० ७
५५ न्यायार्थमंजूषावृत्ति प० ७४
५६ व्याकरणचतुर्थाध्याय प० ५२
५७ तर्कपरिभाषा प० २६
५८ प्रश्नव्याकरण प० १४
५९ कुमारसंभव प० ३९
६० विदग्धमुखमंडन प० २०
६१ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० २
६२ नैषधटीका प० ८३
६३ सारस्वतप्रक्रिया प० ३३
६४ नैषधटीका प० ६१
६५ न्यायशास्त्र प० ५०
६६ काव्यप्रकाश प० १२०
६७ एकाक्षरीनाममाला प० ४
६८ विदग्धमुखमंडन प० ३५
६९ धातुपाठ प० १२
७० रघुवंशमूल प० १३६
७१ रघुवंश प० ७
७२ नेमिनिर्वाण वाग्भटविरचित प० ८६
७३ कुमारसंभव प० ६३
७४ वीका(वाक्यार्थ प० १२
७५ मेघदूताभिधान प० १२
७६ काव्यकल्पलतावचूरी प० ३६
७७ व्याकरण प० ८
७८ सारस्वत त. शोभनस्तुति प० ४

डाभडो ५३ मो.

रायपसेणीसूत्रप्रमुख प०
१ सूत्र प० ८३
२ सूत्र प० ३९
३ सूत्र प० ६१
४ सूत्र प० ६५
५ सूत्र प० ५४

६ सूत्र प० ५३
७ सूत्र प० ६३
८ सूत्र प० ६९
९ सूत्र प० ४७
१० सूत्र प० ८९
११ सूत्र प० ७९
१२ सूत्र प० ४२
१३ वृत्ति प० ७४
१४ वृत्ति प० १४४
१५ वृत्ति प० ५०
१६ वृत्ति प० ८३
१७ सूत्र प० ४४
१८ सूत्र प० ५८
१९ सूत्र प० ५२

॥ डाभडो ५३ समाप्त ॥

APPENDIX II.

A Catalogue of Manuscripts collected during the year 1883-84.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
	I.—Gujarât Section.						
	CLASS I.—Vedas including Upanishads.						
1	Âśramopanishad and Garbhopanishad.	.....	4	15	13	.....	1st complete; 2nd incomplete. Character, Śâradâ.
2	Pitṛibrâhmaṇa	.....	4	9	38	.....	Complete.
3	Sâmavedapûrvârchika ...	.....	24	8	29	1582	Incomplete.
4	Sâmavedapadâni, uttarârchika .	.....	123	6	25	.....	Do.
5	Sâmavedagâna, Ûhya ...	.....	93	7	24	.....	Complete.
6	Stomagâna	.....	10	9	32	1722	Two Prapâṭhakas.
	CLASS II.—Vedângas and Sacrificial Manuals.						
	(a).—Vedângas.						
7	Âgrayaṇasûtra, Baudhâyanîya .	.....	1	8	36	1745	Complete.
8	Âśvalâyanaśrautasûtrabhâshya .	Siddhântin ...	21	15	46	.....	Ch. I, Kaṇḍikâs 10 and a portion of the 11th.
9	Kâtyâyanasûtra	Kâtyâyana ...	96	7	30	1538	First leaf wanting. To the 12th Adhyâya.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saṁvat.	Remarks.
	CLASS II.—VEDÂṄGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—*continued.*						
	(*a*).—*Vedâṅgas*—continued.						
10	Kâtyâyanaśrâddhasûtra with a commentary.	Kâtyâyana ...	44	13	27	.....	Incomplete. Char., S'âr.
11	Nirukta, a commentary on ...	Durgâchârya...	21	10	39	.....	Ch. I, Pâdas 5 and 6. Leaf 1 wanting.
12	Pâṇinîyaśikshâpañjikâ ...	.....	13	9	28	.....	Complete.
13	Pâraskaragrihyasûtrabhâshya...	Harihara ...	75	12	48	.....	Do.
14	Baudhâyanachâturmâsyasût r a-bhâshya.	Bhavasvâmin...	11	14	47	.....	Do.
15	Baudhâyanakarmântasûtra ...	.....	7	13	47	.....	Do.
16	Baudhâyanamṛigâreshṭisûtra ..	.....	1	10	33	.....	Do.
17	Vâjasaneyiprâtiśâkhyabhâshya .	Uvaṭa ...	113	10	28	.....	Leaves 1-10 and 107 —111 wanting.
18	S'ulvasûtravivaraṇa ...	Karka ...	8	9	34	.....	Complete.
19	Sâmânyasûtrabhâshya, Part of Praśna XXIV.	Dhûrtasvâmin .	24	11	46	1630	Leaves 1-3 and 12 wanting.
	(*b*).—*Sacrificial Manuals.*						
20	Anvârambhaṇîyeshṭi ...	.....	2	10	36	1745	Complete.

21	Âpastambasûtradhvanitârthakârikâ.	Trikâṇḍamaṇḍana *alias* Bhâskaramiśra.	34	12	41	.....	Do.
22	Âdhânâdichâturmâsyânta (Baudhâyanânusârin).	.....	49	12	44	1742	Do.
23	Jâteshṭiprayoga Baudhâyanîya.	.....	1	10	36	1742	Do.
24	Pishṭapaśusâdhakagrantha ...	.....	13	22	41	.....	Incomplete.
25	Prayogaratna, Śrautakârikâ ...	Nṛisiṁhayajvan.	30	9	36	1742	First 4 leaves wanting.
26	Bahvṛichabrahmatvaprayoga of the Darśapûrṇamâsa.	.....	1	14	42	.....	Complete.
27	Baudhâyanaprâyaśchittakârikâ	Gopâla ...	22	12	46	1739	Do.
28	Mṛigâreshṭihautra... ...	.....	5	10	33	.....	Do.
29	Śulvakalpa, Vihârakârikâ ...	.....	3	13	37	.....	Do.

CLASS III.—Itihâsas, Purâṇas, Mâhâtmyas and Stotras.

30	Kaśmîramâhâtmya (Nîlamata) .	.....	39	16	40	Saptarshi (?) 4872.	Do.
31	Gaurîśvarastotra	Laṅkeśvara ...	3	19	15	.....	Do. Char., Śâr.
32	Tripurâstotra with a commentary	Text by Laghupaṇḍita; commentary by Somatilakasûri.	8	16	40	1656	Do,
33	Mahimnastotra with a commentary.	Commentary by Viśveśvarasarasvatî.	111	13	10	.....	Do.
34	Râmâyaṇa, Ayodhyâkâṇḍa ...	.....	148	11	42	.....	6th leaf wanting.
35	Do., Sundarakâṇḍa ...	.....	240	9	35	1683	Complete.
36	Liṅgapurâṇa, Uttarakhaṇḍa ...	.....	198	10	41	.....	93 Adhyâyas; 94th incomplete.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
	CLASS III.—Itihâsas, Purâṇas, Mâhâtmyas and Stotras—*continued.*						
37	Vârâhapurâṇa (abridged) ...	.....	117	10	35	1757	Complete.
38	Śivanirvâṇastotra... ...	Vyâsa ...	8	12	8	.....	Do. Char., Śâr.
39	Śukasaṁvâda	.....	25	5	18	.....	Do. Do.
40	Stutikusumâñjali with a commentary.	(Text) Jagaddhara.	13	15	53	.....	Incomplete. Do.
41	The same	Do. ...	353	10	35	.....	Leaves 19—59 wanting.
42	Stotrâvali	Utpalâchârya...	35	8	29	.....	First two leaves and the 11th wanting. Char., Śâr.
43	Haridvâramâhâtmya ...	.....	24	9	34	1694	Complete.
	CLASS IV.—Dharmaśâstra or Religious and Civil Law. (*a.*)—*General.*						
44	Âchârâdarśa of the Vâjasaneyins.	Śrîdatta ...	75	10	41	1690	Leaves 9—18, 23, and 36—40 wanting.
45	Âchârâdarśa, a Commentary on.	Gaurîpati ...	39	12	40	1800	Complete.
46	Kuṇḍamaṇḍapasiddhi ...	Nîlakaṇṭha ...	17	10	37	.....	Do.

47	Gautamîyadharmaśâstra in Sûtras	.....	13	14	49	.....	Do.
48	Chaturvimśatimata ...	.....	16	14	43	1886	Do.
49	Târâpûjâpaddhati	.....	12	8	32	.....	Incomplete.
50	Dâyabhâga	Raghunandana.	7	14	49	.....	Do.
51	Dharmavivṛiti	.....	6	27	24	.....	Do. Char., S'âr.
52	Madanapârijâta	Viśveśvarabhaṭṭa.	314	11	36	1650	Complete.
53	Manusmriti	.....	203	16	17	.....	Do.
54	Yâjñavalkyasmṛitiṭîkâ, Adhyâyas 1 and 2.	Aparâditya ...	313	16	52	1899	Do.
55	The same, S'râddhaprakaraṇa.	Do. ...	42	16	46	.....	Do.
56	Vâstupûjanapaddhati ...	Devayâjñika ...	29	9	42	1829	Do.
57	Vivâdachandra	Sanmiśramiśarû	60	11	30	.....	Do.
58	Vivâdârṇavabhañjana ...	.....	101	11	31	.....	Incomplete.
59	Vivâhasaukhya	Nîlakaṇṭha ...	26	12	45	.....	Do.
60	Vṛiddhavaśishṭhasaṁhitâ ...	.....	64-106	14	34	.....	Do.
61	S'râddhaviveka	Rudradhara ...	209	7	27	1709	Complete.
62	Sârasâgara, Tattvaśukti ...	.....	21	13	48	.....	Do.
63	Smṛitisâra	.....	27	21	18	.....	Seems incomplete. Char., S'âr.
64	Smṛityarthasâra	S'rîdharâchârya	112	11	44	.....	Complete.
65	Homapaddhati	.....	10	10	28	.....	Do.
	(b.)—Of the followers of Râmânuja.						
66	Nityârâdhanavidhi ...	Râmânujâchârya	32	6	16	.....	Do.
67	Râmapaddhati	Do. ...	16	7	24	.....	Do.
68	Râmamantrapaddhati ...	Do. ...	14	9	20	.....	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
		CLASS V.— Poems, Plays, Fables, &c.					
69	Amaruśatakaṭîkâ	Kokasaṁbhava.	35	12	40	.....	Complete.
70	Kalâkaumudîchampû ...	Chakrapâṇi ...	18	9	30	1781	Incomplete.
71	Kirâtârjunîyaṭîkâ... ...	Jonarâja ...	190	19	28	.....	Complete. Char., S'âr.
72	Kumârasaṁbhava with a commentary	(Com.) Vallabhadeva.	61	34	32	.....	To the end of the 8th canto. Char., S'âr.
73	The same	.....	21	19	50	.....	7 cantos.
74	Châṇakyanîti	Bhojarâja ...	25	12	38	1845	Complete.
75	Pañchatantra, 1st tantra ...	Vishṇuśarman .	90	20	32	.....	Do.
76	Pîyûshalaharî	Jagannâtha ...	14	6	16	.....	Do.
77	Prabodhachandrodayanâṭaka ...	Śrîkṛishṇamiśra	101	5	30	1601	Do.
78	The same with a commentary ...	Com. by Râmadâsadîkshita, son of Vinâyaka.	70	15	49	.....	Do.
79	Prastâvaratnâkara, Nîtiprakarana	Haridâsa ...	6	13	36	.....	Do.
80	Bhâminîvilâsa with a commentary.	Jagannâtha; Râma.	114	10	...	1846	Do.
81	Bhojacharita	Ballâla ...	32	18	41	.....	Incomplete.

82	Meghadûta with a commentary .	(Com.) Vallabhadeva.	23	34	32	.....	Complete. Char. S'âr.
83	Raghuvaṁśaṭîkâ	Do. ...	127	26	30	.....	Do. Do.
84	Râmaśataka	Someśvara ...	12	12	30	.....	First leaf wanting.
85	Vidvadbhûshaṇaṭîkâ ...	Madhusûdana .	36	17	50	1774	Complete.
86	Vishṇubhaktikalpalatâ with a commentary—8th Stabaka.	Purushottama ; Maheśvara.	20	18	30	1667	Do.
87	S'âkuntala	Kâlidâsa ..	48	9	44	.....	Do.
88	S'ṛiṅgâratilaka	Do. ...	7	7	18	.....	Do.
89	Sâmbapañchâśikâ with a commentary.	Com. by Kshemarâja.	20	23	24	.....	Do. Char., S'âr.
90	Subhâshitâni	.....	12	10	36	.....	Do.
91	The same	.....	39	10	26	.....	Incomplete. Chars., Nâgarî and S'âr.
92	Subhâshitamuktâvalî ...	.....	83	11	32	1612	Complete.
93	Subhâshitaratnakośa ...	Bhaṭṭa S'rîkṛishṇa.	155	10	32	.....	Some leaves wanting at the end.
94	Saundaryalaharî with a commentary.	S'aṁkarâchârya; Kavirâja ś a r man.	43	19	51	.....	Complete.
95	The same, a Commentary on ...	Râmabhadramiśra.	39	13	32	1862	Do.
96	Hanumannâṭaka with a commentary.	Com. by Balabhadra.	102	15	49	.....	Do.

CLASS VI.—VYÂKARAṆA OR GRAMMAR.

97	Kâtantralaghuvṛitti ...	.....	204	19	15	.....	Leaves 43-67 wanting.
98	Kâtantrasûtra with Paribhâshâs.	.....	25	22	25	.....	Complete.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
			CLASS VI.—Vyâkarana or Grammar—*continued.*				
99	Kâśikâvṛitti	Jayâditya and Vâmana.	315	13	50	.....	Adhyâyas IV—VIII.
100	Dhâtupâṭha	.....	28	13	23	.....	Complete. Char., S'âr.
101	Dhâturûpaikasârâ (Kṛiti) ...	Daśabala ...	4	9	35	.....	Do.
102	Prakriyâkaumudîprasâda ...	Viṭṭhalâchârya.	251	19	54	1717	Do.
103	Prabodhachandrikâ ...	Vaijalabhûpati.	52	7	21	1859	Do.
104	Mahâbhâshyagûḍhârthadîpinî...	Sadâśiva ...	25	8	54	S'aka 1589	Incomplete.
105	Laghubhâshya on Sarasvatîdatta Sûtras.	Raghunâtha ...	276	16	47	.....	Do.
106	S'abdasâra with a commentary .	Yatîśa; his pupil	36	10	56	1882	Do.
107	Sâradîpikâ, a commentary on the Sârasvata.	Jagannâtha ...	46	16	48	.....	Complete.
			CLASS VII.—Kośas or Lexicons.				
108	Apûrvanâmamâlâ Viśvakośânusâriṇî.	.....	54	14	36	1862	Do.

109	Abhidhânaratnamâlâ ...	Bhaṭṭa Halâyudha.	60	8	32	.....	Incomplete.
110	Amarakośa	Amarasiṁha ...	99	14	15	.....	Complete. Char., S'âr.
111	Amarakośapañjikâ ...	Râyamukuṭa or Bṛihaspati.	336	11	42	1711	A few leaves wanting

CLASS VIII.—Poetics.

112	Kâvyaprakâśa	Mammaṭa ...	33	15	67	.....	Complete.
113	Kâvyaprakâśaṭîkâ, 10th ullâsa .	.....	36	13	32	.....	Incomplete.
114	Kâvyaprakâśaṭîkâ ...	Bhîma ...	490	7	47	.....	Complete.
115	Kuvalayânandakârikâ with a commentary.	Com. by Âśâdhara.	41	11	44	.....	Incomplete.
116	Chandrâloka	.....	11	10	50	.....	Do.
117	Rasamañjarî with a commentary	Bhânupaṇḍita; Viśveśvara.	25	22	68	.....	Do.

CLASS IX.—Yoga.

118	Gorakshaśataka	.....	28	7	16	.....	Complete.
119	Yogasâdhana	.....	31	9	38	.....	Do. Char., S'âr.

CLASS X.—Mîmâṁsâ.

120	Kârikâṭîkâ	Upâdhyâya Sucharitamiśra.	101	8	44	.....	Incomplete.
121	Jaiminîyanyâyamâlâvistâra ...	Mâdhava ...	144	13	40	.....	First leaf wanting.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saṁvat.	Remarks.
		CLASS X.—MÎMÂṀSÂ—*continued*.					
122	Tantravârtikavyâkhyâna Ch. II., Pâda i, Bhâvârtha.	Kamal â k a r a-bhaṭṭa.	68	10	39	.....	1st leaf wanting.
123	Nyâyasudhâ, a gloss on Tantravârtika.	Someśvara ...	81	11	37	.....	3rd Adhyâya, 2nd Pâda.
124	Mîmâṁsâparibhâshâ ...	Krishṇayajvan.	51	7	24	.....	Complete.
125	Mîmâṁsâbhâshya... ...	S'abarasvâmin.	3.60	7	56	.....	Chapter IX. Pâdas 1 and 2, portions of.
126	Leaves of some work ...	.....	61-153	7	51	.....	Incomplete.
		CLASS XI.—VEDÂNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS.					
		(*a.*)—*S'aṁkarâchârya's or Advaita.*					
127	Advaitachandrikâ... ...	Brahmânanda-bhikshu.	99	11	44	.....	Do.
128	Advaitasiddhivyâkhyâna entitled Laghuchandrikâ.	Do. ...	200	11	54	.....	Do.
129	Advaiteśvaravâda... ...	Raghunâtha ...	4	12	25	.....	Complete.

130	Aparokshânubhûti ...	Śaṁkarâchârya	7	11	40	.....	Do.
131	The same	Do. ...	30	5	16	.....	Do.
132	Âgamaśâstravivaraṇa, Gauḍapâdîyakârikâvivaraṇa.	Do. ...	23	24	24	.....	Do. Char., S'âr.
133	Âtmabodha	Do. ...	15	5	16	.....	Do.
134	The same with a commentary...	(Text)Do. ...	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
135	The same	Do. ...	10	21	19	.....	Do. Char., S'âr.
136	Kenopanishadbhâshya ...	Do. ...	14	15	37	.....	Do.
137	Tattvânusaṁdhâna ...	Mahâdeva Sarasvatî.	25	13	42	1760	Do.
138	Tripurîprakaraṇa with a commentary.	Text by S'aṁkarâchârya; Commentary by Ânandajñâna.	8	11	39	.....	First leaf belongs to another manuscript.
139	Daśaratnâbhidhâna ...	S'aṁkarâchârya	4	5	16	.....	Complete.
140	Dvâdaśasiddhânta	.....	18	13	43	.....	Do.
141	Pañchadaśî with a commentary.	Text by Vidyâraṇya; Commentary by Râmakṛishṇa.	120	27	23	.....	Do. Char., S'âr.
142	Pâkhaṇḍachapeṭikâ ...	Vijayarâmâchârya.	12	16	54	1875	Do.
143	Brahmasûtravṛitti, Brahmâmṛitavarshinî.	Râmânandasarasvatî.	201	14	35	.....	Do.
144	Yogavâsishṭhasâradîpikâ ...	.....	73	14	12	Saptarshi 26	Do.
145	Vedântasâra	.....	5	22	22	.....	Do. Char., S'âr.
146	Vedântasiddhântabheda ...	.....	24	12	46	.....	Incomplete.
147	S'rîkhaṇḍîvedântasâra ...	.....	11	9	27	.....	Complete.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
	CLASS XI.—Vedânta and other Theosophic Systems—*continued.*						
	***(a.)—S'aṁkarâchârya's or Advaita*—continued.**						
148	S'vetâśvataropanishadâloka ...	Vijñânabhikshu	56	10	35	.....	Incomplete.
149	Sarvopanishatsâra... ...	.....	7	7	27	.....	Complete.
150	Hastâmalaka with Vedântasiddhântadîpikâ.	Text by S'aṁkarâchârya.	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
	(b.)—Râmânuja's or Viśishṭâdvaita.						
151	Archirâdimârgavaibhava ...	.....	9	10	49	.....	Do.
152	Arthapañchaka	S'rîmannârâyaṇaparivrâṭ.	6	10	40	.....	Do.
153	Gîtâbhâshya with text ...	Râmânuja ...	99	13	45	1792	Do.
154	Yatîndramatadîpikâ ...	S'rînivâsa ...	36	11	32	.....	First leaf belongs to another manuscript.
155	Some work	.....	25	13	40	.....	Incomplete.

(*c*)—*Madhva's or Dvaita.*

156	Brahmasûtrabhâshya ...	Ânandatîrtha...	92	10	40	.....	Do.

(*d.*)—*Vallabha's.*

157	Bhâgavataṭippaṇî	.....	36	10	37	1759	Do.

(*e.*)—*Miscellaneous Vaishṇavism.*

158	Paramâgamachûḍâmaṇi, Nâradapañcharâtra.	.....	454	11	43	1725	Leaves 54 & 91 wanting.
159	Bhaktirasâmṛitasindhu ...	Kṛishṇachaitanyaśishya.	86	10	32	.....	Complete.
160	Bhagavadbhaktiratnâvalî with a commentary entitled "Satkîrtimâlâ."	Vishṇupurî ...	78	9	36	.....	Do.
161	Muktichintâmaṇi	Purushottama .	26	10	37	1749	Do.
162	Vishṇubhaktichandrodaya ...	Nṛisiṁhâraṇyamuni.	3-194	10	27	.....	Incomplete.

(*f.*)—*Spanda and Pratyabhijñâ.*

163	Gîtârthasaṁgraha... ...	Abhinavagupta.	26	13	58	.....	Complete.	Char., S'âr.
164	Gîtâsâra	.....	12	7	19	.....	Do.	Do.
165	Paramârthasâra	Abhinavagupta.	11	9	20	.....	Do.	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.

CLASS XI.—VEDÂNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—*continued.*

(*f.*)—*Spanda and Pratyabhijñâ*—continued.

166	Paramârthasâra with Vivṛiti ...	Text by Abhinavagupta and commentary by Kshemarâja.	80	16	20	.....	Complete. Char., S'âr.
167	Do. do. ...	Do. do. ...	153	14	12	Saptarshi 26	Do.
168	Pratyabhijñâvimarśinî laghuvṛitti.	Text — Utpalâchârya; commentary-Abhinavagupta.	88	23	24	1808	Do. Char., S'âr.
169	Bhagavadgîtâvivaraṇa ...	Râjânakarâmakavi.	142	10	42	.....	Do.
170	The same	Do. ...	110	9	45	.....	Incomplete.
171	S'ivasûtravârtika... ...	Orig. — Vasugupta; Vâr.—Bhâskarâchârya	12	12	40	.....	Complete. Char., S'âr.

172	Stavachintâmaṇi with Vivṛitî ...	Nârâyaṇa; Kshemarâja.	26	27	24	.....	Do. Do.
173	Spándapradîpikâ ...	Text—Kallaṭa; commentary—Utpala.	80	10	16	.....	Do. Do.
		(*g.*)—*General.*					
174	Uttaragîtâ	.....	13	9	24	.....	Do.
175	Gîtâsâra	.....	13	9	9	.....	Do.
176	Do., a Commentary on ...	S'rîdharâchârya.	13	11	19	.....	Do. Char., S'âr.
177	Jñânadîpa	.....	10	7	34	1689	Incomplete.
178	Dattagîtâ	.....	22	5	16	.....	Complete.
179	Bhagavadgîtâṭîkâ, entitled "Svâtmânandavivardhanî."	Ânanda ...	110	23	19	.....	Incomplete. Char., S'âr. 15 ll. belong to a Ms. of Gîtâsâra with commentary.
180	Mahimnastava with a commentary	.....	32	14	12	Saptarshi 26	Complete.
181	Vidvanmodataraṅginî ...	Chiranjîvabhaṭṭâchârya.	12	10	37	.....	Incomplete.
182	Shaḍdarśanavichâra ...	.....	3	23	24	.....	Do. Char., S'âr.
		CLASS XII.—Nyâya and Vais'eshika.					
183	Kiraṇâvalî, Dravyapadârtha ...	Udayanâchârya.	25	19	59	.....	First leaf wanting.
184	Târkikarakshâ with a gloss entitled "Sârasaṁgraha," 2nd and 3rd Parichchhedas ...	Varadarâja ...	27	13	48	.....	Complete.
185	Nyâyasiddhântamañjarîṭîkâ ...	Nṛisiṁha pañchânana.	122	10	33	.....	Incomplete.
186	Padârthadîpikâ	Koṇḍabhaṭṭa ...	59	9	27	.....	Complete.
187	S'iromaṇivyâptivâdaṭîkâ ...	Jayarâma ...	246	10	34	.....	First 4 leaves wanting.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
	CLASS XIII.—Jyotisha or Astronomy, Astrology and Divination.						
188	Karaṇagrantha	.....	20	19	34	.....	Incomplete.
189	Châbukayantra with a commentary.	Text—Gaṇeśa; commentary Jyotirvinmunîśvara.	2	10	38	.....	Complete.
190	Jyotisharatnamâlâ with a commentary.	Text—S'rîpati; commentary—Paṇḍitavaidya.	92	9	35	.....	Incomplete.
191	Jyotishakalpataru... ...	Kavichûḍâmaṇi.	2—32	19	36	.....	Do.
192	Pârâśarîpaddhati	.....	2	12	39	.....	Complete.
193	Praśnajñâna	Bhaṭṭotpala ...	5	12	32	.....	Incomplete.
194	Prastâvaratnâkara ...	Haridâsa, son of Purushottama.	29	8	48	.....	Do.
195	Phatteśâhaprakâśa ...	.....	6—24	24	18	1777	Do.
196	Bhâvachintâ	.....	32	12	32	1874	Complete.
197	Bhâsvatîkaraṇa with a commentary.	S'atânanda; Mâdhava.	90	10	33	.....	Do.
198	Bhâsvatîkaraṇaṭîkâ ...	Aniruddha ...	22	15	51	.....	Do.

199	The same	Gaṅgâdhara ...	36	15	32	1855	Do.
200	Bhâsvatîpaddhati	.....	19	14	40	.....	Do.
201	Muhûrtachûḍâmaṇi ...	Śivadaivajña ...	52	13	44	1812	Do.
202	Yantraratnâvalî, Dhruvabhramaṇayantra with a commentary.	Padmanâbha ...	8	11	27	1761	Do.
203	Yâvanîyamata Golâdhyâyavyâkhyâ.	.....	37	22	18	1777	Incomplete.
204	Râmavinoda	Râmabhaṭṭa ...	21	13	34	1867	Complete.
205	Lîlâvatîvivaraṇa	Mahîdâsa ...	54	9	40	1733	Do.
206	Varshaphalavichârasiddhânta, a Commentary on.	Original—Nîlakaṇṭha; commentary—Mâdhava.	90	10	31	.....	Do.
207	Vâstuprakaraṇa	.....	13	14	35	1873 (Śaka 1738)	Do.
208	Vâstupradîpa	Vâsudeva ...	14	12	29	1856	Do.
209	Vijayakalpalatâ	Chakrapâṇi ...	23	7	46	.....	Do.
210	Vṛiddhagârgyasaṁhitâ ...	.....	40	12	30	1873	Do.
211	Vṛiddhayavanajâtaka ...	Yavaneśvarâchârya.	80	24	57	1805	Do.
212	Śîghrabodha	Kâśînâtha ...	40	16	14	1817	Do. Char., Śâr.
213	Shaṭpañchâśikâ with a commentary. Praśnavaishṇava Jâtakâbharaṇa Pavanavijaya.	Text—Prithuyaśas; Com.—Bhaṭṭotpala, Nârâyaṇadâsa, Dhuṇḍirâja.	103	11	34	1879	Praśnavaishṇava and Jâtakâbharaṇa appear to be incomplete.
214	Samarasâra	Râmachandra Somayâjin.	12	7	29	.....	Complete.
215	Sârâvalî	Kalyâṇavarman.	146	12	32	1865	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
	CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—*continued.*						
216	Sârâvalîjâtaka (Sârasâgara, Brahmasiddhânta).	.....	34	10	36	.....	3 leaves wanting.
217	Subodhamañjarî	Raghunâtha ...	13	12	36	.....	Leaves 9—13 wanting.
	CLASS XIV.—VAIDYAKA OR MEDICINE.						
218	Ashṭâṅgahṛidayaṭîkâ ...	Hemâdri ...	89	8	34	.....	Incomplete.
219	Chikitsâsârasaṁgraha ...	Vaṅgasena ...	320	7	34	.....	Do.
220	Yogaśataka	Vararuchi ...	17	5	32	1848	Complete.
221	The same, a Commentary on ...	Pûrṇasena ...	39	8	24	.....	Do.
222	Vîrasiṁhâvaloka	Vîrasiṁhanṛipa.	121	13	32	1873	Do.
223	Śâlihotra with a gloss in Gujarâtî.	.....	20	13	37	.....	Do.
	CLASS XV.—TÂNTRIKA LITERATURE.						
224	Siddhakhaṇḍa—Mantrasâra ...	Nityanâtha, son of Pârvatî.	31	10	38	1745	Do.

225	Kâmakalâvilâsa with a commentary.	Punyânanda; Naṭanânanda-nâtha.	54	8	38	.....	Do.
226	Kâmeśvarapañchâṅga ...	.....	32	8	23	.....	Do. Char., Śâr.
227	Kulârṇava	.....	13	14	24	.....	1st and 9th Ullâsas.
228	Gurusahasranâmapañchâṅga ...	.....	15	10	26	.....	Complete.
229	Chaṇḍikâdevîkavacha ...	.....	16	6	12	.....	Do.
230	Tantrasâra	Abhinavagupta.	51	22	22	.....	Do. Char., Śâr.
231	Navavarshamahotsava ...	.....	6	12	32	.....	Do.
232	Netroddyota	Râjânakaksh e-marâja.	105	23	24	.....	Do. Char., Śâr.
233	Bahurûpagarbhastotra ...	.....	6	19	15	.....	Do. Do.
234	Bhairavastavâdiprakaraṇâni ...	.....	12	15	13	.....	Do. Do.
235	Matangavṛitti	Râmakaṇṭh a-bhaṭṭa.	246	23	24	.....	Do. Do.
236	Vâmikeśvara Mahâtantra ...	.....	13	23	24	.....	Do. Do.
237	Mahârthaprakâśa	Śitikaṇṭha ...	36	12	43	1794	First two leaves wanting. Char., S'âr.
238	The same	Do. ...	40	23	24	.....	Two incomplete copies. Char., S'âr.
239	Mahârthamañjarî with Parimala	Text–Maheśvarânanda.	27	23	24	1808	Complete. Char., Śâr.
240	Mahârthamañjarîparimala ...	.....	6	22	22	.....	Do. Do.
241	Lalitasvachchhandas and other Tântrika Prakaraṇas.	.....	142	22	18	.....	Do. Do.
242	Vijñânabhairava, Rudrayâmalokta.	.....	14	12	18	.....	First leaf wanting. Char., S'âr.
243	S'ivaprasâdasundarastava ...	Śaṁkarakaṇṭha	3	23	24	.....	Complete. Char., S'âr.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
		CLASS XV.—TÂNTRIKA LITERATURE—*continued.*					
244	Shaṭchakranilaya	.....	3	22	22	.....	Complete. Char., S'âr.
245	Sarvatobhadrachakra, Brahmayâmalokta.	.....	27	11	21	.....	Do.
246	Sudarśanasaṁhitâ, Hanumatkalpa.	.....	12	11	32	.....	Do.
		CLASS XVI.—S'ILPA AND SAMGÎTA OR ART.					
247	Saṁgîtaratnâkarakalânidhi ...	Chaturakallinâtha.	101	12	42	.....	Incomplete.
248	Nṛityaśâstra	.....	56	10	50	.....	Do.
249	Aparâjitapṛichchhâ ...	Bhavadevâchârya.	29	15	48	.....	Do.
250	Vâstuvidyâ, a Commentary on .	.....	18	15	40	.....	Do.
		CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.					
		(*a.*)—*S'vetâmbara.*					
251	Anekântajayapatâkâ ...	Haribhadra sûri.	204	10	27	.....	Complete.

252	Abhidhânachintâmaṇinâmamâlâ with a commentary.	Text—Hemachandra; com.—Vâdi S'rîvallabha.	121	19	79	1719	Do.
253	The same with commentary ...	Hemachandra .	277	13	44	.....	Do.
254	Abhidhânachintâmaṇi with Bhâshânâma.	Text—Do. ...	75	17	34	.....	Do.
255	Ashṭalakshyârthî, 1st Khaṇḍa...	Samayasundaragaṇi.	15	17	62	1654	Do.
256	Âvaśyakaniryuktyavachûrṇi ...	Orig.—Bhadrabâhu.	3—83	21	66	.....	Incomplete.
257	Âvaśyakaniryukti ...	.....	173	9	30	1583	Complete.
258	Uttarâdhyayanabṛihadvṛitti ...	S'ântyâchârya .	392	15	53	1667	Do.
259	Uttarâdhyayanasûtra with Bâlâvabodha.	.....	233	11	38	1575	First leaf wanting.
260	Uttarâdhyayanasûraṭîkâ, Subodhâ.	Devendragaṇi .	262	15	56	.....	Complete.
261	Uttarâdhyayanâksharârthalavaleśa.	.....	143	16	44	1592	Do.
262	Upadeśachintâmaṇi with a commentary.	Jayaśekharasûri	344	15	40	1739	Do. A few leaves torn.
263	Upadeśamâlâ, a Commentary on.	Orig.—Dharmadâsagaṇi; com.—Siddharishi.	78	16	48	.....	Do.
264	Ṛishimaṇḍalaprakaraṇa with a commentary.	Text—Dharmaghoshagaṇi; com.—Padmamandiragaṇi, pupil of Guṇaratnâchârya.	151	15	53	.....	Last leaf wanting.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
		CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—*continued.*					
		(*a.*)—*Svetâmbara*—continued.					
265	Karmagranthapañchaka (in Prâ.) with Avachûri.	Text — Devendrasûri.	38	20	63	1660	Complete.
266	Kalpasûtra (in Prâ.) with a commentary.	Text—Bhadrabâhusvâmin; Commentary—Samayasundaropâdhyâya.	184	14	48	1769	Do.
267	Kalpântarvâchanikâ ...	.....	21	15	50	.....	Do.
268	Kâvyakalpalatâsûtra ...	Amarachandra.	9	16	35	1505	Do.
269	Do. with Vritti ...	Do. ...	57	16	60	.....	Do.
270	Kirâtârjunîyakâvyaṭîkâ ...	Prakâśavarsha.	73	15	59	.....	Do.
271	Kirâtârjunîya with a commentary.	Commentary—Vinayasundara.	31-153	17	44	1747	Incomplete.
272	Jambudvîpaprajñapti, a Commentary on.	Brahmamuni ...	235	17	64	.....	Complete.
273	Tarkaphakkikâ	Kshamâkalyâṇa.	30	12	34	.....	Do.

274	Damayantîchampûṭîkâ ...	Guṇavinaya ...	202	15	45	.....	First leaf wanting.
275	Dharmasaṁgrahaṇî with a commentary.	Mânavijaya gaṇi.	430	13	48	.....	Complete.
276	Nandisûtraṭîkâ	Malayagiri ...	98	19	66	1682	Do.
277	Nîtiśataka and Śṛiṅgâraśataka, with a commentary.	Text—Bhartṛihari; commentary—Dhanasâra.	41	15	45	.....	Do.
278	Pravachanaparîkshâ (in Prâ.), with a commentary.	Dharmasâgaragaṇi.	253	18	60	.....	Do.
279	Mitrachatushkakathâ ...	Munisundarasûri.	30	15	54	.....	Do.
280	Meghadûtakâvyaṭîkâ ...	Mahimasiṁhagaṇi.	58	23	28	.....	Do.
281	Vâgbhaṭâlaṁkâraṭîkâ ...	Râjahaṁsopâdhyâya.	36	12	44	1486	Do.
282	Vivekavilâsa	Jinadattasûri ...	24	18	53	1674	Do.
283	Śântinâthacharitra (in verse) ...	Ajitaprabhasûri.	140	13	44	.....	Do.
284	Śobhanastutis with a commentary.	Text—Śobhanâchârya; commentary—Jayavijaya.	55	15	49	1699	Do.
285	Śrâvakapratikramaṇasûtraṭîkâ .	Ratnaśekharagaṇi.	111	21	48	.....	Do.
286	Sukṛitâṅgadîpikâ	Jinahaṁsasûri .	134	15	56	1689	Do.
287	Sukṛitâṅgasûtravṛitti ...	Śîlâchârya ...	281	15	48	1580	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saṁvat.	Remarks.
		CLASS XVII.—Jaina Literature—*continued.*					
		(b.)—Digambara.					
288	Âdipurâṇa with Chûlikâ ...	Text—Jinasenâchârya and Guṇabhadrâchârya.	497	11	33	1674	Complete.
289	Uttarapurâṇa	Guṇabhadrâchârya.	233	11	44	.....	Do.
290	Kârtikeyânupreksha with a commentary.	Śubhachandragaṇi.	270	10	38	1794	Do.
291	Jinasaṁhitâ	Bhagavadekasaṁdhibhaṭṭâraka.	121	11	38	1887	Do
292	Jîvandharasvâmicharita ...	Śubhachandra...	110	10	34	1638	Do.
293	Jainendrayajñavidhi ...	Śrutasâgara ...	42	13	50	.....	Do.
294	Tattvârthasâradîpaka ...	Sakalakîrtibhaṭṭâraka.	91	9	36	1820	Do.
295	Daśalakshaṇâjayamâlâ ...	Rayadhû ...	6	7	44	.....	Do.
296	Daśalakshaṇodyâpana ...	Sumatisâgara...	11	13	42	.....	Do.

297	Dharmâmṛitaśâstra with a commentary.	Âśâdhara ...	547	10	40	1548	Do.
298	Namaskâramâhâtmya ...	Siddhasenâchârya.	6	14	44	.....	Do.
299	Niyamasâra with a commentary.	Text — Kundakundâchârya; commentary — Padmaprabhamalladhârideva.	146	10	24	.....	Do.
300	Padmanandipañchaviṁśatikâ ...	Padmanandibhaṭṭâraka.	244	5	20	.....	Do.
301	Padmapurâṇa	Ravisheṇâchârya.	523	13	40	1885	Do.
302	Palyavidhânapûjâ	Ratnanandi ...	8	11	34	.....	Do.
303	Pârśvanâthacharitra ...	Sakalakîrti ...	197	11	34	1662	Do.
304	Pravachanasârasiddhânta (Pr.) with a commentary (Sk.) and Bâlâvabodha (vernacular).	Kundakundâchârya; Amṛitachandra; Hemarâja.	212	10	40	1809	Incomplete.
305	Praśnottaropâsakâchâra ...	Sakalakîrti ...	149	9	34	1768	Complete.
306	Mallinâthapurâṇa	Do. ...	74	8	28	1782	Do.
307	Yaśodharacharitra ...	Sarvasena ...	38	12	35	1585	Do.
308	Vasudevahiṇḍa, Madhyamakhaṇḍa.	.....	330	11	38	.....	Do.
309	Śântinâthacharitra ...	Sakalakîrti ...	182	11	38	1883	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saṁvat.	Remarks.
	CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—*continued.*						
	(b.)—Digambara—continued.						
310	S'rîpâlacharitra	Nemidattayati .	76	11	32	1750	Complete.
311	Samyaktvakaumudî, with a gloss in the vernacular.	.....	96	7	36	1867	Do.
312	Siddhachakrakathâ ...	S'ubhachandra .	7	10	32	.....	Do.
313	Subhaumacharitra... ...	Ratnachandra .	22	15	44	.....	Do.
314	Harivaṁśapurâṇa	Jinadâsa, pupil of Sakalakîrti.	275	12	35	1654	Do.
315	The same	Do. ..	278	10	41	1820	Do.
	(c.)—Jaina Works in the Vernacular.						
316	Añjanâsundarîrâsa ...	.....	7	23	42	.. ...	Do.
317	Jambûsvâmirâsa	Padmachandra .	37	17	56	1877	Do.
318	Neminâtharâsa	Vijayadevasûri .	6	15	54	.....	Do.
319	Purandarakathâ	.....	13	14	32	1717	Do.
320	Mantrikarmachandravaṁśâvalî-prabandha.	Guṇavinaya ...	10	13	42	.....	First leaf wanting.
321	S'rîpâlachaupâi	.....	22	15	55	1736	Complete.
322	Vasudhârâmahâvidyâ ...	.....	5	11	48	.....	Do.

CLASS XVIII.—Brâhmanîya Works in the Vernacular.

323	Âtmavichâra	Mâṇikadâsa ...	80	11	28	1909	Do.
324	Shaṭpraśnî	Manoharadâsa..	100	9	27	.....	Do.
325	Saptaśatadodhaka... ...	Vihârîdâsa ...	19	15	44	1746	Do.

II.—Marâthâ Section.

CLASS I.—Vedas including Upanishads.

326	Atirâtrasâman	.....	10	9	21	.....	Complete.
327	Atharvavedasaṁhitâ ...	.....	712	7	28	.....	13th Kâṇḍa wanting and 2 copies of the 20th.
328	Atharvavedopanishads 33 ...	.....	79	8	38	.....	Complete.
329	Âdhânopayuktasâmâni ...	.....	5	6	30	.....	Do.
330	Îśâvâsyopanishad	.....	5	7	15	Śaka 1726	Do.
331	Ṛigvedasaṁhitâ, Ashṭakas I., III., VII.	.....	309	10	32	S'aka 1671	Incomplete.
332	Ṛigvedasaṁhitâbhâshya, Maṇḍala V., Anuvâka i., Sûkta 9.	Sâyaṇâchârya. .	2	19	58	.....	Do.
333	Audgâtramantramâlikâ ...	.....	9	8	22	.....	Complete.
334	Audgâtrasâman	.....	12	8	18	S'aka 1701	Do.
335	Kaivalyopanishaddîpikâ ...	S'aṁkarânanda.	4	19	58	.....	Do.
336	Gopathabrâhmaṇa, Prapâṭhakas II., V., VI.	.....	102	6-7	38	S'aka 1736	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS—*continued.*						
337	Gopîchandanopanishad with a commentary.	.....	5	12	32	.....	Complete.
338	Chhândogyopanishad, Prapâṭhaka VI.	.....	4	14	36	.....	Do.
339	Taittirîyabrâhmaṇa, Prapâṭhaka i of Kâṇḍa III.	.....	23	6	38	.....	Do.
340	Dhurâgâna	.....	5	8	21	.....	Do.
341	Pavanapâvana	.....	5	11	25	1694	Do.
342	Pavamânapadâni	.....	28	8	30	.....	Incomplete.
343	Paśchimadvârasâman ...	.....	13	8	24	1759	Complete.
344	The same	.....	14	9	21	.....	Do.
345	Purushasûktabhâshya ...	.....	2	18	66	.....	Do.
346	Prastotuḥ Sâman	.....	12	8	21	.....	Do.
347	Brahmanaspatisûkta, Padas of...	.....	8	8	26	.....	Do.
348	Rudra (Taittirîyaśâkhâ) ...	.....	26	8	16	1668	Do.
349	Rudra of the Vâjasaneyins ...	.....	51	6-8	27	.....	Two incomplete copies.
350	Rudrabhâshya	Sâyaṇâchârya	7	18	68	.....	Complete.
351	Vâjasaneyisaṁhitâ ...	.....	190	7	19	.....	Pûrvârdha.

352	The same	.....	213	7	34	.....	Complete.
353	Vâjasaneyi Pada text ...	.....	327	8	20	.....	Do.
354	Vâjasaneyi Saṁhitâ, and Jaṭâ of. Krama	.....	400	9	26	.....	Krama to the 37th Adhyâya and Jaṭâ of a portion of the 28th Adhyâya.
355	Vâsudevopanishad with Dîpikâ..	Dîpikâ by Nârâyaṇa.	5	12	32	.....	Complete.
356	S'atapathabrâhmaṇa, Prakaraṇas from.	.....	75	...	...	.....	Do.
357	S'rautaprayogasâmâni ...	.....	19	8	34	.....	Do.
358	Sarvapṛishṭhâptoryâmasâmâni...	.....	36	8	21	1717	Do.
359	Saura	.....	10	8	18	.....	Do.

CLASS II.—Vedâṅgas and Sacrificial Manuals.

(*a*).—*Vedâṅgas.*

360	Kâtyâyanîyapaśubandhasûtra ...	.....	4	10	38	.....	Incomplete.
361	The same, a Vyâkhyâ on ...	.....	3	12	34	.....	Do.
362	Kâtyâyanîyapratijñâsûtra and S'râddhanavakaṇḍikâsûtra.	Kâtyâyana ...	5	9	34	.....	Complete.
363	Kâtyâyanîyaśulvasûtrabhâshya...	Mahîdhara ...	30	11	36	.....	Do.
364	Kâtyâyanîyaśrautasûtra ...	Kâtyâyana ...	218	5	42	1753	Do.
365	The same	Do. ...	83	8	36	.....	From Chapter XI. to the end.
366	The same	Do. ...	42	8	27	1545	To the end of the 1st Pâda of the 5th Adhyâya.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS II.—VEDÂNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—*continued.*						
	(*a*).—*Vedâṅgas*—continued.						
367	Kâtyâyanîyaśrautasûtrabhâshya	Devayâjñika ...	304	5	32	1757	Adhyâya XXV.
368	The same	Do. ...	65	11	57	Saṁvat 1752	Adhyâya V.
369	Kâtyâyanîyasnânasûtra ...	Kâtyâyana ...	3	8	21	.....	Complete.
370	The same, Bhâshya on ...	Karka ...	15	9	26	.....	Do.
371	The same	Keśava, son of Trimalla.	58	7	26	1720	Do.
372	Kramasaṁdhâna	.....	4	7	17	.....	Do.
373	Charaṇavyûha	.....	4	9	32	1700	Do.
374	Pâraskaragṛihyasûtra ...	Pâraskara ...	38	9	29	1712	Do.
375	The same	Do. ...	51	8	36	.....	First 2 leaves and last leaf wanting.
376	The same, Kâṇḍas II. & III. ...	Do. ...	33 25	9	24	.....	Kâṇḍa II. complete, Kâṇḍa III. incomplete.
377	The same, Kshepakakaṇḍikâ of..	Do. ...	7	7	26	.....	Complete.
378	Vikṛitilakshaṇa with a gloss ...	Madhusûdana; O	6	11	36	.....	Incomplete.

379	Śikshâ Mâṇḍûkî	Mâṇḍûkya ...	14	9	32	1772	Complete.
380	Śikshâ Yâjñavalkî	Yâjñavalkya ...	9	10	18	1687	Do.
381	The same	Do. ...	9	10	23	.....	Do.
382	Śrâddhakâśikâ	Kṛishṇa ...	116	12	30	.....	Incomplete.
383	Sarvasammataśikshâ with Vivaraṇa.	(Of the text) Keśava; (of the Com.) Âlamûrimañchi ...	29	12	28	... ..	Complete.
384	Sarvânukramavivaraṇa ...	Jagannâtha ...	55	9	32	.....	Do.
385	Svarâṅkuśa with a commentay .	(Of the text) Jayanta; (of the Com.) Nîlakaṇṭha.	17	9	8	1698	Do.

(*b*).—*Sacrificial Manuals.*

386	Agnyâdheyakarman (Vâjasaneyin).	.....	11	8	42	.....	Incomplete.
387	Achchhâvâkaprayoga	.....	9	8	32	.....	Complete.
388	Anvârambhaṇîyeshṭi and Âgrayaṇahautra (Vâj.).	.....	4	11	32	.....	Do.
389	Apatnîkâdhâna	Nîlakaṇṭha ...	20	5	50	.....	Do.
390	Aptoryâmaśastrâṇi	.....	31	9	32	.....	Incomplete.
391	Âgrayaṇaprayoga (Baudhâyana).	Devîragh u n âtha.	8	10	38	1690	Complete.
392	Âjyaśastra and Praügaśastra ...	.....	2	9	35	.....	Do.
393	Evayâmaruchchhastra	.....	7	8	32	.....	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS II.—VEDÂNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—*continued.*						
	(b).—Sacrificial Manuals—continued.						
394	Aikâhikachâturmâsya(Mâdhyandina).	.....	11	7	44	.....	Complete.
395	Kâmyeshṭiprayoga (Hiraṇyakeśin).	Mahâdeva, son of Nârâyaṇa.	29	8	48	.....	Do.
396	Kâmyeshṭi (Hiraṇyakeśin) ...	Do. ...	43	8	24	.....	Do.
397	Gopâlakârikâ on the Soma sacrifice.	Gopâla ...	15	9	34	.....	Do.
398	Châturmâsyaprayoga (of the Vâjasaneyins).	.....	52	12	26	.....	Do.
399	Châturmâsya (Hiraṇyakeśin) ...	.....	56	9	39	.....	Do.
400	Châturmâsyahautra (Âśvalâyanânusârin).	.....	18	10	40	1696	Do.
401	Jyotishṭomaśastrâṇi	.....	16	6	36	.....	Incomplete.
402	Jyotishṭomasaṁsthâ	.....	17	11	32	.....	Stray leaves.
403	Darśapûrṇamâsaprayoga (Baudhâyanânusârin).	.....	74	9	24	1709	Complete.

404	The same	Govindaśesha...	30	11	40	... ..	Do.
405	The same (Âtharvaṇa)	.....	80	7	24	1754	Do.
406	Darśapûrṇamâsaprâyaśchittâni (from Hiraṇyakeśisûtraprayogaratna).	Mahâdeva Somayâjin.	52	9	35	1669	Do.
407	Darśapûrṇamâsabrahmatva (Atharvaveda, Kauśikasûtra).	.....	9	8	22	.....	Do.
408	Darśapûrṇamâsahautra (Âśvalâyanânusârin).	.....	16	9	36	1708	Do.
409	The same	.....	19	8	22	.....	Do.
410	The same	.....	16	8	31	.....	Do.
411	Devayajanabhûmipûjâ (Vâj.) ...	.....	2	7	42	.....	Do.
412	Nakshatrasatra (Baudhâyanokta)	.....	26	5	38	1757	Do.
413	Nakshatrasatrahautra	.....	15	12	26	.....	Do.
414	Nakshatreshṭi	.....	2	8	24	.....	Incomplete.
415	Nakshatrasatreshṭiprayoga ...	Ananta, son of Âpadeva.	8	6	39	.....	Only Kṛittikeshṭi.
416	Nirûḍhapaśubandhamaitrâvaruṇaprayoga (Âśvalâyanânusârin)	.....	4	10	31	1708	Complete.
417	Neshṭṛitvaprayoga (Âśvalâyanânusârin).	.....	5	8	32	.....	Do.
418	Parvanirṇaya (from Dharmasindhu).	.....	11	5	42	.....	Incomplete.
419	Parvanirṇaya	Murâri ..	18	5	48	.....	Do.
420	The same	Do. ..	40	5	37	.....	Complete.
421	Pavitreshṭi (Yâjamâna) of the Vâjasaneyins.	.....	4	5	42	.....	Incomplete.
422	Pavitreshṭi (Vâj.)	.....	14	6	30	.....	Complete.
423	Pavitreshṭi, (Baudhâyanîyâ) ...	.....	6	10	32	1755	Do.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS II.—VEDÂNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—*continued.*						
	(b.)—Sacrificial Manuals—continued.						
424	Paśubandha(Nirûḍha),the whole Prayoga of (Vâj).	.....	53	7	24	.....	First leaf wanting.
425	Putrakâmyeshṭi (Vâj.)	.....	2	8	24	.....	Complete.
426	Potṛitvaprayoga	.....	7	9	32	.....	Do.
427	Prâyaśchittapradîpa	.....	20	10	38	1625	Incomplete.
428	The same (Baudhâyanânusârin).	.....	93	10	46	... ..	Complete.
429	Prâyaśchittâni Sâmânyâni (Âpastambânusârîṇi).	.....	41	8	32	1622	Ll. 1—4 wanting.
430	Prâyaśchittâni (Hiraṇyakeśisûtroktâni).	Gaṇeśasomayâjin.	54	10	32	1698	Complete.
431	Prâyaśchittâni (Hiraṇya.) Agnihotrasaṁbandhîni.	Mahâdevasomayâjin.	47	10	34	1599	Do.
432	Brâhmaṇâchchhaṁsi prayoga (Âśvalâyanânusârin).	.....	4	12	24	.....	Incomplete.
433	Mṛigâreshṭi (Âdhvaryava, Vâj.).	.....	4	6	42	.....	Complete.
434	Mṛigâreshṭihautra (Baudhâyanîya).	.....	5	6	37	.....	Do.

435	Mṛitapatnîkâdhâna	Dhuṇḍirâja Lallopâkhya.	7	6	46	.....	Do.
436	Maitrâvaruṇaprayoga (Paśau and Some, Âśvalâyanânusârin.)	.....	24	8	33	.....	Do.
437	The same (Some, Âśv.) ...	.....	8	10	31	.....	Incomplete.
438	The same (Paśau, Âśv.) ..	.....	6	13	28	1679	Complete.
439	Maitrâvaruṇaśastrâṇi (Agnishṭoma.)	.....	6	8	24	.....	Do.
440	Paryâyaśastrâṇi	.....	28	9	32	.....	Do.
441	Vâjapeyaudgâtraprayoga ...	.....	18	11	29	.....	Do.
442	Vâjapeyasarvapṛishṭhâptoryâmaudgâtraprayoga.	Govardhana ...	50	10	36	1694 Sam 1827	Do.
443	Shoḍaśiśastra	.....	5	9	24	1718	Do.
444	The same	.....	4	10	28	.....	Do.
445	Sarvatomukhaudgâtraprayoga...	Tripâṭhî, son of Deveśvara.	39	10	22	.....	Do.
446	Sâyamprâtaragnihotrahoma(Vâj.)	.. ...	6	5	36	.....	Do.
447	The same (Vâj.)	.....	10	6	26	.....	Do.
448	Sârvapṛishṭheshṭi (Vâjasaneyâdhvaryava).	.....	6	6	46	.....	Incomplete.
449	Somaprayoga, Hiraṇyakeśin ...	.....	73	11	42	1648	Complete.
450	Svargadvâreshṭisatraprayoga ...	Dhuṇḍirâja ...	20	5	40	1753	Do.
451	The same (Baudhâyanânusâryâdhvaryava, Hautra-sâmânya.)	Do. ...	7	14	48	1778	Do.
452	Hautramañjarî	Jagannâtha ...	36	11	40	.....	Incomplete.

CLASS III.—Itihâsas, Purâṇas, Mâhâtmyas and Stotras.

453	Âdityahṛidayastotra	Vyâsa ...	18	11	24	.....	Complete.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS III.—ITIHÂSAS, PURÂNAS, MÂHÂTMYAS AND STOTRAS—*continued.*						
454	Âdityahṛidayastotra	Vyâsa... ...	27	10	18	.....	Complete.
455	Ṛishipañchamîvratakathâ ...	.....	14	7	18	.....	The first leaf and a few at the end wanting.
456	Kâśîkhaṇḍa	Vyâsa... ...	262	17	48	Saṁvat 1629	Complete.
457	The same with a commentary...	Com. by Râmânanda.	101	14	38	.....	Incomplete.
458	Gaṅgâsahasranâmastotra ...	.....	4	18	54	.....	Complete.
459	Gayâmâhâtmya	Vyâsa... ...	38	10	31	.....	Do.
460	Garuḍapurâṇa, Pretakalpa ...	.....	59	13	34	1745	Do.
461	Gâyatrîpañchâṅgâni	.....	44	9	18	.....	Incomplete.
462	Gurugîtâ	.....	23	6	20	.....	Complete.
463	The same	.....	28	7	19	.....	Do.
464	Nṛisiṁhapurâṇa	.....	47	10	45	.....	Incomplete.
465	Nṛisiṁhasahasranâmastotra ...	.....	4	19	57	.....	Complete.
466	Pâṇḍavagîtâstotra	.....	5	18	52	.....	Do.
467	Prajñânakumudachandrikâ from Brahmâṇḍapurâṇa.	Vyâsa... ...	255	9	38	.....	Do.

468	Pratyaṅgirâsahasranâmastotra....	.....	37	7	18	Sana (Hijra?) 1140	From the Atharvaveda. Leaves 28—35 wanting.
469	Prayâgamâhâtmya	.....	5	19	56	.. ...	From the Matsyapurâṇa. Incomplete.
470	Brahmottarakhaṇḍa. Chs. I—XXII.	.....	120	9	35	.....	From the Skandapurâṇa. Complete.
471	Do., do. ...	.....	163	10	19	1654	From the Skandapurâṇa. Complete.
472	Mallârikavacha	.....	2	10	57	.....	Complete. From the Skandapurâṇa.
473	Mallârimâhâtmya	.....	14	14	50	.....	Incomplete. From the Brahmâṇḍapurâṇa.
474	Mallârisahasranâmastotra ...	.....	31	7	17	.....	Complete. From the Padmapurâṇa.
475	Mudgalapurâṇa...	.....	82	26	32	.....	Khaṇḍa II. and Khaṇḍa V. (incomplete).
476	Mudrâdhâraṇastotra	.....	1	12	32	.....	Complete. From the Skandapurâṇa.
477	Mokshadharma	.....	38	16	36	.....	Incomplete. From the Bhârata.
478	Râmasahasranâmastotra ...	.....	2	23	65	.....	Complete. From the Padmapurâṇa.
479	Reṇukâmâhâtmya	.....	85	10	42	.....	Incomplete.
480	Reṇukâsahasranâmastotra ...	.....	15	9	24	.....	Complete.
481	Lalitâsahasranâmastotra ...	.....	6	I5	56	.....	Do. From the Brahmâṇḍapurâṇa.
482	Vâsudevastotra...	.....	5	9	24	.....	Complete.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS III.—ITIHÂSAS, PURÂNAS, MÂHÂTMYAS AND STOTRAS—*continued.*						
483	Vishṇu, Apâmârjanastotra in honour of.	.....	2	20	48	.....	Complete.
484	Vaiśâkhamâhâtmya	.....	113	10	26	1709	First leaf wanting. From the Skandapurâṇa.
485	Do.	.....	26	15	46	.....	Incomplete.
486	S'ivakavacha	.....	2	14	58	.....	Complete. From the Skandapurâṇa.
487	Do.	.....	10	7	24	.....	Incomplete. From the Skandapurâṇa.
488	S'ivasahasranâmastotra ...	.....	18	16	56	.....	Complete. From the Skandapurâṇa.
489	S'ivastotra	.....	5	7	16	.....	Complete. From the Bhârata.
490	Saptaśatî, a Commentary on ...	.....	32	17	67	.....	Complete. Some leaves torn.
491	Hmâlasâmâhâtmya	.....	15	10	20	.....	Complete. From the Bhavishyatpurâṇa.

492	Agnimukha or Âjyatantra-prayoga, and Laghuśântyudakaprayoga.	.....	41	8	20	1753	Complete.
493	Ajapâ Gâyatrî	.....	13	8	21	.....	Do.
494	Adhyâyotsargopâkarma (Vâj.)...	.....	27	13	22	1748	Do.
495	Do. ...	.....	10	11	21	.....	Do.
496	Adhyâyotsargopâkarmahoma ...	.....	2	19	58	.....	Incomplete.
497	Antyeshṭiprayoga	Nârâyaṇabhaṭṭa	54	7	28	.....	Complete.
498	Aśvatthodyâpana	... ..	16	8	27	1690	Do.
499	Do.	.....	7	8	27	.....	Do.
500	Asthiśuddhi	.....	6	10	27	.....	Do.
501	Asthyuddharaṇa	.....	2	7	44	.....	Do.
502	Âchâradinakaroddyota... ...	Gâg â b h a ṭ ṭ a *alias* Viśveśvara.	36	14	40	.....	Do.
503	Âchârapradîpa	Kamalâkara ...	42	26	32	.....	Do.
504	Âbhyudayikaśrâddha	.....	9	8	48	.....	Do.
505	Do.	.....	4	8	48	.....	Do.
506	Âvasathyâdhâna and other household rites, a Manual of.	.....	15	13	37	.....	Incomplete.
507	Âśauchanirṇaya...	Jîvadeva ...	64	10	48	.....	Complete.
	Saṁskârakaustubha	Anantadeva ...					Incomplete.
508	Âśauchanirṇaya...	.....	11	9	34	.....	Do.
509	Âśvalâyanagṛihyakârikâ ...	Kumârila ...	46	9	33	1681	Complete.
510	Âhnika	Nṛisiṁhâchârya, son of Chhalârinârâyaṇa.	73	10	35	Saṁ 1816	Do. Of the Mâdhvas.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
		CLASS IV.—Dharmaśâstra or Religious and Civil Law—*continued.*					
511	Âhnika according to the Gautamasûtra.	.....	10	11	35	1708	Complete.
512	Âhnika	Raghunâtha ...	63	8	20	.....	Do.
513	Udakaśânti	.....	28	10	33	1728	Do.
514	Upanayanaprayoga	.....	8	10	21	.....	Incomplete.
515	Do. from Saṁskâranṛisiṁha ...	.....	17	8	21	.....	Complete.
516	Saṁskâras up to Upanayana ...	.....	20	9	21	.. ...	Do.
517	Upâkarmapramâṇa	Bâladîkshita ...	3	12	26	.....	Do.
518	Ṛigvedâhnikachandrikâ ...	Kâśînâtha ...	33	9	35	.....	Do.
519	Aurdhvadehikaprakaraṇa ...	.....	32	8	27	1704	Incomplete.
520	Aurdhvadehikavidhi	.....	14	10	28	.....	Do.
521	Kanyâgatatîrthavidhi	.....	24	12	21	.....	Complete.
522	Kâyasthanirṇaya	.....	10	22	44	.....	Do.
523	Kâlanirṇayachandrikâ	Divâkara ...	14	12	44	.....	Incomplete.
524	Kâlanirṇayadîpikâvivaraṇa ...	Nṛisiṁha ...	112	11	22	.....	Do.
525	Kâlanirṇayaprakâśa	Râmachandra-bhaṭṭa.	144	11	50	Saṁ. 1746	Complete.

526	Kâlamâdhavakârikâ	Mâdhava ...	10	9	32	.....	Do.
527	Kâlamâdhavakârikâ with a gloss.	(Gloss by) Vaidyanâtha.	54	11	30	1727	Five Prakaraṇas.
528	Kâlasiddhânta	Chandrachûḍa.	27	9	30	.....	Incomplete.
529	Kuṇḍamaṇḍapasiddhi with a commentary.	Viṭṭhaladîkshita	57	8	24	.....	Complete.
530	Do. ...	Do. ...	39	8	30	.....	Incomplete.
531	Kuṇḍasâdhanavidhi	.....	5	11	34	Sam. 1816	Do.
532	Keśântasaṁskâra, time of, prescribed by Pâraskara.	.....	3	8	18	.....	Complete.
533	Kaulaśrâddhavidhi	.....	4	12	31	.....	Do.
534	Gaṇeśârghyadâna	.....	2	7	24	.....	Do.
535	Gayâkṛitya	.....	18	10	24	.....	Incomplete.
536	Do.	Raghunâtha ...	8	10	30	.....	Complete.
537	Garbhâdhâna, Saṁskâras from, to Nâmakaraṇa.	.....	9	8	30	.....	Do.
538	Garbhâdhânasaṁskâra from Saṁskârabhâskara (Vâj.)	Ṛishibudha ...	13	8	26	.....	Do.
539	Gâyatrîpuraścharaṇa from Viśvâmitrakalpa.	.....	63—143	8	27	1638	Incomplete.
540	Gotranirṇaya	Mahâdeva Daivajña.	4	8	32	1706	Complete.
541	Gotrapravara	.....	9	7	48	.....	Appears incomplete
542	Gomukhaprasava	.....	5	8	28	.....	Complete.
543	Do. from Prayogadarpaṇa.	.....	6	5	46	.....	Do.
544	Grahayajña	Kamalâkara ...	23	7	28	1722	Do.
545	Grahayajñapaddhati	.....	18	8	18	.....	Do.
546	Jvaraśânti	.....	2	8	32	1725	Do.
547	Do.	.....	3	8	32	1759	Leaf 2 wanting.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS IV.—DHARMAŚÂSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—*continued.*						
548	Tithinirṇaya	Bhaṭṭoji Dîkshita.	42	11	30	.....	Complete.
549	Ṭrichâbhâskara...	.....	5	18	50	.....	Do.
550	Do.	.....	4	20	42	.....	Do.
551	Trimśachchhlokyartha	Râmabhaṭṭa ...	21	9	30	.....	Do.
552	Tvaritarudravidhâna	.....	4	8	26	.....	Do.
553	Dânavâkyâvalî	Dhîramati ...	46	16	66	Saṁvat1539	Do.
554	Dânavidhi	.....	12	8	28	.....	Incomplete.
555	Dharmaśâstrasaṁgraha ...	.....	7	33	22	.....	Complete.
556	Do. ...	.....	6	18	52	.....	Do.
557	Dharmaśâstrasaṁgrahaślokâḥ...	.....	8	19	58	.....	Incomplete.
558	Dharmasindhu	Bâbâ Pâdhye...	275	9	36	.....	Do.
559	Navarâtrahavanavidhi	.....	5	11	30	.....	Complete.
560	Nityayâtrâ	.....	10	10	27	1702; Saṁvat 1837	Do.
561	Nirṇayasindhu	Kamalâkara ...	631	10	37	1581	Do.
562	Nirṇayâmṛita	Sûryasena ...	244	9	40	.....	Do.

563	Nûtanamûrtipratishṭhâ ...	.....	16	8	26	.....	Do.
564	Pañcha Mahâyajñâḥ	.....	4	8	27	1739	Do.
565	Pañchâṅgarudranyâsâḥ ...	.....	20	7	29	.. ...	Incomplete.
566	Pañchâṅgarudranyâsa, Japa and Homa.	.....	13	9	35	.....	Complete.
567	Parabhujâtinirṇaya	.....	19	12	32	.....	Do.
568	Pallîpatana	.....	3	12	33	.. ...	Do.
569	Pavamânahomavidhi	.....	10	10	32	.....	Do.
570	Pâkayajña, Gṛihyâgnyâdhâna-paddhati with, from Prayoga-paddhati.	Gaṅgâdhara ...	42	12	44	1672	Do.
571	Pâlâśavidhi	.....	4	6	21	.....	Do.
572	Puṇyâhavâchana	.....	10	5	18	.....	Incomplete.
573	Puṇyâhavâchanaprayoga ...	.....	12	11	29	.....	Do.
574	Puttalakavidhi	.....	20	9	28	.....	Complete.
575	Pratishṭhâdarpaṇa	Padmanâbha ...	69	9	30	1706	Do.
576	Prayogadarpaṇa	Do. ...	34	5	42	.....	Incomplete.
577	Prayogapaddhati	Peṁjalla Jhiṁgayya.	105	9	30	.....	Do. Leaves 7—11 wanting.
578	Prâyaśchittasaṁkalpa	.....	4	7	26	.....	Incomplete.
579	Pretadîpikâ	Gopînâtha ...	78	9	25	1720	Complete.
580	Bahirmâṭṛikâ	.....	6	8	22	.....	Do.
581	Brahmayajña of the Ṛigvedins...	.....	2	14	50	.....	Do.
582	Bhûtaśuddhi	.....	2	19	58	.....	Do.
583	Do. and other Prakaraṇas.	.....	6	15	29	1692	Do.
584	Mantrapushpâñjali	.....	2	8	30	.....	Do.
585	Mahânyâsa	.....	16	7	17	1676	Do.
586	Mahârudrapaddhati	.....	15	6	17	.....	Incomplete.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
	CLASS IV.—DHARMAS'ÂSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—*continued.*						
587	Mahâlayaprayoga	.....	28	7	16	.....	Complete.
588	Mitâksharâ—Chapter I, ...	Vijñâneśvara ...	100	11	32	.....	Do.
589	Do. —Chapter II, ...	Do. ...	185	11	36	1572	Do.
590	Mûlaśânti	.....	28	5	40	.....	Incomplete.
591	Rajodarśanaśânti	.....	5	11	25	1761	Complete.
592	Varadachaturthîvrata	.....	6	12	44	.....	Incomplete.
593	Vâpyutsarga	.....	15	10	30	.....	Complete.
594	Vâmanadvâdaśî and other Vratas,	.....	38	11	32	1745	Do.
595	Vâstuprayoga	.....	21	7	24	1657	Do.
596	Vâstuśânti	.....	12	7	23	1655	Do.
597	Vis'vâmitrakalpa	.....	129	9	36	.....	Incomplete.
598	Vis'ves'varî	Viśveśvara ...	36	10	30	.....	Do.
599	Vratarâja	Viśvanâtha Daivajña.	500	10	44	.....	Complete.
600	S'âlâkarmapaddhati	.....	37	9	28	.....	Do.
601	S'âligrâmaparîkshâ	.....	10	16	50	.....	Do.
602	S'râvaṇadvâdaśî	.....	6	10	32	.....	Incomplete.
603	S'ravaṇâkarman and others (according to the Hiraṇyakeśisûtra)	Gopînâtha Dîkshita.	18	10	32	1728	Complete.

604	S'râddhaprayoga	.....	30	9	30	.....	Do.
605	S'râvaṇîprayoga	.....	33	10	27	1740	Do.
606	Do.	.....	30	7	26	.....	Incomplete.
607	S'rîdharapaddhati up to the Âvasathyaprâyas'chitta.	S'rîdhara ...	13	12	26	.....	Complete.
608	Shaḍgrahas'ânti	.....	6	6	25	.....	Do.
609	Saṁdhyâbhâshya	.....	19	20	52	.....	Do.
610	S'aṁnyâsavidhi	.....	11	10	29	1693	Do.
611	Do.	.....	11	10	32	1669	Do.
612	Saṁskâranirṇaya	Nandapaṇḍita .	55	12	46	.....	First leaf wanting.
613	Saṁskârapaddhati ...	Gaṅgâdhara ...	30	10	30	.....	Incomplete.
614	Do.	Do. ...	40	9	20	.....	Do.
615	Saṁskâramuktâvalî ...	Tânapâṭhaka ...	122	9	30	1681	Complete.
616	Sarvatobhadra and Godâna ...	.....	9	10	30	.....	Do.
617	Sarvatobhadra	.....	8	9	29	.....	Do.
618	Do. and Liṅgatobhadra.	.....	8	9	29	.....	Do.
619	Sarvatobhadrahoma ...	.....	5	11	30	.....	A very small portion wanting.
620	Do.	.....	8	7	26	.....	Complete.
621	Sarvaprâyaśchitta... ...	.....	12	10	20	.....	Do.
622	Sâpiṇḍyanirṇaya	.....	14	9	23	.....	Do.
623	Smârtapadârthasaṁgraha ...	Gaṅgâdhara ...	59	10	38	1668, Saṁvat 1803.	Ll. 1-16, 19 and 62-65 wanting.
624	Svâhâkâra and Saṁkalpa ...	.....	12	12	26	.....	Complete.
625	Hemâdri, Saṁkalpa from ...	.....	3	10	26	.....	Do.
		CLASS V.—Poems, Plays, Fables, &c.					
626	Kumârasaṁbhava with a commentary.	Kâlidâsa; Mallinâtha.	77	13	34	.....	Cantos I—V.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
		CLASS V.—Poems, Plays, Fables, &c.—*continued.*					
627	Kṛishṇakarṇâmṛita ...	Lîlâs'uka ...	9	18	52	.....	Complete.
628	Do.	Do. ...	10	19	52	.....	Do.
629	Godâlaharî	.. ...	11	8	27	1773	Do.
630	Do.	Khaṇ ḍ a r â j a-dîkshita.	2	19	56	.....	Do.
631	Ghatakharpara	Kâlidâsa ...	6	6	16	.....	Do.
632	Do. with a commentary.	.....	6	13	37	.....	Do.
633	Do. do. ...	Kâlidâsa ; O. ...	9	10	39	.....	Do.
634	Navaratnamâlâ	S'aṁkarâchârya.	1	18	56	.....	Do.
635	Naishadhakâvya	S'rîharsha ...	16	18	55	.....	Cantos I—V.
636	Do. with a commentary.	Do. ; Nârâ-yaṇa.	889	9	48	.....	Cantos VI—XXI.
637	Pañchatantra	.....	46	11	48	.....	Incomplete.
638	Padyaprasûnâñjali or Vishṇu-sahasranâmastotra.	Gambhîrab h â-ratî.	4	19	60	.....	Two Mañjarîs and a portion of the 3rd.
639	Pâdâdikes'astuti	S'aṁkarâchârya.	2	15	60	.....	Complete.
640	Praśnottaramâlâ	S'uka ...	4	8	26	.....	Do.
641	Pras'nottaramâlikâ ...	S'aṁkarâchârya.	5	13	17	.....	Do.
642	Bilvamaṅgalastotra ...	.....	2	19	52	.....	Do.

643	Bhartṛihari's Nîti and S'ṛiṅgâra S'atakas.	Bhartṛihari ...	28	13	37	.....	First complete ; second incomplete.
644	Bhâminîvilâsa	Jagannâtha ...	35	9	31	.....	Complete.
645	Mahimnaḥ stotra, Commentary on.	.....	15	11	32	.....	Do.
646	Mudgala's Âryâs	Mudgala ...	5	12	41	.....	Do.
647	Laghustava	Kâlidâsa ...	1	18	62	.....	Do.
648	Viduranîti	.....	32	12	27	.....	Do.
649	Vṛiddhachâṇakya... ...	.....	10	12	36	.....	Chapters I—VIII.
650	Hanumannâṭaka	.....	12	9	30	.....	Incomplete.

CLASS VI.—Vyâkaraṇa or Grammar.

651	Ṛijusârasvataprakriyâ ...	Anubhûtisvarûpâchârya.	255	9	23	Saṁvat 1737.	Saṁdhi prakaraṇa wanting.
652	Do.	.....	24	7	28	.....	Incomplete.
653	Paribhâshâbhâskara ...	Bhâskara ...	73	9	33	.....	Complete.
654	Bhûshaṇasâra	Komḍabhaṭṭa .	66	10	38	.....	Do.
655	Madhyakaumudî	Varadarâja ...	222	11	32	1708	Do.
656	Do.	Do. ...	50	8	21	.....	Up to Subanta and a portion of Tiṅanta.
657	Manoramâ	Bhaṭṭoji Dîkshita.	Tiṅ. 57	9	63	.....	Incomplete.
			Vaid. 29	9	64		Complete.
			Shaḍl. 10	14	49		Incomplete.
658	Vaidikî from Siddhânta Kaumudî.	Do. ...	8	13	47	.....	Do.
659	S'abdaratna	Haridîkshita.	Sub. 113 Tiṅ. 23	12	72	.....	Do.

APPENDIX II—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
		CLASS VII.—Kos'as or Lexicons.					
660	Anekârthadhvanimañjarî ...	.....	8	11	46	.....	Incomplete.
661	Mâtṛikânighaṇṭa	.....	1	22	72	.....	Complete.
		CLASS VIII.—Poetics and Metrics.					
662	Rasamañjarîparimala, a commentary on Rasamañjarî.	Bhânudatta; S'eshachintâmaṇi.	67	12	40	.....	Do.
663	Subodhinî, a commentary on S'rutabodha.	Manohara ...	18	8	32	.....	Do.
		CLASS IX.—Yoga.					
664	Râjayoga	Râmachandrayati.	29	6	29	Saṁvat 1867.	Do.
665	Haṭhapradîpikâ	Svâtmârâma ...	33	10	30	.....	Do.

CLASS X.—Mîmâmsâ.

666	Pishṭapaśumîmâṁsâ ...	...	Nârâyaṇapaṇḍita.	20	10	29	.....	Do.
667	Bâlamîmâṁsâ ...	...	S'aṁkara ...	18	13	34	.....	Incomplete.

CLASS XI.—Vedânta and other Theosophic systems.

(a).—*S'aṁkarâchârya's Advaita.*

668	Dvâdaśamahâvâkyâvalî ...	...	.....	31	13	36	.....	Complete.
669	Pañchîkaraṇa ...	...	.....	13	11	21	.....	In Sanskrit and Marâthî.
670	Yogavâsishṭhasâravivaraṇa and Vajrasûchyupanishad.		Mahîdhara; O..	12	21	52	.....	The former incomplete.
671	Vedântasûtrabhâshya with Ratnaprabhâ.		S'aṁkara; Govindânanda.	77	15	46	.....	Ch. I. pâda 1.
672	Sarvasâra ...	...	.....	8	8	24	.....	Incomplete.
673	Do. ...	...	.....	11	24	38	.....	Complete.
674	Subodhinî, a commentary on the Bhagavadgîtâ.		.....	64	18	58	.....	Incomplete at the end.

(c).—*Madhva's or Dvaita.*

675	Gîtâbhâshya ...	...	Ânandatîrtha...	18	11	33	.....	Chs. I. and II.
676	Gîtâṭîkâ ...	...	Vidyâdhirâja...	121	14	33	.....	Up to the 20th stanza of Chapter XVI.
677	Veṅkaṭeśasahasranâmaṭîkâ ...		Pupil of Satyavijaya.	45	15	36	.....	Incomplete.
678	Vedântasûtrabhâshya ...		Ânandatîrtha...	42	16	48	.....	Do.

APPENDIX II.—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
			CLASS XI.—VEDÂNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—*continued.*				
			(e).—Miscellaneous Vaishṇavism.				
679	Bhaktiratnâvalî ...	...	.....	26	8	37	.....	Complete.
			(g).—General.				
680	Yâjñavalkyagîtâ ...	...	.....	8	19	52	.....	Incomplete.
			CLASS XII.—NYÂYA AND VAIS'ESHIKA.				
681	Gâdâdharî ...	...	Gadâdhara ...	300	12	48	.....	Up to Vyâptivâda. Incomplete.
682	Tarkasaṁgraha ...	...	Annaṁbhaṭṭa .	7	11	24	.....	Complete.
683	Tarkadîpikâ ...	...	Do. ..	18	11	42	.....	Do.
684	Nyâyasiddhântamañjarî	...	Jânakînâtha ...	38	9	50	Saṁvat 1771.	Do.
685	Pakshatâvâda ...	...	.....	22	12	36	.....	Do.
686	Bhavânandî ...	...	Bhavânanda ...	124	14	46	.....	Incomplete.

687	Do. — Avayava ...	Do. ...	70	15	66	.....		Complete.
688	Do. — Hetvâbhâsa ...	Do. ...	52	15	61	.....		Incomplete.
689	Bhavânandîprakâs'a ...	Mahâdeva ...	324	14	42	.....		As far as the Vyâptivâda. Some leaves wanting.
690	Do.	Do. ...	101	10	41	.....		Incomplete.
691	Do.	Do. ...	121	13	38	.....		Do.
			61					
692	Muktâvalî	Vis'vanâtha .	59	9	44	.....		Four incomplete manuscripts.
			40-67	12	42			
			51	12	48			
			31	10	50			
693	Vâyupratyakshavâda ...	Gadâdhara ...	7	8	52	.....		Complete.
694	Vyutpattivâda	Do. ...	154	11	48	1732		Do.
695	Saptapadârthî	S'ivâditya ...	10	10	30	.....		Do.

CLASS XIII.—Jyotisha or Astronomy, Astrology and Divination.

696	A Karaṇagrantha	.....	12	9	37	.....		Incomplete.
697	Kiraṇâvalî	Dâdâbhâî ...	197	9	40	.....		Complete.
698	Kes'avapaddhati, Illustrative calculations of.	Vis'vanâtha ...	48	11	32	.....		Incomplete.
699	Godhûlavichâra	.....	4	7	13	.....		Complete.
700	Grahakautuka with a commentary.	Kes'ava ...	48	13	40	1500		Do.
701	Jâtakachandrikâ	Yâjñikanâtha .	39	9	21	Samvat 1803		Do.
702	Jyotishagrantha	.....	21	10	36	.....		Incomplete at the beginning and the end.

APPENDIX II.—*continued.*

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
	XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—*continued.*						
703	Jyotishasâgara	.....	113	5	19	.....	Incomplete.
704	Do.	.....	71	10	16	.....	Do.
705	Tithichakra	.....	15	14	31	.....	Do.
706	Pañchâṅgasâraṇî	.....	34	7	38	.....	Do.
707	Pavanavijaya—Svarodaya ...	.....	19	11	30	....	Complete.
708	Pârâśarîjâtakavyâkhyâ ...	.....	11	9	28	1774	Do.
709	Pras'nabhairava	.....	15	11	32	1744	Do.
710	Phârasîprakâs'a	Vedâṅgarâja ...	66	10	21	.....	Incomplete.
711	Buddhivilâsa	.....	{ 21 { 66	6 9	24 22	}	Two incomplete copies.
712	Bhuvanakos'a	Gurjarânanta...	11	10	32	.....	Complete.
713	Muhûrtachintâmaṇi ...	Daivajñarâma .	32	12	34	.....	Do.
714	Do.	Do. ..	41	11	30	.....	Do.
715	Muhûrtatattvaṭîkâ ...	Kes'ava ...	46	10	36	.....	Incomplete.
716	Muhûrtadîpaka	Mahâdeva ...	11	10	25	.....	Complete.
717	Muhûrtamârtaṇḍa... ...	Nârâyaṇa ...	20	12	32	1677	Do.
718	Muhûrtamârtaṇḍaṭîkâ ...	Do. ...	60	10	30	.....	Incomplete.
719	Muhûrtamuktâvalî ...	S'rîkaṇṭhâch â-rya.	10	7	20	1728	Complete.

720	Ramalaśâstra ...	...	Chintâmaṇi ...	10	18	58	.....	Do.
721	Lîlâvatî ...	...	.....	51	8	32	.....	Incomplete.
722	Vivâhavṛindâvana...	...	Keśavadaivajña	22	9	35	1679	Complete.
723	S'îghrabodha ...	...	Kâśînâtha ...	36	8	36	.....	Do.
724	Shaṭpañchâśikâ ...	...	Pṛithuyaśas, son of Varâhamihira.	10	9	24	1727	Do.
725	Samarasâra ...	...	.....	10	9	40	.....	Incomplete.
726	Samarasâraṭîkâ ...	...	Râmachandra; his younger brother Bharata.	22	14	48	Saṁvat 1727.	Complete.
727	Sâmudrika ...	...	.....	1	15	60	.....	Incomplete.

CLASS XV.—Tântrika Literature.

728	Kâlîkavacha ...	...	.....	2	14	41	.....	Complete.
729	Khaḍgamâlâstotra	...	.....	6	10	21	.....	Do. From Rudrayâmala.
730	Mantrachandrikâ ...	...	Janârdana ...	89	12	28	1718	Do.
731	Râmatriṁśannâmastotra	...	.....	2	24	50	.....	Do. From Rudrayâmala.
732	Laghupaddhati ...	...	Vidyânandanâtha.	29	9	13	.....	Do.
733	Vanadurgâprayoga	...	.....	29	11	40	.....	Do.
734	Varivasyârahasya ...	...	Bhâskararâja ..	54	11	40	1710	Do.
735	S'âbaratantra ...	...	.....	27	9	38	.....	Do.
736	S'âradâtilakaṭîkâ ...	...	.....	45	17	45	.....	Incomplete.
737	Svarṇâkarshaṇabhairavî	...	.....	5	8	40	.....	Complete.

APPENDIX III.

A. *Pramâṇamañjarî.*

प्रमाणमञ्जरी.

Beg.—हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥

End.—नाकाशे व्यभिचारस्तस्यापि तथा साधनात् । इति तार्किकसर्वदेवसूरिणा विरचितायां प्रमाणमञ्जर्यामभावपदार्थः समाप्तः ॥

प्रमाणमञ्जरीटीका

Beg.—नत्वा हरिपदं नत्वा गुरोरर्थं च यत्नतः । प्रमाणमञ्जरीटीका बलभद्रेण तन्यते ॥ १ ॥

End.—यन्मिश्रबलभद्रेण निरटङ्कीह किंचन । तच्छोधयन्तु सुधियः सारासारविवेचकाः ॥

B. *Prâkṛitaprakriyâvṛitti.*

प्राकृतप्रक्रियावृत्ति.

Beg.—यस्यक्रम[नम?]स्कारः सारसौख्यविधायकः।
सश्रीविश्वविभूजी(भुजौ)यात्तमांसि नितमां मम॥
सिद्धहैमाष्टमाध्याये प्रोक्तं प्राकृतलक्षणम् ।
क्रियते दुण्टिका तस्या नाम्ना व्युत्पत्तिदीपिका ॥

End.—इति वृद्धतपागच्छे श्री ५ सौभाग्यसागरसूरिशिष्येण हर्षकुलपण्डितवचःप्राप्तप्रयोगरहस्येन उदयसौभाग्यगणिना लिखितायां हैमप्राकृतवृत्तिदुण्टिकायां व्युत्पत्तिदीपिकाभिधानायां सर्वप्रयोगविशेषव्युत्पत्तिप्रकाशायाश्चतुर्थः पादः समर्थितः ॥

C. *Kîrtikaumudî.*

कीर्तिकौमुदी.

By Gûrjareśvara-Purohita Someśvara.

Date.—विक्रमतो गिरिगगनस्मरशरविधुसंख्यवत्सरे वहति ।
स्वपरोपकारकृतये लिप्यकारि मुमुक्षुणा ॥ १ ॥ श्रीमति पत्तननगरे

D. *Gurvâvalî.*

गुर्वावली.

Beg.—सिरिमन्तो सुहहेउ गुरुपरिपाटीइ आगओसन्तो।
पज्जोसवणाकप्पो वाइज्जइ तेण तं बुहं ॥
सिरिविजयसेणसूघमुहेहिं णेगसाहुवग्गेहिं ।
परिकलिओ पुहवितले विहरन्तो जयउ जगबन्धू ॥

E. *Seshasamgraha.*

शेषसंग्रहः

Beg.--प्रणिपत्यार्हतः सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः । शेष(षा)ख्यनाममालाया नामानि प्रतनोम्यहं । निर्वाणेस्यास्थीति भावः।

End.—इयन्त इति संख्यानं निपातानां न विद्यते । प्रयोजनवशादेते निपात्यन्ते पदेपदे॥७॥

F. *a. Mitabhâshiṇî.*

मितभाषिणी.

Beg.—वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थैर्योगीश्वरैर्ध्येयमजं विशुद्धम् ।
उमानुमाभ्यामधिगम्यमानं वन्दे महेशं सदनुप्रवेशम् ॥
विघ्नेशादीन्नमस्कृत्य माधवाख्यसरस्वती ।
शिवादित्यकृतेष्टीकां करोति मितभाषिणीम् ॥

End.—गोराष्ट्रदेशोखिलराष्ट्रवर्यः सदाकरो दक्षिणभूमिनिष्टः ।
विराजते सप्तगिरीन्द्रसानौ यत्रास्ति गोकर्णमहाबलेशः॥
तद्देशजन्मा यतिरेकदण्डी सरस्वतीमस्तकमाधवाख्यः।
सोयं शिवादित्यकृतेरकार्षीट्टीकामिमां बालसुखप्रवृत्त्यै ॥

b. A Commentary on the Saptapadârthî by Bhavavidyeśvara.

Beg.—श्रीशत्रुंजयकरमोचनाद्यनेकसुकृतकारिश्रीसर्वज्ञाय । हेतवे जगतामित्यादि ।

End.–श्लोकोयं स्पष्टार्थः इति श्रीमत्सकलतार्किकतिलकेन भावविद्येश्वर(रेण)विरचितसप्तपदार्थी टीका समाप्ता.

G. *Kâvyakalpalatâ.*

काव्यकल्पलता.

Beg.—ओं नमः सर्वज्ञाय । विमृश्य वाङ्मयं ज्योतिरमरेण *यतींदुना ।
काव्यकल्पलतारव्येयं कविशिक्षा वितन्यते ॥
सारस्वतामृतमहार्णवपूर्णिमेंदोर्मत्वारिसिंहसुकवेः कवितारहस्यं ।
किंचिच्च तद्रचितमात्मकृतं च किंचिच्छाख्यास्यते त्वरितकाव्यकृतेत्र सूत्रं॥
शास्त्रारंभ इ०

End.—एवमौचित्येन तद्गुणाधिकत्वमारोप्यं ॥ इतिश्रीजिनदत्तसूरिशिष्यश्रीमदमरचंद्रसूरिविरचितायां काव्यकल्पलतायां कविशिक्षावृत्तौ अर्थसिद्धिप्रताने तुर्ये समस्यास्तवकः समाप्तः ग्रंथ १९४

---

* The nasals are in these extracts except those from Kaśmîr Mss. mostly represented by a dot in accordance with the usual practice.

श्रीमद्वायडगच्छवारिधिविधोः पादारविंदद्वये
येन श्रीजिनदत्तसूरिसुगुरोः शृंगारभृंगायितं ।
स श्वेतांबरमौलिरत्नममरः श्रीवीरतीर्थंकर-
प्रव्हात्माकृत काव्यकल्पलतिकावृत्तिं सतां संमतां ॥
काव्यकल्पलतावृत्तौ ससूत्रायामनुष्टुभां ।
त्रिसहस्री त्रिशती च सप्तपंचाशदुत्तरा ॥
पंचबाणसमुद्रेंदुमिते विक्रमवत्सरे ।
पौषस्य प्रतिपदायां तिथौ पक्षे सितेतरे ॥

H. *Kumârapâlacharita.*

कुमारपालचरितम् ।

Beg.—चिदानन्दैककन्दाय नमस्तस्मै परात्मने ।
शिवश्री रमते यस्मिन्हंसीव सरसीरुहे ॥

End.—न पदपदवी नव्या भव्या न वास्य विचित्रता
न च शुचिरलंकार स्फारश्चकास्ति रसोत्र न ।
तदपि चारेतं विज्ञायैतत्कुमारमहीभृतः
सुकृततृषया दृश्यं शुद्धं विधाय विशारदैः ॥
श्रीविक्रमनृपाद्द्विद्विमन्वब्देयमजायत ।
ग्रन्थः ससप्तत्रिशतीषट्सहस्राण्यनुष्टुभाम् ॥

* * *

इति कृष्णर्षीयश्रीजयसिंहसूरिविरचिते महाकाव्ये परमार्हतश्रीकुमारपालचरिते श्रीकुमारपालस्वर्ग-गमनवर्णनो नाम दशमः सर्गः।

J. *Nyâyakandalî, a Commentary on Praśastapâdâchârya's Bhâshya, by Śrîdhara.*

न्यायकन्दली।

Beg.— अनादिनिधनं देवं जगत्कारणमीश्वरम् ।
प्रपद्ये सत्यसंकल्पं नित्यविज्ञानविग्रहम् ॥ १ ॥
ध्यानैकतानमनसो विगतप्रचाराः पश्यन्ति यं कमपि निर्मलमद्वितीयम् ।
ज्ञानात्मने विघटिताखिलबन्धनाय तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय ॥

End.—इति श्रीभट्टश्रीश्रीधरकृतायां न्यायकन्दलीटीकायां समवायपदार्थः समाप्तः ॥
सुवर्णमयसंस्थानरम्या सर्वोत्तरस्थितिः । सुमेरोः शृङ्गवीथीव टीकेयं न्यायकन्दली ॥ १ ॥
अक्षीणनिजपक्षेषु ख्यापयन्ती गुणानसौ । परप्रसिद्धसिद्धान्तं दलति न्यायकन्दली ॥२ ॥
आसीद्दक्षिणराढायां द्विजानां पुण्यकर्मणाम् । भूरिसृष्टिरिति ग्रामो भूरिश्रेष्ठिजनाश्रयः ॥ ३ ॥

अम्भोराशेरिवैतस्माद्बभूव क्षितिचन्द्रमाः । जगदानन्दकृद्वन्द्यो बृहस्पतिरिति द्विजः ॥ ४ ॥
तस्माद्विशुद्धगुणरत्नमहासमुद्रो विद्यालतासमवलम्बनभूरुहोभूत् ।
स्वच्छाशयो विविधकीर्तिनदीप्रवाहप्रस्पन्दसंपदबलो बलदेवनामा ॥ ५॥
तस्याभूद्भूरियशसो विशुद्धकुलसंभवा । अम्भोके(अच्छोके) त्यार्चैतगुणा गुणिनो गृहमेधिनी ॥६॥
सच्छायः स्थूलफलदो बहुशाखो द्विजाश्रयः । ताभ्यां श्रीधर इत्युच्चैरधिकल्पद्रुमोभवत् ॥७॥
असौ विद्याविदग्धानामसूत श्रवणोचिताम् ।
षट्पदार्थाहितामेनां रुचिरां न्यायकन्दलीम् ॥ ८ ॥
अधिकदशोत्तरनवशतशाकाब्दे न्यायकन्दली रचिता ।
श्रीपाण्डुदासयाचितभट्टश्रीश्रीधरेणेयम् ॥ ९ ॥
एतां लिखित्वा यो न शोधयति यश्च एतस्या उ(अ?)पायं करोति यश्चैतस्यां केवलमेव वादमुद्धरति स पञ्चानां महापातकानां फलमवाप्नोति ॥ श्री ॥ शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥ संवत् १४७९ वर्षे पौषमासे शुक्लपक्षे ९ लिखितम् ॥

K. *Kavirahasya.*

कविरहस्यम् ।

a. अस्त्यगस्त्यमुनिज्योत्स्नापवित्रे दक्षिणापथे ।
कृष्णराज इति ख्यातो राजा साम्राज्यदीक्षितः ॥

b. तोलयत्यतुलं शक्त्या यो भारं भुवनेश्वरः ।
कस्तं तुलयति स्थाम्ना राष्ट्रकूटकुलोद्भवम् ॥

c. सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशविभूषणः ।

L. *A Historical Work in broken Sanskrit.*

ईदृशं नगरं तत्र पत्तनं पुरमुत्तमं ।
वनराजकृतं राज्यं षष्टिवर्षं शुभं पुरे ॥ १० ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् अष्ट शत्तानि वर्त्तते ।
तदोपरि द्वेषष्टी च तावद्राज्यं कृतं सुखं ॥ ११ ॥
वनराजपदे राज्यं कृतं योगराजं शुभं ।
पंचत्रिंशतिवर्षाणि क्रियते राज्यमुत्तमं ॥ १२ ॥
धर्मधुरंधरराजगोब्राह्मणं च रक्षक ।
कूपकूपिकातडागं वापीपर्वाणि कारिता ॥ १३ ॥
वृक्षवाटिकारम्याणि शुभं देवालयं तथा ।
अन्यानि बहुस्थानानि धर्मकार्याणि कारयेत् ॥ १४ ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् सप्तांकवसुवर्षयोः ।
तदोपरि क्षेमराज राज्यं कृतं सुखानि च ॥ १५ ॥

पश्चिमदेशे जित्वा च नग्रं एकादशं शुभं ।
पंचविंशतिवर्षाणि क्षेमेन क्षमसजयो ॥ १६ ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् द्वेद्वेच अंकवर्षयो ।
तावद्राजानि भोक्तव्यं राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ १७ ॥
तदोपरि च राज्यानि वाउडाभूयडस्तथा ।
एकोनत्रिंशतिवर्ष राज्यं कृत्वा सुखानि ॥ १८ ॥
पश्चिमसागरांतं च मगरेयेनमुत्तमं ।
सर्वे स्ववशतां कृत्वा यावत् दारावती शुभा ॥१९ ॥
तदोपरि च राज्यानि वीरसिंह इति नृप ।
वर्षपंचविंशं राज्यं कर्तव्यं शुभकांक्षिभिः ॥ २० ॥
केचिदेशान्नराजेन युद्धे जित्वा च तत्क्षणं ।
गजहयरथं द्रव्यं रत्नानि विविधानि च ॥ २१ ॥
अस्त्रशस्त्रं वस्त्राणि सर्वे गृण्हाति तत्पर ।
विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुशरांक ९५१ वर्षयो
निर्भये राज्यं कृत्वा नि यथा राज्यं युधिष्ठिर ॥ २२ ॥
तदोपरि च राज्यानि रत्नादित्यो महाबल ।
वर्ष पंचदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २३ ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् रससप्तांक ९७६ वर्षयो ।
यथादित्यसमो तेज युद्धे च भीमविक्रमा ॥ २४ ॥
तदोपरि च राज्यानि यथा स्वर्गं च नायक ।
सामंतसिंहोतिख्यात विक्रमेण वृकोदर ॥२५॥
दाने बलिसमो राजा वचनेन युधिष्ठिर ।
वापीकूपतडागानि वाटिकारमणेषु च ॥२४॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुनवांक ९९१ वर्षयो ।
सामंते सप्त वर्षाणि कृत्वा राज्यं सुखानि च ॥
एते चापोत्कटा राजा राज्यं कृत्वा च पत्तने ॥२६॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुनवांकवर्षयो ९९८ ।
मूलराजा तदा स्थाप्य सामंतो भगिनीसुत ॥२७॥
तस्य माता ली···वती·····मूलरा····· ।
वर्षा पंचपंचाशत् ५५ राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥२८॥
प·····मा·····र्ष····· वत् त्रीणिपंचदशस्तथा १०५३ ।
तदोपरि·····चामुंडेति महाबली ।
वर्षत्रयोदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥३०॥

विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदश स्मृत ॥
वल्लराजो महाधीर युद्धे च सिंहविक्रम ।
रसवर्षं च राज्यानि कर्तव्यं सुमनोहरं ॥३२॥
तदोपरि च राज्यानि राज्यं रसमासानि च ।
विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदशवर्षयो १०६६॥३३॥
तदोपरि च राज्यानि वर्षएकादशंस्तथा ।
मासं षडधिकं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥३४॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुमुनिदशस्मृत १०७८।
भीमराहोमहावीर स्थापितो च महीपति ॥३५॥
तत्पदे कर्णनृपति...स्थापितो बलवीर ।
.....पदे सिद्धराजेन रुद्रभक्तिपरायण ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत्.....प चतु रुद्र.....।
राज्य शुभ कृतो येन जित्वा बहुदेशानि च ॥३७॥
शिवालय बहु कृत्वा वापीकूपसरांसि च।
सिद्धराममेये गत्वा सर्वे राजा महीपति ॥३८॥
राजा च विजयो कृत्वा सप्तदेशानि महीपति ।
कोटिटं*पंचत्रिंश सुवर्णानि यथाविधि ॥३९॥
राजाग्रे आनीतं द्रव्यं सुवर्णटंकशालिना ।
धनं च प्रेषितो राजा विस्मयं मनसि गत ।
इदं द्रव्यं कथं कार्यं मंत्रीणां पृष्टतो तदा ॥ ४० ॥

॥ राजोवाच ॥

अहो मंत्रीश्वरो राज अहपृष्टोततशुभ ।
.....द्रव्यकिं कर्तव्यं इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४२ ॥

॥ मंत्रीश्वरोवाच ॥

राजन् तव महद्भाग्यं कर्तव्यं शुभकर्मसु ।
तद्रागमहतां कृत्वा जीवा बहुसुखानि च ॥ ४४ ॥
अनहिल्लपुरे लो.....ति च ॥
सरोवरं महादिव्यं कर्तव्यं राजनं तदा ॥ ४५ ॥
रूपधारो गृहे यत्र दूतो तत्र गृहे गत ॥

॥ दूतोवाच ॥

सूत्रधारो महातेजो राजान स्मरणं कृत ॥ ४६ ॥
सूत्रधारो उत्थितेन आगतो राजद्वारयो ।
स्थिरेण वचनं कृत्वा राजाग्रे शिर नामितं ॥ ४७ ॥

॥ सूत्रधारोवाच ॥
राजन किं कामार्थं च कर्तव्यं स्मरणं तव ।
॥ राजोवाच ॥
चिंतीतमेंक कार्यं च कर्तव्यं तडागं शुभं ॥
नौतनं सरोवराणि कर्तव्यं तव तत्क्षणं ।
शिवालयं सहस्राणि सरतटे च शोभिता ॥ ४९ ॥
मध्ये शिवालयं कृत्वा नित्यं पूजां करोति च।
इद्दशं च तडागानि कर्तव्यं सूत्रधारयो ॥ ९० ॥
सरतटे दुर्गमेकं नूतनं उत्तमं शुभं ।
इदृशानि च कर्माणि जातं च मम इछया ॥ ९१ ॥
॥ सूत्रधारोवाच ॥
उत्तमं कथितं.....चितत्क्षणात् ।
त्रयोदशानि जतनमानि शास्त्रे उक्ता च पूर्वयो ॥ ९२ ॥
तन्मध्ये षोडशकोण कर्तव्य शास्त्रमार्गयो ।
सोपानं नवाध्वि च वर्तते तडाग शुभा ॥ ९३ ॥
सप्त रंडानि कृत्वानि कर्तव्ये तडागे शुभे ।
मुखे चतष्पत्रापीत्वा सरं शीतलवारिणा ॥ ९४ ॥
दुर्गे च चतुषष्टयाणि कोष्ठं कृत्वा शुभानि च ॥
तन्मध्ये च पुरोकोष्टा कर्तव्या दीर्घमेव च ॥ ९५ ॥

* * *

पंचवर्षे संपुर्णोयं जातं तडागं शुभं ।
यदृशं चित्रितं पत्रं तदृशं कारितं सर ॥७२॥
त्रिणिशतं षष्टयाधिकं तडागं च कृतानि च ।
सिद्धक्षेत्रे रुद्रालयं कर्तव्यं सर्वतोधिकं ॥ ७३ ॥
ईदृशं बहुकार्याणि कर्तव्यां सिद्धराजयो ।
वीराग्रे कथितं सर्वं वासुदेवे निवेदितं ॥ ७४ ॥
सिद्धरामहात्म्यं शुभं वीरजा श्रवणं कृतं ।
प्रातःकाले सिद्धराग्रे गंतव्या वीरजा जना ॥ ७५ ॥
राजानं कथितं तत्र मम भ्राता सहोदरो ।
सर्वे च वसिता तत्र यत्र नग्रं च पत्तनं ॥ ७६ ॥
राजानां वचनं श्रुत्वा वीरो वचनमब्रवीत् ॥
शुभवचनं कथितं यायातं तव संगयो ॥७७॥
एवं केचिद्दिवसाने आयातं नग्रपत्तने ।

बहु धनं तत्र देयानि वस्त्राभरणभूषणं ॥७८॥
अश्वरभिदेयानि महिषी च तदोपरि ।
नग्रतो इशानभागे गृहार्थे भूमिदत्तयो ॥७९॥
वीरजा वासिता तत्र कर्तव्यं गृहमंडनं ।
पट्टकुलं तत्र कर्तव्या वाणिज्यं च कृतानि च ॥८०॥
द्वादश वासान तत्राणि रचिता वीरजास्तथा ।
देवलं तत्र कर्तव्या त्रिपुरेश्वराणां शुभां ॥८१॥
पंचोटं देवलं कृत्वा वीरजा सर्वे शुभाजना ।
वासे वासे देवलानि कर्तव्या तत्र वीरजा ॥८२॥
वासुदेवजा जे विप्रा आयातो नग्रपत्तने ।
तस्यार्थे रचितं तत्र वासमध्ये गृहाणि च ॥८३॥
पंड्या नाम्ना निवर्तते आचार्या वीरजास्तथा ।
नग्रमध्ये श्रेष्ठं जातं दश मास इति स्मृत ॥८४॥
नग्रे बहुप्रतिष्ठानि वीरजानां तत स्मृत ।
कौशयबहुवस्त्राणि विचित्राणि विविधानि च ॥८५॥

* * *

सिद्धरापदे राजान कुमारपालोभिधीयते ।
तस्य माता रत्नसेना सिद्धरानां भगिनी तत ॥१॥
निभयराज्यं ·····त्वानि एकत्रिंशत् वर्षयो ।
जिनधर्मप्रवर्तानि दयामार्गप्रवर्तक ॥ २॥
अश्वारूढं न कर्तव्यं यावच्चातुर्मासं दिनं ।
वस्त्रपूतं जलं चैव सर्वे प्राणिनां पिबतूत ॥ ३ ॥
विक्रमाद्वर्षतो यावत् नंदांकद्वरुवर्षयो ११९९ ।
घेचस्था ·····राजपंचमी सितपक्षके ॥ ४ ॥

संवत् १२३० वर्षे बालमूलस्थाप्य
संवत् १२३० वर्षे अजयपालस्थाप्य वर्ष ३ राज्य कृतं
संवत् १२३३ वर्षे बालमूलस्थाप्य वर्षे २ राज्य कृतं
संवत् १२३५ वर्षे लघुभीमदेवस्थाप्य वर्ष ६३ राज्य कृतं
संवत् १२९८ वर्षे तिहुंणपालस्थाप्य वर्षे ४ राज्य कृतं
·····वं चौलुक्यवंशे ११ भूपा वर्ष ३४०० मध्ये
[१] ३०२ वर्षे वीसलदेवस्थाप्य वर्ष १८ राज्य कृतं
१० वर्षे अर्जुनदेवस्थाप्य वर्ष १३ राज्य
संवत् १३३३ सागर(रंग)देवस्थाप्य वर्ष २० राज्यं कृत

संवत् १३९३ लघुकर्णस्थाप्य वर्ष ७ राज्यं कृतं
एवं वर्ष ५८ मध्ये वाघेलान्वये राज्यं कृतं ततः अलाव···
विसुरत्राण अलावदिननूकटकादिलीथकुं आणु हीटुंनू राज्य
नीगमू तुर्क आंण्या वर्ष ४० तत्तारषांमे राज्य कीधूं
सं० १३९३ वर्षे उदेषान वर्ष २५ राज्य कृतं
सं० १४१८ सुरत्राणमुदाफर वर्ष १८ राज्य कृतं
सं० १४३६ सुरत्राण अहिमुद वर्ष ३२ मास ७ राज्य कृतं दिन ७
अहिमदावादवासु
सं० १४६८ सुरत्राण कुतबदिन वर्ष १० मा० ५ दि० ६ न
सं० १४७९ वर्षे सुरत्राण दाउदशाह वर्ष ३६ राज्य कृ[तं]
सं० १५१५ वर्षे माघशुदि १२ पातसा [म]हिमुद
सं० १५६८ मार्गशीर्ष शुदि ४ सुरत्राण मंदाफ ·····
सं० १५८२ वर्षे सुरत्राण शकंदर दिन ८ राज्य कृतं
सं० १५८२ वर्षे येष्टवदि ५ गुरौ पातशाह श्रीमहीमुद मास १ दिन १० राज्यं कृतं
सं० १५८२ श्रावणशुदि २ पातशाह बादर वर्ष वर्ष १० राज्य कृतं तेणि देश घण पोते कीधा पछे पातसाह हमाउ आव्या ते मुगल मास ८ गुजराति रहा। पछे बाहादर आव्यो समुद्रमध्ये ते मृत्यु पांम्यो
सं० १५८३ वर्षे पातसाह महिमुद वर्षे १७ रा. तेने घुनो इवहरादीषिने मारो
सं० १६०० वर्षे पातशाह महिमुद वर्षे १० रा०
सं० १६१७ वर्षे वैशाख शुदि ५ पातसाह मुदाफर स्था० राज्यभंद देशभंग पछे हमाउ-सूत अकबर आव्या १६२४ आव्या। थाणां मुकीने पाछा दिली चाल्या १२९ मार्गशीर्ष शुदि २ वली पातशाह अकबर आव्या वर्ष सं० १६८२ माघ शुदि ५ पातशाह जाहांगीर वर्ष २१ राज्य
फ शुदि ७ शाहजां वर्ष ३१ रा०
संवत् १७१४ पातशाह अद(व)रंगजेव राज्य.

M. *A Paṭṭâvalî.*

श्री विद्यमानशासनश्रीवर्द्धमानस्वामीसत्कं ॥ तस्य वर्ष ७२ सर्वायुः ॥ पश्चाच्छ्रीवर्द्धमान-स्वामिप्ररूपितशुद्धधर्माराधकानां पट्टानुक्रमः

१ वीरात् संवत् २ श्रीसुधर्मस्वामी वर्ष २० पट्टधारी गौतमस्वामी १२ वर्ष यावत् आदी
२ जंबूस्वामी केवली ६४(४४?) मणपरमोहपला १० विछेदवीरात् ६० नवनंदराज्यं वर्ष ११८
३ वीरात् प्रभवः ७० वर्षे निर्वाणः प्रभवस्वामी व० ११
४ वीरात् ९५ सज्यंभवसिद्धः सिज्यंभवस्वामी व० २३ वी० ११५ चंद्रगुप्ति १६४ नृप
५ यशोभद्रसूरी १४८

६ संभूतिविजय ११६
७ भद्रबाहु १७०
८ थूलिभद्र २१५४ पूर्वसंस्थानादिकविछेद हूआं
९ श्रीमहागिरिः वीरात् २४५
१० सूहस्तिशिष्यौ सुस्थितसुप्रतिबुद्धौ कौटिकादिकगण वी. ३७६ वर्षगते कालिकसूरिश्यामाचार्यः
११ इंद्रदिन्नसूरिः ४५३ गर्दभिल्लोत्थापककालिकाचार्यः
१२ श्रीदिन्नसूरिः ४५३ श्री भरुयछे आर्यखपटाचार्यः
१३ श्रीसीहागिरिः ४६७ आर्यमंगुवृद्धवादी पादालेप्त आचार्यः बौद्धानां वारितः
१४ श्रीवज्रस्वामी ४७० श्रीविक्रमादित्यराज्यं सिद्धसेनश्च कल्याणमंदिरकर्ता
१५ वयरसेण ४९६ वज्रस्वामिजन्म ५३३ भृगुगुप्त आ.
१६ श्रीचंद्रसूरिः ५२५ शत्रुंजयछेद हूओ वृद्धदेवसूरिः आख्यातः ५७७ जावडोद्धारः ५८४ गप्तस्त्रैराशिकः संव० ११४।५९७ आर्यरक्षितः ६० शाके राज्ये दिगंबराचार्यः
१७ श्रीसामंतभद्रसूरिः
१८ श्रीदेवसूरिः
१९ प्रद्योतनसूरिः
२० श्रीमानदेवसूरिः
२१ श्रीमानतुंगसूरिः तेन श्रीभक्तामरनमीउणादि कृतं॥
२२ श्रीवीराचार्यः ६७० सत्यपुरे श्रीवीरः
२३ श्रीजयदेवसूरिः
२४ श्रीदेवाणंदसूरिः
२५ श्रीविक्रमसूरिः
२६ श्रीनरसिंहसूरिः
२७ श्रीसमुद्रसूरिः
२८ श्रीमानदेवसूरिः
२९ श्रीहरिभद्रसूरिः बौद्धा मुक्ता १४४४ प्रकरणकर्त्ता ,आवश्यबृहद्वृत्तिः ८४ सहस्रकर्ता १२ सहस्री च
३० श्रीविबुधप्रभसूरिः
३१ श्रीजयानंदसूरिः॥ नागद्रह(ऱ्हद?)तीर्थे थयउं
क्षपनको जितः अंबातः सूरिमंत्रं लब्धवान्
महान(नि)शीथादिग्रंथकर्ता वीरात् ९९३ चतुर्दश्यां चतुर्मासी कृता पर्युषणा कारक कालिकसूरिः॥
३२ वीरप्रभसूरिः

३३ श्रीयशोदेवसूरिः
३४ श्रीविमलचंद्रसूरिः
३५ श्रीउद्द्योतनसूरिः
३६ श्रीसर्वदेवसूरिः वीरात् १०९६ वर्षे वृद्धगच्छस्थापना
३७ श्रीपद्मदेवसूरिः ८४ गच्छस्थापना
३८ उदयप्रभसूरिः श्रीशंखेश्वरशाखायां श्रीविधिपक्षाम्नाये
३९ श्रीप्रभाणंदसूरिः
४० श्रीधर्मचंद्रसूरिः
४१ श्रीसुमणचंद्रसूरिः
४२ गुणचंद्रसूरिः
४३ श्रीविजयप्रभसूरिः
४४ नरचंद्रसूरिः
४५ श्रीवीरचंद्रसूरिः विक्रमात् संव. १०८४ खरतरगच्छः
४६ मुनितिलकसूरिः संव. ११५९ पूर्णिमापक्षः पूर्वे
४७ श्रीजयसिंहसूरिः मलधारगच्छनाम चंद्रकुलकोटिगणे
४८ श्रीआर्यरक्षितसूरिः चंद्रगछे श्रीअचलगछस्थापना शुद्धविधिप्रकाशनात् सं० ११५९
४९ श्रीविजयसिंहसूरिः
५० श्रीधर्मघोषसूरिः
५१ महेंद्रसिंहसूरिः
५२ श्रीसिंहप्रभसूरिः
५३ श्रीअजितसिंहसूरिः पारके चित्रावालगछतो निर्गता सं. १२८५ तपगछमतं वस्तुपालतः गछस्थापना
५४ देवेंद्रसिंहसूरिः
५५ श्रीधर्मप्रभसूरिः
५६ श्रीसिंहतिलकसूरिः
५७ श्रीमहेंद्रप्रभसूरिः
५८ श्रीमेरुतुंगसूरीश्वरः मेरुतुंगव्याकरणजैनपंचकाव्यकर्ता महिमा(म)वान्
५९ श्रीजयकीर्तिसूरिः
६० श्रीजयकेसरसूरिः चांपानेरपुरे पताई राउल राज्यमान्यं
६१ श्रीसिद्धांतसागरसूरिः सं. १५३२ प्रतिमोत्थापकमतं
६२ श्रीभावसागरसूरिः सं. १५८४ आणंदाविमलऋषिमती(त?)
६३ श्रीगुणनिधानसूरिः
६४ श्रीधर्ममूर्तिसूरिः सं. १६[०?]२ क्रियोद्धारः सं. १५६० पासचंद्रः सं. १५६२ कटुकमती (त?)

६५ श्रीकल्याणसागरसूरिः

श्रीमद्विक्रमतः खबाणहुतभुक् ३९० काले मुनींद्रैरसा
वाचीर्णा च चतुर्दशी रवियुगे काले च ४१२ चैत्यस्थितिः।
वस्वभ्राभ्रकुभिश्च १००८ पौषधभवो वेदाग्निरुद्रैस्तथा
राकांकः शशिशून्यभास्करभव १२०१ श्चामुंडको नैष्ठिकः ॥ १ ॥
हुंनेंदेंद्रियरुद्रकालजनितः ११५९ पक्षोस्ति राकांकितो १५
वेदाभ्रारूण १२०४ काल अ(औ?)ष्टिकभवो नंदर्तुकालेऽचलः ११५(६)९।
षट्त्र्यर्केषु च १२३६ साधुपूर्णिम इति व्योमेंद्रियार्के पुनः १२५०
वर्षे त्रिस्तुतिकोऽक्षमंगलरवौ १२८५गाढक्रिया(य)स्तापसः ॥ २ ॥
नाणाओ वडगछो कोरंटगणाओ चित्तवालगणो।
कुब्बराओ नवंगी राया गुरुपुण्णतुल्लाओ ॥१॥ इति वृद्धवादः॥

वीरात् ६० नवनंदराज्यं
श्रीवीरात् २९१ संप्रतिराजा
श्रीवीरात् ४९३ गर्दभिल्लोच्छेदी कालिकसूरिः
श्रीवीरात् ४७० विक्रमादित्यराज्यं सिद्धसेनश्च
विक्रमात् ३८५ वल्लभीभंगः
विक्रमात् ४७७ वलभ्यां सिलादित्यउपरोधेन शत्रुंजयमाहात्म्यं धनेश्वरसूरिणा कृतं
विक्रमात् ४१२ चैत्यस्थितिः
विक्रमात् ७३० चतुर्दशीपक्षः विक्रमात् ७३० स्वातिसूरिणा पूर्णिमातः
वि० ९२३ वर्षे पर्जुषणा चतुर्थ्यामानीता कालिकसूरिणा पंचमीतः
वि० ९८५ याकिनीसूनुः हरिभद्रसूरिः ४४४ बौद्धा नीताः
वि० ८०० बप्पभट्टसूरेर्जन्म ८९५ स्वर्गः आमराजप्रतिबोधकः
वि० ८३८ निनगमंत्रिभार्यया नारंगदेव्या श्रीपत्तने श्रीनारिंगण (अत्र गताक्षरा पंक्तिरेका तदक्षराज्ञानान्न लिखिता)
वि० ८०२ वनराजेन पत्तनस्थापना सूरिमंत्रेण शीलगणसूरिणाकारि श्रीपंचाशरपार्श्वनाथस्य च स्थापना रायविहारे कारिता
वि० १००८ शत्रुंजये जावडसाहेन बिंबोद्धारः श्रीवयरसामिप्रतिमा
वि० १००८ शालास्थितिः
वि० १०९६ वर्षे वटवृक्षे ८४ आचार्यपदानि ततो वृद्धगछः
वि० १०८८ विमलविसहीस्थापना पित्तलमयबिंबं आदिनाथस्य स्थापना
वि० ११०९ जारापल्लीतीर्थं
वि० ११९९ पूर्णिमापक्षः
वि० ११६६ हेमाचार्यस्य सूरिपदं ११९९ कुमारपालराज्यं

वि० ११९८ जयसिंहकारितरुद्रमालयतत्प्रधानालिपव०
वि० ११९९ फलवर्द्धिग्रामे पार्श्वनाथबिंबस्थापना १२०४ चतुर्मुखध्वजारोपः
वि० १२८८ लुणिगवसहीकसोटीबिंबस्थापना वस्तुपालेन अर्बुदाचले संपादिता
वि० १२९८ वस्तुपालस्वर्गमनादनु १० वर्षे तेजपालस्वर्गः
वि० १३०२ श्रीमालज्ञातीयचंद्रदेवेन श्रीशत्रुंजयप्रासादः कार्तिक १३५१४
वि० १३१५ वर्षे(र्ष)त्रयदुर्भिक्षे वसिलदेराजा जगडुसा १५१ मूल्य
वि० १३३१ समरसीसाहधनायुगादि बिंब स्थापितं
वि० १३२१ येथडदे
वि० १३६७ योगिनीपुरादागतेन सुरत्राणेन जावडस्थापितबिंबध्वंसस्तदनु विक्रमात १३७१ समराह्वेन शत्रुंजयोद्धारः
वि० १३६९ वर्षे विमलमंत्री(त्रि)स्थापितपित्तलबिंबस्य म्लेच्छैर्भंगे अर्बुदाचले १३७८ लाला विजडाभ्यां विमलवसतौ शैलमयबिंबं
वि० १३७६ भामसाहप्रासादः
वि० १४०४ योगिनीपुरे पिरोजसाहराज्यं ४२ वर्षाणि
वि० १४६३ श्रीशत्रुंजयेदपरषाने तद्बिंबतीर्थभंगश्च कृतः
वि० १४७७ सा. आंबागणीयाकेन देवालय १० यात्रा
वि० १४७९ नाणोटीगोविंदेन श्रीतारंगेऽजितः ९५ऽगुप्रतिष्ठितः
वि० १४४१ मेरुतुंगसूरिमहिमा
वि० १४३२ गोडीपार्श्वनाथबिंबप्रतिष्ठा अभयसिंहसूरिणा पत्तनेऽचलगणे(?) वो० षेताकेन तदनु विक्रमात् १४३६ गोठी मेघाकेन गोडाग्रामे स्थापित स्वनाम्ना
वि० १२४९ भिन्नमालपार्श्वे रत्नपुरवासीसहस्रगणागांधा अदबुदप्रतिमा शत्रुंजये अंचलगच्छे जयसिंहसूरिणा प्र०
वि० १२३६ महिमदावादीपार्श्वप्रतिष्ठा धर्मघोषसूरिणा

सिद्धा निग्गोयजीवा वणस्सई कालपुग्गलाचेव ।
सव्वो लोगाकासो अणंतचक्कं वियाणाहि ॥१॥

N. *Śrutaśabdârthamahanîtha(ya)samuchchaya.*

श्रुतशब्दार्थमहनीथ(य)समुच्चयः ।

अंते ।

श्रीयोगेश्वराचार्यस्य शिष्येण मुनिनामुना । सोमेश्वरेण व्यराचि श्रुतशब्दसमुच्चयः ॥

O. *Kârikâṭîkâ.*

कारिकाटीका ।

आदौ ।

वार्तिकारम्भे शिष्टाचारमनुविदधानो मङ्गलं तावत्करोति ॥ विशुद्धेति ।

अंते ।

अर्थसामर्थ्यकारितफलं भाष्यकारेण कथ्यत इत्यर्थः ।

P. *Prâkṛitapadyâlaya.*

प्राकृतपद्यालयम् ।

सव्वण्णुवयणपंकयनिवासाणिं पणमिऊण सुयदेविं ।
धम्माइतिवग्गजुयं सुयणाण सुहासियं वोच्छं ॥ १ ॥

ओं नमः परमात्मने । प्राकृतसुभाषितावल्या विद्यालयस्य छाया लिख्यते । तत्र शास्त्रस्यादौ श्वेतांबरशिरोमणिर्जयवल्लभो नाम कविः संस्कृते निःप्रतिभं तथा च शृंगारिणं जनमवलोक्यात्मना संस्कृतपारंगतोपि प्राकृतगाथासंग्रहमिमं चकार । तत्रापि आदायां गाथायां विघ्नप्रोत्सारणाय निजसमुचितदेवतां श्रुतदेवतां गाथापूर्वार्धेनोत्तरार्धेन चाभिधेयं ब्रूते । अहं कविः श्रुतदेवतां सरस्वतीं प्रणम्य सुभाषितं वच्मीति संबंधः। किंविशिष्टां श्रुतदेवतां । सव्वण्णुवयणपंकयनिवासिणिं । सर्वज्ञो जिनस्तद्वदनपंकजनिवासिनीं । किंविशिष्टं सुभाषितं । धम्माइतिवग्गजुयं । धर्मादित्रिवर्गयुतं । धर्मार्थकामानां त्रिवर्गः । तेन युतं । इह सुभाषितामिति जातावेकवचनं । यथा निष्पन्ना यव इति । तेन सुभाषितानि वच्मीत्यर्थः। केषां सुयणाण । सुजनानां सज्जनानां विदुषामिति यावत् ॥ १ ॥

अमयं पाइयकव्वं पढिउं सोउं च जे ण जाणंति ।
कामस्स तत्ततत्तिं कुणंति ते कह ण लज्जंति ॥ २ ॥

ते पुरुषाः कथं न लज्जंते । ते के इत्याह । येऽमृतममृतमयं प्राकृतकाव्यं पठितुं श्रोतुं च न जानंति । तत्रापि कामस्य तत्ववार्तां कुर्वंति ते कथं न लज्जंते । अयं भावः । प्राकृतकाव्यमजानानाः कामतत्त्ववार्तां निर्लज्जा एव कुर्वंति ते नराः ॥ २ ॥

विविहकइविरइयाणं गाहाणं वरकुलाइ घेत्तूणं ।
रइयं वज्जालग्गं विहिणा जयवल्लहं नाम ॥३॥

विविधकविविरचितानां गाथानां वरकुलानि । कोर्थः । गाथावृंदं गृहीत्वा (रचित्वा) प्रज्ञालयं रचितं विधिना शास्त्रोक्तप्रकारेण । किंनाम । जयवल्लभं नाम । जयवल्लभं नाम प्राकृतं काव्यमिति ॥३॥

एकत्थे पत्थावे जेत्थ पढिज्जंति पउरगाहाओ ।
तं खलु वज्जालग्गं वज्जा त्ति य पद्धई भणिया ॥ ४ ॥

एकार्थे प्रस्तावे यत्र प्रचुरा गाथाः पठ्यंते तत्खलु वि(प?)द्यालयं नाम वज्जा इति पद्धतिर्भणिता । अथ च प्राकृतवशात्पद्या पद्धतिः । सरणिः पद्धतिः पद्या इत्यमरसिंहः ॥ ४ ॥

एयं वज्जालग्गं सव्वं जो पढइ अवसरम्मि सया ।
पाइयकव्वकई सो होहिइ तह कित्ति मंतो य ॥ ५ ॥

इदं वि(प?)द्यालयं सर्वं यः पठति अवसरे सदा प्राकृतकाव्यकविः स भविष्यति कीर्तिमांश्च तथा ॥ ५ ॥

[द्वारसंग्रहगाथा ॥
गाहाणं १ कव्वाणं २ सज्जण ३ पिसुणाण ४ नीइ ५ धीराण ६ ।
सइ ७ असइ ८ घराण ९ नेहाण १० छेय ११ जंताण १२ मुसलाण १३ ॥ ६ ॥
धम्मिय १४ विज्ज १५ निमित्तिय १६ वेसाणं १७ सेवयाण १८ सुहडाण १९ ।
हरि २० मयण २१ सुरय २२ हिययालयाण २३ वाहाण २४ नयणाण २५ ॥ ७ ॥
सिहिणाण २६ उलग्गावियाणं २७ दूईण २८ धण्ण २९ ससयाण ३० ।
पंचम ३१ विओय ३२ पिम्माण ३३ माण ३४ माणंसवरणयाणं ३५ ॥ ८ ॥
मालइ ३६ भमर ३७ गयाणं ३८ रहय (?) ३९ लावण्ण ४० बालकित्तीण ४१ ।
दइयाणुराय ४२ बालासववण ४३ बालासिरकाणं (?) ४४ ॥ ९ ॥
पंथिय ४५ हंस ४६ घणाणं ४७ वसंतयाणं च ४८ सत्तय(?)यम्मि ।
एवं अट्ठालीसं हवंति वज्जाउ नायव्वा ॥ १० ॥]

सोयारवज्जा श्रोतृविद्या ॥ १ ॥ दुक्खं कीरइ कव्वं कव्वंमि कए पउंजणादुक्खं ।
संते पउंजमाणे सोयारो दुल्लहा हुंति ॥ ६ ॥

दुःखं क्रियते काव्यं काव्येऽपि कृते प्रयुंज(योज)नादुःखं । सति प्रयुंजके(युंजाने)सोयारो श्रोतारो दुर्लभा भवंति ॥ ६ ॥

सक्कयअसक्कयं पि हु अत्थो सोयारसंगमवसेण ।
अपुव्वरसविसेसं जणेइ जं तं महच्छरियं ॥ ७ ॥

संस्कृतमसंस्कृतमपि खलु अर्थः श्रोतृसंगमवशेनापूर्वरसविशेषं जनयति यत्तन्महाश्चर्यं ॥७॥

मुत्ताहलं व कव्वं सहावविमलं सुवण्णसंघडियं । सोयारकण्णकुहरंमि पडियं पायडं होइ ॥ ८ ॥

मुक्ताफलमिव काव्यं स्वभावविमलं सुवर्णसंघटितं । श्रोतृकर्णकुहरे पतितं प्रकटं भवति॥ मुक्ताफलपक्षे सुवर्णेन कनकेन सह संघटितं । काव्यपक्षे शोभनवर्णैरक्षरैर्घटितं ॥८॥

गाहाविज्जा गाथाविद्या ॥ २ ॥ अद्धक्खरभणियाइं णूणं सविलासमुद्धहसियाइं ।
अद्धच्छिपेच्छियाइं गाहाहिं विणा ण णज्जंति ॥ ९ ॥

अर्धाक्षरभणितानि नूनं सविलासमुग्धहसितानि । अर्धाक्षिप्रेक्षितानि कटाक्षावलोकनानि गाथाभिर्विना न ज्ञायंते ॥ ९ ॥

सालंकाराहिं सलक्खणाहिं अन्नन्नरायरासियाहिं।गाहाहिं पणयणीहिं खिज्जइ चित्तं अयंतीहिं॥१०॥

गाथाभिः प्रणयिनीभिश्च अनागच्छंतीभिर्हृदयं खिद्यते । उभयोः खंडशेषः । किंविशिष्टाभिर्गाथाभिः । सालंकाराहिं । अलंकारशास्त्रसहिताभिः । तथा सलक्खणाहिं । सलक्षणाभिः ।

लक्षणं व्याकरणं तत्संयुक्ताभिः । अन्योन्यरागरसिताभिः । प्रणयिनीभिरपि किंविशिष्टाभिः । सालंकाराभिःमंडनसहिताभिः । सलक्षणाभिःलक्षणानि सामुद्रिकोक्तानि । तथान्योन्यं परस्परं रागश्चित्तप्रीतिस्तेन रसिकाभिः ॥१०॥

अंते ग्रंथस्य ।

इय कइयणेहिं रइए वज्जा(जा)लये सयललोयरमणीए ।
पत्थावे गोट्ठिट्ठियइच्छियगाहा पढिज्जंति ॥ २ ॥

इति पूर्वोक्तप्रकारेण कविजनैर्विरचिते वज्जालये सकललोकाभीष्टे प्रस्तावे गोष्टिस्थितैः ई(स्थितै?)प्सितगाथाः पठ्यंते ॥३॥

एयं वज्जालग्गं ठाणं गाहिऊण पढइ जो कोवि ।
नियठाणे पत्थावे गुरुत्तणं लहइ सो पुरिसो ॥ इति श्रीविआहलं संपूर्णं ॥

इदं वज्जालग्गं पद्यालयं स्थानं गृहीत्वा पठति यः कोपि निजस्थाने प्रस्तावे गुरुत्वं लभते स पुरुष इति भद्रं ॥ इति पद्यालयच्छाया समाप्ता ॥

गच्छे पृथौ श्रीमति मानभद्रसूरिर्बभूव प्रथितः पृथिव्यां । तदीयपट्टे हरिभद्रसूरिर्जज्ञेखिलक्ष्मातललोकपूज्यः ॥१॥ तच्छिष्यलेशोस्ति गुणानुरक्तः श्रीधर्मचंद्रः सकलः कलाभिः । निपीय यद्वागमृतं सुधाया मनोहरं नो विबुधाः स्मरंति ॥२॥ विद्यालये प्राकृतेस्मिन् सुभाषितमणान्यहो । लिलेख लेखकच्छायां रत्नदेवश्च तद्गिरा ॥३॥ शिखिग्रहाग्निचंद्रैर्हि १३९३ प्रमिते वत्सरे वरे । ग्रंथोयं संख्ययाख्यातः सहस्रात्रितयं ननु ॥४॥ इति श्रीविद्याहलवृत्तिः संपूर्णा ।

Q. *Kâvyaprakâśadîpikâ.*

काव्यप्रकाशदीपिका ।

अद्य सुधिया विकासहेतुग्रंथोयं कदाचिदपरिपूर्णत्वादन्येन पूरितशेष इति द्विखंडोप्यखंड इव यद्भाति तत्रापि संघटनैव हेतु[:] संनिमित्तं नहि सुघटितस्य संधिबंधः कदाचिल्लक्ष्यते इत्यर्थशक्त्या ध्वन्यते । श्रीः संवत् १३९० वर्षे ज्येष्ठवादे ३ रवौ । अद्येह आशापल्लीसमावासितश्रीमद्विजयकटके सकलाराातिभूपालमौलिमुकुटालंकारभूषितपादपंकजमहाराजाधिराजश्रीसारंगदेवकल्याणविजयराज्ये साहित्यविद्याबिसिनीविकासनैकविभाकरस्य सकलालंकारावेवेकचतुरमानसमानसराजहंसस्य षड्दर्शनपारावारपोतायमानावांतरप्रतिभानिमज्जनैकमहापोतस्य निखिलपुराणपुराणीकृतमार्गांतरविद्वज्जनमनोज्ञानमहांधकारसंहारसहस्रकरस्य श्रुतिस्मृतिमहार्थनिभ्रांतविभ्रांतविद्वज्जनमनोज्ञानतिमिरपरिहारचंद्रोदयस्य श्रीमद्गूर्जरमंडलेशमुकुटालंकाररत्नप्रभापरिचुंबनबहुलीकृतचरणनखकिरणस्य महामात्यपुरोहितश्रीमद्वारद्वाजस्यांगभुवा पुरोहितश्रीजयंतभट्टेन सकलसुधीजनमनोज्ञानतिमिरविनाशकारणं विरचितेयं काव्यप्रकाशदीपिका ॥

श्रीमद्वरद्वाजपदांबुजीयप्रसादतो ग्रंथरहस्यमेतत् ।
विज्ञाय किंचित्कृतवाञ्जयंतस्तत्र प्रमाणं सुधियां वितर्कः ॥
काव्यप्रकाशदीपिका समाप्ता १४७९

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.

सर्गः १.

६३	कुलराजधानीं	किल राजधानीं
६९	चालुक्य	चौलुक्य
७२	संयामलीला	संग्रामलीला
७३	महीभुजः	महाभुजः
७४	*a.* चालुक्य *b.* कपालान्यपि चूर्णि	*a.* चौलक्य *b.* कपालान्यवचूर्णि
७६	भिंदते स्म	मंन्यते स्म
७९	*a.* चालुक्य *b.* महायशांसि	*a.* चौलुक्य *b.* करे यशांसि
८७	यन्मंडलायं	यन्मंडलाग्रं
९०	चोलीकपोलस्थल	चौडीकपोलस्थल
९१	कवलीचकार	कवलीकरोति
९८	चक्रेस्य पाषाण	चक्रे स पाषाण
१०१	चालुक्य	चौलुक्य
१०४	*a.* यस्यासिरत्युच्छलता *b.* सहस्रसंगम-म्युक्ष्य	*a.* यस्यासिरभ्युच्छलता *b.* सहस्रसगा-दभ्युक्ष्य
११५	यश्चोल	यश्चौड
११६	चोलस्य यद्वीति	बालस्य यद्वीति
११७	वर्गमनर्गले	वर्गानिरर्गले
११८	सर्वैरखर्वाः	शर्वैरखर्वाः
	महाकाव्ये त्रिभुवनमल्लदेवविद्यापति-काश्मीरकभट्टविल्हणविरचिते प्रथमः सर्गः	महाकाव्ये काश्मीरकश्रीत्रिभुवननायक-मल्लदेवविद्यापतिभट्टश्रीविल्हणविरचिते प्रथमः सर्गः समाप्तः

सर्गः २.

१	पुरं पराध्यं	पुरंदराध्यं
२	भवंति माने	भवंति मान्ये
३	संमार्जनभस्म	संमार्जितभस्म

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
५	गतोपि &c.	Omitted.
६	शरत्समुत्सारित	सरःसमुत्सारित
७	वप्रसंहतिः	वप्रसंततिः
८	करण्डपाण्डुरः	परागपांडुरः
११	हरस्य गाहते	हरस्य जायते
१४	परिबोध्यते धनुः	प्रतिबोध्यते धनुः
१५	क्षणमात्रविश्रम	क्षणमात्रविभ्रम
१८	विभ्रमाहृतं	विभ्रमायितं
१९	यत्र वासं कुचयोः	यत्र पार्श्वं कुचयोः
२३	सौधसंगतिम्	सौधसंततिम्
२५	अमुष्य लोकात्रितया	अमुष्य विश्वत्रितया
२७	पादतले स्थितेषु	पादतलस्थितेषु
२९	नाधुनापि यत्	नाधुना यतः
३०	मृग्यते	लक्ष्यते
३९	कृतश्रुतागमः	कृतः श्रुतागमः
४१	प्रभूतभावः प्रयते यतेंद्रियः	प्रभूतभावप्रथितो जितेंद्रियः
४२	विधाय शांत्यै &c.	Omitted.
४३	प्रार्थितवस्तुसिद्धये	प्रार्थितकर्मसिद्धये
४४	पूजितस्त्रिलोचनः	पूजितत्रिलोचनः
४५	शशीव तारद्युति	शशीव चण्डद्युति
४६	माणिक्यमतीव	माणिक्यमणिं च
५०	चुलुक्यक्षिति	चुलक्यक्षिति
५१	यदूर्जितैः	यदर्जितैः
५२	*a.* कलालयस्ते *b.* मुखादिपार्थिव	*a.* कलानिधिस्ते *b.* मुखाद्यपार्थिव
५३	श्रियं स दोर्बला	श्रियं स्वदोर्बला
५६	राज्यसुखेष्वरज्यत	राज्यसुखे व्यराजत
५८	यथोचितं सोम	यथोचितः सोम
६३	निवेशिता	निष(षि)विता
७१	कुलाचलैरपि	कुलाचलैरिव
७२	जालमिवातपं	बालमिवातपं

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
७५	गुरुस्मया कारयितुं	गुरुस्मयात्कारयितुं
७६	मत्सरान्विता	चण्डमत्सरा
७९	रिवाप्लुतः	रिव प्लुतः
८२	प्रभाधरेष्वर्ति	प्रभाधेरेष्वार्ति
८३	ततस्त्रोटन	ततस्ताडन
८६	*a.* चतुर्भिः पातका *b.* सपद्वद	*a.* कुरुकम् *b.* सपद्मद
८८	कृतज्ञतयेति	कृतज्ञ इतीव
९०	करटप्रारब्धनृत्तोत्सवं	करटिप्रारब्धनृत्योत्सवं
९१	हि भुवने	हि गृहिणां

सर्गः ३.

२	*a.* चालुक्य *b.* सासाम्राज्य	*a.* चौलुक्य *b.* साम्राज्य
९	चालुक्य	चौलुक्य
१७	लिपिषु	लिखिषु
२७	राजलक्ष्मीम	राज्यलक्ष्मीम
३२	शाम्यतु	शाम्यति
३६	चालुक्य	चौलुक्य
३७	तदादौ तातस्य	तदासौ तातस्य
४१	यौवराज्यं	राज्यसौरव्यं
४७	सवैस्तृप्याति	सवैस्तुष्यति
५०	जगाद	जगाम
५४	मणिना समत्वं	मणिता(?)समत्वं
६०	जयामृतानि	यशोमृतानि
६२	तटीं पयोधिः	तटी पयोधेः

सर्गः ४.

४	चंदनस्यंदडिंडीर	चंदनस्यंदिडिंडीर
६	तप्तपायोधौ	तप्ते पाथोधौ
११	क्षोभमाययौ	क्षोभनां ययौ

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
१४	मंदुरास्मरणाय	मंदरास्मरणाय
१८	अगस्त्यमुनि	अगस्तिमुनि
१९	लोडनाद्भ्रांत	लोडनोद्भ्रांत
२४	ममतां गतैः	समतां गतैः
२७	आलका	अलका
२९	चैंगि	वं(वें)गि
४१	दूषितम्	दुःखितम्
४३	निरुत्साहया	निरुत्सवया
५२	कृता भूमि	कृता ताभि
५७	वसुधाभृताम्	वसुधाश्रिते
६०	यातोयमुप	जातोयमुप
६४	डिण्डीरे	डिण्डीर
७०	तथा रुरोद	तथा भेदेन
७४	तथादिकूर्म	तवादिकूर्म
८०	वैंटकात्पतनं	विटंकात्पतनं
८१	क्लेशनिष्पन्नां	क्लेशनिष्पन्न
८२	*a.* गांभीर्यविभ्रमाः *b.* यत्सत्यं	*a.* गांभीर्यविक्रमाः *b.* तत्सत्यं
८३	पाठांतरम् ॥ मद्भाग्य &c.	The line omitted.
८५।८६	——	Interchange places.
९७	सोमेश्वरस्ततः	सेमेश्वरः कृतः
१०१	कुंतलोल्लासा	कुंतलोल्लास
१०३	पालै	स्फालै
१०६	समीरसंगि	समीरासंगि
१०८	उपरि प्रतिबंधेन ध्यात्वेव	उपरि प्रतिबिंबेन व्याधेव
११०	*a.* व्यरज्यत *b.* त्यागो हि नाम	*a.* व्यरमत *b.* त्यागोपि नाम
१११	सुखमुग्धा नाम	सुखल(लु)ब्धानाम
११२	For this stanza	we have प्रणयप्रवणैवासक्तिस्य श्री[:] सपरिग्रहाः (हा)। परं नांगीकरोति स्म विक्रमांकः कलंकिनीं ॥
११८	कुपितो	कुपितः

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition,	The Ahmedabad Manuscript.

सर्गः ९.

३	हंतुमेन	नाहमेन
५	मनसाम	मनसां न
६	संकटेप्यगहना	संकटेपि गहना
७	*a.* अंतकः प्रतिभट *b.* तन्मद	*a.* अंकितः प्रतिभटः *b.* उन्मद्
९	तत्र तामरसपत्र	तत्र तत्र शतपत्र
१०	चिंतनान्मनः	चिंतया मनः
१५	रुद्धवर्त्मसु	बद्धवर्त्मसु
१६	भमुप्रियतमस्य	भमप्रियतमस्य
२१	कामिनीशरण	कामिनीः शरण
२३	कर्तुमद्भुतविलाससाक्षिणीः	कर्तुमुद्भुतविलाससाक्षितां
२५	*a.* दधिकमर्पयद्भनं *b.* कौंकण	*a.* दधिकमार्पयद्भनं *b.* कौंकण
२६	आलुपेंद्र	आलपेंद्र
३१	कश्चुलुक्य	काश्चिलुक्य
३३	*a.* तत्र हंसनिवहोपमं	*a.* यत्र *b.* हंस इव होमजं
३४	त्वद्भुज	त्वद्भुण
४०	गुहाश्रये	गुहासु ये
४५	प्राप्तवत्सु	प्राप्नुवत्सु
४७	तादृशां	तादृशं
५४	विक्रमांकमप	विक्रमांकमुप
५५	परिपांथितामगात्कश्चु	परिपंथितां व्रजेत्कश्चि
५७	पर्वणींदु	पार्वणेंदु
५८	यत्र	यन्न
६६	तत्र भूरजसि	तच्चमूरजसि
६८	शयनोपयोगत	शयनोपदेशत
७०	तद्बलस्य सुभगत्वमागमत्	तद्बलानि सुगमत्वमानयत्
७१	तेन सैन्य	तेषु सैन्य
७८	वंदते च	वंदते स्म
८१	*a.* नृपतिर्न्यवर्तयत् *b.* तोषितः	*a.* नृपतिर्व्यवर्तयत् *b.* तोक्षतः

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
८३	अद्य जातमपि	अब्धिजातमपि
८५	प्रणयपूर्ण	प्रणयिपूर्ण
८७	*a.* धैर्यस्य *b.* सकलादिराजानिर्माण	*a* वैधर्य *b* सकलादिराजः निर्माण

सर्गः ६.

३	प्रतिपदमुदकंठतः	प्रतिपदमदुत्कंठत
१३	मध्यरोहद्भुत	मारुरोह द्रुत
१४	*a.* तिलकान्नयनांतमाससाद *b.* रुपाय	*a.* तिलकं नयनांतमानिनाय *b.* रपाय
१५	कृतमधरं	कृतमधुरं
१७	गलविगलित	करविगलित
१८	नगर	चपल
१९	*a.* स्फुरित *b.* किंचित	*a.* स्फुरित *b.* किंचिति
२६	चौंगिनाथः	वंग(वेंगे)नाथः
३२	वारणाभिः	वारुणाभिः
३३	विधाय	निधाय
३७	*a.* अनुचितममुना *b.* चेतसा यदस्मिन्	*a.* अनचितमिदमाः *b.* चेतसो यदस्य
३९	वधाय	विधाय
४२	स्मरणशरणपंकजानि	विदलितसरसीरुहाणि
४४	द्रुलंतीं	त्पतंतीं
४६	रथमंडलै	खुरमंडलै
४८	*a.* प्रतिफलननिभाः *b.* न प्रतिष्ठितेन *c.* माश्रिता	*a.* प्रतिपलनवशात् *b.* नांतवर्तनीषु *c.* र्थिना
४९	*a.* रवमनुमितधावनानुरूपं *b.* त्वया न पृथ्वी *c.* खुरपुटै	*a.* जवसमुचितधावनानुरूपा *b.* न नाथ पृथ्वी *c.* खुररवै
५०	वर्मबंधाः	कर्मबंधाः
५१	नीला	नील
५२	*a.* विरहिता *b.* मंडलैस्तदीया	*a.* पि विहता *b.* मंडलीस्तदीयाः
५७	*a.* यत्सम *b.* संचरन्पृषत्कैः	*a.* यं सम *b.* संचरत्पृषत्कैः
५८	मामहहा	मे हहहा

श्लोक.	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
६०	शनकैर्य	शतशो य
६१	शपथशतैः	शतशपथैः
६४	*a.* मोहहेतो *b.* दुष्कृतानां	*a.* भोगहेतो *b.* दुःखितानां
६७	*a.* प्रसरदुभ *b.* भोगलोभा	*a.* प्रसभमुभ *b.* भोगलाभा
६९	सहांवुरा	महांवुरा
७१	*a.* संगतिं *b.* केतु	*a.* संगतं *b.* चिह्न
७३	गमन	गगन
७७	फलममनुत जन्मनो	फलमिह मनुजन्मनो
८१	मुदंचयति	मुदं चराति
८२	दुच्चल	दुच्छल
८६	तनयेन	तनयस्य
८८	कोशं	शेषं
८९	योग्यं	भोग्यं
९१	किमत्य	किमस्त (स्त्य)
९४	फालिता	फलता
९५	सक्तया	भक्त्या
९८	क्रममुप	क्रममुच

सर्गः ७.

२	निचोलकारासित	निचोलुकावासित
३	बाणमित्रं	बालमित्रं
५	कुंजादाशा	कुंजाद्दिशा
८	पाटमुद्रा	पट्टमुद्रा
११		युग्मं after the verse.
१३	पाप	पाय
१४	इति	अति. At the end, कुलकं
१५	*a.* प्रसाद *b.* रराज	*a.* प्रासाद *b.* बभूव
१८	विलासवत्यः	नितंबवत्यः
२४	निर्दलितो	जर्जरितो
२५	यत्पूर	यं पूर

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
२८	विलासिनीनां	नितंबिनीनां
३२	*a.* प्रहर्षा *b.* गृहादवाह्यंत वियोगि-नीभिर्गुणो हि काले गुणिनां गुणाय	*a.* प्रकर्षा *b.* गृहादकर्ष्यंत वियोगि-नीभिर्गुणो हि दोषाय भवेत्कदाचित्
३३	वृत्तावसरं	वृत्तावरतं
३७	क्रीडन्वनैः	क्रीडञ्शनैः
३८	दक्षप्रवालौष्ठ	दक्षः प्रवालोष्ठ
४०	क्षूणहेतो	क्षुणहेतो
४६	क्षणमेवमेव	क्षणमेकमेव
४७	बंधनेषु	बंधनेन
४९	पूर्वाभिभाषी	पूर्वाभिलाषी
५१	घूर्णमाना	पूर्यमाणा
५२	पुष्पसूचीः	पुष्पवीचीः
५४	कौसुमास्त्रैः	कौसुमास्त्रः
५९	पातकिनां	पातकिना
६३	*a.* विरह *b.* मैत्री	*a.* विराहि *b.* मंत्री
६६	गुडधनुः	गुलिधनुः
६७	विश्राम्यांति श्रमेण	विश्राम्यंत्यश्रमेण
७१	लुठित	लुलित
७२	लभंते	भजंते
७६	*a.* जैत्रेषु तां *b.* मुन्मूलति	*a.* जैत्रास्त्रतां *b.* मुन्मीलति
७७	*a.* विहर *b.* प्रसादं	*a.* विरह *b.* प्रमोदं

S. *Surathotsava.*

सुरथोत्सवः ।

आदौ । प्रथमः सर्गः ।

श्रीकंठकांतास्तु सतां सुखाय नखेंदुकांत्यांकुरितो यदंहिः ।
हसन्निवाभाति महेंद्रहेतिमखंडितोद्दंडलुलायलोमा ॥ १ ॥
स वः शिवायाश्चरणः श्रियेस्तु रक्ताक्षरक्तोक्षितमाहवे यं ।

प्रक्षालयंति स्म समं नमंतः प्रमोदबाष्पांबुभिरेव देवाः ॥२॥
दंतांतरालप्रणयीनि युद्धाजिरेर्द्वंजगंधान्यारिजंगलानि ।
कनिष्ठिकाग्रेण किलाकृषंती भद्राणि वः पुष्यतु भद्रकाली ॥ ३ ॥
मीनध्वजप्रज्वलनापराधात्पुरः पुराणां प्रणमत्यमित्रे ।
रतेर्मुखं स्मेरमुपांतगाया विलोकयंती गिरिजा मुदेस्तु ॥ ४ ॥
सा वः शिवायास्तु शिवा यदीयसाकूतदृक्पातगुरुं गिरीशः ।
नाद्यापि गीर्णं जरयत्युदीर्णमंतर्विकुर्वाणमयुग्मबाणं ॥ ५ ॥
सरस्वतीपाणिपयोजवीणा प्रीणातु सा वः सरसं रसंती ।
यतश्च्युतेव श्रवणामृतोर्मिर्जिह्वासु वासं कुरुते कवीनां ॥ ६ ॥
जगत्त्रयेपि त्रिजगत्सवित्री दधातु धातुर्दुहिता हितानि ।
यत्पादपद्मद्वयसेवयैव कवित्वमापद्यत यानहंसः ॥ ७॥
दुग्धादभिव्यक्तवपुः सुधायाः स्वसा च मिश्रा मधु[ना]शनेन ।
कृताधिवासा कमलैरितीव या लोभनीया जगतां स्तुमस्तां ॥ ८॥
पुनर्भवक्लेशविनाशनीनां पंथाः श्रुतीनामुपतिष्ठते यं ।
नतोस्मि तल्लोचनगोचराय कस्मैचिदस्मै परमेश्वराय ॥ ९ ॥
श्रुतिस्रवंतीनगनायकाय पितामहाय प्रणतोस्मि तस्मै ।
वाग्देवतां विष्टपमातरं यः सृष्ट्वापि मातामहतामवाप ॥ १० ॥
क्षमावतामाद्यतमाय तस्मै विश्वैकनाथाय नमस्करोमि ।
वक्त्रं च पादैरपि च स्पृशंतं दोषाकरं यः शिरसा बिभर्ति ॥ ११ ॥
स्मरद्विषः पातु शिरःसरिद्वः कृशं वपुर्यत्सविधे दधानः ।
दुःखेन सख्युः कुसुमायुधस्य तपस्यतीवोर्ध्वकरः सुधांशुः ॥ १२ ॥
उग्रः स्वयं गेहवती च चंडी पुत्रोग्निभूः संनिहिता द्विजिह्वाः ।
एवंप्रकारोपि परं य एकः कल्याणहेतुर्जगतां स पातु ॥ १३ ॥
वंदे तदेकं शिवयोः शरीरं यद्वामभागे कुचकुंभदंभात् ।
अवाप्तमृत्युर्युधि लिंगरूपी वीरः स्वयंभूरुदभून्मनोभूः ॥१४॥
घातायमेकः पततामिहेति मत्वेव पत्या यततां श्रितो यः ।
मुदे स देवोस्तु सदा मदांधदैतेयदंतींद्रहरिर्हरिर्वः ॥ १५ ॥
पादाग्रदघ्ने विदधत्पयोधौ केलिं स कोलः कुरुतान्मुदं वः ।
दंष्ट्राविलग्नामवनिं विवेद यस्तत्कृताभिः स्तुतिघोषणाभिः ॥ १६ ॥
पुंस्केसरी पातु स वः स्तवार्थमायत्सु यस्य त्रिदशेषु हर्षात् ।
गंधोपलंभेपि भयान्निवृत्तं शुष्यन्मदेन द्विरदाननेन ॥ १७॥
स पातु गोवर्धनभारखिन्नयदंगसंवाहनकैतवेन ।
गोप्यो गुरूणां पुरतोप्यशंकमवापुराश्लेषसुखं स्मरार्ताः॥१८ ॥

राधास्तु सिद्धयै रतिविग्रहे या प्रत्त प्रियेणाधरमित्यपास्थत् ।
प्रयच्छ तस्यै तव चक्रिणोपि प्रतिग्रहोस्मिन् रुचिरस्ति यस्याः ॥१९॥
श्रियेस्तु रामस्तव यः पलाशसमित्समिद्धे निजशौर्यवह्नौ ।
दशास्यराज्यं सुरभीदमाज्यमिवासिजुह्वा जुहवांचकार ॥२०॥
वंदे विदेहाधिपतेस्तनूजां यस्याः परित्यागकथाप्रथासु ।
सा रामभद्रस्य यशःप्रशस्तिर्विश्वप्रियाप्यप्रियतां प्रयाति ॥२१॥
भग्नोग्रधन्वा जनकोपकारी रामोस्तु भर्ता न तु रावणो मे ।
या नित्यमित्यर्थयते स्म गौरीं गुरुः कथं स्त्रीषु न मैथिली सा ॥ २२ ॥
लंबोदरस्येंदुसहोदरश्रीर्दंतोस्तु संतोषसमृद्धये वः ।
प(म?)दस्रवंतीसविधास्थितो यः सितच्छदस्य च्छविमाच्छिनत्ति॥ २३ ॥
विलोलयन्मौलिमनेकवेलमनेकपास्यः समुपास्यतां सः ।
यः प्रत्यहं स्वप्रणतिप्रियेभ्यः प्रदातुमाकारयतीव सिद्धिं ॥२४॥
तन्मंडलं चंडरुचेः शुचं वश्छिनत्तु दैत्यारिपुरप्रतोली ।
यत्रांकुरश्रेणिविभा विभाति भासां ततिस्तोरणमालिकेव ॥ २५ ॥
भावेन वंदेहमशीतरश्मिं दत्ते नवं देहमदोहिनां यः ।
कृत्वा तमोहानिमुपस्करोति यः शांतमोहानि च दिङ्मुखानि ॥ २६ ॥
वीरः स्मरो भीरुपरिच्छदोपि वंद्यः स यस्मादपि भस्मितांगात् ।
शंके शशांकाभरणः सशंको दुर्गाश्रयं मुंचति नाधुनापि ॥ २७ ॥
ताभ्यस्तिसृभ्योपि नमः श्रुतिभ्यः श्रेयःसुतान्यज्जानितान्दधाना ।
महामुनीनां किल मंडलीयमालंबते बालकपालकत्वं ॥ २८ ॥
जयंति विश्वत्रयहेतवस्ते येषां बहूनां मुखमेकमेव ।
जयत्यसावप्यवितर्क्यमूर्तिरेकस्य भूयांसि मुखानि यस्य ॥ २९ ॥
मुख्यं मुनीनामिव दंडवीज्ञां(?) नमामि येनागमकोविदेन ।
स्वकाव्यदेवायतनेधिदेवी प्रतिष्ठिता राघ[व]कीर्तिमूर्तिः ॥ ३० ॥
ऋचां रहस्यं यजुषां विवर्तः सारं च साम्नां धुरि बंधुराणां ।
कृतिर्यदीया पृणति त्रिलोकीं तं सत्यवत्यास्तनयं स्तवीमि ॥३१॥
उपद्रुतद्रोणमपास्तसिंधुराजं विराजत्पवनात्मजेन ।
सरामवृत्तं हरिवंशहारि रामायणं भारतवन्नतोस्मि ॥३२॥
यः प्राकृतोक्त्यैव महाकवीनामगौरवं देवगिरां चकार ।
बृहत्कथामस्य न मन्यते कः कवेर्गुणाढ्यस्य बृहत्कथेति ॥ ३३ ॥
संत्येव साहित्यरसेन सिद्धाः सत्यं सुबंधुप्रमुखाः कवींद्राः ।
तथाह्यदृश्येष्वपि येषु साक्षादाकण्यते कर्णसुखा तदुक्तिः ॥ ३४ ॥
श्रीकालिदासस्य वचो विचार्य नैवान्यकाव्ये रमते मतिर्मे ।

किं पारिजातं परिहृत्य हंत भृंगालिरानंदति सिंदुवारे ॥३५॥
मन्ये चिरान्माघमुरारिमुख्याः स्थास्यंति सुस्थाः सविधे विधातुः।
प्रवर्तिता यैर्निजवाग्विभूतिव्याजेन लोके मधुदुग्धकुल्याः ॥३६॥
सरस्वतीं शश्वदुपासते ये गृह्णंति नार्थानपि ये परेषां।
वित्ताश्च वृत्तैर्यतिसेवितैर्ये किं मेध्यमेभ्योप्यपरं कविभ्यः ॥ ३७॥
रसप्रधानैः कवितावितानैर्मान्या न मान्याः कवयो वचोभिः।
तेजोविशेषान्मणयोर्हणीया भवंति न प्रस्तरवत्प्रथिम्ना ॥३८॥
परस्य काव्यं स्वमिति ब्रुवाणो विज्ञायते ज्ञैरिह काव्यचोरः।
विलोक्य माणिक्यमयोग्यहस्ते प्रत्येति को नाम यदेतदस्य ॥ ३९॥
काव्यं परोक्तैः क्रियते यदर्थैः कृतेन कस्तेन गुणोस्ति कर्तुः।
यज्जीवतस्तस्य बहुश्रुतेभ्यः शंका विपन्नस्य न चात्र कीर्त्तिः ॥४०॥

अंते। पंचदशः सर्गः।

अस्ति प्रशस्ताचरणप्रधानं स्थानं द्विजानां नगराभिधानं।
कर्तुं न शक्नोति कदापि यस्य त्रेतापवित्रस्य कलिः कलंकं ॥१॥
सत्तीर्थस्य सुराश्रितेन ज···ता(नभसा?) यस्योपमा स्यात्कथं
स्वाध्यायैकनिधेर्गतश्रुतिवृतेनोर्वितलेनापि वा।
यत्सौधेषु विशुद्धि·····वपुर्बालोपि नालोक्यते
वंदे श्रीनगरं तदेतदखिलस्थानातिरिक्तोदयं ॥ २॥
हृतनयनसुखैर्मखाधिधूमैः श्रुतिकटुभिर्वटुवृंदवेदपाठैः।
कलिरकलितसंमदः प्रदत्ते न खलु पदं विदुषां गृहेषु यत्र ॥३॥
चंचत्पंचमखाग्निभग्नतमसि स्थानेत्र नेत्रानल-
ज्वालाप्रज्वलितप्रसूनधनुषा देवेन दत्तोदये।
श्रीमत्तां च पवित्रतां च परमामालोकयंतः सुराः
स्वर्वासेप्यरसा रसामरजनव्याजेन भेजुः स्थितिं ॥ ४॥
तस्मै संयमिनामिनाय मुनये नित्यं नमस्कुर्महे
यन्माहात्म्यमसह्यमाह स मुहुर्मुह्यन्मनाः कौशिकः।
आविर्भूतमभूतपूर्वचरितश्रेष्ठाद्वसिष्ठात्ततः
सत्कर्मोदरमध्वरस्थितिविदां स्थानेत्र गोत्रं महत् ॥ ५ ॥
येषामशेषाधिपतिः प्रसन्नः संनद्धपाणिः फणिकंकणेन।
त एव संभूतिमिहाप्नुवंति कुले गुलेचाभिधया प्रसिद्धे ॥ ६ ॥
श्रीसोलशर्मा विमले कुलेत्र जन्म द्विजन्मप्रवरः प्रपेदे।
यः स्वर्गिणः सोमरसेन यागे पितॄंश्च पिंडैरपृणत्प्रयागे ॥ ७॥

सोलः सलीलमवनीमवतामसौ वः सौवस्तिकोस्त्विति वरं स्मरता स्मरारेः ।
श्रीगूर्जरक्षितिभुजा किल मूलराजदेवेन दूरमुपरुध्य पुरोदधे यः ॥ ८ ॥
यथा प्रतिष्ठां महतीं वसिष्ठः तिग्मांशुवंशे भगवानवाप ।
निजेन सौवस्तिकतागुणेन चौलुक्यभूपालकुले तथासौ ॥ ९ ॥
विधिवद्वाजपेयं यः कलिकालेप्यकल्पयत् ।
कियतीं वा जपेयं तच्चरिताद्भुतसंहितां ॥ १० ॥
ऋग्वेदवेदी च कृतक्रतुश्च दत्तान्नदानश्च जितेंद्रियश्च ।
तिरोहिते तत्र पुरोहितेंद्रे तदंगजन्माजनि लल्लशर्मा ॥ ११ ॥
यः करोति स्म चामुंडराजाख्यं नृपमाशिषा ।
हेतिप्रतापसंपन्नं हविषा च हविर्भुजं ॥ १२ ॥
श्रीमुंजनामा तनुजस्तदीयः स्वयं स्वयंभूरिव भूतलेभूत् ।
ब्राह्मण्यलाभाय तथाहि सद्भिरभाजि मौंजीरशनेव वृत्तिः ॥ १३ ॥
सद्वंशजातेन गुणान्वितेन शरासनेनेव पुरोहितेन ।
मेनेन मेने भुवनेपि किंचिन्न दुर्लभं दुर्लभराजदेवः ॥ १४ ॥
संतापशांतिं जगतोपि सोमस्तन्नंदनश्चंदनवच्चकार ।
पीयूषहारी हरिणांकितश्च सख्यं बभाज द्विजराजतां यः ॥ १५ ॥
यस्याज्ञाः प्रतिपादितोदययुजा श्रीभीमभूमीभुजा
क्षारक्षालितशालितंडुलसितं साक्षात्कृतं तद्यशः ।
येनाशाक्रमणे क्षमेण त इमे मूर्तिप्रभेदाः प्रभो ।
भस्मोद्धूलनमंतरेण धवलाः सर्वेपि निर्वर्तिताः ॥ १६ ॥
भित्त्वा भानुं तत्र ताते प्रयाते पुत्रः श्रीमानामशर्मा बभूव ।
कृत्वा सम्यक्सप्तसंस्थाः क्रतूनां क्रीता काम्या येन सम्राडभिख्या ॥ १७ ॥
सदा यदाज्ञाः परिपूर्णकर्णः श्रीकर्णनामा नृपतिप्रकांडं ।
वसुंधरामंडलमर्णवांतं बांतारिनारीनयनांबु चक्रे ॥ १८ ॥
दानानि तानि सदनानि च तानि शंभोरंभोजराजिरुचिराणि सरांसि तानि ।
येनामुना मुनिजनानुकृता कृतानि वित्तैश्चुलुक्यकुलसंभवभूपदत्तैः ॥ १९ ॥
धाराधीशपुरोधसा निजनृपक्षोणीं विलोक्याखिलां
चौलुक्याकुलितां तदन्वयकृते कृत्या किलोत्पादिता ।
मंत्रैर्यस्य तपस्यतः प्रतिहता तत्रैव तं मांत्रिकं
सा संहृत्य तडिल्लता तरुमिव क्षिप्रं प्रयाता क्वचित् ॥ २० ॥
तस्मात्कुमारः सुकुमारमूर्तिर्मूर्तस्तपोराशिरिवोज्जगाम ।
स्वयाज्यराज्योदयदायिनी वागुवास शक्त्रेरिव यस्य वक्त्रे ॥ २१ ॥

बद्धः सिंधुवसुंधरापतिरतिप्रौढप्रतापोपि य-
श्चीतः स्फीतबलोपि मालवपतिः कारां च दारान्वितः ।
दृप्तः सोपि सपादलक्षनृपतिः पादानतिं शिक्षितः
श्रीसिद्धक्षितिपेन सैष विभवः सर्वोपि यस्याशिषां ॥ २२ ॥
कुशोपशोभिभिर्यागैस्तडागैश्च ——पुरः ।
इष्टं पूर्तं च यश्चक्रे चक्रवर्त्तिपुरोहितः ॥ २३ ॥
ऋजुरोहितभूत्पुरोहितत्वस्पृहयेव त्रिदिवं गतस्य तस्य ।
तनुभूर्मनुभूपतिप्रणीतस्मृतिसर्वस्वमवाप सर्वदेवः ॥ २४ ॥
मध्वरैर्व्यधित साधुसपर्यामध्वरेषु यजाते स्म सुरेशं ।
मानवानविदितापरयाज्ञो मानवानकृत चैष कृतार्थान् ॥ २५ ॥
अर्चिषामयनमीयुषि तत्र क्षत्रसत्तमनमस्करणीये ।
अध्यगामि विधिरामिगनाम्ना वैदिकस्तदनु तत्तनुजेन ॥ २६ ॥
सत्कर्मनिर्माणरतेरमुष्य व्रीडानिदानं द्वयमेतदासीत् ।
स्ववर्णनाकर्णनमुत्तमेभ्यः संसारकारांतरवस्थितेश्च ॥ २७ ॥
ज्येष्ठः श्रेष्ठतमः समस्तविदुषां श्रीसर्वदेवाह्वयः
श्रेयःसंपदपास्तदुस्तरतमाः श्रीमान्कुमारोनुजः ।
मुंजोथ द्विजकुंजरस्तदनु च न्याया(?)जयेनाहड-
श्चत्वारस्तनयास्ततः समभवन्वेदा इव ब्रह्मणः ॥ २८ ॥
कुमारपालस्य चुलुक्यभर्तुरंगानि गंगासलिले निधाय ।
श्रीसर्वदेवेन गयाप्रयागविप्राः प्रदानेन कृताः कृतार्थाः ॥ २९ ॥
स्थाने स्थाने तडागानि शिवपूजा दिने दिने ।
विप्रे विप्रे च सत्कारः श्लाघा यस्य गृहे गृहे ॥ ३० ॥
राहौ गृहीतोष्णकरे कुमारः कुमारपालस्य सुतेन राज्ञा ।
कृतोपरोधोपि परं पुरोधाः प्रत्यग्रहीत्तस्य न रत्नराशिं ॥ ३१ ॥
यः शौचसंयमपटुः कटुकेश्वराख्यमाराध्य भूधरसुताघटितार्धदेहं ।
तां दारुणामपि रणांगणजातघातव्रातव्यथामजयपालनृपादपास्थत् ॥ ३२ ॥
विलोक्य दुष्कालवशेन लोकं कंकालशेषं सविशेषशू(शो?) कः ।
श्रीमूलराजं दलितारिराजमचीकरत्तत्करमोचनं यः ॥ ३३ ॥
दुष्टारिकोटिकदनोत्कटराष्ट्रकूटकुल्येन शिल्पितरणांगणकौंकणेन ।
सर्वप्रधानपुरुषाधिपतिः प्रतापमल्लेन भूपतिमतल्लिकया कृतो यः ॥ ३४ ॥
सेनानीर्विदधे कुमार इति यः शंके चुलुक्यैर्दुना
जित्वा सोथ जवादवार्यतरसः प्रत्यर्थिपृथ्वीपतीन् ।
इष्टां तद्विषयार्द्धमाशिषमिव प्रादात्पुरोधाः स्वयं

स्वस्मै याज्यमहीभुजे निजचमूवीरव्रजैरक्षतैः ॥ ३५ ॥
धाराधीशे विद्धचर्मण्यवंध्यक्रोधाध्मातेष्याजिमुत्सृज्य याते ।
गोगस्थानं पत्तनं तस्य भंक्त्वा सौधस्थानि खानितो येन कूपः ॥ ३६ ॥
गृहीतं कुप्यता कुप्यं मालवेश्वरदेशतः ।
दत्तं पुनर्गयाश्राद्धे येनाकुप्यमकुप्यता ॥ ३७ ॥
जित्वा म्लेच्छपतेर्बलं तदतुलं राज्ञीसरःसंनिधौ
स्वःसिंधोः सलिलैर्विधाय विधिवत्प्रीतिं पितॄणामपि ।
[?]दानिमोक्षमनुक्षितक्षितितले कृत्वाब्दमब्दव्रजे
राजार्थं रचयांचकार चतुरः स्वार्थं प्रजार्थं च यः ॥ ३८ ॥
यः कर्माणि च षड् गुणांश्च तनुते तद्दुर्भुवःस्वस्त्रयं
कीर्तिर्यस्य च यश्च निर्मलरुचिर्नो जातुचिन्मुंचति ।
शस्त्राविष्कृतिरध्वरे च युधि च श्लाघ्योज्जिहीते यतः
सूत्रं यस्य तदादि स्फुरत्यविरतं ब्राह्मं च राज्यस्य च ॥ ३९ ॥
अरुंधतीव कांतास्य पत्युराज्ञामरुंधती ।
अभूदभिधया लक्ष्मीः साक्षाल्लक्ष्मीरिव क्षितौ ॥ ४० ॥
आदिमः प्रशममंदिरं महादेव इत्यभिधया तदंगभूः ।
येन पाणिनिहितेन पंकजेनेव तुष्यति परं सरस्वती ॥ ४१ ॥
सोमेश्वरदेव इति क्षितिदेवस्यास्य बंधुरनुजन्मा ।
अजनि कनिष्ठस्तस्य भ्राता ख्यातान्वयो विजयः ॥ ४२ ॥
तैस्त्रिभिः प्रथममध्यमोत्तमैः स्वे पदे च पुरुषैर्व्यवस्थितैः ।
शब्दशास्त्रमिव गोत्रमुज्ज्वलैः सत्क्रियं समजनिष्ट विष्टपे ॥ ४३ ॥
सोमेश्वरदेवकवेरवेत्य लोकंपृणं गुणग्रामं ।
हरिहरसुभटप्रभृतिभिरभिहितमेवं कविप्रवरैः ॥ ४४ ॥
श्रीसोमेश्वरदेवस्य कवितुः सवितुश्च गौः ।
सतृणाभ्यवहारस्य निरासेपि रसप्रदा ॥ ४५ ॥
वाग्देवतावतंसस्य कवेः श्रीसोमशर्मणः ।
धुनोति विबुधान् सूक्तिः साहित्यांभोनिधेः सुधा ॥ ४६ ॥
तव वक्त्रं शतपत्रं सद्वर्णं सर्वशास्त्रसंपूर्णं ।
अवतु निजं पुस्तकमिव सोमेश्वरदेव वाग्देवी ॥ ४७ ॥
वसिष्ठा निष्ठायाः पदमिति जगत्यास्ति पटहः
प्रकृष्टास्त्वेषामप्यजनिषत मुंजप्रभृतयः ।
कुले जातोप्येषां शतधृतिदुहित्रा पुनरयं
स्वयं पुत्रीचक्रे नवकविगुणप्रीणितहृदा ॥ ४८ ॥
काव्येन नव्यपदपाकरसास्पदेन यामार्धमात्रघटितेन च नाटकेन ।

श्रीभीमभूमिपतिसंसदि सभ्यलोकमस्तोकसंमदवशंवदमादधे यः ॥ ४९ ॥
कवींद्रपदवांस्पृहामहह तेपि तन्वंति य-
द्वचः ककचकर्कशं प्रथयति व्यथां कर्णयोः ।
कविः स विरलः पुनर्भुवि भवादृशो दृश्यते
सुधाभिरभिषेचनं रचयतीव यः सूक्तिभिः ॥ ५० ॥
मंदश्छंदसि कोपि कोपि विकलः सालंकृतौ व्याकृता-
वर्थे कोपि वृथाश्रमो रसनिधावंधश्च कोप्यध्वनि ।
वक्त्रांतर्विहरद्विरिंचितनयामंजीरमंजुस्वर-
स्पर्धाबंधुभिरेक एव कवते काव्यैः कुमारात्मजः ॥ ५१ ॥
वैदुष्यं विगताश्रयं श्रितवति श्रीहेमचंद्रे दिवं
श्रीप्रह्लादनमंतरेण विरतं विश्वोपकारव्रतं ।
दृष्ट्वा तद्भुवमत्र मंत्रिमुकुटे श्रीवस्तुपाले कवि-
स्तत्कीर्तिस्तुतिकैतवादिति मुदामुद्गारमारब्धवान् ॥ ५२ ॥
प्राग्वाटान्वयवारिधौ विधुरिव श्रीचंडपः प्रागभूत्
संभूतोद्भुतसत्यशौचसदनं चंडप्रसादस्ततः ।
सोमस्तत्तनयो नयोज्ज्वलमतिस्तस्याश्वराजः सुतः
पूतात्माथ तदंगभूः सुकृतभूः श्रीवस्तुपालोभवत् ॥ ५३ ॥
उत्फुल्लमल्लीप्रतिमल्लकीर्तिः श्रीमल्लदेवोभवदग्रजन्मा ।
बभूव तस्यावरजश्च तेजःपालाभिधानः सचिवप्रधानं ॥ ५४ ॥
श्रीवस्तुपालः स चिरायुरस्तु दिशां प्रकाशं दिशते सदा यः ।
कर्पूरकुंदेंदुसितैरलस्रोरदावदातद्युतिभिर्यशोभिः ॥ ५५ ॥
क्षीणे चक्षुषि भेषजं भगवती काली श्वरी देहिनां
देहे श्वित्रविचित्रभाजि शरणं श्रीवैद्यनाथः प्रभुः ।
संसारज्वरजर्जरे त्वदिह सदा विष्णुर्भविष्णुर्मुदे
दौर्गत्ये च जिघांसिते गतिरसौ श्रीवस्तुपालः पुनः ॥ ५६ ॥
न वदति पुरुषा रुषापि वाचः स्पृशति परस्य न मर्म नर्मणापि ।
विरमति मतिमानमान्यचंद्रः क्वचन च नार्थिकदर्थितोपि दानात् ॥ ५७ ॥
धनमनवरताक्षितींद्रसेवाश्रमसमवाप्तमयत्नतोपि दत्ते ।
अपरमपि परोपकारकं यद्विमृशति वस्तु तदेव वस्तुपालः ॥ ५८ ॥
सत्यं ब्रुवे भवतु मा क्षतिरत्र काचिद्भूत्वा खलप्रकृतिनापि मयातिमात्रं ।
मंत्री समे च विषमे च परीक्षितोसौ दृष्टं न दुष्टमिह किंचन सच्चरित्रे ॥ ५९ ॥
अयमनुदिनदानोत्कर्षितप्रानापर्षत्परि[चरित]चरित्रः स्वस्तिमानस्तु मंत्री ।
तुहिनकरसमानैर्यस्य कीर्तिप्रतानैरजानिषत रजन्यः प्राप्तराकाविपाकाः ॥ ६० ॥

लभंते लोकतः पापाः शापानन्ये नियोगिनः ।
अधिकारमधिक्कारममात्यः शास्त्यसौ पुनः ॥ ६१ ॥
त एव स्तूयंते नृपतिपशुभिर्धीवरतया
प्रजानामायः सपदि खलु येभ्यः प्रपतति ।
तदित्थं सुस्थानां [चकित ?] चकितं क्वापि वसतां
सतां संप्रत्येकः सचिवशिवतातिर्भुवि भवान् ॥ ६२ ॥
अर्थदानदलितार्थिदुस्थितिं त्वां विना विनयनम्र संप्रति ॥
मृज्यते जगति केनचित्सतां वस्तुपाल न कपालदुर्लिपिः ॥ ६३ ॥
गोमयरसानुलिप्ते कीर्तिसुधाधवलिते च भवनगृहे ।
श्रीवस्तुपाल भवतः चकास्ति चित्रं चरित्रमिह ॥ ६४ ॥
पीयूषैः प्रणता हिमैः प्राणिहिता ताराभिराराधिता
गंगावीचिभिरार्चिता परिचिता दिग्दंतिदंतांशुभिः ।
कर्पूरैः परिशीलिता मलयजैरावर्जिता मं[डिता]
डिंडीरस्तबकैर्वनैरनुसृता मंत्रीश कीर्तिस्तव ॥ ६५ ॥
प्रवर्तमानेत्र कवित्वसत्रे सत्कृत्य सत्पात्रममात्यमेवं ।
कृतार्थमात्मानमसावमंस्त सौवस्तिको गुर्जरनिर्जराणां ॥ ६६ ॥
कुमारपुत्रेण कुमारमातुः काव्यं तदेतज्जगदेकदेव्याः ।
श्रुतिस्मृतिव्याकृतियज्ञविद्याविशारदेन क्रियतेस्म तेन ॥ ६७ ॥

इति गूर्जरेश्वरपुरोहितश्रीसोमेश्वरदेवविरचिते सुरथोत्सवनाम्नि महाकाव्ये कविप्रशस्तिवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः ।

T. No. 1. *Garbhopanishad and Áśramopanishad.*

गर्भोपनिषदाश्रमोपनिषच्च ।

इत्यथर्ववेदे आश्रामोपनिषत्समाप्ता द्विपञ्चाशत्सङ्ख्योपनिषद्ग्रन्थसमाप्तिः ॥ ५२॥ पञ्चदशो [प] निषदो भवन्ति शौनकेयानाम् । मुण्डकादिस्त्वलातान्ता विज्ञेया ब्रह्मवेदस्य ॥ १॥ सप्तात्रि(त्रि)शत्तथान्याश्च पैप्पलादिषभेदतः । एवं पञ्चाशदुपनिषदो ब्रह्मवेदस्य नान्यतः ॥ २॥ नीलरुद्रप्रभृतय आश्रमान्तः(न्ताः)प्रकीर्तिता [:] एतास्सर्वा पृथग्वाक्या जीवब्रह्मैक्यतोधिकाः ॥३॥ इत्यथर्ववेदोपनिषद्ग्रन्थः समाप्तः ॥

मुण्डकोपनिषत् १ प्रश्नोपनिषत् २ ब्रह्मविद्योप० ३ क्षुरिकोपनिषत् ४ चूलिकोपनिषत् ५ शिरोपनिषत् ६ शिखोपनिषत् ७ गर्भोपानषत् ८ महोपनिषत् ९ ब्रह्मोपनिषत् १० प्राणाग्निहोत्रोपनिषत् ११ मण्डूकोपनिषत् १२ वैतथ्याख्यं प्रकरणमुपनिषत् १३ अद्वैतो० १४ अलात-शान्ता(न्त्या)ख्यं प्रकरणं १५ पञ्चदशोप नीलरुद्रोप० १६ नादबिन्दू० १७ ब्रह्मबिन्दू० १८ अमृतबिंन्दू० १९ ध्यानबिन्दूप० २० तेजोबिन्दूप० २१ योगशिखोपनिष० २२ योगतत्त्वोप० २३स (सं) न्यासोप० २४ आरुणेयो० २५ कण्ठश्रुत्युप० २६ पिण्डोप० २७ आत्मोपनि० २८

नृसिंहपूर्वतापनी २९ तापनीयी(ये) महोप० ३० तापनीये महोप० ३१ तापनीय ३२ नृसिंहताप-नीमहोप० आदित ३३ उत्तरतापनी ३४ कठवल्या(ल्ह्या)ख्या ३५ कठवल्या(ल्ह्या)ख्या उत्तरवली(ल्ली) ३६ केनिषतोप० ३७ नारायणोपनि० ३८ बृहत्ना(न्ना)रायणोप० ३९ बृहत्ना-(न्ना)रायणो० ४० सर्वोपनिषःसारं ४१ हंसोप० ४२ परमहंसोपनिषत् ४३ आनन्दवली (ल्ली) ४४ भृगुवली(ल्ली) ४५ गारुडोप० ४६ कालाग्निरुद्रोप० ४७ रामपूर्वतापनीय ४८ रामोत्तरतापनीय ४९ कैवल्योप० ५० जाबालोप० ५१ आश्रमोप० ५२

U. No. 382. *Śrâddhakâśikâ.*

श्राद्धकाशिका ।

आद्यं ।

यस्य प्रसादपयसा क्रतुपादपास्तं काश्यायनं मुनिवरं शिरसाभिवंदे ।
सिक्ताः फलंति यजुषामिह याजकानां स्वर्गोद्भवानि विविधानि फलान्यजस्रं ॥१॥
कर्कों व्याख्यदिदं गभीरवचनैः सूत्रं यतोस्मादभू-
द्दुर्बोधं च ततो हलायुध इति व्याख्या तथाप्यस्फुटं ।
भूयोपि प्रतिषेधकादिवचनैः स्मार्तैर्मया काशिका
सूत्रस्योपरि संशयौघतिमिरध्वंसाय तंतन्यते ॥ २ ॥
सूत्रार्थव्यंजनाद्वाक्यैर्विशेषोक्तिप्रकाशनात् ।
अस्यान्वर्थमिदं नाम ग्रंथस्य श्राद्धकाशिका ॥ ३ ॥
नित्यानंद इतीह याज्ञिकवरो जातस्तदीयः सुतः
स्मार्ताग्नौ विहितक्रियोतिसुख इत्याख्यो जगत्यद्भुतः ।
तत्पुत्रोप्यभवत्स्मृतिज्ञचतुरः शास्त्रेष्वधीति(ती) श्रुतौ
विष्णुर्मिश्र इमं निबंधमकरोत्कृष्णः कृती तत्सुतः ॥ ४ ॥

अंते खंडितः

V. No. 363. *Śulvasûtravṛitti by Mahîdhara.*

शुल्वसूत्रवृत्ति :।

रसवेदांगभूवर्षे भाष्यंते(मास्यंते?) धवले दले ।
त्रयोदश्यां रवेर्वारे वाराणस्यां महीधरः ॥ १॥
श्रीरत्नेश्वरमित्रस्य गुरोः केशवजन्मनः ।
आज्ञया विवृतिं शौल्वीं भाष्यवृत्त्यनुसारिणीं ॥ २ ॥
विदुषां सुखबोधाय व्यधाद्बुद्ध्यनुसारतः ।
भाष्यं रामकृतां वृत्तिं सूत्राण्यालोच्य तत्त्वतः ॥ ३ ॥
नीलकंठो रमानाथः सिताभश्चंद्रशेखरः ।
भैरवेशः कृपासिंधुः स मे तुष्यान्नृकेसरी ॥ ४ ॥

W. No. 25. *Hautrakârikâḥ.*
हौत्रकारिकाः ।

प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वांतदिवाकरं ।
दंतावलमुखं सार्द्रसिंदूरारुणविग्रहं ॥ १ ॥
वंदे विष्णुं जगद्वंद्यं नीलाचलनिवासिनं ।
मीमांसायुगुलव्याख्यानिपुणं श्रौतकर्मणा(णः) ॥ २ ॥
विज्ञातारं गुरुं नौमि यतिमीश्वरभारतीं ।
प्रणम्य पंचाननवाहनर्षिं तथा शौनकमाश्वलायनं ।
करोति तत्सूत्रविबोधितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ ३ ॥
नानाश्रौतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः ।
युक्तमेतदयुक्तं वा क्षंतुमर्हथ सज्जनाः ॥ ४ ॥

मध्ये ।

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वरुवाछुः ।
यत्र श्रीनरसिंहो जातस्तत्सूनुरनुगतः काशीं ॥ १ ॥
अन्वयावतंसो नारायणभट्टसंज्ञकः काश्यां ।
अंमाई च सुपुत्रं गोपीनाथं विपश्चितं सुषुवे ॥ २ ॥
गोपीनाथबुधानुज्ञयज्वश्रीमन्नृसिंहरचितेस्मिन् ।
श्रौतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥ ३ ॥

X. No. 428. *Prâyaśchittapradîpa.*
प्रायश्चित्तप्रदीपः ।

नत्वा बौधायनाचार्यं तेनोक्तश्रौतकर्मणां ।
विध्यतिक्रमणे प्रायश्चित्तदीपः प्रकाश्यते ॥ १ ॥
श्रौते बौधायनोक्तानि प्रायश्चित्तानि यानि तु ।
उक्तानि सूत्रमध्ये च वर्यगोपालसूरिणा ॥ २ ॥
व्यासोक्तानि प्रकीर्णानि तैरनुक्तानि यानि च ।
भवस्वामिमतात्तेषां विस्तरान्निर्णयं ब्रुवे ॥ ३ ॥

Y. No. 21. *Âpastambadhvanitârthakârikâḥ by Trikâṇḍamaṇḍana.*
आपस्तंबध्वनितार्थकारिकाः ।

उपवर्षः ।

561 उपवर्षादिभिः प्रोक्तमाधाने शतभोजनं ।
सूत्रांतरेषु तन्नोक्तं तस्मादेतत्कृताकृतं ॥

11a6 उशिजा वामदेवाश्च तथा दीर्घतमादयः ।
गौतमा एव विज्ञेया उपवर्षादिपाठतः ॥

कर्कः ।

14a1 तूष्णीमेवोपतिष्ठेत प्रवत्स्यन्नागतोपि वा ।
इति कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥

6a8 असिसंनिभमेवान्यविशेषोक्तिविवर्जितं ।
वज्रं कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥

पाणिनीयः ।

17a2 [Lacuna] अदृष्टा जपेन्मंत्रांश्च तानपि ।
इत्याथर्वणसूत्रे तु पाणिनीयनिरूपितं ॥

नारायणः

2a2 यस्मिन्कस्मिंश्चिदृतावादधीतेत्याश्वलायनः ।
आनुराधानविषयामिति नारायणोब्रवीत् ॥
व्याख्यातं भवनागेन सूत्रमेतद्यथाश्रुतं ॥

12a2 यत्तु नारायणेनोक्तं ग्रामात्स्वाग्निसमन्वितात् ।
गत्वा ग्रामान्तरे वासः प्रवासोयमितीदृशः ॥
उपलक्षणमेवैतद्ग्रामस्योच्चारणद्वयं ।
ग्रामांतरे नगर्यां वा पल्वयां वान्यत्र वा क्वचित् ।
सीमामतीत्य चेद्रात्रौ वासः प्रवसनं हि तत् ॥

24b3 अरण्यारोपणे स्पर्शं विना मंत्रेण मंथयेत् ।
स्वयं वा मंथनं कुर्यादिति नारायणोब्रवीत् ॥

भवनागः

2a2 उपरि विन्यस्तः ।

13a4 बर्हिर्धेनेति मंत्रेण बहून्येवोपतिष्ठते ।
इत्युक्तं भवनागादैरभयं व इतीह तु ॥

20a1 मंत्रेण गार्हपत्येऽग्नौ तूष्णीमन्यतरे तपेत् ।
इति वा स्यात्समारोपो भवनागादिदर्शनात् ।

Z. No. 41. *Stutikusumâñjali.*

स्तुतिकुसुमांजलिः ।

अंते ।

पुरा पुरारेः पदधूलिधूसरः सरस्वतीस्वैरविहारभूरभूत् ।
विशालवंशश्रुतवृत्तविश्रुतो मनीषिणां गौरधरः किलाग्रणीः ॥ १ ॥

भ्रमादनिर्माय पुरातनः कविर्यमग्रिमश्लोकमवश्यमग्रतः ।
विमृष्य पंक्तीरुपरि द्विजन्मनां न्यवे(वी)विशत्काकपदांकितं पुनः ॥ २ ॥
अनंतसिद्धांतपथांतगामिनः समस्तशास्त्रार्णवपारदृश्वनः ।
ऋजुर्यजुर्वेदपदार्थवर्णना व्यनक्ति यस्याद्भुतविश्रुतं श्रुतं ॥ ३ ॥
सुतो भवद्रत्नधरः शिरोमणिर्मनीषिणामस्य गुणौघसागरः ।
यमाश्रिताद्वास्त सरस्वती हरेरुरस्थलं रत्नधरं श्रितां श्रियं ॥४ ॥
उदारसत्त्वं विपुलं सुनिर्मलं प्ररूढमर्यादमगाधमाश्रयं ।
प्रविश्य यस्य स्ववशा सरस्वती पदं बबंध स्थिरमंबुधेरिव ॥ ६ ॥
कपोलदोलायितकर्णभूषणं तरंगितभ्रूयुगभंगुरालिकं ।
सचेतसामर्धनिमीलितेक्षणं क्षणं वितन्वंति मुखं यदुक्तयः ॥ ६ ॥
अथास्य धीमानुदपादि वादिनां वितीर्णमुद्रो वदनेष्वनेकशः ।
उदारसंस्कारसुसारभारतीपवित्रवक्त्रांबुरुहो जगद्गुरः ॥ ७ ॥
अपि स्थवीयः स्वकृतस्थिरस्थितिः कुशाग्रतीक्ष्णामधिरुह्य यन्मतिं ।
अहो बत स्वैरविहारलीलया पदं न्यधादस्खलितं सरस्वती ॥ ८ ॥
निर्मत्सरः सहृदयः श्रुतपारदृश्वा विश्वातिशायिविनयः प्रियवाक्सुशीलः ।
किं वापरं कविगिरां सदसद्विचारचातुर्यधुर्यधिषणः शरणं य एकः ॥ ९ ॥
तेनादृतेन शिशुनैव निवेद्यमानमानंदकंदलितभक्तिकुतूहलेन ।
एतं शशांककलिकाकलितावतंसशंसारसायनरसं रसयंतु संतः ॥ १० ॥
गृह्णंतु कंचन विशेषमशेषमस्मादस्माकमार्तवचनात्कचनांतरज्ञाः ।
चिन्वंति पल्वलजलात्कुशला विशालशैवालजालकलितात्कमलौघमेव ॥ ११ ॥
यद्यप्यासामनलसरसस्फारसारं नकिंचिद्वाचामंतर्विरचितचमत्कारमस्त्यर्थतत्त्वं ।
तत्राप्येतास्त्रिभुवनगुरुस्तोत्रमैत्रीपवित्राः कर्णाभ्यर्णाभरणसरणिं नेतुमर्हंति संतः ॥१२॥

प्रेमाणं मणिकर्णिकां प्रति बुधा मंदीकुरुध्वं मतिं
मुक्तादामनि मा कृत स्पृशत मा तांबूलहेवाकितां ।
भूषार्थं प्रभवंति कर्णपुलिने कंठे मुखांभोरुहे
देवस्य स्मरशासनस्य यदिमाः स्तोत्रावलीसूक्तयः ॥ १३ ॥
निक्षिप्तं शतसप्तकेन सहितं पादायुतार्धं मया
निर्हिंसे गुणिनि द्विजेंद्रमुकुटे धर्मैकधाम्नीश्वरे ।
प्रायेण क्लिशितस्य दीनवचसः क्षमाक्षिप्तमूर्धोपि मे
पादं नैकमयं प्रयच्छति विधौ वक्रे करोम्यत्र किम् ॥१४॥
कारंकारमकारि वारितशमैरक्षैररक्षैरिदं
निघ्नं विघ्नितशंभुसेवनसुधाभोगोपभोगं वपुः(मनः) ।

किंतु क्वापि कदापि कापि पतिता सा साधुदृष्टिर्यतः
प्राप्तः सूक्तिवपुर्जितोर्जितसुधास्वादः प्रसादः प्रभोः ॥ १५ ॥
यत्सत्यं सदसद्विवेकविकलग्रामीणकुग्रामणी ।
मिथ्यास्तोत्रपरा पराभवपदं नीतासि भीतास्यतः ।
मातः कातरतां विमुंच यदसौ सौभाग्यभाग्यावधिः
संजातो जगदेकनाथनुतिभिर्वाग्देवि ते विभ्रमः ॥ १६ ॥

AA. No. 110 of 1873-74. *Madanavinodanighaṇṭu, leaf 43, a.*

अद्रे ब्रह्मयुगयुगेंदुगणिते श्रीविक्रमार्कप्रभो–
र्मासे मासि वलक्षपक्षललिते षष्ठ्यां शुधाशे(सुधांशो)र्दिने ।
दानानां परितापदलनो (?) ग्रंथं निघंटुं कलिः (किल)
श्रीदः श्रीमदनो व्यधत्त चतुरः सच्चक्रचूडामणिः ॥ १४॥

BB. Nos. 44 and 45. *Áchârâdarśa and Commentary.*

आचारादर्शः ।

तत्राद्यं ।

दीक्षितो रणयज्ञेषु विबुधानंददायिषु ।
हरिरब्धिसुतावक्त्रसोमपीती(थी) पुनातु वः ॥ १॥
अहोरात्राश्रितो धर्म इह वाजसनेयिनां ।
निबध्यते निबद्धो यो धर्मशास्त्रनिबंधिभिः ॥ २ ॥

अंते ।

समूलवचनाभागो मीमांसान्यायनिर्मलः ।
श्रीदत्तेन सतामेष आचारे दर्पणः कृतः॥
दुरुक्तमपि सूक्तं मे मन्वादिवचनाश्रितं ।
अपि चर्मोदकं तीर्थसलिलांतर्गतं शुचि ॥

इतिश्रीमहामहोपाध्याय श्रीश्रीदत्तकृत आचारादर्शः समाप्तः । संवत्सरात्संवत् १६९० भाद्रपदशुक्लद्वितीयायां लिखितोयं पंडितशिरोमणिकृष्णदत्तमते स्थायिना श्रीकंठेन ।

आचारादर्शटीका ।

तत्राद्यं ।

श्रीमच्छंकरतुष्टयर्थमाचारादर्शबोधिनी ।
क्रियतेतिस्फुटा रम्या भट्टगौरीशशर्मणा ॥

अंत्यं ।

श्रीमन्मैथिलसूरिवृंदतिलकः श्रीशंकरः सत्कविः
शिष्यस्तस्य जलालदीनशकृद्दामोदरः पंडितः ।
तत्पुत्रेण सतां मुदे विरचिता आदर्शसंबोधनी
भूय(या)च्छंकरतुष्टिहेतुरनिशं व्याख्या गुणैः संयुता ॥
ऋत्वंकरसचंद्राब्दे विक्रमादित्यभूपतेः ।
आश्विनस्य त्रयोदश्यां रवौ काश्यां प्रपूरिता ॥

इति स्मार्तशिरोमणिदामोदरभट्टपुत्रगौरीपतिभट्टविरचिता आचारादर्शविवृतिः पूर्णा ।संवत् १८०० वर्षे कार्तिकशुद्ध ९ भौमे ।

CC. No. 58. *Vivâdârṇavabhañjana.*

विवादार्णवभंजनं ।

तस्याद्यं ।

विश्वेषां शरणं नवांबुदरुचिः सद्भक्तचिंतामणि-
र्यः प्रत्यूहतमोविनाशमिहिरः कीनाशमानाशनः ।
संसारैकमहार्णवे निपततां विस्तारबीजं नृणां
गोविंदः कृपया सुरासुरगणैर्वंद्यश्चिरं पातु वः॥१॥
चंडेशधारेश्वरावेश्वरूपा मिताक्षराकारहलायुधौ च ।
श्रीकृष्णवाचस्पतिधर्मरत्नकृतस्तथा श्रीकरशूलपाणी ॥ २ ॥
गोविंदलक्ष्मीधरतत्त्वकारा आचार्यचूडामणिनाचभट्टः ।
वाक्यानि चैषां सुविमृश्य कुर्मो ग्रंथं विवादार्णवभंजनाख्यं ॥ ३ ॥
इह वाच्यानि वर्णादेः सृष्टिर्वर्णस्य वृत्तयः ।
राजप्रशंसा तच्छत्रमंत्रिदूतादिलक्षणं ॥ ४ ॥

अंते खंडितं ।

DD. No. 562. *Nirṇayâmṛita.*

निर्णयामृतं ।

आद्यं ।

कारणमेकं जगतां वारणमास्येन वा(ता *v. l.*)रणं विपदां ।
किमपि महो महनीयं प्रत्यूहव्यूहवारणं वंदे ॥ १ ॥ २ । ३ । ४ । ५ ॥
जयंति भूमाविह बा(चा)हुबाणाः क्षितीश्वरा विश्रुतबाहुबाणाः ।
प्रकुर्वते ये विशदा यशोभिर्जगत्समग्रं चस(वश)दायशोभिः(भि) ॥ ६ ॥
बभूव भूपस्त्रिदशैः सरूपस्तदन्ववाये बलवान्सरूपः ।
चकार नित्यं च (न्व?) समाहितानां परिश्र(क्ष)यं यः परमाहितानां ॥ ७ ॥

तस्यात्मजन्माजनि कर्णदेवस्त्यागेन यो विश्रुतकर्णदेवः ।
वपुःश्रिया निर्जितकामदेवः सदासमाराधितवामदेवः ॥ ८ ॥
तदात्मभूरूद्धरणः क्षितींद्रः कृतींद्रभोगद्रिनिभानुभावः ।
स्वकीर्तिवल्लीप्रभवालवालस्थली च ढिल्ली नगरीमतल्ली ॥ ९ ॥
भल्लीशतप्रोतशकेशकुंभीकुंभास्रनीरैः समसिं(से)चि येन ।
शुभावदातायतकीर्ति[रार्ति]हरः सतां श्रीपतिमूर्तिरासीत् ॥ १० ॥
प्रस(व्यv. l.)क्तमुक्तामयहेमकुंभमुक्ताद्य(व्यv. l.)मुक्तागणपोषशक्ताः ।
रक्तासवैः संयति के(ये)न काली व्यालीढविश्वाप्यभितर्प्यतेस्म ॥ ११ ॥
उद्धरणं शुद्धरणं मुद्धरणं विद्विषां समुद्धरणं ।
सुहृदां पुरातनत्दृदां(?)नमतितमां को ननाम तमनामः (?) ॥ १२ ॥
सौंदर्येण विजृंभता रतिपतिः शौर्येण च श्रीपतिः
गांभीर्येण सरित्पतिर्विलसता धैर्येण भूभृत्पतिः ।
सत्कांत्योडुपतिः श्रिया धनपतिर्यस्यौ(स्स्वौ?)जसाहर्पति-
स्तेनार्थो(र्यो v. l.) द्धरणेश्वरेण सुमतिः स्पर्धेत कः क्ष्मापतिः ॥ १४ ॥
असावसावाहितसत्प्रभावः स्वसंनिवेशोचितरम्यदेशं ।
अध्यास्त ऋद्धयास्तसमस्तशत्रास्पदं पुरं सादरमेकवक्त्रं ॥ १५ ॥

राजते यत्पुरं रम्यं राजमंडलमंडितं ।
कमलोल्लासिसद्रत्नरत्नाकरविभूतिमत् ॥ १६ ॥
लसद्विलासिनीसिंजन्नूपुरं भाति तत्पुरं ।
पुरं पुरंदरस्येव भूरिसुंदरमंदिरं ॥ १७ ॥

यस्योपकंठे शितिकंठकंठस्पर्धिप्रभा भानुसुता वहंती ।
तदुच्चवेदध्वनिसंनिकर्षादभ्यस्यतीवाखिलपावनत्वं ॥ १८ ॥
यत्रानिशं सत्रकृतः पवित्राः सत्रा स्वगोत्रे गृहिणो वसंति ।
यद्धोमधूमः कुरुतेतिभूमा घनाघनैर्मेदुरमंतरिक्षं ॥ १९ ॥
यैत्सौधजालेषु निविश्य रात्रौ तद्वासधूपैः पृथुलीकृतांगः ।
निर्याणनिर्यत्नतया भजंते नीलांबुदा नीलशिलाविलासं ॥ २० ॥
यदुच्चसौधध्वजजालचेलजातानिलैर्होलिहयाः सलीलं ।
विश्रांतिमश्रांतमितः श्रयंतः कुतोपि न श्रांतिमवाप्नुवंति ॥ २१ ॥
प्रत्याशमापूरितयाचकाशं मान्यं वदान्यान्वयमत्र वीक्ष्य ।
वृंदारकाणां त्रिदिवेपि वृंदैर्मंदारकाणां वसतिर्विगीता ॥ २२ ॥
पुरं शशांकेव पुरंदराभस्तदेकचक्रारव्यमनेकचक्रः ।
असंख्यसंख्यारिजयोर्जिताख्याविख्यासुयेनो (तशुष्मो v. l.) द्धरणक्षितीशः ॥ २३ ॥

स(अ v. l.)मुद्रैरपि यः सप्तसमुद्रैः संयुतां (मुद्रितां v. l.) महीं ।
पालयंस्तन्महीपालः पुरालंकुरुते पुरं ॥ २४ ॥
गुणरत्नाकराच्चंद्रश्चंद्रसेनस्ततोभवत् ।
महामहा महादेवशालिमौलिविभूषणः ॥ २५ ॥

यस्य विश्वोपकाराय दातुमभ्युदिते करे ।
शशंके धनदः स्वैरं चकंपे कनकाचलः ॥ २६ ॥
अमनोवृत्तिगम्येन यस्य दानेन दीव्यता ।
अर्थिप्रत्यर्थिनोप्युच्चैः प्रापुरेव न दुर्गतिं ॥ २७ ॥
यस्य विश्राणनस्योच्चैःश्रवणेन रणस्य च ।
सुराः सुरालयं स्वल्पमनल्पमपि मेनिरे ॥ २८ ॥

यस्य घाटीषु घोटानां प्रखरं(प्रसरत् v. l.) खुरजं रजः ।
चकाराच्छिन्नगगनं दुर्दिनं रिपुमंदिरे ॥ २९ ॥

तस्यात्मजोभूच्चरिता(त्मजन्मा चरिता v. l.)र्थजन्मा श्रीसूर्यसेनो जयति क्षितींद्रः ।
सुदर्शनेनैव बिभर्ति गोपा नारायणत्वं भुवि यः प्रसिद्धं ॥ ३० ॥
संतानशोभमानः कविगुरुबुधमित्रमंगलैः सहितः ।
जिष्णुर्य एष व्यक्तं श्रितशतकोटिः सुधर्माढ्यः ॥ ३१ ॥

यस्मिन् धारयति क्षोणीमेणीदृक्चित्तहारिणि ।
शेषेपि फणिनामीशे न विशेषधियो वयं ॥ ३२ ॥
ददतो यस्य पाणिस्थपरिहार्यस्वनच्छलात् ।
रमा रौतीव सततं राजा वितरतीति मां ॥ ३३ ॥

द्विषोस्य पत्रावलिभिः परिधानं प्रकुर्वते ।
तद्योषितां ततो मन्ये तच्छून्यास्तनमंडलाः ॥ ३४ ॥
विबुधान्नंदयन् सर्वान् राजा वसुभिरूर्जितैः ।
कथं मौलौ महेशानां न पदं कुरुते सदा ॥ ३५ ॥

निहत्य शत्रूनखिलांस्तदीया देशाः सदावग्रहखिन्नवर्षाः(वेशाः v. l.) ।
तदंगनानां घननादयुक्तैः(मुक्तैv. l)र्नेत्राश्च(त्रांबु)भिर्येन कृताः सवर्षाः ॥ ३६ ॥

समुद्यते यस्य करे प्रदातुमालोक्यते ह्यत्र महाद्भुतं ।
वनीपकाना मवनीपकत्वं वनीपकत्वं त्ववनीपकानां ॥ ३७ ॥
जलेन दिव्येन सदाभिषिक्ताः सिंहासनाध्याश्रयिणो निरस्ताः ।
श्रीसूर्यसेनेन वनोपि राज्यं कांतातपत्राः कलयंत्यमित्राः ॥ ३८ ॥
यत्कीर्तिश्चारिकार्ति कार्तिकशशिश्वेतेयमन्यादृशं
धातुः सर्गनिसर्गमत्र कुतुकं स्पर्शादमुष्या यतः ।

कैलासांते नगा बलंति मनुजाः क्षीरार्णवंत्यर्णवा-
श्चक्रांगंति खगा हरंति च सुराः शेषंति सर्वेहयः ॥३९॥
चकास्ति यस्यातिनलप्रतापः प्रासपसेनोवरजः प्रसिद्धः ।
भक्त्याभिरामस्य सदाग्रजस्य यो लक्ष्मणाकारमुपैति भद्रं ॥ ४० ॥
औदार्यसौंदर्यदयानयज्ञो?विज्ञानशौर्यादिगुणेषु नान्यं ।
प्रतापसेनस्य समं समंताल्लोके विलोकेत्र विचित्रलोके ॥ ४१ ॥
श्रीदेवसेनस्तनयोपि गोपीनारायणेना(यणस्या *v. l.*)जनि कामरूपः ।
लब्धप्रसादेन महेश्वरस्य रामारतिस्तुष्टिमुपैति यत्र ॥ ४२ ॥
देवसेनकुमारस्य प्रतिभाति न चांतरं (कुमारस्य च नांतरं *v. l.*) ।
आर्यानंदकृतो नित्यं बिभ्राणः (भ्रतः *v. l.*) शक्तिमुत्तमां ॥ ४३ ॥
श्रीसूर्यसेनः पुरमेकचक्रं वरांगमध्यास्य जयत्यजस्रं ।
यमेत्य कांतं जितनाककांतं गुर्वीयमुर्वीं च सदोर्वरास्ते ॥ ४४ ॥
विद्वत्सु सत्स्वपि महत्सु समाश्रितेषु
श्रीसिद्धलक्ष्मणसुतः सुतराममुष्य ।
श्रीसूर्यसेननृपतेर्निज(रुरु *v. l.*)तेजसोभू-
दल्लाडनाथमतिमानतिमानपात्रं ॥ ४५ ॥
एनं कदापि सुमनाः सुमतिः सुधाम्ना(सुमतिर्नृपतिः स्वनाम्ना *v. l.*)
श्रौतादिकर्मसु सकालविनिर्णयाय ।
आदिक्षदृक्षपतिभव्ययशा निशात-
शस्त्राहताहितशतः शतमन्युकल्पः ॥ ४६ ॥
अगाधग्रंथपाथोधिमथालोड्य मया धिया ।
समुद्धृतं नृपादेशात्तेनेदं निर्णयामृतं ॥ ४७ ॥
मनुस्मृतिं विष्णुपराशरापस्तंबस्मृतीर्वीक्ष्य मिताक्षरां च ।
तथापरार्कोर्णवपारिजातान् स्मृत्यर्थसारं स्मृतिचंद्रिकां च ॥ ४८ ॥
मात्स्यं कौर्मं च वाराहं दृष्ट्वा वैष्णववामने ।
मार्कंडेयपुराणं च भविष्योत्तरभारते ॥ ४९ ॥
परिशिष्टं हेमाद्रेरनंतभट्टीयगृह्यपरिशिष्टे ।
कालादर्शं चिंतामणिं त्रिदंडीं च कृत्यकल्पतरुं ॥ ५० ॥
धवलपुराणसमुच्चयदुर्गोत्सवरामकौतुकानि तथा ।
संवत्सरप्रदीपं सभोजराजीयदेवदासीयं ॥ ५१ ॥
रूपनारायणीयं विद्यावेद(भट्ट *v. l.*) पद्धतिं चित्रां (विततां *v. l.*) ।
वीक्ष्य महादेवीयं शुभं निबंधं च विश्वरूपकृतं ॥ ५२ ॥

श्रीसूर्यसेननृपतेरादेशात्सिद्धलक्ष्मणतनूजः ।
अल्लाडनाथसूरिः संग्रहमिह कालनिर्णये कृतवान् ॥ ९३ ॥

इति ग्रंथावतारः ॥

EE. No. 553. *Dânavâkyâvalî.*

दानवाक्यावली।

वंदे मुकुंदस्य पदारविंदं वंदारुवृंदारकवृंदवंद्यं ।
मंदाकिनी यन्मकरंदबिंदुसंदोहसंदेहधि---- ॥ १ ॥
त्रैलोक्याधिपतेः पदत्रयभुवं दैत्याधिपं याचतो
दत्तां सत्त्वमयेन तेन वसुधामेवाग्रतो गृह्णतः ।
देवार्थे बलिनं बलिं छलयतो --हरेस्तुष्यतः
स्वाराज्यप्रतिभूभविष्णु सपदि स्वस्त्यक्षरं पातु वः ॥ २ ॥
श्रीकामेश्वरराजपंडितकुलालंकारसारः श्रिया-
मावासो नरसिंहदेवमिथिलाभूमंडलाखंडलः ।
दृप्यद्दुर्धरवैरिदर्पदलनो भूदर्पनारायणो
विख्यातः कुमुदेंदुकुंदधवलः-- द्यशोमंडलः ॥ ३ ॥
तस्योदारगुणाश्रयस्य मिथिलाक्ष्मापालचूडामणेः
श्रीमद्धीरमतिः प्रिया विजयते भूमंडलालंकृतिः ।
दाने कल्पलतेव चारुचरिते यारुंधतीव स्थिरा
या लक्ष्मीरिव वैभवे गुणगणैर्गौरीव या गण्यते ॥ ४ ॥
वापी पुण्यजलाधिकासि(शि?)विमला विज्ञानवापीसमा
रम्यं तीर्थनिवासि वासभवनं चैद्राभमभ्रंलिहं ।
उद्यानं फलपुष्पनम्रविटपच्छायाभिरानंदितं
भिक्षुभ्यः सरसान्नदानमनघं यस्या भवान्या इव ॥ ५ ॥
लक्ष्मीभाजः कृतार्थानकृत सुमनसो या महादानहेम-
ग्रामै राजीवराजीवहलतरपरागाप्तरागैस्तडागैः ।
विज्ञानज्ञाप्य विद्यापतिमतिकृतिनं सप्रमाणामुदारा
पुण्या लोकाद्यराज्ञी विरचयतितरां दानवाक्यावलीं सा ॥ ६ ॥

अंते ।

निबंधान्सम्यगालोच्य श्रीविद्यापतिसूरिणा ।
दानवाक्यावली देव्याः प्रमाणैर्विमलीकृता ॥ २ ॥
इति समस्तप्रक्रियाविराजमानदानदलितकल्पलताभिमानमहादेवीश्रीधीरमतिविरचिता दा
नवाक्यावली समाप्ता संवत् १९३९ शाके १४०४ समये पौष शुदि पंचमी रविवासरे ॥

FF. No. 612. *Saṁskâranirṇaya.*

संस्कारनिर्णयः । आद्यं खंडितं ।

अंते ।

अस्ति श्रीहरिवंशवर्मनृपतिर्मंगोनृपस्यात्मजो
माहेंद्रान्वयमौलिभूषणमणिः संकल्पचिंतामणिः ।
निर्बंधेन निबंधराजमसृजत्तत्कीर्तिबंधोज्ज्वलं
तस्याज्ञामनु नंदपंडित इमं धर्माधिकारी भुवः ॥ १ ॥
सिद्धानां वचसां निबंधविहितव्याख्यावतां संग्रहे
किं कष्टं विदुषामति प्रतिसभं जल्पंत्यनल्पं तु ये ।
तेषामुत्तरमेतदेव जलधौ सिद्धानि रत्नानि तैः
कृत्वा हारमुदारमात्मनि न वा किं यच्छथ स्वेच्छया ॥ २ ॥
इतिश्रीमद्धर्माधिकारिरामपंडितात्मजनंदपंडितकृते स्मि(स्मृ)तिसिंधौ संस्कारानिर्णयतरंगः॥

GG. No. 502. *Âchâradinakaroddyota.*

आचारदिनकरोद्द्योतः । आद्यं ।

सारं यच्छ्रुतिशिरसामगोचरं यन्मनोवचसां ।
तत्कौशल्यावचसां शिक्षापात्रं महो वंदे ॥ १ ॥
मीमांसार्णवकर्णधारचतुरः श्रीभट्टनारायण–
स्तद्वंशस्य करीरतां भजति यो विश्वेश्वरारव्यः कृती ।
गागाभट्ट इति प्रथां दिनकरात्प्राप्तः पितुर्लालना–
त्तेनाचारनिबंधनो दिनकरोद्द्योतो धुनापूर्यते ॥ २ ॥

अंते ।

इति श्रीमद्विद्वन्मुकुटमाणिक्यमरीचिपंजरितपदद्वंद्वारविंदश्रीमन्नारायणभट्टसूरिसूनुश्रीमद्रामकृष्णभट्टात्मजभट्टदिनकरात्मजेन गागाभट्टापरनामकाविश्वंभ(श्वेश्व)रभट्टपूरिते दिनकरोद्द्योते आचारकांडं समाप्तं ।

HH. No. 503. *Áhnika from Áchârapradîpa.*

आचारप्रदीप आह्निकं । आद्यं ।

विश्वनाथं भवानीशं ढुंढिराजं च भैरवं ।
श्रीमाधवं दंडपाणिं काशीं गंगां नमाम्यहं ॥ १ ॥
आरंभितस्य कार्यस्य सिद्धौ विघ्नापनुत्तये ॥
दूरीभवंति दुरितान्यपयांति तापाः प्रादुर्भवंति विभवा परमाश्च हृद्याः ।
संपद्यते विविधसंपदपैति मोहः श्रीरामचंद्रपदपद्मनमस्क्रियातः ॥ २ ॥
रामं कुलपतिं नत्वा पुंडरीकात्मजं गुरुं ।
आह्निकस्य प्रयोगस्य विधिं च प्रवदाम्यहं ॥ ३ ॥

नानानिबंधपाथोधौ संनिमग्नमितस्ततः ।
आचारवाक्यरत्नानां समुद्धृत्य कदंबकं ॥ ४ ॥
तदेव भूषणं कृत्वा स्वाचारासक्तचेतसां ।
विदुषां कंठभूषायै ददाति कमलाकरः ॥ ५ ॥
अंते ।
ग्रामे कूर्परसंज्ञके क्षितितले यत्रास्ति शुक्लेश्वरो
गोदा पश्चिमवाहिनी विजयते यावत्कचेशेश्वरः ।
तत्रत्यो कमलाकरः स्वसुकृतादागत्य काश्यां स्थिता (तः)
तत्रेदं कृतवान्सतामुपकृते विश्वेश्वरानुग्रहात् ॥ २ ॥इच० ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
इत्याचारपदीपनिबंधे आह्निकं समाप्तिं [म] गमत् ॥

II. No. 529. *Kuṇḍamaṇḍapasiddhi.*

कुंडमंडपसिद्धिः । अंते ।
इतिमंडपकुंडसिद्धिमेनां रुचिरां विठ्ठलदीक्षितो व्यधत्त ।
अधिकाशिनगर्युमेशतुष्टयै विबुधः शोधयतादिमां विचार्य ॥ ६० ॥
शशियुगतिथिगण्यें याति शाके वरेण्ये विभवशरादि रम्ये मासि शस्ये तपस्ये ।
शशधरभृति दक्षेमुष्य पक्षे वलक्षे कमलनयनतिथ्यां भानुमद्वारवत्यां ॥ ६१ ॥
ग्रंथे परोक्ते मम दूषणोक्त्या किंवा गुणोक्त्या विदुषा विचार्य ।
ग्रंथे मदुक्ते सदसद्विशोध्यं सर्वस्तु सर्वं न हि वेद कश्चित् ॥ ६२ ॥
अंगीकार्या मत्कृतिर्निस्तुषेयं कस्मादेवं पंडितान्प्रार्थयेहं ।
क्षीरं पेयं नीरमेतद्विहाय को वा हंसं विज्ञमज्ञोर्थयेत ॥ ६३ ॥
इतिश्रीविठ्ठलदीक्षितविरचितकुंडमंडपसिद्धिः सटीका समाप्ता ।
व्योमांकमेदिनिपराधिपगण्यशाकेब्दे सर्वधारिणि नभोधवले शिवस्य ।
तिथ्यां खेरहनि विठ्ठलश्रोत्रियोसौ पुस्तं ररास किल मंडपकुंडसिद्धेः ॥ १ ॥

JJ. No. 599. *Vratarāja.*

व्रतराजः । आद्यं ।
ओंकारविघ्नेशगुरून्सरस्वतीं गौरीशसूर्यौ च हरिं च भैरवं ।
प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रंथं दैवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ २ । ३ । ४ । ५ ॥
रामांकमुनिभूसंख्ये १७९३ वत्सिध्वंगेंदुसंख्यके ।
वर्षे शाके शुक्लपक्षे पंचम्यां तपसः शुभे ॥ ६ ॥ ७ ॥
चित्तपावनजातीयशांडिल्यकुलमंडनः ।
गोपालात्मजदैवज्ञसंगमेश्वरसंज्ञितः ॥ ८ ॥
दुर्गाघाटे वसन्काश्यां नत्वा पितृपितामहान् ।
कुर्वे वै विश्वनाथोहं व्रतराजं सुविस्तरं ॥ ९ ॥

अंते ।

इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपूजाव्रतोद्यापनं संपूर्णं ।

KK. No. 507. *Áśauchanirṇaya.*

आशौचनिर्णय : ।

कृत्स्नक्ष्मातलवार्तिपंडितजनालंकारचूडामणि-
र्गोदातीरजनिर्गुणोच्चयखनिर्नाम्नापदेवोग्रणीः ।
तत्सूनोरिह जीवदेवकृतिनः सद्धर्मशास्त्रे कृता-
वाशौचस्य विनिर्णयोयमभवच्छ्रीकृष्णसंतुष्टये ॥

इति श्रीमत्सकलभूमंडलमंडनायमानश्रीमद्विद्वद्वर्यापदेवसुतजीवदेवकृतिकौस्तुभे आशौच-दीधितिः समाप्तः ।

LL. No. 575. *Pratishṭhâdarpaṇa.*

प्रतिष्ठादर्पणं ।

आदौ ।

श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
नत्वा च शितिकंठाख्यं गुरुं वेदविदां वरं ॥ १ ॥
सर्वग्रंथान्समालोक्य पौर्वापर्यानुसारत : ।
प्रतिष्ठा सर्वदेवानां पद्मनाभेन रच्यते ॥ २ ॥

अंते ।

श्रीनारायणात्मजगोपालसूनुपद्मनाभविरचिते प्रयोगप्रतिष्ठादर्पणे सर्वदेवप्रतिष्ठाप्रयोगः । इत्यचलार्चा शके १७०६ क्रोधिनामाब्दे आश्विनकृष्ण एकादश्यां ।

No. 576. *Prayogadarpaṇa.*

प्रयोगदर्पणं ।

आद्यं ।

यो वंद्यस्त्रिदशैः सदैव यमिनां ध्येयः सदा योगिभि-
र्यो विघ्नौघविनाशनेष्यतिदृढो भाग्यप्रदः सेविनां ।
यो विश्वार्तिहरस्तथैव सुखदः साहित्यविद्यानिधि-
स्तं वंदे गिरिजात्मजं गणपतिं वाक्सिद्धये सर्वदा ॥ १ ॥
वंदे श्रीवैष्णवीं मूर्तिं मोहिनीं कुलदेवतां ।
प्रवरायास्तटे रम्ये निवासपुरवासिनीं ॥ २ ॥
श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
गुरुं श्रीशितिकंठाख्यं पार्वतीं चैव मातरं ॥ ३ ॥

नाम्ना वै पद्मनाभस्तु दीक्षितः श्रीदयान्वित :।
नानाग्रंथान्समालोक्य विदुषां प्रीतिहेतवे ॥ ४ ॥
रम्यां नवीनां सुगमां नानावाक्यसुधामयीं।
प्रयोगदर्पणाख्यां वै चक्रे पद्धतिमुत्तमां ॥ ९ ॥

अंते खंडितं।

MM. No. 577. *Prayogapaddhati.*

प्रयोगपद्धति :।

आद्यं।

महादेवमहं वंदे गुहतातमहर्निशं।
सहायं महतां शश्वदहार्यदुहितुः पतिं ॥ १ ॥
महागणपतिं वंदे गुहाग्रजमनार्चितं।
अहार्यतनयानंदं सहायमसक्तत्सती (?) ॥ २ ॥
पेंजल्लमंचनाचार्यसुनो झिंगयकोविदः।
प्रयोगपद्धतिं चक्रे मंत्रपूर्वक्रियोत्तरां ॥ ३ ॥

अंते खंडिता।

NN. No. 71. *Commentary on the Kirâtârjunîya.*

किरातार्जुनीयटीका।

आदौ।

श्रीनोनराजतनयः कुरुचि(जि)चरित्रे पर्याय[मात्र]मभिधास्यति जोनराजः।
किं नाम नामलमणिप्रगुणांस्तडाको [व्या] कोशयत्युदधिवत्तरलांस्तरङ्गान्॥
श्रीजैनोल्लाह(भ)देनस्य साम्रा[ज्ये] जोनको द्विजः।
खर्षिविश्वामिते शाके यथामति यतिष्यते॥

षोडशसर्गांते।

इतिश्रीलौलराजसुतपण्डितनोनराजसूनुपण्डितवरजोनराजकृतायां किरातार्जुनीयटीकायां षोडशस्सर्गः।

अंते।

काश्मीरिकेन कविना क्रियते प्रकाशवर्षेण हर्षतनयेन किरातटीका।
मात्सर्यजिह्मगदरुद्धवचःप्रवृत्तिः संमंस्यते स्फुटमिमां हृदयेन लोकः॥
(?) कार्यैयैव वचनस्य वैदुषी ज्ञायते न न कृतश्रमा नृणाम्।
(?) दर्शनप्तरकृतावतारणैस्तत्मुखाच्छ्रुतलवप्रकाशनम्॥

जनानां मात्सर्यं किमिदमथवाज्ञातमहिमा
गुणेषु प्रद्वेष [:] किमिति किमुतार्थत्व (?) विरह : ।
यदस्मिन्नः क्लेशे विजन इव नृत्तोत्सवविधौ
सदित्युच्चैरारादसदपि न केनाप्यभिहितम् ॥ ९० ॥
इति किरातार्जुनीयटीकायामष्टादशः सर्गः १८ समाप्तमिदं किरातार्जुनीयं नाम महाकाव्यम् कृतिर्भीरवस्येति भद्रम् ।

OO. No. 86. *Vishṇubhaktikalpalatâ.*

विष्णुभक्तिकल्पलताया अष्टमस्तबकः ।

आदौ ।

अथ विष्णुविज्ञप्तिवर्णनं नाम खष्ट (माष्टम?) स्तबकमारभ्यते ।

अंते ।

इति श्रीपुरुषोत्तमकविकृतविष्णुभक्तिकल्पलतायाष्टीकायां . मा(म)हेश्वरविरचितायामामोदसमाख्यायां चित्तप्रबोधनामाष्टमः स्तबकः । अथ विवरणनिर्माणकालः

श्रीमद्बूवलयानुरंजनलसत्कीर्तेर्नृपाद्विक्रमा-
ज्जातेश्वां(श्वां)बुधिरागभूमिगणितेब्दे मार्गशीर्षेर्जुने ।
पक्षे मुख्यजयातिथौ सुरगुरु (रौ?) वारे विरूपाक्षभू-
निर्मातिस्म महेश्वरो गुरुकृपष्टीकामिमां सुंदरां ॥

संवत् १६९७ श० १५३३ प्र । जे(ज्ये)ष्ठशुदि ९ गुरौ लिखितं ॥

PP. No. 96. *Hanumannâṭaka with a Commentary.*

हनुमन्नाटकं सटीकं । तत्र टीकादौ ।

शृंगारी क्षितिजामुख (खे?) सकरुणोऽहल्यासु वीरः खरे
बीभत्सु(त्स)श्च जये शरैश्च भयकृद्बुद्धाब्धिरत्यद्भुतः ।
रौद्रो रावणमर्दने कपिसहौ(हो) हासः सुशांतो गुरौ
भक्तः सर्वरसात्मको रघुपतिर्वैवेति सर्वोपरि ॥ १ ॥
प्रस्तारा अपि पत्नीत्वं यांति वारि तरंति च ।
यत्कृपाचंद्रिकास्पर्शाद्रामचंद्रं नतोस्मि तं ॥ २ ॥
स्वाराम राम रजनीचरदुर्वणानां कल्पांतपावक निजोत्तमनामधेयं ।
नाथ त्वदंघ्रिसरसीरुहषट्पदानां यस्माद्भयं नु तमपाकुरु (?) नस्ततो द्राक् ॥ ३ ॥
रामायणमयीं नावं संसारार्णवतारिणीं ।
यश्चकार मुनिः सम्यक्तस्मै वाल्मीकये नमः ॥ ४ ॥

आसीच्छ्रीकृष्णदत्तः सकलगुणनिधिर्वादिनागेंद्रसिंहं(हस्)
तत्पुत्रः काशी(शि?)नाथः समजनि बलभद्राभिधस्तत्तनूजः ।
नत्वा श्रीरामभद्रं निखिलगुणनिधिं श्रीपतेः प्रीणनाय
व्याचष्टे नाटकं श्रीसकलबुधजना(नाः or नैः)क्षम्यतां धाष्टर्यमेतत् ॥ ९ ॥

अंते टीकायाः ।

योगी(गि?)जनप्रियस्यापि स्तवो येन विनिर्मितः ।
तत्कृता दीपिका चेयं चकास्तु महतां हृदि ॥ १ ॥
कीर्तिर्ब्रह्मांडखंडे प्रचरतु सततं भक्तिसत्पक्षयुक्ता
ज्ञानैजा(नेना?) लं स्फुरतु हृदि परं सच्चिदानंदरूपं ।
स्वस्ति स्याद्रोद्विजे[म्यो?]मधुकरनृपतेर्मंडलेऽखंडलश्री(क्ष्मी?)- ।
रायुः पुष्टिश्च देहे रिपुषु सविजयं राजराजत्वमस्तु ॥ २ ॥
श्रीकृष्णदत्तपदपंकजषट्पदस्य
श्रीकाशिनाथतनयस्य सनादजातेः ।
श्रीकुंभवारिधिविधोर्बलभद्रकस्य
व्याख्या मुदेस्तु रघुनाथपरायणानां ॥ ३ ॥
एतद्विचारसंतुष्टसूरिसंमोदसंभवात् ।
सुकृताच्छ्रीपतिः प्रीतिं प्रयातु प्रणतप्रियः ॥ ४ ॥
श्रीकृष्ण[:] क्षम्यतां — — भूदेवश्च सतां सुहृत् ।
कालातिपाताद्ग्रंथस्य यदघं मेऽस्थिरात्मनः ॥ ५ ॥
वस्वग्निरसचंद्रैश्च गणिते व्ययवत्सरे ।
सिद्धेया(द्धेयं?) चैत्रशुक्लस्य श्रीरामनवमीदिने ॥

इति श्रीमत्सनादाककुलकुमुदिनीकांतदांतरुक्मिणीहृदयानंदनेन श्रीबलभद्रेण विरचितायां श्रीहनुमन्नाटकदीपिकायां पंचदशः प्रकाशः ।

सिद्ध्याकाशवसुद्विजेंद्रगनेते(गणिते) मार्गोविषे वत्सरे
हेमंतर्तुप्येतेऽलिंगे (?)दिनकरे मासे व[ल]क्ष(क्षे) दले ।
वारे वार्धिसुतात्मजे भवतिद्वौ(थौ) मे कृत्तिकायां शुभे
श्रीमद्रामचरित्रचित्रितमिदं चालेख्य साधोर्मुदे (?) ॥ ६ ॥

QQ. No. 85. *Vidvadbhûshaṇaṭîkâ.*

विद्वद्भूषणटीका ।

जंबूद्वीपावतंसप्रभमतिरुचिरं सूरजातीरभूमा-
वंतर्वेद्यां प्रसिद्धं जगति विजयते सत्पुरं गोकुलाख्यं ।
यत्र श्रीकृष्णसेवाप्रमुदितमतयो वेदशास्त्रैकनिष्ठाः

श्रौतस्मार्तक्रियाभिर्विमलतमधियो भूमिदेवा वसंति ॥ ९ ॥
तत्रायं समभूद्ग्रंथो बालकृष्णसुधीकृतः ।
तट्टीकापि कृतात्रैव मधुसूदनशर्मणा ॥ १० ॥
विद्वद्भूषणसंज्ञस्य ग्रंथस्यास्यानुवर्त्तिनी ।
प्रियेव राजतां नित्यं व्याख्येयं मंजुभाषिणी ॥ ११ ॥
श्रीमत्पंचनदान्वयांबुधिविधुस्तैलिंगविप्रार्थितो ।
जात[:] श्रीनरसिंह इत्यजनि यस्तस्माद्बुधो माधवः ।
तत्सूनुर्मधुसूदनो गुरुकृतौ व्याख्यामिमां यां व्यधात्
सेयं मूलविभूषिता विजयतामर्कंदुतारावधि ॥ १२ ॥
विद्वद्भूषणसंज्ञेत्र ग्रंथे संख्या ह्यनुष्टभां ।
अष्टापंचाशदधिका शतयोर्द्वितयी कृता ॥ १३ ॥
संख्या तु मंजुभाषिण्यां श्लोकानामिह निश्चिता ।
सहस्राद्वितया(यी) चैव चतुःसप्ततिसंयुता ॥ १४ ॥
समूलटीकासंख्या तु द्वे सहस्रे अनुष्टुभां ।
शतत्रयं च द्वात्रिंशदिति ज्ञेयं विचक्षणैः ॥ १५ ॥
बिंदुद्वयार्ध(यार्धि)धरणी १७०० प्रमितेत्रवर्षे मासे शुचितपक्षमनो (?) ।
वार(रे)रवेरिदम – – – – – – –ग्रंथोद्भुतः कृताधियां परितोषहेतुः ॥

इतिश्रीमदात्रेयबालकृष्णभट्टकृतविद्वद्भूषणग्रंथस्य

संपूर्णा संवत् १७७४ चैत्रमासे दशम्यां पुष्यनक्षत्रे चंद्रो

RR. No. 79. *Prastâvaratnâkarakośa.*

प्रस्तावरत्नाकरे नीतिः ।

आद्यं ।

वंदे तं गणनाथमर्घ्यमनघं दारिद्र्यदावानलं
शुंडादंडविधूय(त?)मानश(स)मलं संसारसिंधोस्तरिं ।
यं नत्वा सुरकोटयः प्रभुवरं सिद्धिं लभंते परां
सिंदूरारुणविग्रहं परिपतद्वारां(द्वानां?)बुधारावृतं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथ कविवंशवर्णनं ।

खारागठे महाराज्ये करणः पुरुषोत्तमः ।
आसीत्प्राज्ञः सतां श्रेष्ठो विख्यातविदः कृती ॥ ५ ॥
अभवंस्तनयास्तस्य चत्वारो भूरितेजसः ।

तेषां ज्येष्ठः कृष्णदासो गुणैः श्रेष्ठस्तु सत्तमः ॥ ६ ॥
तस्यानुजौ महात्मानौ दामोदरना(न)रायणौ ।
कनिष्ठो हरिदासोभूद्विघ्नराजस्य सेवकः ॥ ७ ॥
ज्योतिःशास्त्रबृहत्कथास्मृतिकथाचाणक्यसामुद्रिकान्
ग्रंथाञ्शाकुनपंचतंत्रचरकान्काव्यादिकांश्चापरान् ।
आलोच्य प्रयतं मुदे मतिमतां भीत्यैव दुष्टात्मनां
विज्ञः श्रीहरिदास एष तनुते प्रस्तावरत्नाकरं ॥ ८ ॥ हरिदासस्य ॥
वर्षे वेदरसारसेंदुकलिते माघासिते पंचमी
हस्तार्के वरवीरसाहिनृपतौ श्रीमद्दुदापत्तने ।
पुण्ये नार्मदकोटितीर्थविषये संपूर्णतामागम-
द्विज्ञश्रीपुरुषोत्तमात्मजकृतौ प्रस्तावरत्नाकरः ॥
ततोनुक्रमणिका । ततो राजनीतिः ।

अंते ।

इति श्रीकरणकुलालंकारपुरुषोत्तमसूनुहरिदासविरचिते प्रस्तावरत्नाकरे नीतिः समाप्ता ।

SS. No. 93. *Subhâshitaratnakośa* (*ff. 16--17*).

सुभाषितरत्नकोश :।

श्लेषे केचन शब्दगुंफाविषये केचिद्रसे चापरे-
लंकारे कतिचित्सदर्थविषेय चान्ये क्षमा वर्णके ।
आः सर्वत्र गभीरधीरकवितावींध्याटवीचातुरी-
संचारे कविकुंभिकुंभभिदुरो बाणस्तु पंचाननः ॥ १९ ॥
माघेन विघ्नितोत्साहा नोत्सहंते पदक्रमे ।
स्मरंतो भारवेरेव कवयः कपयो यथा ॥ २० ॥
तावत्कविविहंगानां ध्वनिर्लोकेषु शस्यते ।
यावन्नो विशति श्रोत्रे मयूरमधुरध्वनिः ॥ २१ ॥
निर्माणे यदि मार्मिकोसि नितरामत्यंतपाकद्रव-
न्मृद्वीकामृदुमाधुरीमदपरीहारोद्धुराणां गिरां ।
काव्यं तर्हि सखे सुखेन कथय त्वं संमुखे मादृशां
नो चेदुष्कृतमात्मना कृतमिव स्वांताद्बहिर्मा कृथा : ॥ २२ ॥
विद्वांसो वसुधातले परवचःश्लाघासु वाचंयमा
भूपालाः कमलाविलासमदिरोन्मीलन्मदामूर्छिताः ।
आस्ये धास्याति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
स्वर्वामाधरमाधुरीमधरयन्वाचां विपाको मम ॥ २३ ॥

विद्वांसो मत्सरग्रस्ता राजानो मदविह्वलाः ।
अज्ञानोपहताश्चान्ये जीर्णमंगे सुभाषितं ॥ २४ ॥
साहित्यपाथोनिधिमंथनोत्थं कर्णामृतं रक्षत भोः कवींद्राः ।
यत्तस्य दैत्या इव लुंठनाय काव्यार्थचौराः प्रगुणीभवंति ॥ २५ ॥
गृह्णंतु सर्वे यदि वा यथेच्छं नास्ति क्षतिः कापि कवीश्वराणां ।
रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्यापि रत्नाकर एव सिंधुः ॥ २६ ॥
अनास्वाद्य गौडीमनाराध्य गौरीं विना शब्दचौर्यं विना मंत्रतंत्रं ।
कवित्वं प्रकर्तुं प्रगल्भं समर्थो विरं(रिं)चिप्रपंचे मदन्यः कविः कः ॥ २७ ॥
हे गोदावरि देवि तावकतटोद्देशे कलिंगः कवि-
र्वाग्देवीं बहुदेशदर्शनसखीं त्यक्त्वा विरक्तिं गतः ।
एनामर्णवमध्यसुप्तमुरजिन्नाभीसरोजालयं
ब्रह्माणं गमय क्षितौ कथमसावेकाकिनी स्थास्यति ॥ २८ ॥
किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मतः ।
परस्य हृदये लग्नो न घूर्णयति यच्छरः ॥ २९ ॥
कवयति मयि(कवि?)सार्वभौमौ(मे?) कवयंत्यन्येपि किं वयं कुर्मः ।
नृत्यति पिनाकपाणौ नृत्यंत्यन्येपि भूतवेतालाः ॥३०॥
देवीं वाचमुपासते तु बहवः सारं तु सारस्वतं
जानीते नितरामसौ गुरुकुलक्लिष्टो मुरारिः कविः ।
अब्धिर्लंघित एव वानरभटैः किं त्वस्य गंभीरता-
मापातालनिमग्नपीवरतनुर्जानाति मंथाचलः ॥ ३१ ॥
हरिहर परिहर गर्वं कविराजगजांकुशो मदनः ।
मदन विमुद्रय वदनं स्मर हरचरितं पुरातीतं ॥ ३२ ॥
या(जा)ते जगति वाल्मीकौ कविरित्यभवद्ध्वनिः ।
कवी इति ततो व्यासे कवयस्त्वयि दंडिनि ॥ ३३ ॥

TT. No. 103. *Prabodhachandrikâ.*

प्रबोधचंद्रिका ।

आद्यं ।

हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्त-
स्त्रिभुवनगतकीर्तिः कांतिकंदर्पमूर्तिः ।
रणरिपुगणकालो वैजलक्ष्मीपालो
जगति जयति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥

चंद्रावतीवदनचंद्रचकोरचक्र-
मादित्यभूपतनयो नयतंत्रवेत्ता ।
चौहानवंशतिलकः पटनाधिनाथो
राजा परं जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥
रामो मे विहितं करोतु सततं रामं भजे सादरं
रामेणापहृतं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनुः ।
रामान्मुक्तिरभीप्सिता सरभसं रामस्य दासोस्म्यहं
रामे रंज(रज्य)तु मे मनः करुणया भो राम मां पालय ॥ ॥
श्रीमद्वैजलदेवेन रामभक्तिरतात्मना ।
इति चिंतितमेकांते कदाचिदत्तिपृत(?) सता ॥ ४ ॥

UU. No. 102. *Prakriyâkaumudîprasâda.*

प्रक्रियाकौमुदिप्रसादः ।

आदौ ।

श्रीमद्विट्ठलमेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः
स्वेच्छातो जगदुद्भवस्थितिलये हेतुः स्वमायागुणैः ।
यच्छ्वासः श्रुतिसंततिव्यवहृतिस्तं पुंडरीकाश्रमे
भक्तानुग्रहहेतुतः स्थितमहं वंदे मुदे संविदे ॥ १ ॥
श्रीशंभुं पाणिनिं श्रीवररुचिमथ वाक्संस्कृतौ दीक्षितं श्री-
शेषं तद्भाष्यहार्दप्रकटनपटुगीःपंडितान्भर्तृमुख्यान् ।
वृत्तिन्यासादिकर्तॄन्स्वमतपरमतख्यापकान्भोजदुर्ग-
क्षीरस्वामिप्रमुख्यान्प्रगुणनति भजे तन्मतज्ञप्तिहेतोः ॥ २ ॥
किं शेषः पाणिनिर्वा वररुचिरथवा सर्वविद्याप्रणेता
शंभुर्भूमावभूद्भूसुरकुलतिलकौध्रप्रदेशेध्र्यवंशे ।
ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुधीः कृष्णजो रामचंद्रो-
ऽनंताचार्यप्रपौत्रो दिशतु कृतिमतिं मे स कौंडिन्यगोत्रः ॥ ३ ॥
वंदे तं यतिवृंदवंदितपदं श्रीराघवेंद्रादिय-
न्नामाभाति सरस्वतीपरपदं वादींद्रविद्रावकं ।
यो विद्याः समदाच्चतुर्दश मुदा श्रीशेषभाष्यादिकाः
शिष्येभ्यो मयि यत्कृपास्ति सततं सच्छास्त्रसंवित्तये ॥ ४ ॥
लोकेस्मिन्यदुपक्रमं वरिवृतीत्यौदार्यलोकज्ञता-
विद्वत्तोपकृतिक्षमासुजनतावेदोक्तधर्मादरं ।
आचार्यं कृतकालनिर्णयमहाग्रंथार्थसद्दीपिका-

टीकं तं नरसिंहमात्मजनकं वंदे विदां संमतं ॥ ५ ॥
गंभीरार्थां मितोक्त्या कलितसकलसच्छब्दरत्नाकरां श्री-
शेषोक्तन्यायगर्भां स्वपरमतयुतां प्रक्रियाकौमुदीं तां ।
व्याकुर्वन्बुद्धिहीनो यदपि तदपि तत्पुत्रजो रामचंद्रा-
चार्योक्तेः पाठरक्षाकरणगणतया सज्जनैर्नोपहास्यः ॥ ६ ॥
तथा च पंडितंमन्यैः प्रक्षेपैर्मलिनीकृता ।
प्रक्रियाकौमुदी तस्याः प्रसादः क्रियते मया ॥ ७ ॥
स्पष्टत्वात्समुपेक्षितानि कतिचिद्व्याख्यातकल्पत्वतो
रामाचार्यवरैरमूनि विशदं व्याख्यामि सूत्राण्यहं ।
ग्रंथेस्मिन्स्वरसाधनं कतिपयानौणादिकांश्च ब्रुवे
स्थाने तांश्च गणान्यथामति तथा न्यायान्पदैः सूचितान् ॥ ८ ॥
टीकेयं विपुलेति येन विदुषा संक्षिप्यते तस्य नो
लाभः किंतु समी(मा v. l.)हिताः पुनरमी सर्वे विशेषा हताः ।
येनास्माभिरनेकसूरिरचितग्रंथार्थमालोड्य(क्य v. l.) त-
त्सारं मूलगतं विशेष(समस्त v. l.)विदुषां प्रीत्यै प्रकाशीकृतं ॥ ९ ॥

सुबंतांते श्लोकः ।

श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-
चार्यो यं माणिकांबाप्यजनयदतुलं विट्ठलाचार्यमार्यं ।
तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-
व्याख्यानेस्मिन्प्रसादे सुविशदमगमंस्तद्धितास्ते समाप्तिं ॥ १ ॥

तिङन्तस्यादौ ।

श्रीविट्ठलं सुरवरं प्रणमामि देवं
कारुण्यसिंधुमखिलानतदत्तबुद्धिम् ।
ईषत्सहासमुखपंकजमात्मभास-
मुत्फुल्ललोचनविलोकननाशिताघं ॥ १ ॥
तिङंतकांडस्य हि कोपि पारं नाज्ञासिषुः शुद्धधियोपि सन्तः ।
तं प्रक्रियाकौमुदमंशमज्ञो व्याख्यानहं स्यामुपहास्य एव ॥ २ ॥
प्रक्षेपकालुष्यनिरासहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् ।
इति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां स्वतः सज्जनतोषदात्रीं ॥ ३ ॥

अंते ।

श्रीमद्विट्ठलपादकंजयुगलं वंदे सुरैर्वंदितं
भक्तेभ्यो ह्यभयाव्ययं(वहं?) सुखकरं विज्ञानदं सर्वदं ।

क्षोदीय[:] किल यद्रजोजनितत्वत्पृथ्वीस्थिरातांधरां (?)
या विश्वस्य विधारणेजनि तथा पुष्टो समर्था तथा ॥ १ ॥
वंदे पाणिनिमीश्वरं वररुचिं शेषं तथात्यासुधान् (तथान्यान्बुधान्)
ग्रंथान्ये वदक(विदधुः) परोपकृतये सूत्रादिभाष्यादिकान् ।
पोतैस्तैस्सुतरां तरंति गहनं तं शब्दरत्नाकरं
चित्रं यत्परपारमाप न परो देवो मरुत्वानपि ॥ २ ॥
यस्मिनोदिक (?)धर्मराजमनिशं जागर्ति तद्वैष्णवा-
वा(चा)रातुष्टिनिरूढि? विठ्ठलविभुः सर्वार्थदः सर्वदा ।
ऋग्वेदादिसमस्तशास्त्रनिचयश्रीपंचरत्ना(रात्रा)गम-
व्याख्यानक्षमपूरुषो विजयते वंशोंध्रदेशोद्भवः ॥ ३ ॥
तद्वंशे नररत्ननायकमणिर्जातो विभुक्तांगजो-
नंताचार्य इति त्रिलोकविदितः सर्वज्ञ एवापरः ।
रामस्वामियतींद्रचा(व)र्यविहिताचार्याभिषेकस्तावता (स्ततो)
लक्ष्मीवैदिकी(?) पंचरत्न(रात्र)मकरोद्यो वल्लभानां त्रयं ॥ ४ ॥
तत्सूनुर्निगमागमादिकुशलः स व्यास(न्याय?) वैशेषिक-
व्याकृत्यद्वयजैमिनीयगणितिष्टव्याहतप्रातिपमियः (गणितेष्वव्याहतप्रातिभः) ।
सौदर्शन(?)भाष्यमाख्यदमलं विद्वत्सभासन्निभा(धा?)-
रा(वा?)चार्यो बृहस्पतिः(?)सदाचरणतः साक्षात्कृतः श्रीहरिः ॥ ५ ॥
गोपालाचार्यमुख्याः प्रथितगुणगणास्तस्य पुत्रा अभूवन्
कृष्णाचार्यः कनीयानपि जगति गुणैः श्रेष्ठ आसीद्वरिष्ठैः ।
सद्वेदाद्याः सुविद्याः स्वयमधिवसतिं चक्रुरुत्कर्षहेतोः
तस्माच्छ्रीकृष्ण एवेत्यनुजगदुररं सूरयः शौरिभक्ताः ॥ ६ ॥
तस्मादाचार्यवर्यो हरिहरभजनप्राप्तसंवित्प्रकाशा-
वास्तां ज्येष्ठो नृसिंहो निखिलगुणनिधी रामचंद्रः कनिष्ठः ।
येनानेकप्रबंधाः क्षितिपतिसमितिख्यातविध्वस्तबोधो-
द्बोधार्थं चक्रिरे यैर्भवति हृदि कृते(तैः) कोविदः प्राकृतोपि ॥ ७ ॥
तत्सूनुं सकलेषु शास्त्रनिवहेष्वाचार्यकृष्णानुगुरो (कृष्णाद्गुरो-)
लक्ष्य(लब्ध)ज्ञानविशेषमात्मजनकं श्रीमन्नृसिंहं भजे ।
तत्पूर्वश्च(वं च)कलिप्रलुप्तमखिलं विद्यासमूहं तथा
धर्मं स्थारयितुं क्षितौ समभवद्येनावतारो हरेः॥ ८ ॥
श्रीमद्राघवसंज्ञकं (श्रीमद्राघवसंज्ञकं) यतिवरं वंदे गुरुं संततं
यः सर्वज्ञसमं(मान्) व्यधाद्भुवि नरानात्मीयसेवापरान् ।
वादींद्रान्बहुवादिदर्पशमनाज्जित्वा तथास्थापय-

द्वैतं श्रुतिमूर्धनिर्णयचणो भाषा(ष्या)दिसंस्कारकः ॥९॥
यः शास्त्रलोकव्यवहारविद्याजगत्समग्रं स्ववशं व्यतानीत् ।
तमर्भकं कृष्णगुरोर्ममाभि (नमामि) रामेश्वराचार्यगुरुं गुणाब्धिः (ब्धिं) ॥ १० ॥
श्रीविठ्ठलाचार्यगुरोस्तनूजं सौजन्यभाजं जितवादिराजं ।
अनंतसंज्ञं पदवाक्यविज्ञं प्रमाणचिंतं तमहं नमामि ॥ ११ ॥
श्रीनागनाथं जितवाजिनाथं विद्याधिनाथं वशराजनाथं ।
श्रीकृष्णसूनुं विबुधं नमामि बहुत्रयोगाह्वितगीष्पतीति (?) ॥ १२ ॥
जगन्नाथाश्रमं वंदे यतिवेदांतकोविदं ।
पदवाक्यप्रमाणज्ञं स्वधर्मनिरतं सदा ॥ १३ ॥
श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-
चार्यो यं माणिकांबाप्यजनयदतुलं [विठ्ठलाचार्यमार्यं] ।
तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-
व्याख्यारूपं प्रसादं विशदमकरवं विल्वठस्तेन तुष्यात् ॥१४॥

इति प्रक्रियाप्रसादवृत्तिः समाप्ता ॥ संवत् १७१७ आसूसुदि १० (?)दिने बुधवासरे ।

No. 324 of Viśrâmabâg Collection, *Prakriyâkaumudî.*

प्रक्रियाकौमुदी,

श्री स्वस्ति श्री संवत् १९८३ वर्षे शाके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां तिथौ भौमदिने नंदिगिरौ श्रीरामचंद्राचार्यसुतसुतसुतोलेखि ॥ शुभं भवतु ॥ कल्याणमस्तु ॥

VV. No. 662. *Rasamañjarî with a commentary.*

रसमंजरी सटीका ।

टीकाद्यं ।

प्रेमार्धार्धनिरीक्षणादनुदिनं यश्चुंबनालिंगना-
द्यो दंतक्षतसीत्कृतान्नखपदोल्लेखाद्वियोगाच्च यः ।
यूनोः कोपि परस्परागतसखीसंभाषणाज्जायते
शृंगारः स विभूतये भवतु [वो?] लक्ष्मीनृसिंहाख्ययोः ॥१॥
रदोद्भिन्नपृथ्वीविनिर्यत्फणींद्रस्फुरद्रत्नकांती मणिस्तंभबुद्ध्या ।
पितृभ्यां हि संस्पेरमालोकितो मां कपोलौ विघर्षन्गणेशः पुनातु ॥ २॥
इंद्रादिदेवपरिसेवितपादपद्मां
पद्मासनां विकचपद्मदलायताक्षीं ।
पद्मप्रभां विमलपद्मनिभाननां तां
वागीश्वरीमनुदिनं शरणं प्रपद्ये ॥ ३॥

अज्ञानहिरण्यकशिपोर्दलने साक्षान्नृसिंह एव परः
तमहं शेषमुपासे पितरं श्रीमन्नृसिंहाह्वयं ॥४॥
अतिविषमरसमंजर्या व्याख्यामेतां परोपकाराय ।
तनुते नृसिंहतनयः श्रीमांश्चिंतामणिः शेषः ॥५॥

अंते ।

शेषावतंसः श्रीशेषनृसिंहतनयः सुधीः । यूनां मनोविनोदाय मंजरीव्याकृतिं व्यधात् ॥
इति श्रीपंडितघंटाग्रणीयश्रीमच्छेषवंशालंकारभूतविद्वज्जनवृंदचूडामणिमरीचिपिंजरित-
चरणयुगलकलिशेषावतारश्रीमच्छेषनृसिंहतनयेन श्रीनृसिंहचरणोपासिना ब्रह्मपुरनिवा
सिना श्रीशेषचिंतामणिना निर्मितो रसमंजरीपरिमलः समाप्तः ॥

WW. No. 154 and another Ms., *Yatîndramatadîpikâ.*

यतींद्रमतदीपिका । आद्यं ।

श्रीव्यंकटेशं करिशैलनाथं श्रीदेवराजं घटिकाद्रिसिंहं ।
कृष्णेन साकं यतिराजमीडे स्वप्नेन दृष्टान्मम देशिकेंद्रान् ॥ १ ॥
यतीश्वरं प्रणम्याहं वेदाचार्यं महागुरुं ।
करोमि बालबोधार्थं यतींद्रमतदीपिकां ॥ २ ॥

श्रीमन्नारायण एव चिदचिद्विशिष्टाद्वैततत्त्वं भक्तिप्रपत्तिभ्यां प्रसन्नः स एवोपायः ।
अप्राकृतदेशविशिष्ट एव प्राप्यः । इति वेदांतवाक्यैः प्रतिपादयतां व्यासबोधायनगुहदेव-
भारुचिब्रह्मानंदिद्रवि(मि)डाचार्यश्रीपरांकुशनाथयामुनमुनियतीश्वरप्रभृतीनां मतानुसारेण
बालबोधार्थं वेदांतानुसारिणी यतिपतिमतदीपिकारव्या शारीरकपरिभाषा महाचार्य-
कृपावलंबिना मया यथामति संग्रहेण प्रकाश्यते ॥

अंते ।

एवंद्रवि(मि)डभाष्यं न्यायतत्त्वं सिद्धित्रयश्रीभाष्यदीपसारवेदार्थसंग्रहः(ह)भाष्यविवरणसं-
गतिमाल(ला)षडर्थसंक्षेपश्रुतप्रकाशिकातत्त्वरत्नाकरप्रज्ञापरित्राणप्रमेयसंग्रहन्यायकुलिश-
न्यायसुदर्शनमान(दर्शन *v.l.*) याथात्म्यनिर्णयन्यायसारतत्त्वदीपन(दीप *v.l.*) तत्त्वनिर्णय-
सर्वार्थसिद्धिन्यायपरिशुद्धिन्यायसिद्धांजनपरमतभंगतत्त्वत्रयचुलुकतत्त्वनिरूपणतत्त्वत्रय-
[व्याख्यान *v.l.*] चंडमारुतवेदांतविजयपाराशर्यविजय [यादि *v.l.*] पूर्वाचार्यप्रबंधानुसारेण
ज्ञातव्यार्थान्संगृह्य बालबोधार्थं यतींद्रमतदीपिकाख्यशारीरकपरिभाषायामस्यां ते प्रतिपा-
दिताः । अध्यात्मशास्त्राणां तत्त्वहितपुरुषार्थप्रतिपादकत्वात्तत्सोरस्मिन्नपि प्रकृतिजीवेश्वर-
परिच्छेदैस्तत्त्वस्य निरूपितत्वाद्बुद्धिपरिच्छेद उपायस्य निरूपणान्नित्यविभूतिपरिच्छेद
ईश्वरपरिच्छेदे च पुरुषार्थस्य निरूपणाच्च तत्त्वोपायपुरुषार्था निरूपिता इति निरवद्यं ।
एकं तत्त्वमिति प्रतिपादयंति सूरयः । आत्मानात्मेति विभज्य द्वेधा निरूपयंति ऋषयः ।
श्रुत्यनुसाराद्भोक्तृभोग्यनियंतृरूपतत्त्वत्रयमिति प्रतिपादयंत्याचार्याः । हेयं तस्य निवर्तक

मुपादेयं तस्योपाय इति चतुर्धा विभज्यानुसंधते कोचदाचार्याः । प्राप्यं प्राप्तोपायः फलं विरोधीति पंचधा निरूपयंति कथयंत्यपर देशिकाः [*vl.*] अर्थपंचकमेव संबंधे न साकं षोढा परिगणय्य वर्णयंति त्वन्ये गुरवः[*v. l.*]। एतेषां तत्तद्विभाजकधर्ममादायानुसंधान-मुपपद्यते। वस्तुतस्तु वेदांतानां चिदचिद्विशिष्टाद्वैतमेकमेव ब्रह्मेति तात्पर्यं। अत एव चिदचिद्विशिष्टं ब्रह्मैकमेवेति मत्वा भगवान्बादरायणोथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्युपक्रम्य तमेव प्रकारं निरूपितवान्। अतश्चिदचिद्विशिष्टो ब्रह्मशब्दवाच्यो विष्ण्वाख्यः परवासुदेवो नारायण एवैकं तत्त्वमिति विशिष्टाद्वैतवादिनां दर्शनमिति सिद्धं।

इति विविधविचित्रं मानमेयप्रकाशं घनगुरुवरदासेनोक्तमादाय शास्त्रात्।
यतिपतिमतदीपं वेदवेदांतसारं स भवति मतिमान्यः सत्कटाक्षैकलक्ष्यः ॥ १० ॥

इतिश्रीवाधूलकुलतिलकश्रीमन्महाचार्यस्य प्रथमदासेन श्रीमद्वंकटगिरिनाथपदकमल-सेवापरायणस्वामिपुष्करेण गोविंदाचार्यसूनुना श्रीनिवासदासेन विरचितायां यतींद्र-मतदीपिकायामद्रव्यपरिच्छेदो नाम दशमोवतारः ॥ १० ॥

स्वप्ने श्रीव्यंकटेशस्य संनिधौ कृपया स्वयं श्रीगंधाभयहस्तांसः प्रादान्मम महागुरुः ॥ १ ॥

XX. *A Commentary on the Târkikarakshâ.*

तार्किकरक्षाटीका ।

परस्परोपासकभावभाजौ कौचिद्दयालू कलये पुमांसौ ।
ययोरभूदेकतरः कलत्री भूकन्यया भूधरकन्ययान्यः ॥ १ ॥
वाणीं काणभुजीमजीगणदवासं(सा)सीच्च वैयासकी-
मंतस्तंत्रमरंस्त पन्नगगवीगुंफेषु चाजागरीत्।
वाचामाकलयद्रहस्यमखिलं यश्चाक्षपादस्फुरां
लोकेभूद्यदुपज्ञमेव विदुषां सौजन्यजन्यं यशः ॥ २ ॥
श्रीमल्लिनाथकविरेष करोति टीकां
वाणीगणेशचरणांबुरुहा[व]लंबी ।
निःशेषकंटकनिराकरणेन नाम्ना
निःकं(ष्कं)टिकां वरदराजनिबंधनस्य ॥ ३ ॥

इह खलु तत्रभवान्कालानुकंपी वरदराजः सकलन्यायशास्त्ररहस्योपादिदित्सया संक्षिप्य स्वविरचिततार्किकरक्षाश्लोकव्याख्यानाय सारसंग्रहं नाम प्रकरणमारभमाणस्तदविघ्नपरि-समाप्तिसंप्रदायाविच्छेदलक्षणफलकाम्यया विशिष्टामिष्टां च देवतामभिवादयते नमामि परमात्मानमिति ॥

No. 184. *Târkikarakshâ.*

तार्किकरक्षा ।

आदौ ।

अथ जातिः । तत्र सामान्यलक्षणसूत्रं । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तदिदं सदुत्तरप्रकरणसमातीतकालोद्भावनाभ्यामतिव्याप्तेरुत्कर्षसमाद्यव्याप्तेश्चालक्षणमुपलक्षणपरमिति मन्वाना भाष्यवार्तिकटीकातात्पर्यपरिशुद्धिकाराः सर्व एव सर्वास्वपि जातिषु समशब्दं प्रयुंजानस्य सूत्रकारस्य तदर्थ एवानुवृत्तत्वाल्लक्षणत्वेन विवक्षित इति व्याचक्षते ।

अंते ।

अपसिद्धांतः सिद्धांतसिद्धावयवन्यूनमधिकं च कथाविच्छेदनिमित्तमित्याचक्षत इति ॥ ७ ॥

न्यायविद्याविदग्धस्य मीमांसापारदृश्वनः ।
इयं वरदराजस्य कृतिर्विजयतेतरां ॥ ७ ॥
आलोड्य दुस्तरतरान्——प्रबंधान्वाचस्पतेरुदयनस्य तथापरेषां ।
सारो मयात्र समगृह्यत वावदूकैर्नित्यं कथासु विजिगीषुभिरेष धार्यः ॥ ७ ॥

इतिश्रीवरदराजमूलसूत्रं संपूर्णं ॥

YY. No. 205. *Lîlâvatîvivaraṇa.*

लीलावतीविवरणं ।

वेदश्रुत्यंगभूवर्षे आश्विने पंचमीबुधे ।
महीदासोऽलिखल्लीलावत्या विवरणं शुभम् ॥

ZZ. No. 198. *Bhâsvatîkaraṇaṭîkâ.*

भास्वतीकरणस्य टीका । आद्यं ।

तन्नमामि क(किं?)मपि प्रतिपत्तेः कारणं महिमहो मिहिराख्यं ।
यत्कृतातिशयशांतमनस्का योगिनो नु कलयंति की(कि)लाद्यं ॥ १ ॥
आसीद्वैद्याधिराजः खलु यमनपुरे श्रीमहाशर्मनामा
तत्पुत्रो भावदासः सकलगुणनिधिः संबभूवाग्रजन्मा ।
यः पूर्वाभ्याससंगादपि सकलपदं धर्ममग्र्यं चरित्वा
शांतिप्रांते प्रयातो हरिचरणमनाः पत्तने शंकरस्य ॥ २ ॥
अनिरुद्धस्तस्य सुतो गुरुजनचरणारविंदकृतसेवः ।
कुरुते बुधोपयुक्तां संक्षिप्तां भास्वतीटीकां ॥ ३ ॥

श्रीहीरस्य तनूजस्य जन्मकालागतानिह ।
ध्रुवकाहर्गणोद्भूतानुदाहरति स स्फुटं ॥ ४ ॥

दुर्जनाबोधजननी सुजनानंदकारिणी ।
चंद्रयुक्तेव रजनी भास्वती शिशुबोधिनी ॥ ९ ॥

* * * उदाहरणं । विक्रम । शाक १९९१ । अस्य संवत्सर इति प्रसिद्धिः । अस्मात्पंचत्रिंशदधिकं शतं प्रपातितं जातं १८१६ ॥ जन्मवर्षे शकाब्दोब्द (यं) ॥

अंते ।

स्वरशशिशकसमेते सकलं(शक)नृपकाले स्व(श्व)युव(ग्व)हुलपक्षे ।
प्रतिपद्युत शनिवारेऽनिरुद्धविदुषा समापिता टीका ॥ १ ॥
खनयनतिथिवत्सरके महति कुले य(ज)न्म मेभवद्विदुषां ।
शशिगुणवर्षेण मया विमला शिशुबोधिनी रचिता ॥
इति श्रीभावशर्मात्मजानिरुद्धविरचितायां शिशुबोधिन्यां भास्वतीटीकायामष्टमोल्लासः ।

AAA. No. 188. *Khaṇḍakhâdyoddharaṇa.*

खंडखाद्योदाहरण आद्यं ।

ॐनमो गुरवे ॐनमो वाग्देव्यै नमः सूर्यादिभ्यो ग्रहेभ्यो नमः ॐ
ॐ प्रणिपत्य महादेवं जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयहेतुं ।
वक्ष्यामि खंडखाद्यै(द्य)कमाचार्यार्यभट्टतुल्यफलं ॥ १ ॥
प्रायेणार्यभट्टे(टे)न व्यवहारः प्रतिदिनं यतोशक्यः ।
उद्वाहजातकादिषु तत्समफललघुततोक्तिरतः ॥ २ ॥
अनयोः गणितप्रयोजनाभावादर्थो न व्याख्यातः । एवमारंभप्रयोजनप्रदर्शन(ने?)करणमारभ्यते ।
ओं मुनिवेदतिथीन्यस्य लौकिकाब्दान्विनिक्षिपेत् ।
एष कालः शकेंद्राणां सूरिभिः समुदाहृत : ॥

किंचित्कालमवधीकृत्य गणितमारब्धं । तत्राचार्यावंतदेशे विक्रमादित्येन राज्ञा यस्मिन्काले शका नाम म्लेच्छा व्यामा(पा)दितः(ताः) स शकानामिति व्युत्पत्त्या शाकाः(कः) कार्याः (र्यैः) स्मर्यमाणः सर्वज्योतिःशास्त्रविद्भिः संरक्ष्यते । तत्र गुरुवदनांभोरुहादुपदेशो निर्गतो यथा अत्र मुनिवेदा दृढा[ः] संरक्षणीयाः शाकोत्पत्तेरारभ्य वर्षशतेऽतिक्रांते एकमेकमधिकीकृत्य यथैकदा वर्षशते मुन्यब्धिविश्वान्संस्थाप्यान्यद्वर्षशते मुन्यब्धिमनून्संस्थाप्याद्यवर्षशते मुन्यब्धितिथीन्संस्थाप्याग्रिमवर्षशते मुन्यब्धिषोडश संस्थाप्यैवमेकैकमधिकीकार्यं । अद्य पंचदशशतं सप्तचत्वारिंश[द]धिकं संस्थाप्य लौकिकवर्षान्गतानिक्षिप्यवाग्रिमवर्षे शकेंद्राणां काले बुधैरुदाहृतः । अयमेव श्रीशाको लोकेषु पठ्यते तद्यथाष्टादशवर्षस्य शाकाः वामगत्या मुनिवेदतिथीन्संस्थाप्य १९४७ सप्तदशाधिकीकृत्य जातः श्रीशाकः १९६४ । अयं शाकः अगवसुशरैरूनः पंचभिः शतैः सप्त(प्ता)शीत्यधिकैरित्यर्थः ९८७ । अगवसुशराश्च स्थापनायां वामाः(मा) अवगंतव्याः । एवमन्यत्राप्यंकस्थापना सर्वत्रैव वामा[व]गंतव्या । एवमगवसुशरानूनीकृत्य जातः(ताः) करणगताब्दाः ९७७ ।

BBB. No. 697. *Kiraṇâvalî by Dâdâbhâî.*

किरणावली । आद्यं ।

प्रणिपत्य परं ब्रह्म सूर्याशयमहोदधेः ।
सारचंद्रं समुद्धृत्य तनोमि किरणावलीं ॥ १ ॥
चित्तपावनजातीयमाधवांगभवः सुधीः ।
दादाभाई समालोच्य वराहादिकृतीः स्फुटाः ॥ २ ॥

मध्ये ।

प० १७४ सांकपृष्ठे । यद(दि) कश्चन वेदबाह्यमतानुयायी ब्रूयादयनांशाग्रवत्सततमुपचीयमानाः संहितोक्तऋणायनांशो(शा) न चक्रमितास्तदा धनगता इत्युक्तेपि संहिताग्रंथः संगच्छत इति चेद्वेदबाह्येनापि वर्षेयनांशगतिः चतुःपंचाशद्विकलामितांगीकृतास्ति तेन प्रमाणेनाष्टादशेदानीमीदृशे चंद्राब्धिभूपमिते शालिवाहनशककाले तेषामष्टादशमितानामयनांशानां वर्षाणि खखर[वि]मितानि १२०० ।

प० १७८ निरंकपृष्ठे । सप्तर्षिनक्षत्रसंबंधादिदानीं नक्षत्रसंबंध ईदृशे कालिगते ४८२० न संवदतीति ।

प० १७९ निरंकपृष्ठे । ईदृशे शालिवाहनशके १६४१ कालिगतं ४८२० अस्मिन्काले

अंते ।

इति श्रीचित्तपावनजातीयश्रीगांवकरमाधवात्मजश्रीदादाभाईकृते सौरसूरविवरणे मानाध्यायः। समाप्तं चोत्तरार्धं ॥

CCC. No. 210. *Vṛiddhagârgyasaṁhitâ.*

वृद्धगार्ग्यसंहितायां विषयाः ।

इति श्रीवृद्धगार्ग्यसंहितायां सूर्यचारः ॥ १ ॥
इति श्रीवृद्ध० चंद्रचारो द्वितीयः ॥ २ ॥
इति श्रीवृ० कुजचारस्तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥
इति श्रीगार्ग्य० बुधचारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥
इति श्रीवृ० गुरुचारः पंचमे (मः) ॥ ५ ॥
इति श्रीवृ० शुक्रचाराध्यायः षष्ठः ॥ ६ ॥
इति श्रीवृ० शनिचारोध्यायः सप्तमः ॥ ७ ॥
इति श्रीवृ० राहुकेतुचारोत्पातावष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥
इति श्रीवृ० मंडलादिनवमोध्या० ॥ ९ ॥
इति श्रीवृ० संवत्सराध्यायो दशमः ॥ १० ॥
इति श्रीवृ० षष्ठ्यफलमेकादशोध्यायः ॥ ११ ॥

इति श्रीगार्गा० सस्यजातकं त्रयोदशोध्यायः ॥ १३ ॥
इति श्रीवृ० मासप्रयुक्तकालवर्षनिर्णयो नाम च० ॥ १४ ॥
इति श्रीगार्ग्य० मेघारसघो(?)वृष्टिलक्षणाध्यायः पं० ॥ १५ ॥
इति श्रीगार्ग्य० बीजवर्षापनं समाप्तं ।
इति श्रीवृ० नक्षत्रातीथिलग्नप्रत्येकफलं षो० ॥ १६ ॥
इति श्रीगा० नक्षत्रसप्तभेदाभेदाध्यायः स० ॥ १७ ॥
इति श्रीगर्ग० प्रवरो(र?)प्रकरणं नामाष्टादशो० ॥ १८ ॥
इति श्रीगार्ग्य० अन्नप्राशनाध्यायः ।
इति० चौलकर्माध्यायः ।
इति० उपनयाध्यायः ।
इति० समावर्तनाध्यायः ।
इति० पृथका(?)ध्यायः ।
इति मरणकूटं ।
इति योनिकूटं ।
इति ग्रहकूटं ।
इति शंकुलक्षणं ।
इति श्रीगार्ग्यसंहितायां विवाहपटलाध्यायः
इति० यात्राकरणं ।
इति० वास्तुप्रकरणं ।
इति० श्राद्धपलाध्यायः संपूर्णः ।

DDD. No. 201. *Muhûrtachûḍâmaṇi.*

मुहूर्तचूडामणिः । आद्यं ।

सर्वसिद्धिसदनेखिलवंद्ये दुष्कृतौघविनिवारणदक्षे ।
विघ्नराजपदपंकजयुग्मे चंचरीकसममस्तु मनो मे ॥ १ ॥
नवीनपद्यैर्गणका[:?] सशंकाः स्युः पूर्वपद्यैर्निंतरां विशंकाः ।
अतः शिवः सारवदाद्यपद्यैर्मुहूर्तचूडामणिमातनोति ॥ २ ॥

अंते ।

गोलग्रामे वाक्पतिनां जनानां गोलज्ञानां वा निवासेन सार्थे ।
गोदावर्याः सौम्यतीराधिवासशालीनाढ्ये सद्विदर्भाख्यदेशे ॥ १ ॥
सांवत्सरार्कबुधकेशवसूनुवर्यः श्रीमद्गणेशगुरुलब्धमतिप्रबोधः ।
वेदांतवेदितिलको — — — बभूव श्रीमद्दिवाकर इति प्रथितः पृथिव्यां ॥ २ ॥
पंचास्यपंचास्यसमप्रभावाः सगर्वदैवज्ञगजेंद्रवृंदे ।

पुत्रा बभूवुः सुतरां पवित्राः श्रीमद्भरद्वाजमहार्षिगोत्राः ॥ ३ ॥
ज्येष्ठस्तेषां धरित्रीपतिविविधसमालब्धभूरिप्रतिष्ठः
सर्वाधीशस्य चंचत्पदयुगशतता(धा?)सेविविद्वद्वरिष्ठः ।
भव्यान्वाचां प्रबंधान्सपदि बहुविधान्यो विधत्ते च साधां
दैवज्ञाख्यामभिख्यां वहति – – – – कृष्ण एष द्विजेंद्रः ॥ ४ ॥
सदा मुदा सेवितगर्भ(भर्ग?)सूनुः संख्यातमःप्रौढतयेव गर्गः ।
वाचां विलासैर्वचसाभिवेशो जगद्गुरुर्विष्णुरिति द्वितीयः ॥ ५ ॥

अनन्यसामान्यगुणातिरेकान्नरेंद्रमौलिद्युतिरंजितांघ्रिः ।
मल्लारिसंसेवनलब्धसंपन्मल्लारिनामा तनयस्तृतीयः ॥ ६ ॥
तस्यानुजः केशवनामधेयः सुरूपधेयः शुभभागधेयः ।
श्रीविश्वनाथस्तदनु प्रसिद्धः संख्या न संख्यानमतौ हि यस्य ॥ ७ ॥
श्रीकृष्णतः श्रीनरसिंहसंज्ञः सिंधोः सुधारश्मिरिवोदियाय ।
यद्वासनाकल्पलतामवेक्ष्य श्रीभास्करं चेतसि न स्मरामः ॥ ८ ॥
तस्यानुजः श्रीशिवनामधेयो मुहूर्तचूडामणिनामधेयं ।
विनिर्ममे सारवदाद्यपद्यैः सच्छिष्यतोषाय पुरे पुरारेः ॥ १० ॥ * * ११

इति श्रीकृष्णदैवज्ञात्मजश्रीमच्छिवदैवज्ञविरचितो मुहूर्तचूडामणिः समाप्तिमगमत् ॥
संवत् १८१२ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मधुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्यां भौमवासरे ।

EEE. No. 722. *Vivâhavṛindâvana.*

विवाहवृंदावनं सटीकं । आद्यं ।

तीर्थानामधिपः कुभृच्छ्रुतपदोसंत्यक्तवेलास्थिति-
र्यत्पर्यायकलाद्विजाधिपसमीक्षाप्तोरुमु(?)त्पूरवान् ।
लक्ष्मीशोखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसद्मक्षिति-
र्घोषध्वस्तमलो जयत्युरुकृपासिंधुर्गुरुः केशवः ॥ १ ॥
बभ्राजितेस्म विवाहपूर्वकपदं वृंदावनं केशवा-
दिख्यो यत्कुटिलोक्तिसूक्तिबहुलं बव्हर्थगूढं पदैः ।
हेलागम्यमनल्पदृष्टसुधियां तन्नेतरेषां तथा
तस्मात्तद्विवृतिं विशेषसहितामारब्धुमस्म्युत्सुकः ॥ २ ॥
नानाकलागमपटुर्भुवि गीति(त)कीर्तेः
श्रीकेशवो(व)स्य तनयः कुरुते गणेशः ।
टीकां भ्रमांधतमसापहरां विवाह-
वृंदावनस्य करपीडनदीपिकाख्यां ॥ ३ ॥

व्याख्यामात्रेण तुष्यं(?) ये केशवोच्चावचा इह ।
मंति(?)संतस्तु सुद्युक्तिविशेषवचनैरपि ॥ ४ ॥
कृत्वादौ ग्रहलाघवाख्यकरणं तिथ्यादिसिध(द्धि)द्वयं
श्लोकैः श्राद्धविधिं सवासनतया लीलावतीव्यक्तितं(क्तां) ।
संक्षेपेण मुहूर्ततत्त्वविवृतिं पर्वादिसंनिर्णयं
तस्मान्मंगलनिर्णयाद्यथकृता वे(वै)वाहसंदीपिका ॥ ५ ॥

अंते ।

अभूद्भरद्वाजमहर्षिवंशे विश्वावतंसे श्रुतितत्त्ववेत्ता ।
औदीच्यचारित्रपथप्रवृत्तिर्जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती ॥ १ ॥
अस्ति श्रियादित्य इति स्म तस्य सूनुः श्रियादित्य इव द्वितीयः ।
त्रिस्कंधपारंगतरंगमल्लस्तदात्मजो राणक इत्युदीर्ये(र्यः?) ॥ ३ ॥
श्रीकेशवः सुकविरध्ययनाध्वनीनः व्यूहान्प्रतर्पयितुमर्थपयःप्रवाहैः ।
दैवज्ञराणगसुतः सुतपःश्रियेस्मिन्वृंदावने मुनिगवीनिवहं दुदोह ॥३॥४॥५॥

इति श्रीविवाहवृंदावने केशवदैवज्ञविरचिते विवाहदीपिका समाप्ता शके १६७९ ईश्वरनामसंवत्सरे अ(आ)श्विन अधिकशुद्ध एकादशी ११ शनौ विराटक्षेत्रे श्रीकृष्णातीरकृष्णासंनिधौ...

FFF. No. 218. *Ashṭâṅgahṛidayaṭîkâ.*

अष्टांगहृदयटीका । आद्यं ।

पृष्ठे कूर्मतया चतुर्भुजतया दोर्मंडले मंदरं
रुद्ध्वा क्षीरसमुद्रमौषधमृतं निर्मथ्य निष्पादितैः ।
आनीतैरमृतैर्भिषक्तमतया योषित्तया पायितै-
र्देवानामजरामरत्वमकरोत्तस्मै नमो विष्णवे ॥ १ ॥
हेमाद्रिणा चतुर्वर्गचिंतामणिविधायिना ।
तदुक्तव्रतदानानि(नां) सिद्ध्यंगारोग्यासिद्धये ॥ २ ॥
क्रियतेष्टांगहृदयस्यायुर्वेदस्य सुग्रहा ।
टीका चरकहारीतसुश्रुतादिमतानुगा ॥ ३ ॥
चरके हरिचंद्राद्यैः सुश्रुते जैज्जटादिभिः ।
टीकाकारैर्विनिर्णीतामिह हेमाद्रिणोदितं ॥ ४ ॥
देशभ्रंशभयाद्विचाल्य लयिनः स्नेहैः प्रतापैः परा-
न्विद्राव्य प्रसृतान्प्रवेश्य परितो दुर्गोदरं द्राक्ततः ।
ऊर्ध्वाधोगति निर्गमय्य मदनैर्दैत्यादिभिर्विद्विषो
दोषानद्रढि रामराज्यमगदंकारेण हेमाद्रिण ॥ ५ ॥

हेमाद्रिर्नाम रामस्य राजश्रीकरणेष्वधि ।
ननु यो भगवन्निष्ठषाड्गुण्यकरणेष्वधि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

अष्टांगहृदयं मुख्यमनुक्तेष्टांगसंग्रहः ।
तंत्रांतराणि चोक्तानि वैषम्ये विवृतानि च ॥ ९ ॥

GGG. No. 222. *Vîrasimhâvaloka by Virasimha.*

वीरसिंहावलोक आद्यं ।

यच्चक्षुर्भुवनस्य दिव्यममलं धाम श्रुतीनां परं
यद्ब्रह्मैकनिकेतनं च पयसां बीजं यदेकं सतां ।
सत्रेष्वग्निहुतस्य वेदविदितं स्थानं च यत्सर्वदा
तद्वः पातु सनातनं हरिमहस्तत्त्वप्रबोधोदयं ॥ १ ॥
दैवज्ञागमधर्मशास्त्रनिगमायुर्वेददुग्धोदधी-
नामथ्य स्फुरदात्मबुद्धिगिरिणा विश्वोपकारोज्ज्वलं ।
आलोक्यामृतमातनोति विबुधैरास्येयमत्यद्भुतं
श्रीमत्तोमरदेववर्मतनयः श्रीवीरसिंहो नृपः ॥

अंते ।

इति श्रीवीरसिंहाव(?)तोमरवंशावतंसरिपुभूतभैरववीरसिंहदेवरचिते ग्रंथे वीरसिंहावलोके ज्योतिःशास्त्रकर्मविपाकायुर्वेदोक्तप्रयोगो मिश्रकाध्यायः ॥

न श्रेष्ठस्तरणिप्रभावजनितो वंशः समालिख्यते
रामाद्याः पृथिवीश्वराः समभवन्यत्र प्रतापोन्नताः ।
नो वा यत्र युधीष्ठिरप्रभृतयो भूपा बभूवुस्ततः
सृष्टस्तोमरवंश एष विधिना सत्कर्मसंसेविता ॥ १ ॥
तत्राभवत्कमलसिंह इति प्रसिद्धः
सर्वागमाचरणसेवितदेवसिद्धः ।
तस्माद्भुजंगगतिभूपतिदेववर्मा
विद्याविनोदमतिरादृतपुण्यकर्मा ॥ २ ॥
श्रीदेववर्मात्मज एष धीरः स्वशस्त्रसंतापितशत्रुवीरः ।
श्रीवीरसिंहः क्षितिपालसिंहः शास्त्रान्वयाद्ग्रंथमिदं(मं)न्यधत्त ॥ ३ ॥

इति श्रीवीरसिंहावलोकस्य ग्रंथः संपूर्णः । संवत् १८७३ शका १७३८ चैत्रकृष्णपक्षे द्वादश्यां शुक्रे शुभं भूयात् ॥

HHH. No. 236. *Vâmakeśvaratantra.*

वामकेश्वरतंत्रे ।

चतुःषष्टिस्तु तन्त्राणि मातृणामुत्तमानि तु ॥
महामायाशम्बरं च योगिनीजालशम्बरम् ।
तत्त्वशम्बरकं देव भैरवाष्टकमेव च ॥
बहुरूपाष्टकं ज्ञानं यमलाष्टकमेव च ।
चन्द्रज्ञानं वासुकिं(?)च महासंमोहनं तथा ॥
महोच्छुष्मं महादेवं वाथुलं च नयोत्तरम् ।
तद्भेदं मातृभेदं च गुह्यतन्त्रं च कामिकम् ॥
कालपादं कालसारं तथान्यत्कुब्जिकामतम् ।
नयोत्तरं च वीणूवं तोत्तलं तोत्तलोत्तरम् ॥
पञ्चामृतं रूपं(प)भेदं भूतोड्डामरमेव च ।
कुलसारं कुलोड्डीशं कुलचूडामणिं तथा (णिस्तथा) ॥
सर्वज्ञानोत्तरं चैव महापिशमतं तथा ।
महालक्ष्मीमतं देव सिद्धयोगीश्वरीमतम् ॥
कुरूपिकामतं देव रूपिकामतमेव च ।
सर्ववीरमतं देव विमलामतमुत्तमम् ॥
आरुणेशं मोदनेशं विशुद्धेश्वरमेव च ।

JJJ. No. 225. *Kâmakalâvilâsa by Puṇyânanda with a commentary by Naṭanânandanâtha.*

कामकलाविलासः सटीकः ।

आद्यं टीकायाः ।

वंदे तन्मिथुनं दिव्यमाद्यमानंदचिद्घनं ।
अनुत्तरं परं ज्योतिरिति तद्व्याप्यते बुधैः ॥ १ ॥
श्रीमते नटनानंदयोगिने परमात्मने ।
रक्तशुक्लप्रभामिश्रतेजसे गुरवे नमः ॥ २ ॥
प्रणमत नाथानंदं परया भक्त्या चिदैक्यबोधानंदं ।
उपनिषदर्थनिगूढ सकलजनानंदभद्रपीठानुरूढं ॥ ३ ॥
नमः शिवाय नाथाय चिद्रूपानंदरूपिणे ।
श्रीमते चंचलापांगपाटितातंकशंकवे ॥ ४ ।
पुण्यानंदमुनींद्रात्कामकला नाम विश्रुता जाता ।
आर्या काचिदमुष्या नटनानंदः करोति सव्याख्यां ॥ ५ ॥

टीकांते ।

इति श्रीनटनानंदनाथविरचिता कामकलाविलासव्याख्या संपूर्णा।

मूलं ।

सकलभुवनोदयस्थितिलयमयलीलाविलोकनोद्युक्तः ।
अंतर्लीनविमर्शः पातु महेशः प्रकाशमात्रतनुः ॥ १ ॥
सा जयति शक्तिराद्या निजसुखमयनित्यानिरुपमाकारा ।
भाविचराचरबीजं शिवरूपविमर्शनिर्मलादर्शे ॥ २ ॥
स्फुटशिवशक्तिसमागमबीजांकुररूपिणी परा शक्तिः ।
अणुतररूपानुत्तरविमर्शलिपिलक्ष्यविग्रहा भाति ॥ ३ ॥
परशिवरविकरनिकरे प्रतिफलति विमर्शदर्पणे विशदे ।
प्रतिरुचिरुचिरे कुड्ये चित्तमये निविशते महाबिंदुः ॥ ४ ॥
चित्तमयोहंकारः सुव्यक्ताहार्णसमरसाकारः ।
शिवशक्तिमिथुनपिंडः कवलीकृतभुवनमंडलो जयति ॥ ५ ॥
सितशोणबिंदुयुगलं विविक्तशिवशक्तिसंकुचत्प्रसरं ।
वागर्थसृष्टिहेतु परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टं ॥ ६ ॥
बिंदुरहंकारात्मा रविरेतन्मिथुनसमरसाकारः ।
कामः कमनीयतया कला च दहनेंदुविग्रहौ बिंदू ॥ ७ ॥
इति कामकलाविद्या देवीचक्रक्रमात्मिका सेयं ।
विदिता येन स मुक्तो भवति महात्रिपुरसुंदरीरूपः ॥ ८ ॥
स्फुटितादरुणाद्विदोर्नादब्रह्मांकुरो रवोव्यक्तः ।
तस्माद्गगनसमीरणदहनोदकभूमिवर्णसंभूतिः ॥ ९ ॥
अथ विशदादापि बिंदोर्गगनानिलवह्निवारिभूमिजनिः ।
एतत्पंचकविकृतिर्जगदिदमण्डाद्यजाडपर्यंतं ॥ १० ॥
बिंदुद्वितयं यद्वद्भेदविहीनं परस्परं तद्वत् ।
विद्यादैवतयोरापि न भेदलेशोस्ति वेद्यवेदकयोः ॥ ११ ॥
वागर्थौ नित्ययुतौ परस्परं शक्तिशिवमयावेतौ ।
सृष्टिस्थितिलयभेदौ त्रिधा विभक्तौ त्रिबीजरूपेण ॥ १२ ॥
माता मानं मेयं बिंदुत्रयभिन्नबीजरूपाणि ।
धामत्रयपीठत्रयशक्तित्रयभेदभावितान्यापि च ॥ १३ ॥
तेषु क्रमेण लिंगात्रितयं तद्वच्च मातृकात्रितयं ।
इत्थं त्रितयतुरीया तुरीयपीठादिभेदिनी विद्या ॥ १४ ॥

शब्दस्पर्शौ रूपं रसगंधौ चेति भूतसूक्ष्माणि ।
व्यापकमाद्यं व्याप्यं तूत्तरमेवं क्रमेण पंचदश ॥ १५ ॥
पंचदशाक्षररूपा नित्या सैषा हि भौतिकाभिमता ।
नित्या[:] शब्दादिगुणप्रभेदभिन्नास्तथानया व्याप्ताः ॥ १६ ॥
नित्यास्तिथ्याकारास्तिथयः शिवशक्तिसमरसाकाराः ।
दिवसनिशामय्यस्ताः श्रीवर्णास्तेपि तद्वयीरूपाः ॥ १७ ॥
अव्यंजनाबिंदुत्रयसमष्टिभेदैर्विभावितकारा ।
षट्त्रिंशत्तत्त्वात्मा तत्त्वातीता च केवला विद्या ॥ १८ ॥
विद्यापि तादृगात्मा सूक्ष्मा सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।
विद्यावेद्यात्मकयोरत्यंताभेदमामनंत्यार्याः ॥ १९ ॥
या सांतरोहरूपा परा महेशी त्रिभाविता सैव ।
स्पष्टा पश्यंत्यादित्रिमातृकात्मा च चक्रतां याता ॥ २० ॥
चक्रस्यापि महेश्या न भेदलेशो विभाव्यते विबुधैः ।
अनयोः सूक्ष्माकारा परैव सा स्थूलसूक्ष्मयोश्च भिदा ॥ २१ ॥
मध्यं चक्रस्य स्यात्परामयं बिंदुतत्त्वमेवेदं ।
उच्छूनं तच्च यदा त्रिकोणरूपेण परिणतं चक्रं ॥ २२ ॥
एतत्पश्यंत्यादित्रितयनिदानं त्रिबीजरूपं च ।
वामा ज्येष्ठा रौद्री चांबिका अ(?)नुत्तरांशभूताः स्युः ॥ २३ ॥
इच्छाज्ञानाक्रिया[:?] शांताश्चैतास्तथोत्तरावयवाः ।
व्यस्ताव्यस्ततदर्णद्वयमिदमेकादशात्म पश्यंती ॥ २४ ॥
एवं कामकलात्मा त्रिबिंदुतत्त्वस्वरूपवर्णमयी ।
सेयं त्रिकोणरूपं याता त्रिगुणस्वरूपिणी माता ॥ २५ ॥
एका परा तदन्या वामादिव्यष्टिमातृसृष्ट्यात्मा ।
तेन नवात्मा जाता माता सा मध्यमाभिधानाख्यां ॥ २६ ॥
द्विविधा हि मध्यमा सा सूक्ष्मस्थूलाकृति स्थिता सूक्ष्मा ।
नवनादमयी स्थूला नववर्गात्मा च भूतलिप्याख्या ॥ २७ ॥
आद्या कारणमन्या कार्यं त्वनयोर्यतस्ततो हेतोः ।
सैवेयं नहि भेदस्तादात्म्यं हेतुहेतुमदभीष्टं ॥ २८ ॥
शषसपवर्गमयं तद्बहुकोणं मध्यकोणविस्तारं ।
नवकोणं मध्यं चेत्यस्मिञ्चिद्दीपदीपिते दशके ॥२९॥
तच्छायाद्वितयमिदं दशारचक्रद्वयात्मना विततं ।
कचटतवर्गचतुष्टयविलसनविस्पष्टकोणविस्तारं ॥३०॥
एतच्चक्रचतुष्टयप्रभासमेतं दशारपरिणामः ।

हादिस्वरनवकचतुर्दशवर्णमयं चतुर्दशारमिदं ॥३१॥
परया पश्यंत्यापि च मध्यमया स्थूलवर्णरूपिण्या ।
एताभिरेकपंचाशदक्षरात्मा च वैखरी जाता ॥३२॥
कादिभिरष्टभिरुपचितमष्टदलाब्जं च वैखरैर्वर्गैः ।
स्वरगणसमुदितमेतद्वयष्टदलांभोरुहं च संचिंत्यं ॥३३॥
बिंदुत्रयमयतेजस्त्रितयविकाराश्च तानि वृत्तानि ।
भूबिंबत्रयमेतत्पश्यंत्यादित्रिमातृविश्रांतिः ॥३४॥
क्रमणं पदविक्षेपः क्रमोदयस्तेन कथ्यते द्वेधा ।
आवरणं गुरुपंक्तिद्वयमिदमंबापदांबुजप्रसरं ॥३५॥
सेयं परा महेशी चक्राकारेण परिणमेत तदा ।
तद्देहावयवानां परिणतिरावर्णदेवताः सर्वाः ॥३६॥
आसीना बिंदुमये चक्रे सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।
कामेश्वरांकनिलया कलया चंद्रस्य कल्पितोत्तंसा ॥३७॥
पाशांकुशेक्षुचापप्रसूनशरपंचकांकितस्वकरा ।
बालारुणारुणांगी शशिभानुकृशानुलोचनत्रितया ॥३८॥
तन्मिथुनं गुणभेदादास्ते बिंदुत्रयात्मके त्र्यस्रे ।
कामेशीमित्रेशप्रमुखद्वंद्वत्रयात्मना विततं ॥३९॥
वसुकोणनिवासिन्यो यास्ताः संध्यारुणा वशिन्याद्याः ।
पुर्यष्टकमेवेदं चक्रतनोः संविदात्मनो देव्याः ॥४०॥
तद्विषयवृत्तयस्ताः सर्वज्ञादिस्वरूपमापन्नाः ।
अंतर्दशारनिलया लसंति शरदिंदुसुंदराकाराः ॥४१॥
तद्बाह्यपंक्तिकोणे योगिन्यः सर्वसिद्धिदाः पूर्वाः ।
देवीधीकर्मेंद्रियविषयमया विशदवेषभूषाद्याः ॥४२॥
भुवनारचक्रभवना देवीमनुकरणविवरणस्फुरणाः ।
संध्यासवर्णवसनाः संचित्याः संप्रदाययोगिन्यः ॥४३॥
अव्यक्तमहदहंकृतितन्मात्राः स्वीकृतांगनाकाराः ।
द्विरदच्छदनसरोजे जयंति गुप्ततरयोगिनीसंज्ञाः ॥४४॥
भूतानींद्रियदशकं मनश्च देव्या विकारषोडशकं ।
कामाकर्षिण्यादिस्वरूपतः षोडशारमध्यास्ते ॥ ४५ ॥
मुद्राखिखंडया सह संविन्मय्यः समुच्छ्रिताः सर्वाः ।
आदिमहीगृहवासा भासा बालार्ककांतिभिः सदृशाः(शः?) ॥ ४६ ॥
आधारनवकमस्या नवचक्रत्वेन परिणतं येन ।
नवनादशक्तयोपि च मुद्राकारेण परिणताश्चक्रे ॥ ४७ ॥

अस्यास्त्वगादिसप्तकमाकारश्चैवमष्टकं स्पष्टं ।
ब्राह्म्यादिमातृरूपं मध्यमभूबिंबमेतदध्यास्ते ॥ ४८ ॥
अणिमादिभूतयोस्याः स्वीकृतकमनीयकामिनीरूपाः ।
विद्यांतरफलभूता गुणभावेनांत्यभूनिकेतनगाः ॥ ४९ ॥
परमानंदानुभवः परमगुरुनि(र्नि?)र्विशेषविद्वात्मा ।
स पुनः क्रमेण भिन्नः कामेशत्वं ययौ विमर्शांशात् ॥ ५० ॥

आसीनः श्रीपीठे कृतयुगकाले गुरुः शिवो विद्यां ।
तस्यै ददौ स्वशक्तयै कामेश्वर्यै विमर्शरूपिण्यै ॥ ५१ ॥
साध्येव मित्रसंज्ञान्स्थानेशाज्ज्येष्ठमध्यबालाख्यान् ।
चित्प्राणविषयभूतांस्त्रेतायुगादिकारणत्रिगुरून् ॥ ५२ ॥

बीजत्रितयाधिपतीन्परीक्ष्य विद्यां प्रकाशयामास ।
एतैरोघत्रितयाननुग्रहीतुं गुरुक्रमो विहितः ॥ ५३ ॥

उदितः पुण्यानंदादिति कामकलाविलासोयं ।
परशिवभुजंगभावाकर्षणहर्षाय कल्पतां नित्यं ॥ ५४ ॥
चित्रांतरंगतरलस्तृष्णासलिलः प्रपंचवाराशिः ।
यदनुग्रहेण तीर्णस्तस्मै श्रीनाथदेशिकाय नमः ॥ ५५ ॥

KKK. No. 304. *Pravachanasâra by Kundakundâchârya.*

प्रवचनसारः ।

From a MS. recently purchased.

गा. एस सुरासुरमनुसिंदवंदिदं धोदघाइकम्ममलं ।
पणमामि वड्ढ(ड्ढ)माणं तित्थं धम्मस्स कत्तारं ॥१॥

सं. एष सुरासुरमनुष्येंद्रवंदितं धौतघातिकर्म्ममलं ।
प्रणमामि वर्द्धमानं तीर्थं धर्म्मस्य कर्त्तारं ॥१॥

गा. सेसे पुण तित्थयरे ससव्वसिद्धे विसुद्धसब्भावे ।
समणे य णाणदंसणचरित्ततववीरियायारे॥ २ ॥

सं. शेषान्पुनस्तीर्थकरान्ससर्वसिद्धान्विशुद्धसद्भावान् ।
श्रमणाश्च ज्ञानदर्शनचारित्रतपोवीर्याचारान्॥ २ ॥

गा. तेते सव्वे समगं समगं पत्तेगमेव पत्तेगं ।
वंदामि य वट्टंते अरहंते माणसे खेत्ते ॥ ३ ॥

सं. तांस्तान्सर्वान्समकं समकं प्रत्येकमेव प्रत्येकं ।
वंदे च वर्तमानानर्हतो मानुषे क्षेत्रे ॥ ३ ॥

गा. किच्चा अरिहंताणं सिद्धाणं तध णमो गणधराणं ।
अज्झावयवग्गाणं साहूणं चेदि सव्वेसिं॥ ४ ॥
तेसिं विसुद्धदंसणणाणपधाणासमं समासिज्ज ।
उवसंपयामि सम्मं जत्तो निव्वाणसंपत्ती ॥ ५ ॥

सं. कृत्वार्हद्भ्यः सिद्धेभ्यस्तथा नमो गणधरेभ्यः ।
अध्यापकवर्गेभ्यः साधुभ्यश्चेति सर्वेभ्यः॥ ४ ॥

तेषां विशुद्धदर्शनज्ञानप्रधानाश्रमं समासाद्य ।
उपसंपद्ये साम्यं यतो निर्वाणसंप्राप्तिः ॥ ५ ॥

गा. संपज्जदि णिव्वाणं देवासुरमणुयरायविहवेहिं ।
जीवस्स चरित्तादो दंसणणाणप्पहाणाओ ॥ ६ ॥

सं. संपद्यते निर्वाणं देवासुरमनुजराजविभवैः ।
जीवस्य चरित्राद्दर्शनज्ञानप्रधानात् ॥ ६ ॥

गा. चारित्तं खलु धम्मो धम्मो जो सो समो त्ति णिद्दिट्ठो ।
मोहक्खोहविहूणो परिणामो अप्पणोध समो ॥ ७ ॥

सं. चारित्रं खलु धर्मो धर्मो यस्तत्साम्यमिति निर्दिष्टं ।
मोहक्षोभविहीनः परिणाम आत्मनोथ साम्यं ॥ ७ ॥

गा. परिणमदि येन दव्वं तक्कालं तम्मयं त्ति पण्णत्तं ।
तम्हा धम्मपरिणदो आदा धम्मो मुणेयव्वो ॥ ८ ॥

सं. परिणमति येन द्रव्यं तत्कालं तन्मयमिति प्रज्ञप्तं ।
तस्माद्धर्मपरिणत आत्मा धर्मो ज्ञातव्यः ॥ ८ ॥

गा. जीवो परिणमदि जदा सुहेण असुहेण वा सुहो असुहो ।
सुद्धेण तदा सुद्धो हवदि हु परिणामसब्भावो ॥ ९ ॥

सं. जीवः परिणमति यदा शुभेनाशुभेन वा शुभोशुभः ।
शुद्धेन तदा शुद्धो भवति हु (खलु) परिणामस्वभावः (सद्भावः?) ॥ ९ ॥

गा. णत्थि विणा परिणामं अत्थो अत्थं विणेह परिणामो ।
दव्वगुणपज्जयत्थो अत्थो अत्थित्तणिव्वत्तो ॥ १० ॥

सं. नास्ति विना परिणाममर्थोर्थं विनेह परिणामः ।
द्रव्यगुणपर्ययस्थोर्थोस्तित्वनिर्वृत्तः ॥ १० ॥

गा. धम्मेण परिणदप्पा अप्पा जदि सुद्धसंपओगजदो ।
पावदि णिव्वाणसुहं सुहोवजुत्तो व सग्गसुहं ॥ ११ ॥

सं. धर्मेण परिणतात्मा आत्मा यदि शुद्धसंप्रयोगयुतः ।
प्राप्नोति निर्वाणसुखं शुभोपयुक्तो वा स्वर्गसुखं ॥ ११ ॥

गा. असुहोदयेण आदा कुणरो तिरिओ भविय णेरइयो ।
दुक्कसहस्सेहिं सदा अभिदुदो भमदि अच्चंतं ॥ १२ ॥

सं. अशुभोदयेनात्मा कुनरस्तिर्यग्भूत्वा नैरयिकः ।
दुःखसहस्रैः सदा अभिद्रुतो भ्रमत्यत्यंतं ॥ १२ ॥

गा. अदिसयमादसमुत्थं विसयातीदं अणोवममणंतं ।
अव्वुच्छिन्नं च सुहं सुद्धवओगप्पसिद्धाणं ॥ १३ ॥

सं. अतिशयमात्मसमुत्थं विषयातीतमनौपम्यमनंतं ।
अव्युच्छिन्नं च सुखं शुद्धोपयोगप्रसिद्धानां ॥ १३ ॥
गा. सुविदितपदत्थसुत्तो संयमतवसंजुदो विगतरागो ।
समणो समसुहदुक्खो भणिदो सुद्धोवओगोत्ति ॥ १४ ॥
सं. सुविदितपदार्थसूत्रः संयमतपःसंयुतो विगतरागः ।
श्रमणः समसुखदुःखो भणितः शुद्धोपयोग इति ॥ १४ ॥
गा. उवओगविसुद्धो जो विगदावरणंतरायमोहरओ ।
भूदो सयमेवादा जादि पा(प?)रं णेयभूदाणं ॥ १५ ॥
सं. उपयोगविशुद्धो यो विगतावरणांतरायमोहरजाः ।
भूतः स्वयमेवात्मा याति पारं ज्ञेयभूतानां ॥ १५ ॥
गा. तह सो लद्धसहावो सव्वण्णू सव्वलोगपदिमहिदो ।
भूदो सयमेवादा हवदि सयंभुत्ति णिद्दिट्ठो ॥ १६ ॥
सं. तथा स लब्धस्वभावः सर्वज्ञः सर्वलोकपतिमहितः ।
भूतः स्वयमेवात्मा भवति स्वयंभूरिति निर्दिष्टः ॥ १६ ॥
गा. भंगविहूणो य भवो संभवपरिवज्जिदो विणासो हि ।
विज्जदि तस्सेव पुणो ठिदिसंभवणाससमवाओ ॥ १७ ॥
सं. भंगविहीनश्च भवः संभवपरिवर्जितो विनाशो हि ।
विद्यते तस्यैव पुनः स्थितिसंभवनाशसमवायः ॥ १७ ॥
गा. उप्पादो य विणासो विज्जदि सव्वस्स अत्थजादस्स ।
पज्जाएण दु केणवि अत्थो खलु होदि सब्भूदो ॥ १८ ॥
सं. उत्पादश्च विनाशो विद्यते सर्वस्यार्थजातस्य ।
पर्यायेण तु केनाप्यर्थः खलु भवति सद्भूतः ॥ १८ ॥
गा. पक्खीणघादिकम्मो अनंतवरवीरिओ अधिकतेजो ।
जादो अदिंदिओ सो णाणं सोक्खं च परिणमदि ॥ १९ ॥
सं. प्रक्षीणघातिकर्मा अनंतवरवीर्योधिकतेजाः ।
जातोतींद्रियः स ज्ञानं सौख्यं च परिणमते ॥ १९ ॥
गा. सोक्खं वा पुण दुक्खं केवलणाणिस्स णत्थि देहगदं ।
जम्हा अदिंदियत्तं जादं तम्हा दु तं णेयं ॥ २० ॥
सं. सौख्यं वा पुनर्दुःखं केवलज्ञानिनो नास्ति देहगतं ।
यस्मादतींद्रियत्वं जातं तस्मात्तु तज्ज्ञेयं ॥ २० ॥
गा. परिणमदे(दो) खलु णाणं पच्चक्खा सव्वदव्वपज्जाया ।
सो णेद ते विजाणदि ओग्गहपुव्वाहिं किरियाहिं ॥ २१ ॥

सं. परिणममानस्य खलु ज्ञानं प्रत्यक्षाः सर्वद्रव्यपर्यायाः ।
स नैव तान्विजानाति अवग्रहपूर्वाभिः क्रियाभिः ॥ २१ ॥
गा. णत्थि परोक्खं किंचि वि समंतसव्वक्खगुणसमिद्धस्स ।
अक्खादीदस्स सदा सयमेव हि णाणजादस्स ॥ २२ ॥
सं. नास्ति परोक्षं किंचिदपि समंतसर्वाक्षगुणसमृद्धस्य ।
अक्षातीतस्य सदा स्वयमेव हि ज्ञानजातस्य ॥ २२ ॥
गा. आदा णाणपमाणं णाणं णेयप्पमाणमुद्दिट्ठं ।
णेयं लोगालोगं तम्हा णाणं तु सव्वगयं ॥ २३ ॥
सं. आत्मा ज्ञानप्रमाणं ज्ञानं ज्ञेयप्रमाणमुद्दिष्टं ।
ज्ञेयं लोकालोकं तस्माज्ज्ञानं तु सर्वगतं ॥ २३ ॥
गा. णाणप्पमाणमादा ण हवदि जस्सेह तस्स सो आदा ।
हीणो वा अधिगो वा णाणादो हवदि ध्रु(धु?)वमेव ॥ २४ ॥
हीणो जदि सो आदा तण्णाणमचेदणं ण जाणादि ।
अधिगो वा णाणादो णाणेण विणा कहं णादि ॥ २५ ॥
सं. ज्ञानप्रमाणमात्मा न भवति यस्येह तस्य स आत्मा ।
हीनो वाधिको वा ज्ञानाद्भवति ध्रुवमेव ॥ २४ ॥
हीनो यदि स आत्मा तज्ज्ञानमचेतनं न जानाति ।
अधिको वा ज्ञानाज्ज्ञानेन विना कथं जानाति ॥ २५ ॥
गा. सव्वगदो जिणवसहो सव्वे वि य तग्गया जगति अट्ठा ।
णाणमयादो य जिणो विसयादो तस्स ते भणिदा ॥ २६ ॥
सं. सर्वगतो जिनवृषभः सर्वेपि च तद्गता जगत्यर्थाः ।
ज्ञानमयत्वाच्च जिनो विषयत्वात्तस्य ते भणिताः ॥ २६ ॥
गा. णाणं अप्पत्ति मदं वट्टदि णाणं विणा ण अप्पाणं ।
तम्हा णाणं अप्पा अप्पा णाणं व अण्णं वा ॥ २७ ॥
सं. ज्ञानमात्मेति मतं वर्तते ज्ञानं विना नात्मानं ।
तस्माज्ज्ञानमात्मात्मा ज्ञानं चान्यद्वा ॥ २७ ॥

* * *

गा. परिणमदि णेयमट्ठं णादा जदि णेव खाइयं तस्स ।
णाणं त्ति तं जिणिंदा खवयंतं कम्ममेवुत्ता ॥ ४२ ॥
सं. परिणमति ज्ञेयमर्थं ज्ञाता यदि नैव क्षायिकं तस्य ।
ज्ञानमिति तं जिनेंद्राः क्षपयंतं कर्मैवोक्तवंतः ॥ ४२ ॥
गा. उदयगदा कम्मंसा जिणवरवसहेण(हिं?) णियदणा(दिए?) भणिया ।
तेसु हि मुहिदो रत्तो दुट्ठो वा बंधमणुहवदि ॥ ४३ ॥

सं. उदयगताः कर्मांशा जिनवरवृषभैर्नियत्या भणिताः।
तेषु हि मूढो रक्तो दुष्टो वा बंधमनुभवति ॥ ४३ ॥
गा. ठाणणिसेज्जविहारा धम्मुवदेसो य णियदयो तेसिं ।
अरहंताणं काले मायाचारुव्व इत्थीणं ॥ ४४ ॥
सं. स्थाननिषद्याविहारा धर्मोपदेशश्च नियतयस्तेषां ।
अर्हतां काले मायाचार इव स्त्रीणां ॥ ४४ ॥

अथ शुभपरिणामाधिकारः ।

गा. देवदजदिगुरुपूजासु दे(ये)व दाणम्मि वा सुसीलेसु ।
उववासादिसु रत्तो सुहोवओगप्पगो अप्पा ॥ ६९ ॥
सं. देवतायतिगुरुपूजासु चैव दाने वा सुशीलेषु ।
उपवासादिषु रक्तः शुभोपयोगात्मक आत्मा ॥ ६९ ॥
गा. जुत्तो सुहेण आदा तिरियो वा माणुसो य(व) देवो वा ।
भूदो तावदकालं लहदि सुहमिंदियं विविहं ॥ ७० ॥
सं. युक्तः शुभेनात्मा तिर्यग्वा मानुषो वा देवो वा ।
भूतस्तावत्कालं लभते सुखमैंद्रियं विविधं ॥ ७० ॥
गा. जदि संति हि पुण्णाणि य परिणामसमुब्भवाणि विविहाणि ।
जणयंति विसयतण्हां जीवाणं देवदंताणं ॥ ७४ ॥
सं. यदि संति हि पुण्यानि च परिणामसमुद्भवानि विविधानि ।
जनयंति विषयतृष्णां जीवानां देवतांतानां ॥ ७४ ॥
गा. ते पुण उदिण्णतण्हा दुहिदा तण्हाहिं विसयसोक्खाणि ।
इच्छंति अणुहवंति य आमरणं दुक्खसंतत्ता ॥ ७५ ॥
सं. ते पुनरुदीर्णतृष्णा दुःखिता तृष्णाभिर्विषयसौख्यानि ।
इच्छंत्यनुभवंति चामरणं दुःखसंतप्ताः ॥ ७५ ॥

एता गाथाः प्रथमप्रकरणस्थाः ।

गा. आदा कम्ममलिमसो धारदि पाणे पुणो पुणो अण्णे ।
ण जहादि जाव ममत्तिं देहपधाणेसु विसयेसु ॥ २४ ॥
सं. आत्मा कर्ममलीमसो धारयति प्राणान् पुनःपुनरन्यान् ।
न जहाति यावन्ममतां देहप्रधानेषु विषयेषु ॥ २४ ॥
गा. णरणारयतिरियसुरा संठाणादीहिं अण्णहा जादे ।
पज्जाया जीवाणं उदयादु हि णामकम्मस्स ॥ २७ ॥
सं. नरनारकतिर्यक्सुरा[:] संस्थानादिभिरन्यथा जाता[:] ।
पर्याया जीवानामुदयाद्धि नामकर्मणः ॥ २७ ॥

गा. णाहं पुग्गलमइओ ण ते मया पोग्गला कया पिंडं ।
तम्हा हि ण देहोहं कत्ता वा तस्स देहस्स ॥ ३६ ॥

सं. नाहं पुद्गलमयो न ते मया पुद्गलाः कृताः पिंडं ।
तस्माद्धि न देहोहं कर्ता वा तस्य देहस्य ॥ ३६ ॥

गा. मुत्तो रूवादिगुणो बज्झादि फासेहिं अण्णमण्णेहिं ।
तव्विवरीदो अप्पा बन्धदि किध पुग्गलं दव्वं ॥ ४७ ॥

सं. मूर्तो रूपादिगुणो बध्यते स्पर्शैरन्योन्यैः ।
तद्विपरीत आत्मा बध्नाति कथं पौद्गलं कर्म (द्रव्यं?)॥ ४७ ॥

गा. रूवादिएहिं रहिदो पेच्छदि जाणादि रूवमादीणि ।
दव्वाणि गुणे य जधा तध बंधो तेण जाणादि(हि) ॥ ४८ ॥

सं. रूपादिकै रहितः पश्यति जानाति रूपादीनि ।
द्रव्याणि गुणांश्च यथा तथा बंधस्तेन जानीहि ॥ ४८ ॥

गा. उवओगमओ जीवो मुब्भ(ज्झ?)दि रज्जेदि वा पदुस्सेदि ।
पप्प विविधे विसए जो हि पुणो तेहिं सो बंधो(द्धो)॥ ४९ ॥

सं. उपयोगमयो जीवो मुह्यति रज्यति वा प्रद्वेष्टि ।
प्राप्य विविधान्विषयान्यो हि पुनस्तैः सो (स) बद्धः ॥ ४९ ॥

गा. परिणामादो बंधो परिणामो रागदो(दे?)समोहजुदो ।
असुहो मोहपदेसो सुहो व असुहो हवदि रागो ॥ ५४ ॥

सं. परिणामाद्बंधः परिणामो रागद्वेषमोहयुतः ।
अशुभो मोहप्रद्वेषौ शुभोशुभो वा भवति रागः ॥ ५४ ॥

गा. कुव्वे सहावमादा हवदि ह कत्ता सगस्स भावस्स ।
पोग्गलदव्वमयाणं ण दु कत्ता सव्वभावाणं ॥ ५८ ॥

सं. कुर्वन्स्वभावमात्मा भवति हि कर्त्ता स्वकस्य भावस्य ।
पुद्गलद्रव्यमयानां न तु कर्ता सर्वभावानां ॥ ५८ ॥

गा. गिण्हदि णेव ण मुंचदि करेदि णहि पुग्गलाणि कम्माणि ।
जीवो पुग्गलमज्झे पवट्टमाणो वि सव्वकालेसु ॥ ५९ ॥

सं. गृह्णाति नैव न मुंचति करोति नहि पु(पौ?)द्गलानि कर्माणि ।
जीवः पुद्गलमध्ये प्रवर्तमानोपि सर्वकालेषु ॥ ५९ ॥

गा. स इदाणिं कत्ता सं सगपरिणामस्स दव्वजादस्स ।
आदीयदे कदाई विमुच्चदि कम्मधूलीहिं ॥ ६० ॥

सं. स इदानीं कर्त्ता सन्स्वकपरिणामस्य द्रव्यजातस्य ।
आदीयते कदाचिद्विमुच्यते कर्मधूलीभिः ॥ ६० ॥

गा. परिणमदि जदा अप्पा सुहम्मि असुहम्मि रागदोसजुदो ।
तं पविसदि कम्मरयं णाणावरणादिभावेहि ॥ ६१ ॥

सं. परिणमति यदात्मा शुभेशुभे रागद्वेषयुतः ।
तत्प्रविशति कर्मरजो ज्ञानावरणादिभावैः ॥ ६१ ॥

गा. एसो बंधसमासो जीवाणं णिच्छएण णिद्दिट्ठो ।
अरहंतेण जदीणं ववहारो अण्णहा भणिदो ॥ ६२ ॥

सं. एष बंधसमासो जीवानां निश्चयेन निर्दिष्टः ।
अर्हद्भिर्यतीनां व्यवहारोन्यथा भणितः ॥ ६२ ॥

गा. ण जहदि जो दु ममत्तिं अहं ममेदत्ति देहदविणेसु ।
सो सामण्णं चत्ता पडिवण्णो होइ उम्मग्गं ॥ ६४ ॥

सं. न जहाति यस्तु ममतामहं ममेदमिति देहद्रविणेषु ।
स श्रामण्यं त्यक्त्वा प्रतिपन्नो भवत्युन्मार्गं ॥ ६४ ॥

गा. णाहं होमि परेसिं ण मे परे संति णाणमहमेको ।
इदि जो झायदि झाणे स अप्पाणं हवदि झादा ॥ ६५ ॥

सं. नाहं भवामि परेषां न मे परे संति ज्ञानमहमेकः ।
इति यो ध्यायति ध्याने स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ६५ ॥

गा. एवं णाणप्पाणं दंसणभूदं अदिंदियमहत्थं ।
धुवमचलमणालंबं मण्णेहं अप्पगं सुद्धं ॥ ६६ ॥

सं. एवं ज्ञानात्मानं दर्शनभूतमतींद्रियमहार्थं ।
ध्रुवमचलमनालंबं मन्येहमात्मकं शुद्धं ॥ ६६ ॥

गा. देहा वा दविणा वा सुहदुक्खा वाध सत्तुमित्तजणा ।
जीवस्स न संति धुवा धुवोवओगप्पमो(गो) अप्पा ॥ ६७ ॥

सं. देहा वा द्रविणानि वा सुखदुःखे वाथ शत्रुमित्रजनाः ।
जीवस्य न संति ध्रुवाः ध्रुव उपयोगात्मक आत्मा ॥ ६७ ॥

गा. जो एवं जाणित्ता झादि परं अप्पगं विसुद्धप्पा ।
सागारो णागारो खवेदि सो मोहदुग्गंठिं ॥ ६८ ॥

सं. य एवं ज्ञात्वा ध्यायति परमात्मानं विशुद्धात्मा ।
साका(गा)रो नाका(गा)रः क्षपयति स मोहदुर्ग्रंथिं ॥ ६८ ॥

गा. जो णिहदमोहगंठी रागपदोसो खविय सामण्णे ।
होज्जं समसुहदुक्खो सो सोक्खं अक्खयं लहदि ॥ ६९ ॥

सं. यो निहतमोहग्रंथीः रागद्वेषौ क्षपयित्वा श्रामण्ये ।
भवेत्समसुखदुःखः स सौख्यमक्षयं लभते ॥ ६९ ॥

गा. जो खविदमोहकलुसो विसयविरत्तो मणो निरुंझित्ता ।
समवट्ठिदो सहावे सो अप्पाणं हवदि ज्झादा ॥ ७० ॥
सं. यः क्षपितमोहकलुषो विषयविरक्तो मनो निरुंध्य ।
समवस्थितः स्वभाव स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ७० ॥

गा. आपिच्छ(च्छ) बंधुवग्गं विमोइदो गुरुकलत्तपुत्तेहिं ।
आसिज्ज णाणदंसणचरित्ततववीरियायारे ॥ १ ॥
सं. आपृच्छ्य बंधुवर्गं विमोचितो गुरुकलत्रपुत्रैः ।
आसद्य ज्ञानदर्शनचारित्रतपोवीर्याचारं (रान्) ॥१॥
गा. जध जादरूवजादं उप्पाडिदकेसमंसुगं सुद्धं ।
रहिदं हिंसादी(दी)दो अप्पडिकम्मं हवदि लिंगं ॥ ४ ॥
मुच्छा(च्छा)रंभविजुत्तं जुत्तं उवओगजोगसुद्धीहिं ।
लिंगं ण परावेक्खं अपुणब्भवकारणं जोन्हं(जेनं) ॥५॥
सं. यथा जातरूपजातमुत्पाटितकेशश्मश्रुकं शुद्धं ।
रहितं हिंसादितोऽप्रतिकर्म भवति लिंगं ॥४॥
मूर्छारंभवियुक्तं युक्तमुपयोगयोगशुद्धिभ्यां ।
लिंगं न परापेक्षमपुनर्भवकारणं जैनं ॥५॥
गा. आदाय तं पि लिंगं गुरुणा परमेण तं णमंसित्ता ।
सोच्चा सवदं किरिया(यां) उवट्ठिदो होदि सो समणो ॥६॥
सं. आदाय तदपि लिंगं गुरुणा परमेण तं नमस्कृत्य ।
श्रुत्वा सव्रतां क्रियामुपस्थितो भवति स श्रमणः ॥ ६ ॥
गा. वदसमदिंदियरोधो लोचावस्सयकमचेलमण्हाणं ।
खिदिसयणमदंतवणं बि(छि or त्थि)दिभोयणमेयभत्तं च ॥ ७ ॥
एदे खलु मूलगुणा समणाणं जिणवरेहिं पन्नत्ता ।
तेसु पमत्तो समणो छेदोवट्ठावगोहोदि ॥ ८ ॥
सं. व्रतसमतींद्रियरोधो लोचावश्यकमचेलमस्नानं ।
क्षितिशयनमदंतधावण(न)स्थितिभोजनमेकभक्तं च ॥ ७ ॥
एते खलु मूलगुणाः श्रमणानां जिनवरैः प्रज्ञप्ताः ।
तेषु प्रमत्तः श्रमणश्छेदोपस्थापको भवति ॥ ८ ॥
गा. पयदम्हि समारद्धे छेदो समणस्स कायचेट्ठम्मि ।
जायदि जदि तस्स पुणो आलोयणपुव्विया किरिया ॥ १० ॥
छेदुवजुत्तो समणो समणं ववहारिणं जिणमदम्मि ।
आसेज्जालोचित्ता उवदिट्ठं तेण कायव्वं ॥ ११ ॥

सं. प्रयतायां समारब्धायां छेदः श्रमणस्य कायचेष्टायां ।
जायते यदि तस्य पुनरालोचनपूर्विका क्रिया ॥ १० ॥
छेदोपयुक्तः श्रमणः श्रमणं व्यवहारिणं जिनमते ।
आसाद्यालोच्योपदिष्टं तेन कर्तव्यं ॥ ११ ॥

गा. अधिवासे व विवासे छेदविहूणो भवोय सामण्णे ।
समणो विहरदु णिच्चं परिहरमाणो णिबंधाणि ॥ १२ ॥

सं. अधिवासे वा विवासे छेदविहीनो भूत्वा श्रामण्ये ।
श्रमणो विहरतु नित्यं परिहरमाणो निबंधान् ॥ १२ ॥

गा. चरदि णिबद्धो णिच्चं समणो णाणम्मि दंसणमुहम्मि ।
पयदो मूलगुणेसु य जो सो पडिपुण्णसामण्णो ॥ १३ ॥

सं. चरति निबद्धो नित्यं श्रमणो ज्ञाने दर्शनमुखे ।
प्रयतो मूलगुणेषु च यः स परिपूर्णश्रामण्यः ॥ १३ ॥

गा. हवदि व ण हवदि बंधो मदे हिं जीवेध कायचेट्ठम्मि ।
बंधो धुवमुवधीदो इदि सवणा छड्डिया सव्वं ॥ १८ ॥

सं. भवति वा न भवति बंधो मृते हि जीवेथ कायचेष्टायां ।
बंधो ध्रुवमुपधित इति श्रमणास्त्यक्तवंतः सर्वं ॥ १८ ॥

गा. ण हि णिरवेक्खो चाऊ ण हवदि भिक्खुस्स आसयविसुद्धी ।
अविसुद्धस्स य चित्ते कहं णु कम्मक्खयो विहिऊ ॥ १९ ॥

सं. न हि निरपेक्षस्त्यागो न भवति भिक्षोराशयविशुद्धिः ।
अविशुद्धस्य च चित्ते कथं नु कर्मक्षयो विहितः ॥ १९ ॥

गा. छेदो जेण ण विज्जदि गहणविसग्गेसु सेवमाणस्स ।
समणो तेणिह वट्टदु कालं खेत्तं वियाणित्ता ॥ २१ ॥

सं. छेदो येन न विद्यते ग्रहणविसर्गेषु सेवमानस्य ।
श्रमणस्तेनेह वर्ततां कालं क्षेत्रं विज्ञाय ॥ २१ ॥

गा. उवयरणं जिणमग्गे लिंगं जह जादरूवमिदि भणिदं ।
गुरुवयणं पियविणऊ सुत्तज्झयणं च पण्णत्तं ॥ २४ ॥

सं. उपकरणं जिनमार्गे लिंगं यथा जातरूपमिति भणितं ।
गुरुवचनमपि च विनयः सूत्राध्ययनं च प्रज्ञप्तं ॥ २४ ॥

गा. इहलोगनिरवेक्खो अप्पडिबद्धो परम्मि लोह(ग)म्मि ।
जुत्ताहारविहारो रहिदकसाओ हवे समणो ॥ २५ ॥

सं. इहलोकनिरपेक्षोप्रतिबद्धः परस्मिल्लोके ।
युक्ताहारविहारो रहितकषायो भवेच्छ्रमणः ॥ २५ ॥

गा. जस्स अणेसणमप्पा तं पि तओ तप्पडिच्छगा समणा ।

अण्णं भिक्कमणेसणमध ते समणा अणाहारा ॥ २६ ॥
सं. यस्यानेषण आत्मा तदपि तपस्तप्तप्रेष(प्रतीष)काः श्रमणाः ।
अन्यद्वैक्ष्यमनेषणमथ ते श्रमणा अनाहाराः ॥ २६ ॥
गा. केवलदेहो समणो देहे ण ममेत्ति रहिदपरिकम्मो ।
आउत्तो तं तवसा अणिगूहं अप्पणो सत्तिं ॥ २७ ॥
सं. केवलदेहः श्रमणो देहे न ममेति रहितपरिकर्मा ।
आयुक्तवांस्तं तपसानिगूहन्नात्मनः शक्तिं॥ २७ ॥

गा. एयग्गगदो समणो एयग्गं णिच्छिदस्स अत्थेसु ।
णिच्छित्ती आगमदो आगमचेट्ठा तदो जेट्ठा ॥ १ ॥
सं. ऐकाग्र्यगतः श्रमण ऐकाग्र्यं निश्चितस्यार्थेषु ।
निश्चित्तिरागमत आगमचेष्टा ततो ज्येष्ठा ॥ १ ॥
गा. आगमहीणो समणो णेवप्पाणं परं वियाणादि ।
अविजाणंतो अत्थे खवेदि कम्माणि किध भिक्खु ॥ २ ॥
सं. आगमहीनः श्रमणो नैवात्मानं परं विजानाति ।
अविजानन्नर्थान्क्षपयति कर्माणि कथं भिक्षुः ॥ २ ॥
गा. सव्वे आगमसिद्धा अत्था गुणपज्जयेहिं चित्तेहिं ।
जाणंति आगमेण हि पेच्छि(पेच्छि)त्ता ते वि ते समणा ॥ ४ ॥
सं. सर्वे आगमसिद्धा अर्था गुणपर्यायैश्चित्रैः ।
जानंत्यागमेन हि दृष्ट्वा तानपि ते श्रमणाः ॥ ४ ॥
गा. आगमपुव्वा दिट्ठी ण हवदि जस्सेह संजमो तस्स ।
णत्थित्ति भणइ सुत्तं असंजदो हवदि किध समणो ॥ ५ ॥
सं. आगमपूर्वा दृष्टिर्न भवति यस्येह संयमस्तस्य ।
नास्तीति भणति सूत्रमसंयतो भवति कथं श्रमणः ॥ ५ ॥
गा. णहि आगमेण सिज्झदि सद्दहणं जदि ण अत्थि अत्थेसु ।
सद्दहमाणो अत्थे असंजदो वा ण णिव्वादि ॥ ६ ॥
सं. नह्यागमेन सिध्यति श्रद्धानं यदि नास्त्यर्थेषु ।
श्रद्दधानोप्यर्थानसंयतो वा न निर्वाति ॥ ६ ॥
गा. परमाणुपमाणं वा मुच्छा देहादियेसु जस्स पुणो ।
विज्जदि जदि सो सिद्धिं ण लहइ सव्वागमधरो वि ॥ ८ ॥
सं. परमाणुप्रमाणं वा मूर्छा देहादिकेषु यस्य पुनः ।
विद्यते यदि स सिद्धिं न लभते सर्वागमधरोपि ॥ ८ ॥
गा. पंचसमिदो तिगुत्तो पंचेंदियसंवुदो जिदकसाओ ।

दंसणणाणसमग्गो समणो संजदो भणिदो ॥ ९ ॥

सं. पंचसमितिस्त्रिगुप्तः पंचेंद्रियसंवृतो जितकषायः ।
दर्शनज्ञानसमग्रः श्रमणः स संयतो भणितः ॥ ९ ॥

गा. समसत्तुबंधुवग्गो समसुहदुक्खो पसंसणिंदसमो ।
समलोठकंचणो पुण जीविदमरणे समो समणो ॥ १० ॥

सं. समशत्रुबंधुवर्गः समसुखदुःखः प्रशंसानिंदासमः ।
समलोष्टकांचनः पुनर्जीवितमरणे समः श्रमणः ॥ १० ॥

अंतिमाः पंच गाथाः ।

गा. जे अजधागहिदत्था एदे तच्चत्ति णिच्छिदा समये ।
अच्चंतफलसमिद्धं भमंति तेतो परं कालं ॥ १ ॥

सं. ये अयथागृहीतार्था एते तत्त्वमिति निश्चिताः समये ।
अत्यंतफलसमृद्धं भ्रमंति तेतः परं कालं ॥ १ ॥

गा. अजधाचारविजुत्तो जधत्थपदणिच्छिदो पसंतप्पा ।
अफले चिरं न जीवदि इह सो संपुण्णसामण्णो ॥ २ ॥

सं. अयथाचारवियुक्तो यथार्थपदनिश्चितः प्रशांतात्मा ।
अफले चिरं न जीवति इह स संपूर्णश्रामण्यः ॥ २ ॥

गा. सम्मं विदितपदत्था चत्ता उवधिं वहित्थमज्झत्थं ।
विसयेसु णावसत्ता जे ते सुद्धत्ति णिद्दिट्ठा ॥ ३ ॥

सं. सम्यग्विदितपदार्थास्त्यक्त्वोपाधिं बहिस्थमध्यस्थं ।
विषयेषु नावसक्ता ये ते शुद्धा इति निर्दिष्टाः ॥ ३ ॥

गा. सुद्धस्स य सामण्णं भणियं सुद्धस्स दंसणं णाणं ।
सुद्धस्त य निव्वाणं सो चिय सिद्धो णमो तस्स ॥ ४ ॥

सं. शुद्धस्य च श्रामण्यं भणितं शुद्धस्य दर्शनं ज्ञानं ।
शुद्धस्य च निर्वाणं स एव सिद्धो नमस्तस्मै ॥ ४ ॥

गा. बुज्झदि सासणमेयं सागाराणायारचरियया जुत्तो ।
जो सो पवयणसारं लहुणा कालेण पप्पोदि ॥ ९ ॥

सं. बुध्यते शासनमेतत्सागारानागारचर्यया युक्तः ।
यः स प्रवचनसारं लघुना कालेन प्राप्नोति ॥ ९ ॥

From a Ms. recently purchased.

अंते ।

मूलग्रंथ करता भयौ कुंदकुंद मतिमांन । अमृतचंद टीका करी देवभाष परवान ॥१॥ जैसो करता मूलकौ तैसो टीकाकार । जाते अतिसुंदर मरम बरतैं प्रवचनसार ॥ २ ॥ सकल-तत्त्वप्रकासिनी तत्त्वदीपिका नाम । टीकासरसुती देखी की यह टीका अभिराम ॥ ३ ॥चौपई॥

बालबोध यह कीनी जैसें। सो तुम सुणहु कहूं मै तैसें। नगरआगरेमैं हितकारी। कौंरपाल ग्याता अविकारी ॥ ४ ॥ तिनि विचारि जियमै यह कीनी। जै भाषा यह होइ नवीनी। अलपबुधी भी अरथ बखानैं। अगम अगोचर पद यह चानैं ॥ ५ ॥ यह विचारि मनमैं तिनि राषी। पांडे हेमराजसौं भाषी। आगैं राजमल्लनैं कीनी। समयसार भाषा रस लीनी ॥ ६ ॥ अब जौ प्रवचनकी व्है भाषा। तौ जिनधर्म्म बधैं सौ शाषा। तातैं करहु विलंब न कीजैं। परभावना अंग फल लीजैं ॥ ७ ॥ सोरठा। निज सुबोध अनुसारि। जैसैं हित उपदेसर्यौ। रची भाषि अविकार। जैवंती प्रगटौ सदा ॥ ८ ॥ हेमराज हित आंनि। भविक जीवके हित भणी। जिनवरआंण प्रवांनि। भाषा प्रवचनकी करी ॥ ९ ॥ दोहरा। अवनीपति वंदै चरण। सुनैं कमल विहसंत। साहिजहां दिनकर उदैं। अरिगण तिमिर नसंत ॥ १० ॥ सत्रहसैं नव ओतरैं। माघमास सितपाष। पंचमि आदितवारकौं। पूरन कीन्ही भाष। इति श्रीप्रवचनसारसिद्धांतस्य बालावबोधटीका पंडितश्रीहेमराजविरचिता संपूर्णा ॥ संवत् १८०९ वर्षे पौषकृष्णे सप्तम्यां तिथौ बुधवासरे पं। श्रीमयाचंद्रेण

LLL. No. 297. *Dharmâmṛita with a commentary.*

धर्मामृतशास्त्रं।

मूलस्यांते।

अथ प्रशस्तिः ॥ श्रीमानस्ति सपादलक्षविषयः शाकंभरीभूषण-
स्तत्र श्रीरतिधाममंडलकरं नामास्ति दुर्गं महत्।
श्रीरत्न्यामुदपादि तत्र विमलव्याघ्रेरवालान्वया-
च्छ्रीसल्लक्षणतो जिनेंद्रसमयश्रद्धालुराशाधरः ॥ १ ॥
सरस्वत्यामिवात्मानं सरस्वत्यामजीजनत्।
यः पुत्रं छाहडं गुण्यं रंजितार्जुनभूपतिं ॥ २ ॥
व्याघ्रेरवालवरवंशसरोजहंसः
काव्यामृतौघरसपानसुतृप्तगात्रः।
सल्लक्षणस्य तनयो नयविश्वचक्षु-
राशाधरो विजयतां कलिकालिदासः ॥ ३ ॥
इत्युदयसेनमुनिना कविसुहृदा योभिनंदितः प्रीत्या।
प्रज्ञापुंजोसीति च योभिहितो मदनकीर्तियतिपतिना ॥ ४ ॥
म्लेच्छेशेन सपादलक्षविषये व्याप्ते सुवृत्तक्षति-
त्रासाद्विंध्यनरेंद्रतोःपरिमलस्फुर्जत्त्रिवर्गौजसि।

---

१ ०मल्लक्षणतो Ms. of Trishashṭi.

प्राप्तो मालवमंडले बहुपरीवार:पुरीमावस-
न्यो धारामपठज्जिनप्रमितिवाक्शास्त्रे महावीरत: ॥ ५ ॥
आशाधर त्वं मयि विद्धि सिद्धं निसर्गसौदर्यमजर्यमार्यं ।
सरस्वतीपुत्रतया यदेतदर्थेपरं वाच्यमयं प्रपंच: ॥ ६ ॥
इत्युपश्लोकितो विद्वद्विल्हणेन कवीशिना ।
श्रीविंध्यभूपतिमहासांधिविग्राहिकेण य: ॥ ७ ॥
श्रीमदर्जुनभूपालराज्ये श्रावकसंकुले ।
जिनधर्मोदयार्थं यो नलकच्छपुरेवसत् ॥ ८ ॥
यो द्राग्व्याकरणाब्धिपारमनयच्छुश्रूषमाणान्न का-
न्षट्तर्कीपरमास्त्रमाप्य न यत: प्रत्यर्थिन: केक्षिपन् ।
चेरु: केस्खलितं न येन जिनवाग्दीपं पथि ग्राहिता:
पीत्वा काव्यसुधां यतश्च रसिकेष्वापु: प्रतिष्ठां न के ॥ ९ ॥
स्याद्वादविद्याविशदप्रसाद: प्रमेयरत्नाकरनामधेय: ।
तर्कप्रबंधो निरवद्यपद्यपीयूषपूरो वहति स्म यस्मात् ॥ १० ॥
सिद्धंयकं भरतेश्वराभ्युदयसत्काव्यं निबंधोज्ज्वलं
यस्त्रैविद्यकवींद्रमोदनसहं स्वश्रेयसेरीरचत् ।
योर्हद्वाक्यरसं निबंधरुचिरं शास्त्रं च धर्मामृतं
निर्माय न्यदधान्मुमुक्षुविदुषामानंदसांद्रे हृदि ॥ ११ ॥
राजीमतीविप्रलंभं नाम नेमीश्वरानुगं ।
व्यधत्त खंडकाव्यं य: स्वयंकृतनिबंधनं ॥ १२ ॥
आदेशात्पितुरध्यात्मरहस्यं नाम यो व्यधात् ।
शास्त्रं प्रसन्नगंभीरं प्रियमारब्धयोगिनां ॥ १३ ॥
यो मूलाराधनेष्टोपदेशादिषु निबंधनं ।
व्यधत्तामरकोशे च क्रियाकलापमुज्जगौ ॥ १४ ॥
रौद्रटस्य व्यधात्काव्यालंकारस्य निबंधनं ।
सहस्रनामस्तवनं सनिबंधं च योर्हतां ॥ १५ ॥
सनिबंधं यश्च जिनयज्ञकल्पमरीरचत् ।
त्रिषष्टिस्मृतिशास्त्रं यो निबंधालंकृतं व्यधात् ॥ १६ ॥
योर्हन्महाभिषेकार्चाविधिं मोहतमोरविं ।
चक्रे नित्यमहोद्द्योतं स्नानशास्त्रं जिनेशिनां ॥ १७ ॥
रत्नत्रयविधानस्य पूजामाहात्म्यवर्णकं ।
रत्नत्रयविधानाख्यं शास्त्रं वितनुते स्म य: ॥ १८ ॥
आयुर्वेदविदामिष्टं व्यक्तुं वाग्भटसंहितां ।

अष्टांगहृदयोद्द्योतं निबंधमसृजच्च यः ॥ १९ ॥
सोहमाशाधरोकार्षं टीकामेतां मुनिप्रियां ।
स्वोपज्ञधर्मामृतोक्तयतिधर्मप्रकाशिनीं ॥ २० ॥
शब्दे चार्थे च यत्किंचिदत्रास्ति स्खलितं मम ।
छद्मस्थभावात्संशोध्य सूरयस्तत्पठंत्विमां ॥ २१ ॥
नलकच्छपुरे पौरपौरस्त्यः परमार्हतः ।
जिनयज्ञगुणौचित्यकृपादानपरायणः ॥ २२ ॥
खंडिल्यान्वयकल्याणमाणिक्यं विनयादिमान् ।
साधुः पापाभिधः श्रीमानासीत्पापपराङ्मुखः ॥ २३ ॥
तत्पुत्रो बहुदेवोभूदाद्यः पितृभरक्षमः ।
द्वितीयः पद्मसिंहश्च पद्मालिंगितविग्रहः ॥ २४ ॥
बहुदेवात्मजाश्चासन्हरदेवः स्फुरद्गुणः ।
उदयी स्तंभदेवश्च त्रयस्त्रैवर्गिकादृताः ॥ २५ ॥
मुग्धबुद्धिप्रबोधार्थं महीचंद्रेण साधुना ।
धर्मामृतस्य सागारधर्मटीकास्ति कारिता ॥ २६ ॥
तस्यैव यतिधर्मस्य कुशाग्रीयधियामपि ।
सुदुर्बोधस्य टीकायै प्रसादः क्रियतामिति ॥ २७ ॥
हरदेवेन विज्ञप्तो धनचंद्रोपरोधतः ।
पंडिताशाधरश्चक्रे टीकां क्षोदक्षमामिमां ॥ २८ ॥
विद्वद्भिर्भव्यकुमुदचंद्रिकेत्याख्ययोदिता ।
द्विष्ठाप्याकल्पमेषास्तां चिंत्यमाना मुमुक्षुभिः ॥ २९ ॥
प्रमारवंशवार्धींदुदेवपालनृपात्मजे ।
श्रीमज्जैतुगिदेवेसिस्थाम्नावंतीनवत्यलं ॥ ३० ॥
नलकच्छपुरे श्रीमन्नेमिचैत्यालयेसिधत् ।
विक्रमाब्दशतेष्वेषा त्रयोदशसु कार्तिके* ॥ ३१ ॥
अनुष्टुप्छंदसामस्याः प्रमाणं द्विशताधिकैः ।
सहस्रैर्द्वादशभिर्तैर्विज्ञेयमनुमानतः ॥ १ ॥ ३२ ॥
अलमतिप्रसंगेन ॥
शांतिः शं तनुतां समस्तजगतः संगच्छतां धार्मिकैः
श्रेयः श्रीः परिवर्धतां नयधुराधुर्यो धरित्रीपतिः ।
सद्विद्यारसमुद्रिरंतु कवयो नामाप्यघस्यास्तु मा

---

*Com.: संवत्सरः ॥ १३०० वर्षे कार्तिकसुदि पंचम्यां सोमदिने शुभलग्ने ॥

प्रार्थ्यं वा कियदेक एव शिवकृद्धर्मो जयत्वर्हताम् ॥ ३३ ॥
इत्याशाधरविरचिता भव्यात्महरदेवानुमता धर्मामृतयतिधर्मटीका समाप्ता ॥

संवत् १५४९ वर्षे ज्येष्ठवदि १० श्रीमूलसंघे नन्द्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुंदकुंदाचार्यान्वये भ०श्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भ०श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ०श्रीजिनचंद्रदेवास्तच्छिष्यमुनिश्रीरत्नकीर्तिस्तदाम्नाये खंडेलवालान्वये टौंग्यागोत्रे साधुश्रीमांगाभार्या पदी द्वितीया लाडी। तत्पुत्रास्त्रयो धीरा दानपूजाविचक्षणाश्च ऊधरनामा तद्भार्याऽतिवदेवीनाम्नी। द्वितीयः साधुपता। तृतीयः साधुराल्हा। पतीभार्या हिवासिरिनाम्नी। तत्पुत्राः सप्त। साधुमहिराजा। सीहाधामा। लाला। वाला। कान्हा। टीला। नामानः। राल्हाभार्या रइणा पुत्रधीना। एतेषां मध्ये साधुश्री ऊधरनाम्ना शास्त्रमिदं लेखयित्वा मुनिश्रीरत्नकीर्तये भक्तया विधिना प्रदत्तमिदं आचन्द्रार्कं स्थेयादातुर्ज्ञानं प्रवर्धतां श्रीसंघे मंगलं भवतु ॥

MMM. No. 294. *From the Tattvârthasâradîpaka.*

तत्त्वार्थसारदीपकः ।

अर्थैर्जिनमुखोत्पन्नं गणेंद्ररचितं गिरा ।
अंगपूर्वांगबाह्येषु यन्मतिज्ञानपूर्वकं ॥ ७३ ॥
तच्छ्रुतज्ञानमत्यर्थं लोकालोकार्थदीपकं ।
वक्ष्ये ज्ञानाय भव्यानां स्वपरात्मप्रकाशकं ॥ ७४ ॥
आचारांगं भवेद्विश्वयत्याचारप्ररूपकं ।
आद्यं समस्तमष्टादशसहस्रपदप्रमं (१८०००) ॥ ७५ ॥
सज्ज्ञानविनयच्छेदोपस्थापनक्रियादयः ।
यत्रोच्यंते द्वितीयांगं तत्सूत्रकृतनामकं ॥ ७६ ॥
स्यात्षट्त्रिंशत्सहस्राणां(णि?) (३६०००) पदसंख्या जिनोदितं ।
सर्वद्रव्यपदार्थानां निर्णयो यत्र कथ्यते ॥ ७७ ॥
स्थानांगं तद्द्विचत्वारिंशत्सहस्रपदप्रमम् (४२०००) ।
द्रव्यक्षेत्रद्विधाकालभावानां यत्र कोविदैः ॥ ७८ ॥
समानगणितादीश्च समसंख्या निगद्यते ।
समवायचतुःषष्टिसहस्रलक्षमस्ति तत् (१६४०००) ॥ ७९ ॥
अस्ति जीवोत्र किं नास्तीति कृतानां गणेशिना ।
षष्टिसहस्रप्रश्नानां प्रोत्तरं यत्र दीयते ॥ ८० ॥
जिनेंद्रध्वनिना व्याख्याप्रज्ञप्त्यंगं तदुच्यते ।

अष्टाविंशत्सहस्राग्राद्विलक्षपदसंख्यकं ॥ ८१ ॥
श्रीतीर्थेशगणेशानां नानाधर्मकथापराः ।
वर्ण्यंते यत्र भव्यानां धर्मसेवगमातृकाः ॥ ८२ ॥
ज्ञातृधर्मकथांगं तद्विश्वधर्मकथाकरं ।
षट्पंचाशत्सहस्राग्रपंचलक्षपदप्रमं ॥ ८३ ॥
श्रावकाणां क्रियाधर्मव्रतशीलादयोखिलाः ।
अत्रामुत्रार्थधर्माप्तयै यत्रोच्यंते गणाधिपैः ॥ ८४ ॥
शुभाचाराकरं तच्चोपासकाध्ययनाह्वयं ।
स्यात्सप्तातिसहस्रैकादशलक्षपदप्रमं ॥ ८५ ॥
प्रत्येकं सर्वतीर्थेशां तीर्थे दशदशप्रमाः ।
अंतकृत्केवलिनो यत्रोच्यंते धैर्यशालिनः ॥ ८६ ॥
घोरोपसर्गजेतारस्तदंतकृद्दशाभिधं ।
त्रयोविंशातिलक्षाष्टाविंशत्सहस्रसत्पदं ॥ ८७ ॥
सर्वेषु जिनतीर्थेषु प्रत्येकं दश योगिनः ।
जित्वा घोरोपसर्गादीन् श्रीपंचानुत्तरं गताः ॥ ८८ ॥
कथ्यंते यत्र चांगं तदनुत्तरौपपादिकं ।
नवद्विचतुरब्धित्रिशून्यांकसंख्यसत्पदं ॥ ८९ ॥
लक्षास्त्रिनवतिश्चैवाथ सहस्राणि षोडश ।
एतदंकप्रमाणांगं प्रश्नव्याकरणाख्यकं ॥ ९० ॥
बहुधा नष्टमुष्ट्यादीन्परप्रश्नं समादिशत् ।
कोटयेकचतुरशीतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ ९१ ॥
शुभाशुभादिकर्मौघानां कृतानां च देहिनां ।
विपाकस्तवकांगं स्याद्विपाकसूत्रनामकं ॥ ९२ ॥
चतस्रः कोटयो लक्षाः पंचदशप्रमाणकाः ।
द्विसहस्राखिलांगानां पदसंख्येति कीर्तिता ॥ ९३ ॥
परिकर्म च सूत्रं प्रथमानुयोगनामकं ।
पूर्वगताह्वयं चूलिकेति पंचविधं भवेत् ॥ ९४ ॥
अंतिमं दृष्टिवादांगं क्रियावाद्यादिसूचकं ।
चंद्रस्यायुर्विभूत्याद्या यस्यां प्रोक्ता जिनाधिपैः ॥ ९५ ॥
चंद्रप्रज्ञप्तिसंज्ञा सा चंद्रगत्यादिसूचिका ।

षट्त्रिंशल्लक्षयुक्पंचसहस्रपदसंमिता ॥ ९६ ॥
लक्षाः पंच सहस्राणि त्रीणीति पदसंख्यका ।
सूर्यस्यायुःपरीवारचारक्षेत्रादिसंपदां ॥ ९७ ॥
सम्यग्निरूपिका सूर्यप्रज्ञप्तिरुच्यते बुधैः ।
पंचविंशत्सहस्रात्रिलक्षसत्पदसंमिता ॥ ९८ ॥
जंबूद्वीपकुलाद्रीणां भोगभूमीतरात्मनां ।
पृथक्प्ररूपिका जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिरुच्यते ॥ ९९ ॥
स्यात्षट्त्रिंशत्सहस्रद्विपंचाशल्लक्षसत्पदा ।
असंख्यद्वीपवार्धीनां तिर्यक्स्थित्यादि भूभृतां ॥ १०० ॥
सम्यक्प्ररूपिका द्वीपवार्धिप्रज्ञप्तिरुत्तमा ।
लक्षाश्चतुरशीतिः षट्त्रिंशत्सहस्रसंयुता ॥ १ ॥
इति संख्यांकिता व्याख्याप्रज्ञप्तिः प्रतिपादिका ।
षड्द्रव्यलक्षणादीनां गुणपर्यायभाषणैः ॥ २ ॥
एका कोटी तथा लक्षा एकाशीतिः सहस्रकाः ।
पंचेति पदसंख्याढ्यं पंचधा परिकर्म च ॥ ३ ॥
कर्मणां कर्तृभोक्तृत्वादयो यत्रोदिता नृणां ।
तत्सूत्रं स्यात्पदं त्र्यष्टाशीतिलक्षपदप्रमं ॥ ४ ॥
स्यात्प्रथमानुयोगं पंचसहस्रपदप्रमं ।
सत्त्रिषष्टिशलाकापुरुषस्वरूपदेशकं ॥ ५ ॥
आद्यमुत्पादपूर्वं स्यात्कोट्येकपदमानकं ।
जीवादीनां किलोत्पादव्ययध्रौव्यादिसूचकं ॥ ६ ॥
अग्रायणीयपूर्वं षण्णवतिलक्षसत्पदं ।
अंगानामग्रभूतार्थप्रधानार्थप्ररूपकं ॥ ७ ॥
वीर्यप्रवादपूर्वं सप्ततिलक्षपदप्रमं ।
चक्रिकेवलिदेवेंद्रादीनां वीर्यदेशकं ॥ ८ ॥
अस्तिनास्तिप्रवादं स्यात्षष्टिलक्षपदप्रमं ।
द्रव्यपंचास्तिकायास्तिनास्त्यादिनयभाषकं ॥ ९ ॥
ज्ञानप्रवादपूर्वं चैकोनकोटीपदप्रमा ।
पंचज्ञानत्रिकाज्ञानोत्पत्त्याधारादिदेशकं ॥ १० ॥

सत्यप्रवादपूर्वं षडग्रकोटीपदप्रमं ।
वाग्गुप्तिसूनृतासत्यादीनां सूचकमंजसा ॥ ११ ॥
आत्मप्रवादपूर्वं षड्विंशकोटीपदप्रमं ।
जीवानां कर्मकर्तृत्वभोक्तृत्वादिनिरूपकं ॥ १२ ॥
एका(कः)कोट्यधिकाशीतिलक्षसत्पदसंमितं ।
कर्मप्रवादपूर्वं स्यात्कर्मणां सूचकं नृणां ॥ १३ ॥
बंधोदयशमादीनां निर्जरानुभवात्मनां ।
चतुर्भिराधिकाशीतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ १४ ॥
प्रत्याख्यानाव्हयं पूर्वं प्रत्याख्यानस्य धीमतां ।
व्रतानां नियमादिस्वरूपाणां च प्ररूपकं ॥ १५ ॥
विद्यानुवादमेका(कः)कोटीदशलक्षसत्पदं ।
सर्वविद्यानिमित्ताद्यष्टांगनिमित्तसूचकं ॥ १६ ॥
कल्याणनामधेयं षड्विंशकोटीपदप्रमं ।
सत्त्रिषष्टिशलाकापुरुषकल्याणदेशकं ॥ १७ ॥
प्राणावायं भवेत्कोटीनां त्रयोदशसत्पदं ।
प्राणायानचिकित्सादिप्रतिपादकमंगिनां ॥ १८ ॥
क्रियाविशालपूर्वं स्यान्नवकोटिपदप्रमं ।
छंदोलंकारसत्काव्यं कलागुणादिदेशकं ॥ १९ ॥
द्विषट्कोट्यग्रपंचाशल्लक्षसत्पदमानकं ।
स्याल्लोकबिंदुसारांख्यं मोक्षमार्गादिसूचकं ॥ २० ॥
पंचाग्रनवतिः कोट्यो लक्षाः पंचाशदेव हि ।
पंचेति सर्वपूर्वाणां पदसंख्यास्ति पिंडिता ॥ २१ ॥
द्वे कोट्यौ नव लक्षाणि नवाशीतिसहस्रकाः ।
द्वे शतेत्रेति चांकोक्तपदसंख्यासमन्विता ॥ २२ ॥
आद्या जलगताभिख्या चूलिकास्ति निरूपिका ।
जलेषु गमनस्तंभनादि सन्नादिकात्मनः ॥ २३ ॥
एतावत्पदसंख्या चूलिका स्थलगताभिधा ।
धरागमनसन्मंत्रतंत्रादिप्रतिपादिका ॥ २४ ॥
तावत्पदप्रमा मायागतारव्या चूलिका स्मृता ।

इंद्रजालादिहेतूनां मंत्रवादादिसूचिका ॥ २५ ॥
पूर्वोक्तपदसंख्या चूलिका रूपगताह्वया ।
नानाव्याघ्रेभरूपादिकर्तृविद्यादिदेशिका ॥ २६ ॥
तत्प्रामाण्यपदाख्या चूलिकाकाशगता मता ।
आकाशगमनादीनां मंत्रतंत्रादिसूचिका ॥ २७ ॥
दश कोट्यश्च लक्षाण्येकोनपंचाशदेव हि ।
सहस्राः षट्चत्वारिंशत्पदसंख्येति चूलिका ॥ २८ ॥
अष्टोत्तरशतकोट्योष्टषष्टिलक्षसंख्यकाः ।
षट्पंचाशत्सहस्राणि पंचेति पदसंमिता ॥ २९ ॥
संख्या पिंडीकृता प्रोक्ता श्रीगणेशैर्जिनागमे ।
दृष्टिवादाख्यपूर्वस्यांतिमस्य पंचधात्मनः ॥ ३० ॥
द्विषट्कोट्यः शताग्राख्यशीतिलक्षाः सहस्रकाः ।
अष्टपंचाशदेवाथ पंचेति चांकसंख्यया ॥ ३१ ॥
पिंडीकृतानि सर्वाणि पदानि स्युर्जिनागमे ।
समस्तद्वादशांगानां रचितानां गणेशिना ॥ ३२ ॥
शतषोडशकोट्योथ चतुस्त्रिंशच्च कोटयः ।
त्र्यशीतिप्रमलक्षाण्यष्टसप्ततिशतानि च ॥ ३३ ॥
अष्टाशीत्यक्षराणीत्यक्षरसंख्या जिनोदिता ।
पदैकस्य पृथग्भूता पदेषु सकलेषु च ॥ ३४ ॥
उत्पादाख्यादिमे पूर्वे वस्तूनि दश संति च ।
अग्रायणीयपूर्वे स्युर्वस्तून्येव चतुर्दश ॥ ३५ ॥
वस्तून्यष्ट तृतीये पूर्वेष्टादश चतुर्थके ।
द्वे षड्वस्तूनि पूर्वे पंचमे षष्ठे च द्वादश ॥ ३६ ॥
सप्तमे षोडशैव स्युरष्टमे तानि विंशतेः ।
पूर्वे च नवमे त्रिंशद्दशमे प्रोदितानि च ॥ ३७ ॥
पूर्वे पंचदशैवं स्युर्वस्तूनि श्रीजिनागमे ।
प्रत्येकं दश वस्तूनि शेषपूर्वचतुष्टये ॥ ३८ ॥
पंचनवतिसंयुक्तं शतं वस्तूनि संति च ।
सर्वद्विसप्तपूर्वाणां पिंडीकृतानि पिं(पं)डितैः ॥ ३९ ॥
प्रत्येकं कृत्स्नवस्तूनां प्राभृताः कथिता जिनैः ।
जैनागमे समाना विंशतिविंशतिसंख्यकाः ॥ ४० ॥

तेषां समस्तवस्तूनां प्राभृताः कीर्तिता बुधैः ।
मेलिताख्रिसहस्राः संयुक्ता नवशतैः श्रुते ॥ ४१ ॥
सामायिकं चतुर्विंशतिस्तवौ(वो)वंदनां ततः ।
प्रतिक्रमणसंज्ञं वैनयिकं कृतिकर्म चैं ॥ ४२ ॥
दशवैकालिकाभिख्यमुत्तराध्ययनाव्हयं ।
कल्पादिव्यवहारोथ कल्पाकल्पाविधानकं ॥ ४३ ॥
महाकल्पाभिधानं च पुंडरीकसमाव्हयं ।
महादिपुंडरीकाख्यमशीतिकसमाख्यकं ॥ ४४ ॥
इमान्यत्रांगबाह्यानि प्रकीर्णकानि चागमे ।
चतुर्दशाल्पबुद्धीनां बोधाय रचितान्यपि ॥ ४५ ॥
अष्ट कोट्योथ लक्षैकोष्टसहस्रास्तथा शतं ।
पंचसप्ततिरेवेति पदसंख्या जिनोदिता ॥ ४६ ॥
चतुर्दशप्रकीर्णानां सर्वेषां पिंडितागमे ।
एतत्सर्वं श्रुतज्ञानं ज्ञेयं विश्वार्थदीपकं ॥ ४७ ॥
एतज्ज्ञानसुधारसं निरुपमं जन्मादिदाहापह-
मंतातीतगुणार्णवं सुविमलं मोहारिवर्ज्जं परं
श्रीसर्वज्ञमुखेंदुनिर्गतमिहामुत्रातिशर्मावहं
दक्षाः कर्णपुटैः पिबंतु सततं दुष्कर्मशांत्यै चिदे(ति?) ॥ ४८ ॥
श्रुतमपि मतिपूर्वं विश्वनेत्रं समस्तं रहितनिखिलदोषं स्वर्गमोक्षैकहेतुं ।
त्रिजगति वरदीपं ध्वस्तकुज्ञानजालं मम भवतु मयेऽयं पंचसज्ज्ञानसिद्धयै ॥१४९॥
इतिश्रीतत्त्वार्थसारदीपकमहाग्रंथे मतिश्रुतज्ञानभेदप्ररूपको नाम प्रथमोध्यायः ॥१॥

NNN. No. 290. *Kârtikeyânupreksha—Adhikâra XII.*

कार्तिकेयानुप्रेक्षा । द्वादशोधिकारः ।

जो जाणदि पच्चक्खं तियालगुणपज्जएहिं संजुत्तं ।
लोयालोयं सयलं सो सव्वण्हू हवे देवो ॥ ३०२ ॥
जदि ण हवदि सव्वण्हू ता को जाणदि अदींदियं अत्थं ।
इंदियणाणं ण मुणदि थूलं पि असेसपज्जायं ॥ ३०३ ॥
तेणुवइट्ठो धम्मो संगासत्ताण तह असंगाणं ।
पढमो वारहभेओ दसभेओ भासिओ विदिओ ॥ ३०४ ॥
सम्मद्दंसणसुद्धो रहिओ मज्जाइथूलदोसेहिं ।
वयधारी सामाइओ पव्ववई पासुआहारी ॥ ३०५ ॥

राईभोयणविरओ मेहुणसारंभसंगचत्तो य ।
कज्जाणुमोयविरओ उद्दिट्ठाहारविरदो य ॥ ३०६ ॥
चदुगदिभव्वो सण्णी सुविसुद्धो जग्गमाणपज्जत्तो ।
संसारतडे णियडो णाणी पावेइ सम्मत्तं ॥ ३०७ ॥
सत्तण्हं पयडीणं उवसमदो होदि उवसमं सम्मं ।
खयदो य होइ खइयं केवलिमूले मणुस्सस्स ॥ ३०८ ॥
अणउदयादो छण्हं सजाइरूवेण उदयमाणाणं ।
सम्मत्तकम्मउदए खयओवसमियं हवे सम्मं ॥ ३०९ ॥
गिण्हदि मुंचदि जीवो बे सम्मत्ते असंखवाराओ ।
पढमकसायविणासं देसवयं कुणदि उक्कस्सं ॥ ३१० ॥
जो तच्चमणेयंतं णियमा सद्दहदि सत्तभंगेहिं ।
लोयाण पण्हवसादो ववहारपवत्तणट्ठं च ॥ ३११ ॥
जो आयरेण मण्णदि जीवाजीवादिणवविहं अत्थं ।
सुदणाणेण णएहिं य सो सद्दिट्ठी हवे सुद्धो ॥ ३१२ ॥
जो ण य कुव्वदि गव्वं पुत्तकलत्ताइसव्वअत्थेसु ।
उवसमभावे भावदि अप्पाणं मुणदि तिणमित्तं ॥ ३१३ ॥
विसयासत्तो विसया सव्वारंभेसु वड्ढमाणो वि ।
मोहविलासो एसो इदि सव्वं मण्णदे हेयं ॥ ३१४ ॥
उत्तमगुणगहणरओ उत्तमसाहूण विणयसंजुत्तो ।
साह(हु?)म्मि य अणुराई सो सद्दिट्ठी हवे परमो ॥ ३१५ ॥
देहमिलियं पि जीवं णियणाणगुणेण मुणदि जो भिण्णं ।
जीवविलियं पि देहं कंचुउ(अ?)सरिसं वियाणेइ ॥ ३१६ ॥
णिज्जियदोसं देवं सव्वजीवाण दयावरं धम्मं ।
वज्जियगंथं च गुरुं जो मण्णदि सो हु सद्दिट्ठी ॥ ३१७ ॥
दोससहियं पि देवं जीवहिंसाइसंजुदं धम्मं ।
गंथासत्तं च गुरुं जो मण्णदि सो हु कुद्दिट्ठी ॥ ३१८ ॥
ण य कोवि दोदि लच्छीं ण कोइ जीवस्स कुणइ उवयारं ।
उवयारं अवयारं कम्मं पि सुहासुहं कुणदि ॥ ३१९ ॥
भत्तीए पुज्जमाणो वितरदेवो विदेदि जदि लच्छीं ।
तो किं धम्मं कीरदि एवं चिंतेइ सद्दिट्ठी ॥ ३२० ॥
जं जस्स जम्मि देसे जेण विहाणेण जम्मि कालम्हि ।
णादं जिणेण णियदं जम्मं वा अहव मरणं वा ॥ ३२१ ॥

तं तस्स तम्मि देसे तेण विहाणेण तम्हि कालम्मि ।
को सक्कइ चालेदुं इंदो वा अह जिणिंदो वा ॥ ३२२ ॥
एवं जो णिच्छयदो जाणादि दव्वाणि सव्वपज्जाए ।
सो सद्दिट्ठी सुद्धो जो संकादि सो हु कुदिट्ठी ॥ ३२३ ॥
जो ण विजाणइ तच्चं सो जिणवयणे करेदि सद्दहणं ।
जं जिणवरेहिं भणियं तं सव्वमह समिच्छामि ॥ ३२४ ॥
रयणाण महारयणं सव्वजोयाण उत्तमं जोयं ।
रिद्धीण महारिद्धी सम्मत्तं सव्वसिद्धियरं ॥ ३२५ ॥
सम्मत्तगुणपहाणो देविंदणरिंदवंदिओ होदि ।
चत्तवयो चिय पावदि सग्गसुहं उत्तमं विविहं ॥ ३२६ ॥
सम्माइट्ठी जीवो दुग्गदिहेदुं ण बंधदे कम्मं ।
जं बहु भवेसु बद्धं दुष्क(रूक)म्मं तं पि णासेदि ॥ ३२७ ॥
बहुतससमण्णिदं जं मज्जं मंसादि णिंदिदं दव्वं ।
जो ण य सेवदि णियमा सो दंसणसावओ होदि ॥ ३२८ ॥
दिढचित्तो जो कुव्वदि एवं पि वयणियाणपरिहीणो ।
वेरग्गभावियमणो सो वि य दंसणगुणो होदि ॥ ३२९ ॥
पंचाणुवयधारी गुणवयसिक्खावएहिं संजुत्तो ।
दिढचित्तो समजुत्तो णाणी वयसावओ होदि ॥ ३३० ॥
जो वाव(वा?)रइ सदओ अप्पाणसमं परं पि मण्णंतो ।
णिंदणगरहणजुत्तो परिहरमाणो महारंभे ॥ ३३१ ॥
तसघादं जो ण करदि मणवयकाएहिं णेव कारयदि ।
कुव्वंतं पि ण इच्छदि पढमवयं जायदे तस्स ॥ ३३२ ॥
हिंसावयणं ण वयदि कक्कसवयणं पि जो ण भासेदि ।
णिट्ठुरवयणं पि तहा ण भासदे गुज्जवयणं पि ॥ ३३३ ॥
हिदमिदवयणं भासादि संतोसकरं तु सव्वजीवाणं ।
धम्मपयासणवयणं अणुव्वदी हवदि सो विदिओ ॥ ३३४ ॥
जो बहुमुल्लं वत्थुं अप्प[य?]मुल्लेण णेय गिण्हेदि ।
वीसरियं पि ण गिण्हदि लाहे थूवेहि तूसेदि ॥ ३३५ ॥
जो परदव्वं ण हरदि मायालोहेण कोहमाणेण ।
दिढचित्तो सुद्धमई अणुव्वई सो हवे तिदिओ ॥ ३३६ ॥
असुइमयं दुग्गंधं महिलादेहं विरच्चमाणो जो ।
रूवं लावण्णं पि य मणमोहणकारणं मुणइ ॥ ३३७ ॥

जो मण्णदि परमहिलं जणणीबहिणीसुआइसारिच्छं ।
मणवयणे कायेण वि बंभवई सो हवे थूओ ॥ ३३८ ॥
जो लोहं णिहणित्ता संतोसरसायणेण संतुट्ठो ।
णिहणदि तिण्हा दुट्ठा मण्णंतो विणस्सरं सव्वं ॥ ३३९ ॥
जो परिमाणं कुव्वदि धणधण्णसुवण्णखित्तमाईणं ।
उवओगं जाणित्ता अणुव्वयं पंचमं तस्स ॥ ३४० ॥
जह लोहणासणट्ठं संगपमाणं हवेइ जीवस्स ।
सव्वं दिसिसु पमाणं तह लोहं णासए णियमा ॥ ३४१ ॥
जं परिमाणं कीरदि दिसाण सव्वाण सुप्पसिद्धाणं ।
उवओगं जाणित्ता गुणव्वदं जाण तं पढमं ॥ ३४२ ॥
कज्जं किं पि ण साहदि णिच्चं पावं करेदि जो अत्थो ।
सो खलु हवे अणत्थो पंचपयारो वि सो विविहो ॥ ३४३ ॥
परदोसाणं गहणं परलच्छीणं समीहणं जं च ।
परइत्थीआलोओ परकलहालोयणं पढमं ॥ ३४४ ॥
जो उवएसो दिज्जदि किसिपसुपालणवणिज्जपमुहेसु ।
पुर(रि)सित्थीसंजोए अणत्थदंडो हवे विदिओ ॥ ३४५ ॥
विहलो जो वावारो पुढवीतोयाण अग्गिपवणाणं ।
तह वि वणप्फदिछेओ अणत्थदंडो हवे तिदिओ ॥ ३४६ ॥
मज्जारपहुदिधरणं आउधलोहादिविक्कणं जं च ।
लक्काखलादिगहणं अणत्थदंडो हवे तुरिओ ॥ ३४७ ॥
जं सवणं सत्थाणं भंडणवसियरणकामसत्थाणं ।
परदोसाणं च तहा अणत्थदंडो हवे चरिमो ॥ ३४८ ॥
एवं पंचपयारं अणत्थदंडं दुहावहं णिच्चं ।
जो परिहरेइ णाणी गुणव्वदी सो हवे विदिओ ॥ ३४९ ॥
जाणित्ता संपत्तीभोयणतंबोलवत्थमाईणं ।
जं परिमाणं कीरदि भोउवभोयं वयं तस्स ॥ ३५० ॥
जो परिहरेइ संतं तस्स वयं थुव्वदे सुरिंदेहिं ।
जो मणुलड्डुव भक्खदि तस्स वयं अप्पसिद्धिकरं ॥ ३५१ ॥
सामाइयस्स करणे खेत्तं कालं च आसणं विलउ ।
मयवयणकायसुद्धी णायव्वा हुंति सत्तेव ॥ ३५२ ॥
जत्थ ण कलयलसद्दं बहुजणसंघट्टणं ण जत्थत्थि ।
जत्थ ण दंसादीया एस पसत्थो हवे देसो ॥ ३५३ ॥

पुव्वण्हे मज्झण्हे अवरण्हे तिहिवि णालियाछक्को ।
सामाइयस्स कालो सविणयणिस्सेसणिद्दिट्ठो ॥ ३९४ ॥
बंधित्ता पज्जंकं अहवा उद्धेण ओभउ ठिच्चा ।
कालपमाणं किच्चा इंदि[अ]वावारवज्जिदो होउं ॥ ३९५ ॥
जिणवयणेयग्गमणो सपुंडकाओ य अंजलिं किच्चा ।
ससरूवे संलीणो वंदणअत्थं विचिंतंतो ॥ ३९६ ॥
किच्चा देसपमाणं सव्वं सावज्जवज्जिदो होउं ।
जो कुव्वदि सामइयं सो मुणिसरिसो हवे सावउ ॥ ३९७ ॥
ण्हाणविलेवणभूसणइत्थीसंसग्गगंधधूवदीवादि ।
जो परिहरेदि णाणी वेरग्गाभरणभूसणं किच्चा ॥ ३९८ ॥
दोसु वि पव्वेसु सया उववासं एयभत्तणिव्वियडी ।
जो कुणादि एवमाई तस्स वयं पोसहं विदियं ॥ ३९९ ॥
तिविहे पत्तम्हि सया सद्धाइगुणेहिं संजुदो णाणी ।
दाणं जो देदि सयं णवदाणावहीहिं संजुत्तो ॥ ४०० ॥
सिक्खावयं च तइयं तस्स हवे सव्वसिद्धिसोक्खयरं ।
दाणं चउव्विहं पि य सव्वे दाणाण सारयरं ॥ ४०१ ॥
भोयणदाणेण सोक्खं ओसहदाणेण सत्थदाणं च ।
जीवाण अभयदाणं सुदुल्लहं सव्वदाणाणं ॥ ४०२ ॥
भोयणदाणे दिण्णे तिण्णि वि दाणाणि होंति दिण्णाणि ।
भुक्कतिसाए वाही दिणे दिणे होंति देहीणं ॥ ४०३ ॥
भोयणबलेण साहू सत्थं सेवदि रत्तिदिवहं पि ।
भोयणदाणे दिण्णे पाणा विय रक्खिया होंति ॥ ४०४ ॥
इहपरलोयणिरीहो दाणं जो देदि परमभत्तीए ।
रयणत्तये सुठविदो संघो सयलो हवे तेण ॥ ४०५ ॥
उत्तमपत्तविसेसे उत्तमभत्तीए उत्तमं दाणं ।
एयदिणे वि य दिण्णं इंदसुहं उत्तमं देदि ॥ ४०६ ॥
पुव्वपमाणकदाणं सव्वदिसीणं पुणोवि संवरणं ।
इंदियविसयाण तहा पुणोवि जो कुणदि संवरणं ॥ ४०७ ॥
वासादिकयपमाणं दिणे दिणे लोहकामसमणत्थं ।
सावज्जवज्जणट्ठं तस्स चउत्थं वयं होदि ॥ ४०८ ॥
वारसवएहिं जुत्तो जो सल्लेहणं करेदि उवसंतो ।
सो सुरसोक्खं पाविय कमेण सोक्खं परं लहदि ॥ ४०९ ॥

एक्कं पि वयं विमलं सद्दिट्ठी जइ कुणइ दिढचित्तो ।
तो विविहरिद्धिजुत्तं इंदत्तं पावइ णियमा ॥ ३७० ॥
जो कुणइ काउसग्गं बारसआउत्तसंजदो धीरा(रो) ।
णमणदुगं पि करंतो चदुप्पणामो पसण्णप्पा ॥ ३७१ ॥
चिंतंतो ससरूवं जिणबिंबं अहव अक्खरं परमं ।
ज्झायदि कम्मविवायं तस्स वयं होदि सामाइयं ॥ ३७२ ॥
सत्तमितेरसिदिवसे अवरण्हे जाइऊण जिणभवणे ।
किरियाकम्मं काऊ उववासं चउव्विहं गहिय ॥ ३७३ ॥
गिहवावारं चत्ता रत्तिं गमिऊण धम्मचिंताए ।
पच्चूसे उट्ठित्ता किरियाकम्मं च कादूण ॥ ३७४ ॥
सत्थब्भासेण पुणो दिवसं गमिऊण वंदणं किच्चा ।
रत्तिं णेदूण तहा पच्चूसे वंदणं किच्चा ॥ ३७५ ॥
पु(पू)जणविहिं च किच्चा पत्तं गहिऊण णवरि तिविहं पि ।
भुंजाविऊण पत्तं भुंजंतो पोसहो होदि ॥ ३७६ ॥
एक्कं पि णिरारंभं उपवास जो करेदि उवसंतो ।
बहुभवसंचियकम्मं सो णाणी खवदि लीलाए ॥ ३७७ ॥
उपवासं कुव्वंतो आरंभं जो करेदि मोहादो ।
सो णियदेहं सोसदि ण ज्झाडइ कम्मलेसं पि ॥ ३७८ ॥
सचि(चि)त्तं पत्तफलं छल्ली मूलं च किसलयं बीजं ।
जो ण य भक्खदि णाणी सचित्तविरओ हवे सो वि ॥ ३७९ ॥
जो ण य भक्खेदि सयं तस्स ण अण्णस्स जुज्जदे दाउं ।
भुत्तस्स भोजिदस्स हि णत्थि विसेसो तदो कोवि ॥ ३८० ॥
जो वज्जेदि सचित्तं दुज्जयजीहा विणिज्जया तेण ।
दयभावो होदि किओ जिणवयणं पालियं तेण ॥३८१ ॥
जो चउविहं पि भोज्जं रयणीए णेव भुंजदे णाणी ।
ण य भुंजावइ अण्णं णिसिविरओ सो हवे भोज्जो ॥ ३८२ ॥
जो णिसिभुत्तिं वज्जदि सो उववासं करेदि छम्मासं ।
संवच्छरस्स मज्झे आरंभं मुयदि रयणीए ॥ ३८३ ॥
सव्वेसिं इत्थीणं जो अहिलासं ण कुव्वदे णाणी ।
मणवायाकाएण य बंभवई सो हवे सदउ ॥ ३८४ ॥
जो आरंभं ण कुणदि अण्णं कारयदि णेव अणुमण्णो ।
हिंसासंतत्थमणो चत्तारंभो हवे सो हि ॥ ३८५ ॥

जो परिवज्जइ गंथं अब्भंतरबाहिरं व साणंदो ।
पावंति मण्णमाणो णिग्गंथो सो हवे णाणी ॥ ३८६ ॥
बाहिरगंथविहीणा दालिद्दमणुआ सहावदो होंति ।
अब्भंतरगंथं पुण ण सक्कदे कोवि छंडेदुं ॥ ३८७ ॥
जो अणुमणणं ण कुणदि गिहत्थकज्जेसु पावमूलेसु ।
भवियव्वं भावंतो अण(णु)मणविरओ हवे सो दु ॥ ३८८ ॥
जो पुण चिंतदि कज्जं सुहासुहं रायदोससंजुत्तो ।
उवओगेण विहीणं स कुणदि पावं विणा कज्जं ॥ ३८९ ॥
जो णवकोडिविसुद्धं भिक्खायरणेन भुंजदे भोज्जं ।
जायणरहियं जोग्गं उद्दिट्ठाहारविरओ सो ॥ ३९० ॥
जो सावयवयसुद्धो अंते आराहणं परं कुणदि ।
सो अच्चुदम्हि सग्गे इंदो सुरसेविओ होदि ॥ ३९१ ॥

अंते प्रशस्तिः ।

अनुप्रेक्षा इति प्रोक्ता भावना द्वादश स्फुटं ।
यश्चिंतयति सच्चित्ते स भवेन्मुक्तिवल्लभः ॥ १ ॥
श्रीमूलसंघे जिननंदिसंघः वरो बलात्कारगणः प्रसिद्धः ।
श्रीकुंदकुंदो वरसूरिवर्यो विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २ ॥
तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी ततोभवच्छ्रीसकलादिकीर्तिः ।
तदन्वये श्रीभुवनादिकीर्तिः श्रीज्ञानभूषो वरवित्तिभूषः ॥ ३ ॥
तदन्वये श्रीविजयादिकीर्तिस्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
तेनेयमाकारि विशुद्धटीका श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्तितश्च ॥ ४ ॥
सूरिश्रीशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्रिणा ।
त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेः परिमिते वर्षे शते षोडशे
माघे मासि दशाग्रवह्निमहिते ख्याते दशम्यां तिथौ ।
श्रीमच्छ्रीमाहिसारसेरनगरे चैत्यालये श्रीपुरः
श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविहिता टीका सदा नंदत ॥ ६ ॥
वर्णिश्रीक्षी(क्षे)मचंद्रेण विनयेन कृतप्रार्थना(?) ।
शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुरु टीकां मनोहरां ॥ ७ ॥
तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
कार्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ८ ॥
तथा साधुसुमत्यादिकीर्तिना कृतप्रार्थना ।
सार्थीकृता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥ ९ ॥

भट्टारकपदाधीशा मूलसंघे विदां वराः ।
रमावीरेंदुचिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥ १० ॥
लक्ष्मीचंद्रगुरुस्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।
वृत्तिर्विस्तारिता तेन श्रीशुभेंदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्तिकेयानुप्रेक्षायां त्रिविद्यविद्याधरषड्भाषाकविचक्रवर्त्तिश्रीशुभचंद्रविरचितटीकायां धर्मानुप्रेक्षायां द्वादशोधिकारः ॥ १२ ॥ अथ शुभसंवछरे संवत् १७८४ पोसशुदि ९ दिने लिपीकृतम् ॥

OOO. *Jainasûtra by Umâsvâti.*

तत्त्वार्थाधिगमं नाम मोक्षशास्त्रं ।

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ।

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।
ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥
सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ २ ॥
तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं ॥ ३ ॥
तन्निसर्गादधिगमाद्वा ॥ ४ ॥
जीवाजीवास्रवबंधसवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वं ॥ ५ ॥
नामस्थापनाद्रव्यभावस्तन्न्यासः ॥ ६ ॥
प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ७ ॥
निर्देशस्वामित्वसाधनाधिकरणस्थितिविधानतः ॥ ८ ॥
सत्संख्याक्षेत्रस्पर्शनकालांतरभावाल्पबहुत्वैश्च ॥ ९ ॥
मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानि ज्ञानं ॥ १० ॥
तत्प्रमाणे ॥ ११ ॥
आद्ये परोक्षं ॥ १२ ॥
प्रत्यक्षमन्यत् ॥ १३ ॥
मतिः स्मृतिः संज्ञा चिंताभिनिबोध इत्यनर्थांतरं ॥ १४ ॥
तदिंद्रियानिंद्रियनिमित्तं ॥ १५ ॥
अवग्रहेहावायधारणाः ॥ १६ ॥
बहुबहुविधिक्षिप्रनिसृतानुक्तध्रुवाणां सेतराणां ॥ १७ ॥
अर्थस्य ॥ १८ ॥
व्यंजनस्यावग्रहः ॥ १९ ॥
न चक्षुरनिंद्रियाभ्यां ॥ २० ॥
श्रुतं मतिपूर्वं व्यनेकद्वादशभेदं ॥ २१ ॥
भवप्रत्ययोवधिर्देवनारकाणां ॥ २२ ॥

क्षयोपशमनिमित्तः षड्विकल्पः शेषाणां ॥ २३ ॥
ऋजुविपुलमती मनःपर्ययः ॥ २४ ॥
विशुद्ध्यप्रतिपाताभ्यां तद्विशेषः ॥ २५ ॥
विशुद्धिक्षेत्रस्वामिविषयेभ्योऽवधिमनःपर्याययोः ॥ २६ ॥
मतिश्रुतयोर्निबंधो द्रव्येष्वसर्वपर्यायेषु ॥ २७ ॥
रूपिष्ववधेः ॥ २८ ॥
तदनंतभागे मनःपर्ययस्य ॥ २९ ॥
सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य ॥ ३० ॥
एकादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्भ्यः ॥ ३१ ॥
मतिश्रुतावधयो विपर्ययश्च ॥ ३२ ॥
सदसतोरविशेषाद्यदृच्छोपलब्धेरुन्मत्तवत् ॥ ३३ ॥
नैगमसंग्रहव्यवहारर्जुसूत्रशब्दसमभिरूढैवंभूता नयाः ॥ ३४ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

औपशमिकक्षायिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य स्वतत्त्वमौदयिकपारिणामिकौ च ॥ १ ॥
द्विनवाष्टादशैकविंशतित्रिभेदा यथाक्रमं ॥ २ ॥
सम्यक्त्वचारित्रे ॥ ३ ॥
ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च ॥ ४ ॥
ज्ञानाज्ञानदर्शनालब्धयश्चतुस्त्रित्रिपंचभेदाः सम्यक्त्वचारित्रसंयमासंयमाश्च ॥ ५ ॥
गतिकषायलिंगमिथ्यादर्शनाज्ञानासंयतासिद्धलेश्याश्चतुश्चतुस्त्र्येकैकषड्भेदाः ॥ ६ ॥
जीवभव्याभव्यत्वानि च ॥ ७ ॥
उपयोगो लक्षणं ॥ ८ ॥
स द्विविधोऽष्टचतुर्भेदः ॥ ९ ॥
संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥
समनस्कामनस्काः ॥ ११ ॥
संसारिणस्त्रसस्थावराः ॥ १२ ॥
पृथिव्यप्तेजोवायुवनस्पतयः स्थावराः ॥ १३ ॥
द्वींद्रियादयस्त्रसाः ॥ १४ ॥
पंचेंद्रियाणि ॥ १५ ॥
द्विविधानि ॥ १६ ॥
निर्वृत्त्युपकरणे द्रव्येंद्रियं ॥ १७ ॥
लब्ध्युपयोगो भावेंद्रियं ॥ १८ ॥
स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि ॥ १९ ॥

स्पर्शरसगंधवर्णशब्दास्तदर्थाः ॥ २० ॥
श्रुतमनिंद्रियस्य ॥ २१ ॥
वनस्पत्यंतानामेकं ॥ २२ ॥
कृमिपिपीलिकाभ्रमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि ॥ २३ ॥
संज्ञिनः समनस्काः ॥ २४ ॥
विग्रहगतौ कर्मयोगः ॥ २५ ॥
अणुश्रेणिगतिः ॥ २६ ॥
अविग्रहा जीवस्य ॥ २७ ॥
विग्रहवती च संसारिणः ॥ २८ ॥
प्राक् चतुर्भ्यः ॥ २९ ॥
एकसमया विग्रहाः ॥ ३० ॥
एकं द्वौ त्रीन्वानाहारकः ॥ ३१ ॥
सम्मूर्छनगर्भोपपादा जन्मः(न्म) ॥ ३२ ॥
सचित्तशीतसंवृताः सेतरा मिश्राश्चैकशस्तद्योनयः ॥ ३३ ॥
जरायुजांडजपोतानां गर्भः ॥ ३४ ॥
देवनारकाणामुपपादः ॥ ३५ ॥
शेषाणां सम्मूर्छनं ॥ ३६ ॥
औदारिकवैक्रियकाहारकतैजसकार्मणानि शरीराणि ॥ ३७ ॥
परं परं सूक्ष्मं ॥ ३८ ॥
प्रदेशतोसंख्येयगुणं प्राक्तैजसात् ॥ ३९ ॥
अनंतगुणे परे ॥ ४० ॥
अप्रतीघाते ॥ ४१ ॥
अनादिसंबंधे च ॥ ४२ ॥
सर्वस्य ॥ ४३ ॥
तदादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्भ्यः ॥ ४४ ॥
निरुपभोगमंत्यं ॥ ४५ ॥
गर्भसम्मूर्छनजमाद्यं ॥ ४६ ॥
औपपादिकं वैक्रियकं ॥ ४७ ॥
लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४८ ॥
तैजसमपि ॥ ४९ ॥
शुभं विशुद्धमव्याघाति चाहारकं प्रमत्तसंयतस्यैव ॥ ५० ॥
नारकसम्मूर्छिनो नपुंसकानि ॥ ५१ ॥

न देवाः ॥ ५२ ॥
शेषास्त्रिवेदाः ॥ ५३ ॥
औपपादिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षायुषोनपवर्त्यायुषः ॥ ५४ ॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

रत्नशर्कराबालुकापंकधूमतमोमहातमःप्रभाभूमयो घनांबुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोधः॥१॥
तासु त्रिंशत्पंचविंशतिपंचदशदशत्रिपंचोनैकनरकशतसहस्राणि पंच चैव यथाक्रमं ॥ २॥
नारका नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥
परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥
संक्लिष्टासुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्चतुर्थ्याः ॥ ५ ॥
तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वाविंशतित्रयस्त्रिंशत्सागरोपमा सत्त्वानां परा स्थितिः ॥ ६ ॥
जंबूद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥
द्विर्द्विर्विष्कंभाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो वलयाकृतयः ॥ ८ ॥
तन्मध्ये मेरुनाभिर्वृत्तो योजनशतसहस्रविष्कंभो जंबूद्वीपः ॥ ९ ॥
भरतहैमवतहरिविदेहरम्यकहैरण्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १० ॥
तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निषधनीलरुक्मिशिखरिणो वर्षधरपर्वताः ॥ ११ ॥
हेमार्जुनतपनीयवैडूर्यरजतहेममयाः ॥ १२ ॥
मणिविचित्रपार्श्वा उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥
पद्ममहापद्मतिगिंछकेसरिमहापुंडरीकपुंडरीका ह्रदास्तेषामुपरि ॥ १४ ॥
प्रथमो योजनसहस्रायामस्तदर्द्धविष्कंभो ह्रदः ॥ १५ ॥
दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥
तन्मध्ये योजनपुष्करं ॥ १७ ॥
तद्द्विगुणद्विगुणा ह्रदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥
तन्निवासिन्यो देव्यः श्रीह्रीधृतिकीर्तिबुद्धिलक्ष्म्यः पल्योपमस्थितयः ससामानिकपरिषत्काः ॥ १९ ॥
गंगा सिंधू रोहिद्रोहितास्या हरिद्धरिकांता शीता शीतोदा नारी नरकांता सुवर्णरूप्यकूला रक्ता रक्तोदा सरितस्तन्मध्यगाः ॥ २० ॥
द्वयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥
शेषास्त्वपरगाः ॥ २२ ॥
चतुर्दशनदीसहस्रपरिवृता गंगासिंध्वादयो नद्यः ॥ २३ ॥
भरतः षड्विंशतिपंचयोजनशतविस्तारः षट् चैकोनविंशतिभागा योजनस्य ॥ २४ ॥
तद्द्विगुणद्विगुणविस्तारा वर्षधरवर्षा विदेहांताः ॥ २५ ॥
उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

भरतैरावतयोर्वृद्धिह्रासौ षट्समयाभ्यामुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभ्यां ॥ २७ ॥
ताभ्यामपरा भूमयोवस्थिताः ॥ २८ ॥
एकद्वित्रिपल्योपमस्थितयो हैमवतकहरिवर्षकदैवकुरवकाः ॥ २९ ॥
तथोत्तराः ॥ ३० ॥
विदेहेषु संख्येयकालाः ॥ ३१ ॥
भरतस्य विष्कंभो जंबूद्वीपस्य नवतिशतभागः ॥ ३२ ॥
द्विर्धातकीखंडे ॥ ३३ ॥
पुष्करार्धे च ॥ ३४ ॥
प्राङ्मानुषोत्तरान्मनुष्याः ॥ ३५ ॥
आर्या म्लेच्छाश्च ॥ ३६ ॥
भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोन्यत्र देवकुरूत्तरकुरुभ्यः ॥ ३७ ॥
नृस्थिती परावरे त्रिपल्योपमांतर्मुहूर्ते ॥ ३८ ॥
तिर्यग्योनिजानां च ॥ ३९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

देवाश्चतुर्निकायाः ॥ १ ॥
आदितस्त्रिषु पीतांतलेश्याः ॥ २ ॥
दशाष्टपंचद्वादशविकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यंताः ॥ ३ ॥
इंद्रसामानिकत्रायस्त्रिंशपारिषदात्मरक्षलोकपालानीकप्रकीर्णकाभियोग्यकिल्बिषिकाश्चैकशः ॥ ४ ॥
त्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ज्या व्यंतरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥
पूर्वयोर्द्वींद्राः ॥ ६ ॥
कायप्रवीचारा आ ऐशानात् ॥ ७ ॥
शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचाराः ॥ ८ ॥
परेऽप्रवीचाराः ॥ ९ ॥
भवनवासिनो सुरनागविद्युत्सुपर्णाग्निवातस्तनितोदधिद्वीपदिक्कुमाराः ॥ १० ॥
व्यंतराः किन्नरकिंपुरुषमहोरगगंधर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ ११ ॥
ज्योतिष्काः सूर्याचंद्रमसौ ग्रहनक्षत्रप्रकीर्णकतारकाश्च ॥ १२ ॥
मेरुप्रदक्षिणानित्यगतयो नृलोके ॥ १३ ॥
तत्कृतः कालविभागः ॥ १४ ॥
बहिरवस्थिताः ॥ १५ ॥
वैमानिकाः ॥ १६ ॥
कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १७ ॥
उपर्युपरि ॥ १८ ॥

सौधर्मैशानसनत्कुमारमाहेंद्रब्रह्मब्रह्मोत्तरलांतवकापिष्टशुक्रमहाशुक्रशतारसहस्रारेष्वानत-प्राणतयोरारणाच्युतयोर्नवसु ग्रैवेयकेषु विजयवैजयंतजयंतापराजितेषु सर्वार्थसिद्धौ च ॥ १९ ॥

स्थितिप्रभावसुखद्युतिलेश्याविशुद्धींद्रियावधिविषयतोधिकाः ॥ २० ॥

गतिशरीरपरिग्रहाभिमानतो हीनाः ॥ २१ ॥

पीतपद्मशुक्ललेश्याद्वित्रिशेषेषु ॥ २२ ॥

प्राग्ग्रैवेयकेभ्यः कल्पाः ॥ २३ ॥

ब्रह्मलोकालया लौकांतिकाः ॥ २४ ॥

सारस्वतादित्यवह्न्यरुणगर्दतोयतुषिताव्याबाधारिष्टाश्च ॥ २५ ॥

विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २६ ॥

औपपादिकमनुष्येभ्यः शेषास्तिर्यग्योनय : ॥ २७ ॥

स्थितिरसुरनागसुपर्णद्वीपशेषाणां सागरोपमत्रिपल्योपमार्धहीनमिताः ॥ २८ ॥

सौधर्मैशानयोः सागरोपमे अधिके ॥ २९ ॥

सनत्कुमारमाहेंद्रयोः सप्त ॥ ३० ॥

त्रिसप्तनवैकादशत्रयोदशपंचदशभिरधिकानि तु ॥ ३१ ॥

आरणाच्युतादूर्ध्वमेकैकेन नवसु ग्रैवेयकेषु विजयादिषु सर्वार्थसिद्धौ च ॥ ३२ ॥

अपरापल्योपममधिकं ॥ ३३ ॥

परतः परतः पूर्वापूर्वानंतराः ॥ ३४ ॥

नारकाणां च ॥ ३५ ॥

द्वितीयादिषु ॥ ३६ ॥

दशवर्षसहस्राणि प्रथमायां ॥ ३७ ॥

भुवनेषु च ॥ ३८ ॥

व्यंतराणां च ॥ ३९ ॥

परापल्योपममधिकं ॥ ४० ॥

ज्योतिष्काणां च ॥ ४१ ॥

तदष्टभागोपरा ॥ ४२ ॥

लौकांतिकानामष्टौ ॥ ४३ ॥

सागरोपमानि सर्वेषां ॥ ४४ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे चतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥

अजीवकायाधर्माधर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥

द्रव्याणि ॥ २ ॥

जीवाश्च ॥ ३ ॥

नित्यावस्थितान्यरूपाणि ॥ ४ ॥
रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥
आआकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥
निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥
असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मैकजीवानां ॥ ८ ॥
आकाशस्यानंताः ॥ ९ ॥
संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानां ॥ १० ॥
नाणोः ॥ ११ ॥
लोकाकाशेवगाहः ॥ १२ ॥
धर्माधर्मयोः कृत्स्ने ॥ १३ ॥
एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानां ॥ १४ ॥
असंख्येयभागादिषु जीवानां ॥ १५ ॥
प्रदेशसंहारविसर्पाभ्यां प्रदीपवत् ॥ १६ ॥
गतिस्थित्युपग्रहौ धर्माधर्मयोरुपकारः ॥ १७ ॥
आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥
शरीरवाङ्मनःप्राणापानाः पुद्गलानां ॥ १९ ॥
सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥
परस्परोपग्रहो जीवानां ॥ २१ ॥
वर्तनापरिणामक्रियापरत्वापरत्वे च कालस्य ॥ २२ ॥
स्पर्शरसगंधवर्णवंतः पुद्गलाः ॥ २३ ॥
शब्दबंधसौक्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतवंतश्च ॥ २४ ॥
अणवः स्कंधाश्च ॥ २५ ॥
भेदसंघातेभ्य उत्पद्यंते ॥ २६ ॥
भेदादणुः ॥ २७ ॥
भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥
सद्द्रव्यलक्षणं ॥ २९ ॥
उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत् ॥ ३० ॥
तद्भावाव्ययं नित्यं ॥ ३१ ॥
अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३२ ॥
स्निग्धरूक्षत्वाद्बंधः ॥ ३३ ॥
न जघन्यगुणानां ॥ ३४ ॥
गुणसाम्ये सदृशानां ॥ ३५ ॥
द्व्यधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

बंधेधिकौ पारिणामिकौ च ॥३७॥
गुणपर्ययवद्द्रव्यं ॥३८॥
कालश्च ॥३९॥
सोनंतसमयः ॥४०॥
द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः ॥४१॥
तद्भावः परिणामः ॥४२॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पंचमोध्यायः ॥ ५ ॥

कायवाङ्मनःकर्म योगः ॥ १ ॥
स आश्रवः ॥ २ ॥
शुभः पुण्यस्याशुभः पापस्य ॥ ३ ॥
सकषायाकषाययोः सांपरायिकेर्यापथयोः ॥ ४ ॥
इंद्रियकषाया व्रतक्रियाः पंचचतुःपंचपंचविंशतिसंख्याः पूर्वस्य भेदाः ॥ ५ ॥
तीव्रमंदज्ञाताज्ञातभावाधिकरणवीर्यविशेषेभ्यस्तद्विशेषः ॥ ६ ॥
अधिकरणं जीवाजीवाः ॥ ७ ॥
आद्यं संरंभसमारंभारंभयोगकृतकारितानुमतकषायविशेषैस्त्रिस्त्रिस्त्रिश्चतुश्चैकशः ॥ ८ ॥
निर्वर्तनानिक्षेपसंयोगनिसर्गा द्विचतुर्द्वित्रिभेदाः परं ॥ ९ ॥
तत्प्रदोषनिह्नवमात्सर्यांतरायासादनोपघाता ज्ञानदर्शनावरणयोः ॥१०॥
दुःखशोकतापाक्रंदनवधपरिदेवनान्यात्मपरोभयस्थान्यसद्वेद्यस्य ॥११॥
भूतव्रत्यनुकंपादानसरागसंयमादियोगः क्षांतिः शौचमिति सद्वेद्यस्य ॥१२॥
केवलिश्रुतसंघधर्मदेवावर्णवादो दर्शनमोहस्य ॥१३॥
कषायोदयात्तीव्रपरिणामश्चारित्रमोहस्य ॥१४॥
बह्वारंभपरिग्रहत्वं नारकस्यायुषः ॥१५॥
माया तैर्यग्योनस्य ॥१६॥
अल्पारंभपरिग्रहत्वं मानुषस्य ॥१७॥
स्वभावमार्दवं च ॥१८॥
निःशीलव्रतत्वं च सर्वेषां ॥१९॥
सरागसंयमासंयमाकामनिर्जरावालतपांसि दैवस्य ॥२०॥
सम्यक्त्वं च ॥२१॥
योगवक्रता विसंवादनं चाशुभस्य नाम्नः ॥२२॥
तद्विपरीतं शुभस्य ॥२३॥
दर्शनविशुद्धिर्विनयसंपन्नता शीलव्रतेष्वनतीचारोभीक्ष्णज्ञानोपयोगसंवेगौ शक्तितस्त्यागत-

पसी साधुसमाधिर्वैयावृत्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभक्तिरावश्यकापरि-
हाणिर्मार्गप्रभावना प्रवचनवात्सल्यमिति तीर्थकरत्वस्य ॥२४॥
परात्मनिंदाप्रशंसे सदसद्गुणोच्छादनोद्भावने च नीचैर्गोत्रस्य ॥२५॥
तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्त्यनुत्सेकौ चोत्तरस्य ॥२६॥
विघ्नकरणमंतरायस्य ॥२७॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे षष्ठोध्यायः ॥६॥

हिंसानृतस्तेयाब्रह्मपरिग्रहेभ्यो विरतिर्व्रतं ॥१॥
देशसर्वतोणुमहती ॥२॥
तत्स्थैर्यार्थं भावनाः पंचपंच ॥३॥
वाङ्मनोगुप्तीर्यादाननिक्षेपणसमित्यालोकितपानभोजनानि पंच ॥ ४ ॥
क्रोधलोभभीरुत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचीभाषणं च पंच ॥ ५ ॥
शून्यागारविमोचितावासपरोपरोधाकरणभैक्ष्यशुद्धिसद्धर्मा विसंवादाः पंच ॥ ६ ॥
स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहरांगनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरणवृष्येष्टरसस्वशरीरसंस्कारत्यागाः
पंच ॥ ७ ॥
मनोज्ञामनोज्ञेंद्रियविषयरागद्वेषवर्जनानि पंच ॥ ८ ॥
हिंसादिष्विहामुत्रापायावद्यदर्शनं ॥ ९ ॥
दुःखमेव वा ॥ १० ॥
मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिक्लिश्यमानाविनयेषु ॥ ११ ॥
जगत्कायस्वभावौ वा संवेगवैराग्यार्थं ॥ १२ ॥
प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥
असदभिधानमनृतं ॥ १४ ॥
अदत्तादानं स्तेयं ॥ १५ ॥
मैथुनमब्रह्म ॥ १६ ॥
मूर्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥
निःशल्यो व्रती ॥ १८ ॥
अगार्यनगारश्च ॥ १९ ॥
अणुव्रतोगारी ॥ २० ॥
दिग्देशानर्थदंडविरतिसामायिकप्रोषधोपवासोपभोगपरिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रत-
संपन्नश्च ॥ २१ ॥
मारणांतिकीं संलेखनां योषिता ॥ २२ ॥
शंकाकांक्षाविचिकित्सान्यदृष्टिप्रशंसासंस्तवाः सम्यग्दृष्टेरतीचाराः ॥ २३ ॥
व्रतशीलेषु पंच पंच यथाक्रमं ॥ २४ ॥

बंधवधच्छेदातिभारारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २५ ॥
मिथ्योपदेशरहोभ्याख्यानकूटलेखक्रियान्यासापहारसाकारमंत्रभेदाः ॥ २६ ॥
स्तेनप्रयोगतदाहृतादानविरुद्धराज्यातिक्रमहीनाधिकमानोन्मानप्रतिरूपकव्यवहाराः ॥ २७ ॥
परविवाहकरणेत्वरिकापरिगृहीतापरिगृहीतागमनानंगक्रीडाकामतीव्राभिनिवेशाः ॥ २८ ॥
क्षेत्रवास्तुहिरण्यसुवर्णधनधान्यदासीदासकुप्यप्रमाणातिक्रमाः ॥ २९ ॥
ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्व्यतिक्रमक्षेत्रवृद्धिस्मृत्यंतराधानानि ॥३०॥
आनयनप्रेष्यप्रयोगशब्दरूपानुपातपुद्गलक्षेपाः ॥३१॥
कंदर्पकौत्कुच्यमौखर्यासमीक्षाधिकरणोपभोगपरिभोगानर्थक्यानि ॥ ३२ ॥
योगदुःप्रणिधानानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३३ ॥
अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्गादानसंस्तरोपक्रमणानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३४ ॥
सचित्तसंबंधसम्मिश्राभिषवदुःपक्वाहाराः ॥ ३५ ॥
सचित्तनिक्षेपापिधानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः ॥ ३६ ॥
जीवितमरणाशंसामित्रानुरागसुखानुबंधनिदानानि ॥ ३७ ॥
अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानं ॥ ३८ ॥
विधिद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३९ ॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे सप्तमोध्यायः ॥ ७ ॥

मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकषाययोगा बंधहेतवः ॥ १ ॥
सकषायत्वाज्जीवः कर्मणो योग्यान्पुद्गलानादत्ते संबंधः ॥ २ ॥
प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशास्तद्विधयः ॥३ ॥
आद्यो ज्ञानदर्शनावरणवेदनीयमोहनीयायुर्नामगोत्रांतरायाः ॥४ ॥
पंचनवद्व्यष्टाविंशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्द्विपंचभेदा यथाक्रमं ॥ ५ ॥
मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानां ॥ ६ ॥
चक्षुरचक्षुरवधिकेवलानां निद्रानिद्रानिद्राप्रचलाप्रचलाप्रचलास्त्यानगृद्धयश्च ॥७॥
सदसद्वेद्ये ॥८॥
दर्शनचारित्रमोहनीयाकषायकषायवेदनीयाख्यास्त्रिद्विनवषोडशभेदाः सम्यक्त्वमिथ्यात्वतदुभयान्यकषायकषायौ हास्यरत्यरतिशोकभयजुगुप्सास्त्रीपुंनपुंसकवेदा अनंतानुबंध्यप्रत्याख्यानसंज्वलनविकल्पाश्चैकशः क्रोधमानमायालोभाः ॥९॥
नारकतैर्यग्योनमानुषदैवानि ॥१०॥
गतिजातिशरीरांगोपांगनिर्माणबंधनसंघातसंस्थानसंहननस्पर्शरसगंधवर्णानुपूर्व्या गुरुलघूपघातपरघाततपोद्योतोच्छ्वासविहायोगतयः प्रत्येकशरीरत्रससुभगसुस्वरशुभ-

सूक्ष्मपर्याप्तस्थिरादेययशःकीर्तिसेतराणि तीर्थकरत्वं च ॥११॥
उच्चैर्नीचैश्च ॥१२॥
दानलाभभोगोपभोगवीर्याणां ॥१३॥
आदितस्तिसणामंतरायस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोट्यः परा स्थितिः ॥१४॥
सप्ततिर्मोहनीयस्य ॥१५॥
विंशतिर्नामगोत्रयोः ॥ १६ ॥
त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाण्यायुषः ॥१७॥
अपरा द्वादश मुहूर्ता वेदनीयस्य ॥ १८ ॥
नामगोत्रयोरष्टौ ॥ १९ ॥
शेषाणामंतर्मुहूर्ता ॥ २० ॥
विपाकोनुभवः ॥ २१ ॥
स यथानाम ॥ २२ ॥
ततश्च निर्जरा ॥ २३ ॥
नामप्रत्ययाः सर्वतो योगविशेषात्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाहस्थिताः सर्वात्मप्रदेशेष्वनंतानंत-प्रदेशाः ॥ २४ ॥
सद्वेद्यशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यं ॥ २५ ॥
अतोन्यत्पापं ॥ २६ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे अष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

आस्रवनिरोधः संवरः ॥ १ ॥
स गुप्तिसमितिधर्मानुप्रेक्षापरीषहजयचारित्रैः ॥ २ ॥
तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥
सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥
ईर्याभाषैषणादाननिक्षेपोत्सर्गाः समितयः ॥ ५ ॥
उत्तमक्षमामार्दवार्जवसत्यशौचसंयमतपस्त्यागाकिंचन्यब्रह्मचर्याणि धर्मः ॥ ६ ॥
अनित्याशरणसंसारैकत्वान्यत्वाशुच्यास्रवसंवरनिर्जरालोकबोधिदुर्लभधर्मस्वाख्यात-त्वानुचिंतनमनुप्रेक्षाः ॥ ७ ॥
मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परिषोढव्याः परीषहाः ॥ ८ ॥
क्षुत्पिपासाशीतोष्णदंशमशकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिषद्याशय्याक्रोशवधयाच्ञालाभ-रोगतृणस्पर्शमलसत्कारपुरस्कारप्रज्ञाज्ञानादर्शनानि ॥ ९ ॥
सूक्ष्मसांपरायच्छद्मस्थवीतरागयोश्चतुर्दश ॥ १० ॥
एकादश जिने ॥ ११ ॥
बादरसांपराये सर्वे ॥ १२ ॥
ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥

दर्शनमोहांतराययोरदर्शनालाभौ ॥ १४ ॥
चारित्रमोहे नाग्न्यारतिस्त्रीनिषद्याक्रोशयाचनासत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥
वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥
एकादयो भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नेकोनविंशतेः ॥ १७ ॥
सामायिकच्छेदोपस्थापनापरिहारविशुद्धिसूक्ष्मसांपराययथाख्यातमिति चारित्रं ॥ १८ ॥
अनशनावमोदर्यवृत्तिपरिसंख्यानरसपरित्यागविविक्तशय्यासनकायक्लेशा बाह्यं तपः ॥१९॥
प्रायश्चित्तविनयवैयावृत्यस्वाध्यायव्युत्सर्गध्यानानुत्तरं ॥ २० ॥
नवचतुर्दशपंचद्विभेदा यथाक्रमं ॥ २१ ॥
प्राग्ध्यानात् ॥ २२ ॥
आलोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्सर्गतपश्छेदपरिहारोपस्थापना ॥ २३ ॥
ज्ञानदर्शनचारित्रोपचाराः ॥ २४ ॥
आचार्योपाध्यायतपस्विशैक्ष्यग्लानगणकुलसंघसाधुमनोज्ञानां ॥ २५ ॥
वाचनाप्रच्छनानुप्रेक्षाम्नायधर्मोपदेशाः ॥ २६ ॥
बाह्याभ्यंतरोपध्योः ॥ २७ ॥
उत्तमसंहननस्यैकाग्रचिंतानिरोधो ध्यानमंतर्मुहूर्तात् ॥ २८ ॥
आर्तरौद्रधर्मशुक्लानि ॥ २९ ॥
परे मोक्षहेतू ॥ ३० ॥
आर्तममनोज्ञस्य संप्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३१ ॥
विपरीतं मनोज्ञस्य ॥ ३२ ॥
वेदनायाश्च ॥ ३३ ॥
निदानं च ॥ ३४ ॥
तदविरतदेशविरतप्रमत्तसंयतानां ॥ ३५ ॥
हिंसानृतस्तेयविषयसंरक्षणेभ्यो रौद्रमविरतदेशविरतयोः ॥ ३६ ॥
आज्ञापायविपाकसंस्थानविचयाय धर्म्यं ॥ ३७ ॥
शुक्ले चाद्ये पूर्वविदः ॥ ३८ ॥
परे केवलिनः ॥ ३९ ॥
पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मक्रियाप्रतिपातिव्युपरतक्रियानिवर्तीनि ॥ ४० ॥
त्र्येकयोगकाययोगायोगानां ॥ ४१ ॥
एकाश्रये सवितर्कविचारे पूर्वे ॥ ४२ ॥
अवीचारं द्वितीयं ॥ ४३ ॥
वितर्कः श्रुतं ॥ ४४ ॥
वीचारोऽर्थव्यंजनयोगसंक्रांतिः ॥ ४५ ॥
सम्यग्दृष्टिश्रावकविरतानंतवियोजकदर्शनमोहक्षपकोपशमकोपशांतमोहक्षपक-क्षीणमोह-

जिनाः क्रमशोसंख्येयगुणनिर्जराः ॥ ४६ ॥
पुलाकबकुशकुशीलनिर्ग्रंथस्नातका निर्ग्रंथाः ॥ ४७ ॥
संयमश्रुतप्रतिसेवनातीर्थलिंगलेश्योपपादस्थानविकल्पतः साध्याः ॥ ४८ ॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे नवमोध्यायः ॥ ९ ॥

मोहक्षयाज्ज्ञानदर्शनावरणांतरायक्षयाच्च केवलं ॥ १ ॥
बंधहेत्वभावानिर्जराभ्यां कृत्स्नकर्मविप्रमोक्षो मोक्षः ॥ २ ॥
औपशमिकादिभव्यत्वानां च ॥ ३ ॥
अन्यत्र केवलसम्यक्त्वज्ञानदर्शनासिद्धत्वेभ्यः ॥ ४ ॥
तदनंतरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकांतात् ॥ ५ ॥
पूर्वप्रयोगादसंगत्वाद्बंधच्छेदात्तथागतिपरिणामाच्च ॥ ६ ॥
आविद्धकुलालचक्रवद्व्यपगतलेपालाबुवदेरंडबीजवदग्निशिखावच्च ॥ ७ ॥
धर्मास्तिकायाभावात् ॥ ८ ॥
क्षेत्रकालगतिलिंगतीर्थं चारित्रप्रत्येकबुद्धबोधितज्ञानावगाहनांतरसंख्याल्पबहुत्वतः साध्याः ॥ ९ ॥
इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोध्यायः ॥ १० ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।
ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥
अक्षरमात्रपदस्वररहितं व्यंजनसंधिविवर्जितरेफं ।
साधुभिरत्र मम क्षमितव्यं को न विमुह्यति शास्त्रसमुद्रे ॥ २ ॥
दशाध्याये(यैः) परिच्छिन्ने तत्त्वार्थे पठिते सति ।
फलं स्यादुपवासस्य भाषितं मुनिपुंगवैः ॥ ३ ॥
तत्त्वार्थसूत्रकर्तारं गृध्रपिच्छोपलक्षितं ।
वंदे गणींद्रसंजातमुमास्वामिमुनीश्वरं ॥ ४ ॥
जं सक्कइ तं कीरइ जं च ण सक्केइ तं च सद्दहइ ।
सद्दहमाणो जीवो पावइ अजरामरं ट्ठाणं ॥ ५ ॥
तवयरणं वयधरणं संयमसरणं च जीवदयाकरणं ।
अंते समाहिमरणं चउगइदुखं(ख्कं) णिवारेइ ॥ ६ ॥
इति तत्त्वार्थमहिमा समाप्तः ।

P P P. No. 301. *Padmapurâna.*

पद्मपुराणं । प्रथमं पर्व ।

वर्धमानजिनेंद्रोक्तः सोयमर्थो गणेश्वरं ।
इंद्रभूतिं परिप्राप्तः सुधर्मं धारणीभवं ॥ ४१ ॥
प्रभवं क्रमतः कीर्तिं ततोनुत्तरवाग्मिनं ।

लिखितं तस्य संप्राप्य रवेर्यत्नोयमुद्गतः ॥ ४२ ॥
स्थितिर्वंशसमुत्पत्तिः प्रस्थानं संयुगं ततः ।
लवणांकुशसंभूतिर्भवोक्तिः परिनिर्वृतिः ॥ ४३ ॥
अवांतरभवैर्भूरिप्रकारैश्चारुपर्वभिः ।
युक्ताः सप्त पुराणेस्मिन्नधिकारा इमे स्मृताः ॥ ४४ ॥
पद्मचेष्टितसंबंधकारणं तावदत्र च ।
त्रैशिलादिगतं वक्ष्ये सूत्रं संक्षेपि तद्यथा ॥४५ ॥
वीरस्य समवस्थानं कुशाग्रगिरिमूर्धनि ।
श्रेणिकस्य परिप्रश्नमिंद्रभूतेर्महात्मनः ॥ ४६ ॥
तत्र प्रश्ने युगे यत्ना(त्न?)मुत्पत्तिं कुलकारिणां ।
भीतीश्च जगतो दुःखकारिणाकस्मिकेक्षणात् ॥ ४७ ॥
ऋषभस्य समुत्पत्तिमभिषेकं नगाधिपे ।
उपदेशं च विविधं लोकस्यार्तिविनाशनं ॥ ४८ ॥
श्रामण्यं केवलोत्पत्तिमैश्वर्यं विष्टपातिगं ।
सर्वामराधिपायानं निर्वाणसुखसंगमं ॥ ४९ ॥
प्रथनं बाहुबलिनो भरतेन समं महत् ।
समुद्भवं द्विजातीनां कुतीर्थिकगणस्य च ॥ ९० ॥
इक्ष्वाकुप्रभृतीनां च वंशानां परिकीर्तनं ।
विद्याधरसमुद्भूतिं विद्युद्दंष्ट्रस्य संभवं ॥ ९१ ॥
उपसर्गं जयंतस्य केवलज्ञानसंपदं ।
नागराजस्य संक्षोभं विद्याहरणतर्जने ॥ ९२ ॥
अजितस्यावतरणं पूर्णाब्दसुतासुखं ।
विद्याधरकुमारस्य शरणं प्रतिसंश्रयं ॥ ९३ ॥
रक्षोनाथपरिप्राप्तं रक्षोद्वीपसमाश्रयं ।
सगरस्य समुद्भूतिं दुःखदीक्षणनिर्वृती ॥ ९४ ॥
अतिक्रांतमहारक्षोजन्मनः परिकीर्तनं ।
शाखामृगध्वजानां च प्रज्ञप्तिमतिविस्तरात् ॥ ९५ ॥
तडित्केशस्य चरितमुदधेरमरस्य च ॥
किष्किंधांधखगोत्पादं श्रीमालाखेचरागमं ॥ ९६ ॥
वधाद्विजयसिंहस्य कोपं चाशनिवेगजं ।
अंधकांतमरिप्राप्तिं पुरस्य विनिवेशनं ॥ ९७ ॥
किष्किंधपुरविन्यासं मधुपर्वतमूर्धनि ।

सुकेशनंदनादीनां लंकाप्राप्तिनिरूपणं ॥ ५८ ॥
निर्घातवधहेतुं च मालिनः संपदं परं ।
दक्षिणे विजयार्धस्य भागे च रथनूपुरे ॥ ५९ ॥
पुरे जननमिंद्रस्य सर्वविद्याभृतां विभोः ।
मालिनः पंचतावाप्तिं जन्म वैश्रवणस्य च ॥ ६० ॥
पुष्पांतकसमावेशं तनयस्य सुमालिनः ।
कैकयस्यासहं योगं चारुस्वप्नावलोकनं ॥ ६१ ॥
दशाननस्य प्रजनं विद्यानां समुपासनं ।
अनावृतस्य संक्षोभमागमं च सुमालिनः ॥ ६२ ॥
मंदोदर्याः परिप्राप्तिं कन्यकानां परीक्षणं ।
चेष्टितं भानुकर्णस्य कोपं वैश्रवणोद्भवं ॥ ६३ ॥
यक्षराक्षससंग्रामं धनदस्य तपस्यनं ।
लंकागमं दशास्यस्य प्रश्नचैत्यावलोकनं ॥ ६४ ॥
श्रीमतो हरिषेणस्य माहात्म्यं पापनाशनं ।
त्रिजगद्भूषणाभिख्यद्विरदेंद्राविलोकनं ॥ ६५ ॥
यमस्थानच्युतिं चार्करजःकिष्किंधसंगमं ।
चोरणं कैकसेय्याश्च खरालंकारसंश्रयं ॥ ६६ ॥
अनुराधामहादुःखं चंद्रोदरवियोगतः ।
विराधितपुरभ्रंशं सुग्रीवश्रीसमागमं ॥ ६७ ॥
वालेः प्रव्रजनं क्षोभमष्टापदमहीभृतः ।
सुग्रीवस्य सुतारायां लाभं साहसगामिनः ॥ ६८ ॥
संतापं विजयार्धाद्रिगमनं रावणस्य च ।
अनरण्यसहस्रांशुवैराग्यं यज्ञनाशनं ॥ ६९ ॥
मधुपूर्वभवाख्यानमुपरंभाभिलाषणं ।
विद्यालाभं महेंद्रस्य राज्यलक्ष्मीपरिक्षयं ॥ ७० ॥
दशास्यमेरुगमनं पुनश्च विनिवर्तनं ॥ ७१ ॥
अनंतवीर्यसंप्रश्नं दशास्यनियमक्रियं ।
हनूमतः समुत्पत्तिं कपिकेतोर्महात्मनः ॥ ७२ ॥
अष्टापदे महेंद्रेण प्रह्लादस्याभिलाषणं ।
वायोः कोपं प्रसादं च तज्जायाप्रजनोत्सने ॥ ७३ ॥
दिगंबरेण कथनं हनुमत्पूर्वजन्मनः ।
सूतिं हनूसहप्राप्तिं प्रतिसूर्येण कारितं ॥ ७४ ॥
भूताटवीं प्रविष्टस्य वायोरिभविलोकने ।

विद्याधरसमायोगमंजनादर्शनोत्सवं ॥ ७५ ॥
वायुपुत्रसहायत्वं दारुणं परमं रणं ।
रावणस्य महाराज्यं जैनमुत्सेधमंतरं ॥ ७६ ॥
रामकेशवतच्छत्रुषट्खंडपरिचेष्टितं ।
दशस्यंदनसंभूतिं केकयावरसंपदं ॥ ७७ ॥
पद्मलक्ष्मणशत्रुघ्नभरतानां समुद्भवं ।
सीतोत्पत्तिं प्रभाचक्रहृतिं तन्मातृशोचनं ॥ ७८ ॥
नारदालिखितां सीतां दृष्ट्वा मातुर्विमूढतां ।
स्वयंवराय वृत्तांतं चापरत्नस्य चोद्भवं ॥ ७९ ॥
सर्वभूतशरण्यस्य दशस्यंदनदीक्षणं ।
भाचक्रान्यभवज्ञानं विदेहायाश्च दर्शनं ॥ ८० ॥
केकयावरतो राज्यप्रापणं भरतस्य च ।
वैदेहीपद्मसौमित्रिगमनं दक्षिणाशया ॥ ८१ ॥
चेष्टितं वज्रकर्णस्य लाभं कल्याणयौषितं ।
रुद्रभूतिवशीकारं वालिखिल्यविमोचनं ॥ ८२ ॥
निकारमरुणग्रामे रामपुर्या निवेशनं ।
संगमं वनमालाया अतिवीर्यसमुन्नतिं ॥ ८३ ॥
प्राप्तिं च जितपद्मायाः कौलदेशविभूषणं ।
चरितं कारणं रामचैत्यानां वंशपर्वते ॥ ८४ ॥
जटायुर्नियमप्राप्तिं पात्रदानफलोदयं ।
महानागरथारोहं संवूकविनिपातनं ॥ ८५ ॥
कैकसेय्याश्च वृत्तांतं खरदूषणविग्रहं ।
सीताहरणशोकं च शोकं रामस्य दुर्धरं ॥ ८६ ॥
विराधितस्यागमनं खरदूषणपंचतां ।
विद्यानां रत्नजटिनः छेदं सुग्रीवसंगमं ॥ ८७ ॥
निधनं साहसगतेः सीतोदंतं विहायसा ।
यानं विभीषणायानं विद्याप्तिं हरिपद्मयोः ॥ ८८ ॥
इंद्रजित्कुंभकर्णाब्दस्वरपन्नगबंधनं ।
सौमित्रिशक्तिनिर्भेदविशल्याशल्यताकृतिं ॥ ८९ ॥
रावणस्य प्रवेशं च जिनशांतिगृहे स्तुतिं ।
लंकाभिभवनं प्रातिहार्यं देवैः प्रकल्पितं ॥ ९० ॥
चक्रोत्पत्तिं च सौमित्रेः कैकसेयस्य हिंसनं ।
विलापं तस्य नारीणां केवल्यागमनं ततः ९१ ॥

दीक्षामिंद्रजिदादीनां सीतया सह संगमं ।
नारदस्य च संप्राप्तिमयोध्यायां निवेशनं ॥ ९२ ॥
पूर्वजन्मानुचरितं गजस्य भरतस्य च ।
तत्प्रव्रज्यां महाराज्यं सीरचक्रप्रहारिणोः ॥ ९३ ॥
लाभं मनोरमायाश्च लक्ष्म्यालिंगितवक्षसः ।
संयुगे मरणप्राप्तिं सुमधोर्लवणस्य च ॥ ९४ ॥
मथुरायां सदेशायामुपसर्गविनाशनं ।
सप्तर्षिसंश्रयात्सीतानिर्वासपरिदेवने ॥ ९५ ॥
वज्रजंघपरित्राणं लवणांकुशसंभवं ।
अन्यराज्यपराभूतिं पित्रा सह महाहवं ॥ ९६ ॥
सर्वभूषणकैवल्यसंप्राप्तावमरागमं ।
प्रातिहार्यं च वैदेह्या विभीषणभवांतरं ॥ ९७ ॥
तपः कृतांतवक्त्रस्य परिक्षोयं(भं?) स्वयंवरे ।
श्रमणत्वं कुमाराणां प्रभामंडलदुर्मतिं ॥ ९८ ॥
दीक्षां पवनपुत्रस्य नारायणपरासुतां ।
रामात्मजतपःप्राप्तिं पद्मशोकं सुदारुणं ॥ ९९ ॥
पूर्वाप्तदेवजनिताद्बोधान्निर्ग्रंथताश्रयं ।
केवलज्ञानसंप्राप्तिं निर्वाणपदसंगतिं ॥ १०० ॥
एतत्सर्वं समाधाय मनः शृणुत सज्जनाः ।
सिद्धास्पदपरिप्राप्तेस्सोपानमभिसौख्यदं ॥ १०१ ॥
पद्मादीन्मुनिसत्तमान्स्मृतिपथे तावन्नृणां कुर्वतां
दूरं भावभरानतेन मनसा मोदं परं बिभ्रतां ।
पापं याति भिदां सहस्रगणनैः खंडैश्चिरं संचितं
निःशेषं चरितं तु चंद्रधवलं किं शृण्वतामुच्यते ॥ १०३ ॥
एतद्यैः कृतमुत्तमं परिहृतं तैश्चेदमेनस्करं
कर्मात्यंतविवेकचित्तचतुरा[ः ?] संतः प्रशस्ता जनाः ।
सेवध्वं चरितं पुराणपुरुषैरासेवितं शक्तितः
सन्मार्गे प्रकटीकृते हि रविणा कश्चारुदृष्टिः स्खलेत् ॥
इत्यार्षे रविषेणाचार्यप्रोक्ते पद्मचरिते सूत्रविधानं नाम प्रथमं पर्व ॥

अंते ।

एतत्तत्सुसमाहितं सुनिपुणं दिव्यं पवित्राक्षरं
नानाजन्मसहस्रसंचितघनक्लेशौघनिर्णाशनं ।
आख्यानैर्विविधैश्चितं सुपुरुषव्यापारसंकीर्तनं

भव्यांभोजपर[प्र?]हर्षजननं संकीर्तितं भक्तितः ॥ ६६ ॥
निर्दिष्टं सकलैर्नेतेन भुवनैः श्रीवर्धमानेन यत्
भूयो वासवभूतिना निगदितं जंतोः(बोः)प्रश(शि)ष्यस्य च ।
शिष्येणोत्तरवाग्मिना प्रकटितं पद्मस्य वृत्तं मुनेः
श्रेयःसाधुसमाधिवृद्धिकरणं सर्वोत्तमं मंगलं ॥ ६७ ॥
ज्ञाताशेषकृतांतसन्मतिमनःसोपानपर्वावली
पारंपर्यसमागतं सुवचनं सारार्थमत्यद्भुतं ।
आसीदिंद्रगुरोर्दिवाकरयतिः शिष्योस्य चार्हन्मुनिः
तस्माल्लक्ष्मणसेनसन्मुनिरदःशिष्यो रविस्तत्स्मृतं ॥ ६९ ॥

* * *

द्विशताभ्यधिकेन(dele न) समासहस्रे समतीतेर्धचतुर्थवर्ष सं(deleसं)-
युक्ते ।
जिनभास्करवर्धमानसिद्धे चरितं पद्ममुनेरिदं निबद्धं ॥ १८३ ॥

QQQ. No. 288. *Ádipurâṇa by Jinasena.*

आदिपुराणं । प्रथमोध्यायः ।

कवयः सिद्धसेनाद्याः वयं च कवयो मताः ।
मणयः पद्मरागाद्याः ननु काचेपि मेचकः ॥ ३९ ॥
यद्वचोदर्पणे कृत्स्नं वाङ्मयं प्रतिबिंबितं ।
तान्कवीन्बहु मन्येहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥ ४० ॥
नमः पुराणकारेभ्यो यद्वक्त्राब्जे सरस्वती ।
येषामन्यकवित्वस्य सूत्रतापायितं वचः ॥ ४१ ॥
प्रवादिकरियूथानां केसरी नयकेसरः ।
सिद्धसेनकविर्जीयाद्विकल्पनखरांकुरः ॥ ४२ ॥
नमः समंतभद्राय महते कविवेधसे ।
यद्वचोवज्रपातेन निर्भिन्नाः कुमताद्रयः ॥ ४३ ॥
कवीनां गमकानां च वादिनां वाग्मिनामपि ।
यशः सामंतभद्रीयं मूर्ध्नि चूडामणीयते ॥ ४४ ॥
श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपःश्रीदीप्तमूर्तये ।
कंठीरवायितं येन प्रवादीभप्रभेदने ॥ ४५ ॥
विदुष्विणीषु संसत्सु यस्य नामापि कीर्तितं ।
निखर्वयति तद्गर्वं यशोभद्रः स पातु नः ॥ ४६ ॥
चंद्रांशुशुभ्रयशसं प्रभाचंद्रकविं स्तुवे ।
कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाह्लादितं जगत् ॥ ४७ ॥

चंद्रोदयकृतस्तस्य यशः केन न शस्यते ।
यदाकल्पमनाम्लानि सतां शेखरतां गतं ॥ ४८ ॥
शीतीभूतं जगद्यस्य वाचाराध्य चतुष्टयं ।
मोक्षमार्गं स पायान्नः शिवकोटिर्मुनीश्वरः ॥ ४९ ॥
काव्यानुचिंतने यस्य जटाः प्रबलवृत्तयः ।
अर्थान् स्मानुवदंतीव जटाचार्यः स नोवतात् ॥ ५० ॥
धर्मसूत्रानुगा हृद्या यस्य वाङ्मयोमलाः ।
कथालंकारतां भेजुः काणभिक्षुर्जयत्यसौ ॥ ५१ ॥
कवीनां तीर्थकृद्देवः किंतरां तत्र वर्ण्यते ।
विदुषां वाङ्मलध्वंसि तीर्थं यस्य वचोमयं ॥ ५२ ॥
भट्टाकलंकश्रीपालपात्रकेसरिणां गुणाः ।
विदुषां हृदयारूढा हारायंतेतिनिर्मलाः ॥ ५३ ॥
कवित्वस्य परा सीमा वाग्मित्वस्य परं पदं ।
गमकत्वस्य पर्यंतो वादिसिंहोर्च्यते न कैः ॥ ५४ ॥
श्रीवीरसेन इत्याप्तभट्टारकपृथुप्रथः ।
स नः पुनातु पूतात्मा वादिवृंदारको मुनिः ॥ ५५ ॥
लोकवित्त्वं कवित्वं च स्थितं भट्टारके द्वयं ।
वाग्मिता वाग्मिनो यस्य वाचा वाचस्पतेरपि ॥ ५६ ॥
सिद्धांतोपनिबंधानां विधातुर्मद्गुरोश्चिरं ।
मन्मनःसरसि स्थेयान्मृदुपादकुशेशयं ॥ ५७ ॥
धवलां भारतीं तस्य कीर्तिं च शुचिनिर्मलां ।
धवलीकृतनिःशेषभुवनां नंनमीम्यहं ॥ ५८ ॥
जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमयोर्निधिः ।
जयसेनगुरुः पातु बुधवृंदाग्रणीः स नः ॥ ५९ ॥
स पूज्यः कविभिर्लोके कवीनां परमेश्वरः ।
वागर्थसंग्रहं कृत्स्नं पुराणं यः समग्रहीत् ॥ ६० ॥
कवयोन्येपि संत्येव कस्तानुद्देष्टुमप्यलं ।
सत्कृता ये जगत्पूज्यास्ते मया मंगलार्थिना ॥ ६१ ॥

* * * * *

कवेर्भावोथवा कर्म काव्यं तज्ज्ञैर्निरुच्यते ।
तत्प्रतीतार्थमग्राम्यं सालंकारमनाकुलं ॥ ६४ ॥
केचिदर्थस्य सौंदर्यमपरे पदसौष्ठवं ।
वाचामलंक्रियां प्राहुस्तद्द्वयं नो मतं मतं ॥ ८५ ॥

सालंकारमुपारूढरसमुद्भूतसौष्ठवं ।
अनुच्छिष्टं सतां काव्यं सरस्वत्या मुखायते ॥ ९६ ॥
अस्पष्टबंधलालित्यमपेतं रसवत्तया ।
न तत्काव्यमतिग्राम्यं केवलं कटु कर्णयोः ॥ ९७ ॥
सुश्लिष्टपदविन्यासं प्रबंधं रचयंति ये ।
श्रव्यं बंधप्रसन्नार्थं ते महाकवयो मताः ॥ ९८ ॥

* * * * *

अद्भुतार्थामिमां दिव्यां परमार्थां बृहत्कथां ।
लंभैरनेकैः संदृब्धां गुणाढ्यैः पूर्वसूरिभिः ॥ ११९ ॥

चतुर्थाध्यायतः ।

लोकोत्पत्तिक्रमो ज्ञेयो जीवाद्यर्थावगाहकः ।
नित्यः स्वभावनिर्वृत्तः सोनंताकाशमध्यगः ॥ १५ ॥
स्रष्टास्य जगतः कश्चिदस्तीत्येके जगुर्जडाः ।
तद्दुर्णयनिरासार्थं सृष्टिवादः परीक्ष्यते ॥ १६ ॥
स्रष्टा सर्गबहिर्भूतः कस्थः सृजति तज्जगत् ।
निराधारश्च कूटस्थः सृष्ट्वैतत्क्व निवेशयेत् ॥१७ ॥
नैको विश्वात्मकस्यास्य जगतो घटने पटुः ।
वितनोश्च न तन्वादिमूर्तमुत्पत्तुमर्हति ॥ १८ ॥
कथं च स सृजेल्लोकं विनान्यैः कारणादिभिः ।
तानि सृष्ट्वा सृजेल्लोकमिति चेदनवस्थितिः ॥ १९ ॥
तेषां स्वभावसिद्धत्वे लोकेप्येतत्प्रसज्यते ।
किं च निर्मातृवद्विश्वं स्वतः सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २० ॥
सृजेद्विनापि सामग्र्या स्वतंत्रः प्रभुरिच्छया ।
इतीच्छामात्रमेवैतत्कः श्रद्दध्यादयुक्तिकं ॥ २१ ॥
कृतार्थस्य विनिर्मित्सा कथमेवास्य युज्यते ।
अकृतार्थोपि न स्रष्टुं विश्वमीष्टे कुलालवत् ॥ २२ ॥
अमूर्तो निष्क्रियो व्यापी कथमेष जगत्सृजेत् ।
न सिसृक्षापि तस्यास्ति विक्रियारहितात्मनः ॥ २३ ॥
तथाप्यस्य जगत्सर्गे फलं किमपि मृग्यतां ।
निष्ठितार्थस्य धर्मादिपुरुषार्थैष्वनार्थिनः ॥ २४ ॥
स्वभावतो विनैवार्थात्सृजतोनर्थसंगतिः ।
क्रीडेयं कापि चेदस्य दुरंता मोहसंततिः ॥ २५ ॥
कर्मापेक्षः शरीरादि देहिनां घटयेद्यदि ।

नन्वेवमीश्वरो न स्यात्पारतंत्र्यात्कुविंदवत् ॥ २६ ॥
निमित्तमात्रमिष्टश्चेत्कार्ये कर्मादिहेतुके ।
सिद्धोपस्थाप्यसौ हंत पोष्यते किमकारणं ॥ २७ ॥
वत्सलः प्राणिनामेकः सृजन्ननुनिघृक्षया ।
ननु सौख्यमयीं सृष्टिं विदध्यादनुपप्लुतां ॥ २८ ॥
सृष्टिप्रयासवैयर्थ्यं सर्जने जगतः सतः ।
नात्यंतमसतः सर्गो युक्तो व्योमारविंदवत् ॥ २९ ॥
नोदासीनः सृजेन्मुक्तः संसारी सोप्यनीश्वरः ।
सृष्टिवादावतारोयं ततश्च न कुतश्चन ॥ ३० ॥
महानधर्मयोगोस्य सृष्ट्वा संहरतः प्रजाः ।
दुष्टनिग्रहबुद्ध्या चेद्वरं दैत्याद्यसर्जनं ॥ ३१ ॥
बुद्धिमद्धेतुसांनिध्ये तन्वाद्युत्पत्तुमर्हति ।
विशिष्टसंनिवेशादिप्रतीतेर्नगरादिवत् ॥ ३२ ॥
इत्यसाधनमेवैतदीश्वरास्तित्वसाधने ।
विशिष्टसंनिवेशादेरन्यथाप्युपपत्तितः ॥ ३३ ॥
चेतनाधिष्ठितं ह्येदं कर्मनिर्मातृचेष्टितं ।
तन्वक्षसुखदुःखादिवैश्वरूप्याय कल्पते ॥ ३४ ॥
निर्माणकर्मनिर्मातृकौशलापादितोदयं ।
अंगोपांगादिवैचित्र्यमंगिनां संगिरामहे ॥ ३५ ॥
तदेतत्कर्मवैचित्र्याद्बलानात्मकं जगत् ।
विश्वकर्माणमात्मानं साधयेत्कर्मसारथिं ॥ ३६ ॥
विधिः स्रष्टा विधाता च दैवं कर्म पुराकृतं ।
ईश्वरश्चेति पर्याया विज्ञेयाः कर्मवेधसः ॥ ३७ ॥
स्रष्टारमंतरेणापि व्योमादीनां च संगरात् ।
सृष्टिवादी स निर्ग्राह्यः शिष्टैर्दुर्मतदुर्मदी ॥ ३८ ॥
ततोसावकृतोनादिनिधनः कालतत्त्ववत् ।
लोको जीवादितत्त्वानामाधारात्मा प्रकाशते ॥ ३९ ॥

अष्टात्रिंशाध्यायतः ।

गर्भान्वयक्रियाश्चैव तथा दीक्षान्वयक्रियाः ।
कर्त्रन्वयक्रियाश्चेति तास्त्रिधैवं बुधैर्मताः ॥ ५१ ॥
आधानाद्यास्त्रिपंचाशज्ज्ञेया गर्भान्वयक्रियाः ।
चत्वारिंशदथाष्टौ च स्मृता दीक्षान्वयक्रियाः ॥ ५२ ॥

कर्त्रन्वयक्रियाश्चैव सप्त तज्ज्ञैः समुच्चिताः ।
तासां यथाक्रमं नामनिर्देशोयमनूद्यते ॥ ९३ ॥
अंगानां सप्तमादंगाद्दुस्तरादर्णवादपि ।
श्लेकैरष्टाभिरुत्तेष्ये प्राप्तं ज्ञानबलं मया ॥ ९४ ॥
आधानं प्रीतिसुप्रीती धृतिर्मोदः प्रियोद्भवः ।
नामकर्मबहिर्यानानिषद्याः प्राशनं तथा ॥ ९५ ॥
व्युष्टिश्च केशवापश्च लिपिसंख्यानसंग्रहः ।
उपनीतिर्व्रतचर्या व्रतावतरणं तथा ॥ ९६ ॥
विवाहो वर्णलाभश्च कुलचर्या गृहीशिता ।
प्रशांतिश्च गृहत्यागो दीक्षाद्यं जिनरूपता ॥ ९७ ॥
मौनाध्ययनवृत्तत्वं तीर्थकृत्त्वस्य भावनाः ।
गुरुस्थानाभ्युपगमो गणापग्रहणं तथा ॥ ९८ ॥
स्वगुरुस्थानरुं(?)क्रांतिर्निःसंगत्वात्मभावना ।
योगनिर्वाणसंप्राप्तिर्योगनिर्वाणसाधनं ॥ ९९ ॥
इंद्रोपपादाभिषेकौ विधिदानसुखोदयः ।
इंद्रत्यागावतारौ च हिरण्योत्कृष्टजन्मता ॥ ६० ॥
मंदरेंद्राभिषेकश्च गुरूप्त(?)ज्योपलंभनं ।
यौवराज्यं सुराज्यं च चक्रलाभो दिशां जयः ॥ ६१ ॥
चक्राभिषेकसाम्राज्ये निष्क्रांतिर्योगसंमहः ।
आर्हत्यं तद्विहारैश्च योगत्यागोग्रनिर्वृतिः ॥ ६२ ॥
त्रयःपंचाशदेता हि मता गर्भान्वयक्रियाः ।
गर्भाधानादिनिर्वाणपर्यंताः परमागमे ॥ ६३ ॥

RRR. No. 289. *Uttarapurâṇa by Guṇabhadra.*

उत्तरपुराणांतस्थं ।

चतुर्विंशतितीर्थेशांश्चतुर्गतिनिवृत्तये ।
वृषभादिमहावीरपर्यंतान्प्रणमाम्यहं ॥ १ ॥
यस्यानताः पदनखेंदवबिंबचुंबिचूडामणिप्रकटसन्मुकुटाः सुरेंद्राः ।
न्यक्कुर्वते स्म हरमर्धशशांकमौलिलीलोद्धतं स जयताज्जिनवर्धमानः ॥ २ ॥
श्रीमूलसंघवाराशौ मणीनामिव सार्चिषां ।
महापुरुषरत्नानां स्थानं सेनान्वयोजनि ॥ ३ ॥

तत्र वित्रासिताशेषप्रवादिमदवारणः ।
वीरसेनाग्रणीर्वीरसेनभट्टारको बभौ ॥ ४ ॥
ज्ञानचारित्रसामग्रीवाग्रहीदिह[1] विग्रहं ।
विराजते विधातुं यो विनेयानामनुग्रहं ॥ ५ ॥
यत्क्रमानम्रराजन्यमुखाब्जान्यादधुः श्रियं ।
चित्रं विकाशमासाद्य नखचंद्रमरीचिभिः ॥ ६ ॥
सिद्धिभूपद्धतिर्[2]यस्य टीकां संवीक्ष्य भिक्षुभिः ।
टीक्यते हेलयान्येषां विषमापि पदे पदे ॥ ७ ॥
यस्यास्याब्जजवाक्श्रिया धवलया कीर्त्येव संश्रव्यया
संप्रीतिं सततं समस्तसुधियां संपादयंत्या सतां ।
विश्वव्याप्तिपरिश्रमादिव चिरं लोके स्थितिः संश्रिता
श्रोत्रालीनमलान्यनाद्युपचितान्यस्तानि निःशेषतः ॥ ८ ॥

अभवदिव हिमाद्रेर्देवसिंधुप्रवाहो
ध्वनिरिव सकलज्ञात्सर्वशास्त्रैकमूर्तिः ।
उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो
मुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥ ९ ॥

यस्य प्रांशुनखांशुजालविसरद्वारंतराविर्भव-
त्पादांभोजरजःपिशंगमुकुटप्रत्यग्ररत्नद्युतिः ।
संस्मर्ता स्वममोघवर्षनृपतिः पूतोहमद्येत्यलं
स श्रीमाञ्जिनसेनपूज्यभगवत्पादो जगन्मंगलं ॥ १० ॥

प्रावीण्यं पदवाक्ययोः परिणतिः पक्षांतराक्षेपणे
सद्भावावगतिः कृतांतविषया श्रेयः कथाकौशलं ।
ग्रंथग्रंथिभिदिः सदध्वकवितेत्यग्र्यो गुणानां गणो
यं संप्राप्य चिरं कलंकविकलः काले कलौ सुस्थितः ॥ ११ ॥

ज्योत्स्नेव तारकाधीशे सहस्रांशाविव प्रभा ।
स्फटिके स्वच्छतेवासीत्सहजास्मिन् सरस्वती ॥ १२ ॥
दशरथगुरुरासीत्तस्य धीमान् सधर्मा शशिन इव दिनेशो विश्वलोकैकचक्षुः ।
निखिलमिदमदीपि व्यापितद्वाङ्मयूखैः प्रकटितनिजभावं निर्मलैर्धर्मसारैः ॥ १३ ॥

सद्भावः सर्वशास्त्राणां तद्भास्वद्वाक्यविस्तरे ।
दर्पणार्पितबिंबाभो बालैरप्याशु बुध्यते ॥ १४ ॥

---

१ सामग्रीमग्रहीदिव *v. l.*
२ पद्धतिं यस्य *v. l.*

प्रत्यक्षीकृतलक्ष्यलक्षणविधिर्वैश्वोपविद्यांतरा-
त्सिद्धांताब्ध्यवसानयानजनितप्रागल्भ्यवृद्धिर्धीः ।
नानानूननयप्रमाणनिपुणोगण्यैर्गुणैर्भूषितः
शिष्यः श्रीगुणभद्रसूरिरनयोरासीज्जगद्विश्रुतः ॥ १५ ॥
पुण्यश्रियोयमजयत्सुभगत्वदर्प-
मित्याकलय्य परिशुद्धमतिस्तपःश्रीः ।
मुक्तिश्रिया पटुतमा प्राहितेव दूती
प्रीत्या महागुणधनं समाशिश्रियद्यं ॥ १६ ॥
तस्य वचनांशुविसरः संततहृतदुस्तरांतरंगतमाः ।
कुवलयपद्माह्लादी जितशशिहरिदैश्वराश्मिसत्प्रसरः ॥ १७ ॥
कविपरमेश्वरनिगदितगद्यकथामातृकं पुरोश्चरितं ।
सकलच्छंदोलंकृतिलक्ष्यं सूक्ष्मार्थगूढपदरचनं ॥ १८ ॥
व्यावर्णनानुसारं साक्षात्कृतसर्वशास्त्रसद्भावं ।
अपहस्तितान्यकाव्यं श्रव्यं व्युत्पन्नमतिभिरादेयं ॥ १९ ॥
जिनसेनभगवतोक्तं मिथ्याकविदर्पदलनमतिललितं ।
सिद्धांतोपनिबंधनकर्त्रा भर्त्रा विनेयानां ॥ २० ॥
अतिविस्तरभीरुत्वादवशिष्टं संगृहीतममलधिया ।
गुणभद्रसूरिणेदं प्रहीनकालानुरोधेन ॥ २१ ॥
व्यावर्णनादिरहितं सुबोधमखिलं सुलेखमखिलहितं ।
महितं महापुराणं पठंतु शृण्वंतु भक्तिमद्भव्याः ॥ २२ ॥
इदं भावयतां पुंसां तापौ (?) भवविभित्सया ।
भव्यानां भाविसिद्धीनां शुद्धदृग्वृत्तावेद्वतां ॥ २३ ॥
शांतिर्वृद्धिर्जयः श्रेयः प्रायः प्रेयःसमागमः ।
विगमो विघ्नव्यूहेराप्तिरभ्यर्थ्यार्थसंपदां ॥ २४ ॥
बंधहेतुफलज्ञानं स्याच्छुभाशुभकर्मणां ।
विज्ञेयो मुक्तिसद्भावो मुक्तिहेतुश्च निश्चितः ॥ २५ ॥
निर्वेगत्रितयोद्भूतिर्धर्मश्रद्धाप्रवर्धनं ।
असंख्येयगुणश्रेण्या निर्जराशुभकर्मणां ॥ २६ ॥

---

१ व्यवहार for व्यवसान. *v.l.*
२ जितशिशिराशिशिररश्मि *v. l.*
३ मातृकं *v. l.*
४ नयो for तापा *v. l.*

आस्रवस्य च संरोधः कृत्स्नकर्मविमोक्षणात् ।
सिद्धिरात्यंतिकी प्रोक्ता सैव संसिद्धिरात्मनः ॥ २७ ॥
तदेतदेवं व्याख्येयं श्रव्यं भव्यैर्निरंतरं ।
चिंत्यं पूज्यं मुदा लेख्यं लेखनीयं च भक्तिकैः ॥ २८ ॥

विदितसकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः
कविरविकलवृत्तस्तस्य शिष्येषु मुख्यः।
सततमिहपुराणे प्राप्य साहाय्यमुच्चै-
र्गुरुविनयमनैषीन्मान्यतां स्वस्य साद्रिः ॥ २९ ॥

यस्योत्तुंगमतंगजा निजमदस्रोतस्विनीसंगमा-
द्भृंगं वारि कलंकितं कटु मुहुः पीत्वाप्यगच्छत्तृषः ।
कौमारं घनचंदनं वनमपां पत्युस्तरंगानिलै-
र्मंदांदोलितमस्तभास्करकरच्छायं समाशिश्रियत् ॥ ३० ॥

दुग्धाब्धौ गिरिणा हरौ हतसुखा गोपीकुचोद्वृत्तनैः
पद्मे भानुकरैर्भिदेलिमदले रात्रौ च संकोचिते ।
यस्योरःशरणे प्रथीयसि भुजस्तंभांतरोत्तंभित-
स्थेये हारकलापतोरणगुणे श्रीः सौख्यमागाच्चिरं ॥ ३१ ॥
अकालवर्षभूपाले पालयत्यखिलामिलां ।
तस्मिन्विध्वस्तनिःशेषद्विषि वीप्रयशोजुषि ॥ ३२ ॥
पद्मालयमुकुलकुलप्रविकासकसत्प्रतापततमहसि ।
श्रीमति लोकादित्ये प्रध्वस्तविततशत्रुसंतमसे ॥ ३३ ॥

चेल्लपताके चेल्लध्वजानुजे चेल्लकेतनतनूजे ।
जैनेंद्रधर्मवृद्धिविधायिनि खविधुवीप्रपृथुयशसि ॥ ३४ ॥
वनवासदेशमखिलं भुंजति निष्कंटकं सुखं सुचिरं ।
तत्पितृनिजनामकृते ख्याते बंकापुरे पुरेष्वधिके ॥ ३५ ॥
शकनृपकालाभ्यंतरविंशत्यधिकाष्टशतमिताब्दांते ।
मंगलमहार्थकारिणि पिंगलनामनि समस्तजनसुखदे ॥ ३६ ॥

श्रीपंचम्यां बुधार्द्रायुजि दिवसवरे मंत्रिवारे बुधांशे
पूर्वायां सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे वृश्चिकार्के तुलायां ।
सार्पे शुक्रे कुलीरे रविजसुरगुरौ निष्ठितं भव्यवर्यैः
प्राप्तेज्यं शास्त्रसारं जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणं ॥ ३७ ॥

यावद्धरा जलनिधिर्गगनं हिमांशुस्तिग्मद्युतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।
तावत्सतां वचसि चेतसि पूतमेतच्छ्रोतव्यतास्थितिमुपैतु महापुराणं ॥ ३८ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र कवित्वमत्र तीर्थेशिनां चरितमत्र महापुराणे ।
यद्वा कवींद्रजिनसेनमुखारविंदनिर्यद्वचांसि न मनांसि हरंति केषां ॥ ३९ ॥
कविवरजिनसेनाचार्यवर्यार्यमासौ मधुरिमणि न वाच्यो नाभिसूनोः पुराणे ।
तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचित्राः सकलकविकरींद्रव्रातसिंह्यो जयंति ॥ ४० ॥
यदि सकलकवींद्रप्रोक्तसूक्तप्रचारश्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखे स्याः ।
कविवरजिनसेनाचार्यवक्त्रारविंदप्रणिगदितपुराणाकर्णनाभ्यर्णकर्णः ॥ ४१ ॥
धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुचितं वक्तुं पुराणं महत्
श्रव्याः किंतु कथास्त्रिषष्टिपुरुषाख्यानं चरित्रार्णवः ।
कोप्यस्मिन्कवितागुणोस्ति कवयोप्येतद्वचोब्जालयः
कोसावत्र कविः कवींद्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयं ॥ ४२ ॥

इत्यार्षे भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहे पुराणसमाप्तौ प्रशस्तिवर्णनं नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥

स्व० श्रीः संवत् १६४६ शक १५७२ भाद्रमासि कृष्णे गुरुवारे ॥

The part of stanza 37 in the above which contains the positions of the heavenly bodies is corrupt. It has thus been corrected by Mr. Śaṁkar B. Dîkshit after an actual calculation :

श्रीपंचम्यां बुधार्द्रायुजि दिवसवरे मंत्रिवारे सुधांशौ
पूर्वायां सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे वृश्चिकार्कौ तुलागौ ।
सूर्ये शुक्रे कुलीरे गवि च सुरगुरौ

The following are his notes on the passage:—

" Here मंत्रिवारे=गुरुवारे; वृश्चिकार्कौ=आर्कौ (शनौ) वृश्चिके; तुलागौ=तुलायामगौ (राहौ); गवि=वृषभे. That is, the positions were: — सूर्यः—कुलीरे; चंद्रः—पूर्वा[भाद्रपदा]यां; धरणिजः—धनुषि; बुधः—आर्द्रायां; सुरगुरुः—वृषभे; शुक्रः—कुलीरे; शनिः—वृश्चिके; राहुः—तुलाया. The लग्न was सिंह (which was from about 4 to 9 ghaṭîs after sunrise). And this statement is correct, in Śaka years 819 and 820, for no other day but अमांत आषाढ कृ. ९ गुरुवार Śaka 819, 23rd June, 897 A. D." For श्रीपंचम्यां बुधार्द्रायुजि some Mss. have श्रीपंचम्यश्वयुजे which violates the metre as it is, but might be amended to श्रीपंचम्याश्वयुज्यायुजि, if this were astronomically correct.

SSS. No. 309. *Śântinâthapurâṇa.*

शांतिनाथपुराणे ।

येन प्ररूपितो धर्मो वर्ततेद्यापि दुख(र्ग?)मे ।
काले मुनिवरैर्लोके धृतश्च श्राबि(व)कैः सदा ॥ १२ ॥

तस्मै श्रीवर्धमानाय महावीराय प्रत्यहं ।
जगत्त्रयहितायैव नमः कर्मारिशांतये ॥ १३ ॥
शेषान् सर्वजिनाधीशान्धर्मसाम्राज्यनायकान् ।
लोकत्रयहितान्वंदे स्तुतान्कृत्वनरामरैः ॥ १४ ॥
चतुर्विंशतितीर्थेशान्सादृश्यान् (न्सदृशान्) सद्गुणैर्भुवि ।
महातिशयसंपन्नान्प्रातिहार्यादिभूषितान् ॥ १५ ॥
अनंतगुणसंयुक्तान्भव्यजी वाववोधकान् ।
मुक्तिभर्तृन्प्रवंदेहं प्रारब्धार्थप्रसिद्धये ॥ १६ ॥
प्रवर्तयति यो धर्मं पूज्यः सर्वनरामरैः ।
संघमध्ये सभायुक्तो विदेहे पूर्वनामनि ॥ १७ ॥
तं श्रीसीमंधरं वंदे भव्यलोकैकबांधवं ।
धर्माकरं जिनाधीशं जगदानंददायि(य)कं ॥ १८ ॥
अन्ये ये बहवः संति तीर्थनाथाः सुरार्चिताः ।
अर्धतृतीयसद्द्वीपे तान्सर्वान्प्रणमाम्यहं ॥ १९ ॥
प्रकटीकृतसद्धर्मान्जिनाधीशान्गणाधिपान् ।
त्रिजगज्जनसंसेव्यान्कालत्रितयसंभवान् ॥ २० ॥
केवलज्ञानसद्दीपान् प्राप्तानंतदर्शनानि(न्वि?)तान् ।
प्रणमामि महासौख्यान्महावीर्यान्सुमुक्तिदान् ॥ २१ ॥
सिद्धान्कर्मारिनिर्मुक्तान्गुणाष्टकविभूषितान् ।
लोकाग्रशिखरारूढाञ्जिननाथनमस्कृतान् ॥ २२ ॥
अनंतसुखसंपन्नान्सर्वक्लेशपरिच्युतान् ।
स्मरामि मानसे नित्यं तद्गुणग्रामहेतवे ॥ २३ ॥
ये चरंति स्वयं साक्षात्पंचाचारगुणान्भुवि ।
चारयंति विनेयानां मुनीनां मुक्तिसिद्धये ॥ २४ ॥
तेषामाचार्यवर्गाणां पादपद्मान्सुरार्चितान् ।
प्रणमाम्युत्तमांगेन पंचाचारविशुद्धये ॥ २५ ॥
ये पठंति स्वयं सिद्धैः (द्धया) अंगपूर्वप्रकीर्णकान् ।
पाठयंति यतीनां च शिष्याणां मुक्तिहेतवे ॥ २६ ॥
तान्पाठकमुनीन्वंदे द्वादशांगाब्धिपारगान् ।
सर्वसत्त्वहितोद्युक्तानंगपूर्वादिप्राप्तये ॥ २७ ॥
ये साधयंति लोकेस्मिन्मुक्तिमार्गं सुनिर्मलं ।
तपोभिर्दुष्करैर्घोरै रत्नत्रयसमायुतः ॥ २८ ॥

त्रिकालयोगयुक्तांस्तान्साधून्वंदे गुणाकरान् ।
तपसा धैर्यसंपन्नांस्तद्गुणाय महायतीन् ॥ २९ ॥
ग्रंथादौ संस्तुता येपि वंदिताश्च नमस्कृताः ।
स्वशक्त्या भक्तिभारेण पंचैव परमेष्ठिनः ॥ ३० ॥
ते कुर्वंतु ममात्यंतं मतिं ग्रंथार्थपारगां ।
प्रारब्धशास्त्रसिद्ध्यर्थं बोधिं च मुक्तिहेतवे ॥ ३१
ये ग्रंथंति स्वयं साक्षाद्द्वादशांगश्रुतं परं ।
पवित्रं भव्यलोकानां हितमुद्दिश्य मुक्तिदं ॥ ३२ ॥
सर्वान्वृषभसेनादीन्गौतमांतान्गणाधिपान् ।
तान्नमामि त्रिशुद्ध्याहं कवित्वादिगुणाप्तये ॥ ३३ ॥
सुधर्माचार्यनेवाहं केवलावगमेशिनं ।
सुधर्मामृतसंवृष्ट्या वंदे मेघोपमं भुवि ॥ ३४ ॥
येन बाल्येतिवैराग्यखड्गेनैव हतो रिपुः ।
कामो मोहश्च वंदे तं श्रीजंबूस्वामिनं परं ॥ ३५ ॥
विष्णुश्च नंदिमित्राख्योपराजितसमाह्वयः ।
गोवर्धनो भद्रबाहुर्गतः पारं श्रुतांबुधेः ॥ ३६ ॥
श्रुतकेवलिनश्चैव पंचैते मुनिनायकाः ।
भवंति प्रणमाम्येतान्धर्मसन्मार्गवर्तकान् ॥ ३७ ॥
विशाखाचार्यमुख्या ये बहवः संति सूरयः ।
प्रत्येकं मंगलार्थं तान्प्रवंदे धर्मदीपकान् ॥३८॥
श्रीकुंदकुंदनामानमाचार्यं भव्यबोधकं ।
महाकविं सुरैः पूज्यं तद्गुणाय नमाम्यहं ॥ ३९ ॥
नमोस्तु कवये त्यक्तकलंकवचसे भुवि ।
हितायाप्यकलंकाय स्वामिने वादिने सदा ॥ ४० ॥
नमः समंतभद्राय कवींद्राय चिदात्मने ।
नमः श्रीपूज्यपादाय प्रपूज्याय बुधोत्तमैः ॥ ४१ ॥
सिद्धांतपारगायैव नेमिचंद्राय संनमः ।
प्रभाचंद्राय लोकेस्मिन्नमश्चंद्रोपमाय वै ॥ ४२ ॥
ये संति बहवोन्येपि जिनसेनादिसूरयः ।
सम्यक्त्वालंकृता दक्षाः ज्ञानविज्ञानपारगाः ॥ ४३ ॥
धर्मप्रभावका नित्यं मुक्तिसंगमलालसाः ।
ग्रंथादौ मंगलार्थं च तेषां पादौ नमाम्यहं ॥ ४४ ॥

ते सर्वे कवयोत्रैव वंदिता पूज्यतास्तुताः ।
दिशंतु मे मतिं सारां सर्वशास्त्रार्थपारगां ॥ ४९ ॥

TTT. No. 303. *Pârśvanâthacharitra.*

पार्श्वनाथचरित्रं ।

आद्यं ।

नमः श्रीपार्श्वनाथाय विश्वविघ्नौघनाशिने ।
त्रिजगत्स्वामिने मूर्ध्ना ह्यनंतमहिमात्मने ॥ १ ॥

* * *

जैनशासनमाहात्म्यप्रकाशनपरान्वरान् ।
महाकवीन्महर्षींश्च द्वादशांगाब्धिपारगान् ॥ २८ ॥
गौतमादीन्गणाधीशान्विश्वनाथैर्नुतक्रमान् ।
वंदे सर्वहितान्मूर्ध्ना तद्गुणग्राहहेतवे ॥ २९ ॥
येन पूर्वविदेहे साक्षाज्जिनेंद्रो नमस्कृतः ।
नमामि शिरसा कुंदकुंदाचार्यं कविं हितं ॥ ३० ॥
कलंकातिगवाक्याय कवित्वादिगुणाब्धये ।
वादिने धर्मधौर्याय अकलंकस्वामिने नमः ॥ ३१ ॥
समंताद्भुवने भद्रा विश्वलोकोपकारिणी ।
यद्वाणी तं प्रवंदे समंतभद्रकवीश्वरं ॥ ३२ ॥
अन्येपि जिनसेनाचार्यादयः कवयोखिलाः ।
वंदितास्ते स्तुताः संतु मे कवित्वादिसिद्धये ॥ ३३ ॥

अंते ।

इति भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे श्रीपार्श्वनाथमोक्षगमनो नाम त्रयोविंशतितमः सर्गः संवत् १६६२ वर्षे भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे पंचम्यां तिथौ ५भृगुवासरे* * *

UUU. No. 314. *Harivaṁśapurâṇa.*

हरिवंशपुराणं । आद्यं ।

सिद्धं संपूर्णभव्यार्थं सिद्धेः कारणमुत्तमं ।
प्रशस्तदर्शनज्ञानचारित्रप्रतिपादनं ॥ ४५ ॥

* * *

श्रीवीरजिननाथोक्तो गौतमं गणनायकं ।
सोर्थः प्राप्तः सुधर्मं च श्रीजंबूस्वामिनं ततः ॥ ४६ ॥
विद्युच(च)रं ततः कीर्तिमनुत्तरविदं क्रमात् ।

रविषेणाभिधाचार्यं जिनसेनं गुरुं ततः ॥ ४७ ॥
तद्वाक्यरचनां प्राप्य मयात्र क्रियते स्फुटं ।
ग्रंथः सुखेन मनुजा यथा जानंति सत्कथां ॥ ४८ ॥
भद्रबाहुं प्रणम्याथ यतिसंघनमस्कृतं ।
श्रीकुंदकुंदाचार्यादीन्मुनीश्रत्नत्रयांकितान् ॥ ४९ ॥
गुरुं सकलकीर्तिं च श्रुतांभोधिं महामुनिं ।
भक्त्या भुवनकीर्तिं च चंचत्कीर्तिं तपोनिधिं ॥ ५० ॥
निर्ग्रंथाञ्शुद्धचारित्रान्नित्याद्यानपरानपि ।
अनुक्रमात्संगमुक्तान्रागद्वेषातिगान्सदा ॥ ५१ ॥
तन्मया जिनदासेन संक्षेपादुच्यतेधुना ।
हरिवंशस्य चरितं भव्यश्रुतिसुखाकरं ॥ ५२ ॥

अंते ।

श्रीवर्धमानेन जिनेश्वरेण त्रैलोक्यवंद्येन यदुक्तमादौ ।
ततः परं गौतमसंज्ञकेन गणेश्वरेण प्रथितं जनानां ॥ ३३ ॥
ततः क्रमाच्छ्रीजिनसेननाम्नाचार्येण जैनागमकोविदेन ।
सत्काव्यकेलीसदनेन पृथ्व्यां नीतं प्रसिद्धिं चरितं हरेश्च ॥ ३४ ॥
श्रीकुंदकुंदान्वयभूषणोथ बभूव विद्वान्किल पद्मनंदी ।
मुनीश्वरो वादिगजेंद्रसिंहः प्रतापवान्भूवलये प्रसिद्धः ॥ ३५ ॥
तत्पट्टपंकेजविकासभास्वान्बभूव निर्ग्रंथवरः प्रतापी ।
महाकवित्वादिकलाप्रवीणस्तपोनिधिः श्रीसकलादिकीर्तिः ॥ ३६ ॥
पट्टे तदीये गुणवान्मनीषी क्षमानिधानो भुवनादिकीर्तिः ।
जीयाच्चिरं भव्यसमूहवंद्यो नानायतिव्रातनिषेवणीयः ॥ ३७ ॥
जगति भुवनकीर्तिर्भूतले ख्यातकीर्तिः
श्रुतजलनिधिवेत्तानंगमानप्रभेत्ता ।
विमलगुणनिवासश्छिन्नसंसारपाशः
स जयति जिनराजः साधुराजीसमाजः(जे) ॥ ३८ ॥
सद्ब्र(ब्र)ह्मचारी गुरुपूर्वकोस्य भ्राता गुणज्ञोस्ति विशुद्धचित्तः ।
जिनस्य दासो जिनदासनामा कामारिजेता विदितो धरित्र्याम् ॥ ३९ ॥
श्रीनेमिनाथस्य चरित्रमेतदनेन नीत्वा रविषेणसूरेः ।
समुद्भवं स्वान्यसुखप्रबोधहेतोश्चिरं नंदतु भूमिपीठे ॥ ४० ॥ ४१—४७ ।

इति श्रीहरिवंशे भट्टारकश्रीसकलकीर्तिशिष्यब्रह्मचारिजिनदासविरचिते नेमिनाथनिर्वाणगमनवर्णनो नामैकोनचत्वारिंशत्तमः सर्गः * * संवत् १६९६ वर्षे पौष शुदि १०गुरुवासरे * *

VVV. No. 310. *Srîpâlacharita.*

श्रीपालचरितं। अंते।

गच्छे (च्छे) श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वतीये शुभे
श्रीभट्टारकपद्मनंदिमुनिपो देवेंद्रकीर्तिस्ततः।
विद्यानंदिगुरुस्ततो गुणनिधिः पट्टे तदीये सुधीः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुः सद्बोधसिंधुर्महान् ॥ ३१ ॥
तच्छिष्यो गुणरत्नरंजितमतिः श्रीसिंहनंदी गुरुः
सद्रत्नत्रयमंडितोतिनितरां भव्यौघनिस्तारकः।
तेषां पादपयोजयुग्ममधुपः श्रीनेमिदत्तो यती(तिः)
चक्रे चारुचरित्रमेतदुचितं श्रीपालजं संक्रियात्(?) ॥ ३२ ॥
अग्रोतोत्तमवंशमंडनमणिः स ब्रह्मचारी शुभः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरोः पादाब्जसेवारतः।
जीयादत्र महेंद्रदत्तसुयती(तिः) संज्ञानवान्निर्मलः
सूरिश्रीश्रुतसागरादियतिनां सेवापरः सन्मतिः ॥ ३३ ॥
ख्याते मालवदेशशस्थे पूर्णाशानगरे वरे।
श्रीमदादिजिनागारे सिद्धं शास्त्रमिदं शुभं ॥ ३४ ॥

संवत्सार्द्धसहस्रे च पंचाशीतिसमुत्तरे।
आषाढे शुक्लपंचम्यां संपूर्णं रविवासरे ॥ ३५ ॥

इति श्रीसिद्धचक्रपूजातिशयं प्राप्ते श्रीपालमहाराजचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्याचार्य-श्रीसिंहनंदिब्रह्मश्रीशांतिदासानुमोदिते ब्रह्मनेमिदत्तविरचिते श्रीपालमहामुनींद्रनिर्वाणगमन-वर्णनो नाम नवमोधिकारः समाप्तः ॥ ९ ॥ संवत् १७९० वरषे(र्षे) भाद्रपदसितपंचम्यां शुक्रवासरे * * *

WWW. No. 292. *Jivamdharasvâmicharitra.*

जीवंधरस्वामिचरित्रं। आद्यं।

श्रीसन्मतिः सतां कुर्यात्सर्वहितं(त)फलं परं।
येनाप्येत महामुक्तराजस्य वरवैभवः ॥ १ ॥ २–९।
गौतमं धर्मपारीणं पूज्यपादं प्रबोधकं।
समंतभद्रमानंदमकलंकगुणाकरं ॥ ६ ॥
जिनसेनं शुभासीनं ज्ञानभूषं परं गुरुं।
शुभचंद्रं प्रणम्योच्चैर्वक्ष्ये श्रीजीवकोद्भवं ॥ ७ ॥

अथ जंबूमति द्वीपे शस्ये भरतनामनि।
देशोस्ति मगधाभिख्यो नानाग्रामपुराश्रितः ॥ ८ ॥

अंते ।

श्रीमूलसंघो यतिमुख्यसेव्यः
श्रीभारतीगछ(च्छ)विशेषशोभः ।
मिथ्यामतध्वांताविनाशदक्षो
जीयाच्चिरं श्रीशुभचंद्रभासी ॥ ८२ ॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेर्वसुहतद्वैते शते सप्तह (?)
वेदै (दैः) न्यूनतरे शुभे शुभतरे मासे वरे च (?) शुचौ
वारे गीष्पतिके त्रयोदशतिथौ सन्नूतने पत्तने
श्रीचंद्रप्रभधाम्नि वै विरचितं चेदं मया तोषतः ॥ ८३ ॥
इति श्रीमज्जीवंधरस्वामिचरिते जीवंधरस्वामिमोक्षगमनवर्णनं नाम त्रयोदशो लंभः॥१३॥

XXX. No. 313. *Subhaumacharitra..*

सुभौमचरित्रान्तः ।

अथ प्रशस्तिः ॥ अथासीन्मूलसंघेस्मिन्गछे(च्छे) सारस्वताभिधे ।
मुनिः श्रीकुंदकुंदाख्यः श्रीसीमंधरतीर्थगः ॥ ७८ ॥
तस्यान्वये विदां मान्यः पद्मनंदी यतीश्वरः ।
भव्यांगिपद्मनंदी च समभूत्तपसां निधिः ॥ ७९ ॥
भट्टारकवरेण्योस्य पट्टे सकलकीर्तिवाक् ।
धर्मः प्रकाशितो येन स जीयाज्जगदीश्वरः ॥ ८० ॥
गुरुर्भुवनकीर्त्याख्यस्तत्पट्टोदयभानुमान् ।
जातवाञ्जनितानंदो वनवासी महातपाः ॥ ८१ ॥
गुरुभ्राता तदीयोभूद्रत्नकीर्तिगुणाग्रणीः ।
स्थविरो मंडलाचार्यपदभाग्धर्मकार्यकृत् ॥ ८२ ॥
तत्पट्टे मंडलाचार्यो यशःकीर्तिर्यशोनिधिः ।
अजायतागमाध्यात्मपुराणार्थविचक्षणः ॥ ८३ ॥
वादित्वस्य परं(रा) सीमा गमकस्य परं पदं ।
कवित्वादेः परं धाम गुणचंद्रस्तदन्वये ॥ ८४ ॥
जिनचंद्रो जयत्वत्र बलात्कारगणाग्रणीः ।
तत्पट्टे सर्वथैकांतानिर्जिताशेषवाक्सू (?) रिः ॥ ८५ ॥
पट्टे सकलचंद्रोभूत्तदीये विपुलोदये ।
सैद्धांतिकः सतां वंद्यः सूरिवर्यो विदां वरः ॥ ८६ ॥
यस्त पट्टे वरीवर्ति भट्टारकपदास्थितः ।
रत्नंचद्रो विदां मान्यः स्याद्वादसकलार्थवित् ॥ ८७ ॥

संवते(ति) षोडशाख्याने श्र्यशीतिवत्सरांकिते ।
मासि भाद्रपदे श्वेतपंचम्यां गुरुवारके ॥ ८८ ॥
पत्तने पाटलीपुत्रे मगधांतःप्रवर्तिनि ।
स्वर्धुनीतटगे पार्श्वसुदर्शनालयाश्रिते ॥ ८९ ॥
सलेमसाहसद्राज्ये सर्वभूच्छाधिपाधिपे ।
रक्षत्यत्र धराचक्रं निर्जिताखिलविद्विषि ॥ ९० ॥
श्रीमत्प्रभाचंद्रगणींद्रपट्टे भट्टारकश्रीमुनिचंद्रकीर्तेः ।
पट्टांबरोद्भासनभानुमाली भट्टारकोभूद्दिविजेंद्रकीर्तिः ॥ ९१ ॥
तच्छिष्यतदाम्नायकौ हि सुभगौ खंडेलवालान्वयौ
श्रीतेजपालहेमनामपरभौ धनराड्रेषांगजौ ।
संप्रीतौ गुरुभक्तिभाजनपरौ सद्दर्शनालंकृतौ
चक्राते सुभौमचरित्ररचने साहाय्यसापेक्षतां ॥ ९२ ॥
सौमण्यगोत्रे तेजाख्यो बुधादिपदसंयुतः ।
पट्टणिगोत्रजो हेम[:] पट्टणे च तदन्वये ॥ ९३ ॥
संमेदाचलयात्रायै रत्नचंद्रास्समागताः ।
जगन्मल्लात्मजाचार्यजयकीर्तिभिरन्विताः ॥ ९४ ॥
श्रीमत्कमलकीर्त्याह्वैः सूरिभिश्च सुवर्णिभिः ।
कल्याणकचराख्यानकान्हजीभोगिदासकैः ॥ ९५ ॥
श्रीमद्धुवडजातीयमह्याख्यवणिक्पतिः ।
चंपाकुक्षिसमुत्पन्ना रत्नचंद्रा व्यरीरचन् ॥ ९६ ॥ त्रिभिः कुलकं ।
श्रीमत्खंडेलवालेषु श्रयग्रवालेषु दानिषु ।
जैसवालेषु सद्भक्तिं कुर्वत्सु श्रावकेषु च ॥ ९७ ॥
धनराट्कोसिपुत्रस्य तेजपालविपश्चितः ।
साहाय्याखिलसामग्रीं सा(ग्रीम)पेक्ष्य स्वेप्सितप्रदां ॥ ९८ ॥
श्रीमत्खंडेलवालार्यो हीराख्यभ्रातृजान्वितः ।
हमीरदेपतिर्हेमराजः कारितवानिदं ॥ २२ ॥ युग्मं ।
आज्यवाग्वरदेशस्थसागपत्तनवासिनः ।
हेमाख्यश्रेष्ठिनः पुत्रो जयतान्मंगलाभिधः ॥ ९९ ॥
ब(च?)हुआणकृष्णदासस्य क्षत्रियान्वयसन्मणे [:] ।
महौजसौ कुमारौ स्त[:] राजसिंहामराभिधौ ॥ १० ॥
भीमाद्याह्वानना तत्राकार्यश्रीहेमकीर्त्तिर्यः(?) ।
यं पट्टे स्थापयामासू रत्नेंदुं संघसादरात ॥ २५ ॥

तेनेदं चरितं वणिंजेसराजप्रसादतः ।
वादिचंद्रानुभावाच्चाचंद्रार्कं जयताच्चिरं ॥ २६ ॥
एकोपि सिंहसदृशः सकलावनीशो हत्वा पितुर्वधकृतौ नरकं प्रपद्य ।
दुःखं प्रभुज्य बहुधा भरतेत्र तस्मान्निर्गत्य तीर्थपदभाग्भावितास्तु सिद्धौ ॥ २७ ॥
इति श्रीसुभौमचरित्रे सूरिसकलचंद्रानुचरभट्टारकश्रीरत्नचंद्रविरचिते विबुधश्रीतेजपालसाहाय्यसापेक्षेय श्रीखंडेलवालान्वयपट्टणिगोत्रांबरादित्यश्रेष्ठिश्रीहेमराजनामांकिते सुभौमनरकप्राप्तिवर्णनो नाम सप्तमसर्गः ॥

संवत् १८२९ का शाके १६९४ प्रवर्तमाने मासोत्तममासे मधुमासे श्वेतपक्षे तिथौ द्वितीयायां गुरुवासरे लिप्यकृतम् ॥

YYY. No. 252. *Abhidhânachintâmaṇinâmamâlâ with Vâdi-Srîvallabha's Commentary.*

अभिधानचिंतामणिनाममाला सटीका ।

टीकादौ ।

श्रीमदर्हंतमानम्य संवित्संपद्विधायिनं ।
श्रीहेमचंद्रसंदृब्धनामकोषप्रबोधदं ॥ १ ॥
स्वकीयज्ञानसिद्ध्यर्थं श्रीश्रीवल्लभवाचकः ।
सारोद्धारमिमं नाम्नां तनुते नामनिर्णयात् ॥ २ ॥
निरणायि मया नाम्नां निर्णयो नामनिर्णये ।
तत एवायमुद्धारः शीघ्रज्ञानाय तन्यते ॥ ३ ॥

टीकांते ।

श्रीवीरशासनसमुद्रत आविरासी-
त्प्रोद्यत्कलाभिरभितः प्रथितः पृथिव्यां ॥
स्फूर्जन्महःप्रसरनाशिततामसौघः
श्रीचंद्रगच्छ इति चंद्र इवोदितश्रीः॥ १ ॥
तत्रासीद्विबुधाग्रणीर्गणगुरुः श्रीवर्धमानांतिषत्
सूरींद्रः स जिनेश्वरो दशशताशीत्या मिते संवति ।
जित्वा श्रीअणहिल्लपत्तनपुरे दुर्वादिनो दुर्लभ-
क्ष्मापास्याद्भिरुदं वरं खरतरेत्याख्यं यकःप्राप्तवान् ॥ २ ॥
तत्पट्टेभयदेवसूरिरभवद्रंगन्नवांगीमहा-
वृत्तिस्तंभनपार्श्वनाथभगवन्मूर्तिप्रकाशैककृत् ।
तच्छिष्यो जिनवल्लभाभिधगुरुः कुरक्रियाकृद्भवी

सम्यक्पिंडविशुद्धिशास्त्रविलसत्कर्मादिशास्त्रैकरुत् ॥ ३ ॥
एवं सूरिपरंपरागत इह श्रेष्ठे गणे दीप्यते
स श्रीमज्जिनचंद्रसूरिसुगुरुश्चारित्रपावित्र्यभूत् ।
तेजःश्रीमदकब्बराभिधनृपः श्रीपातिसाहिर्मुदा-
वादीद्यं सुयुगप्रधान इति सन्नाम्ना यथार्थेन वै ॥ ४ ॥
श्रीमंत्रीश्वरकर्मचंद्रविहितोद्यत्कोटिटंकव्यय-
श्रीनंद्युत्सवपूर्वकं युगवरो यस्मै ददौ स्वं पदम् ।
श्रीमल्लाभपुरे दयादृढमतिः श्रीपातिसाह्याग्रहा-
न्नंद्याच्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरुः स स्फीततेजोयशाः ॥ ५ ॥
सुरत्ख[रत]राह्वस्य गच्छस्येश्वरयोस्तयोः ।
धर्मसंबंधिसाम्राज्ये विजयिन्यद्भुतौजसि ॥ ६ ॥
तथा योधपुरद्रंगे सूरसिंहनरेशितुः ।
राज्ये च वत्सरे सप्तषष्टिषट्चंद्रसंमिते ॥ ७ ॥
पूर्वं श्रीजिनराजसूरिसुगुरोः शिष्याग्रणीः शास्त्रकृ-
ज्जज्ञे श्रीजयसागरो भुवि ततः श्रीरत्नचंद्रोभवत् ।
दीक्षोतोजनि भक्तिलाभसुगुरुश्चारित्रसारस्तत-
श्चत्वारः क्रमतो बभुर्वरमहोपाध्यायमिश्रा अमी ॥ ८ ॥
श्रीमच्चारित्रसाराणां पाठकानां गुणौकसाम् ।
शिष्योभूद्वाचनाचार्यभानुमेरुः प्रतापवान् ॥ ९ ॥
देदीप्यंतेधुना तस्य शिष्यमुख्या विचक्षणाः ।
ज्ञानविमलनामानः पाठका गुरवो मम ॥ १० ॥
तच्छिष्यो वाचनाचार्यो वादिश्रीवल्लभोभवत् (दृभत् another Ms.) ।
श्रीहैमना[म]मालायां नाम्नां सारोद्धृतिं शुभां ॥ ११ ॥
हैमव्याकरणेणादिपाणिनीयादिकं भृशं ।
दृष्ट्वैषोत्रोद्यमश्चक्रे नामकोशांश्च भूयसः ॥ १२ ॥
तथापि वितथं यत्स्यात्तदुत्सार्य विशारदैः ।
उपकारपराः संतो यतो दोषापकारकाः ॥१३ ॥

* * * * *

संवत् १७१९ वर्षे मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थ्यां .....

ZZZ. No. 258. *Uttarâdhyayanabṛihadvṛitti by Śântyâchârya.*

उत्तराध्ययनसूत्रबृहद्वृत्तिः ।

अंते ।

अस्ति विस्तारवानुर्व्यां गुरुशाखासमन्वितः ।
आसेव्यो भव्यसार्थानां श्रीकौटिकगणद्रुमः ॥ १ ॥
तदुत्थवैरशाखायामभूदायतिशालिनी ।
विशाला प्रतिशाखेव श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥
तस्याश्चोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्काथकर्णान्वयोत्थ-
श्रीथारापद्रगच्छप्रसवत(भ)रलसद्धर्मकिंजल्कपानात् ।
श्रीशांत्याचार्यभृंगो यदिदमुदगिरत्सन्मधु श्रोत्रपेयं
तद्भो भव्यास्त्रिदोषप्रशमकरमतो गृह्यतां लिह्यतां च ॥ ३ ॥
श्रीभिल्लमालकुलशेखरशांत्यमात्य-
निर्मापिताणहिलपाटकचैत्यगेहे ।
भ्रातृव्यभूपकमहत्तमकारितोरु-
सौवर्मरम्यकलशान्वयमूर्तकीर्तौ ॥ ५ ॥
श्रीशांतिसूरिरकरोद्गुणसेनसूरि-
वाचोत्तराध्ययनशासनवृत्तिमेनां ।
प्रख्यापिता तदनु तद्गुणसर्वदेव-
गुणगणैकसुशिष्य(ष्य)वर्गः (?) ॥ ६ ॥
सिद्धांतस्वाध्यायव्यसनतयान्यासु वृत्तिषु सतीषु ।
यद्विरचितेयमपरा तत्सद्धिर्मर्षणीयं मे ॥ ७ ॥
यस्याभूद्गुरुरागमे गुणनिधिः श्रीसर्वदेवाह्वयः
सूरीशोभयदेवसूरिरचितख्यातप्रमाणेपि च ।
तस्येयं सुगुरुद्वयादधिगत(?)दल्पात्मविद्यागुण-
प्रख्याख्याय चिरं भुवि प्रचरतु श्रीशांतिसूरेः कृतिः ॥

संवत १६६७ वर्षे माहवदि १४ दिने तपागच्छालंकारभट्टारकपुरंदरसवाई-जगद्गुरुबिरुदधारकश्रीविजयसेनसूरीश्वरतच्छिष्यमहोपाध्यायश्रीनयविजयगणितच्छिष्यपंडितश्रीकीर्तिविजयगणिभिःश्रीअकब्बरपुरे

AAAA. No. 260. *Devendragaṇi's Uttarâdhyayanasûtravritti.*

उत्तराध्ययनसूत्रवृत्तिः ।

आदौ ।

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ।
सिद्धांश्च सर्वसाधूंश्च स्तुत्वा च श्रुतदेवतां ॥ १ ॥
आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमतिसंक्षेपरुचिहितार्थं च ।
एकैकार्थनिबद्धां वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधां ॥ २ ॥
बहुवर्थाद्बृद्धकृताद्गंभीराद्विवरणात्समुद्धृत्य ।
अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगतं ॥ ३ ॥
अर्थांतराणि पाठांतराणि सूत्रे च वृद्धटीकातः ।
बोद्धव्यानि यतोयं प्रारंभो गमनिकामात्रं ॥ ४ ॥

अंते ।

इत्युत्तराध्ययनटीकायां सुखबोधायां षट्त्रिंशमध्ययनं समाप्तं । इत्युत्तराध्ययनटीकायां षट्त्रिंशमध्ययनं समाप्तं ।

अस्ति विस्तारवानुर्व्यां गुरुशाखासमन्वितः ।
आसेव्यो भव्यसार्थानां श्रीकोटिकगणद्रुमः ॥ १ ॥
तदुत्थवैर[शा]खायामभूदायतिशालिनी ।
विशाला प्रतिशाखेव श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥
तस्याश्चोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्काचकर्णान्वयोत्थ-
श्रीधारापद्मगच्छप्रतवभरलसमर्द्ध(द्धर्म(किंजल्कपानात् ।
श्रीशांत्याचार(र्य)भृंग[:] प्रवरमधुसमामुत्तराध्य(ध्या)[य]वृत्तिं ।
विद्वल्लोकस्य दत्तप्रमुदमुदगिरद्यां गभीरार्थसारां ॥३॥
तस्या[:]समुद्धृता वे(चै)षा सूत्रमात्रस्य वृत्तिका ।
एकपाठगता मंदबुद्धया(द्धी)नां हितकाम्यया ॥४॥
आत्मसंस्मरणार्थाय तथा मंदधिया मया ।
अतोपराधमेनं मे क्षमं(क्षाम्यं)तु श्रुतशालिनः ॥ ५ ॥
आसीच्चंद्रकुलोद्भूतो विख्यातो जगतीतले ।
अक्षमाराजितोप्युच्चैर्यः क्षमाराजितः सदा ॥ ६ ॥
धर्मो नु मूर्तिमानेव सौम्यमूर्तेः शशांकवत् ।
वर्जितश्चाशुभैर्भावै रागद्वेषमदादिभिः ॥७॥
मुनिनिर्मल(सुनिर्मल) गुणैर्निय (त्यं another Ms.) प्रशांतैः श्रुतशाल-
(लि)भिः ।
प्रयुज्यमानदेवादिसूरिभिः प्राविराजितः ॥८॥

विश्रुतस्य महीपीठे बृहद्गच्छस्य मंडनं ।
श्रीमान्विहारुकः पृष्टः(रुकप्रष्टः another Ms.) सूरिरुदग्रोव(त)ना
भिधः ॥ ९ ॥
तस्य शिष्योम्रदेवोभूदुपाध्यायः सतां मतः ।
यत्रैकां[त]गुणापूर्वे दोषो(र्णे दोषै)र्लेभे पदं नतु ॥१०॥
देवेंद्रगणिशू[णिश्चेमामु another Ms.]द्धृतवान्वृत्तिकां तद्विनेयः ।
गुरुसौ(सो)दर्यश्रीमन्मुनिश्चं(चं)द्राचार्यवचनेन ॥११॥
शोधयतु बृहदनुग्रहबुद्धिं मयि [सं]विधाय विज्ञजनः ।
तत्र च मिथ्यादुःकृतः(त)मसुकृतमसंगतं यदिह ॥८॥
अणाहिलपाटकनगरे दोहट्टिश्रेष्ठिसद्मवसतौ च ।
संतिष्ठता कृतेयं नवहरत्सरे (नवकरहरवत्सरे another Ms.) चैव ॥९॥
पट्टिकातोलिखच्चेमां सर्वदेवाभिधो गणिः ।
आत्मकर्मक्षयायाथ परोपकृतिहेतवे ॥१०॥
दोहट्टिश्रेष्ठिना चास्य लिखिता प्रथमा प्रतिः ।
जिनवाक्यानुरक्तेन [भक्तेन] गुणवज्जने ॥११॥

BBBB. No. 262. *Jayaśekhara's Upadeśachintâmaṇi with commentary.*

उपदेशचिंतामणिः सटीकः ।

ग्रंथस्यांते ।

अथ प्रशस्तिः ।

वंशे वीरविभोरभूदिति वहन्वीरत्वमत्यूर्जितं
मिथ्वात्वादिविपक्षवारणविधौ धर्मोद्यमे चोत्तमे ।
जातः पूर्वमिहार्यरक्षितगुरुश्चक्रेश्वरीदेवतां
साक्षात्कृत्य तपोभिरंचलगणं विस्तारयन् भूतले ॥१॥
मौलिं धुनोति स्म विलोक्य यस्य निःसंगतां विस्मितचित्तवृत्तिः ।
श्रीसिद्धराजः स्वसमाजमध्ये सोभूत्ततः श्रीजयसिंहसूरिः ॥२॥
तत्पट्टपंकेरुहराजहंसा(सः ?) सदा सदाचारकृतप्रशंसः ।
गुरुर्निरस्तान्यमतप्रघोषः श्रीधर्मघोषः स्वगणं पुपोष ॥३॥
येनाज्ञानतमोघ्नवाक्यकिरणैर्दूरागतश्रावक-
स्वांतांभोरुहतश्चतुर्भिरधिकाशीतिः सुबद्धा अपि ।
रोलंबा इव दूरिताः प्रथमका लोकेप्यहो संशयाः
श्रीमानेष महेंद्रसिंहसुगुरुर्भेजे ततो भानुवत् ॥४॥'

सिंहप्रभोगु(गु)रुरथ प्रथितस्ततोपि रेजे जगत्यजितसिंहगुरुर्गुणाब्धिः ।
पापद्विपक्षपणसिंहसमानशक्तिर्देवेंद्रसिंहगुरुरभ्युदयाय त[स्मात्] ॥५॥
भावारिनिष्कृषतपःकरवालशाली धर्मप्रभः सुगुरुराज इतो रराज ।
पीयूषबिंदुसदृशाक्षरवाग्विलासाः (सः?) श्रीसूरिसिंहतिलकश्च ततः प्रतीतः ॥ ६ ॥
तत्पट्टनंदनवनकल्पद्रुमसमश्रियः ।
जयंति सांप्रतं श्रीमन्महेंद्रप्रभसूरयः ॥७॥
यत्पाणिमाहुः कृतिनः श्रियश्च गिरि(र)श्च मैत्रीघटनैकतीर्थं ।
सपर्कतस्तस्य जनः प्रणंता श्रीमांश्च धीमांश्च किमन्यथा स्यात् ॥८॥
येषां कीर्तिभरे भरेण धवलीकर्तुं जगत्प्रोद्यते
भो(नो)भूत्कोपि स यो ददते(ददाति) तमसस्त्रस्त[स्य] शश्वत्पदं ।
भग्नाशस्य च तस्य निर्जितचरैर्दूर्वादिवृंदैः स्फुरत्-
कारुण्यैरिव वासभूमिरचला स्वीये मुखे दीयते ॥९॥
तेषां शिष्याः श्रीमन्मुनिशेखरसूरयो नयोपेताः ।
श्रीजयशेखरसूरिः श्रीसूरिर्मेरुतुंगश्च ॥१०॥
एतेषु शिष्यः खलु मध्यमोहं मोहं कुबोधप्रभवं विहाय ।
गुरूपदेशादुपदेशचिंतामणिश्रुतं सूत्रतया व्यगुंफं ॥ ११ ॥
व्य(वि)धाय तस्य स्वयमव्यलीकां टीकां कथासारविचारहृद्यां ।
दंडायुधांभोनिधिचंद्र १४३६ संख्ये वर्षे पुरे श्रीनृसमुद्रनाम्नि ॥ १२ ॥
अनुजश्चाण्णतीर्थ्यश्चास्माकं टीकामिमां मुदा ।
लिलेख प्रथमादर्शे मानतुंगगणिर्गुणी ॥ १३ ॥
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्यां ग्रंथमानं विनिश्चितं ।
सहस्रा द्वादश श्लोकाश्चतुःषष्ट्याधिका इति ॥१४॥

* * *

इति श्रीजयशेखरसूरिविरचिता स्वोपज्ञउ(ज्ञो)पदेशचिंतामणिटीका । संवत् १७३९ वर्षे वैशाष(ख)शुदिचौथिश्रुक्रवारे श्रीमदंचलगच्छे सकलभट्टारकशिरोरत्नभट्टारकश्रीअमरसागरसूरिविजयराज्ये तदाज्ञाकारीयपालीताणीयशाषा(खा)यां पंश्री९श्रीमुनिशीलगणिताच्छिष्यपं०श्री९श्रीगुणशीलगणितच्छिष्यवाचकशिरोरत्नवा०श्री९विनयशीलजीताच्छिष्यक्रमकिंकरमुनिजयशीलेन लिपीकृतं स्वस्य पठनार्थं श्रीमत्पट्टनमध्ये।

BBBB 1. No. 264. *Rishimaṇḍalaprakaraṇa with Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । प० १२८ सांकपृष्ठे ।

क्रमाद्दशचतुःपूर्ववेदी सूरिगुणाग्रणीः ।
भद्रबाहुर्यशोभैद्रर्न्यस्तः सूरिपदक्रमे ॥१॥

दशवैकालिकस्याचारांगसूत्रकृतांगयोः ।
उत्तराध्ययनसूर्यप्रज्ञप्त्योः कल्पकस्य च ॥६॥
व्यवहारर्षिभाषामा(षिता, another Ms.)वश्यकानामिमाः क्रमा- ।
दशाश्रुताख्यस्कंधस्य निर्युक्ति(क्ती)र्दश सोतनोत् ॥७॥ युग्मं ।
तथान्यां भगवांश्चक्रे संहितां भद्रबाहवीं ।

No. 257. *Avaśyakaniryukti.*

आवश्यकनिर्युक्तिः । प० १० सांकपृष्ठे प० ११ निरंकपृष्ठे च ।
ते वंदिऊण सिरसा अत्थपुहत्तस्स तेहिं कहियस्स ।
सुअनाणस्स भगवओ निज्जुत्तिं किंत्तइस्सामि ॥४॥
आवस्सगस्स दसकालियस्स तह उत्तरज्झमायारे ।
सूअगडे निज्जुत्तिं वुच्छामि तहा दसाणं च ॥५॥
कप्पस्स य निज्जुत्तिं ववहारस्सेव परमनिउणस्स ।
सूरिअपन्नत्तिए वुच्छं इसिभासियाणं च ॥६॥
एएसिं निज्जुत्तिं वुच्छामि अहं जिणोवएसेणं ।
आहरणहेउकारणपयनिवहमिणं समासेणं ॥७॥

In No. 256 दसाणं is explained as दशाश्रुतस्कंधे ख्यातानाम्.

CCCC. No. 264. *Rishimaṇḍalaprakaraṇa with Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । वृत्तेरंते ।
इति श्रीऋषिमंडलप्रकरणसूत्रं तत्समाप्तौ [च समाप्ता] कथार्णवांकानाम्मी तवृ(द्वृ)त्तिः ।
एनां जेसलमेरुनाम्नि नगरे प्रारब्धवानश्विनी-
कोट्टे वाग्गुरुपद्ममंदिरगणिः पूर्णीचकारानु च ।
*वर्षे वह्निशराशुगोडुपमिते वैशाष(ख)शुक्लत्रयो-
दश्यां शुक्रकरोद्भवे शुभतमे योगेल्पधीशेष(ख)रः ॥ १ ॥
आपिच । अर्हन्मतातिविपुलांबरमंडलेस्मिं-
श्चांद्रं कुलं किल कलां कलयांबभूव ।
सूर्यावली प्रतिदिनं ननु यत्र चित्र-
मुद्द्योतमासददनुत्तरसंपदाप्त्या ॥ २ ॥
तत्र स्वच्छक्रियात्युच्छो(च्चो?)गच्छः खरतराह्वयः ।
संप्राप योतिविस्तारं शाखाभिर्वटशाखिवत् ॥ ३ ॥

The Ms. reads वर्षे– – शरासुगोडुपमिते and No. 140 of 1873-74 वर्षे वाह्नि-सरासुगोडुपमिते.

तत्रासीदादिमो भ्राता(देवा the other Ms.)चार्य आचार्यवर्यधीः।
नेमिचंद्रोद्द्योतनश्रीवर्द्धमानाश्च सूरयः ॥ ४ ॥
खरतर[बिरुदं the other Ms.] विशदं श्रीदुर्लभराजसदसि यो लेभे।
स श्रीजिनेश्वरगुरुर्जीयाज्जिनचंद्रगुरवश्च ॥ ५ ॥
स्वप्ने शासनदेवतोक्तवचसाविष्कृत्य यं (य the other Ms.)स्तंभन-
श्रीपार्श्वप्रतिमां तदंगपयसा दुष्टं स्वकुष्टं क्षणा-।
दूरीकृत्य नवांगवृत्तिममलामाविश्चकारोच्चकै-
स्तत्पट्टेभयदेवसूरिसुगुरुर्जातोयमुद्यद्यशाः ॥ ६ ॥
प्राप्तोपसंपद्विभवस्तदंते द्विधापि सूरिर्जिनवल्लभोभूत्।
जयंध(ग्रंथ) यो ग्रंथमनर्थसार्थप्रमाथिनं तीव्रक्रियाकठोरः ॥ ७ ॥
पट्टे तदीयेभवदद्भुतश्रीर्युगप्रधानो जिनदत्तसूरि [:]।
यो योगिनीचक्रमुखादिदेवशर्षिं निज्ञा(जिनाthe other Ms.)ज्ञां मुकुटी-
चकार ॥ ८ ॥
नूरत्नमौलिर्जिनचंद्रसूरिस्ततोप्यभूच्छ्रीजिनपत्तिसूरिः।
पट्टे त(षट्त्रिंश the other Ms.)दुद्यद्वरवादजेता चकार गच्छेत्र विधौन् बहून् यः ॥ ९ ॥
जिनेश्वराख्यः प्रबभूव सूरिर्जिनप्रबोधाभिधसूरयश्च।
जज्ञे पुनः श्रीजिनचंद्रसूरिः श्रीवीरतीर्थप्रकटप्रभावः ॥ १० ॥
जिनादिरूपः कुशलो मुनींद्रो नृलक्षणोवा(र्वा?)ग्जिनपद्मसूरिः।
लब्धिप्रधानो जिनलब्धिसूरिः पुराणमी(पुनर्गणे the other Ms.) शो
जिनचंद्रसूरिः ॥ ११ ॥
जिनोदयाख्योनु च सूरिरासीद्विद्वन्मणिः श्रीजिनराजसूरिः।
समग्रसिद्धांतविचारवार्द्धिकुंभोद्भवः श्रीजिनभद्रसूरिः ॥ १२ ॥
तत्पट्टे(ट्ट)*पूर्वाचलहेलिकेलीदीक्षागुरुर्मे जिनचंद्रसूरिः।
व्याख्यारसप्रीणितभूरिभूपश्चातुर्यवर्यामृतबिंदुकूपः ॥ १३ ॥
जिनादिरत्रास्ति समुद्रसूरिर्गुरुर्गणेस्मिन्नथ विद्यमानः।
यत्कीर्तिकांता ककुभां मुखानि चुंबंत्यपि प्राप सतीप्रसिद्धिं ॥ १४ ॥
श्रीकीर्तिरत्नाभिधसूरयोस्मिन् गणे बभूवुर्भुवनप्रसिद्धाः।
वाक्सिद्धिसल्लब्धिविशुद्धबुद्ध्यादयो गुणा कस्य मुदे न वैषां ॥ १५ ॥
ज्ञातृत्वार्जवभावदुस्तपतपश्चारित्रतीव्रक्रिया-
काठिन्यप्रमुखाश्चमत्कृतिकृतो लोकंपृणा यद्गुणाः।
केषां नाद्भुतदायिनोत्र गुणरत्नाचार्यवर्या अमी

* The portion that follows is wanting in this Ms. as the last leaf has been lost. It has been taken from No. 140 of 1873-74.

जीयासुर्गुरुकीर्तिरत्नपदवीशृंगारहीरश्रियः ॥ १६ ॥
तेषां प्रसादादणुधीः प्रयत्नमकार्षमस्मिन् गहने कवीनां ।
जंघालतां किं न जगद्विलंघने धत्ते कुरंगोपि मृगांकसंगतः ॥ १७ ॥
संसूत्रितं यदुत्सूत्रमत्र मुग्धधिया मया ।
तच्छुद्धबुद्धिभिः शुद्धं कार्यं मयि कृपापरैः ॥ १८ ॥
प्रत्यक्षरगणनया ज्ञेया नि(वि)श्वैरनुष्टुभां ।
द्वासप्तति[:] शतान्यस्यामेकषष्ट्यधिकान्यपि ॥ १९ ॥
वाग्गुरुंधवलचंद्रज्ञानमंदिरसंज्ञकौ ।
शोधयामासतुर्यत्नादिमां लाक्षणिकोत्तमै(मौ) ॥ २० ॥
यावद्भूवलयं समुद्रनिलयं यावत्सुवर्णाचलो
यावच्चंद्ररवी नवीनमहसौ यावज्जिनाज्ञा शुभा ।
तावच्छास्त्रमिदं विदंत(?)हृदयैः पापठ्यमानं बुधैः
भव्यानामनुवासरं हृदि चिदुत्पादाय संजायतां ॥ २१ ॥

इति श्रीऋषिमंडलवृत्तिः पूर्णा जाता । .....
सं १८४९ वर्षे शाके १७१० प्रवर्तमाने ज्येष्ठशुक्लतृतीयाशनौ मध्याह्नसमये पूर्णीकृता ।
हरिदुर्गमध्ये लिपिकृतं ।

DDDD. No. 266. *Kalpasûtra with the commentary of Samayasundaropâdhyâya.*

कल्पसूत्रटीका । प० १९३ सांकपृष्ठे ।

सिद्धसेनेन विक्रमादित्य[नामा, another Ms.]राजा प्रतिबोधितः.....
श्रीसू[रि]सांनिध्याद्विक्रमादित्ये(त्यो) राजा संवत्सरं प्रवर्तयामास पूर्वं तु श्रीवीरसंवच्छर (वीरवत्सर another Ms.)मासीत् ।

EEEE. No. 266. *Kalpasûtra with the commentary of Samayasundaropâdhyâya.*

कल्पसूत्रटीका । टीकांते ।

पज्जोसवणाकप्पो सम्मत्तोत्ति पर्युषणाकल्पः समाप्त इति पर्युषणा वर्षासु एकक्षेत्रनिवासस्तस्य संबंधी कल्पः सामाचारी साधून्प्रतीत्य विधिप्रतिषेधरू(रू)पा कर्तव्येति तदभिधेययोगाद्ध्ययनमपि पर्युषणाकल्पः रत्नपरीक्षागजशिक्षादिवत् स च श्रीदशाश्रुतस्कंधादिसिद्धांतस्य अध्ययनमष्टमं समाप्तः समर्थितमिति ।

व्याख्यानं कल्पसूत्रस्य नवमं सुगमं स्फ(स्फु)टं ।
शिष्यार्थं पाठकाश्चक्रुः समयादिमसुंदराः ॥ १ ॥
श्रीशासनाधीश्वरवर्द्धमानः गुणैरनंतैरतिवर्द्धमानः ।
यदीयतीर्थं खखखाब्जनेत्र २१००० वर्षाणि यावद्विजयि प्रसिद्धं ॥ १ ॥

तदीयसिक्षो(शिष्यो) गणभृच्च पंचमः सुधर्मनाम(मा)स्य परंपरायां ।
बभूव शाखा किल वज्रनाम्नी चांद्रं कुलं चांद्रकलेव निर्मलं ॥ २ ॥

तद्गच्छे न्वभिधानतः खरतरे * * *
पुनरपि यस्मिन्गच्छे बभूव जिनकुशलनामसूरिवरो ।
यस्यस्तूप(?)निवेशा सुयशःपुंजा इवाभांति ॥ ५ ॥
तत्पट्टानुक्रमतः श्रीमज्जिनचंद्रसूरिनामानः ।
जाता युगप्रधाना डिल्लीपतिपातशाहिकृताः ॥ ६ ॥
अकब्ब(ब)रंरंजनपूर्वं द्वादशसुवेषु(?) सर्वदेशेषु ।
स्फुटतरममारि(?) पटहः प्रवादितो यैश्च सूरिवरैः ॥ ७ ॥
यद्वारे किल कर्मचंद्रसचिवः श्राद्धोभवद्दीक्षितमान्
येन श्रीगुरुराजन(ना?)दिमहसि द्रव्यव्ययो निर्ममे ।
कोटेः पादयुजः शराग्निः(ग्नि) ३५ समये दुर्भिक्षवेलाकुले
सत्राकारविधानतो बहुजना संजीविता येन च ॥८॥
यद्वारे पुनरत्र सोमजिसिवा(शिवौ?) श्राद्धौ जगद्विश्रुतौ
याभ्यां राणपुरस्य १ रैवतगिरेः २ श्रीअर्बुदस्य स्फुटं ३ ।
गौडी ४ श्रीविमलाच[ल]स्य ५ च महान्संघोनघ[:] कारिता(तौ)
गच्छलंभ(च्छालंब)निका कृता प्रतिपुरं रूक्माद्रिमेकं पुनः ॥९॥
तेषां श्रीजिनचंद्राणां शिष्य[:] प्रथमतोभवत् ।
गणि[:] सकलचंद्राख्यो रीहडान्वयभूषणं ॥१०॥
तत्सि(च्छि)ष्यसमयसुंदरसदुपाध्यायैर्विनिर्मिताध्यायैः ।
कल्पलतानामायां(यं) ग्रंथश्चक्रे प्रयत्नेन ॥ ११ ॥

* * * * *

लूणकर्णसराग्रामे प्रारब्धा कर्तुमादरात् ।
वर्षमध्ये कृता पूर्णा मया चैषारिणीपुरे ॥१७॥
राज्ये श्रीज(जि)नराजसूरिसुगुरोर्बुद्ध्या जितः स्वर्गुरो-
र्यद्वाग्यं भुवि लोकविस्मयकरं सौभाग्यमत्यद्भुतं ।
कीर्त्तिस्तु प्रसरीसरीति जगति प्रौढप्रतापोदया-
दाज्ञात्युग्रतमा कृपा तनुभृतां दारिद्र्यदुःखापहा ॥१८॥

* * * * *

राजंते जिनराजसूरिगुरवस्ते सांप्रतं भूतले ॥१९॥
जू(यु)वराजे जिनसागरसूरिवरे विजयिनि प्रकृतिसौम्ये ।
यत्सौभाग्ययशोभिर्धवलीकृतभूतलं भाति ॥२०॥

तद्गुरुणा प्रसादेन मया कल्पलता कृता ।
कल्पसूत्रमिदं यावत्तावन्नंदतु सापि हि ॥२१॥
इति श्रीसमयसुंदरोपाध्यायविरचिता कल्पलतानाम्नी कल्पसूत्रटीका समाप्ता ।

FFFF. No. 271. *Vinayarâma's Commentary on the Kirâtârjuniya.*

किरातार्जुनीयटीका ।

अंते ।

वर्षेभ्रिवृथ्वीरसभूमिसंख्या(ख्ये)श्रीविक्रमाद्भूमिविभो[:]रयाते ।
मासे मनोहारिणि फाल्गुनाख्ये वारे गुरौ पंचमिकादिने च ॥१॥
क्षमादयादानतपोवि(नि)धानं प्राप्तप्रतिष्ठो गुणगौरवार्हः ।
तुर्यस्य काव्यस्य विधाय टीकां लिलेख रामो विनयादिशब्दः ॥ २ ॥
श्रीरत्नाकरसूरीणां पादपद्मप्रभावतः ।
व्याख्या कृतास्ति संशोध्या विबुधरैल्पसूरिभिः ॥ ३ ॥

संवत् १७४७ वर्षे फाल्गुण(न)मासे कृष्णपक्षे अष्टम्यां तिथौ कुजवासरे लिखितं । इति श्रीकिरातकाव्यं संपूर्णं । व्यासश्रीश्रीधरपुत्ररत्नव्यासश्रीजयरामनीकस्य पठनार्थं । चेला-गुणराजजीलिखितं श्रीकर्णपुरवरे ।

GGGG. No. 272. *Brahmamuni's Jambûdvîpaprajñaptiṭîkâ.*

जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिटीका ।

अंते ।

इति सकलसुविहितसैद्धांतिकशिरोरत्नालंकारश्रीपार्श्वचंद्रसूरितच्छिष्यश्रीविनयदेवसूरिसती-र्थ्यचरणांभोजमधुकरश्रीब्रह्ममुनिविरचितायां श्रीजंबूद्वीपप्रज्ञप्तिटीकायां ज्योतिश्चक्रादिविचारा-धिकारः समाप्तः ।

श्रीसाधुरत्नाभिधपंडितेशाः
स्वकीर्तिविद्योतितसर्वदेशाः ।
यथास्थितं जैनमतं जनानां
प्रकाशयंतः सुखदा अभूवन् ॥१॥
तदीयपादांबुजयुग्मभृङ्गा-
स्त्यक्ताखिलारंभपरिग्रहौघाः ।
जयंति संवेगसुधैकपानाः
श्रीपार्श्वचंद्राभिधसूरयोमी ॥२॥

सूत्रं समालोक्य गुरोरयं यैः प्रकाशितः श्रीजगदीशपंथाः ।
यमाश्रिता भव्यजना लभंते सुखं सुखानां परमं नितांतं ॥३॥
ये वादिनः कर्कशतर्कविद्यास्तब्धाः स्वभिन्नानबुधान्विदंति ।
विलोक्य विद्यादिगुणैः समेतानेतान्नतास्तेपि भवंति सद्यः ॥४॥
एतेर्हताञ्चैत्यमुदाहरंति मुक्त्यर्थिभिर्मुक्तिनिमित्तमर्च्यं ।
पुष्पादिपूजां चरितादिवादैः प्रकाशयंतो न निषेधयंति ॥५॥
गीतार्था जिनशासने बहुतराः संत्येव साहित्ययुक्-
षट्तर्कीपरितर्ककर्कशतमप्रज्ञाबलोल्लासिनः ।
किंत्वेतैः सदृशो न कोपि भुवने दृष्टः श्रुतो वा कृती
विज्ञाश्चेदनृतं वदाम्यहमिदं तत्कथ्यतामेष मे ॥६॥
तेषां गुरूणां गुणसागराणां श्रीपार्श्वचंद्राभिधसूरिराज्ञां ।
शिष्योस्त्ययं ब्रह्ममुनीविपश्चिच्चुलुक्यवंशोद्भवराजपुत्रः ॥७॥
इतश्च भुवि भूषणं जनपदो जयी गूर्जरा-
भिधोनहिल्लपुरपत्तनं जयति नाम्नापरं (?)।
स्फुरद्बृजिनालयैर्जिनवरेंद्रपूजाभिल-
न्महाजनमनोघनप्रमदपूरसंपूरकैः ॥८॥
टीकेयं तत्र कृता ब्रह्मविदा ब्रह्मसाधुना तेन ।
श्रीमज्जंबूद्वीपप्रज्ञप्तेर्मतिमतामुचिता ॥९॥
यद्यपि जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिर्बहुतया गभीरार्था ।
व्याकर्तुमिह न शक्या विबुधैरपि किं पुनर्मनुजैः ॥१०॥
अर्थस्तथापि कथितो मया यदस्याः सुतुच्छमतिनापि ।
निजगुरुकरुणापूर्वाचार्यग्रंथप्रभावोयं ॥११॥
श्रीमद्विजयदेवाख्याः सूरयो विजितारयः ।
ये क्षमाराजिता नित्यमक्षमाराजिता भुवि ॥१२॥
धर्मस्नेहधरैरेषा शोधिता यत्नतोति तैः ।
न्यायलक्षणसाहित्यप्रभृतिग्रंथपारगैः ॥१३॥
जिनवरवचनविरुद्धं किमपि मया यत्प्रमादतो भणितं ।
संशोध्यं विबुधवरैर्मिथ्या मे भवतु तद्दुरितं ॥१४॥ त्रिभिर्विशेषकं ।
खेदः कोपि न तत्र नः खलजनो निंदत्वमूं यत्कृतिं
हर्षो नाप्यथवा स्वभावसुजनः स्तौति प्रकृत्यैव यत् ।
किंत्वेतद्गुणभूषणे दृढतरे जानद्वय एव स्तुति-
र्निंदा वा भवतीह या मतिमतामेषैव मोदादिकृत् ॥ १५ ॥

इति श्रीविजयदेवसूरिचरणप्रसादरचिता श्रीजंबूद्वीपप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता ।.....

तपगणगगननभोमणिसूरिश्रीविजयसेनशिष्याणां ।
वाचकनयविजयानां शिशुना बुधकीर्त्तिविजयेन ॥ १ ॥
मुनिरसरसचंद्रमिते वर्षे चित्कोशवृद्धये स्वस्य ।
मुक्ता श्रीमदकब्बरपुरे सदासौ प्रतिर्जीयात् ॥ २ ॥

HHHH. No. 273. *Kshamâkalyâṇa's Tarkaphakkikâ.*

तर्कफाक्किकाः ।

अंते ।

श्रीजिनभक्तिसूरींद्रपट्टभासनभास्वराः ।
श्रीजिनलाभसूरींद्रा आसंश्चंद्रकुलेश्वराः ॥१॥
प्रीतिसागरनामानः श्रीमंतस्तत्सतीर्थ्यकाः ।
वाचकामृतधर्माख्यास्तेषां शिष्या विचक्षणाः ॥२॥
तद्विनेयेन क्षमादिकल्याणेन मनीषिणा ।
तर्कसंग्रहसूत्रस्य सवृत्तेः फाक्किका इमाः ॥३॥
यथा श्रुता गुरुमुखात्तथा संकलिताः स्वयं ।
वसुनेत्रसिद्धिचंद्रप्रमिते हायने मुदा ॥४॥ चतुर्भिः कलापकम् ।
सूरतविंदरे इति शेष इति श्रीतर्कसंग्रहफाक्किका संपूर्णा ।

JJJJ. No. 274. *Guṇavinaya's Damayantîchampûṭîkâ.*

दमयंतीचंपूटीका ।

अंते ।

इति वाचनाचार्यश्रीप्रमोदमाणिक्यगणिशिष्यश्रीज[य]सोमगणितच्छिष्यश्रीगुणाविनयविरचितायां श्रीविक्रमभट्टविरचितश्रीदमयंतीचंपूकथाविवृतौ सप्तम उल्लासः समाप्तः ।

श्रीमत्खरतरगच्छे स्वच्छेभूवन्नवांगवृत्तिकराः ।
श्रीमदभयदेवाख्याः पुरा वराचार्यगुणमुखा:(ख्याः) ॥१॥
तेषां क्रमेण पट्टे विख्याता लक्षसंख्यगुणदक्षाः ।
रेजुर्जलधिगभीराः श्रीजिनमाणिक्यसूरिवराः ॥२॥
तत्पट्टे विशदप्रभाकरकरस्फूर्जत्प्रतापोद्धुराः
वादप्राप्तजया धरापतिसदःपीठे सदा सुंदरा[ः] ।
तत्तत्कृत्यविधानतो भुवि चमत्कारं विशां चक्रिरे
चेतस्सु प्रथमागमाधिगमतो लब्धप्रतिष्ठाश्च ये ॥३॥

युगप्रधानेषु महाप्रभावश्रियो निधानेषु विशुद्धबुद्धिषु ।
विराजमानेषु जनेषु तेषु स्तुत्येषु सच्छ्रीजिनचंद्रसूरिषु ॥४॥
श्रीक्षेमशाखासु सुधातिश(शा)यिरसप्रवेशासमवाग्विलासाः ।
श्रीखेमराजा भुवि पारिजातफलोपमाः पाठकलक्ष्मिलक्ष्माः ॥५॥
जयंतु तेषां च वरा विनेयाः सद्भागधेया[:] स्वगुणैरमेयाः ।
चत्वार आसन्विमलप्रबोधा विधेर्नु वेदा इव मूर्तिमंतः ॥६॥
शिवसुंदरनामानो विलसत्सं[वे]गकनकतिलकाह्वाः ।
पाठकपदप्रधाना उभयेपि प्राप्तकीर्तिभराः ॥७॥
सदयोदयास्तृतीयाः सदयास्सततं दयातिलकगणयः ।
वाग्गुरवो वाग्गुरवस्तुर्याशि(शि)ष्याश्च विजयंते ॥ ८ ॥
श्रीप्र(श्रीमत्प्र)मोदमाणिक्यनामधेयोयःसु(धेयास्सु another Ms.)साधु-
वृत्त[ध]राः ।
भाग्याभ्यधिकास्तेषां विद्यंतेमी पुनश्शिष्याः ॥ ९ ॥
चत्वारोप्यंबुधिवद्गंभीराक्षोभ्यतादिगुणयुक्ताः ।
न च जडसंगतिभाजो भवंति येस्मिन्महीपीठे ॥ १० ॥
वाग्गुरुगुणरंगाख्या रंगद्गुरुभक्तिभाग्दयारंगाः ।
श्रीजयसोमास्सोमाननास्तथा क्षेमसोमाह्वाः ॥ ११ ॥
तत्र श्रीजयसोमकल्पतरवोमेयप्रमा(का)शे मुखी(?)
शाखालीदवरागमांबरतलास्सत्पात्रशोभावहाः ।
कीर्तिप्राप्तफलाः कलोत्तरकलास्संतीह मत्पाठकाः
श्रीमंतो गुरवो रवोदितरसै[:] संप्रीणितप्राणिनः ॥ १२ ॥
तेषां शिष्यो मुख्यो गुणाविनयाख्यो विमृश्य शास्त्राणि ।
सत्पाणिनीयहैमानेकार्थोणादिमुख्यानि ॥ १३ ॥
श्रीचंडपालरचितं दुर्गपदप्रकटनैकसितकक्षं ।
श्रीचंपूटिप्पनकं पुनस्सहार्दं समुपजीव्य ॥ १४ ॥
श्रीविक्रमंशो(मवंशो)द्भवसद्विक्रमराजसिंहनृपतिराज्ये ।
सत्कर्मकर्मचंद्राभिधधीसखधुर्यसंधार्यः ॥ १५ ॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेः स्वरसरस्वत्तर्कशक्रप्रमा-
ख्यातायां शरदि प्रमोदविसरभ्राजिष्णुपौराकुले ।
श्रीसिरुन्हकनाम्नि भद्रनगरेर्हच्चैत्यशोभाधरे
चक्रे श्रीदमयंत्युदारचरिते टीकां महार्थां सुधीः ॥ १६ ॥
सरस्वत्या प्रणीतायां श्रीचंप्वां कृतसंविदि ।
यन्मया वितथं प्रोक्तं मतिमांद्येन वान्यथा ॥ १७ ॥

सव्याख्यां कुर्व्वता संतोनुग्रहं मयि धी[धि]नाः ।
तकृत्वोत्सारयंत्वार्या मावजानंतु किंचन ॥ १८ ॥ युग्मं । १९ । २० ।
श्रीफलवर्द्धिकपार्श्वश्रीमज्जिनदत्तकुशलसूरीणां ।
सौम्यदृशा पठतामिह शुभार्थदा वृत्तिरेषा स्तात् ॥ २१ ॥

न येषु देशेषु विशिष्टधर्म्मवार्त्तापि कर्णातिथितां बभाज ।
येन प्रजापालनतत्परेण प्रवर्त्तितस्तेषु विशुद्धधर्म्मः ॥ १ ॥
अनार्या अपि देशाः सद्धर्म्मभावनयानया ।
येनार्या विहिता यद्वात्तिलाः पुष्पैः सुवासिताः ॥ २ ॥
दोषापहारात्तमसो विनाशनात्प्रकाशनान्न्यायपथस्य भूतले ।
श्रीसूर्यसेवाकरणानुषंगिणा श्रीसाहिना येन कृतं महाद्भुतं ॥३॥
गवादिप्राणिसंघातघातस्य प्रतिषेधनाद् ।
येन कांता दया कांता सौभाग्यैकमठीकृता ॥ ४ ॥
स्वप्नेपि सज्जनाः सर्वे यस्येमामाशिषं ददुः ।
त्वं पालय चिराद्राज्यं यत्क(यः कृ?)पावारिवारिधिः ॥ ९ ॥
यस्य राज्ञः प्रसत्त्यामी धर्म्मं कुर्व्वंति साधवः ।
तस्माद्यद्विजयो नित्यं यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ६ ॥
यस्य नाम्नि विराजंते विष्णुब्रह्ममहेश्वराः ।
तेनाकबरेत्याख्या ख्याता सर्वत्र भूतले ॥ ७ ॥
विबुधश्रेणिविराजितसविधे वरनंदनश्रिया मुदिते ।
कृतगोरक्षे दक्षे शुभनयन इव त्रिदिवनाथे ॥ ८ ॥
अकबरनृपाधिनृपतौ विजयिनि शरभुवनसम्मिते वर्षे ।
श्रीमल्लाभपुरीयं प्राकाशि परा पुरस्सुधियां ॥ ९ ॥
श्रीचंपूवृत्तिः समाप्ता । सरस्वतीतिनाम्नी वृत्तिरियं ।

These verses do not occur in the present Ms. but in two others.

KKKK. No. 275. *Mânavijayagaṇi's Dharmasamgraha with commentary.*

धर्मसंग्रहः सटीकः । अंते ।

अथ प्रशस्तिः ।

श्रीमद्वीरजिनेंद्रपट्टपदवीसीमंतिनीमंडनं
प्रख्यावानजनिष्ट हीरविजयः सूरिः सतामग्रणीः ।
येनाकब्बरराट् प्रबोध्य विहितो दुःकर्मकर्तापिहो
धर्मोक्त्या त्रिदिवस्य केशिगणिनेवार्हः प्रदेशीनृपः ॥ १ ॥

अमलमलमकार्षीत्सद्गुरोस्तस्य पट्टं
विजयेविजयसेनः सूरिरुग्रप्रतापः ।
महति सदसि साहेर्वादिनो निःप्रतापान्
रविरिव निजगोभिस्तारकान् यश्चकार ॥ २ ॥
विजयतिलकसूरिर्भूरिसूरिप्रकृष्टो
दिनमणिरुदयाद्रौ तस्य पट्टे बभूव ।
कुमतितिमिरमुग्रं प्रास्य शुद्धोपदेश-
प्रसृमराकिरणैर्योबूबुधद्भव्यपद्मान् ॥ ३ ॥
तदीये पट्टेभूद्विजयिविजयानंदसुगुरु-
र्यशस्वी तेजस्वी मधुरवचनः सौम्यवदनः ।
कषायैर्निर्मुक्तः प्रशमगुणयुक्तः सुविहित-
स्तपागच्छाधीशः सकलवसुधाधीशमहितः ॥ ४ ॥
जयति विजयराजः सूरिरेतस्य पट्टे
सकलगुणगरिष्ठः शिष्टलोकैः प्रशस्यः ।
प्रथितपृथुजयश्रीरुग्रपुण्यप्रभावः
कलितसकलशास्त्रः प्रास्तमिथ्यात्वजालः ॥ ५ ॥
तदनु पट्टपतिर्विहितोधुना विजयराजतपागणभूभुजा ।
विजयमान इति प्रथिताह्वयो विजयतेऽतुलभाग्यनिधिः सुधीः ॥ ६ ॥
इतश्च विजयानंदसूरीणां (Om. सूरीणां ?) विनेया विनयान्विताः ।
श्रीशांतिविजयाह्वानाः शोभंते पंडितोत्तमाः ॥ ७ ॥
आजन्मादपि शौचसत्यमृदुताक्षांत्य(त्या)र्जवाद्या गुणा
भूयांसो गुरुभक्तता च विपुला येषु प्रकृष्टा भृशं ।
प्रोत्साहाय गुणार्थिनां स्वगुरुभिर्व्यक्तीकृता भूतले
सर्वत्राखिलगच्छकार्यविनियोगेन प्रसन्नात्मभिः ॥ ८ ॥
तेषां विनेय उदितादरतो विवव्रे ग्रंथं च मानविजयाभिधवाचकोमुं ।
क्षुण्णं यदत्र मतिमंदतया भवेत्तन्मेधाविभिर्मयि कृपां प्रणिधाय शोध्यं ॥ ९ ॥
सत्तर्ककर्कशधियाखिलदर्शनेषु मूर्धन्यतामधिगतास्तपगच्छधुर्याः ।
काश्यां विजित्य परयूथिकपर्षदोज्या विस्तारितप्रवरजैनमतप्रभावाः ॥ १० ॥
तर्कप्रमाणनयमुख्यविवेचनेन प्रोद्बोधितादिममुनिश्रुतकेवलित्वाः ।
चक्रुर्यशोविजयवाचकराजिमुख्या ग्रंथेत्र मय्युपकृतिं परिशोधनाद्यैः ॥ ११ ॥
बाल इव मंदगतिरपि सामाचारीविचारदुर्गम[ये ?] ।
अत्राभूवं गतिमांस्तेषां हस्तावलंबेन ॥ १२ ॥
वर्षे दिग्गजगुणमुनिचंद्र १७३८ प्रमिते च माधवे मासे ।

शुद्धतृतीयादिवसे यत्नः सफलोयमजनिष्ट ॥ १३ ॥
अहम्मदावादपुरे समग्रदेशस्फुरद्गुर्जरदेशमंडने (?) ।
श्रीवंशजन्मा मनिआभिधानो वणिग्वरोभूच्छुभकर्मकर्ता ॥ १४ ॥
नित्यं गेहे दानशाला विशाला प्रौढोन्नत्या तीर्थराजादियात्राः ।
सप्तक्षेत्र्यां यस्य वित्तव्ययश्च ख्यातुं प्रायो ह्यस्मदाद्यैरशक्यः ॥ १५ ॥
साधुश्रीशांतिदास[:] प्रचुरगुणनिधिस्तत्सुतोभूद्दुदारो
धात्र्यां विख्यातनामा जगदुसमधिकानेकसत्कृत्य (?) ।
रंकानामन्नवस्त्रौषधसुवितरणाद्येन दुःकालनाम
विध्वस्तं शस्तभूत्या बहुविधिमहिता ज्ञातिसाधर्मिकाश्च ॥ १६ ॥
पुत्र-यस्तसमस्तगेहकरणीयस्य स्फुटं वार्द्धके
सिद्धांतश्रवणादिधर्मकरणे बद्धस्पृहस्यानिशं ।
सद्धर्मद्वयसंविधानरचनाशुश्रूषणोत्कंठित-
स्तस्य प्रार्थनयास्य गुंफनविधौ जातः प्रयत्नो मम ॥ १७ ॥
ज्ञानाराधनमतिना विनयादिगुणान्वितेन वृत्तिरियं ॥
प्रथमादर्शे लिखिता गणिना कांत्यादिविजयेन ॥ १८ ॥ १९ । २० । २१ ।

इति प्रशस्तिः ।

KKKK. No. 278. *Dharmasâgara's Pravachanaparîkshâ.*

प्रवचनपरीक्षा । १ पत्रस्य निरंकपृष्ठमारभ्य ३ पत्रस्य निरंकपृष्ठं यावत् ।

दिगंबरस्तावत् । श्रीनिर्वाणान्नवोत्तरषट्शतवर्षातिक्रमे शिवभूत्यपरनाम्नः सहस्रमल्लतः संजातः । यदागमः ।

छच्चा सयाइं नवुत्तराइं तइआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो बोडिआण दिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पण्णा ॥ १॥

इत्यत्र दिगंबरस्तावदित्थं प्रष्टव्यः । भो दिगंबर त्वदुत्पत्तेः पूर्वं श्रीवीरजिनप्रवर्त्तितं तीर्थमासीन्न वा । आसीच्चेत्तर्हि बोटिकानुत्पत्तावनन्यगत्या श्वेतांबर एव तीर्थं संपन्नं । अथ नासीत्तर्हि व्युच्छिन्नं तीर्थं शिवभूतिना प्रादुष्कृतमिति श्रोतुमप्यकल्प्यं । न हि व्युच्छिन्नतीर्थं तीर्थकरमंतरेण केनापि प्रादुष्कर्तुं शक्यते । तीर्थकराधिक्यप्रसंगात् । इत्युभयथापि दिगंबरस्तीर्थबाह्यः संपन्नः । यत्तु दिगंबरात् श्वेतांबरोत्पत्तिरिति त्वदीयं वचः तच्च सुक्कं.....इत्यादि श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रणीतनिर्युक्त्यागमबाधितत्वेन देवानांप्रियप्रलापकल्पमेवेति दिगंबरसुमदायो नाच्छिन्नं तीर्थमिति बोध्यं १ । एवं पौर्णमीयकोपि श्रीवीरात् १६२९ वर्षे विक्रमात् ११५९ वर्षे श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभ्रातृमात्सर्याच्चतुर्दशीयपक्षनिर्गतार्चंद्रप्रभाचार्यात्प्रवृत्तो न तीर्थं । युक्तिस्तु प्रागुक्तेवात्राप्यवतारणीया चतुर्दशीयकान्निर्गतत्वं च तदीयैरप्युक्तं । यदुक्तं ।

दुर्वादिद्विरदांकुशः समयावित्रेणीशिरोमंडनं
श्रीचंद्रप्रभसूरिराट् स भगवान् प्राचीकशत्पूर्णिमां ।
तस्माज्जैनवचोमृतं भृशमपुः श्रीधर्मघोषादयः'
श्रीभद्रेश्वरसूरितस्त्वचकलत् शाखा द्वितीया प्रथां ॥ १ ॥

इति पौर्णमीयककृतसंस्कृतक्षेत्रसमासवृत्तिप्रशस्तौ । तथा श्रीअममतीर्थकृच्चरित्रप्रशस्त्यादावपि तदीयैरेव चंद्रप्रभाचार्योदेव पूर्णिमाप्रकटनं भणितमिति ।तथा ।

चंडगच्छाउ पुण्णिम पुण्णिमउ सट्ठ(ड्ढ?)पुण्णिमंचलया ।

दोहि वि आगमनामा कुच्चयरा खरयरो जाउ ॥१॥

तथा संघेन निवार्यमाणोपि चंद्रप्रभाचार्यः पूर्णिमापाक्षिकं प्रकाशितवान् । इत्यस्मद्वृद्धवचं (चः) । किं च यथा गुरुभ्रातृश्रीमुनिचंद्रसूरिमात्सर्यात् ११५९ वर्षे चतुर्दशीयकाच्चंद्रप्रभाचार्यात् पूर्णिमापक्षः समुत्पन्न इति प्रसिद्धिर्न तथा अमुकहेतुनाऽमुकाचार्यतोऽमुकसंवत्सरे पूर्णिमापक्षाच्चतुर्दशीपक्ष इति प्रसिद्धिः कर्णकोटरपथमवतीर्णा । अत एवाच्छिन्ने तीर्थे विद्यमाने तन्निर्गतः पूर्णिमापक्षस्तीर्थबाह्य एव २ । तथा खरतरोत्पत्तिरपि वि०सं० १२०४ वर्षे खांजिनपूजोत्थापकजिनदत्ताचार्यादेव जाता । तत्रापि स एव तावदित्थं प्रष्टव्यो भोः खरतरेत्यादिप्रश्नोत्तरवचोगर्भा युक्तिः प्राग्वदवगंतव्या । ये त्वांचलिकसार्द्धपौर्णमीयकागमिकनामानः कुपाक्षिकास्ते पौर्णमीयकमूलका एवेति निजनिजनाम्ना विश्रामे वक्ष्यामस्तेन पौर्णमीयके तीर्थे बाह्ये सिद्धे ते तु सुतरां तीर्थबाह्या एवेऽति । षट् कुपाक्षिका जीर्णा इति जनप्रसिद्धिः।अथाधुनिकानां चतुर्णां मध्ये लुंपाकमतं वि० १५०८ वर्षे लुंपकलेखकात् प्ररूपणामधिकृत्य प्रवृत्तं । तत्प्ररूपणा च जिनप्रतिमानिषेधमूलिका । तन्मते वेषधराः पुनः वि० सं०१५३३ वर्षे सीरोहीप्रत्यासन्नारघट्टवाटकवास्तव्यप्राग्वाटज्ञातीयभाणाख्यादेव प्रवृत्ताः । एतदुत्पत्तिविस्तरस्तु एतन्नाम्ना सप्तम विश्रामे वक्ष्यते । अयं च प्रवचनबाह्य आबालगोपांगनानामपि प्रतीतः ७ । एवं कटुकबीजा(ज?)पाशचंद्रा[:] स्वस्वनाम्ना मतार्कषका अपि बोध्याः । उपलक्षणादन्येप्युपधानाद्यपलापिनस्तथाभूता एवावगंतव्याः १० । एते दशाप्यतीर्थकरमूलका न तीर्थं । किंतु मरुमरीचिकायां जलाभास इव तीर्थाभासास्तीर्थबाह्या इति । न तु तपागणोपि वि० १२८५ वर्षे श्रीजगच्चंद्रसूरितो जातः सोप्युक्तयुक्त्या कथं तीर्थमिति चेदुच्यते । न हि श्रीजगच्चंद्रसूरिर्वटगच्छात्कुताश्चिन्निमित्ताद्विपरीतप्ररूपणया चंद्रप्रभाचार्यादिवत्पृथग्भूतः । किंतु प्रमादवशेन क्रियाशिथिलसाधुसमुदायं परित्यज्य गुर्वाज्ञया श्रीआनंदविमलसूरिवंत् श्रीसुधर्मस्वामिनोच्छिन्नपरिपाट्या समागतां दशविधचक्रवालसामाचारीक्रियां कुर्वाणं यावज्जीवमाचाम्लतपोभिग्रहेण कृशांगीभूतं श्रीजगच्चंद्रसूरिं दृष्ट्वा राज्ञा तपा इत्याख्या वक्तव्येत्युक्तं ततः प्रभृति वटगणस्यैव तपा इत्याख्या प्रससार न ह्येतावता प्रागुक्तयुक्तिरत्रावतरति । अन्यथा श्रीसुस्थितसुप्रतिबुद्धाभ्यामेव कौटिकनाम्ना गणः ततोपि श्रीचंद्रसूरेश्चंद्रगच्छसंज्ञा जातापि [च?] चंद्रगच्छीयश्रीउद्योतनसूरिणा

श्रीसर्वदेवसूरेर्वटे सूरिपदकरणात् श्रीसर्वदेवसूरितो वटगच्छ इति रूढिरित्येवं कौटिकादिगणा अप्यच्छिन्नं तीर्थं न स्युः। तस्मान्नामांतरप्रादुर्भावेप्याचारप्ररूपणयोरच्छिन्नताभ्युपगंतव्या।

LLLL. No. 278. *Dharmasâgara's Pravachanaparîkshâ.*

प्रवचनपरीक्षा।

२२ पत्रस्य निरंकपृष्ठे।

यतस्ते कीदृशा उन्मार्गप्ररूपणारसिकाः। उन्मार्गः स्त्रीमुक्तिनिषेध १ चतुर्दशीपाक्षिकनिषेध २ पर्वातिरिक्तादिनपोषधनिषेध ३ सामायिकादौ श्राद्धमुखवस्त्रिकानिषेध ४ जिनबिंबानां पुरः फलादिपूजानिषेध ५ श्रुतदेवतास्तुतिनिषेध ६ जिनप्रतिमानिषेध ७ संप्रति गुरुदृक्पथावतारनिषेध ८ परंपरागतप्रायोबहुविधिनिषे [ध] ९ जिनपूजादिषु साधूपदेशनिषेध १० प्रमुख लक्षणः तस्य प्ररूपणा तव्यवस्थापनाय कुयुक्त्युद्भावना तत्र रसिका अहोरात्रं तदेकध्यानपरायणाः।

१४६ पत्रस्य निरंकपृष्ठे।

कुपाक्षिकमार्गस्तस्य यन्मूलं प्रथममुत्सूत्रं क्षपनकानां नाग्न्यव्रतं। १।
पौर्णमीयकानां पूर्णिमापाक्षिकं। २।
औष्ट्रिकानां(णां) स्त्रीजिनपूजानिषेधः। ३।
स्तनिकानां मुखवस्त्रिकानिषेधः। ४।
सार्द्धराकानां फलादिपूजानिषेधः। ५।
आगमिकानां श्रुतदेवतास्तुतिनिषेधः। ६।
लुंपाकानां प्रतिमानिषेधः। ७।
कटुकानां संप्रति साधुदर्शनाभावः। ८।
वंध्यानामागामि [क] वत् श्रुतदेवतानिषेधः। ९।
पाशस्य निद्रादिकरणे साधूनां जिनोपदेशनिषेधः। १०।

MMMM. No. 278. *Dharmasâgara's Pravachanaparîkshâ.*

प्रवचनपरीक्षा। ८६ पत्रे।

यद्यस्मात् स दुर्लभराजा षट्षष्ट्यधिकदशशतवर्षे १०६६ राज्ये उपविश्य सप्तसप्तत्यधि-

कदशशत १०७७ वर्षे कालगतः। परलोकं प्राप्तः। क्वचित् सं० १०७८ वर्षे इत्यपि दृश्यते। तत्रायं वर्ष ११ मास ६ राज्यं कृतवानिति लिखितमतस्तदपि युक्तमेव। यतः श्रीपत्तनराजपट्टावली त्वेवं। श्रीवीरात् ४७० वर्षे श्रीविक्रमः। संवत्सरः विक्रमादित्यतः। सं० ८०२ वर्षे वनराजेन पत्तनस्थापना कृता। तत्र तस्य राज्याभिषेकश्च ८०२ वर्षे। वनराजराज्यं वर्ष ६०। ततः ८६२ योगराजराज्यं वर्ष ३५। ततः ८९७ क्षेमराजराज्यं वर्ष २५। ततः ९२२ भूयडराज्यं वर्ष २९। ततः ९५१ वैरसिंहराज्यं वर्ष २५। ततः ९७६ वर्षे रत्नादित्यराज्यं वर्ष १५। ततः ९९१ सामंतसिंहराज्यं वर्ष ७। एते चापोत्कटा राजानः १९६ वर्षमध्ये बोध्याः। ततः ९९८ मूलराजराज्यं वर्ष ५५। स च सामंतसिंहभगिनीलीलादेवीसुतः। ततः १०५३ चामुंडराज्यं वर्ष १३। ततः १०६६ वल्लभराज्यं मास ६। ततः १०६६ वर्षे दुर्लभराज्यं वर्ष ११ मास ६। ततः १०७८ वर्षे भीमराज्यं वर्ष ४२ (५२१)। ततः ११३० वर्षे कर्णराज्यं वर्ष २०। ततः ११५० वर्षे जयसिंहदेवराज्यं वर्ष ४९। ततः ११९९ वर्षे कुमारपालदेवराज्यं वर्ष ३१। ततः १२३० अजयपालराज्यं वर्ष ३। ततः १२३३ बालमूलराज्यं वर्ष २। ततः १२३५ लघुभीमदेवराज्यं वर्ष ६३। ततः १२९८ वर्षे त्रिहुणपालराज्यं वर्ष ४। एवं चौलुक्यवंशे एकादश ११ भूपाः ३०० वर्षमध्ये। ततश्च १३०२ वर्षे वीसलदेवराज्यं वर्ष १८। ततः १३२० वर्षे अर्जुनदेवराज्यं वर्ष १३। ततः सारंगदेवराज्यं वर्ष २०। ततः १३५३ वर्षे लघुकर्णराज्यं वर्ष ७। एवं बाघेलान्वये राज्यं वर्ष ५८। ततः अलावदीनादिसुरत्राणराज्यं गुर्जरधरित्र्याभित्यादिविस्तरमिच्छता कुमारपालप्रबंधो विलोकनीय इति।

NNNN. No. 279. *Munisundara's Mitrachatushkakathâ.*

मित्रचतुष्ककथा।

आदौ।

जयश्रीप्राप्तितो द्वैधरिपूणां स्युः सदासुखाः।
षद्धर्मविद्याया भव्यास्तं श्रीवीरजिनं स्तुवे ॥ १ ॥
मालाकारा इव प्राप्तैर्यस्याः काव्यसुमैर्बुधाः।
ग्रथ्नंति ग्रंथमालां तां ब्राह्मीं कल्पलतां भजे ॥ २ ॥
भारती संयमश्रीश्च चक्रे येष्वेव भारती।
वंदे भाग्यनिधींस्ताञ् श्रीदेवसुंदरसद्गुरून् ॥ ३ ॥
येभ्यो ज्ञानरसैरात्तेः(त्तैः) शिष्याब्दाः प्रीणते भुवं।
श्रीज्ञानसागरान् सूरींस्तानस्ताघगुणान् स्तुवे ॥ ४ ॥
सोमसुंदरसूरींद्राञ् श्रीमतो नौमि तान् गुरून्।
तारयंतेन्यतीर्थ्या यज्ज्ञानभानूदयेधुना ॥ ५ ॥

अंते।

वेदाष्टमनुमिते १४८४ ब्दे मुनिसुंदरसूरिभिः सुमुखवृत्तं।

भव्यानुग्रहहेतोः श्रेयःप्राप्त्यै व्यधायीदं ॥ ११ ॥
शब्दानुशासने दक्षो लक्ष्मीभद्रमुनिर्मुदा ।
कथा एताश्चतस्रोपि गुरुभक्तेरशोधयत् ॥ १२ ॥

इति श्रीजिनमुनिनमननमस्कारगुणनस्वदारसंतोषफले सुमुखनृपादिमित्रचतुष्ककथा जगप्रसिद्धश्रीतपावृहद्गच्छमंडनश्रीदेवसुंदरसूरिश्रीज्ञानसागरसूरिशिष्यैः श्रीसोमसुंदरसूरिपट्टप्रतिष्ठितैः श्रीमुनिसुंदरसूरिभिः कृता ॥

0000. No. 282. *Jinadatta's Vivekavilâsa.*

विवेकविलासः ।

१७ पत्रस्य सांकपृष्ठमारभ्य १९ पत्रस्य निरंकपृष्ठं यावत् ।

अथ षड्दर्शनविचारक्रमः ।

जैनं मैमांसकं बौद्धं सांख्यं शैवं च नास्तिकं ।
स्वस्वतर्कविभेदेन जानीयादर्शनानि षट् ॥ ३८ ॥

अथ जैनं ।

बालभोगोपभोगानामुभयोर्दानलाभयोः ।
नांतरायस्तथा निद्रा भीरज्ञानं जुगुप्सनं ॥ ३९ ॥
हासो रत्यरती रागद्वेषावविरतिः स्मरः ।
शोको मिथ्यात्वमेतेष्टादश दोषा न यस्य सः ॥ ४० ॥
जिनो देवो गुरुः सम्यक् तत्त्वज्ञानोपदेशकः ।
ज्ञानदर्शनचारित्राण्यपवर्गस्य वर्तनी ॥ ४१ ॥
स्याद्वादश्च प्रमाणे द्वे प्रत्यक्षमनुमापि च ।
नित्यानित्यं जगत्सर्वं नव तत्त्वानि सप्त वा ॥ ४२ ॥
जीवाजीवौ पुण्यपापे आश्रवः संवरोपि च ।
बंधो निर्जरणं मुक्तिरेषां व्याख्याधुनोच्यते ॥ ४३ ॥
चेतनालक्षणो जीवः स्यादजीवस्तदन्यकैः ।
सत्कर्मपुद्गलैः पुण्यं पापं तस्य विपर्ययः ॥ ४४ ॥
आश्रवः कर्मसंबंधः कर्मरोधस्तु संवरः ।
कर्मणां बंधनाद्बंधो निर्जरा तद्वियोजनं ॥ ४५ ॥
अष्टकर्मक्षयो मोक्षोत्रांतर्भावश्च कैश्चन ।
पुण्यस्य संवरे पापमाश्रवे क्रियते पुनः ॥ ४६ ॥

---

१ बालाभो° *v. l.*; २ अंतराय° *v. l.*; ३ °दन्यजः *v. l.*; ४ सुकर्म° *v. l.*; ५ °लात्पु° *v.l.*; ६ °क्षयान्मो° *v. l.*; ७ °क्षोर्थांत°, °क्षोअंत°, क्षो आथांतभावकै, *v. l.*; ८ पापस्या° *v. l.*

लब्धानंतचतुष्कस्य लोकाग्रस्थस्य[9] चात्मनः ।
क्षीणाष्टकर्मणो मुक्तिर्[11]निर्व्यावृत्तिर्[12]जिनोदिता ॥ ४७ ॥
सरजोहरणा भैक्षभुजो लुंचितमूर्धजाः ।
श्वेतांबराः क्षमाशीला निस्संगा जैनसाधवः ॥ ४८ ॥
व्रतशीला[13] तपोयुक्ता गुप्तित्रितयशालिनः ।
सिद्धांताराधका नित्यं यतयो विजितेंद्रियाः ॥५१॥ } Written in the margin.
लुंचिता[14]ः पिच्छि[15]काहस्ताः पाणिपात्रा दिगंबराः ।
ऊर्ध्वाशिनो गृहे द्वा[16]तुर्द्वितीयाः स्युर्जिनर्षयः ॥ ४९ ॥
भुंक्ते न केवली न स्त्री मोक्षमेति दिगंबराः ।
प्राहुरेषामयं भेदो महान् श्वेतांबरैः समं ॥ ५० ॥

इति जैनं ।

अथ मैमांसकं ।

मीमांसको[17] द्विधा कर्मब्रह्ममीमांसकः स्मृ[18]तः ।
वेदांती मन्यते ब्रह्म कर्म भट्टप्रभाकरौ ॥ ५१ ॥
प्रत्यक्षमनुमानं च वेदो[19]पमया सह ।
अर्थापत्तिरभावश्च भट्टानां षट्प्रमा[20]ण्यसौ ॥ ५२ ॥
प्रभाकरमते पंचै[21]तान्यभावस्य वर्जनात् ।
अद्वैतवादी वेदांती प्रमाणं तु यथातथा ॥ ५३ ॥
सर्वमेतदिदं ब्रह्म वेदांते[22]द्वैतवादिनां ।
आत्मन्येवै[23] लयो मुक्तिर्वैदांतिकमते मता ॥ ५४ ॥
अकुकर्मा सषट्[24]कर्मा शूद्रान्नादिविवर्जकः ।
ब्रह्मसूत्री द्विजो भट्टो गृहस्थाश्रमसंस्थितः ॥ ५५ ॥
भगवन्नामधे[25]यास्तु द्विजा वेदांतदर्शने[26] ।
विप्र[27]गेहभुजस्त्यक्तोपवीता ब्रह्मवादिनः ॥ ५६ ॥
चत्वारो भगवद्भेदाः कुटीचरबहूदकौ ।
हंसः परमहंसश्चाधिकोमीषु परः परः ॥ ५७ ॥

इति मैमांसकमतं ।

---

९ °ग्रस्तस्य *v. l.*; १० °स्थहितात्मनः *v. l.*; ११ °क्तिर्निव्यावृत्ति°, °क्तिरव्यावृत्ति,° *v. l.* १२ this stanza does not occur in the other Mss. in our collection; १३ लुंचिकापि°, लुंचितापि°, *v. l.*; १४ पिच्छका° *v. l.*; १५ °सका द्वि.....सकत्वतः; १६ °सकस्त्वतः; १७ वेदश्चोप°, शाब्दं चोप°, *v. l.*; १८°प्रमा मतिः *v. l.*; १९°वैतान्येवाभाववर्जनात् *v. l.*; २० वेदांत्यद्वै° *v. l.*; २१आत्मनोथ° *v. l.*; २२°कर्म *v. l.*; २३° धेयाः स्युर्द्वै° *v. l.*; २४ °दर्शनाः *v. l.*; २५ °ब्रह्मगेहे, विप्रगेहे, *v. l.*

अथ बौद्धं ।

बौद्धानां सुगतो देवो विश्वं च क्षणभंगुरं ।
आर्यसत्याख्ययोः[26] तत्त्वचतुष्टयमिदं क्रमात् ॥ ५८ ॥
दुःखमायतनं चैव ततः समुदयो मतः ।
मार्गश्चेत्यस्य च व्याख्या क्रमेण श्रूयतामितः[27] ॥ ५९ ॥
दुःखं संसारिणः स्कंधास्ते[29] च पंच प्रकीर्तिताः ।
विज्ञानं वेदना[30] संज्ञा संस्कारो रूपमेव च ॥ ६० ॥

अथायतनानि ।

पंचेंद्रियाणि शब्दाद्याः विषया[31]ः पंच मानसं ।
धर्मायतनं[32] नामानि द्वादशायतनानि[33] तु ॥ ६१ ॥

अथ समुदयः ।

रागादीनां गणो यस्मात्समुदेति नृणां हृदि ।
आत्मात्मीयस्वभावाख्यः[34] स स्यात्समुदयः[35] पुनः ॥ ६२ ॥

अथ मार्गः ।

क्षणिकाः सर्वसंस्कारा इति या वासना स्थिरा ।
स मार्ग इति विज्ञेयः स च मोक्षोभिधीयते ॥ ६३ ॥
प्रत्यक्षमनुमानं च प्रमाणद्वितयं तथा ।
चतुःप्रस्थानिका बौद्धाः ख्याता वैभाषिकादयः ॥ ६४ ॥
अर्थो ज्ञान[36]न्वितो वैभाषिकेण बहु मन्यते ।
सौत्रांतिकेन प्रत्यक्ष ग्राह्यो[37]र्थो न बहिर्मतः ॥ ६५ ॥
आकार[38]हिता बुद्धिर्योगाचारस्य संमता ।
केवलां संविदं स्वस्थां मन्यंते मध्यमाः पुनः ॥ ६६ ॥
रागादिज्ञानसंतानवासनोच्छेदसंभवा ।
चतुर्णामपि बौद्धानां मुक्तिरेषा[39] प्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥
कृत्तिः कमंडलुर्मौंड्यं चीरं पूर्वाह्ण[40]भोजनं ।
संघो रक्तांबरत्वं च शिश्रिये बौद्धभिक्षुभिः ॥ ६८ ॥

इति बौद्धमतं ।

---

२६ °आर्यसता, आर्यसत्वा, *v. l.*; २७°ख्यतत्त्वं च चतु° *v. l.*; २८°तामिति, °तामतः, *v. l.*; २९ °धास्तत्र *v. l.*; ३० वेदनं *v. l.*; ३१ °या आप *v. l.*; ३२ °तनमेतानि *v. l.*; ३३ °नि च *v. l.*; ३४ आत्मीयजस्व° *v. l.*; ३५ °दयस्ततः *v. l.*; ३६ विज्ञान्वितो *v. l.*; ३७ ग्राह्यार्थो *v. l.*; ३८ आचार° *v. l.*; ३९ °रेका *v. l.*

अथ सांख्यं ।

सांख्यैर्देवः शिवः कैश्चिन्मतो नारायणः परैः ।
उभयोः सर्वमप्यन्यत्तत्त्वप्रभृतिकं[40] मतं ॥ ६९ ॥
सांख्यानां स्युर्गुणाः सत्त्व[41]रजस्तम इति त्रयः ।
साम्यावस्था भवे[42]त्येषां त्रयाणां प्रकृतिः पुनः ॥ ७० ॥
प्रकृतेः स्यान्महांस्तावदहंकारस्ततोपि च ।
पंच बुद्धींद्रियाणि स्युश्चक्षुरादीनि पंच च ॥ ७१ ॥
कर्मेंद्रियाणि वाक्पानि चरणोपस्थपायवः ।
मनश्च पंच तन्मात्राः शब्दो रूपं रसस्तथा ॥ ७२ ॥
स्पर्शो गंधोपि तेभ्यः स्यात्पृथ्व्याद्यं भूतपंचकं ।
इयं प्रकृतिरेतस्याः परस्तु पुरुषो मतः ॥ } Omitted in the present Ms.
पंचविंशतितत्त्वी[यं] नित्यं सांख्यमते जगत् ।
प्रमाणत्रितयं चात्र प्रत्यक्षमनुमागमः ॥ ७३ ॥
यदैव जायते भेदः प्रकृतेः पुरुषस्य च ।
मुक्तिरुक्ता तदा सांख्यैः ख्यातिः सैव च भण्यते ॥ ७४ ॥
सांख्यः शिखी जटी मुंडी कषा[43]यांबरोपि च ।
वेषे नास्थैव सांख्यस्य पुनस्तत्त्वे महाग्रहः ॥ ७५ ॥
इति सांख्यमतं ।

अथ शैवं ।

शिवस्य दर्शने तर्कावुभौ न्यायविशेषि[44]कौ ।
न्याये षोडशतत्त्वी स्यात् षट्तत्त्वी चै[45]व विशेषि[46]के ॥ ७६ ॥
अन्योन्यतत्त्वांतर्भावा[47]द्वयोर्भेदोस्ति नास्ति वा ।
द्वयोरपि शिवो[48] देवो नित्यः सृष्ट्यादिकारकः ॥ ७७ ॥
नैयायिकानां चत्वारि प्रमाणानि भवंति [49]चै ।
प्रत्यक्षमागमोन्यच्चानुमानमुपमापि च ॥ ७८ ॥

अथ तत्त्वानि ।

प्रमाणं च प्रमेयं च संशयश्च प्रयोजनं ।
दृष्टांतोप्यथ सिद्धांतावयवौ तर्कनिर्णयौ ॥ ७९ ॥

---

४० °कं समं *v. l.*; ४१ सत्त्वं *v. l.*; ४२ भवेत्तेषां *v. l.*; ४३ °तत्त्वानि *v. l.*; ४४ काषाय° *v. l.*; ४५ °विशेषिकौ *v. l.*; ४६ °त्वी स्याद्वि° *v. l.*; ४७ विशेषिके *v. l.*; ४८ तत्त्वांतर्भावादन्योन्यं *v. l.*; ४९ शिवो नित्यकर्ता *v. l.*; ५० ° ति वा *v. l.*

वादो जल्पो वितंडा च हेत्वाभासाश्छलानि च ।
जातयो निग्रहस्थानानीति तत्त्वानि षोडश ॥ ८० ॥

अथ वैशेषिकं ।

वैशेषिकमते तावत्प्रमाणत्रितयं भवेत् ।
प्रत्यक्षमनुमानं च तार्तीयैकमथागमः ॥ ८१ ॥
द्रव्यं गुणस्तथा कर्म सामान्यं सविशेषकं ।
समवायश्च षट्तत्त्वी तद्व्याख्यानमथोच्यते ॥ ८२ ॥
द्रव्यं नवविधं प्रोक्तं पृथिवीजलवह्नयः ।
पवनो गगनं कालो दिगात्मा मन इत्यपि ॥ ८३ ॥
नित्यानित्यानि चत्वारि कार्यकारणभावतः ।
मनो दिक्कालौ आत्मा च व्योम नित्यानि पंच तु ॥ ८४ ॥

अथ गुणाः ।

स्पर्शो रूपं रसो गंधः संख्याथ परिमाणकं ।
पृथक्त्वमथ संयोगविभागौ च परं ध्रुवं ॥ ८५ ॥
अपरत्वं बुद्धिसौख्ये दुःखेच्छे द्वेषयत्नकौ ।
धर्माधर्मौ च संस्कारो गुरुत्वं द्रव इत्यपि ॥ ८६ ॥
स्नेहः शब्दो गुणा एवं विंशतिश्चतुरन्विता ।
अथ कर्माणि वक्ष्यामि प्रत्येकमभिधानतः ॥ ८७ ॥
उत्क्षेपणंवक्षेपणाकुंचनं च प्रसारणं ।
गमनानीति कर्माणि पंचोक्तानि तदागमे ॥ ८८ ॥
सामान्यं भवति द्वेधा परं चैवापरं तथा ।
परमाणुषु वर्तते विशेषा नित्यवृत्तयः ॥ ८९ ॥
भवेदयुतसिद्धानामाधाराधेयवर्त्तिनां ।
संबंधः समवायाख्य इह प्रत्ययहेतुकः ॥ ९० ॥
विषयेंद्रियबुद्धीनां वपुषः सुखदुःखयोः ।
अभावादात्मसंस्थानं मुक्तिर्नैयायिकैर्मता ॥ ९१ ॥
चतुर्विंशतिवैशेषिकगुणांतर्गुणा नैव ।

---

९१ तार्तीयीकस्तथा°, तार्तीयैकस्तथा°, *v. l.*; ९२° भेदतः *v. l.*; ९३° लमात्मा *v. l*; ९४ पंच च, पंचकं, *v. l.*; ९५ रूपरसौ *v. l.*; ९६ °ख्या च *v. l.*; ९७ परत्वकं *v. l*; ९८ °णापक्षेप° *v. l.*; ९९ गमागमेति, गमनागमनानीति पं° *v. l.*; ६० यथा भवेयुः सिं° *v. l.*; ६१ °वायश्च *v. l.*; ६२ नव *v. l.*

बुद्ध्यादयस्तदुच्छेदो मुक्तिर्वैशेषिकी तु सा ॥ ९२ ॥
आधारभस्मकौपीनजटायज्ञोपवीतिनः ।
मंत्राचौरादिभेदेन चतुर्धा स्युस्तपस्विनः ॥ ९३ ॥
शैवाः पाशुपताश्चैव महाव्रतधरास्तथा ।
तुर्याः कालमुखा मुख्याः भेदा एते तपस्विनां ॥ ९४ ॥

इति शैवं ।

अथ नास्तिकं ।

पंचभूतात्मकं वस्तु प्रत्यक्षं च प्रमाणकं ।
नास्तिकस्य मते नान्यदात्मामुत्र शुभाशुभं ॥ ९५ ॥
प्रत्यक्षमविसंवादि ज्ञानमिंद्रियगोचरैः ।
लिंगतोनुमितिर्धूमादिव वह्निरवस्थितिः ॥ ९६ ॥
अनुमानं त्रिधा पूर्वशेषसामान्यतो यथा ।
वृष्टेः सस्यं नदीपूराद्दृष्टिरस्ताद्रवेर्गतिः ॥ ९७ ॥
ख्यातं सामान्यतः साध्यसाधनं चोपमा यथा ।
स्याद्गोवद्गवयः सास्नादिमत्त्वमुभयोरपि ॥ ९८ ॥
आगमश्चाप्तवचनं स च कस्यापि कोपि च ।
वांच्याः प्रतीतौ तत्सिद्धौ प्रोक्तार्थापत्तिरुत्तमैः ॥ ९९ ॥
बृंदुः पीनोह्नि नाश्नाति रात्रावित्यर्थतो यथा ।
पंचप्रमाणसामर्थ्ये वस्तुसिद्धिरभावतः ॥ ३०० ॥
स्थापितं वादिभिः स्वं स्वं मतं तत्त्वप्रमाणतः ।
तत्त्वं सत्परमार्थेन प्रमाणं तत्त्वसाधकं ॥ १ ॥
संतु शास्त्राणि सर्वाणि सरहस्यानि दूरतः ।
एकमप्यक्षरं सम्यक् शिक्षितं नैव निष्फलं ॥ २ ॥

[इति षड्दर्शनविचारः ।]

---

६३ °धारादे° *v. l.*; ६४ °गोचरं *v. l.*; ६५ वह्निरवस्थितः *v. l.*; ६६ पूर्वं *v. l.*; ६७°पूरा वृष्टे°, °पूरा वृष्टि°, *v. l.*; ६८ गते सा° *v. l.*; ६९ °मश्वेष्ट° *v. l.*; ७० वाच्यप्र°, वाच्याप्र°, द्वाभ्यां प्र° *v. l.*; ७१ तत्सिद्धये *v. l.*; ७२ वपुःपीनो, बहुपीनो ....°ति यद्वत्यर्थ...पंचप्राणसमर्थोयं वस्तु° *v. l.*; ७३ पदप्रमाण° *v. l.*; ७४ ° सिद्धे-रभावना *v. l.*; ७५ तच्च प्रमा° *v. l.*; ७६ तत्त्वं नु परं, तत्त्वं तु परं, तत्त्वं तत्परं, *v. l.*; ७७ °साधनं *v. l.*; ७८ एकमस्य° *v. l.*

PPPP. No. 282. *Jinadatta's Vivekavilâsa.*

विवेकविलासः ।

अंते ।

अस्ति प्रीतिपदं गच्छो जगतः सहकारवत् ।
मुनिपुंस्कोकिलाकीर्णो वायडस्थानकास्थितिः ॥ १ ॥
अर्हन्मतपुरीवप्रस्तत्र श्रीरासिलप्रभुः ।
अनुल्लंघ्यः परैर्वादिवीरैः स्थैर्यगुणैकभूः ॥ २ ॥
गुणाः श्रीजीवदेवस्य प्रभोरद्भुतकेलयः ।
विद्वज्जनशिरोदोलां यन्नोज्झंति कदाचन ॥ ३ ॥
अस्ति तच्चरणोपास्तिसंजातः (त)स्वस्तिविस्तरः ।
सूरिः श्रीजिनदत्ताख्यः ख्यातः सूरिषु भूरिषु ॥ ४ ॥
चाहवानाव्वयपाथोधिसंवर्द्धनविधौ विधुः ।
श्रीमानुदयसिंहोस्ति श्रीजावालिपुराधिपः ॥ ५ ॥
तस्य विश्वाससदनं कोशरक्षाविचक्षणः ।
देवपालो महामात्यः प्रजानंदनचंदनः ॥ ६ ॥
आधारः सर्वधर्माणामवधिर्दानशालिनां ।
आस्थानं सर्वपुण्यानामाकरः सर्वसंपदां ॥ ७ ॥
प्रतिपन्नात्मजस्तस्य वायटान्वयसंभवः ।
धनपालः शुचिर्द्धीमान् विवेकोल्लासिमानसः ॥ ८ ॥
तन्मनस्तोषपोषाय श्रीजिनदत्तसूरिभिः ।
श्रीविवेकविलासाख्यो ग्रंथोयं निर्ममेऽनघः ॥ ९ ॥

इति विवेकविलासप्रशस्तिः संपूर्णा । ग्रंथाग्रं १३०० । संवत् १६७४ वर्षे माहशुदि १४ गुरौ पृष्टचंचग्रामे लिखितः ग० सौभाग्यसोमगणिभिः ग्रंथोयमानंदकरः ।

QQQQ. No. 285. *Ratnaśekhara's Śrâvakapratikramaṇasûtraṭîkâ.*

श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

आदौ ।

जयति सततोदयश्रीः श्रीवीरजिनेश्वरोभिनवभानुः ।
कुवलयबोधं विदधति गवां विलासा विभोर्यस्य ॥ १ ॥
श्रुतजलजलधीन् बहुविधलब्धीन् प्रणिदध्महे गणधरेंद्रान् ।
श्रुतदेवतां च विश्रुतगुणैर्गरिष्ठान्निजगुरूंश्च ॥ २ ॥
श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवराः प्रथितास्तपागणप्रभवः ।
प्रतिगौतमतः संप्रति जयंति निष्प्रतिममहिमभृतः ॥ ३ ॥

तेषां विनेयवृषभा भाग्यभुवो भुवनसुंदराचार्याः ।
व्याख्यानदीपिकाद्यैर्ग्रंथैर्ये निजयशोग्रथ्नन् ॥ ४ ॥
तेषामेषोतिषदंतिमः किमप्यादधाति सुखबोधां ।
वृत्तिं स्वपरहितार्थं गृहिप्रतिक्रमणसूत्रस्य ॥५॥

अंते ।

अत्राह परः। इदं प्रतिक्रमणसूत्रं केन कृतं । उच्यते । यथा परप्रतिक्रमणसूत्राणि श्रुतस्थविरकृतानि तथैतदपि । यदुक्तमावश्यकवृहद्वृत्तौ अल्पकरसत्वीतिगाथाव्याख्याने । अंगप्रविष्टं गणधरकृतमाचारांगादि । अनंगप्रविष्टं तु स्थविरकृतमावश्यकादीति । अथ श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रस्य यद्यार्षत्वं तदा न किं तस्य निर्युक्तिभाष्यादीति चेत् । तर्ह्यावश्यकदशवैकालिकादिदशशास्त्रीव्यतिरेकेण शेषाणां निर्युक्त्यभावादौपपातिकाद्यंगानां च चूर्णेरप्यभावादनार्षत्वप्रसंगस्तस्मान्न किंचिदेतत् । श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रस्य च विक्रम ११८३ वर्षे श्रीविजयसिंहसूरिश्रीजिनदेवसूरिकृते चूर्णिभाष्ये अपि स्तो वृत्तयश्च बहव्यः । अतः श्रुतस्थविरकृतत्वेन सर्वातीचारविशोधकत्वेन च श्रावकैरेतदुपादेयमेव साधुभिः स्वप्रतिक्रमणसूत्रमिव । एवं च सति ये स्वकदाग्रहमात्राभिनिविष्टदृष्टयः पाश्चात्येन केनचित्कृतं सर्वथानुपादेयमिदमिति ब्रुवते न विद्मस्तेषां का गतिः । सर्वज्ञप्रणीतप्राचीनस्थविराचरितसम्यग्मार्गस्योपमर्दनात् । तदुक्तं ।

रन्नो आणाभंगे इक्कस्सिअ निग्गहो हवइ लोए ।
सव्वन्नाणाभंगे अणंतसो निग्गहं लहइ ॥ १ ॥

ननु श्रावकस्य प्रतिक्रमणकरणमेवासंगतं दूरेस्तु प्रतिक्रमणसूत्रविचारः । तदपि प्रलापमात्रं सिद्धांते श्राद्धानामनेकत्र तस्योक्तत्वाद्यदनुयोगद्वारसूत्रं । से किं तं लोउत्तरिअं भावावस्सयं। जन्नं समणो वा समणी वा सावओ वा साविआ वा तच्चित्ते जाव उभओ कालं आवस्सयं करे इत्ति ॥ तथा तत्रैव ।

समणेण सावएण य अवस्सकायव्वयं हवइ जम्हा ।
अंतो अहोनिसस्सा तम्हा आवस्सयं नाम ॥ १ ॥

नवांगवृत्तिकृदभयदेवसूरिकलिकालसर्वज्ञश्रीहेमसूरिप्रमुखपूर्वाचार्यरचितेषु पंचाशकवृत्तियोगशास्त्रवृत्तिग्रंथेषु च श्राद्धानां प्रतिक्रमणं साक्षादुक्तं सर्वप्रसिद्धमेव । तच्च पंचभेदं । दैवसिकं १ रात्रिकं २ पाक्षिकं ३ चातुर्मासिकं ४ सांवत्सरिकं ५ चेति । एषां कालविध्यादि मत्कृतविधिकौमुद्या अवधार्यं ।

विख्याततपेत्याख्या जगति जगच्चंद्रसूरयोभूवन् ।
श्रीदेवसुंदरगुरूत्तमाश्च तदनुक्रमाद्विदिताः ॥ १ ॥
पंच च तेषां शिष्यास्तेष्वाद्या ज्ञानसागरा गुरवः ।
विविधावचूर्णिलहरीप्रकटनतः सान्वयाह्वानाः ॥ २ ॥
श्रुतगतविविधालापकसमुद्धृतः समभवंश्च सूरींद्राः ।
कुलमंडना द्वितीयाः श्रीगुणरत्नास्तृतीयाश्च ॥ ३ ॥
षड्दर्शनवृत्तिक्रियारत्नसमुच्चयविचारनिचयसृजः ।
श्रीभुवनसुंदरादिषु भेजुर्विद्यागुरुत्वं ये ॥ ४ ॥
श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरास्तुर्या अहार्यमहिमानः ।
येभ्यः संततिरुच्चैर्भवति द्वेधा सुधर्मभ्यः ॥ ५ ॥
यतिजीतकल्पविवृतश्च पंचमाः साधुरत्नसूरिवराः ।
यैर्मादृशोप्यकृष्यत करप्रयोगेण भवकूपात् ॥ ६ ॥
श्रीदेवसुंदरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुंदरगणींद्राः ।
युगवरवद्विजयंते तेषां शिष्याश्च पंचैते ॥ ७ ॥
मारीत्यवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिकृत्यैः ।
श्रीमुनिसुंदरगुरवश्चिरंतनाचार्यमहिमभृतः ॥ ८ ॥
श्रीजयचंद्रमुनींद्रा निस्तंद्राः संघगच्छकार्येषु ।
श्रीभुवनसुंदरवरा दूरविहारैर्गणोपकृतः ॥ ९ ॥
एकांगा अप्येकादशांगिनश्च जिनसुंदराचार्याः ।
निर्ग्रंथा ग्रंथकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरवश्च ॥ १० ॥
एषां श्रीसुगुरूणां प्रसादतोब्दे षडंकविश्वमिते ।
श्रीरत्नशेखरगणिर्वृत्तिमिमामकृत कृतितुष्टयै ॥ ११ ॥
चातुर्वेद्योदधिभिर्दधिभिर्दधिशुद्धपरमपरभागं ।
साशोध्यत प्रयत्नाल्लक्ष्मीभद्राह्वविबुधैः ॥ १२ ॥
विज्ञावतंसविहितप्रशंसगणिसत्यहंसविबुधाद्यैः ।
गुरुभक्त्याऽस्याः प्रथमादर्शे सान्निध्यमाधायि ॥ १३ ॥
एतस्यां टीकायामनुष्टुभामर्थदीपिकानाम्न्यां ।
षट्षष्टिशती चत्वारिंशच्चतुरुत्तरानुमिता ॥ १४ ॥
वरचूर्णिविविधवृत्त्याद्याश्रित्य कृतेयमल्पमतिनापि ।
उत्सूत्रमत्र विबुधैः शोध्यं जीयादियं च चिरं ॥ १५ ॥

इति श्रीतपागच्छश्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तौ शेषाधिकारः पंचमः । समाप्ता चेयमर्थदीपिकानाम्नी श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

SUPPLEMENT.

Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kâṇḍas II and III of Râyamukuṭa's commentary on the Amarakośa, compiled by Paṇḍit Durgâprasâda.

N.B.—The numbers of the leaves refer to the Paṇḍit's own manuscript of the Commentary.

रायमुकुटकृतायाममरकोषद्वितीयतृतीयकाण्डयोष्टीकायां समुपलब्धाने ग्रंन्थकाराणां नामानि ।

अजयः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।२ रघपदव्याख्याने । पत्रे १६१।१।५ शीतपदव्याख्याने । पत्रे १६२।१।११ शाबरपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८२। १। ११ सव्यपदव्याख्याने । इत्यादि ।

अभिनन्दः[1] । द्वि० का० । पत्रे २१२।२।२ अच्छमल्लपदव्याख्याने । पत्रे २१५।१।४ रौहिषपदव्याख्याने ।

अमरदत्तः । द्वि० का० । पत्रे १८७।२।६ स्नुहीपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।१० लूतापदव्याख्याने । पत्रे २१६।२।३ अङ्गुलिपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ४१९।१।३ निवातपदव्याख्याने ।

अरुणादत्तः[2] । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।४ सृक्कपदव्याख्याने । पत्रे ३७२।१।६ सूर्मीपदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ४६४।२।७ लिङ्गसंग्रहे । इत्यादि ।

कण्वटः । द्वि० का० । पत्रे २३६।२।११ पुत्रिकापदव्याख्याने ।

कलिङ्गः । द्वि० का० । पत्रे १४५।२।५ निकर्षणपदव्याख्याने । पत्रे १९५।२।१० जालकपदव्याख्याने । पत्रे १६०।१।३ नीमिपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३७९।२।१ अधीनपदव्याख्याने । इत्यादि ।

कात्यः । द्वि० का० । पत्रे १४३।१।१ अन्तर्द्वारपदव्याख्याने । पत्रे १४८।२।११ गह्वरपदव्याख्याने ।

कात्यायनः । द्वि० का० । पत्रे २३३।१।१ उपाध्यायीपदव्याख्याने । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २९४।१।१ क्षत्रपदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ४६२।१।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

कामन्दकः । द्वि० का० । पत्रे ३००।२।४ राज्याङ्गव्याख्याने । पत्रे ३२०।१।११ व्यूहपदव्याख्याने ।

---

१ रामचरितकाव्यकर्तायमभिनन्दः । न तु कादम्बरीकथासारकर्ता ।

२ अयमेव कदाचिदष्टाङ्गहृदय (वाग्भट) टीकाकारः स्यात् ।

कालिदासः। द्वि० का०। पत्रे १३९।२।१० चैत्यपदव्याख्याने। पत्रे १९४।१।१ एधपदव्याख्याने। पत्रे २२३।२।६ बर्हपदव्याख्याने।

कोक्कटः। द्वि० का०। पत्रे १४०।२।११ राजसदनपदव्याख्याने। पत्रे १४१।२।९ क्षौमपदव्याख्याने। पत्रे १४२।१।८ देहलीपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ४०४।२।४ प्रत्युक्तमपदव्याख्याने।

कौटल्यः। द्वि० का०। पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने। पत्रे १४१।२।७ क्षौमपदव्याख्याने।

गोवर्धनः। द्वि० का०। पत्रे १९६।१।४ गुच्छपदव्याख्याने। पत्रे १६६।२।३ तिंतिडीपदव्याख्याने।

तृ० का०। पत्रे ३८६।२।२ रेफपदव्याख्याने, इत्यादि।

ग्रहकृष्णः। द्वि० का०। पत्रे २९४।१।२ उपस्थपदव्याख्याने।

चन्द्रः। द्वि० का०। पत्रे १६६।२।७ अम्लिकापदव्याख्याने। पत्रे २०५।२।११ तुम्बीपदव्याख्याने।

चैन्द्रगोमी[2]। द्वि० का०। पत्रे २९१।१।८ वृसीपदव्याख्याने। पत्रे ३३५।१।११ ईषापदव्याख्याने। पत्रे ३६२।२।१ शशोर्णपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ४७१।१।३ लिङ्गानुशासने।

चरकः। द्वि० का०। पत्रे १४३।२।३ गोपानसीपदव्याख्याने।

जयादित्यः। द्वि० का०। पत्रे १९३।१।८ उच्छ्रायपदव्याख्याने। पत्रे १७१।१।६ स्योनाकपदव्याख्याने। पत्रे २३५।२।२ यौवतपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ४०३।१।११ छन्दपदव्याख्याने। इत्यादि।

जातरूपः। द्वि० का०। पत्रे १३६।१।७ नगरनामव्याख्याने। पत्रे १३८।१।५ एडूकपदव्याख्याने। पत्रे १४६।१।११ पक्कणपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३८९।१।६ अभ्याशपदव्याख्याने।

जिनेन्द्रबुद्धिः। द्वि० का०। पत्रे २६०।१।९ ललाटपदव्याख्याने।

तृ० का०। पत्रे ३९९।२।६ अपरस्परपदव्याख्याने। इत्यादि।

तारपालः। द्वि० का०। पत्रे १६९।२ मण्डपदव्याख्याने। पत्रे २१०।१९ गुवाकपदव्याख्याने। पत्रे २२२।२।५ वरटापदव्याख्याने। इत्यादि।

दण्डी। द्वि० का०। पत्रे १६७।१।५ सालपदव्याख्याने। पत्रे २७२।२।२ कालानुसार्यपदव्याख्याने। पत्रे ३२८।१।१ संयत्पदव्याख्याने।

---

१ चाणक्यस्यैव। नामान्तरम्

२ अयमेव चान्द्रव्याकरणकर्ता। चन्द्रश्चन्द्रगोमी च एक एवेति भाति।

दामोदरः। द्वि० का०। पत्रे २९९।२।८ बाहुपदव्याख्याने।

दुर्गः[1]। तृ० का०। पत्रे ४६८।२।६ लिङ्गादिसंग्रहे। पत्रे ४७०।१।७ तत्रैव। पत्रे ४७१।१।३ तत्रैव।

धनंजयः। द्वि० का०। पत्रे २९९।२।११ दोःपदव्याख्याने।

धन्वन्तरिः। द्वि० का०। पत्रे १९०।१।८ अंशुमत्फलापदव्याख्याने। पत्रे २०३।२।१ वातकपदव्याख्याने। पत्रे २७३।२।८ यक्षकर्दमपदव्याख्याने। इत्यादि।

धर्मदासः[2]। द्वि० का०। पत्रे १७८।१।५ जवापदव्याख्याने।

धर्मसेनः। द्वि० का०। पत्रे २७९।२।११ दर्पणपदव्याख्याने।

पाणिनिः। द्वि० का०। पत्रे २६०।१।३ सृक्कपदव्याख्याने।

पुरुषोत्तमः। द्वि० का०। पत्रे १४७।१।११ पारियात्रपदव्याख्याने। पत्रे १६८।२।१० बालतनयपदव्याख्याने। पत्रे २१२।१।१० भल्लूकपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३८३।१।६ दापितपदव्याख्याने। इत्यादि।

पूर्णचन्द्रः। तृ० का०। पत्रे ३९९।२।७ अपरस्परपदव्याख्याने।

बाणः। द्वि० का०। पत्रे १७७।२।१ कुरबकपदव्याख्याने। पत्रे ३९९।१।९ शृङ्गीकनकपदव्याख्याने।

बालपण्डितजातकम्। द्वि० का०। पत्रे २९०।१।४ ऋषिपदव्याख्याने।

बोपालितः। द्वि० का०। पत्रे १३०।२।३ पिष्टपशब्दव्याख्याने। पत्रे १४२।२।४ शिलापदव्याख्याने। पत्रे १४३।१।४ वलीकपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३७८।२।४ कुटुम्बव्यापृतपदव्याख्याने। इत्यादि।

भट्टः। द्वि० का०। पत्रे १२९।१।९ क्षितिपदव्याख्याने। पत्रे १३०।१।१ उर्वरापदव्याख्याने। पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने। पत्रे १३६।९।२ पुटभेदनपदव्याख्याने। इत्यादि।

भरतः। द्वि० का०। पत्रे २३१।२।९ अभिसारिकापदव्याख्याने। पत्रे ३०१।१।२ प्रभावपदव्याख्याने। पत्रे ३२४।१।११ भिन्दिपालपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ३८३।१।९ नान्दीवादीपदव्याख्याने। इत्यादि।

भवभूतिः। द्वि० का०। पत्रे २१९।१।४ रोहिषपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ३८८।२।३ परःशतपदव्याख्याने।

---

१ 'दुर्गोक्तलिङ्गानुशासने' इति रायमुकुटः। द्वितीयस्थले दुर्गसिंह इत्यस्ति।

२ विदग्धमुखमण्डनकर्ता।

भागुरिः । द्वि० का० । पत्रे २२७।१।३ संघपदव्याख्याने । पत्रे २३१।१।१ युवतिपदव्याख्याने । पत्रे २६६।१।१ क्षुद्रघण्टिकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९९।२।८ अपरस्परपदव्याख्याने । इत्यादि ।

भारविः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने (?) । पत्रे २९२।१।९ तनुपदव्याख्याने । पत्रे २६१।२।३ अलकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९४।१।२ उप । हितपदव्याख्याने ।

भाष्यकारः । द्वि० का० । पत्रे २०८।१।९ वल्वजपदव्याख्याने । पत्रे २२८।२।८ भीरुपदव्याख्याने । पत्रे २४०।२।९ नपुंसकपदव्याख्याने ।

भीमसेनः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।६ कुटीपदव्याख्याने ।

भोजः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।११ अङ्गुनपदव्याख्याने । पत्रे १९६।१।५ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे ३२६।१।६ मागधपदव्याख्याने । इत्यादि ।

मनुः । द्वि० का० । पत्रे २७९।१।१ आचार्यपदव्याख्याने । पत्रे २८१।१।९ महायज्ञपदव्याख्याने । पत्रे २८६।२।७ अन्वाहार्यपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३७९।१।२ कूकुदपदव्याख्याने ।

माघः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।११ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १३७।१।१ विपणिपदव्याख्याने । पत्रे १४१।१।१ सौधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८६।२।३ रेफपदव्याख्याने । इत्यादि ।

माधवः । द्वि० का० । पत्रे १६०।२।३ मधूलकव्याख्याने । पत्रे १६२।१।१० लोध्रपदव्याख्याने । पत्रे १६३।१।९ पियालकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

मुरारिः । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।५ ईषिकापदव्याख्याने ।

मैत्रेयः । द्वि० का० । पत्रे २१४।१।३ वातप्रमीपदव्याख्याने । पत्रे ३१६।१।१० दंशितपदव्याख्याने ।

मौद्गल्यायनः । द्वि० का० । पत्रे १६२।२।१० गुग्गुलुपदव्याख्याने ।

याज्ञवल्क्यः । द्वि० का० । पत्रे ३३२।१।९ उञ्छपदव्याख्याने ।

रक्षितः । द्वि० का० । पत्रे २९४।१।११ शेफःपदव्याख्याने । पत्रे २९१।१।११ जपपदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।३ कुल्माषपदव्याख्याने । इत्यादि ।

रन्तिदेवः । द्वि० का० । पत्रे १९६।१।६ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे १६५।२।१ कुंभीपदव्याख्याने । पत्रे १६९।२।९ सक्तुफलापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ४१४।२।९ केरणुपदव्याख्याने ।

राजदेवः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २६८।१।४ निचोल पदव्याख्याने । पत्रे २८२।२।११ आहवनीयपदव्याख्याने ।

राजशेखरः । द्वि० का० । पत्रे १९३।२।११ बुध्नपदव्याख्याने । पत्रे २९३।२।३ ग्रैवेयकपद व्याख्याने ।

रुद्रः। द्वि० का०। पत्रे १३९।२।१० चैत्यपदव्याख्याने। पत्रे १४२।२।६ नासापदव्याख्याने। पत्रे १५६।१।५ गुच्छपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३८१।१।८ प्रतिभान्वितपदव्याख्याने। इत्यादि।

वररुचिः। द्वि० का०। पत्रे २५९।१।११ हनुपदव्याख्याने। पत्रे २६३।१।१ मुकुटपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ४९८।१।११ लिङ्गादिसंग्रहवर्गे।

वराहः। द्वि० का०। पत्रे १४१।१।८ विच्छन्दकपदव्याख्याने। पत्रे १४७।२।१ पारियात्रपदव्याख्याने।

वाचस्पतिः। द्वि० का०। पत्रे १२९।१।१० पृथिवीपदव्याख्याने। पत्रे १२९।२।७ महीपदव्याख्याने। पत्रे १३२।१।९ गेहपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ४०५।१।८ हणीयापदव्याख्याने।

वात्स्यायनः[1]। द्वि० का०। पत्रे २३१।१।२ युवतिपदव्याख्याने। पत्रे ३६७।१।८ शिल्पपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ४३७।२।२ कीलपदव्याख्याने।

वामनः। द्वि० का०। पत्रे १३८।१।१ कुड्यपदव्याख्याने। पत्रे १४४।२।६ अररपदव्याख्याने। पत्रे १५७।१।८ जम्बुपदव्याख्याने। इत्यादि।

विक्रमादित्यः[2]। द्वि० का०। पत्रे ३३५।१।५ हलपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ३८७।१।७ लवलेशादिपदव्याख्याने।

वृध्दकृषिः। तृ० का०। पत्रे ४५९।१।११ लिङ्गादिसंग्रहे।

व्याडिः। द्वि० का०। पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्याने। पत्रे १५५।१।४ पल्लवपदव्याख्याने। पत्रे १७६।२।७ सुमनःपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ४२५।१।११ मिथुनपदव्याख्याने। इत्यादि।

व्यासः। तृ० का०। पत्रे ४२६।२।३ वृषाकपिपदव्याख्याने।

शबरः[3]। द्वि० का०। पत्रे १४२।१।१० अर्जुनपदव्याख्याने। पत्रे २०५।२।३ इर्वारुपदव्याख्याने।

शाकटायनः। द्वि० का०। पत्रे १६९।२।८ शमीरपदव्याख्याने। पत्रे २४३।१।५ विग्रहपदव्याख्याने। पत्रे २५२।१।११ बष्कयिणीपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ३७८।१।६ उत्सुकपदव्याख्याने।

---

१. वात्स्यायनकृतकामसूत्रोदाहरणान्येव रायमुकुटेन दत्तानि।

२. कस्यचित् कोषस्य काव्यस्य च कर्तेति रायमुकुटगृहीतप्रमाणैरेव ज्ञायते।

३. शबरस्वामीति द्वितीयपुस्तके।

शातातपः। द्वि० का०। पत्रे २८६।२।९ कुतुपपदव्याख्याने।

शाब्दिकः। द्वि० का०। पत्रे २६७।२।९ वराशिपदव्याख्याने। पत्रे २७३।२।१ पत्राङ्कपदव्याख्याने। पत्रे ३०८।१।४ ईषिकापदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३८९।१।१० अपदान्तरपदव्याख्याने।

शालिहोत्रः। द्वि० का०। पत्रे १२९।२।४ मेदिनीपदव्याख्याने। पत्रे २१९।२।११ मूषकपदव्याख्याने।

शाश्वतः। द्वि० का०। पत्रे १२९।१।४ ज्यापदव्याख्याने। पत्रे १३६।२।११ आपणपदव्याख्याने। पत्रे १४६।१।९ पल्लीपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ४००।१।२ पारायणपदव्याख्याने। इत्यादि।

शुभाङ्कः। द्वि० का०। पत्रे १७४।२।९ करमर्दपदव्याख्याने। पत्रे २२४।२।१० जीवंजीवपदव्याख्याने। पत्रे २२९।२।९ दारापदव्याख्याने।

शूद्रकः। द्वि० का०। पत्रे १९६।१।१ सुमनःपदव्याख्याने।

श्रीकरः। द्वि० का०। पत्रे १९८।२।११ युगपत्रकपदव्याख्याने। पत्रे १६०।१।२ नेमिपदव्याख्याने। पत्रे १६०।२।८ निकोचकपदव्याख्याने। इत्यादि।

श्रीधरः[२]। द्वि० का०। पत्रे १३९।२।४ चतुःशालपदव्याख्याने।

श्रीहर्षः। द्वि० का०। पत्रे २६०।१।१ सूक्तपदव्याख्याने।

सनातनः। द्वि० का०। पत्रे ३६१।१।७ रीतिपुष्पपदव्याख्याने।

सर्वधरः। द्वि० का०। पत्रे १२८।१।४ काण्डारम्भे "मृगादिभिः" इत्यस्यव्याख्याने। पत्रे १२९।१।९ क्षितिपदव्याख्याने। पत्रे १३५।२।७ पुरीपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३८०।२।६ तृष्णकूपदव्याख्याने। इत्यादि।

सर्वानन्दः। द्वि० का०। पत्रे १४३।१।२ पक्षकपदव्याख्याने।

साहसाङ्कः। द्वि० का०। पत्रे २१३।१।१० फेरवपदव्याख्याने। पत्रे २१६।१।८ गृहगोधिकापदव्याख्याने। पत्रे २४३।१।११ संज्ञुपदव्याख्याने। इत्यादि।

सुभूतिः। द्वि० का०। पत्रे १३९।१।२ मन्दिरपदव्याख्याने। पत्रे १४१।२।७ क्षौमपदव्याख्याने। पत्रे १४२।१।९ अलिन्दपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३७७।१।७ वैज्ञानिकपदव्याख्याने। इत्यादि।

सोमनन्दिः। द्वि० का०। पत्रे १३६।१।७ नगरलक्षणकथनम्। पत्रे १३८।१।२ कुड्यपदव्याख्याने। पत्रे १३८।१।४ एडूकपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३९६।१।२ उद्वृतव्याख्याने।

---

१ पूर्वं द्वित्रिस्थलेषु शाब्दिकस्य नाम समागतं किं तु शाब्दिकः कश्चन वैयाकरण इति जानता मया न लिखितम्। अधुना शाब्दिक इति कस्यचिद्ग्रंथकर्तुर्विशिष्टं नामेति बुद्धम्।

२ श्रीकर इत्येव भाति।

स्वामी। द्वि० का०। पत्रे १२८।१।४ द्वितीयकाण्डारम्भे 'मृगादिभिः' इत्यस्य व्याख्याने। पत्रे १२९।२।४ मेदिनीपदव्याख्याने। पत्रे १३०।१।६ स्थलपदव्याख्याने। पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३७७।१।९ कुशलपदव्याख्याने। इत्यादि।

हरचन्द्रः। द्वि० का०। पत्रे १८४।२।११ चर्विकापदव्याख्याने। पत्रे २२९।२।८ दारपदव्याख्याने। पत्रे २३०।१।६ कृतसापत्निकापदव्याख्याने। इत्यादि।

हलायुधः। द्वि० का०। पत्रे १९१।१।२ अङ्कुरपदव्याख्याने। पत्रे १९३।१।१ व्रततिपदव्याख्याने। पत्रे १७७।२।४ कुरण्टकपदव्याख्याने। इत्यादि
तृ० का०। पत्रे ४३८।२।६ प्रवालपदव्याख्याने।

रायमुकुटकृतायाममरकोषद्वितीयतृतीयाकाण्डयोष्टीकायां समुपलब्धानि ग्रन्थनामानि।

अनुन्यासः। द्वि० का०। पत्रे २९४।१।१० शेफःपदव्याख्याने।

अनेकार्थमञ्जरी। द्वि० का०। पत्रे २३१।२।१ वृषस्यन्तीपदव्याख्याने।

अभिधानमाला। द्वि० का०। पत्रे २७८।१।७ सूरिपदव्याख्याने।

अमरमाला। द्वि० का०। पत्रे १४२।१।४ अलिन्दपदव्याख्याने। पत्रे १९८।१।८ कपित्थव्याख्याने। पत्रे १७०।१।६ भद्रदारुपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ४०९।१।९ संगमपदव्याख्याने। इत्यादि।

अर्थशास्त्रम्। द्वि० का०। पत्रे १३७।१।११ प्राकारपदव्याख्याने। पत्रे ३०९।२।९ दृष्टपदव्याख्याने।

अश्वतन्त्रम्। द्वि० का०। पत्रे ३१२।१।९ निगालपदव्याख्याने।

अश्वशास्त्रम्। द्वि० का०। पत्रे ३११।१।१ आजानेयपदव्याख्याने।

आर्षकोषः। तृ० का०। पत्रे ४६९।१।१० लिङ्गादिसंग्रहे।

आश्चर्यमंजरी[1]। द्वि० का०। पत्रे १६१।१।९ शोभाञ्जनपदव्याख्याने।

उणादिवृत्तिः[2]। द्वि० का०। पत्रे २०८।२।४ उशीरपदव्याख्याने। पत्रे २१४।१।४ वातप्रमीपदव्याख्याने। पत्रे २३५।१।७ गुर्विणीपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ४३५।१।९ गह्वरपदव्याख्याने।

---

१. आश्चर्यमञ्जरी कुलशेखरेण निर्मितेति सूक्तिमुक्तावली राजशेखरनाम्ना समुद्धृतेनैकेन श्लोकेन ज्ञायते। प्रथमकाण्डे वारिवर्गे मषपदव्याख्याने चाश्चर्यमञ्जरीस्थमुदाहरणं दत्तमास्ति रायमुकुटेन।

२. 'उणादिवृत्तौ पुरुषोत्तम': इति पाठः। तेनेयं वृत्तिः पुरुषोत्तमकृता।

ऊष्मविवेकः। द्वि० का०। पत्रे १३६।२।४ वेशपदव्याख्याने। पत्रे १३७।२।९ सालपदव्याख्याने। पत्रे १४९।१।३ सोपानपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३८९।१।६ अभ्याशपदव्याख्याने। इत्यादि।

कण्ठभूषणकाव्यालंकारः। द्वि० का०। पत्रे २६१।१।३ शिरःशब्दव्याख्याने।

कंप्फिणाभ्युदयम्[1]। द्वि० का०। पत्रे १४४।२।१ अररपदव्याख्याने। पत्रे २२८।२।३ महिलापदव्याख्याने। पत्रे २६९।१।९ जवनिकापदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ४९२।१।७ अद्धापदव्याख्याने।

कल्पलता[2]। द्वि० का०। पत्रे २९३।१।४ वङ्क्षणपदव्याख्याने। पत्रे २९४।२।७ पिचण्डपदव्याख्याने। पत्रे २९९।२।११ सृक्कपदव्याख्याने।

कविकल्पलता। द्वि० का०। पत्रे १७९।१।१ तापिच्छपदव्याख्याने।

कानन्त्रपञ्जिका। द्वि० का०। पत्रे ३४०।१।४ अधिश्रयणीपदव्याख्याने।

कादम्बरी। द्वि० का०। पत्रे २२१।२।३ लक्ष्मणापदव्याख्याने।

काव्यप्रकाशः। द्वि० का०। पत्रे १५४।२।९ मञ्जरीपदव्याख्याने।

काव्यादर्शः[3]। द्वि० का०। पत्रे २२८।२।९ भीरूपदव्याख्याने। पत्रे २९२।१।१ तनुपदव्याख्याने।

किरातः। द्वि० का०। पत्रे १९७।१।३ जम्बुपदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ३९९।२।४ अपरस्परापदव्याख्याने। इत्यादि।

कीचकवधम्[4]। द्वि० का०। पत्रे १९२।१।११ विकसितपदव्याख्याने।

कुमारसंभवम्। द्वि० का०। पत्रे १९१।२।५ ओषधिपदव्याख्याने। पत्रे २३२।२।७ आलिपदव्याख्याने। पत्रे २६५।१।३ काञ्चीपदव्याख्याने। इत्यादि।

केसरमाला। द्वि० का०। पत्रे १९८।१।६ अश्वत्थपदव्याख्याने।

कौमुदी। द्वि० का०। पत्रे १२९।२।६ महीपदव्याख्याने। पत्रे १३८।२।९ पत्स्यपदव्याख्याने।

गणितशास्त्रम्। द्वि० का०। पत्रे ३९७।१।६ द्रोणाढकादिव्याख्याने।

चाणक्यटीका। द्वि० का०। पत्रे २७३।१।८ गोशीर्षपदव्याख्याने।

चान्द्रव्याकरणम्। द्वि० का०। पत्रे २३९।२।१० दंपतीपदव्याख्याने।

टिप्पणी। द्वि० का०। पत्रे २०९।२।७ शष्पपदव्याख्याने।

---

१. द्वितीयपुस्तके 'काम्फिनाभ्युदये' इत्यस्ति। 'कम्फिनाभ्युदये' इति चास्ति।
२. काविकल्पलतैव भाति क्वचिच्च 'लता' इत्येवास्ति।
३. वामनकर्तोऽयं काव्यादर्शः।'काव्यादर्शे वामनः' इति रायमुकुटोक्तेः।
४. कीचकवधकाव्यस्य कानिचिदुदाहरणान्युज्ज्वलदत्तकृतौणादिसूत्रवृत्तावपि लभ्यन्ते।

टीकासमुच्चयसारः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।२ संजवनपदव्याख्याने । पत्रे १५३।१।१९ स्कन्धपदव्याख्याने ।

त्रिकाण्डशेषः । द्वि० का० । पत्रे १४६।१।२ उपशल्यपदव्याख्याने । पत्रे १५४।२।१९ मज्जपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।९ दारुपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३२३।२।५ आत्तगर्वपदव्याख्याने । इत्यादि ।

दुर्घटवृत्तिः । द्वि० का० । पत्रे २३५।१।८ गुर्विणीपदव्याख्याने ।

देशीकोषः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।३ उटजपदव्याख्याने । पत्रे २५५।२।९ बाहुपदव्याख्याने ।

द्विरूपकोषः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।६ एडूकपदव्याख्याने । पत्रे १३८।२।९ सदनपदव्याख्याने । पत्रे १३८।२।११ अगारपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धरणिः । द्वि० का० । पत्रे १३७।२।१ प्राकारपदव्याख्याने । पत्रे १६५।१।७ पिचुलपदव्याख्याने । पत्रे १७२।२।९ मलपूःपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८०।१।११ परपिण्डादपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धातुपारायणम् । तृ० का० । पत्रे ४६५।१।११ लिङ्गादिसंग्रहे ।

धातुप्रदीपः । द्वि० का० । पत्रे ३३८।१।४ वुसपदव्याख्याने ।

धातुप्रदीपटीका । तृ० का० । पत्रे ३२८।२।८ गणोयपदव्याख्याने ।

नामप्रपञ्चः । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।११ जंपतीपदव्याख्याने ।

नाममाला । द्वि० का० । पत्रे १४२।२।८ नासापदव्याख्याने । पत्रे १५६।२।२ सुमनःपदव्याख्याने । पत्रे २३२।१।२ अवीरापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३७८।२।११ मनोजवसपदव्याख्याने । इत्यादि ।

नामानुशासनम् । द्वि० का० । पत्रे ३६९।१।१० पाटच्चरपदव्याख्याने ।

निगमः । द्वि० का० । पत्रे २२४।१।७ नभसंगमपदव्याख्याने । पत्रे २३४।१।५ वारस्त्रीपदव्याख्याने । पत्रे ३३२।१।६ शिल्पपदव्याख्याने ।

नैरुक्तः[2] । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।३ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे २०५।१।११ कूष्माण्डपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।९ इर्वारुपदव्याख्याने ।

नैषधः । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।११ अगारपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।४ शुद्धान्तपदव्याख्याने । पत्रे १४९।१।४ खनिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

न्यासः । द्वि० का० । पत्रे १४५।२।१ निःसरणपदव्याख्याने । पत्रे १८८।१।१० द्राक्षापदव्याख्याने । पत्रे १९८।१।४ शाकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९६।२।७ अभिहितपदव्याख्याने ।

---

१ हर दर इति संदिग्धमस्ति ।
२ क्वचिन्निरुक्तमित्यपि ।

पञ्जिका। द्वि० का०। पत्रे १३६।२।२ वेशपदव्याख्याने। पत्रे १३९।१।७ कुटीपदव्याख्याने। १४१।२।९ क्षौमपदव्याख्याने। इत्यादि।

पदचन्द्रिका। द्वि० का०। पत्रे ३९९।२।४ उदुम्बरपदव्याख्याने।

पारायणम्[1]। द्वि० का०। पत्रे १३८।२।७ सदनपदव्याख्याने। पत्रे १५६।१।४ गुच्छपदव्याख्याने। पत्रे १७६।२।९ मालतीपदव्याख्याने। इत्यादि।

भट्टिः। द्वि० का०। पत्रे १४९।१।१० उपत्यकापदव्याख्याने। पत्रे १५०।२।९ प्रमदवनपदव्याख्याने। पत्रे १५१।२।७ फलेग्रहिपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३९३।२।११ व्यावृत्तपदव्याख्याने। इत्यादि।

भारतम्। द्वि० का०। पत्रे १३८।२।९ सदनपदव्याख्याने। पत्रे १७१।२।१० कालिदुमपदव्याख्याने। पत्रे २११।१।८ व्याघ्रपदव्याख्याने। इत्यादि।

भारतटीका। द्वि० का०। पत्रे १९१।२।९ अवकेशिपदव्याख्याने। पत्रे २६८।२।१ उत्तरासङ्गपदव्याख्याने।

मधुमाधवी। द्वि० का०। पत्रे १७७।२।३ कुरण्टकपदव्याख्याने। पत्रे १७७।२।११ झिण्टीभेदानां व्याख्याने। पत्रे १७८।२।६ धत्तूरपदव्याख्याने। इत्यादि।

माधवी। द्वि० का०। पत्रे १५६।१।७ स्तबकपदव्याख्याने। पत्रे १६२।१।७ गालवपदव्याख्याने। पत्रे १६८।२।६ एरण्डपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३९५।२।३ वित्तशब्दव्याख्याने। इत्यादि।

मेघदूतम्। द्वि० का०। पत्रे १४३।२।१ वलभीपदव्याख्याने। पत्रे १४४।१।६ तोरणपदव्याख्याने। पत्रे २५३।१।१ श्रोणीपदव्याख्याने।

तृ० का०। पत्रे ४०३।२।९ संवाहनपदव्याख्याने।

मेदिनिः। द्वि० का०। पत्रे १५१।२।३ वनस्पतिपदव्याख्याने। पत्रे १५३।२।३ शाखापदव्याख्याने। पत्रे १५६।१।२ कोरकपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३७६।१।१२ महाशयपदव्याख्याने। इत्यादि।

योगशतकव्याख्या[2]। द्वि० का०। पत्रे ३६१।१।७ रीतिपुष्पपदव्याख्याने।

रघुः। द्वि० का०। पत्रे १३८।२।१० अगारपदव्याख्याने। पत्रे १३९।२।६ उटजपदव्याख्याने। पत्रे १४१।२।५ अवरोधपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३७७।१।११ प्रतीक्षापदव्याख्याने। इत्यादि।

रत्नकोषः। द्वि० का०। पत्रे १४६।१।११ पक्कणपदव्याख्याने। पत्रे १५६।१।११ सुमनपदव्याख्याने। पत्रे १५७।२।११ बोधिद्रुमपदव्याख्याने। इत्यादि।

तृ० का०। पत्रे ३८९।२।१ अन्तिकतमपदव्याख्याने। इत्यादि।

---

१ रायमुकुटकृतामरकोषटीकैव पदचान्द्रिका।

२ धातुपारायणमेव पारायणमिति भाति। पारायणकर्ता पूर्णचन्द्र इति जपंतीशब्दव्याख्याने पत्रे २३९।२।११ ज्ञायते।

३ योगशतकव्याख्या सनातनकृतेति तत एव ज्ञायते।

रत्नमाला[1]। द्वि० का०। पत्रे ३३९।२।८ आशुपदव्याख्याने। पत्रे ३४९।१।८ मार्जिता-
पदव्याख्याने।
रभसः। द्वि० का०। पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्याने। पत्रे १३६।२।१ वेशपदव्या-
ख्याने। पत्रे १४०।१।१० वासगृहपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३८३।१।१० अनेडमूकपदव्याख्याने। इत्यादि।
रामायणम्। द्वि० का०। पत्रे १३८।२।८ सदनपदव्याख्याने।
रूपभेदः। द्वि० का०। पत्रे १५७।२।६ पाटलापदव्याख्याने। पत्रे १७०।१।१० देवदारु-
पदव्याख्याने।
तृ० का०। पत्रे ४६१।१।३ लिङ्गादिसंग्रहे। इत्यादि।
रूपमञ्जरी। तृ० का०। पत्रे ४९९।२। लिङ्गादिसंग्रहे।
रूपरत्नाकरः[2]। द्वि० का०। पत्रे १६३।२।१ धनुष्पटपदव्याख्याने।
लिङ्गकारिका। द्वि० का०। पत्रे १८६।२।१ वासकपदव्याख्याने। पत्रे २९१।१।६ वृ-
सीपदव्याख्याने। पत्रे ३२३।१।९ तूणापदव्याख्याने।
वर्णदेशना। द्वि० का०। पत्रे १९५।१।१ सस्यपदव्याख्याने। पत्रे २१६।१।७ मुसलीपद-
व्याख्याने। पत्रे २६२।२।५ श्मश्रुपदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३९२।१।११ अपसव्यपदव्याख्याने।
वायुपुराणम्। द्वि० का०। पत्रे ३५८।१।६ गाङ्गेयपदव्याख्याने।
वैा(पा)लकाप्यः। द्वि० का०। पत्रे २५०।१।९ प्लीहापदव्याख्याने।
वासवदत्ता। द्वि० का०। पत्रे २१०।१।४ नारिकेलीपदव्याख्याने। पत्रे २५२।१।६ त-
नुपदव्याख्याने। पत्रे २६५।१।८ रशनापदव्याख्याने।
विदग्धमुखमण्डनम्। द्वि० का०। पत्रे २५६।१।१ दोःपदव्याख्याने।
विश्वः। द्वि० का०। पत्रे १४२।१।११ अङ्गनपदव्याख्याने। पत्रे १४९।१।२ गण्डशैलपद-
व्याख्याने। पत्रे १५३।२।२ लतापदव्याख्याने। इत्यादि।
तृ० का०। पत्रे ३७७।२।५ दानशौण्डपदव्याख्याने। इत्यादि।
वृद्धन्यासः। द्वि० का०। पत्रे २३९।२।६ मातरपितरौइतिपदव्याख्याने।
वृन्दावनयमकम्। द्वि० का०। पत्रे १६७।१।२ असनपदव्याख्याने।
व्याख्यामृतम्। द्वि० का०। पत्रे २७७।२।५ वाडवपदव्याख्याने। पत्रे २९९।२।११ लिपि-
शब्दव्याख्याने। पत्रे ३०८।१।१ अवग्रहपदव्याख्याने। इत्यादि।

---

१ माधवकृतेयं रत्नमालेत्याशुपदव्याख्यानतो ज्ञायते।

२ हस्तिचिकित्साग्रन्थः प्रसिद्ध एव।

शब्दार्णवः । द्वि० का० । पत्रे १६६।२।३ तिंतिडीपदव्याख्याने । पत्रे १७८।२।८ धत्तूरपदव्याख्याने । पत्रे ३६०।१।९ पारदपदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ४६३।२।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

शभेदः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।११ शिग्रुपदव्याख्याने । पत्रे १६१।२।८ शाण्डिल्यपदव्याख्याने । पत्रे १६२।२।९ कौशिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

शृङ्गारप्रकाशः । (?) तृ० का० । पत्रे ३९९।२।१० वरिवस्यापदव्याख्याने ।

षभेदः । द्वि० का० । पत्रे ३४०।१।२ अम्बरीषपदव्याख्याने ।

संसारावर्तः । द्वि० का० । पत्रे १९७।१।९ जम्बुपदव्याख्याने ।

सप्तकुमारिका । तृ० का० । साक्षिपदव्याख्याने । "भित्तौ साक्षी पारणतमुखा" ।

सभेदः । द्वि० का० । पत्रे २१६।१।४ सरटपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।९ कृकलासपदव्याख्याने । पत्रे २३८।१।९ श्यालपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सर्वस्वम् । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।४ ईषिकापदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।१ कल्माषपदव्याख्याने । पत्रे ३९३।२।८ स्तुभपदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ३८३।२।११ कांदिशीकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सहस्रनामटीका । तृ० का० । पत्रे ४२६।२।३ वृषाकपिपदव्याख्याने ।

सुश्रुतम् । द्वि० का० । पत्रे १७६।२।७ सुमनःपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।११ तुम्बीपदव्याख्याने । पत्रे २०८।२।९ लघुलयपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सूत्रभाष्यम् । तृ० का० । पत्रे ३९२।२।६ परिवापितपदव्याख्याने ।

सूदशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३४९।१।११ रसालापदव्याख्याने ।

हरिवंशम् । द्वि० का० । पत्रे १९८।२।८ कोविदारपदव्याख्याने ।

हारावली । द्वि० का० । पत्रे १६९।२।२ मण्डपदव्याख्याने । पत्रे २६८।२।५ कूर्पासकपदव्याख्याने । पत्रे ३७०।१।७ तन्तुपदव्याख्याने ।

रायमुकुटकृतायाममरकोषद्वितीयतृतीयकाण्डयोष्टीकायां समुपलब्धानि कानिचिदुपयुक्तानि वाक्यानि ।

द्वितीयकाण्डे ।

(पत्रे १३६।१।७ नगरपदव्याख्याने)

"सोमनन्दी त्वेवं नगरलक्षणमाह— 'देवतायतनैश्चित्रैः प्रासादापणवेश्मभिः । नगरं दर्शयेद्विद्वान्राजमार्गैश्च शोभनैः ॥' इत्यर्थशास्त्रम् ॥"

---

१ शभेदः षभेदः सभेदश्चेति ग्रन्थत्रयमुतैक एव ग्रन्थ इति संदिग्धम् ।

२ पुस्तकद्वयेऽपि संदिग्धान्यक्षराणि सन्ति ।

(पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने
"तथा च कौटल्यः— 'विशिखायां सौवर्णिकप्रचारः' इति।"

(पत्रे १३७।१।११ प्राकारपदव्याख्याने
"तथा चार्थशास्त्रम्—'खातादुद्धृतपांसुना वप्रं कारयेत् तस्योपरि प्राकारम्' इति।"

(पत्रे १४४।२।९ अररपदव्याख्याने)
"तथा च काष्णाभ्युदये—'प्रेर्यन्तेऽमी परमररयो हर्म्यवातायनानाम्' इति।"

(पत्रे १६१।१।९ शोभाञ्जनपदव्याख्याने)
"'तरुणीजन इवाधिगतशोभाञ्जनो वसन्तसमयः प्रादुरासीत्' इत्याश्चर्यमञ्जरी।"

(पत्रे २९२।१।९ तनुपदव्याख्याने)
"'वरतनु संप्रवदन्ति कुक्कुटाः' इति भारविः।"

(पत्रे २६०।१।३ सृक्कपदव्याख्याने)
"स सृक्कणी प्रान्तमसृक्प्रदिग्धं प्रलेलिहानो हरिणारिरूचैः' इति पाणिनिः"।
(पत्रे ३५४।१।९ वैदेहकपदव्याख्याने)

"निमिर्नाम राजा वसिष्ठशापाद्देहशून्यो विदेहाख्यो बभूव तत्प्रणीतं च वणिज्याशास्त्रम्। इति।"

तृतीयकाण्डे।

(पत्रे ३८७।१।७ लवपदव्याख्याने)
"'कुशलवमनेन प्राप्य लोकोत्तरत्वम्' इति विक्रमार्कप्रयोगः।"

"भङ्गा सस्यभेदः। कश्मीरेषु भङ्गानाम्नैव प्रसिद्धा।" (३३७।२।३ भङ्गापदव्याख्याने)
"कक्ख हसने' कवर्गप्रथमादिरिति गौडाः। खक्खेति कवर्गद्वितीयादिरिति काश्मीराः"
(पत्रे ३९०।२।४ कक्खटदव्याख्याने)
एतेन रायमुकुटः कश्मीरदेशोद्भव इति प्रतीयते। कश्मीरेषु चास्याष्टीकाया अतीवप्रचारः।

---

१ 'आयै विजहीहि' इत्यादिश्लोकस्य चतुर्थः पादोऽयं महाभाष्ये 'व्यक्तवाचां समुच्चारणे' इति सूत्रव्याख्यान उदाहृतः। संपूर्णश्लोकस्तु क्षेमेन्द्रेणौचित्यविचारचर्चायां कुमारदासनाम्ना समुद्धृतः।

NOTES, CORRECTIONS, AND ADDITIONS.

P. 16, l. 18, *for* 'I have taken a copy of it' *read* 'I took a copy of it which will be found in Appendix I, marked *B*.'

P. 27, l. 9 from bottom, *for* 1273 A.D. *read* 1271 A.D.

P. 28, l. 21, *for* Bharadvâja *read* Bhâradvâja.

P. 34, l. 33, *for* Hotri *read* Hotṛi.

P. 40, l. 10 from bottom, *for* Atithya *read* Âtithya.

P. 43, l. 14, *for* eveningibation *read* evening libation.

P. 44, add at the end of the second paragraph—

In a manuscript of the Madananighaṇṭu recently purchased, the expression is *Brahmajagadyugenduganite*, where we have *jagad* for *yuga*, and the requirements of the metre are satisfied. *Jagad* is the same as *loka*, and since the *lokas* or worlds are three, the *jagats* also are three. Besides, we often meet with the expression *jagattraya*, as in *Dṛishṭi's triṇikṛitajagattrayasattvasârâ*, *Utt. Râmach. Act VI.*, *Jagattrayôṅgîtayas'ahpras'astih*, &c., *Hemâdri's Pras'asti of King Mahâdeva*, &c. Thus the date is 1431 Vikrama, and Mr. Modak's calculation has proved true.

Under AA. p. 347, the first line of the S'loka as corrected on a comparison with the new manuscript stands—

अब्दे ब्रम्ह जगद्युगेंदुगणिते श्रीविक्रमार्कप्रभोः

and the third—

दोनानां परितापपापदलनो ग्रंथं निघंटुं कलि (किल).

P. 48, l. 17, *for* Lakkhimâdevi *read* Lakkhimâdevî.

P. 51, l. 20, *for* Râârch *read* Râmârch.

——. l. 27, *for* thasâr *read* thasâra'.

P. 52, second marginal note, *for* Nadpaṇḍ *read* Nandapaṇḍ.

P. 54, l. 37, *for* '*Kharshî*' *read* '*Kharshi*.'

P. 55. Note on the passage containing a discussion of the date of Maheśvara's Commentary on the Vishṇubhaktikalpalatâ:—

The word *râga* is sometimes used to express 'six', as Paṇḍit Durgâprasâda tells me. *Râga* means 'a musical mode' and there are six principal modes; the use of the word therefore to express 'six' is perfectly possible. The date of the Commentary is thus 1647 Saṁvat, and according to the Paṇḍit's as well as Mr. Dîkshit's calculation the 3rd of the light half of Mârgaśîrsha falls on a Thursday in that year.

P. 56, l. 23, *insert* a *before* manuscript.

——. l. 24, *after* conclusions *add*:—

For instance, the stanza one *pâda* of which *Varatanu sampravadanti* &c., is quoted by Patañjali is fully given by Kshemendra and attributed to Kumâradâsa, and this fact has been used as a reason for bringing down the date of Patañjali. But the same *pâda* is attributed by Râyamukuṭa to Bhâravi (p. 479) to whom also the whole stanza as given by Kshemendra is ascribed in the Chhandomañjarî. This throws such a doubt on the authorship of the stanza as to make it of little use in determining Patañjali's date. And supposing that it belongs to any one of the two, that does not, by any means, make Patañjali later than either. Another explanation is quite possible, *viz.*, that the *pâda* was taken from Patañjali, and three other were composed and added by either of the later writers in the way of what is known as *Samasyâpûraṇa*.

P. 70, l. 16 from bottom, *for* Nyâyasiddhi *read* Nyâyatattva.
——, l. 11 ——— *for* Nyâyasiddhijñâna *read* Nyâyasiddhâñjana.
P. 71, l. 6, from bottom, *for* 350 *read* 349.
P. 73, ls. 21 and 25, *for* Bhagavad *read* Bhagavat.
P. 78, prefix‡ to the second verse in the footnotes.
P. 93, ls. 1 and 4, second footnote, *for* Ihâ *read* îhâ.
P. 106, l. 37, *on* Avadhi, limited or conditioned, *insert* the following footnote :—

Avadhijñâna is the ocular perception of visible objects existing over an extent of space the magnitude of which is determined by the nature or merits of the seer. Some gods see all things in the region below heaven up to the end of the first Naraka, others up to the end of the second, and so on to the seventh or last Naraka; but in the regions above heaven, they see only up to the end of the flag-staff of their cars. The denizens of the Narakas also see things over distances vaying from a *yojana* to a *gavyûti*. This power of seeing things over large distances is acquired by men who go through austere religious exercises. This sort of perception is called *Avadhi*, because it is the perception of things below, as in the case of the gods, or of things which have a certain definite characteristic, *viz.* visibility, or perhaps of things over a certain definite or limited extent of space.—S'rutasâgara's Tattvârthaṭîkâ on Sûtras I, 10 and 22 (p. 405).

P. 119, l. 16, *for* third *read* fourth.
P. 120, l. 13 from bottom, *for* Âs'vina *read* Âshâḍha.
P. 121, l. 18, *on the word* correct *insert* the following footnote :—

At the end of the Digambara rescension of the Pras'nottararatnamâlikâ, Amoghavarsha is represented to have abdicated the throne through the growth of the religious sentiment, so that the inconsistency noticed in the text is to be accounted for by supposing that his son Akâlavarsha was the actual sovereign in Śaka 797 and 799, but as Aṁoghavarsha was not dead though he had ceased to concern himself with State affairs, his name is mentioned in the Kânheri inscription as the reigning sovereign in the latter year. The stanza referred to in the Pras'nottaramâlikâ, a copy of which I have recently procured, is as follows :—

विवेकात्त्यक्तराज्येन राज्ञेयं रत्नमालिका ।
रचितामोघवर्षेण सुधियां सदलंकृतिः ॥

P. 125, l. 8, *for* Gradully *read* Gradually.
P. 126, l. 10 from bottom, *for* Bhânnmeru *read* Bhânumeru.
P. 127, l. 14, *for* a copy of the *read* a copy of an.
——, l. 10 from bottom, insert a comma after Karaṇa.
P. 128, l. 7, *for* Devavâchaka *read* (Devavâchaka).
P. 129, l. 2 from bottom, *after* author *insert* in Saṁvat 1129.
P. 131, l. 6 ——— *after* Saṁhitâ *insert* (Appendix III BBBB. 1).
P. 134, l. 23, *after* Aṅgas *insert* a semi-colon.
P. 136, ll. 14 & 15, *for* He left.....Sunandâ *read* He left his wife Sunandâ during her pregnancy, went to the.....life.
——, l. 16, *for* She *read* Sunandâ.
P. 139, l. 28, *for* which *read* who.
P. 140, l. 30, after the end of the para add :—

Now Jacobi is of opinion "that the origin of the Bôḍiya or Bôṭika sect is much later than that of the Digambaras, and that the separation of the latter from the Śvetâmbaras was not a sudden schism, but a gradual divergence commencing in the time of Bhadrabâhu, and continued through the next generation" (Ind. Ant. XV, p. 343). Unfortunately the grounds for this conclusion of his are not given in Grierson's Summary from which these words are quoted. So

for the present at least the position seems to me untenable. As observed above, the Âvaśyakaniryukti, the Chûrni on it and Haribhadra's Âvaśyakaṭîkâ, which last according to tradition belongs to the 6th century A. D. but according to Jacobi to the 9th, make mention of the rise of the Boṭika sect but not of that of the Digambaras. In the eleventh century A. D., however, Devendra, the commentator on the Uttarâdhyayanasûtra, mentions the Digambaras (Jacobi's Kalpasûtra, p. 15, note 1) and assigns to their rise the same year* as that assigned in those three works to the rise of the Boṭikas, though according to Jacobi "the legends narrated by Haribhadra and Devendra are derived from a common source." It seems, therefore, that Boṭikas and Digambaras are but two names of the same sect. And such a supposition well fits in with the fact that neither Samayasundara nor Dharmasâgara makes any distinction between the two, and that the account of their rise given by the latter is the same as that of the Boṭika sect as given in the Niryukti and Chûrni of the Âvaśyakasûtra and Haribhadra's Âvaśyakaṭîkâ.

It may be remarked in passing that the mention of the 7 Nihnavas cannot be considered to be an interpolation in the Âvaśyakasûtra, as Jacobi thinks (Kalpasûtra, p. 15). For the Âvaśyakasûtra as distinct from its Niryukti is not extant. I have seen many a manuscript of what is believed to be the Âvaśyakasûtra differ in no way from that of the Niryukti; and I am not sure that what Jacobi calls Âvaśyakasûtra (Kalpasûtra, pp. 9 and 15) is not Âvaśyakaniryukti, for, as he tells us, the Chapter in which the account of the 7 Nihnavas occurs is called Uvaghâya *nijjutti*. So the passage may be an interpolation in the Niryukti, if the traditional date of its author, Bhadrabâhu, (p. 134), be the true one or if he lived prior to 605 V.

P. 142, l. 12 from bottom, *for* Udâyana *read* Udayana.

P. 144, l. 19 ———————, after the end of the sentence add: The verse is quoted by Haribhadra also.

P. 145, l. 19, *for* KKKK. *read* KKKK.

P. 149, l. 6, *for* Aśrutvâkevalin *read* Aśrutvâkevalin.

P. 149, l. 15, *for* Karataraṇapaṭṭâvali *read* Kharataraṇapaṭṭâvali.

P. 152, ll. 15 and 16, *for* by Prinsep in his *read* in Prinsep in the.

P. 156, ll. 23 and 24 from bottom, *for* Dhanapâla the adopted ..... who *read* Dhanapâla of the Vâyaṭa family, the adopted son of Devapâla who.

——— l. 10 from bottom, *for* by Prinsep *read* in Prinsep.

——— l. 4 ———————, *after* Yuvarâja *add* (Appendix III PPPP. 1).

P. 174, No. 8 of box 26, *for* उष° *read* ओष° here as in other places, where उष० is printed.

P. 278, No. 270, Prakâśavarsha's commentary on the Kirâtârjunîya ought to be put among Brahman works.

P. 312, l. 16, *for* Bhav. *read* Bhâv.

P. 320, l. 13, *for* गप्त० *read* गुप्त०.

P. 323, l. 19, *for* गाडी *read* गोडी.

P. 326, l. 20, *for* साधिया *read* सुधियां.

---

*I have not got Devendra at hand; but I believe that the year 605 A. V. given in Jacobi's note cited above is either a misprint or a mistake of the copyist of the Ms. referred to by Jacobi for 609 A. V.

P. 327, right hand col., l. 5, *for* चौलक्य *read* चौलुक्य.

" " " " " l. 6, *for* मन्वते *read* मन्वते.

P. 329, l. 7, *dele* 'b. सब &.' from both columns.

P. 330, right hand col., l. 4 from bottom, *for* °वासत्ति° *read* °वासित्ति°.

P. 335, l. 5 from bottom, *for* यस्तकृताभिः *read* यस्तत्कृताभिः

P. 336, l. 1, *for* प्रत्त *read* प्रत्तं.

" " l. 2 from bottom, *for* °कण्यते *read* °कर्ण्यते.

P. 338, l. 19, *dele* | (virâma) after प्रभौ.

P. 340, l. 3, *for* भंत्तवा *read* भक्त्वा.

" " l. 6 from bottom, *for*, पस्तक° *read* पुस्तक.

P. 341, l. 2 from bottom, *for* प्रान्त *read* प्राङ्.

P. 342, l. 16, *for* गुर्जर *read* गुर्जर.

P. 349, l. 3, *for* भोगद्रि *read* भोगीन्द्र.

" " l. 10[a] *for* ननाम *read* न नाम.

" " l. 24, *for* यद्धोम *read* यद्धोम.

P. 350, l. 11, *for* प्रसरतू *read* प्रसरतु.

" " l. 5 from bottom, *for* °काना भवनी *read* °कानामवनी°.

P. 351, l. 3, *for* प्रासपसेनो *read* प्रासपसेनो.

P. 352, l. 16, *for* °श्वरस्य *read* °श्वरस्य.

P. 353, l. 20, *for* °तोधुनापूर्यते *read* °तोधुना पूर्यते.

P. 357, l. 7 from bottom, *for* वर्णति *read* वर्णति.

P. 365, l. 13, *for* विलट्ठ० *read* विट्ठल°

P. 366, l. 5 from bottom, *for* सोर *read* सारे.

P. 367, l. 1, *for* कोच° *read* कोचे°

" " l. 2, *for* कथयेत्यपरदेशिका: [*v. l.*] *read* [कथयेत्यपरे देशिका: *v. l.*] and *for*

संबंधे न *read* संबंधेन.

" " l. 3, *for* °त्यन्ये गुरव :[*v. l.*] *read* [°त्यन्ये गुरव : *v. l.*]

" " l. 13, insert) after स्वयं.

P. 371, l. 1 from bottom, *for* पेचास्यपेचास्य° *read* पेचास्य पेचास्य°

P. 378, l. 5, *for* °मेतद्दृष्ट° *read* °मेतद्दृष्ट°.

Critical Notes and Corrections in K K K

P. 379, v. 3, *for* माणसे *read* माणुसे.

P. 380, v. 11, *for* जदो *read* जुदो.

" " v. 13, *for* सुद्धयओग *read* सुद्धवओग.

P. 381, v. 13, Sanskr. *for* शुद्धो° *read* शुद्धो°

P. 381, v. 15, *for* पारं the New Manuscript *reads* परं.

,, ,, v. 21, *for* परिणमदे N. Ms. has परिणमदो.

,, ,, ,, ,, *for* जेद *read* णेव.

P. 382, v. 24, *for* धुव° N. Ms. has धुव°

,, ,, v. 43, *for* वस्तेण N. Ms. has वसडेहिं and णियदिए for णियदणा.

P 383, v. 44, *for* णिसेज्ज N. Ms. has णिसेज्ज.

,, ,, v. 69, *for* वेव N. Ms. has चेव.

,, ,, v. 70, *for* य N. Ms. has व.

,, ,, v. 75, *for* तन्हा and तन्हाहि N. Ms has तण्हा and तण्हाहि.

,, ,, v. 24, *for* धारादे N. Ms. has धरेदि.

,, ,, v. 27, *for* जदि N. Ms. has जादा.

P. 384, v. 47, *for* दव्वं N. Ms. has कम्मं.

,, ,, v. 48, l. 2, *for* जाणदि N. Ms. has जाणीहि.

,, ,, v. 49, *for* मुञ्झदि and सो बंधो N. Ms. has मुज्झदि and संबधो

,, ,, v. 53, *for* कुव्वे, N. Ms. has कुव्वं.

,, ,, v. 59, *for* गेण्हदि, पुग्गलाणि and पुग्गलमज्झे N. Ms. has गेण्हदि, पोग्गलाणि and पोग्गलमज्झे.

,, ,, v. 60, *for* विमुचदि N. Ms. has विमचदे.

P. 385, v. 63, *for* अरहंतेण N. Ms. अरहंतहिं.

,, ,, v. 65, *for* °मेको N. Ms. has °मेको.

,, ,, v. 66, *for* मण्णोहं *read* मण्णेहं.

,, ,, v. 69, *for* °पदोसो and °दुक्खे N. Ms. has °पदोसे and °दुक्खो.

P. 386, v. 1, *for* वीरियायारे N. Ms. has वीरियायारं.

,, ,, v. 1, Sanskr. *for* आसय *read* आसाद.

,, ,, v. 4, *for* जध जाद° *read* बधजाद°; for °कम्म N. Ms. has °कम्मं.

,, ,, v. 4, Sansk. *for* यथा जात° *read* यथाजात.°

,, ,, v. 6, *for* किरिया N. Ms. has किरियं.

,, ,, v. 7, *for* ठिदि N. Ms. has ठिदं.

,, ,, v. 8, *for* पन्नत्ता N. Ms. has पण्णत्ता.

,, ,, v. 10, *for* आलोयण N. Ms. has आलोचण.

P. 387, v. 18, *for* च N. Ms. has च.

,, ,, v. 18, *for* हिं *read* हि.

,, ,, v. 19, *for* चाऊ N. Ms. has चाओ, and विहिओ for विहिऊ.

,, ,, v. 24, *for* जह जाद° and Sanskr. यथा जात *read* जहजाद and यथा जात. *for* विय *read* पि य and *for* विणऊ N. Ms. has विणओ.

P. 387, v. 25, N. Ms. has निरविक्को *for* निरवेक्को and लोयाम्मि *for* लोहाम्मे.

P. 388, v. 26, Sansk. *for* (प्रतीत्र) *read* (प्रत्येष).

,, ,, v. 2, N. Ms. has भिक्कू *for* भिक्कु.

,, ,, v. 4, N. Ms. has पेच्छिता *for* पाच्चिता, and ते for से.

,, ,, v. 5, N. Ms. has ण *for* न.

,, ,, v. 9, N. Ms. has संबुडो for संबुदो.

P. 389, v. 9, N. Ms. has सो for स.

,, ,, v. 9, Sansk; N. Ms. has पंचसमितस् for पंचसमितिस.

,, ,, v. 10, N. Ms. has समलोट्ठु for समलोठ.

,, ,, v. 1, for गाहदत्था *read* गाहदत्था.

,, ,, l. 3 from bottom *read* करी *for* कारी.

,, ,, l. 2, ,, ,, ,, वरतैं *for* बरतैं.

P. 390, l. 3, *read* वीनैं *for* वानैं.

,, ,, l. 7, *read* भाव *for* भावि.

P. 393, l. 10, *for* आचन्द्रार्क *read* आचन्द्रार्क.

P. 394, l. 3, *for* सेवग *read* सवेग.

P. 398, l. 2 from bottom, *for* मज्जाइ *read* मज्जाइ.

P. 399, l. 17, *for* विसया *read* वि सया.

,, ,, l. 4 from bottom, *for* विदेदि *read* वि देदि.

P. 400, l. 3, *for* पज्जीए *read* पज्जाए.

P. 401, l. 3 from bottom, *for* मय *read* मण.

P. 403, l. 8, *for* केरिया *read* किरिया.

,, ,, l. 15, *for* उपवास *read* उपवासं.

P. 404, l. 7 from bottom, *for* नंदत *read* नंदतु.

P. 408, l. 10 from bottom, *for* ह्री *read* ह्री.

P. 410, l. 3 from bottom, *for* कायधर्मा° *read* काया धर्मा°.

P. 411, l. 21, *for* ०तपोद्योत *read* ०तपोद्योत.

P. 412, l. 9, *for* आश्रव: *read* आस्रव:

P. 415, l. 4, *for* °स्तिसणा° *read* °स्तिसृणा°

P. 416, l. last, *for* क्षपक क्षीण *read* क्षपकक्षीण.

P. 421, l. last, *for* °विंविघ° *read* °विंविधै°

P. 422, l. 18, *for* काचेपि *read* काचोपि.

P. 424, l. 3, *for* ०मपतं *read* ०मपेतं.

P. 425, l. 3, *for* °स्थाप्यसौ° *read* °स्थाप्यसौ.

P. 430, l. 9, *for* °न्फ° *read* °न्क°

,, ,, l. 24, *for* तुलाया *read* तुलायां.

P. 436, l. 2 from bottom, *for* वस्त *read* तस्य.

P. 437 l. 2, from bottom, *for* °वैः *read* °वः

P. 439, l. 4 from bottom, *for* °दुत्सार्ष *read* दुत्सार्षं.

P. 441, l. 20, *for* (ब्रर्मे (*read* (ब्रर्मं).

P. 443, l. 8, *for* सपर्क *read* संपर्क.

P. 448, l. 12, *for* विदुधरैरुप *read* विबुधैरुप.

P. 449, l. 12, *for* ब्रह्मामुनी *read* ब्रह्ममुनि.

P. 454 *for* KKKK. *read* KKKK. I.

P. 460, l. 8 from bottom, *for* °या आप *read* °या अपि.

P. [illegible] l. [illegible] insert:—

[illegible] No. 284. *Stôtranâmâvalî* with a commentary

[illegible]

टीका[illegible]

[illegible] प्रशस्तिः ।

[illegible]

श्रीविजयदेवसूरीन्द्रदुस्त्यजीहितवर्त्मनि ॥ १ ॥

नमस्कृत्य वाचकेन्द्रश्रीमत्कल्याणविजयगणिशिष्यात् ।

श्री धर्मविजयवाचकशिरोमणेः श्रुतनिधेः किंचित् ॥ २ ॥

श्रीदेवविजयपण्डित शिष्येऽकृत शोभनस्तुतेर्वृत्तिं ।

जयविजयः सुखबोधां स्वमतीनुपकारिणीमेतां ॥ ३ ॥

[illegible] १६ आषाढ वदि ९ वर्षे फाल्गुनवदि ११तिथौ सोमदिने [illegible] लिखितं॥

The date of the composition of the commentary as given in verse 2 is Samvat 1681. But Vijayasena died in Samvat 1671 and Vijayadeva was made a Sûri in 1656 (Ind. Ant. XI. p. 256). So Samvat 1681 cannot be the true date of the composition. The true date must be somewhere about 1664 as given at p. 156.

P. 465, l. 10 from bottom, *dele* the hyphen after अपि.

,, ,, l. 7 ,, ,, *for* आवरसयं *read* आवस्सयं.

P. 467, l. 6, *for* तर्तीय *read* तृतीय.

P. 469, l. 20, *for* भट्ट: *read* भट्टः

,, ,, l. 5 from bottom, *for* रोहिष *read* रौहिष.

P. 470, l. 6, *for* उप । हित *read* उपाहित.

,, ,, l. 10 from bottom, *for* उ च्छ *read* उच्छ.

P. 472, l. 28, *for* काण्डारम्भे *read* काण्डारम्भ.

P. 473, l. 11, *for* तृतीया *read* तृतीय.

P. 475, l. 17, *for* गणेय *read* गणेय.

P. 476, l. 6, *for* भट्टी: *read* भट्टि:

,, ,, l. 8 from bottom, *for* सुमनपद *read* सुमन:पद.

P. 478, l. 9, *for* पारगतमुखी *read* परिणतमुखी.

,, ,, l. 12, *for* कल्माष *read* कुल्माष.

P. 479, l. 1, *for* व्याख्या ने *read* व्याख्याते.

,, ,, l. 1 from bottom, *for* समुद्धत: *read* समुद्धृत:

Additional Corrections.

For the last sentence in page 118 "In a marginal" &c., and for the first four lines in page 119 *read* the following:—

9. Deva, called Devamuni in a marginal note, the Tîrthaṅkara of all authors, the Tîrtha or holy water of whose words wash away the dirt in the shape of the flaws in the speech of learned men.

10. Akalaṅka
11. Śrîpâla
12. Pâtrakesarin

} whose merits adorn the bosom of learned men like a necklace, when fully apprehended by the heart.

After line 6, *add*—

13. Vâdisiṁha, than whom learning, dialectic skill, and clearness of exposition could go no further.

For 10 in line 7 *read* 14, and *for* 11 in line 12 *read* 15.*

---

* I was led to re-examine this portion of the passage marked ggg (p. 423) by Mr. K. B. Pathak's having drawn my attention to the fact that Pâtrakesarin was the name of an individual distinct from Akalaṅka and not another name of that author, as I thought, and have since found that an account of the life of that individual stands first in Nemidatta's Kathâkoś'a and of Akalaṅka next. The sense of verses 52—54 now given, in which Deva and Vâdisiṁha as well as S'rîpâla and Pâtrakesarin are distinct from Akalaṅka, appears plainly to be correct.

00048224

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 05 October, 2018